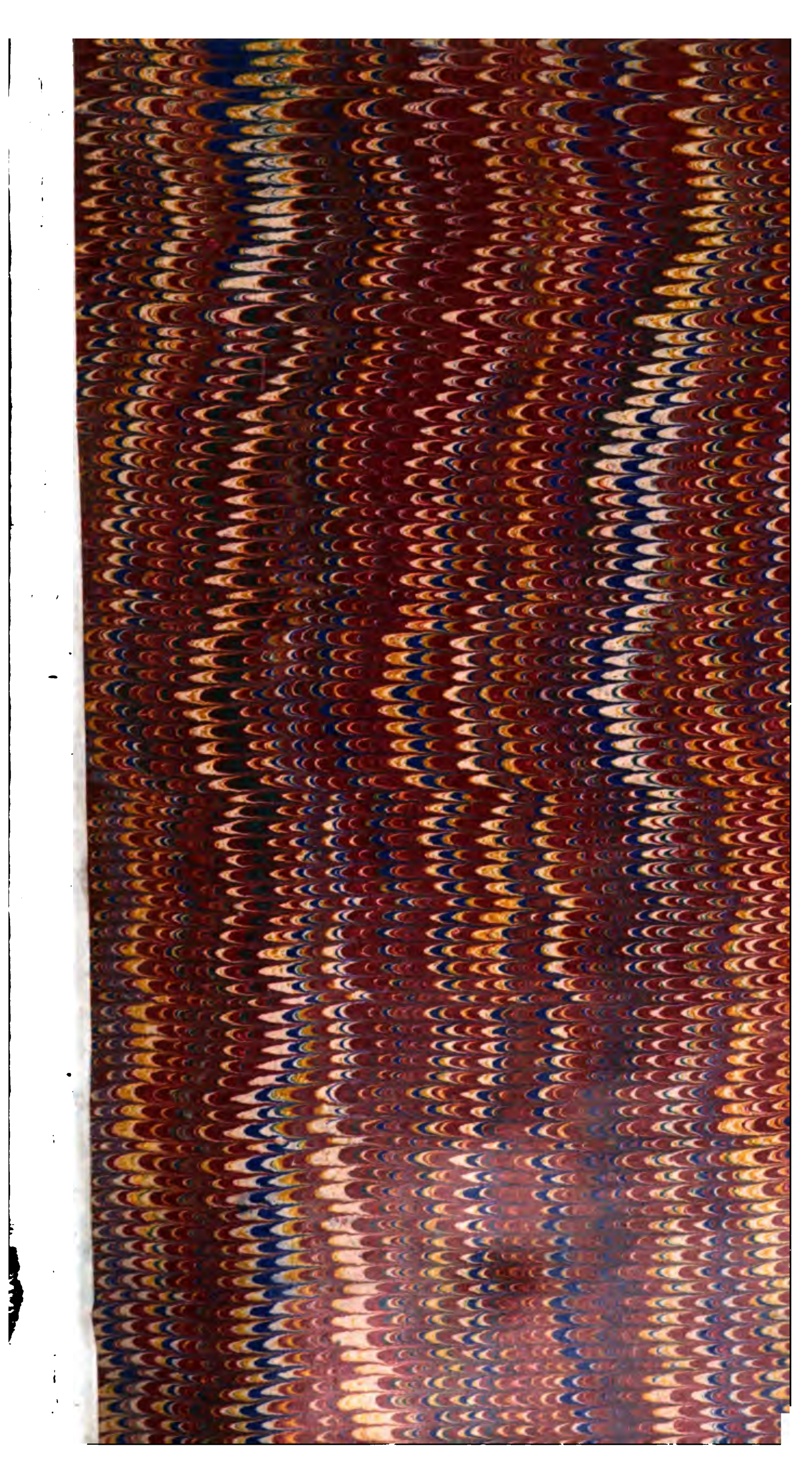

7. b. 31
DOMINUS ILLUMINATIO MEA
Taylor Institution.
1873.

ΔΟΚΙΜΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΝΣΙΕΣΤΑΤΗΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ

ΣΛΑΒΟΝΟ-ΡΩΣΣΙΚΗΣ

γλώσσης πρὸς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ.

Συνταχθὲν ὑπὸ

Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου

καὶ Οἰκονόμου, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

ΜΕΡΟΣ Β.

ΛΕΚΤΙΚΟΝ. Ρ—Υ.

Τόμος Γ.

Ἐν ᾧ καὶ προσθῆκαι, καὶ παράρτημα περὶ τῆς ἐν λόγοις συγγενῶν τῶν γλωσσῶν, καὶ πίναξ λέξεων τῆς κοινῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης.

ОПЫТЪ

О БЛИЖАЙШЕМЪ СРОДСТВѢ

ЯЗЫКА

СЛАВЯНО-РОССІЙСКАГО СЪ ГРЕЧЕСКИМЪ.

Сочиненный

пресвитеромъ и экономомъ

Константиномъ Экономидомъ.

ЧАСТЬ II,

Содержащая въ себѣ реченія. Р—Ѵ.

ТОМЪ III.

Ἐν Πετρουπόλει. αωκη.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

въ типографіи департамента народнаго просвѣщенія.

1828.

Ὃς ἂν τὰ ὀνόματα εἰδῇ, εἴσεται καὶ τὰ πράγματα. (*Πλάτ. Κρατύλ.*)

Кто знаетъ имена вещей, тотъ познаетъ и вещи. (Платонъ въ разговоръ Кратил.)

НАПЕЧАТАНО

По опредѣленію и на иждивеніи ИМПЕРАТОРСКОЙ Россійской Академіи.

Ἐτυπώθη διορισμῷ καὶ φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ῥωσσικῆς Ἀκαδημίας.

Р.

Р, р (Рцы, ρτζεί) = Р, ρ. — ҁ҃ = ῤ (100). ҂р = ϱ (100000).

Ра́бъ, καὶ Раба̀, καὶ ἀρχαίως, Роба̀, Ро́бъ, Ἰλλυρ. καὶ Δαλμ. rob (δοῦλος, ἐργάτης, ὑπηρέτης). Рабо́та (δουλεία, ἐργασία)· Рабо́таю (δουλεύω, ἐργάζομαι, διακονῶ, ὑπηρετῶ) = Γρμ. Arbeit, (ἐργασία), arbeite (ἐργάζομαι) ἐκ τῦ ἀρχαίου aren (arϜen, arben) = ἄρω, ἀρόω, ἀρούω (ὅθεν ἄρυρα), λτ. aro, (ὅθεν arva, arvum), καὶ ἄρϜω, ἄρϜων (ἀρούων, ἀρούας, ἄρβας, μεταθ. Раба̀), ἄροτος, ἄροσις (ἀρότα, ἀρϜότα, ῥαϜότα, Рабо́та). τὸ δὲ ἄρω (καὶ ὄρω, ἔρω) συγγενὲς τῦ ἔρα (γῆ) = Γρμ. Erde (μετὰ παρενθέσ. τῦ d, ἀρχαιότερον, ertha, airtha), ὅθεν καὶ λτ. terra (μετὰ προσθέσ. τῦ πνευματισμῦ τ). οὕτω καὶ τὸ ποιῶ, παρὰ τὸ πόω, πόη, ποία. (βλ. Ῥείμ. λ. πάω, ποιέω, ἄρω). Πάλιν ἐκ τῦ ἄρω, ἔρω, γίνεται τὸ ἔργω, καὶ γ = δ, ἔρδω (= Γρμ. werken, wirken, καὶ werden = Ϝέρδεν, Ϝέργεν), ἐργάω, ἐργάζω, -ζομαι, ἐργάτης, ἐργὸς (ὅθεν ἀεργὸς), ἐργα-

σία [*Σ. ἐργατία καὶ ἀργατία, ἀργάτης, ἀργάζω* (*ἐπὶ τȣ̃ δέφω*), *καὶ ὀργόνω = ἀρόω, κτλ. α = ε, καὶ ο*]. *τὸ δὲ ἔργω, ἔρδω ἐκ μεταθέσ· γίνεται ῥέδω, ῥέζω, ῥέκτης=ἔρδης, ὅθεν γέρδης· καὶ ὀρδὸς, ὅθεν ἐορδὸς. ἔςι δὲ καὶ γ=β* (*ὡς, βλήχων, γλήχων· βάνα, γάνα, γυνή· πρέσβυς, πρέσγυς· γέντερ, λτ.* venter)· *ὅθεν ἂν εἴη μᾶλλον τὸ* Рáбъ, Рóбъ (*ρεβδὸς= ῥεγδὸς, ὡς ῥογεὺς*) = *ἐργὸς· ἢ* (*ῥοβδὸς = ὀρβὸς· β =δ*) *ὀρδός· καὶ* Рабóта (*ῥαβατία = ἀρβατία*) = *ἐργατία, -τεία.* Рабóтаю (*ραβατέω, ἀρβατέω, ἐρβατέω*) *ἐργατέω, ἐργατεύω Σ. ἀργατεύω, κτλ. Ἐκ τȣ̃ ἔρα, ἐράω, ἐρέω, ἐρέθω, ἐρείθω, καὶ τὸ ἔριθος* (*γεωργὸς, ἐργάτης, κτλ.*), *βλ. Ῥείμερ.* [*Σημείωσαι δὲ καὶ τὴν μετάληψιν τȣ̃ ἐργάτης, ἐργάζομαι, καὶ ἀντὶ τȣ̃ δȣ̃λος καὶ δȣλεύω, καθὰ καὶ ἡ Σ. καλεῖ δȣ̃λον καὶ τὸν διάκονον, ὑπηρέτην, καὶ δȣλεύω τὸ ὑπȣργῶ καὶ διακονῶ, κατὰ τὸ θήτης καὶ θητεύω· καὶ τὸ δȣλεύω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔςιν ὅτε=διακονῶ, ὑπείκω· ὡς, πάντα δȣλεύει τῷ πλȣ́τῳ· καὶ, τῷ καιρῷ, τῇ ἀνάγκῃ δȣλεύειν,=λτ.* servio, inservio· *ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* servir = *δȣλεύειν, καὶ διακονεῖν, καὶ εὐχρηςεῖν, κτλ.*]. Робя́, Робéнокъ (*παιδίον, παιδάριον, ὡς καὶ τὸ παῖς τ' ἀνάπαλιν = ὑπηρέτης. οὕτω καὶ τὸ λτ.* puer, *ἀρχ.* por), *ὅθεν, πληθ.* Робя́та (*παιδία·* 2, *ςρατιῶται. ὡς καὶ τὸ παῖδες, καὶ*

Σ. παιδιὰ καὶ παλληκάρια (ῥοβάται, ῥεβά-ται, ἐρβάται = ἐργάται). Ἔςι καὶ ῥωβίδας Λακων. = παῖς (ἑνὸς ἔτȣς), ἀλλ' ȣ̓κ οἶμαι τȣ̃το συγγενὲς Робà, Робя́та.

Ра́вный, Ра́венъ, καὶ Ро́венъ (ὁμαλὸς, λεῖος, ἴσος). Равнò, Ро́вно (ὁμαλῶς, ἴσως, ἐπίσης, ἀδιάφορον). Равня́ю, καὶ Ровня́ю (ὁμαλόω, ἐξισόω, ἐξισάζω· ὡς ἐκ τȣ̃ Равя́ю, Раву̀) = ὁμαρὸς, ὁμάρω· μ=β, ὀβαρὸς, ὀβρὸς, ὀβάρω, ἀβάρω, ὄβρω, ὀβρέω, μεταθ. (ῥόβω, ῥοβέω, Рову̀, Ровя́ю, ῥοβὸς, Ро́венъ, καὶ Ра́венъ, ῥαβὸς, ῥαβινὸς, ῥαβέω, Равя́ю, Равня́ю)· ἐκ τȣ̃ ὁμȣ̃, ἅμα, ὁμαρὸς, καὶ ἁμαρὸς, καὶ ἀμαλὸς· ὅθεν ὁμάρω, ἀμάρω, καὶ ὁμάλω, ὁμαλόω, ὁμαλύνω· καὶ β = μ, ὀβάρω, ὅθεν ὄμβρω. „ ὀμβρεῖν=ἀκολȣθεῖν· καὶ ἀμαρεῖν, ἀμορβεύειν, ὁμορβεῖν (Ἡσύχ. βλ. καὶ Ῥείμ. ὁμὰ, κτλ.). [οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ Ра́венъ συγγενὲς τȣ̃ ἄρω, ἁρμὸς, ἁρμόζω· οὐδὲ τȣ̃ ῥόω, ῥέω, ῥόος].

Ра́ди = χάριν (ἐπιῤῥηματικῶς). „ шого̀ ради = τȣ́τȣ χάριν. βλ. Ра́дъ.

Ра́дъ (χαρίεις, εὐφρόσυνος). Ра́дую (εὐφραίνω, χαροποιῶ). Ра́дуюся (χαίρω). Ра́дость (χαρὰ) = λτ. gratus, gratia, gratulo = χαρτὸς, χαριτία, χαριτόω (τὰ δὲ, χάρις καὶ χαρὰ συγγενῆ τε καὶ ἀδελφὰ καὶ τὴν φωνὴν καὶ τὴν σημασίαν)· ὡς τοίνυν τὸ χαρτὸς=gratus (μεταθ. χρατὸς), κτλ. οὕτω, καὶ κατ' ἔκπτωσιν

* *

τῦ χ, = Рáдъ (ῥατὸς· κατὰ τὸ, ῥαῦς, Ῥαικὸς = γραῦς, Γραικὸς, κτλ. ἀποβολῇ τῦ γ. Ἴσχυσε δὲ καὶ παρὰ Σέρβοις ἡ τῦ χ ἀποβολὴ ἐπὶ τοσῦτον, ὥςε παντάπασιν αὐτὸς ἤδη τὸ ςοιχεῖον ἀγνοεῖν· τὸ δὲ д ἐν τῷ Радъ, = τ ἐν τῷ χαρτός· καὶ γὰρ καὶ τὸ [χάρις] χάριτος, ἀντὶ χάριδος· ὡς, θέμις θέμιδος, καὶ -τος, κτλ.), χαριτόω (χρατόω, ῥατόω, Рáдую). χαριτότης, χαρτότης, (χρατότης, Рáдость) κτλ. Θέμα τῦ τε χάρις καὶ χαρὰ τὸ χάρω, ὅθεν καὶ τὸ χαίρω· ἐκ δὲ τῦ χάρω τό, τε χαράω, χαράσσω, καὶ ἐκ μεταθέσεως τὸ χράω, χραύω, χράζω, χράδω· καὶ ἐμφαίνει ἄρα ἡ τοῦ χαίρειν ἰδέα τῇ μὲν προσώπυ διάχυσιν, τῇ δὲ καὶ χραῦσιν, ἤτοι δράξιν, καὶ ἀπόλαυσιν· ὡς καὶ τὸ ἀπολαύω = λαύω, λάβω = κάπω, capio, cupio· καὶ πάλιν ἐκ τῦ χράω τό, τε χρήζω, καὶ τὸ χράομαι, χρῶμαι, κέχρημαι, χρηςός. [ἕτερον δὲ τὸ Ἀραβ. radi, razhi = εὐχάριςος· καὶ Σασκρ. rati].

Радѣ́ю (μέλει μοι, κήδομαι, φροντίζω). Радѣ́ніе (μέλημα, φροντίς). = ῥάδω, - δέω = Ϝράδω, Ϝραδέω = φράδω, φράζω = φράζομαι. ἀνάφερε εἰς τὰ Ражу̀, Рачу̀, Рещу̀.

Раждáю, καὶ Рождáю, Рожу̀ (γεννῶ)· Рождéніе (γέννησις). Рóждіе (κλήματα, βλ. Рóзга). Рóдъ (γένος, φυλὴ, γενεά). На-рóдъ (γένος, ἔθνος, ὄχλος). τὸ θέμα Род, рад, (Раду̀, Роду̀,

Рожу̀, α καὶ ο = ε) = ῥέδω, ῥέζω, ῥέσδω. [= ἔρδω, Γρμ. werde = ἔργω, ἐργάω, ἐργάζω, -ζομαι = ποιῶ· καὶ τὸ ποιῶ = φύω, γείνω, γεννῶ, ὡς, παῖδα ποιεῖν, ποιεῖσθαι, παιδοποιεῖν· καί, τὴν χώραν ποιεῖν κριθάς, κτλ. καὶ τὸ τίκτω δὲ = τέκω = τεύχω, ὅθεν τέχνη καὶ τέκνον· βλ. Чиню· καὶ τὸ Σ. κάμνω = ποιῶ, πράττω, καὶ γεννῶ· καθὰ καὶ τὸ γεννῶ = γένω, γείνω, γίνω, γίγνω, λτ. geno, gigno, κτλ. Ἕτερον δέ μοι δοκεῖ τῦ Рожду̀, τὸ ῥιζόω, ῥίζα, παρὰ τὸ ῥίω = ῥέω, ῥύω (ὅθεν καὶ Ϝρίζα, βρίζα, καὶ βρύζα = Γρμ. (Wurz) Wurzel, παρ' ὃ καὶ τὸ ὄρυζα = Γρμ. Reiss). τὸ δὲ ῥάδιξ (ῥάδις, ῥάδος), λτ. radix, Ἰτ. radice (ὅθεν καὶ Γρμ. Radiess), καί, ῥάδαμος, -μνος, ῥόδαμνος, ὀρόδαμνος, συγκοπ. ῥάμνος (=rhamnus, Рáмнъ), καὶ ῥαδαμεῖ = βλαςάνει (Ἡσύχ.), τὰ πάντα παρὰ τὸ ῥάζω, ῥάσσω. Ῥείμερ.]. βλ. Рóзга καὶ Растү̀.

Ражій, Ра́жъ, ῥωςὸς (ῥωσδὸς) = εὔρωςος, ἐῤῥωμένος. [ῥώζω, ῥώω, ῥώμη, ῥῶμος, ῥῶμορ, καὶ μ = β, λτ. robur (ὡς, φάμα, fabula), robustus, κτλ. τὸ δὲ Ἀραβ. rasaa = ςεῤῥός, διαρκής]. φαίνεται συγγεν. Ражу̀, ὡς τὸ ῥάζω (ῥώσσω, ῥώω), συγγεν. ῥάζω, ῥάσσω.

Ражу̀, ῥάζω, ῥάσσω, ἀράσσω (τύπτω σφοδρῶς). За-ража́ю, ζα-ῥάζω (ζα=διά), διαῤῥάσσω (διαφθείρω, μολύνω). κτλ. — 2, = ῥάζω,

Ϝράζω (φράζω), ῥάσσω, ῥήσσω. (ἄχρηςον, εἰ μὴ ἐν τοῖς συνθέτ. οἷον Выражáю = ἐκφράζω, ἑρμηνεύω, κτλ.). βλ. Рещỳ, Рекỳ.

Рáзвѣ (χωρὶς, εἰ μή. 2, μῶν, μή)=Рáз-вѣ= ῥάξ-φι (ὡς βίηφι. κτλ.). βλ. τὸ ἐφεξῆς Рáз-

Рáз-, καὶ Рáс- (ἐν συνθέσει, πρόθεσις = διὰ) = ῥάξ, ῥάξις, ῥῆξις, (ἐκ τῦ Ражỳ = ῥάζω. διὰ τὴν σημασίαν τῆς διαιρέσεως καὶ διαχωρίσεως, ἥτις ἐμφαίνεται καὶ ἐν τῇ διὰ = δίχα, δὶς, λτ. dis-di- κτλ. βλ. Рáс-, Длѧ̀, Сквóзь, Крóмѣ.

Рáзъ, Ῥωσσικ = Σλαβ. Крáтъ (ἅπαξ. Σ. μίαν φοράν), ῥάξ, ῥάξις, ῥάζω, Ражỳ· ὡς τὸ Крáтъ ἐκ τῦ χράζω, χαράζω. βλ. Крáтъ.

Рáй (παράδεισος). ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ἴσως Ἀραβική· ὡς καὶ τὸ παράδεισος, Περσικόν· εἰ μήγε ἀπ᾽ ἀρχαίȣ θέματος Рáю = ῥάω (ὅθεν ῥάγω, ῥάζω, Ражỳ. κτλ.) = ῥάχος, ῥῆχος (φραγμός). ὡς καὶ τὸ ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (ἔργω, εἴργω)· καὶ τὸ χόρτος, λτ. hortus. βλ. Грáдъ.

Рáка (λάρναξ), καὶ Σλαβ. Рáкы (ῥάκα)=ῥαγὰ, ῥαγὴ, ῥωγὴ, ῥωγμός· ἢ καὶ (ῥάκα) = λάκα, λάκκα, λάκκος [ρ = λ. ὡς, ἀρφὸς, ἀλφός· καὶ λ = ρ· ὡς, λάκος=ῥάκος· Κρῆτες· ὅθεν καὶ λάκω=ῥάγω, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ λάραξ, λάρναξ]. ὁ γὰρ (ῥάχα, ῥάχη)=ῥαχὰς, ῥάχις. Рáка = tumba (Δοβρόβ.). βλ. τὰ τῦ ῥάγω, ῥάζω

σεγγενῆ. Рекѫ (Рѣхъ, ὅθεν Орѣхъ. βλ. τὴν λέξιν), Ражѫ, Рѣжу, κτλ.

Ракъ [καρκῖνος, καὶ κάραβος = Γρμ. Krabbe (Krabs) Krebs] ῥάκος, ῥάχος (ὅθεν ῥάκελος=τραχὺς, οἷα τὰ ὀςρακόδερμα· καθὰ καὶ Раковина = κόγχη, ὄςρεον). Ἐκ τῦ ῥάκος (ῥάχος) μετὰ τῦ πνευματισμῦ κ, κράκος, μεταθ. κάρκος, φαίνεται τὸ (κάρκις) καρκῖνος (καὶ τὸ τραχὺς = τραχὸς, ῥαχὸς, ῥάχος, μετὰ τῦ πνευματισμοῦ τ. βλ. Ῥείμερ.). ἢ καὶ ῥάκος, Ракъ, ἐκ τῦ κράκος, κάρκος, (ὡς ῥαῦς=γραῦς. κτλ.). τὸ ὑποκορις. Рачекъ,-чка Βοεμ. razka. Ἐκ τύτου φαίνεται τὸ τῆς συνηθ. (παρὰ τοῖς χωρικοῖς τῶν Θετταλῶν) ῥάτζικας, καὶ ἀράτζκας=σκορπίος (ὡς μικρῦ καράβυ ὅμοιος). εἰμὴ τῦτο γε παρέφθαρται ἐκ τῦ ῥάξ, ῥαγὸς, ἢ καὶ ῥώξ (συνήθ. ῥώγα), εἶδος φαλαγγίου. [τὸ δὲ λτ. cancer, καρκῖνος, συγγεν. γάγγρος, γόγγρος, καὶ κόγγρος, conger· βλ. Ῥειμ. λ. γόγγρος].

Рамо (ὦμος) ἀρμὸς, (μεταθ. ῥαμός), λτ. armus. πρβλ. Γρμ. Arm (βραχίων).

Рало, βλ. Орало, Орѭ.

Рана (πληγὴ, τραῦμα, ἕλκος). Ранѭ (τιτρώσκω) ῥά(ν)ω, (ῥάνα), ἐκ τῦ ῥάω, ῥαίω, ὅθεν ῥάγω, ῥάσσω, Рѣжу, ῥήσσω, ῥῆξις, ῥαγὴ, Γρμ. reissen, rasseln, ritzen, Ritz, Riss, καὶ Περσ. ris (πληγὴ), rize (διεῤῥωγὸς), Ἀραβ. räz,

raza, *κτλ. συγγεν.* Рóю, Рыю, (*ῥάω, ῥάσσω* = *ῥύσσω, ὀρύσσω*). *βλ. καὶ* Рáть. .

Рáно (*πρωΐ, πρώϊμον*). Рáнній (*πρωϊνὸς, καὶ ὁ πρώϊμος*) *συγγενὲς ῥώνω* (*οἷον ῥῶνος, ω = ο = α· ὡς ἐκ τȣ̃ ῥώω, ῥώμη, ῥῶμος*), *ῥωννύω. ἐκ τȣ̃ ῥώω, ῥόω* (*ὡς ἐκ τοῦ ὄρω ὄρθρος, ὁ καιρὸς καθ' ὃν ὀρθοῦνται οἱ κοιμώμενοι, καὶ ῥώννυνται, ῥώονται ἐπὶ τὰ ἔργα. τὸ Σνσκρ.* ranga=*ταχέως*)· *βλ.* Ри́нутся *καὶ* Рѣю. *Τὸ θέμα ῥάω, = ῥέω, ῥόω. εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ ὄρω, λτ.* orio, -or, Oriens (*ἀνατολή*), *ὅθεν ὄρθιος, ὄρθρος, ὀρίνω, ὀρνύω* (*μεταθ. ῥονύω, ῥόνος, οἷον ὄρινος· ὡς τὸ ὄρνις, ὄρνεον, ἐκ τȣ̃ ὄρω*). *τὸ δὲ Γρμ.* früh, *ἐκ τῆς* für, vor=*λτ.* pro=*πρὸ, πρόϊ, πρῷ, πρωΐ. τὸ θέμα, περῶ, πέρος, πέραν* (*ὅθεν καὶ πρὰν = πρών, πρώην, Γρμ.* vorhin). *ἐκ τȣ̃ πρωΐ, πρωϊνὸς, -νὸν, πρῳνὸν, καὶ τὸ Σ. πȣρὸν· ἀλλὰ τὸ* Рáно *ἐκ ἂν εἴη = πρῳνὸν κατ' ἔκπτωσ. τȣ̃ π.*

Растý, *καὶ* Росщý (*φύομαι, αὔξω*). Растéніе (*αὔξη, φυτὸν*). Рáсть, Рóсть (*φυή, μέγεθος, ἀνάστημα· καὶ Ῥωσσιϰ. = τόκος δανείου, ὡς καὶ* Ростовый, *τόκιμον, δάνειον ἐπὶ τόκῳ*), *βλ. τὰ συγγενῆ*, Раждáю, Рождáю, Рождý (*τὰ γεγεννημένα αὔξȣσιν*). *ἢ* (*εἴγε τȣ̃* Раждáю *διάφορον τὸ* Ростý) = *ῥωστέω, ρωστὸς, ρῶσις, ἐκ τȣ̃ ῥώω, ῥόω.* [*Τὰ θέματα ρα, ρε, ρο, ρω, ρυ, ρι, διαφόρως τροπολογȣ́μενα ἐκφράζȣσιν ἐν γλώσσαις πολλαῖς ῥοήν, κίνησιν, ὀρ-*

μὴν, αὔξησιν, ἀνάδοσιν. οὕτω καὶ τὸ βλάϛη, βλάϛω ἐκ τῦ βλάσδω, βλάζω, φλάζω, βλύζω, φλύζω· διὰ τὴν ὑγρότητα τῆς ἐκφύσεως, καὶ τὸ μαλακὸν τῶν φυομένων. βλ. Ρειμ. λ. βλάζω]. τὸ ῥόω, ἐξέλαβόν τινες ὡς ἐκ μεταθέσ. τοῦ ὄρω (ὡς καὶ ἔρω=ῥέω), ὅθεν καὶ τὰ ὄρσω, ὄρμενος, ὀρσὸς (ῥοσὸς, ῥοστὸς, Ро́стъ· καὶ ὄρσω, μεταθέσ. ῥόσω, ῥώσσω, ῥώσδω, Росту̀).

Рас-, ἐν συνθέσ. = Ра́з- (ζ = σ. βλ. Ра́з-' Βοεμ. καὶ Πολ. roz, ὅθεν καὶ 'Ρωσσ. Рос-, ὡς, Роспи́ска=ἔγγραφον, κτλ.), οἷον, Распина́ть, Распну̀ = Разпну̀. οὕτω καὶ Раско́льникъ (κακόδοξος, αἱρετικὸς, ὅθεν καὶ οἱ ἐν Ρωσσίᾳ γνωϛοὶ 'Ρασκόλνικοι αἱρετικοί), ἐκ τῦ Расколю̀ (= ῥάξ-κάλω, σκάλω, σχάλω, σχάω, = σχίζω, ὅθεν Раско́льник = σχισματικός). κτλ.

Ра́ть (μάχη, πόλεμος). Ра́тую,-юся (μάχομαι, πολεμῶ) ῥάττω = ῥάσσω, ῥάξις (καὶ ῥάω, ῥαίω, ῥατὸς, ὅθεν ἄῤῥατος), ῥαίϛης, ῥάκτης, Ра́тай, Ра́тникъ (πολεμιϛὴς). ἐκ τῦ ῥάγω, ῥάω, ῥαίω (βλ. Ра́зъ). οἱ φθόγγοι, ῥάζ, ῥάσ, ῥάγ, ῥώγ, ῥόζ, κτλ. ἐκφράζυσι κρότον, καὶ μάλιϛα ῥήξεως καὶ θραύσεως ἐν γλώσσαις πολλαῖς. βλ Ра́на, καὶ Ро́ю.

Рачу̀ (φροντίζω)· Раци́тель (φροντιϛὴς, ἐραϛὴς) ῥάζω (ὅθεν, καὶ Ϝράζω, φράζω, φράζομαι), ῥάσκω, ῥήσκω, ῥέω (=λέγω, ἀλέγω,

λόγον ἔχω, λόγον ποιῦμαι, rationem habeo alicujus)· ὅθεν καὶ Радѣю (ῥαδέω=φράδω, φραδέω = φράζομαι). βλ. καὶ τὰ συγγενῆ Ражу̀, Рещу̀, κτλ.

Рву̀ (ἕλκω, σπαράσσω, ἀποσπῶ) ῥύω (υ = β), ἐρύω, ῥύσσω, ὀρύσσω, Γρμ. reissen· Рве́тъ (ἀμύσσει, σπαράσσει. ἐπὶ ὀδύνης). 2, Рве́тъ (ἐμεῖ, ἐκ τῦ Рву̀) ῥύω, ὅθεν ῥύγω, ἐρύγω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω, λτ. erugo, ructo, eructo, Γλ. roter, Γρμ. rülpsen, κτλ. ἀπαρέμφ. Рвати, ὡς ἐκ τῦ Рева́ю, Рва́ю, οὕτω καὶ ἐράω (ἐξεράω)=ἐρύω, ῥάω, ῥύω, ῥϜάω, ῥυϜέω.

Рву̀ (ἐμέω). βλ. τὸ ἄνω Рву̀. [τὸ ῥύω θέμα τοῦ ἐρύω, ῥύσσω, ὀρύσσω, καὶ τῦ ῥύγω, ἐρύγω]. συγγεν. Реву̀. ὀνοματοποιΐαι.' βλ. Ро́ю.

Рдѣю, -юсь (ἐρυθαίνω, ἐρυθριῶ) ῥυδέω = ῥυθέω, ῥύθω (καὶ θ = δ· ῥύδω, ὅθεν ῥόδον· υ = ο, αἰολικ., οἷον ῥύδον)· ἐκ τῦ ῥύθω, ἐρύθω, ἐρεύθω, ἐρυθὸς (ῥυθὸς, θ = φ, ῥυφὸς, λτ. rufus· καὶ ἐρυθρὸς, ῥυθρὸς, θ=φ = β, rubrus, rubeus (ὡς, liber = ἐ-λεύθερος, οἷον ἐ-λύφερος), ἐρύθιβος, καὶ θ=σ, ἐρύσιβος, λτ. russeus, russus, ῥέσιος, ῥέσσαιος (ὡς, ῥόδον, ῥόδη, rosa· roseus, ῥόδεος), rutilus, 'Ιτ. rosso, Γλ. rousse, rouge· καὶ υ=ο (ὡς ῥύθω, ῥόδον), Γρμ. roth, Κτσξ. rood, 'Ισλ. rauder, Σβ. röd, 'Αγγλ. red,

'Ολλ. ros, *κτλ. πῤβλ. καὶ Περσ.* rujsen, *Σνσκρ.* rohitoh, rohida. *βλ. καὶ τὸ συγγεν.* Ржà.

Ребрò (*πλευρὸν*), *Βενδ.* rebrù, *π-ρευρὸν*, (*ρ =λ· ὡς, ἄλγος, ἄργος, ἀργαλέος· ῥάκος, λάκος· καὶ ἀποβολῇ, τῦ π· ὡς, πόλχος, ὄχλος. βλ. καὶ* Рáно). *Οὐ γὰρ, οἶμαι συγγ. τῦ Γρμ.* Ribbe, *'Αγγλ.* rib, *Κτσξ.* ribbe, *ἐδὲ τῦτο συγγεν. τῦ ρεβὸν, ῥαιβὸν* (*ῥέβω, ῥέπω, ῥοπὴ, ῥόπτρον*).

Ревéнь, *τὸ Σ. ῥαβέντι, 'Ιτ.* rabarbaro, *Γλ.* rhubarbe, *Γρμ.* Rhabarber (*καὶ Περσ.* lavabac), *λτ.* rheum barbarum = *ῥέον, ῥῆον* (*ρῆϜον, ρέϜον*, Ревéнь, *καὶ ῥᾶϜον, ῥάϜοντος, Σ. ῥαβέντι)· καὶ, ῥᾶ βάρβαρον, ποντικὸν*, Rha ponticum. [*ἡ ὀνομασία τῦ φυτοῦ συμπίπτει μετὰ τῆς τοῦ ποταμοῦ 'Ρᾶ (παρ' ὃν φύεται, φύεται δὲ καὶ ἀλλαχῦ τῆς 'Ασίας), ὁ δὲ 'Ρᾶ, 'Ρωσ. Βόλγας (βλ. Σαλμάσ.* Exc. Plin. p. 590). *Τὸν μέντοι Ρᾶ καὶ 'Ρῶς ἔγραψεν ὁ 'Αγαθόνικος. Ἔςι δὲ καὶ* Русса, *ἄλλος 'Ρωσσίας ποταμός (ὅθεν τινὲς ἐτυμολογῦσι τὸ ἐθνικὸν 'Ρῶσσος. βλ. Πρόλογ. τῦ Α. τόμυ). Παράβαλε πρὸς τὸν 'Ρᾶ, τὸν 'Ρῆνον, καὶ 'Ρῆσον, καὶ 'Ρῆβαν, ἢ 'Ρηβαῖον καὶ 'Ρηβανὸν (Βιθυνίας ποτταμὸν), καὶ Ράβαν, καὶ ἄλλα ταυτόφωνα ποταμῶν ὀνόματα, συγγενῆ τῦ ῥόος, ῥύαξ*, Рѣкà (*ῥίος*, rivus), *ῥοῦς, ῥέω, ῥάω, ῥίω, ῥίνω· ὡς καὶ ἐκ τῦ ῥώω, ῥωέω, ἐρωέω, ὁ 'ΕϜρώτας, Εὐρώτας (βλ. καὶ* Рунò, Рѣкà). *καὶ Μαρδουῖνοι δὲ (Φιννικὸν ἔθνος)*, Rhaow

λέγουσι τὸν Ῥᾶ, σημαίνει δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ λέξις καὶ ὕδωρ ὑέτειον (βλ. Asia polyglot.). Τὸ δὲ Σλαβονικ. Βόлга, Βόλγας φαίνεται ἐκ τοῦ Влáю (κατὰ τὸ Волнà) = φλάω, φλύω, βλύω, λτ. fluo, φλόος, βλόος (μεταθ. βόλϝος, θηλυκῶς, Вóлга (ὡς καὶ Мздà, ἡ,=μισθὸς· βλ. καὶ Невà), κατὰ τὸ fluvius, flumen. ἢ πιθανώτερ. (Влáю=βάλω, ἅλλω, σάλω, ἅλαξ, ἅλος ἅλς, ἁλὸς, καὶ σάλαξ, σάλαγος, σάλος), ϝάλαξ (βόλαξ, βόλαγος, α = ο. βλ. Влáю). ἢ γοῦν παρὰ τὸ Влекỳ (ϝέλκω)· ὡς καὶ τὸ Волóкъ = ϝολκὸς (ὅθεν φολκὸς, κ = γ, ϝολγὸς)=ὁλκὸς, κατὰ τὰ „ ὁλκὸς ὕδατος, ῥοῦ, ποταμοῦ, κτλ. τὸ δὲ ὁλκὸς, = καὶ λτ. sulcus (βλ. Влекỳ)· ὡς καὶ τὸ Φιννικ. volgi, Οὐγκρ. volgy = κοιλὰς, ὅθεν τινὲς παράγειν ἐθέλουσι τὸ Вóлга (βλ. Maltebrun, Georgr. tom. 6, σελ. 430). Ὁ δὲ Γεῶργις (Georgi, descript. dela Russie) βούλεται Σαρματικὸν εἶναι τοὔνομα, καὶ φησι σημαίνειν τὸ μέγα. Ὅπως μὲν οὖν, καὶ ὁπόθεν ἔχοντες τὰς ἀποδείξεις, διαγιγνώσκουσι τὰς Σαρματικὰς λέξεις οἱ περὶ τὸν Γεῶργιν σοφοὶ, αὐτοὶ ἂν εἰδεῖεν· ἔμοι γέ τοι δοκοῦσι τὸ Σλαβονικὸν Велúк (μέγας) Σαρματικὸν εἶναι ὑπολαβόντες, τούτῳ τὸν Βόλγαν συγχέειν· καθὰ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸν Ῥᾶ τῷ Ἀράξῃ συνέμιξαν. Ἀλλ' ὅπως ποτ' ἂν ἔχῃ τὸ ἔτυμον τοῦ ὀνόματος, οἱ παρὰ τὸν Βόλγαν πάλαι ποτ' οἰκήσαντες Βούλγαροι (Βολ-

γάροι, Болгáръ) *παρὰ τὅτον ἐοίκασι καὶ παρωνομάσθαι. Ἔθνος δὲ τὅτο, κατὰ τὴν πολλὴν γνώμην, Φιννικόν, ὃ τοῖς Σλάβοσιν ἀναμιχθὲν τὴν μὲν προσηγορίαν, καὶ ἀποικισθὲν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Βυλγαρίαν, διέσωσε· τὴν δὲ γλῶσσαν ἔσχε τε καὶ νῦν ἔχει Σλαβονικήν· διὸ καὶ τοῖς Σλαβονικοῖς ἔθνεσι δικαίως συγκαταλέγεται. Οὐ γὰρ δήπυ τὸ Βούλγαρος παρὰ τὸ* Вóлхвъ. *Ἐϛι δὲ παρὰ τὸ* Вóлхвъ, *ὁ* Вóлховъ *ποταμὸς ἐξ Ἰλμένης εἰς Λάδογαν ἐκδιδὺς* (*βλ.* Ильмень), *μαντικός τις ἴσως τὸ πάλαι πιϛευόμενος εἶναι. εἰ μή γε ὗτος παρὰ τὸ* Вóлкъ, *ὁ λύκος, οἷον Λυκαῖος, Λυκῷος· ὡς καὶ Λύκος, Ἀσίας ποταμός. βλ.* Вóлкъ *καὶ* Вóлхвъ].

Ревнýю (*ζηλῶ, ὡς ἐκ τῦ* Ревнỳ, Рéву) *ῥέϜω, ἀντὶ ῥάϜω, ῥάγω, ῥάζω, ὅθεν βράζω* (*ὡς, ζέω, ζῆλος*), *Κτσξ.* reve, *Ἀγγλ.* rave, *Γλ.* rival, rivalister. [*καὶ τὸ λτ.* rabio, rabo = *ῥάϜω*, (*ῥάβω*) *ῥάζω*, *Γλ.* rage, (rager) enrager, *κτλ.* *ὡς ἐκ τῦ φάω, φάζω,* fabula· *τάω., τάζω,* tabula]. *ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὡς τὸ βράζω,-χω. βλ.* Рóю.

Ревỳ (*ὠρύομαι, βρύχομαι, μυκῶμαι.*) *ῥύϜω,* (*ῥύω, ῥέω, ῥάω τύποι συγγενεῖς*), = *ῥύγω,* (*ῥύκω, βρύκω,-χω,-χομαι*), *ἐρύγω, καὶ ὀρύγω, ὠρύγω, ὠρύω,-ομαι. Πολ.* rusze, *Κρτ.* ruscati, *Δαλμ.* rēxati, *λτ.* rugio (rugo), *Ἰτ.* rugire, *Γλ.* rugir (*καὶ Γρμ.* rufen, *φωνεῖν*=

ῥύβειν = ῥύγειν=ῥύϜειν), Ἰνδ. rawa, Ἀραβ. rafan, κτλ. Рéвъ, ῥυγή, ὀρυγή. [τὸ δὲ Βοεμ. rew (ἀμπέλου κλῆμα)=Γρμ. Wein-rebe, συγγενὲς ἴσως τοῦ ῥάπις, ῥάβος (ῥέβος), ῥάβδος]. βλ. τὸ συγγεν. Рвý.

Рéй (κεραία λτ. antenna) ῥίον, ῥίος (ἐξοχή).

Рекý, βλ. Рецý.

Ремéнь (ἱμὰς, λῶρος), Βοεμ. remen, Πολ. rzemie, Γρμ. Riemen, Σβ. rem, Φιλλανδικ. ruomo = ῥῦμα, ῥυτήρ.

Рéпь (ἔρις, ἐρίθεια). Рéпю,-пюся (ἐρίζω, ἁμιλλῶμαι, προθυμῦμαι), ῥίθος, ῥίθεια (ἀντὶ ἐρίθεια), ῥιθέω, ῥίθω, ῥίδω=ῥίζω (ἐρίζω). „ ῥίσαντες, φιλονεικήσαντες· ἐπιῤῥίσαι, φιλοπονῆσαι (Ἡσύχ.). ἐκ τῦ ῥίζω καὶ τὸ λτ. rixo, rixari, rixa. (ἐκ τῦ ῥίζω, ῥίδω, μετὰ τῦ προσθέτου ε, καὶ τὸ ἐρίζω, ἐρίδω, ἐρείδω, ἐρέθω, κτλ. βλ. Ῥείμερ.).

Решетò [κρησέρα, κρασέα (παρὰ Πελοπον. νῦν κρησάρα), διαττος, κυρίως δὲ τὸ κόσκινον] ἐκ=ῥίςρον=λίςρον· ἀλλ'=ῥάχετον (χ=ш), ὡς, ῥάκετρον, ῥαιςὸν, ἐκ τῦ ῥάζω, ῥάσσω, βράσσω (τινάσσω), καὶ ῥαίσσω, Рѣшý, Рѣю, (βλ. τὸ συγγ. Грóхотъ). ἐκ δὲ τοῦ ῥύζω, ῥύδω, τὸ λτ. ruderarium, Ἀγγλ. riddle, κτλ. καὶ τὸ λακωνικ. ῥίδδω (ῥίζω, ῥίσδω)=σκυβαλίζω (Ἡσύχ.). τὸ δὲ διαττος ἐκ τῦ διαττάω =διά-τάω= σάω (ὡς καὶ τηλία=σηλία),=σήθω, ὅθεν καὶ Σ. σήτα, οἷον σῆθα (ϑ = φ = b, Γρμ. siebe,

Sieb), *βλ.* Сито. *οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ σῆτα ἐκ τῦ λατινικοῦ* seta (=*χαίτη, θρίξ*), *ὡς ἐκ τριχῶν πεποιημένη, διὸ καὶ παρὰ τοῖς Χίοις λέγεται τριχία* (*τριχιὰ· ὡς, τριχίας, τρίχυφος*). *τὸ δ' αὖ κόσκινον παρ' αὐτοῖς, ἀλευρικὸν* = *ἀλευρότησις, ὡς καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς* (*ἐν Τριπόλει*) *ἡ κρησσέρα, ἢ σῆτα, λέγεται σιλίγνη, καὶ σιλιγνίζω* (*τὸ παρ' ἄλλοις σητίζω, κρησαρίζω, κοσκινίζω*), *παρὰ τὸ σίλιγνις, λτ.* siligo (*ἡ σεμίδαλις*).

Рещу̀, Реку̀, (Рѣку̀, *ὅθεν* Рѣ́х) *ἐκ τῦ ἀῤῥήτου* Рѣ́ю=*ῥέω* (*ἔρω, ἐρέω, εἴρηκα, ἔῤῥηκα*), *ῥήκω, ῥήσκω* (*ῥήξω*) "*ῥησκόμενοι, λεγόμενοι*(*Ἡσύχ.*). *ἀόρις.* Речѐ, *καὶ* (Ре́хъ) Рѣ́хъ, Ре́къ, *ῥέξεν, ῥέκεν* = *ῥῆσκεν, ῥῆκεν, ἔρηκεν, εἴρηκεν. προςακτ.* Рцы̀, *ἀρχ.* Рчѝ, *συγκοπ. ἐκ τῦ* Рецы̀ *ῥέσκε* (*ε*=*ει*, ы)=*ῥῆσκε, κτλ. Βοεμ.* rjkám (*ῥήκαμι*), řeč, *ῥῆσις, καὶ. Κροτ.* rechi (retschi), *Ῥωσσ.* Ре́чь, *κτλ.* *Ἐκ τῦ ῥέω, μεταθ. ἔρω* (*ὄρω*), *καὶ τὸ λτ.* oro, oratio, orator· *καὶ ῥώω, ῥώγω* (*ἔῤῥωγα*) = *λτ.* rogo· *καὶ ῥάω, ῥάσσω, ῥάζω,* Ражу̀, Рачу̀ (*ὅθεν φράζω, φράσδω, φράδω*), *ϱάδω* (*βλ.* Радѣ́ю) = *Γρμ.* reden, *Σβκ.* reda, *Ὀλλ.* rede, *Ἰσλ.* räda, *καὶ Γοτθ.* razda· *καὶ ῥήσσω, ῥῆσις, ῥήτωρ, ῥητὸς, λτ.* ratus, ratio, reor (*ῥέω*). *πῤβλ. καὶ Περσ.* red, *Ἰνδικ.* re, *κτλ.* Прорека́ю, Прореку̀, Прореца́ю=*προῤῥήσκω* (*προφητεύω*). Проро́къ (*προῤῥήκων*) *προῤῥητὴρ* (*προφήτης*).

Урекáю (*συμφωνῶ, συντίθημι, ὁμολογῶ*), *καὶ*, Урóкъ (*φόρος, τέλος, κτλ.*). Обрекáю (*ὑπόσχομαι, τάσσω, εὔχομαι*), *καὶ* Обрóкъ [*μισθὸς, φόρος πενεςῶν* (*βλ.* Крестья́нинъ), *καὶ ὀψώνιον ςρατιώτου*], *ὡς τὰ*, „ *ἐρέω, ἐξερέω,* " *μισθὸς εἰρημένος·* " *ῥήτρα* (*συνθήκη*). " *ῥητὸν* (*τεταγμένον*), *κτλ.* '*Ράω, ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, σημαίνωσι κυρίως ῥῆξιν, ὅθεν καὶ τὸ, ῥῆξαι φωνήν. πρβλ. τὸ Γρμ.* brechen = *Ϝράγειν* (*ῥάζειν, ῥήσσειν*), *ὅθεν* sprechen = *φράζειν. ὥςε τὸ* Рекỳ, Рѣкỳ, Рещỳ = Рѣ́жу, Ражỳ, Рѣшỳ, *κτλ. τὸ θέμα* Рѣ́ю, *ῥέω, ῥάω. βλ.* Рóю, *καὶ* Прещỳ.

Ржà (*ἰὸς, σκωρία· καὶ* Ржда̀), *Βοεμ.* rez, *Πολ.* rdza, *Κρτ.* ergia, *κτλ.* Ржавѣ́ю (*ἰοῦμαι, σκωριάζω*) *ῥύθος* (*ῥύδος, θ=δ=ζ, οἷον ῥύζος, ῥύζα, ῥύσδα =ἔρυθος, ἔρευθος*), *ῥυσιβέω, ῥυσίβη = ἐρυσίβη, ἐρυθίβη, λτ.* rubigo, *οἷον ῥυθίγη* (*βλ. τὸ συγγενὲς* Рдѣ́ю), *συγκοπ.* rugo, (*ἐν τοῖς συνθέτ.* aerugo = aes, rugo, *κτλ.*), '*Ιτ.* rubigine, *Γλ.* rouille, rouillure, *Γρμ.* Rost, '*Αγγλ.* rust. '*Εκ τῦ* Ржà, Ржáвый, *καὶ* Ржáвѣлый (*ἰωμένος*) *ῥυσίβιος* (*ἐρυσίβιος*), *ὅθεν καὶ* За-ржáвѣлый (*κατιωμένος ὅλος*) *οἷον ζα-ρυσίβιος* (*ζα-ρυσιβήλιος*), *παρ' ὃ πέπλαςαι καὶ τὸ τῆς Σ. ζορζοβήλιος* (*ἔςιν ἡ τῆς Θετταλίας παρὰ τοῖς χυδαίοις*), *ὁ σατανᾶς, ἅτε δὴ μελάντατος εἶναι πιςευόμενος, καὶ πεπαλαγμένος ἄζῃ, ὡς τὰ κατιωμένα σκεύη. βλ.* Чéртъ.

Ржу̀ (χρεμετίζω) ῥύζω, ῥύγω, λτ. rugio, καὶ (ῥύδω) rudo (ὀγκῶμαι). ἀρχ. Γρ. rammen (χρεμετίζειν), Σβεκ. rama, Ἰσλ. rumia, βρομεῖν· ἢ ῥυμεῖν = ῥυβεῖν (β = μ) ῥυμβεῖν, ῥοιβδεῖν, ῥοιζεῖν. ῥύζω, ῥόζω, ῥάζω, ψόφων σημαντικὰ, ὡς Γρμ. rauhzen, rauschen, rasseln, rattern, κτλ. βλ. Ро́ю, καὶ Ῥεἰμ. λ. ῥάζω. βλ. καὶ Рву̀, Реву̀, Рыка́ю, Рю́мишь.

Ри́за (ἱμάτιον), Ри́зы (ἱερὰ ἄμφια) ῥῆγος, ῥήγεα, ῥήγη (γ = ζ, ῥήζη).

Ри́ну, Σλβον. βλ. Рѣю.

Риста́ю, Рищу̀, (θέω, τρέχω), ῥύσσω,-ζω (ῥύσδω) ῥύω (=ῥέω, ῥόω, ῥώομαι, ῥώζω, ῥόζω, ῥόθω, ῥοίθω, ῥοιζέω, ῥοθέω).

Рису́ю (σχεδιάζω, χαράσσω, ζωγραφικῶς). Γρμ. reissen, ῥήσσειν, ῥάσσειν, ῥάζω, Ражу̀, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. Riss=σχέδιον (ὡς, γράπω, γράφω (ξύω), χαράσσω). τὸ Βενδ. ruju, καὶ rujuczu, (σκάπτω), Ἀγγλ. to writte, Ἰσλ. καὶ Σβεκ. rita (γράφειν, χαράσσειν)=ῥήσσω, ἢ ῥύσσω, ὀ-ρύσσω, ὀ-ρύττω, ἐκ τοῦ ῥύσσω, ῥύω, ὅθεν καὶ Ры́ю (βλ. Ро́ю), ῥυσμὸς (τύπος, σχῆμα). βλ. О́бразъ.

Ро́бкій, Ро́бокъ (δειλός). Ро́бѣю (δειλιῶ, τρέμω), ῥαβέω, ἀραβέω, = ἀραδέω, ἄραδος, ἄραβος (ἐκ τοῦ ῥάζω, ῥάσσω, ῥήσσω, συγγεν. ῥίσσω, ῥίγω (ὅθεν φρίσσω, φρίγω, λτ. rigeo, frigeo). ἢ γ = β, (ῥοβέω) = ῥιγέω

(ὡς φλίβω = fligo· φλέβω, φλέψ = φλέγω), ῥῖγος, ῥιγηλός.

Рогозъ (φλέως, πάπυρος) ὅθεν τὸ συνήθ. παρὰ Θετταλ. ῥαγάζι = ῥαχὸς (ραχὸζ, σ = ζ) ῥάχος· (ἐκ τȣ̃ ῥάσσω = φράσσω. βλ. ‛Ρείμ.) „ ῥαχοὶ, ςοιβαὶ, σάγματα (‛Ησύχ.)· καὶ ςοιβὴ ἢ ςοίβη = φλέως, φυτὸν χρήσιμον εἰς τὸ σάττειν τὰ τῶν ἀχθοφόρων ζώων σάγματα (Θεόφρ. ἱς. φυτ. ς, 6, καὶ ᾿Αριςφν.), ὡς καὶ τὰ νῦν ἐν τῇ ‛Ελλάδι σάττουσι τὰ σαγμάρια διὰ τȣ̃ ῥαχοῦ (ῥαγαζίȣ). ᾿Εν δὲ τῇ Πελοποννήσῳ τὸ μὲν παρ᾿ ἄλλοις τὰ νῦν ῥαγάζιον λέγεται βȣ́τομον: ῥάφι δὲ (ἐκ τȣ̃ ῥάχιον, ῥαχὸς, χ = φ) καλȣ̃σι τὸ λεπτότερον φυτὸν, ὃ δοκεῖ κυρίως εἶναι ἡ ςοιβὴ=φλέως. τὸ δὲ ῥάχος, ῥῆχος, καθολικώτερον ὄνομα, = θάμνος, ῥάδιξ, κτλ. Рогожина, Σερβ. καὶ ‛Ρωσσ. Рогожа, -рожина, Βοεμ. rohožka = ψίαθος, οἷον ῥαγαζινὴ (ἐκ ῥαγαζίȣ δηλονότι πεπλεγμένη, ὡς ἡ τῆς συνηθείας φȣσκόψαθα). οὕτω καὶ τὸ ῥίψ ῥιπὸς, ῥῖπος. αἰολ. γρῖπος (ὅθεν τὸ λτ. scirpus), τὸ φυτὸν καὶ τὸ ἐξ αὐτȣ̃ πλέγμα. Τοῦ Рогозъ, ῥαχὸς, ῥάχος, φαίνεται συγγενὴς καὶ ἡ Δαλματικὴ πόλις ‛Ραγȣ̃ζα, οἷον ραχȣ̃σά τις οὖσα, ῥάχων δηλονότι καὶ ςοιβῆς τὸ πάλαι χώρα φορὸς (ὡς, Πυτιȣ̃σα, ᾿Οφιοῦσα, Πιθηκȣ̃σα, καὶ -σσα). εἰ μή γε τις ἐθελήσει μᾶλλον πρὸς τὸ τȣ̃

ῥάχου συγγενὲς ῥαχὸς, ῥάχις, ῥαχία, ῥηχία, (ῥηγμῖν) τὴν 'Ραγϑζαν παραβαλεῖν.

Рóгъ (κέρας). Рожéцъ (ὑποκορ. = κεράτιον. συνήϑ. ξυλοκέρατον, λτ. siliqua = ξυλικὴ) ῥάγος, ῥακὶς, (= ῥάβδος· ὡς ἐκ τϑ ἔρνος, τὸ ἔρνυξ = κέρας). βλ. Рóзга, Рогóвъ.

Рóжа (πρόσωπον) ῥοῦγος ('Ησύχ.) = ῥύγχος, Γρμ. Rüssel (ῥύσσω, ῥύζω, ῥύω, Рóю. βλ. καὶ Рыгáю, ὡς καὶ τὸ ῥύγχος = ῥέϑος, πρόσωπον· αἰολ. ῥεῦτος), βλ. Рóшъ. 2, (ἐρυσίπελας) ῥοῦσος, ῥούσιος (ὡς τὸ ἐρυσίπελας, ἐκ τϑ ἐρυσὸς, ἐρυϑὸς. βλ. Рдѣю), Γρμ. Rose, παρὰ τὸ rosa, ῥοδῆ, ῥόδον. ὅϑεν καὶ 3, Рóжа, ὄνομα φυτϑ, alcea rosea. ἡ 2, καὶ 3, σημασ. ἀνήκουσιν εἰς τὸ Рóза.

Рóжь (βρίζα καὶ ἡ συνήϑ. σίκαλη, secale. ῥίζα) αἰολ. ῥύζα (υ = ο, ῥόζα), Γρμ. Roggen, Σβ. räg, Δαν. rug, Λετ. ruzi. βλ. Раждáю.

Рожéнъ (ὀβελὸς, κέντρον) συγγενὲς ὄρυξ, ὄρυγξ, (ὀρύσσω, ῥύσσω) ἐκ τϑ Рóю· ἢ ῥάζων, Ражý.

*Рóза, τὸ λτ. rosa, Γλ. Rose, Γρμ. rose, ῥόδον (ῥόδη, ῥόδα, ὡς, γνῶμα καὶ γνώμη.—καὶ ροδέη, ῥοδῆ κυρίως τὸ φυτὸν, δ = ζ. βλ. Рдѣю.)

Рóзга (κλῆμα, ῥάβδος. τὸ ϑέμα Роз) ῥάδος (δ = ζ), ῥάδιξ· ἐκ τϑ ῥάζω, ῥάγω, ῥάξω (ῥάγσω, ῥάσγω, οἷον ῥάσ-γα) = ῥάπις, καὶ (ῥάδος) ῥάβδος, παῤβλ. Γρμ. Reis. ὅϑεν Κροτ. rosgye = Σλ. Рóждіе (ἀϑροιςικ. κλήματα. βλ. Раждáю). συγγεν. Рóгъ.

Рой (*νέος γόνος μελισσῶν*), *καὶ παρὰ Πελοπον. ῥοῖ (τὸ)· ἴσως ῥοὴ, ῥόος, ῥέω, ῥόω*, Рою, *ὅθεν* Роюся (*ἐπὶ μελισσῶν· γεννῶσι*) *ῥέουσι, ῥόεσι. βλ.* Рѣю, Роню.

Рокошъ (*ἐπανάςασις, θόρυβος*) *ῥόχος* (*ὅθεν ῥόχθος*), *ῥάθαγος* (*ὡς βοὴ, ἀϋτὴ*)· *καὶ* „ *ῥήχη* = *ςάσις*. (*Ἡσύχ.*). *βλ.* Ругаю.

Рокъ (*τύχη, μοῖρα*) *ῥὼξ* = *ῥάξ, ῥάγος, ῥάκος* (*ῥάγω*, Реку, Рѣку. *βλ.* Орѣхъ), *ῥήσσω*, Рѣжу, *ῥήγνυμι, ῥάω, ῥόω*, Рою, *κτλ. βλ.* Рою. *οὕτω καὶ κλῆρος ἐκ τῦ κλάω, μοῖρα ἐκ τῦ μέρω* = *μερὶς, κτλ.*

Роню (*ῥίπτω. 2, πτεροῤῥυῶ*) *ῥάνω, ῥαίνω, ῥίνω* = *ῥέω· ὡς Γρμ.* rinnen, rennen, *ἀόρ.* ronn, rann, *κτλ.* (*ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένε ῥίνω καὶ ἡ ῥὶν, ῥὶς, ῥινὸς*). *οὕτω καὶ" θρὶξ, ἡ ἄμπελος ῥυὰς, καὶ ῥοιὰς* (*ἡ ῥέεσα, ἀποβάλλεσα τὰ φύλλα*). *τὸ θέμα ῥόω* = *ῥέω, ῥώω*, Рою, *ῥύω. βλ. καὶ* 2, Руно.

Рона (*πύον ἔμπυον*) *ῥύπος*. (*υ* = *ο*).

Ропать (*ναὸς εἰδώλων*) *ῥωπὸς, ῥωπεῖον* (*θαμνώδης τόπος, ὡς τὸ ἄλσος*). *ἢ συγγεν.* Ропа, *ῥύπος, ῥυπώδης, ῥυπαρὸς* (*ὡς τὸ βδέλυγμα παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ*)?

Ропщу (*ὀργίζομαι, γογγύζω*) (*ῥοβζῶ, ζ* = *δ*, = *ῥοβδῶ*) *ῥοιβδῶ* (*ἐκ τῦ ῥόζω, ῥοίζω, ζ*=*βδ. ῥώζω, ῥύζω, ῥάζω*). Ропотъ (*γογγυσμὸς, ῥόβοδος*) *ἀντὶ ῥόβδος, ῥοῖβδος, κτλ. βλ.* Кропчу, Рою.

Pocà (*δρόσος*) *ῥὼξ* (*ὅθεν ἀποῤῥὼξ, ῥώω = ῥέω, ῥοή*), *λτ.* ros, *Γλ.* rosée, *κτλ.* Pошу̀ (*δροσίζω, ῥόσσω*) = *ῥάσσω* (*ῥαίνω*). *τὸ Γρμ.* Thau, thauen = *δεύειν* (*βλ.* Poню). *οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ* ros, Pocà, *τὸ ἕρση* (*παρὰ τὸ ἄρδω*). *καὶ τὸ δρόσος, ἴσως,* = *ῥόσος* (*ῥόω*).

Pomà, (*ὅρκος, ἀρὰ*) *ῥάτα· ὅθεν ῥατίζω* = Poчу́cя, *καὶ ῥατιχεύω, ἀρατιχεύω* = *καταρῶμαι* (*Ἡσύχ. ἐκ τοῦ ῥέω, ῥητὸς, ῥητή*). *ἢ συγγεν.* Pа́щъ.

Pо́шъ (*ςόμα*) *ῥόθος* (*ῥέθος*), *ῥώθων* (*ῥινὸς τρύπα, ῥὶς, πρόσωπον. βλ.* '*Ρειμ. λ. ῥέθος*). О́брошь (*φιμὸς, κημὸς*=*ἐπιςόμιον*). Оброшáю (*φιμόω, ἐπὶ ζώων· ὡς τὸ* „ *φιλοῤῥώθων κημός*). *Τὸ ῥόθος καὶ*=*δρόμος, ὅθεν τὸ Γλ.* route, '*Αγγλ.* roath, *κτλ. τὸ δὲ Γλ.* rue, *Σ. ῥύγα*=*ῥύϜα* (*ῥύμη*). *βλ.* Pынокъ, Pо́жа, Pо́ю.

Pо́хля (*ἀργὸς, ὀκνηρὸς· λέξις χυδαία, ὡς καὶ τὸ τῆς συνήθ. ῥέφλας, χ = φ, ὁ ὀκνηρὸς καὶ εὐήθης· ἐκ τοῦ ῥαφῶ, ῥοφῶ, ὁ ῥοφώμενος τὴν μύξαν δι' ἀμέλειαν, ὥςε μηδ' ἀπομύττεσθαι ἐθέλειν* (*παῤβλ. τὸ ναυρὸς, βλεννὸς, κορυζᾶς, μύκης, καὶ ἐν τῇ συνηθ. μύξας, μύξαρις*). *ἢ συγγενὲς ῥόγχος, ὁ ῥέγχων* = *κοιμώμενος. ὡς τὸ κωμικ. τῆς συνηθ. ῥοχάλας.* (*ἐκ τοῦ ῥόω, ῥόθω, ῥόφω* = = *ῥόβω, ῥοβδῶ, ῥοιβδῶ* = *ῥυζῶ, ῥέζω, ῥέγω, ῥέγχω, κτλ. ὀνοματοπ. βλ.* Pо́ю).

Рóю, καὶ Рыю (σημείωσαι ы = υ, = ο) ῥύω = ῥύσσω, ὀρύσσω. πρβλ. ἀρχ. Γρμ. riutan, urriutan, Γρμ. reuten, 'Ισλ. rota, rudia, 'Αγγλ. to root, κτλ. — Рóвъ, ῥυχὴ, ὀρυχή (οἷον ἐκ τȣ̃ ῥύος ῥύϜος). Τὰ θέματα ῥάω, ῥέω, ῥόω, ῥίω, ῥύω τῇ μὲν ῥοὴν, ῥύμην, ὁρμὴν, τῇ δὲ ῥῆξιν, ῥωγμὸν, ἢ σχίσιν καὶ τὸ τραχὺ καὶ σκληρὸν καὶ ἀνώμαλον τῶν ῥησσομένων ἢ ἄλλως κινȣμένων ἐμφαίνοντα, τῇ δὲ φθόγγȣς καὶ πατάγους καὶ ψόφȣς διαγράφοντα παντοδαπȣ̀ς, ἀποβαίνȣσι παμπόλλων ῥημάτων παμφορώταται ῥίζαι, καὶ μάλιςα ὅταν προσλαμβάνωσι καὶ τὰ πνεύματα γ, κ, χ, β, π, φ, θ, κτλ. (βλ. 'Ρείμερ. λ. ῥάζω). τὸ δὴ ῥύω, ῥύσσω, ὅθεν ὀρύσσω, συγγενὲς τȣ̃ ῥάω, ῥάσσω, ῥήσσω. ἕτερον δὲ τὸ ῥύω, ἐρύω (= ἕλκω, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τȣ̃ ἕλκοντος ρȣ̃), ῥύζω, ῥύγχος. κτλ. καθόλȣ δὲ ἐν πᾶσι τȣ́τοις ἐπικρατεῖ κινήσεως ἰδέα συνεμφαίνȣσα καὶ ποιȣ̃ τινος ψόφȣ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον τὴν σημασίαν. Ταῦτα εἰσάπαξ περὶ τῶν θεματικῶν τȣ́των ῥιζῶν, ἐξ ὧν τὰ σεσημειωμένα Σλαβονικὰ ῥήματα, ἀνάλογα ὄντα καὶ ταυτὰ τὸ πλεῖςον τοῖς ἑλληνικοῖς· ἅπερ διακριτέον κατὰ τὰς σημασίας, πῇ μὲν ῥοὴν, πῇ δὲ ῥῆξιν, καὶ τ' ἄλλα, ἅπερ ἔναγχος ἔφθημεν εἰπόντες, καὶ εἴτι τȣ́τοις παραπλήσιον σημαίνοντα. βλ. καὶ Ράпъ.

Ртýть (ὑδράργυρος) ἴσως παραφθορὰ τȣ̃ λτ.

argentum (*Δοβρόβιση.*). *ἢ ῥυτὸν* (*ῥύω, διὰ τὸ ῥευςὸν τȣ̃ ὑδραργύρου· ὡς τὸ Γρμ.* Queck-Silber, *ἐκ τοῦ* Quick = *κϝίκυς, κίκυς, κικύω*).

Рублю́ (*ῥήσσω, κόπτω, σχίζω, μιςύλλω, ὡς ἐκ τȣ̃* Рубу̀) *λτ.* (rupo) rumpo, *ῥύϝω* [*ῥύβω, ῥύμβω, ῥύπω, ἐκ τȣ̃ ῥύω, ὅθεν καὶ ῥύσσω,* Ры́шу = *ὀρύσσω* (*βλ.* Ро́ю). *ἔςι δὲ τὸ ῥύω ὁ διὰ τȣ̃ υ τύπος τοῦ ῥίω, ῥίϝω, ῥίπω, ῥίπτω = ῥέω, ῥέϝω, ῥέπω, ἐρέπω, πτω, ρείπω, ἐρείπω, ἐρίπω* (*ὡς καὶ ῥέβω, ῥέμβω, ῥεβὸς, ῥαιβὸς, ροιβὸς, καὶ ῥυβὸς, κτλ.*), *ὅθεν καὶ λτ.* rupes (*ῥωγὰς*) *ἐρίπνη, ἐρίπη, ἐρίπειον, ὡς καὶ τὸ* ripa (= *ῥηγμῖν*). *εἰ δ' αὖ τὸ λτ.* rumpo, rupo, *ἐσχημάτιςαι διὰ τοῦ υ παρὰ τὸ* rapo, *ῥάπω* (= *ἅρπω*), *πρὸς τοῦτ' ἂν εἴη παραβλητέον καὶ τὸ* Рублю. *οἶμαι δ' οὖν τὸ πρῶτον πιθανώτερον*]. Ру́бъ (*ῥάκος*), Ру́бка (*τομὴ ῥῆξις*), *καὶ* Ру́бль (*ἐκ τȣ̃* Ру́бъ) *τὸ συνήθ. ῥέβλιον* (*Ῥωσσικὸν νόμισμα, οἷον ῥέβλιον, ῥέπειον*=rupes, *ῥίπη,-πειον* (*ἐρίπω, ὅθεν ἐριπίνη, συγκοπ. ἐρίπνη*)=*κόμμα, κέρμα,* (*ἀρχαίως δὲ* Ру́бль *ἐλέγετο καὶ τὸ τέταρτον τῆς Ῥωσσικῆς Γρίβαινας*). *Ἕτερον δὲ τὸ Τȣρκικ. ῥέπ* (*τὸ τέταρτον τȣ̃ γροσίȣ*), *ῥȣμπιὲ* (*τὸ τέταρτον τȣ̃ κωνςαντινοπολιτικȣ̃ λεγομένȣ χρυσοῦ, ἰςαμπὸλ ἀλτίν*) *ἐκ τȣ̃ Ἀραβικ.* rubh = *τέταρτον*.

Ру́га (*ἱερέως σιτηρέσιον*) *συνήθ. ῥόγα* (*καὶ ῥῶ-*

γα παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς) „ ῥόγος, σιτοβόλιον, ἀποθήκη σίτου. Σικελιῶται (Ἡσύχ. τὸ λτ. horreum, ἐκ δὲ τῦ ῥόγος καὶ τὸ λτ. rogus, ξύλων σωρὸς, συνήθ. ξυλοθήκη).

Рýга (λινοῦν ἱμάτιον) ῥῆγος, ῥέγος (βλ. Ри́за)· ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. ῥοῦχον? βλ. καὶ Рýхлядь.

Руга́ю (ἐπιπλήττω, ὑβρίζω). Руга́юсь (μυκτηρίζω) ῥυγάω, ῥυγκάω = ῥυγκάω, ῥύγω, ῥύζω, ῥίζω, ῥώκω, ῥύγγω, λτ. ringo = ὀρύγω ὠρύω,-ομαι, κτλ. τόνῳ καὶ ἤχῳ ἐκφραςικά. βλ. Рыга́ю, καὶ Ро́ю.

Рудà (αἷμα). Рудню̀ (παλάσσω, μολύνω) συγγεν. ῥυθὸς (ἔρυθος) ῥυθὴ (ῥυδὴ), ῥυθαίνω. πρβλ. τὸ Ἀραβ. irädon (λύθρον, αἵματος κηλίς). βλ. Рдѣю. ὃ γὰρ=ῥύδα, ῥύδη (ὅθεν ῥύδην) = ῥοὴ ὡς τὸ Γρμ. Blut (αἷμα) = βλυτὸν, βλύω, βλύζω.

Рудà (ὀρυκτὸν. ἐπὶ μετάλλων). οἷον ῥυτὸν (ὡς, ῥυτίς· ἐκ τῦ Ры́ю, βλ. Ро́ю), ἀντὶ (ῥυκτὸν) ὀρυκτὸν, ἐκ τῦ ῥύσσω (ὀρύσσω), ῥύζω (ῥυδὴ).

Ружьè (τηλεβόλον, τὸ κοινῶς τυφέκιον) ῥύζα, ἢ ῥοῖζον· ἐκ τῦ ῥοίζω, ὡς „ ῥοῖζος ὀϊςῶν, ἡ μετ' ἤχου ὁρμὴ, φορὰ, βολή. συγγενὲς ῥύζω, ῥύσσω, Рýшу, ῥύω, ὅθεν „ τόξυ ῥύμα· καὶ „ ῥύζα = βία, ἡ τῦ τόξυ τάσις (Ἡσύχ.). О-рýжіе, ὅπλον. τῦτο δέ τινες ἐκλαμβάνυσι συγγεν. καὶ τὸ Орýдіе,

Рýй, *Σερβ. ῥοῦς (φυτὸν), λτ.* Rhus, *συνήθ. ῥῦδι.*

Рукà *(χεὶρ) συγγενὲς ῥάχις, συνήθ. ῥάχη (α=υ, ὡς, σάρξ, σύρξ· ῥάχα, ῥύχα, ῥύκα). Ἐκ τῦ ῥάχος, ῥάχις, ὑποκορ. ῥαχίον, Fραχίον, βραχίον, καὶ ὁ βραχίων, λτ.* brachium *(βλ. Ῥείμ. λ. ῥάχις), καὶ τὸ Γρμ.* Rücken=*ῥάχις (ῥάκις, ῥακὶς). [ὡς τὸ χεὶρ ἀντὶ τῦ βραχίονος πολλάκις κατὰ μετάληψιν, οὕτω καὶ τὸ βραχίων (βραχίον), βράχις, ῥάχις, ῥάχη,* Рукà *=χείρ]. εἴη δ' ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ῥάχος, ῥαχὸς, θηλυκῶς, ῥαχὴ,* Рукà. *τὸ θέμα ῥάσσω = ῥήσσω, ῥύσσω, βλ.* Рýшу.

Рунò, *ἔριον, ἐ-ρινὸν· (ι=υ, ὡς ἴννος, ὕννος,* hinnus). *ἄλλο δὲ τὸ ῥινός. τὸ δὲ ῥῆνις, ῥῆνιξ = ἀρνακίς, ἀρνακίδος (συνήθ. ἀρνακότα. βλέπε πάλιν τὸ ι=υ), ἐκ τῦ ῥὴν=ἄρην, ἀῤῥὴν ἀρνὸς (ἄρσην, ἔρσην, κτλ.). πρὸς τὸ ῥὴν ἀναλογεῖ ἴσως καὶ τὸ Γρμ.* Rind, *βοῦς. τὸ δὲ* d *Γερμανικὴ κατάληξις (βλ.* Щенà), *οὕτω καὶ ἐκ τῦ ὕννη, ὑννὰς (= αἶξ, ἀγρία) τὸ* Hinde, Hindin = Hirschkuh, Rehbocks-weibchen. *(βλ. Ῥείμ. λ. ὑννὰς).* Рýнный, *ἐρίνεος, ἐριῦς. ἐκ τῦ ἔρος, εἶρος, συγγ. Γρ.* Haar.

Рунò *(ἀγέλη ἰχθύων, ἰχθύες ῥυάδες) ῥυνὸς= ῥύος, ῥόος, ῥύσις, ῥυὰς, = ῥύμη, ῥεῦμα. (ῥύω, ῥόνω· ὡς, ῥίω, ῥίνω, Γρμ.* rinnen). *πῤβλ. τὸ Ἀγγλ.* run, *Ἀγγσξ,* runnian, *Ὀλλ.* runnen, *Γρμ.* rennen=*ῥώεσθαι (ῥώω,*

ῥώνω), κτλ. ὅθεν καὶ ὁ ῾Ρῆνος, λτ. Rhenus, Γλ. Rhin. βλ. Ревéнь, καὶ Рыба.

Рýсый, Рýсъ, ῥȣ̃σσος, ῥούσιος, τὸ λτ. russus. βλ. Рдѣю.

Рýсъ, ῾Ρȣ̃σσος, καὶ ῾Ροῦσσος, (τὸ ἐθνικὸν), ὡς καὶ Россiя = ῾Ρωσσία. βλ. Ревéнь, καὶ Προλεγόμενα.

Рýта, ῥύτα, ῥύτη (πήγανον), λτ. ruta, ᾽Ισπαν. ruda, arruda, Γλ. rue, Γερμ. Raute.

Рýхлядь (ἔπιπλα οἰκίας, ἱμάτια, κτλ. ὡς ἐκ τȣ̃ Рýхло, Рýх- συγγεν. Рýга), ῥάχεα (συνήθ. ῥȣ̃χα) = ῥάκεα, ῥάκη, ἢ ῥήγεα. (ὡς καὶ λαίφεα, λαῖφος = ῥάκος, καὶ ἱμάτιον).

Ручéй, ἀρχαιότ. Ручáй. ὑποκορ. Ручеéкъ, ῥύαξ, ῥύακος (ῥέακος, μεταθ. ῥέκαος), ῥυάκιον, Γλ. ruisseau. βλ. τὸ συγγεν. Рѣкà.

Рýчка (κάλπη, ςάμνος) Σλαβ., συγγεν. Рукà, (χεὶρ), ὡς χειρωτὸν, τȣτέςι λαβὴν ἔχον τὸ συνήθ. χέρι καὶ χερȣ́λλιον, ῾Ρωσ. Рýчка = τῷ ἑλληνικωτέρῳ οὖς, ὠτὸς, ὅθεν ἀμφώης, ἄμφωτος, ἀμφωτὶς = σκεῦος δίχειρον.

Рýшу (κρημνίζω, κόπτω) ῥύσσω = ῥάσσω, ῥήσσω, οἷον ἐκ τȣ̃ Рýю, Рыю, βλ. Рóю, κτλ.

Рыба (ἰχθὺς) ῥύϝας, ρυϝὸς, ῥυὰς. ὡς, ῥυάδες = ἰχθύες ἀγελαῖοι· ἐκ τȣ̃ ῥύω, ῥέω (κατὰ τὸ, ῾Ρῆβας, ποταμὸς, ἐκ τȣ̃ ῥέω), διὰ τὸ ῥέειν, νήχεσθαι ἐν ῥεύμασι, καὶ ῥύδην φέρεσθαι, ὅθεν καὶ ἔλλοψ ὁ ἰχθὺς (ἐκ τȣ̃ ἔλω, ἐλάω), ἀφ᾽ ȣ̃ τὸ λτ. velox (ταχὺς, κτλ). καὶ

τὸ ἰχθὺς δὲ φαίνεται παρὰ τὸ ἴκω, ἴχω (ὡς ἴκω, ἰκάνω, ἴχνω, ἴχνος), ἰχὺς παρενθ. τῦ θ. (κατὰ τὸ, ὄχος, ὄχθος. κτλ. ὅ γέ μην Λεvέκ. παράγει ἐκ τῦ ἴχω, ἴσχω, διὰ τὸ ἰξῶδες τῆς σαρκὸς, καὶ τῦτο ἴσως πιθανώτερον). Ἐκ δὲ τοῦ ἰχθὺς τὸ λτ. piscis Γρμ. Fisch. [= Ϝιχθὺς, βιχθὺς, θ = σ, δωρικ. βιχσὺς, μεταθέσει βισκὺς, piscis· ὡς, ισχὺς (ἰσκὺς, ἰκσύς) ἰξὺς]. Ὁ δέ τοι Γελένιος φησὶ τὸ Рыба ἐκ μεταθέσεως τῦ βῆριξ=ἰχθὺς (Ἡσύχ.), βῆρις, ῥῆβις· οὐδὲ τῦτο πάντη ἀπίθανον, κατὰ τὸ ῥόμοξ, ῥόμος, = ὄρμαξ, ὄρμιξ, βόρμαξ, βόρμηξ, βύρμαξ (μύρμαξ), λτ. vermis, Γρ. Wurm, κτλ. (Ἡσύχ.). Ἀλλ' ἀσφαλέςερον ἐτυμολογεῖν μοι δοκεῖ τὸ Рыба ἀπὸ θέματος ἀπηρχαιωμένυ παρὰ Σλάβοσιν Рыбу, РыϜу, Рыю = ῥύϜω, ῥύω. καὶ Рую, ῥέω, λτ. ruo. ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ Рыну (βλ. Рынутся), καὶ τὸ Руно. βλ. Рѣка καὶ Рою.

Рыгаю (ἐρεύγομαι, ἐκ τῦ Рыгу) ῥύγω, ῥυγάω, ῥυγγάω, ὅθεν ἐρύγω, ἐρεύγω, ἐρυγγάνω. Πολ. rzigam, Βμ. rihati, κτλ. λτ. (rugo) ructo, eructo, Ἰτ. rottare, Γλ. roter, καὶ reupper, Γρμ. rülpsen, Κτσξ. reppen, rulpsen, Σβ. rapa, Δαν. raba, κτλ. Отрыгаю, Изрыгаю, ἐξερύγω, ἐξερεύγομαι. συγγεν. Ругаю (ὀνοματοποιΐα). βλ. Рою.

Рыдаю (θρηνῶ) ῥυδδέω, = ῥυζέω, ῥύζω. (ἐκ τῦ ῥύζω, ῥύδω, καὶ τὸ λτ. rudio = βρωμῶ-

μαι. βλ. Ржу̀). „ ῥυζῶν, πενθῶν (Ἡσύχ.). Рыда́ніе, ῥύδησις, ῥύζησις (πένθος, θρῆνος). καὶ τὸ ῥοιβδέω = ῥοιϝδέω, ἐκ τοῦ ῥοιδέω (ὡς, ἀλιβδύω = ἀλιδύω, ἐπίβδα=ἐπίδα, καὶ σίβδα = σίδα).

Ры́жій, Ры́жъ (ξανθὸς) ῥούσιος= ῥύθιος, ῥυθὸς, συγγ. Ру́сый καὶ Рдѣ́ю.

Рыка́ю, Рычу̀, ῥυζῶ, ῥύζω, ῥύγω, (ῥυγάω) = ὀρύγω, ὀρύγομαι, ὠρύγομαι (ὠρύομαι). ὡς καὶ ῥύγω (ῥύκω, ῥύχω, βρύχω, βρύχομαι), λτ. rugio, Ἰτ. rugghio, Γλ. rugir, ἀρχ. Γρμ. ruhe. καὶ Γρμ. ruckern (ἐπὶ περιςερῶν=τρίζειν). συγγενὲς Ржу̀, καὶ Реву̀.

Ры́нокъ (ἀγορὰ) ἴσ. ἐκ τοῦ ῥίνω, ῥύνω=ῥύω, ῥέω, διὰ τὴν συῤῥοὴν τῶν ἀγοραςῶν, οἷον ῥῖνος = ῥέος, ῥοῦς (ὡς καὶ ῥύαχος, ῥυάχετος = ὄχλος ἐκ τοῦ ῥύω). ἢ ὡς τὰ, ῥύμη καὶ ῥυμὸς (= πλατεῖα, κτλ. Γρμ. Raum), καὶ μ=ν (ῥυνὸς) Ры́нокъ. βλ. τὸ συγγεν. Ры́нуться καὶ Роню̀.

Ры́нуться, καὶ Ры́нуся (ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήςου Ры́ну παρὰ τὸ Ры́ю, ῥύω, λτ. ruo. βλ. Ры́ба, καὶ Ро́ю), ῥίνω, ῥύνω, ῥύνεται, ῥύει, συῤῥέει (ἐπὶ τοῦ ῥύδην συντρέχοντος ὄχλου - καὶ ἐπὶ ὕδατος ῥύμῃ ῥέοντος, ὅταν διαῤῥήξῃ τὸ πρόσχωμα).

Ры́сь (δρόμος ἵππου καλπάζοντος). Ры́скаю, Ры́щу (καλπάζω, ἢ τριποδίζω, θέω, τρέχω), Рыса́къ (ἵππος καλπαςής.) ῥύζω, ῥύσσω, =

ῥύω, ruo, ῥύσις, ῥύμη. συγγεν. Грýна, Рисшáю. βλ. καὶ Шáгъ.

Рысь, ὁ συνήθ. ῥύσος = λὺγξ, λτ. lynx (ἐκ τῆ λύκη, λύξ (λύκω), λεύω, λεύσσω διὰ τὸ ὀξυδερκὲς, ὡς καὶ τὸ κύριον Λυγκεύς). ἐκ τῆ lynx τὸ Γρμ. Luchs (= λὺξ, λύγς, λύκς), Ἄγγσξ, lox, Σβεκ. lo, κτλ. (βλ. Adelung, λ. Luchs). τὸ γὰρ λὺγξ ἐκ τῆ λὺξ, (ὡς σφίγξ ἐκ τῆ σφὶξ, καὶ λίγξ=λὶξ), ὅθεν λὺς, λ=ρ· ῥύς Рысь=ῥύσος (ὡς, κρίβανον, κλίβανον, κτλ.). βλ. καὶ Лисъ. ἡ γὰρ τὸ Рысь συγγεν. τῆ Рычỳ, ῥύζω, ὠρύομαι (οἷον ῥύζος, ῥυζῶν, βρύκτης).

Рыхлый, Рыхлъ (λεπτὸς) (ῥιχλὸς) = ῥιχνὸς, ῥικνὸς (λ = ν· ὡς Δωρκ. λύχλος = λύχνος). Рыхлѣю (λεπτύνω) ῥικνόω (ῥιχνάω, -χλάω) „ ῥικνὸς, ἰσχνὸς· ῥικνοῦται, λεπτύνεται (Ἡσύχ.).

Рьяный, Рьянъ (θυμοειδὴς, κυρίως ἐπὶ ἵππε) ῥανὴς, ῥηνὴς = ἀῤῥηνὴς (ἄγριος).

Рѣдкій, Рѣдокъ (ἀραιὸς, μανὸς, σπάνιος), Πολων. rzedki, Βοεμ. ridki, Δαλ. ridko, ridak· ῥαι(δ)ὸς, ῥαιὸς (παρενθ. δ.)· ὅθεν καὶ τὸ ἀραιός. τὸ θέμ. ῥαίω, Рѣю (παρ' ὃ τὸ ἐφεξῆς Рѣжу), ῥάω, ῥαῒς, ῥαΐ, ῥάϊος (ὅθεν πάλιν τὸ ῥᾴδιος, ῥηΐδιος· ὡς, ἀεὶ ἀΐδιος), λτ. ra(r)us (ῥαὸς παρενθ. ρ), Γλ. rare, Ἰσπαν. rado, Ἰτ. raro. κτλ.

Рѣ́жу (*κόπτω, τέμνω*) *ῥαίσσω*, *Βοεμ.* rezam (*ῥαίσσαμι*), *κτλ.* (*ἐκ τῦ ῥαίω = ῥάω, ῥάγω*), *ῥάζω*, Ражу̀ = *ῥάσσω, ῥήσσω, ῥήγω, ῥήγνυμι.* (*τὸ μέσον λέγεται καὶ ἐπὶ ὀδοντοφυΐας, ὅτι καὶ οἱ ὀδόντες ἀναῤῥήγνυνται, ἀναφύονται ῥήσσοντες τὰ οὖλα· ὡς τὸ ,, ῥήγνυται πηγή· καὶ ,,χῶρος ῥήγνυσι πηγάς*). Рѣжа́ніе (*τμῆσις, τμῆμα*) *ῥῆγμα, ῥῆξις· καὶ* Рѣ́зъ (*ςρόφος, ὀδύνη κοιλίας· ὡς τὸ συνήθ. κόψιμον*). *καὶ Σβεκ.* reissen = *σχίζειν. κτλ. βλ.* Рису́ю, Ра́пъ, Ра́на, Ро́ю. *κτλ.*

Рѣ́звый, Рѣзо́въ (*ὀξὺς, γοργὸς, ζωηρὸς, καὶ ἐπὶ ἵππων, ὠκὺς*) *ῥοιζήεις, ῥοιζώδης, ῥοιζῶν καὶ ῥοίζῳ, ῥοιζηδὸν, ῥοίζϜῳ*, Рѣ́зво (*ταχέως*)· ,, *ῥοιζεῖ, ὁρμᾷ, τρέχει* (*Ἡσύχ.*). *ἢ ὡς τὸ ρευςὸς, ῥέων* (*βλ.* Ро́ю). *πῤβλ. Ῥίζων* (*ποταμὸς, καὶ πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ*).

Рѣку̀, *ἀόρ.* Рѣ́хъ, *βλ.* Рещу̀, Реку̀.

Рѣка̀ (*ποταμὸς*), *Πολ.* rzeka, *Βοεμ.* reka (*ῥέαξ ῥέακος, ῥέακα, συγκοπ. ρέκα· ὡς, ροία, ῥοὴ = ῥόος, ῥοῦς*) = *ῥύαξ, ῥύακος, ῥυάκιον* (*ῥέω, ῥύω, ῥίω, ῥίος*), *λτ.* rivus, *Ἰτ.* rivo, rio, *Γλ.* riviere, *καὶ ῥεῖθρον, λτ.* retrix· *ὡς δ' ἐκ τῦ ἀρχαίυ ῥίνω, τὸ Γρ.* rinne, *καὶ ἐκ τῦ ῥάνω, ῥένω, ὁ Ῥῆνος, κτλ. κτλ. ἐκ τῦ* Рѣка̀, Рѣчный, *Σλ.* Рѣ́чный = *ῥυάκινος. κτλ. ὅθεν ἡ καθ' ἡμᾶς παρὰ τὴν Ἀγυιὰν ἐν Θετταλίᾳ κώμη Ῥέτζανη* (*οἷον ῥυακινὴ, ῥυακώδης*), *ὡς πολύῤῥυτος. κατὰ τὰ Ῥέοντα,*

καὶ τὴν Νάυσαν, κτλ. τὸ θέμα, Рѣю = ῥέω· ὡς καὶ ἕτερον, Рýю, ῥύω, ὅθεν Ручéй, κτλ.

Рѣ́па, τὸ αἰολικ. ῥέπα = ῥάπα, ῥάφα = ῥάπυς, ῥάφυς (ῥάφανος, ῥαφάνη, ῥαφανὶς, καὶ ῥεφανὶς, συνήθ. ῥαπάνι, ῥεπάνι), λτ. raphanus, ὡς καὶ rapa brassica, 'Ιτ. rapa, rava, Γλ. rave. (καὶ navet), ὅθεν Γρμ. (Rube) Rübe, Σβεκ, rofva, 'Αγγ. rape, Κτσξ. rove, Οὔγκ. repa, κτλ. 'Εκ τοῦ ῥαφάνη, ῥαπάνη, ῥάπα, καὶ τὸ Μακεδονικὸν λάψα, καὶ λαψάνη (λ=ρ. καὶ ψ = π, φ. καὶ νῦν δὲ οἱ Πελοποννήσιοι λαψάναν λέγουσι τὴν παρ' ἄλλοις συνηθέστερον βροῦβαν, = Ϝροῦβα 'Ιτ. rava, κτλ.). συγγενὲς ῥάπις, ῥάβδος· ὅθεν καὶ τὸ 'Ρωσ. Рѣ́дька, Γρμ. Rettig (ῥάφανος) εἴη ἄν, συγγενὲς τοῦ ῥάδος, ῥάδιξ, -δικος, radix (βλ. 'Ρειμερ.), παρ' ὃ καὶ τὸ Σ. ῥαδίκιον.

Рѣтѝ, Рѣтáю (λέξις ἀπηρχαιωμένη=θέω, τρέχω) ῥέ(δ)ω=ῥέω. ἢ ῥέθω (ὡς ῥάθω)=ῥόθω, ῥοθέω (παρὰ τὸ ῥόζω, ῥόθος, βλ. Рóшъ, ῥάζω, κτλ. ῥάω, ῥέω, ῥόω. βλ. 'Ρειμ. λ. ῥάζω), ὡς καὶ ῥύω, ῥούω, λτ. ruo, ῥόω, ῥώω, κτλ.). ὅθεν Обрѣтáю (εὑρίσκω)= ἐπιῤῥοθέω, ἐπιῤῥέω, συμπίπτω πρὸς τὸ ζητούμενον· ὡς τὸ λτ. invenio=venio (βαίνω) in (ἰν, ἐν)=συνέρχομαι, ἐμπίπτω, ἐντυγχάνω, ἀντιβολῶ. οὕτω καὶ τὸ 'Ρωσ. Нахожỳ, (хожỳ, ходỳ=ὅδω, ὁδεύω) =ἐνοδεύω, συνοδεύω, Найдỳ, συνίημι, συναντῶ τῷ ζητουμένῳ. 'Εκ τοῦ Рѣтѝ, μετὰ τῆς с (со)

προϑ. Срѣтѫ, *καὶ* Срящѫ, *Σλαβ.* (*συῤῥάζω*) = *συμπίπτω*, *καὶ συναντῶ· ὅϑεν καὶ* Срѣще, Сряща = *σύμπτωμα, συνάντημα* (*οἷον σύῤ-ῥαξις*), *παρ' ὃ τὸ Σερβ. καὶ 'Ιλλυρ.* сртьа, srecha, scricha = *τύχη* (*'Ρωσσ.* Счáстie). *ἐκ τοῦ* Срѣща, *καὶ τὸ 'Ρωσ.* Встрѣча = *Σλαβ.* Срѣтéнie (*συνάντημα. ψαλμ.* 18, 7, *καὶ* 58, 5).

Рѣшѫ (*λύω, ἀπολύω, σῴζω, ἐλευϑερῶ*) *ῥήσσω* (*τέμνω τὸ δεδεμένον, λύω*). *ἢ ῥύσσω, ῥύσω, ἐκ τοῦ ῥύω* (*ἐρύω*), *ῥύομαι. συγγ.* Рѣжу.

Рѣю (*ὠϑῶ, ὁρμῶ, ῥοϑέω, ἐπὶ ῥείϑρων καὶ ἀνέμου*) *ῥέω, ῥώω. ἢ ῥαίω, ῥάω, ῥάσσω*—. *ἐκ δὲ τοῦ ῥείω, ῥίω, ῥίνω, τὸ* Рúну, *Σλαβ. ὅϑεν* Отрúну, *ἀπωϑῶ* (*οἷον ἀπορίνω, ὡς τὸ ἀποῤῥαίω, ἀπαράσσω*). *οὕτω καὶ ἐκ τοῦ* Рѣю, Изрѣяю, *ἐξαῤῥάσσω. κτλ.*—2, *βλ.* Рещѫ, *πρβλ. καὶ* Рóю, *καὶ* Рѣкà.

Рюмить (*κλαίειν, χυδαῖον· ὡς ἐκ τοῦ* Рю́му, *ῥυμῶ*) = *ῥυβῶ, ῥυβδῶ, ῥοιβδῶ, ῥίζω,* (*ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ ϑρηνοῦντος, ὅϑεν καὶ ῥύμα, ῥυμὸς, ῥυμὸρ, λτ.* rumor, = *ϑροῦς, φήμη*). *ἢ ἐκ τοῦ ῥύω* = *ῥέω* (*ῥῦμι*) = fluo, fleo. *βλ.* Рю́мка, *καὶ* Ржѫ.

Рю́мка (*εἶδος ποτηρίου· ὡς ἐκ τοῦ* Рю́ма) *ῥύμα κατὰ τὸ ῥυτὸν, ῥυτὸς, ῥύσις, ἢ ῥυσὶς, εἶδος ποτηρίου. λτ.* rhytium (*'Αϑήν· ια*). *τὸ ἄῤῥητον ϑέμα φαίνεται* Рю́ю = Рýю (*ῥύω*), *ὅϑεν καὶ* Ручéй, *κτλ. βλ.* Рѣкà.

Рябка, (πέρδιξ, λτ. perdix, Γλ. perdrix· ὡς ἐκ τῦ Ряба, Рябъ, ῥάβα)=ῥάφα, ῥάφος. „ ῥάφοι, ὄρνεις τινὲς (Ἡσύχ.), Γρμ. Reb-huhn. βλ. Рябикъ. ἀλλ', οἶμαι, μᾶλλον συγγ. Рябый, ποικίλος, διὰ τὸ ποικίλον τῆς πέρδικος. καὶ τὸ Рябикъ δὲ συγγεν. τῦ Рябый, ὀκ ἐκ τῦ Гребу.

Рябикъ (ναῦς ἐπήρετμος, ὀξύπρωρος.) ῥάμφιξ (ῥάφιξ, ῥάβιξ), ῥαμφὶς· „ ῥαμφὶς, νεὼς εἶδος (Ἡσύχ. ἐκ τῦ ῥάμφος, παρὰ τὸ ῥαβδὸς, ῥαιβδὸς, ῥαμβδὸς. ὅθεν καὶ ῥαμβὴ καὶ ῥαμφὴ= ῥαμφαία, ῥομφαία, μεταθ. λτ. framea). βλ. Рябка, Рябый.

Рябый, Рябъ, [φακωτὸς τὴν ὄψιν, ὡς οἱ ἐξ εὐλογίας (petite vérole) καὶ ἄλλων φυμάτων φέροντες τὰς οὐλάς. ὅθεν 2, ποικίλος, ῥαντὸς, ἐπὶ πτηνῶν]. Рябѣю, (ἔχω τοιαύτας οὐλάς. 2, φρίσσει, ἐπὶ φρικὸς ὑδάτων, ὅταν ἄνεμος ἄρχηται πνεῖν. τὸ συνήθ. ῥυτιδόνει, „ ἐῤῥυτίδωσεν ἡ θάλασσα· ὡς ἐκ τοῦ Рябу) ῥάβω, ῥάπω (ῥαβδὸς, ῥαπὸς, Рябъ), ὅθεν ῥάπτω (κυρίως, ῥέπω, κάμπτω, συςέλλω, ὡς καὶ ῥέμβω, ῥαιβδὸς). εἰ μήγε=ῥάπω, λτ. (rapo)rapio, Γρμ. rauben, raffen=ἅρπω, Ϝάρπω, κάρπω, κάρφω, λτ. carpo, καρπὸς, κάρφος, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κάρφω, καὶ κάρπω). ἡ ἰδέα ἐμφαίνει σύγκαμψιν καὶ συςολὴν, οἷα φιλεῖ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ καρφωμένων σωμάτων· ὅθεν ἐπηκολέθησε καὶ ἡ σημασία τῆς ῥυτίδος, ἢ φαρκίδος, καὶ τῆς ἐκ τέτων ποικιλίας.

Рядъ (*σειρὰ, τάξις*), *ἡ Σ. ἀράδα* (*τὸ α, εὐφωνικὸν=ῥάδα*), *Πολ.* rzad, *Λιθ.* redas, *κτλ.* Ряда (*συνθήκη, διαθήκη*), Ряжу̀ (*συντίθεμαι, συμφωνῶ, μισθόω, διατάσσω, παρασκευάζω*) *Ἴσ.* (*ῥήζω*) *ῥήσσω, ῥάζω*, Ражу̀, *Ϝράζω* (*φράζω*) = *ῥέω* (*λέγω, ὡς ἀπὸ τῆς διὰ λόγυ διαταγῆς*), *ῥατὸν, ῥατὴ, ῥητόν.,, ῥησάμενοι, ταξάμενοι· ῥητὸς, ἔνδοξος* (*Ἡσύχ.*) *ὡς καὶ* Ря́децъ = *ἐπίσημος, ἀξιωματικός. τὸ δὲ* Радови́чъ = *τῷ Σ. ἀραδικὸς, τῆς ἀράδας, ἤτοι τῦ κοινῦ πάτυ, εἷς τῶν πολλῶν, ὁ τυχὼν, ὁ μὴ ἐπίλεκτος.* [*Ἐκ τύτου φαίνεται παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ὠνομασμένον καὶ τὸ τῆς Λοκρίδος χωρίον Ῥαδοβίσδι* (*ὅθεν καὶ ἡ Ῥαδοβισδίου ἐπισκοπὴ τῆς μητροπόλεως Λαρίσσης*), *καὶ τὰ Ῥαδοσίβια, δύω κωμίδρια παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα, ἀντὶ Ῥαδοβίζια. ὑ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Рад-вижд, *χαρο-ειδὲς, χαρωπόν*]. *πῤβλ. Γρμ.* Reihe, *Σβ.* rad, *Βαλλησ.* res, *κτλ. καὶ Περσ.* rede. *βλ.* Adelung *λ.* Reihe, *καὶ* reden. *βλ. καὶ* Речу̀, Рещу̀.

*Ря́са, *ῥάσον, ἢ ῥάσσον, Ἰτ.* raso (*οἷον τὸ τῶν μοναχῶν, κτλ.=ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον*). *Σεσημείωται ἡ λέξις μόνον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐν ταῖς Σλαβονικαῖς διαλέκτοις συχνῆς εἰς θηλυκὰ μεταπτώσεως τῶν παρ' Ἕλλησιν ὐδετέρων. πῤβλ.* Вода̀, Гора̀, *κτλ. οὕτω καὶ* Кинові́я, *κοινόβιον*, Гимна́зія, *γυμνάσιον. κτλ.*

С.

С, С, с (Сло́во, σλόβο.) = Σ, С, С, σ ς· καὶ = κ, ϑ, τ, χ, ξ, καὶ = ȷ (πνεύματι συριςικῷ).— С̄ = ὁ (200). ҂С = ϭ (200000). Ἡ παλαιὰ τοῦ ἑλληνικοῦ σ μορφή ἐςιν ἡ Σ. ἐπὶ δὲ τῶν Καισαρικῶν χρόνων ἧκε μᾶλλον εἰς χρῆσιν τὸ εἶδος С· τούτου δὲ νεώτερον τὸ С (βλ. Παλαιογραφ. Montfaucon. σελ. 336). ἄξιον δ' ἐπιςάσεως, ὅτι καὶ τὸ λατιν. c συμφέρεται τῷ Σλαβον. с οὐ μόνον κατὰ μορφὴν ἀλλά πως καὶ κατὰ φωνὴν, συριςικώτερον προφερόμενον πρὸ τῶν φωνηέντων e καὶ i (βλ. τὰ ςοιχεῖα ц, ч, ш, щ). ὡς δ' αὔτως καὶ τὸ Σλαβονικ. с ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ λατιν. c, καὶ τὸ Ἑλληνικ. κ. βλ. Сла́ва.

Са́бля, Γρμ. Sabel, Γλ. sabre, Φινικ. sabeli, κτλ. (εἶδος ξίφους κυρτοῦ, ῥομφαία) ἴσως συγγεν. σιβήνη (ν=λ), ζιβήνη, ζηβύνη, ζηβήνη, καὶ σιβύνη, σίβυνος, σίβυνον, -νιον, σιβύνης, καὶ σιγύνη, σίγυνος, σίγυμνος, σίγυνον, -νιον, σιγύνης· (σημείωσαι, σ=ζ. η=υ=ι. β=γ). Σιγύνας ἔλεγον οἱ μὲν Κύπριοι τὰ δόρατα (Ἡρόδ.), παρὰ δὲ τοῖς Ο ἡ ζιβύνη ἑρμηνεύεται ξίφος, ῥομφαία (Ἡσαΐ. β.). ἔςι δὲ ἡ λέξις οὐ παρὰ τὸ σῦς, σύϝινος, ἀλλὰ παρὰ τὸ κύβω, συγγενὴς τοῦ σύφαρ, σύβη, καὶ

σίβη = κίβα, κύβα, κύφος, κύθος, κύτος, σκύτος (ὅθεν τὸ Σ. σκυτίον), ὡς ὁ Ῥείμερος ὀρθῶς ἐτυμολόγησε (λ. Σιβήνη)· μαρτυρεῖ δὲ τῇ ὀρθότητι τῦ ἐτύμυ καὶ ἡ τῆς Σ. σιγύνα, καὶ σιγύνιον, σιγγύνιον (σιγύνιον), ἐριοῦν ἀγροίκων ἱμάτιον· καὶ αὐτὸ δὲ ἴσως τὸ Σ. ζιπύνιον=ζιβύνιον, ὅπερ ἄλλοις ἔδοξεν εἶναι τὸ Ἰταλικ. Giupone (ἐπίβλημα). καὶ ξένον ὐδὲν τὴν σιγύνην, ἢ σιβύνην, καὶ ζιβύνην, παρ' οἷς μὲν ἔγχος, παρ' ἄλλοις δὲ τοτὲ μὲν θήκην σημαίνειν (Ἀριςοφν.), ὡς τὸ ἄγγος=ἔγχος (Ῥείμερ.), τοτὲ δ' ἱμάτιον, κατὰ τὸ σκύτος, σκυτίον, ἐξ ὗ παρὰ λατίνοις μὲν τὸ scutum (ἀσπὶς, Σ. σκυτάριον), παρ' ἡμῖν δὲ τὰ σκυτία (=ἱμάτια, ἔπιπλα). ἡ γὰρ πρώτη τῦ ὀνόματος σημασία κάλυμμα δηλοῖ καὶ δέρμα κοῖλον, ὅθεν καὶ σκεῦος, ὅπλον, κτλ. βλ. καὶ Сумà. [Τῆς σιγύνης παρωνύμυς εἶπόν τινες τοὺς Σιγύνας, ἔθνος δὲ Θρακῶν οἱ Σιγύνναι, ἢ Σιγύναι, καὶ Σίγυνοι, ἢ Σίγυννοι, κάτοικοι τῆς πέραν τῦ Ἴςρου πρὸς βοῤῥᾶν καὶ κατὰ μῆκος μέχρι πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον ἐκτεινομένης χώρας (βλ. Ἡρόδ. Ε, 9), οἳ ἔλεγον ἑαυτὺς Μήδων ἀποίκους εἶναι. ἄλλοι δὲ τύτους ἐνόμισαν Σκύθας (κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συνήθη σύγχυσιν Θρακῶν καὶ Σκυθῶν). τῶν δὲ καθ' ἡμᾶς τινες ὑπέλαβον εἶναι τὺς αὐτοὺς καὶ τὺς κοινῶς Τζιγγάνους, Ῥωσ. Цыганы, Τυρκ. Τζεγ-

γενὲ, καὶ Γάλ. Bohémiens, διότι ἐκ τῆς Βοεμίας τὸ πρῶτον ἀναφανέτες ἐπεπόλασαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Εὐρώπην· οὕτω καὶ συνηθέςερον καλῦμεν τέτες αὐτὲς Αἰγυπτίες (Γύφτες), ὡς ἐκ τῆς Αἰγύπτε νομισθέντας μεταναςῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα. βλ. καὶ προλεγόμεν. § ιγ]. Τὸ Ἀραβικ. seif = ξίφος.

Сáдню (ἀμύσσω, ὡς ἐκ τῦ Сáду, σάδω) σάθω (σάω, ὅθεν σαθρός, καὶ σαύω, σάπω, σήπω). 2, (ὡς ἐκ τῦ Саду̀, - жду̀), До-сáда (ἀηδία), До-сáдую (ἀηδίζω) = ϝάδω, ἄδω, ἀδέω (κορέννυμαι, καὶ ἀηδιάζω), ἐκ τῦ ἄω, ἄδω (ἄζω, Γρμ. atzen), μετὰ τῶν πνευμάτων θ, καὶ σ, θάω, σάω, σάττω, λτ. satio, satur, ἄδορ, ἄδος, καὶ ἄδη, ἄδα, ϝάδα (Сáда, До-сáда), satis, adsatis (ὅθεν τὸ Γλ. assez), Γρμ. satt, κτλ. [τὰ δύω διάφορα ῥήματα ἄτω, (βλάπτω) καὶ ἄδω, παράγονται παρὰ τὸ ἀάω, ἄω, θέμα πολλῶν ῥημάτων, ὅπερ διακριτέον ὡς ἐκ τῶν παραγώγων· ἐκ μὲν γὰρ τῦ ἀάω, τὸ ἀάδω, ἄδω, ἐκ δὲ τῦ ἀάω, ἀάτω, τὸ ἄτω, ἀτάω, ἀτέω, ὅπερ ἐκ ἄν τις παραβάλοι πρὸς τὸ Сáдню· ἐδ' αὖ τῦτ' αὐτὸ ἐςὶ τὸ σάττω κατ' ἀμφοτέρας τὰς σημασίας· τὸ μὲν γὰρ δεύτερον κυρίως ἐςὶν = σάττω, σάζω, ἄζω, ἄδω· τὸ δὲ πρῶτον = σάθω, καὶ ἐ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῦ σάττω, ὃ σημαίνει καὶ τὸ φορτίζω, γεμίζω, καὶ ἐπισάττω τὰ φορτηγὰ ζῶα, ὥςε εἶναι καὶ ἀντὶ τῦ ἀμύσσω, ἐκ τῆς παρακολεθέσης δῆθεν ξέσεως καὶ ἀμυχῆς ὑπὸ τῶν σαγμάτων ἐπὶ

τὰ νῶτα τῶν ἀχθοφορούντων κτηνῶν, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν πατῶ. „ ἐπάτησε τὸ σαγμάριον, ἢ ἡ σέλλα τὸν ἵππον, τὸν ὄνον, κτλ.]

Сáжа (λιγνὺς, ἄσβολος), Βομ. saze (πληθυντ.), Σλαβ. Сáжда, ϳάσδα, ϳάζα = ἄζα (μετὰ τοῦ πνευματ. ʽσ. ὡς, ἅλς, sals· ἅλλω, salio. βλ. καὶ Сáло). τὸ θέμα Сáду (ϳάδω)=ἄζω, αὔω ἄω=ξηραίνω, ὅθεν σαύω, σαυκὸς, κτλ. (οὕτω καὶ τὸ Жáжду ὡς ἐκ τοῦ σ-άζω, ἄζω, μετὰ τοῦ σ πνευματισμοῦ εἰς ζ ἰσχυρότερον τραπέντος, καθὰ καὶ τὸ ζάω = ϳάω, ἄω= πνέω· καὶ ἄλη, σάλη, ζάλη, κτλ. βλ. Жáжду). Ἔστι δὲ τὸ ἄω πλείστων δὴ ῥημάτων πολύκρουνος πηγὴ, ἂν πέρ ἐστι καὶ τὸ ἄνω, αἴνω (διαίνω=βρέχω), ὡς παρὰ τὸ αὐτὸ ἄω, καὶ ἄα ἄχα, aqua (βλ. Водà), ὅθεν ἄϜα, αὔα, Ϝαὔα, Σάβα, Σάβας, ποταμὸς Ἰλλυρικὸς, καθὰ Αὖος (Aue) καὶ Ἄνας, Λυσιτανίας ποταμοὶ, καὶ Αὐώνας καὶ Σαῦος τῆς Βρεττανίας, κτλ.

Сажéнь (ὀργυιὰ), Βοεμ. sah (car) ἐκ τοῦ Сяжỳ, Сягáю (σάγω, σάζω) = τάζω, τάγω (σ=τ, ὡς σηλία = τηλία, σὰ μὰν = τί μήν, σῆτες = τῆτες, κτλ.). τὸ θέμα τάω, παρ' ὃ, τάνω (καὶ λτ. tango, τάγγω), τανύω (=ὀρέγω, ἐκτείνω), ταναὸς, τανὸς, τανὺς, καὶ ταῦς· καὶ τάγω, τάζω (σάζω, Сажỳ, ὅθεν οἷον σαγὴ, σαζινὴ, Сáжень) = ταγινὴ, ταναὴ (τεταμένη) = ὀργυιὰ, ἐκ τοῦ

ὀρέγω (ὀρόγυια). βλ. Сяжу̀, καὶ Тяжу̀, Тащу̀.

Сажду̀, Сажу̀ (καθίζω) σάσδω, σάζω. „σάσαι, καθίσαι. Πάφιοι. (Ἡσύχ. ἀντὶ θάσαι, ἐκ τῦ θάζω, θ = σ Δωρικῶς· ὡς καὶ σέω = θέω, κτλ.). 2, φυτεύω· ὡς τὸ „τιθέναι φυτὰ (Ξνφ.). τὸ δὲ τίθημι ἐκ τῦ θῆμι, θέω, συγγενὲς θάω, θάσσω, θάζω, σάζω, ὅθεν Са́дъ (φυτεία, φυτὸν, Ῥωσσικ. = κῆπος) οἷον σατὸς, = θατὸς, θητὸς· τῦ δὲ Са́дъ τὸ μεγεθυντ. Сади́ще (μέγας κῆπος, ἢ φυτεία), ὅθεν φαίνεται παρωνομασμένη καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς πολίχνη τῆς Μακεδονίας Σάτιςα, οἷον κηπεία, χώρα κηπεύσιμος. (βλ. καὶ Ко́за). πρὸς δὲ τὸ σάζω, πάρβλ. τὸ Γρμ. satzen, ὡς καὶ setzen, sitzen = ἕζεν, ἵζεν, (ἵζειν) βλ. Сижу̀, Сѣжду̀, Сужду̀.

Са́къ (σαγήνη) σάκος ἢ σάγος, σάγη, πρωτότυπ. τῦ σαγήνη· ἐκ τῦ σάκος, σάκκος, τὸ Γρμ. Sack = saccus· ἐκ δὲ τῦ σάγος ὁ Σ. σαγιὰς, καὶ τὸ λτ. sagum, ὡς καὶ τὸ Γρμ. Segen συγγενὲς σαγήνῃ. [τὸ δὲ σάγμα, ἐκ τοῦ σάττω, ὅθεν σαγμάριον, καὶ συνήθ. σαμάριον, ἀφ' ὖ τὸ Γρμ. Saumer, Säumer, Saumthier, ὡς „σαγμάριος κάμηλος (σαμαρωτὸς, τὴ)· καὶ Saumsattel = σαγμοσέλλιον, κτλ.]

Са́ло (λίπος, ςέαρ. συνήθ. ἀξύγγιον, τὸ λτ. oxyngia). Са́лю (ἀλείφω, ἢ μολύνω ςέατι) σίαλον, σιαλόω (συγκοπῇ σάλον, σαλῶ). ἢ συγ-

γενὲς ἄλεφας (λ = d, λτ. adeps), ἄλειφαρ, ἄλεπας, Γρμ. Salbe· (ἀλέφω) ἀλείφω ἐκ τῦ ἀλίω, Салю, ἀλέω, ἀλέϝω, -λέφω, ϳάλιφας, ϳάλιϝας, συγκοπ. Сáло. βλ. καὶ Слйна. πρβλ. τὸ Γλ. salir, sale. [Ἕτερον δε δήπε τὸ sal= Сóль, ϳάλς, ἅλς, ἅλες, ἅλασσα, σάλασσα, θάλασσα, ἐκ τῦ ἅλω = ϝάλω, σάλω (σαλέω) σάλος, σάλη (ζάλη), σάλα. τούτε δ' ἂν εἴη ὁμώνυμος καὶ ὁ Σάλας, Παννονίας ποταμὸς (ἔςι δὲ καὶ Σάλων Ἰσπανικὸς), οὗ περὶ τὰς κατὰ Δαλματίαν ἐκβολὰς ᾤκηντο αἱ Σάλωναι, πόλις Δαλματική. τούτων δ' αὖθις φαίνεται συγγενὴς καὶ ἡ ἐν Φωκίδι πόλις Ἑλληνικὴ τανῦν καλεμένη Σάλωνα ἢ, καὶ τὰ Σάλωνα; παρὰ τὴν ἀρχαίαν Τιθόρεαν. Ἦν δὲ καὶ Σάλωνος χώρα, καὶ Σαλώνια πόλις Βιθυνίας (ἡ καὶ Κράτεια καὶ Ῥωμαϊκώτερον Φλαυϊόπολις), παρὰ τὴν νῦν λεγομένην Καςαμώνην καὶ Καςάμπολιν. εἰ μή τις τὸν Σάλαν παρ' αὐτὸ δὴ τὸ Сáло ἐτυμολογοίη, ὡς λιπαρὸν δῆθεν καὶ λιπαίνοντα· κατὰ τὸ Ἀλφειὸς, ἐκ τῦ ἀλφέω, ἄλφω = ἄλθω, ἄλθω, καὶ ἡ Ἀρέθυσα κρήνη (=ἀρέδεσα, ἄρδουσα) κτλ.].

Сáмъ, Самà, Самò (αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ). С-αμὸς, ἁμὸς, ἑμὸς, μὰ, μὴ, μὸν (μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ· ὡς, ἕ, λτ. se. ὗς, σῦς, sus). „ ὁμὸς =ὁ αὐτὸς (Ὁμηρ.), ἀρχ. Τευτων. som, sam, (ὁμὰ, ἅμα), Ἀγγλ. some, Κελτ. samo, soun,

Σνσκρ. Sa, κτλ. — Са́мъ о̓нъ, ὅδ' αὐτὸς —. Са́мъ тре́тый, τρίτος αὐτός. Са́мый, ὁ αὐτὸς· καὶ ἐπὶ ὑπεροχῆς, ὡς ὑπερθετικὸν, Са́мой че́стный, αὐτὸς τίμιος (οἷον αὐτοτιμή· ὡς τὸ, αὐτάγαθος, αὐτοβορέας, κτλ.). καὶ ἐν τοῖς συνθέτ. Самобра́тъ, αὐτάδελφος (οἷον ὁμοφράτωρ, ὡς τὸ ὅμαιμος). Самови́децъ αὐτόπτης (οἷον αὐτοϊδὴς, ὁμοϊδὴς), κτλ.

Са́ня (χαμουλκὸς, ἢ ἕλκηθρον. Γαλ. traineau) ὅθεν καὶ Са́ни πληθ., Σ. σάνια· ὡς ἀπὸ θέματ. Са́ю=σάω (σαίω), συγγενὲς σαίνω, σάνω (κινῶ), σανὶς (οἷον σάνη· ὡς, μαίνη, καὶ μαινὶς, κτλ.).

Саплю̀, βλ. Сиплю̀.

*Са́ржа (εἶδος ὑφάσματος) τὸ Γλ. sarge, Γρμ. Sarsch, 'Ιτ. sargia, μσ. λτ. sargium, φαίνεται ἐκ τοῦ σηρικόν. (ἄλλο τὸ Τȣρκ. sarghi= εἴλυμα, ἐκ τῶ saririm, εἰλύσσω).

Сва́ръ, Сва́ра (μάχη, ἔρις). Сва́рюся (μάχομαι, ἐρίζω), σύνθετ. ἐκ τῆς с (со) καὶ Ва́ръ, Варю̀, φάρω (φέρω, θέρω, θέρος, θάρος, φάρος = θέρμη)· ὡς, ῥάζω, βράζω, βράσσω, ὅθεν ἀράσσω, ἄραγος, μαράσσω, μάραγος, σμαράσσω, σμάραγος = σφάραγος, σφαράσσω. βλ. καὶ Спо́ръ.

Сва́тъ (προμνήστωρ, προξενήτης. 2, ἀγχιστεὺς, ἐξ ἐπιγαμίας συγγενής). Сва́тьба, ἢ Сва́дьба (γάμος). Сва́таю (προμνηστεύω, καὶ Сва́таюсь, μνῶμαι, ζητῶ ἐμαυτῷ μνηστήν. — 2, ἀρ-

χαίως = *ὁμολογῶ*, *συμφωνῶ*), *οὐχ'* (*ἢ δοκεῖ*) = *φάτης*, *φατέω*, *φατίζω*, *φατὸς* (*μετὰ τȣ̃ πνεύματος σ* с-*φάτης*, *κτλ.* = *λτ.* feteo,-or), „ *φατίσαι τὴν παῖδ' ἄλοχον τῷ τῆς θεᾶς* (*Εὐριπιδ.*=*ὁμολογῆσαι ὑποσχέσθαι*), *ἀλλὰ τὸ* Сва́ть *συγγενὲς σφάδω*, *σφάζω* = Свяжу = С-вяжу̀ (*βλ.* Вяжу̀) = *σφίδω* (*σφίγγω* = *συνάπτω· ἐκ τȣ̃ σφάω*, *σφὰξ*, *σφὴξ*, *σφηκόω*, *σφέω*, *σφέγω*, *σφίγω*, *σφίγγω*, *κτλ. βλ.* '*Ρείμ. λ. σφάζω*), *σφίγκτης*, *σφιγκτὸς· καὶ σφαδὴ*, Сва́тьба (*οἷον σφαδϜὰ*-,*τϜὰ*), *ἀντὶ σφιδὴ* (*σφίγξις*, *ὅθεν καὶ σφιδὴ* = *χορδὴ*, *παρ' ȣ̃ τὸ λτ.* fides). *τὸ λτ.* spondeo, sponsus, sponsa, '*Ιτ.* sposa, *κτλ. παράγȣσιν ἐκ τȣ̃ σπένδω*, = libo (*Βόσσ. ὡς τὸ* „ *σπεῖσαι φίλτρα γάμȣ. Εὐρπ. καὶ τȣ̃το ἐκ τȣ̃ σπάω*, *σπέω*), *ἀλλ' ἴσως πιθανώτερ. καὶ τὸ* spondeo *συγγενὲς τȣ̃* (*σπέδω*) *σφέδω*(*σφένδω*, *σφίδω*=*σφίγγω*). *βλ.* Све́коръ.

Сва́я (*πάσσαλος· οἷον σφάας*, *σφὰξ*) *συγγεν*, *σφάω*, *σπάω* (*σπάζω*) = *σφίω*, *σφίζω*, *λτ.* spico,-cio, spica, *Γρμ.* Spitze· *ὡς ἐκ τȣ̃ σφίω*, *σπέω*, *σπέος*, specus, *καὶ σφάω*, *σφάλω*, *σφάλαξ*. *ἢ πάω* (*σπάω*) *πάττω*, *πάσσω* (*βλ.* Пашу̀), *πάσσαξ* (*πάσσας· καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ πάω*, *πάας*, *σπάαξ*), *πάσσαλος*.

Све́коръ, *ὁ*, Свекры̀, *ἡ*, '*Ρωσσικ.* Свекро́вь, *ἡ*, *Πολων.* swiekir, *ὁ*, swiekra, *ἡ*, *Σερβ.* Свекар, *ὁ*, *καὶ Κροατ.* szveker, *ὁ*, *καὶ παρ' ἀμφοτέρ.* Свекрва *ἡ* = *ϝβέκυρ*, *ϝβεκυρὸς*, *ϝβεκυρὴ*

ʝβεκυρὰ (= ἑκυρὸς, ἑκυρὰ, μετὰ τῦ διπλῦ πνευματισμῦ ʝϜ = σβ-εκυρός, υ=ο, ἑκορ-ὸς, ἑκορὴ, συγκοπ. Σλαβ. ʝϜεκρή· τοιῦτος διπλῦς πνευματισμὸς καὶ ἐν τῷ σπορχὴ = ὀργὴ, σπαργῶ = ὀργῶ, βλ. Ῥείμ. λ. σπάω)· ὡς δ' ἐκ τῦ ὄκυρ (ὀκυρὸς) τὸ λτ. socer, ὁ, καὶ socrus, ἡ, Γρμ. Schwäher, καὶ Schwieger (Schwieger-vater, Schwieger-mutter), ἀρχαίως suehur, suaigra, Ἀγγσξ. swaegr, Σβ. swär, swara, Ἰσπαν. suegro, suegra, Ἰτ socero, socera. [δοκεῖ μοι παρὰ τὸ ἔχω (ἐχυρὸς) ἔκω, ἑκυρὸς=ἐχόμενος, συνημμένος. τὸ γὰρ ἔχω, ἔκω = ἕπω, ἄπω, ἅπτω (βλ. Ῥείμ. λ. ἅπτω), διὰ τὴν τῆς συγγενείας συναφήν. ὡς καὶ τὸ ἀγχιςεὺς, ἐκ τῦ ἄγχι· ὅθεν καὶ τὸ λτ. socius (ἑταῖρος) συγγενὲς τῦ socer, οἷον ἔκιος ἔχιος, ὄκιος (ὄκις, ὄκιρ) = ὄπιος, ὀπάων, ὀπηδός]. Ἑκυρὰν καὶ νῦν παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν τῇ Χαλδίᾳ) ὀνομάζει ἡ νύμφη τὴν συνηθέςερον πενθεράν.

Свéрбъ, Свербéжъ (κνησμὸς, κνήφη), Σρβ. Свраб, Βομ. swrab, Κρτ. szrab (κνησμὸς, ψώρα), καὶ Свербúтся (ξύεσθαι, κνήθεσθαι, ὡς ἐκ τῦ Свербу̀), σπέρφω, σπάρφω, σπέρφος, σπάρφος, (σπ=σκ), ἀντὶ σκέρφω, σκάρφω, σκάριφος, σκέραφος, (ὡς, σπαίρω = σκαίρω), ἐκ τῦ σκάρω = κάρω, κέρω (ὅθεν λτ. scaro, scarifico, Γρμ. scheeren, scharren, Ὀλλ. scheuren, κτλ.). ἢ, σπάρβος =

σπαῦρος, σπαυρὸς, ἐκ τῦ σπαύω, ἀντὶ ψαύω, ψάω (= ξάω), ψώω, ψωρὸς, ψώρα (σπ = πσ· ὡς, σπέλλιον, ψέλλιον, αἰολ. καὶ πσ, ἢ ψ, = κσ, ἢ ξ).

Свердлò, Свéрдель, 'Ρωσσ. Сверлò, Κρτ. szveder, Κρν. sveder, Πολ. świder (τρύπανον), συγγεν. σπέρω = πέρω, βλ. Перýнъ, πείρω, πέρητρον [= σπέρητρον· ὡς καὶ συνήθ. σπειρόνιον = περόνιον (περόνη) τὸ κέντρον· καὶ πειρούνιον, τὸ ἐπιτραπέζιον τριώβελον].

Свинiй, Свинья̑ (χοῖρος), Γρμ. Schwein. (ὡς ἐκ θέματος Свúн) ἴσως, = σϝῦν (σϝῦνα), σϝῦς (σῦς, σῦν), σύκινα, ὕαινα. ὡς καὶ ὗς = σῦς, λτ. sus, Γρμ. Sau. ὁ μέντοι κλεινὸς Αδελύγγιος παράγει τὸ Schwein ἐκ τῦ vahn (θολὸς, θόλος), 'Αγγλσξ. fenn (βόρβορος, διὰ τὸ φιλοβόρβορον τῦ χοίρου). Ἔςι δὲ τὸ σῦς ἐκ τῦ σύω (Sau, sausen), σύομαι = θύω θύομαι (θὺς, διὰ τὸ ὁρμητικὸν τῦ ζώυ. βλ. 'Ρείμ. λ. σύω, σῦς). ἐκ τῦ θύω, τὸ θύνω, ὅθεν θύννος, θύννα, θυννὶς (θυννία), οὕτως ἂν εἴη καὶ ἐκ τῦ σύω, σύννα, σύνα, (σϝυνία, сϝинiй). 'Εκ τῦ σῦς, συὰς, συάω, συϝάω καὶ τὸ λτ. subo=καπράω· τὸ δὲ συὰς, ἀδος=λτ. sucula. [Τὸ ὕννη, ὑννὰς „ ὑννὰς αἶξ = αἶξ ἀγρία (ἐκ τῦ ὗννος, ἴννος, γίννος). τὸ δὲ κάπρος συγγενὲς κάπρα, λτ. capra (= αἶξ), οὔγέ μην οἶμαι παρὰ τῦτο καὶ τὸ Сви-

вій πρὸς τὸ ὕννα, ὕννη (ϳϜύννα) παραβαλεῖν δεῖν. β. Рунò].

Свиря́ю (αὐλῶ) σϜυρέω, συνήθ. σφυρίζω· ὡς ἐκ τοῦ Свирỳ, ἐκ τοῦ σϜύρω, σύρω, (συρίω) συρίζω (= αὐλῶ), ὅθεν σύριγξ, Свирѣ́ль, Σερβ. Свирала, συνήθ. σφυρίστρα (= συρίστρα), οἷον σϜυράλη. τὸ δὲ Σ. συραύλιον φαίνεται ἐκ τοῦ σύρω, αὐλὸς, σύνθετον· ὡς τὸ πλαγίαυλος, Σ. παγιαύλι. βλ. καὶ црк.

Свирѣ́пый, Свирѣ́пъ (ἐκ τοῦ звѣрь), σ-φηρωπὸς, θηριώδης (ἄγριος). ἢ λτ. severus ≐ σεβερὸς (σεβρὸς ἐκ τοῦ σέβω), σεβέροψ (συγκοπῇ, σβέροψ, Сверѣ́пъ).

Свита́ю, βλ. Свѣтъ.

Свищỳ (συρίζω) σπίζω (ὅθεν σπῖνος) = σϜίζω, σίζω, Γρμ. zischen, Ἰτ. sishare, κτλ. διαφόρων ἤχων ὀνοματοποιΐαι. οὕτω καὶ τὸ λτ. sibilo, Γλ. sifler, κτλ.

Свобо́да (ἐλευθερία). Свобо́дный, Свобо́денъ, καὶ Σλαβ. Свобо́дъ (ἐλεύθερος). Свобожда́ю (ἐλευθερόω). οἷον σφοϜοδὰ (σφοβόδα), σφοϜοδαῖος (σφοβοδαῖος, σφοβοδανὸς), σφοϜοδάω (σφοβοδάω - ζάω, σδάω) = σποϜυδὰ = σπουδὴ, σπουδαῖος, σποϜυδάω, σπουδάω, -άζω. [τὸ Ϝ ἐτίθετο καὶ μεταξὺ τῶν φωνηέντων τῆς διφθόγγου, ὡς ἐν τῇ Δηλιακῇ ἐπιγραφῇ " το αϜυτο, λιθο εμι ανδριας και το σφελας = τοῦ αὐτοῦ λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας. „ (βλ. Gibelin monde primitif. p. 176),

ὡσαύτως καὶ τὸ αἰολικ. Ζέβυς, = ΖέϜυς, Ζεὺς. κτλ. οὕτω δὴ καὶ τὸ σπουδὴ = σποϜυδὰ, καὶ υ=ο, σποβοδὰ (ὡς γονὴ, γυνή· νὺξ, nox), καὶ π=φ, ὡς καὶ σφαδανὸς, σφεδανὸς (= Свобóденъ) = σφοδαρὸς (ὅθεν τὸ σφοδρὸς) = σποδαρὸς, σπουδαρὸς, ἐκ τȣ̃ σπουδὴ, σπεύδω, (Γρμ. spute, spute mich). Σπεύω (σπέω=ἕσπω)=τρέχω, ἐπείγομαι, κτλ. ὡς τοίνυν ἐκ τȣ̃ σπέω, σπεύδω, τὸ σπουδὴ (σποϜυδὴ), οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ Спѣшу̀, Спѣю (βλ. Спѣшу́) = σπέω, τὸ Свобóда (οἷον Спобóда, τὸ γὰρ π=β=в, б· ὡς, Плю́ю, Блю́ю. κτλ.), καὶ ἄλλως δὲ τὸ β συνημμένον μετὰ τȣ̃ с προφέρεται ἀείποτε παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ὡς φ= π=β=F. βλ. καὶ Своúй, Свѣтъ, κτλ.]. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐλεύθερος ἐκ τȣ̃ ἐλεύθω, (ἔλω, ἐλέω, ἐλεύω = ἐλάω, ἐλαύνω=κινȣ̃μαι, θέω ἔρχομαι). ἐκ τȣ̃ ἐλαύνω (=ἐλάβνω, βλ. Холо́стый), καὶ τὸ Σ. λάμνω (β=μ), ἐπὶ κωπηλασίας· παρὰ δὲ Κυπρίοις τὸ λάμνω = τρέχω (ἐλαύνω). ἴσως δ᾽ ἄν τις τολμήσας εἴποι καὶ τὸ Γρμ. laufen (τρέχειν) = ἐ-λαύφεν, ἐ-λεύφεν, ἀντὶ ἐλεύθεν, θειν. θ = φ, καὶ = β, ὡς ἐν τῷ λτ. liber=ἐ-λύφερ-ος (ἐλύθερος, ἀντὶ ἐλεύθερος, ὡς ἐλεύθω, καὶ ἐλύθω. βλ. Рдѣю). ὁ τοίνυν ἐλεύθερος ἐλεύθει τε καὶ σπεύδει καὶ ἕσπεται, ὅπῃ ἂν ἐθέλῃ· ὁ δὲ δοῦλος καὶ δέσμιος δέδεται. Ἄλλοι δὲ παράγουσι τὴν λέξιν ὡς ἐκ τοῦ ἀχρήστου

Своба̀, *οἷον παρὰ τὸ* Свой (*ὁ ἑαυτοῦ ὢν δηλονότι κύριος*).

Свой, Своя̀, Своѐ, *σφέος, α, ον, σφὸς, σφὴ, σφὸν = σφωΐτερος, σφέτερος, ρα, ρον, λτ.* vester (*φέςερ-ος*)· (*ὡς καὶ ἑὸς, λτ.* suus, *Γρμ.* sein, *καὶ Σνσκρ.* sua). *ὅθεν* Свояк (*σύγγαμβρος*). Своячина (*γυναικαδέλφη*), *ἐκ τῦ* Свой (*οἷον σφωϊκὸς*) *σφωΐτερος, σφέτερος = οἰκεῖος, συνήθ. ἰδικός, κτλ. βλ.* Себя̀, *καὶ* Сестра̀.

Свора (*ῥυταγωγὸς, ῥυτὴρ. καὶ αὐτὸ τὸ ζεῦγος τῶν θηρευτικῶν κυνῶν ὡς δεδεμένων τῷ ῥυτῆρι*), *συνήθ. σφόρα* (= *λεπτὸν σχοινίον*) *ἐκ τοῦ σπάρω, σπέρω, σπάρα* (*σφάρα*)=*σπεῖρα, ὡς καὶ σπάρτον, κτλ. τὸ δὲ σπάρω, σπείρω, καὶ σπάργω, σὺγγενὲς τῦ εἴρω, εἴργω* (= *ἑλίσσω· σπ, πνευματισμοί. βλ.* '*Ρείμ. λ. σπάω*). "*Ετερον δὲ τὸ* (*ἐκ τῦ σπάω*) *σπάρω,* (*σπαράσσω*), *καὶ σπαίρω, καὶ, σπ=σκ, σκάρω, σκαίρω, καὶ σκαρίζω, σπαρίζω, καὶ σπαράζω, σπαρτάζω* (*ὅθεν τὸ Σ. σπαρταρῶ, σπαρταρίζω = σπαίρω, ἀσπαίρω, ἀσκαίρω, ἀσκαρίζω*). "*Οτι δὲ τὸ σπαρίζω εἶχε καὶ ἐνεργητικὴν σημασίαν φαίνεται ἐκ τῦ Σ. σβαρνίζω, καὶ σβαρνῶ καὶ παρά τισιν* '*Ηπειρώταις, σβαρίζω* (*ἕλκω, περισύρω, σπάω*) = *σπαρίζω* (*β = π*), *καὶ μετὰ τῦ ν σβαρνίζω ἀντὶ σπαρνίζω. οὕτω λέγομεν καὶ σπαρνῶ* (*ἐκ τῦ σπάρω, σπαράσσω*) = *κινῶ, ἀποκινῶ,*

νεῦμαι, ἀποπηδῶ (βλ. Прядаю). κατὰ τὰ ἀρχαῖα πέρω, πέρνω· κέρω, κέρνω, λτ. cerno· φέρω, φέρνω (ὅθεν φερνὴ), καὶ Σ. φέρνω, κτλ.

Свѣжій, Свѣжъ (νεαρὸς, νωπὸς, ἀκμαῖος). Свѣжѣю (ἀκμάζω, νεάζω, ὡς ἐκ τῦ Свѣжу̀) σφύζω, σφύζων (ἐκ τῦ σφάω, σφάζω, ὁ διὰ τῦ υ, τύπος σφύζω=σφάδω, σφαδάζω, καὶ ε = α, σφέζω = σφάζω. — τὸ δὲ σφύζω = καὶ σχίζω· ὅθεν) Свѣжу́ю (ἐκδέρω καὶ ἐκκοιλίζω, ἐξεντερίζω τὸ ἐσφαγμένον ζῶον). βλ. Ῥείμερ. λ. σφάζω καὶ σφύζω.

Свѣсть, βλ. Сестрà.

Свѣтъ (φέγγος, φῶς) οἷον σφαῖς, σφαῖτος=φαῖςος, φαῖξ, [ἐκ τῦ φαίω, φαί(ν)ω=φάω, φάος, φόω, φόος, φῶς, φέω, νω, φέγγος, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ. τὸ δὲ φ=β, ὡς Βίλιππος=Φίλιππος· καὶ τὸ β ἐν τῷ Свѣтъ προφέρεται ὡς φ· Ἐκ τῦ ἀῤῥήτου φαίω, ἢ φαΐζω, γίνεται φαῖςος, καὶ Ἥφαιςος, (ὡς μύω, ἠμύω)· καὶ τὸ φαῖξ, φαικὸς, καὶ φὰξ, ὅθεν φάκες = ὀφθαλμοὶ, καὶ λτ. facies = ὄψις· ἐκ τῦ φαίω καὶ τὸ φαίδων=(φάω), φαέθων, κτλ. βλ. Звѣздà]. Свѣщу̀ (φωτίζω) σφαίσκω, φαίσκω = φαύσκω, φώσκω· καὶ, Свитáю, ἐπιφώσκω, Свитáющи = ἐπιφωσκούσῃ. ὅθεν Πολ. świt (λυκαυγὲς). 2, Свѣтъ = κόσμος, ὡς καὶ τὸ φῶς, οἷον „ εἰς φῶς ἔρχεσθαι· ἐκφέρειν εἰς φῶς (εἰς τὸν κόσμον, εἰς τὸ δημόσιον. βλ.

Σοφκλ. Ἠλέκτ. 641. *καὶ Φιλοκτ.* 581. *καὶ Ἡρόδ. γ*, 79, *κτλ. βλ. καὶ* Міръ), *Σρβ*. Свет, *Κρτ.* szvet.

Свяжу = С-вяжу, *σ-φάζω* = *φάζω*, (с=со= *σὺν*).

Святый, Свя́тъ (*ἅγιος*), (*σβατὸς, ἀντὶ σαβτὸς*) = *σαπτὸς, σεπτὸς*. [*ἐκ τοῦ σαύω, σάβω* = *θαύω, θάβω, θάμβω, θάμβος, θαυμάζω. ὡς καὶ διὰ τοῦ ε, σεύω, σέβω, σεπτός.* (*βλ. Ῥείμερ.*). *πρβλ. τὸ ἅγιος, συγγεν. ἄγη=θάμβος. τὸ δὲ Γρμ.* heilig *ἐκ τοῦ* heil=*ὅλος, ὁλικὸς* (=integer, intactus, *ἄψαυςος, ἀκέραιος*). *βλ. Ῥείμ. λ. ἱερὸς*]. Свящу (*ἁγιάζω, οἷον σεπτῶ*) *σεπτεύω, σέβω, σεβίζω* (*σαβίζω*).

Сѐ (*ἰδοὺ*) *ἐκ τῆς ἀντωνυμ.* Сей (*σίος = τίος, τὸς*) = *ὅδε = οὗτος* (*ἐκ τοῦ ὅ, τὸς, ὅτος, Fότ-ος, ὅθεν Ῥωσ.* Во́тъ = *ἰδοὺ*), *ὡς τὸ „νηῦς ἥδέ μοι ἕςηκεν* (*Ὅμ.*). *πρβλ. λτ.* ecce. (*βλ.* Сице). Селикій, Селикъ, *βλ.* Толикій.

Себя (*ἑαυτῷ, ἑαυτοῖς*) *αἰτιατικ.* Себѣ, *σεFὲ, σφέε, σφὲ, σφὶν* [*ἐκ τῆς ἕ, Fὲ, φὲ, σφὲ, σφὶ* (*σίFι*), *λτ.* sibi, *Γρμ.* sich, *Ἰσλ.* sik. *ἐκ δὲ τοῦ σφὲ τὸ αἰολ. ψὲ = αὐτὸς-τὸν, ὅθεν τὸ λτ.* (i-pse) ipse, *ἐξ οὗ καὶ* eumpse, reapse, *κτλ.*]. О-соба (*πρόσωπον, αὐτὸς, ἐπὶ ὑπερέχοντος προσώπου*) *ἀ-σέFα, ἄ-σφη=σφὴ* (*αὐτὴ*), *σφὸς* (*αὐτὸς*), *τὸ ο, πρόσθετον, ὡς τὸ αἰολικ. ἄσφε = σφέ.* Осо́бый, Осо́бъ (*ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἐξαίρετος*). У-со́бица (*ἐκ τοῦ* у се-

бѣ=ἐν σφίσιν) ἡ μεταξὺ σφῶν τινων διαφωνία, μῆνις· ὡς καὶ, Междоусобіе, ἡ ἐμφύλιος ςάσις, διχόνοια οἰκιακῶν. κτλ.

Седмь, κοινῶς Семь, σέβδεμ, ἕβδεμ (αἰολικ. ὅθεν ἑβδεμήκοντα. βλ. Осмь. ὡς καὶ, σεπτὰ καὶ τεπτὰ=ἑπτὰ μετὰ τῶν πνευματισμῶν σ, καὶ τ (Ἡσύχ. καὶ σεπτὰς =ἑπτὰς, Πυθαγόρ.), λτ. septem (οἷον ἕπτεμ, μετὰ τȣ̃ μ, ὅπερ διετήρησαν τὰ ἐκ τȣ̃ ἑπτὰ, ἢ ὀρθότερον ἐκ τȣ̃ ἕβδεμ παράγωγα, ἕβδομ-ος, ἑβδομ-ὰς, κτλ.), Ἰτ. sette, Γλ. sept, Γρμ. sieben, ἀρχ. siebend, siebhun, sibun, Ἀγγλ. sewen, Λετ. καὶ Λιθ. septini, Σνσκρ. sapta, Προκ. haft, κτλ. [ἐν τῷ Γρμ. sieben, ἐξέπεσε τὸ τ. ἐν δὲ τῷ Σλαβον. Седмь, τὸ β, ἢ π· ὡς καὶ Ῥωσ. Сентябрь=σεπτέμβριος. ἐν δὲ τῷ Ἰτ. sette, ἐτράπη τὸ π εἰς τ], καὶ Βοεμ. sedm, Πολ. siedm, Καρν. sedem, Ἰλλυρ. sedam. κτλ. [Πολὺ τὸ τȣ̃ ἑπτὰ ἀριθμȣ̃ ὄνομα ȣ̓ μόνον ἐν πάσαις ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πλείςαις δὴ τῶν Ἀσιανῶν γλωσσῶν ταυτολεκτȣ́μενον, πλὴν τινων μικρῶν ἐνίοτε κατὰ ςοιχεῖα μεταβολῶν. Ὁ μὲν ȣ̓̃ν κλεινὸς Λεννέπιος παράγει τὸ ἑπτὰ ἐκ τȣ̃ ἕπω=ἄπω, ἅπτω, οἷον ἑπτὸς, ἁπτὸς, λτ. aptus (=ἀρηρὼς, ἡρμοσμένος), καὶ οἴεται τȣ̃το κεκλῆσθαι τὸν ἀριθμὸν, ὡς τέλειον καὶ ἱερὸν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις νομιζόμενον, ȣ̓ πάνυ τοι ἀπίθανα εἰκοτολογῶν· ἡμῖν δ' ȣ̓̃ν μᾶλλον ἀρέσκει τὸν

ἑπτὰ, ἢ ἕβδεμ, παρὰ τὸ εὕω, εὕδω (καθεύδω) παράγειν. (καὶ τὸ εὕω δὲ καὶ αὕω, ἐκ τῦ αὐτῦ θέματος ἄω, ὅθεν καὶ τὸ ἄπω, κτλ. βλ. 'Ρειμ.). ἔοικε δὲ σημαίνειν ἡ λέξις ἀπολύτως ἀνάπαυσιν. Παράβαλε τὸ 'Εβραϊκὸν sibeah (= *σεπτὰ, λτ.* septem, *σέβδεμ, ἑπτὰ*), *'Αρβ.* sebah, *Συρ.* sabao (*κτλ.*) *πρὸς τὸ 'Εβραϊκὸν Σάββατον (ἀνάπαυσις), καὶ ὄψει τὴν ἑβδόμην ἡμέραν „ ἐν ᾗ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῦ". Λῆροι ταῦτα δοκοῦσι τοῖς μηδὲν παρὰ τῶν θείων Γραφῶν ἀξιῦσι μανθάνειν σοφοῖς, ἀλλὰ τὰ σφίσι δοκῦντα περὶ κόσμυ γενέσεως δογματίζυσιν· αἱ μέντοι γλῶσσαι τῶν ἐθνῶν τὸ ἑβδομαῖον τῆς Γραφικῆς κοσμογονίας ἀτεχνῶς αὐτόματοι ἐοίκασι συνομολογεῖν, τό τε ὄνομα καὶ τὸ, τί ἦν εἶναι, ἢ τὴν ἰδανικὴν τῦ ἑπτὰ σημασίαν ἐν τοῖς τύτῳ συγγενέσιν ὀνόμασι παραλαβῦσαι παρὰ τῆς πρωτογόνυ γλώσσης ἐκείνης τῶν πάλαι πατριαρχῶν καὶ προπατόρων τῦ ἀνθρωπίνυ γένυς, οἷς „ πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως ἐλάλησεν ὁ Θεὸς", καὶ οἱ παρ' αὐτὴν τῦ κόσμυ γενόμενοι τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ κατ' αὐτὴν ἠπίςαντο δήπυ ἀσφαλέςερον, ἢ τῶν μεταγενεςέρων ἀνθρώπων τὸ χάλκεον καὶ σιδήρεον γένος, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι!*

Сей (*Σλαβ.* Сь, Сій) Сія, Сіе (*οὗτος, αὕτη, τοῦτο*) *σίος, σία, σίον, σί, αἰολικ = τί-ος*

* *

(ὕς = ἵς ἵ. βλ. Μέρ. Α. τμ. β. κεφ. δ. = τί-ϊς, σί-ϊς, σί-ϊ, κατὰ Σλαβονικ. σχηματισμὸν), = τίος, τέος, α, ον, τὸς. [,, σὶ βόλες = τὶ βόλει, Κύπριοι. σὰ μὰν = τίνα, ἤ, τί μὴν (Ησύχ.) καὶ σὰ = τίνα, Μεγαρεῖς. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. τὸς], ὁρχ. Γρμ. seo, sa, 'Ισλ. sa, su, 'Ιτ. sio, Γλ, ce, κτλ. Сюдѣ, Сюдà, οἷον σουτῷ, σουτᾷ = τουτῷ, τουτᾷ, Тудà. βλ. Тý.

*Селдерéй, Γρμ. Sellerie, Γλ. céleri, 'Ιτ. celeri, sceleri = σέλινον. τὸ d κατὰ παρένθ. ὡς τὸ Πολ. Кридло = Крило, κτλ.

*Селúmра, 'Ισπ. salitre, Πολ. saletra, τὸ νίτρον, ἐκ τῦ λτ. sal nitrum (ἅλς νίτρου), ὡς καὶ Γρμ. Salpeter = sal petrae.

Сeлὸ (ἀγρὸς, ἔπαυλις, ἀγροικικὴ κατοικία, καὶ ἰδίως παρὰ 'Ρώσσοις χωρίον ἔχον ἐκκλησίαν, καθ' ὃ διαφέρει τῦ Деpéвня), (σ-έλος) = σ-έδος, ἕδος (δ= λ· ὡς, λάκρυμα, δάκρυμα), οὕτω καὶ λτ. sella, συνήθ. σέλλα = seda = ἕδος (ἕδα). ἢ τῦ sella, καὶ ὀρθότερ. σέλα, συγγενὲς τὸ σελλς, καὶ σέλμα (ἰκρίον, σανίδωμα. βλ. 'Ρείμερ.). Селю̀ (οἰκίζω, ἐποικίζω) σ-έλω = σ-έδω, λτ. sedo, - deo, Сѣждý. [τὸ δὲ λτ. solum. (ἔδαφος) = ὅλον, ὅλος, ὅθεν καὶ τὸ solidus]. Селúще (οἴκημα, σκήνωμα, ἐνδιαίτημα), ὅθεν τὸ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καθ' ἡμᾶς χωρίον Σέλον, καὶ ἡ παρὰ τὴν Ὄσσαν Θετταλικὴ κώμη Σελίτζανη, οἷον σελίσκα (σελίτσα) σελλίον, σελλς (ἕδεθλον, ἑδώλιον). Ἐ-

τεροι δὲ δῆπυ οἱ ἐν Δωδώνῃ Σελλοί· καὶ τύτων πάλιν διάφορον τὸ Σύλιον, ἢ Σόλλιον, παρ' ὃ τὸ καθ' ἡμᾶς Σϋλλι, καὶ Συλλίονες οἱ γενναιότατοι Συλιῶται. βλ. Θυκ. γ.

Се́рдце, καρδία, παρὰ Παφίοις, κορζία (συγκοπῇ, κόρζα, ὡς, ζα = διὰ, καὶ ο = ε, κέρζα, ὅθεν ἂν εἴη, κέρσδα, κέρδσα, Се́рдце. τὸ δὲ с=κ. βλ. Сла́ва), Βοεμ. srdce, Πολ. sercze, Γρμ. Herz, παρ' Οὐλφίλ. hairto, 'Αγγσξ. heart, Σνσκρ. herda, 'Αρμεν. sirt, κτλ. τὰ δὲ 'Ιταλ. cuore, Γλ. coeur = λτ. cor = κῆρ, κέαρ· καὶ τὸ 'Ισπαν. corazon, 'Ιτ couraggio, Γλ. courage = κορζία (βλ. 'Ρείμερ. λ. κέαρ.). τὸ Се́рдце, μεταφορ. καὶ = μέσον, ὡς τὸ „καρδία θαλάσσης (Γρφ.), καὶ ἐν τῇ συνηθ. καρδία χειμῶνος (τὸ μέσον, τὸ ἀκμαιότατον), 2, = ὀργὴ (ὡς τὸ θυμὸς = μένος, κῆρ, καὶ μῆνις, οργή· καθὰ καὶ τὸ καρδία καὶ κῆρ λέγεται ἐπὶ ἀνδρίας, courage, καὶ ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς ὀρέξεων καὶ παθῶν)· ὅθεν, Сержу̀ ἀπρμφ. Сердúmи (θυμόω, ὀργίζω) ὡς ἐκ τῦ Серду̀, μέσ. Сердúmься, κατὰ τὸ, καρδιῶ (κινῶ τὴν καρδίαν. 'Ασμ. 'Ασιατ. οἷον κορζιῶ, ὡς, κορζία). ἢ τὸ Серду̀-жу̀ = ϳερέθω (θ=δ), ἐρεθίζω?

Середа́, βλ. Среда̀.

Серебро̀, Σλ. Сребро̀ (ἄργυρος) = Γρμ. Silber, συγγεν. ςίλβω, (ἀποβολ. τ. σίλβω, ὅθεν καὶ σίλφη, σιλφὴ ἀντὶ ςίλφη. βλ. 'Ρείμ. λ. Σίλφη), οἷον σιλφερὸν (λ = ρ, σιρφερὸν, σιρε-

φρὸν, σιρφρὸν) ςιλβηρὸν = ςιλβὸν, ςιλπνὸν. βλ. καὶ Жýпелъ.

Сéрна, Σρβ. καὶ Βοεμ. срнà, Πολ. sarna (αἶξ) κάρνα. „κάρνον, πρόβατον· καρανὼ, τὴν αἶγα. Κρῆτες (Ἡσύχ.).

Сéрпъ, σ-έρπη, ἕρπη αἰολικ., = ἄρπη, λτ. sarpa, Γλ. serpe, Φιννικ. sirpi, κτλ. Πολ. sierp, Σρβ. Срп. (τὸ δὲ Срб = Σέρβος, ἐθνικόν. βλ. Срб). ἐκ τοῦ ἄρπη, α = ο, τὸ ὅρπη, ὅρπηξ, λτ. urpex.

Сестрà (ἀδελφή), Πολ. siostra, Κρν. swestra, Γρμ. Schwester, ἀρχαιότ. Swester, Ἀγγλος. swuster, Ἀγγλ. sister, Σβεκ. syster, Λιθ. schostro· καὶ Περσ. sister, Σνσκρ. swostri, κτλ. ἐκ = vester, vestra = σφέτερος, σφετέρα (= ἰδία, οἰκεία), ἀλλὰ συγγενὲς τῷ Сватáю (κατ' ἔκπτωσιν τῷ в ἀντὶ Свестрà, ὅπερ σῴζεται παρὰ Καρνιόλ. καὶ Γερμανοῖς), τὸ δὲ Сватáю = σφαδάω = σφάδω (σφάζω), σφίδω, σφίγγω, λτ. fingo, vinco, καὶ σφέγω, σφήξ (βλ. Ῥείμ. λ. σφάζω καὶ σφεδανός. βλ. καὶ Свàтъ), ὡς καὶ τὸ Σλαβ. Свѣсть (ἀνδραδέλφη, καὶ τὸ Σερβ. Сваст, Свастика, γυναικαδέλφη. βλ. καὶ Свóй), οἷον σφιξερὰ (σφισκερὰ, σκ=στ, σφιςερὰ, swestrà) = σφιγγηρὰ, συνεσφιγμένη, συνδεδεμένη, διὰ τὸν τῆς ἀδελφότητος σύνδεσμον. (Καὶ ὁ Adelung παράγει τὸ Schwester ἐκ τῷ Ὀλλ. seisen = δέειν, Γλ. saisir).

Ἀλλὰ καὶ τὸ λτ. soror (*Ἰτ.* sorore, *Γλ.* sœur) *φαίνεται συγγενὲς τῦ* sero (necto) = *ἔρω, εἴρω (οἶον εἴρωρ, ἔρωρ, καὶ ὄρω, ὄρος, ὄρορ,* soror)? *ὡς καὶ εἶρος (ἔρος, ἔρϜος,* servus), *καὶ, εἴρερος = δυλεία (ὡς ἐκ τῦ δεσμῦ). Ἐκ τῦ αὐτῦ ἔρω καὶ τὰ ἔορ (θυγάτηρ συγγενὴς), ἄορ (ἄρω = ἔρω = ὄρω) ὄαρ, ὄαρος, καὶ συναιρέσει ὦρ = γυνὴ, γαμετὴ, ἀδελφή· εἴη δ' ἂν καὶ αὐτὸ τὸ ὦρ, ὦρος, ϳῶρος, λακων. ϳῶρορ =* soror. *οὕτω καὶ τὶ τῆς συνηθείας σειρὰ (χυδαίως, καὶ σειριὰ,= συγγένεια, καὶ γενεὰ, ὅθεν καὶ σειρολόγιον = γενεαλογία), ἐκ τῦ (σείρω) εἴρω, ἔρω* (sero). *τὸ δὲ ἀρχαῖον τῶν Θεσσαλῶν ἐρεὺς = τέκνον, ὅθεν τὸ λτ.* heres. *βλ. καὶ* Сѣрый.

Сéчъ (*οὖρος ἐκ τῦ* Сцу̀, *ἀπαρμφ.* Сцáти, *οὐρεῖν, ὡς ἐκ τῦ* Сцáю, Сечáю, Сечу̀, с=*χ*· ч=*ζ*=*δ*) *χέδω=χέω, χύω, χύδω* (*Γρμ.* schütten), *χύνω, χεύω, χεῦσις, χέσις* (Сéчъ), *χύσις· (ἐκ τῦ χέω, καὶ τὸ χ—ζω, Γρμ.* sch... ssen, *Κτσξ.* schiten, *Ὀλλ.* schyten)· *καὶ Βομ.* štim (*ἀντὶ* Сцім = сцу̀) *χύδημι (χύτημι, ὡς, χυτὸς· καὶ χ* = с, *οἶον σύτημι, συγκοπῇ* štim). *παράβαλ. τὸ τῆς συνηθ. κατ' εὐφημισμὸν „χύνειν τὸ νερὸν* [*Γλ.* lasser de l'eau = pisser = *φύσσαι (χύσαι) φύω = χύω, χύδω, ὅθεν λτ.* (fuo) fudo, fundo, *κτλ.*]. *Τὸ δ' ἀρχαῖον, σεῖν (βλ.* Чу́шъ) *φαίνεται ἐκ τῦ σέω=σύω (ἐπὶ ἤχου ὑγρῶν, κτλ.).*

Си́вый, Си́въ (*λευκόφαιος, ψαρὸς*) (*σιφὸς*) *συγ-*

γεν. σομφὸς, βλ. Сипнỳ. ἢ σοῖφος = ψοῖφος, ψοιθὸς (θ=φ). βλ. Сѣдый.

Сижỳ, βλ. Сѣждỳ.

Сúла (δύναμις, ἰσχὺς) σ-ίλα = σ-ίνα = ἶνα, ἶν (ν=λ. ὡς, Бóль, πόν-ος· λίτρον, νίτρον) = ἴς, λτ. vis (καὶ Γρμ. Sehnne, Senne = ἶνα). ἢ, οἷον ζήλη, ἐκ τῦ ζάω, ζέω, ὡς τὸ ζῆλος, πρὸς ὃ παραβάλλυσι τὸ Γρμ. Seele = ψυχὴ (Adelung). μήποτε δὲ τὸ Сúла, συγγεν. σάλα, σάλος, σάλω, σέλω = ἕλω, ἕλλω (= ὁρμῶ). ὅθεν μετὰ τῶν πνευματισμῶν τὰ βέλω, δέλω, θέλω, σέλω, σέλλω, ζέλλω, κέλω, (ἀπὸ τῆς καθόλυ ἰδέας τῦ κινεῖν, κινεῖσθαι, ὁρμᾶν); καὶ τὸ Θρᾳκικ. ὄνομα Σῆλυς, ἴσως=Сúленъ (ἰσχυρὸς), ὅθεν Σηλυβρία (Σήλυος βρία = πόλις).

Сило̀ (παγὶς, βρόχος), ʽΡωσσικ. Сúлъ, καὶ Силóкъ, = σίλλον = ἴλλον, ἰλλὰς, εἰλλὰς (ἴλλω, εἴλλω, ἕλω)· „ σιλλὸς, λευκαίας σχοινίον ʽ(Ησύχ.).

Сúній, Сúнь (κυανοῦς, κυάνεος, κύανος) συγκοπ. κύνος, ἀντὶ κύανος, νῦς (с=κ, σύνος· ὡς, πύος, λτ. pus, κτλ. τὰ δὲ ἴϊνος ἐκ τῦ ἴον, φαίνεται βεβιασμένον). πρβλ. Φιννικ. Sinien.

Сúпну (βραγχιάζω). Сúплый, Сúплъ (βραγχιῶν) σιφνὸς, σιφνῶ (σιφνὸς = σομφὸς) ” φωνὴ σομφὴ ” φθέγγεται σομφὸν (=μογγὸν, ἀμαυρὸν, σκοτεινὸν· ὡς καὶ χρῶμα σομφὸν = φαιόν). πρβλ. τὸ τῆς συνηθ. τσίφνα,

τσιφνιάζω (ἐπὶ βραγχιαζούσης ὄρνιθος). Ἄλλοι πρὸς τὸ Сипнỳ παρέβαλον τὸ sibilo.

Сúрый, Сúръ (ὀρφανὸς) χῆρος (с = χ). Сиротà (ὀρφανία) χηρωτὺς, χηρεία. [„χῆρος = ἔρημος, ὀρφανὸς, μονωθεὶς, ἐνδεὴς· ὡς καὶ τὸ λτ. orbus (Γρμ. erbe) = ὀρφὸς, ὀρφανός. ἐκ τȣ̃ χῆρος (ὁ ὀρφανὸς) κατά τινας καὶ τὸ λτ. heres (κληρονόμος), ὡς καὶ, χηρωςαὶ = heredes (βλ. ʽΡείμ.). τὸ θέμα χάρω = λτ. careo].

Сúто (κρησέρα) Σ. σῆτα = σῆςρον (ἐκ τȣ̃ σήθω. βλ. Решетò). Сúтный, συνήθ. σητιςὸς, σητισμένος, ἐκ τȣ̃ (σῆτα) σητίζω = σήθω· ὡς ἐκ τȣ̃ κρησσέρα, κρησσερίζω· κόσκινον, κοσκινίζω· κατὰ τὸ (σινίον) σινιάζω, κτλ.

Сúце (ȣ̃τως) ἐκ τȣ̃ Сiй, Сéй (οἷον σίως κε, τίως-κε) ὡς τὸ λτ. sic-ce, sicce, ἐκ τȣ̃ hicce, hic-ce = ἴςγε, ἴςκε. Τὸ λτ. ce = κε, γε, ὡς τὰ, ὅς γε, ὅς κε, ὥς γε, τȣ̃τό γε, τȣτογί, κτλ. [κα, γα, δωρικ = κε, γε, (βλ. Α.), ἐκ δὲ τȣ̃ insic (in-sic) τὸ Γλ. ainsi.]. βλ. Сéй.

Сiй, βλ. Сéй.

Сiяю (λάμπω) σιάω (ὡς ἐκ τȣ̃ Сiю̀, σίω, σιάω, σιϝάω, σίαλον), ὅθεν σιϝαλὸς, σιγαλὸς, σιγαλόεις· σιγάλωμα, σιάλωμα = Сiяние (λάμψις, κτλ. βλ. ʽΡείμερ. λ. σιγαλόεις). ἢ σίω = σύω = θίω, θίω, θέω (ὅθεν καὶ θέα, θεάω, θεᾶμαι. βλ. ʽΡείμερ. λ. θύω καὶ σύω), σιάω = θιάω (θεάω· ὡς, θεὸς, καὶ θιὸς,

λακων. σιὸς). *οὕτω καὶ τὸ λάμπω συγγεν.* (*λαύω*) *λεύω*, *λεύσσω* (*βλέπω*).

Скáла (*ἀποῤῥὼξ*, *ἀπότομος πέτρα*, *βράχος*). *Σβ.* skar, *μσ. λτ.* scolium, *'Ιτ.* scoglio, *Γλ.* (escueil) écueil = *Βυζαντ. σκάλα* (*σκόπελος*), *συγγενῆ τῶ σκέλος*, *σκελλὸς* (*σκληρὸς*, *ἡ δὲ συνήθως σκάλα* (*κλίμαξ*), *ἐκ τῶ λτ.* scala, *συγγενὴς τῶ σκαλὶς*, (*σκάλλω*). *Τὸ Σκρτ.* kalla=*λίθος. τὸ δὲ Βοεμ.* skula, skulina (*ῥῆγμα*) = *σχαλὶς*, *ἢ σκύλμα* (*σκύλλω* = *σκάλλω*, *λω*, Скáлю). *ὅθεν καὶ 'Ρωσ.* Скáла (*ὁ φλοιὸς τῆς σημίδας*, *λτ.* betula, *'Ρωσ.* Берéза). *ἢ τῶτο* = *Γρμ.* Schale (*κέλυφος*).

Скáлю, (*χαίνω*, *σαίρω*, *δεικνύω τὰς ὀδόντας*) *σκάλω* = *σχάλω* (*χαλῶ*) *χάω*, *σχάω*, *σχάζω* (*ὡς ἐκ τῶ* Кáлю, *ὅθεν καὶ* Кáля). *βλ.* Скáла.

Скажỳ, *βλ.* Кажỳ.

Скáра, *βλ.* Скорà.

Скáредный, Скáреденъ, Скáредъ (*ῥυπαρὸς*, *μυσαρὸς*) *σκωρώδης*, *ἐκ τῶ σκῶρ* (*ὡς συνήθ. κωραδιάρης*, *κωράδιον*, *ἐκ τῶ κὼρ*, *ἀντὶ σκὼρ*, *σκάρ*, *σκὰς*,-*τὸν*, *Γερμ.* Kat = Koth), *καὶ Σωηκ.* skarn = *βόρβορος. βλ.* Сквáра.

Скачỳ (*σκιρτῶ*, *ἅλλομαι*) *σκάζω· ἐκ τῶ σκάω*, *ὅθεν καὶ σκάνω*, *σκάνδω*, *λτ.* scando (scendo) ascendo· *καὶ σκαίω*, *σκαίρω· καὶ σκίω* (*σκίρω*) *σκιρτῶ· καὶ σκύω* (*σκύρω*) *σκύρθαξ* = *σκάρτης*, Скакỳнъ. *καὶ* Скóкъ (*πήδημα*) *οἷον σκάκ-ς*, *σκάξ·* (*ὡς*, *λὰξ*, *πάξ*). *βλ. καὶ* Качáю (Качỳ).

Сквáра (ῥύπος, ἄζα, κτλ.). Сквéрна, Σλαβ. (μολυσμὸς, ἀκαθαρσία) σκϝόρα (σκϝόρνα), σκῶρα = σκωρία, λτ. scoria, ἐκ τȣ͂ σκὼρ (stercus fҫrri), ὡς καὶ scurra (κοπρίας). Сквéрный, Сквéренъ (μιαρὸς, βέβηλος)· καὶ Κροτ. szkruna (κηλὶς, μίασμα), Καρν. skrun (αἰσχρὸς, μυσαρὸς). οὕτω καὶ Σ. (παρά τισι τῶν Θετταλῶν) σκȣρνὸς = αὐχμηρὸς, ῥυπαρὸς (οἷον „ μαῦρος καὶ σκουρνὸς ,, σκȣρνὸς καὶ ἀραχνιασμένος· ὡς ἐκ τȣ͂ σκωρινὸς = σκωριῶν). Ἄλλο δὲ τὸ Ἰτ. scuro, ἐκ τȣ͂ λτ. scurus, obscurus (σκοτεινὸς) συγγεν. (σκοιὰ, σκιὰ, σκιερὸς) σκοιερὸς (οἷον σκοιρὸς, σκοῖρος, οι = υ, scurus. βλ. Lennep. καὶ Ῥείμ. λ. σκευάζω). Τὸ δὲ λτ. squalor (αὐχμὸς), squaleo (αὐχμῶ)=σκϝαλέω, σκϝάλω, σκάλω, σκέλλω, σκλέω, σκελὸς, σκελετὸς, squalidus, κτλ.

Сквóзь, Σλαβ. Сквóзѣ, Κροτ. szkoz, Κρν. skus, skusi (διὰ=διὰ μέσȣ. πρόθ.) σκϝάσει (σκάσει = σχάσει, σχάζω, σχίζω)· ὡς καὶ τὸ Рáзъ. οὕτω καὶ τὸ λτ. trans, ἀνήκει εἰς τὸ τράω (τρύω, τρυπῶ), καὶ ἡ per, εἰς τὸ πέρω (πείρω). Сквозúть (= διορᾶν, ὀπιπτεύειν) ὡς ἐκ τȣ͂ Сквóзу, σκϝάζω, σχάζω (διαπερῶ τὴν ὄψιν διὰ χάσματος). Сквозный, Сквóзенъ (ὁ διὰ μέσȣ, δι᾽ ȣ͂ τις δίεισι, καὶ ὁ διϊὼν) οἷον σχάζων, σχαδίας, καὶ σχαςὸς. Сквáжина, Сквáжня (ὀπὴ, τρύπα) σκϝάσμα,

σχάσμα, σχισμή. Скважность (*τὸ πορῶδες τῶν σωμάτων*) *οἷον σχαδὼν, τὸ σχαςὸν,* (*βλ. καὶ* Скрозѣ).

Скидаю (*ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω, ἐκβάλλω*) *ἐκ τῆς προθ.* съ = *ἐξ, καὶ τοῦ* Кидаю = *κιδάω,* (*ὅθεν κίδνημι, σκίδνημι*) = *κεδάω, σκεδάω* (*ὅθεν καὶ* Скидываю, *θαμιςικὸν, οἷον σκιδιϝάω*). *τὸ δὲ σκεδάω, σκέδω* = *κέδω, κάδω, ἐκ τῦ κέω, κάω, χάω, χάδω, χάζω, χίω. βλ.* Скипаюся. [*Τὸ ἄῤῥητον θέμα* Скыю, Скію = Кыю, Кію = (*κίω*) *χίω,* hio, *κύω, χύω* (*βλ.* Кую) = *χάω, χάζω, σχάζω, σχίζω. ἐκ τέτε τῦ* Кыю *προῆλθε καὶ τὸ* Кыну, *καὶ* Кину, Скину (= Скидаю), *ὡς ἐκ τῦ χύω, τὸ χύνω* (*ὅθεν* Купу *ἐπὶ ὑγρῦ· βλ.* Окуниваю), *καὶ τὸ μέσον* Кинуться, *ὡς καὶ* Кидаться (*ἐπιπίπτειν, ὁρμᾷν, κτλ.*), *κατὰ τὸ ἐκχύεσθαι, ἐκχεῖσθαι* (*Σ. χύνεσθαι*). *οὕτω καὶ ἐκ τῦ χάω* (*χαίω, χαίνω*) *χάνω* (*ἐν τῇ Σ.* = *ἀποβάλλω*)· *καὶ τὸ τῦ χύω συγγενὲς γύω παρήγαγε τὸ* (*γύμενος*) *γυμνὸς, γυμνόω. καὶ τὸ χεύω, χέω, κένω, τὸ κενὸς, κενόω, κτλ. χάω, χέω, χίω, χύω, χόω, χῶω* = *κάω, κέω, κίω, κύω* = *γάω, γέω, γύω, κτλ. ἐμφαίνεσιν ἐν πρώτοις τὴν ἰδέαν τῦ κοίλε καὶ κενῦ, ὅθεν ςέρησιν, ἀποβολήν. κτλ.*]

Скину (съ кину, *ἐκβάλλω, κτλ. βλ.* Скидаю) = *ἐξ-χύνω, ἐξ-κείνω* (= *κένω, ἐκκενόω, κενὸς, κενόω*) *ἐξ-κένω* (*κέω, χέω, χύω, χάω*). *ἕτερον*

δὲ τὸ κίνω, κινέω, ἐκ τȣ̃ κίω (λτ. cio, cieo) παρὰ τὸ ἴω, μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ κ, κίω, ὡς καὶ τὸ κίχω, κίκω=δίκω, ἐκ τȣ̃ ἴκω μετὰ τῶν πνευμάτων κ καὶ δ. ὥςε τὸ Кыну, Кúпу, ἐκ τȣ̃ Кыю (=κίω, κύω, χύω, χύνω) οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ κινέω, ὦ. ὡς ȣ̓δὲ τὸ Кидáю πρὸς τὸ κίκω. (βλ. καὶ διόρθȣ τὰς πρὸς ἀμφοτέρας τὰς λέξεις ταύτας παραβεβλημένας ἑλληνικάς). βλ. καὶ Скышáюся.

Скúпъ, βλ. Скышáюся.

Скепáю, ἀρχαῖον, = Щепáю. (σημείωσαι ск = щ).

Склáблюся [μειδιῶ, ἐκ τȣ̃ ἀχρήςου Склáблю = Склáбу· ȣ̓κ οἶμαι = σ-γλαύω (γλαύω, γλάω, ὅθεν γελάω), ἀλλὰ μᾶλλον, σ-κλαύω, σ-κλάβω, σ-χλαύω, = σ-χλεύω = χλεύω=χλευάω, χλευάζω. [Ἐκ τȣ̃ χέλυς=χεῖλος, χελίω, ὅθεν χελεύω, συγκοπ. χλεύω· ὡς καὶ (χέλυς, χελύνη, χελυνάζω) ἀττικ. σχελυνάζω μετὰ τȣ̃ πνευματισμȣ̃ σ. ἀλλὰ καὶ τὸ Σρβ. Єклибишисе = ῥυγκάζειν, γελᾷν ἀνασεσυρμένῃ ῥινί· (ὡς καὶ τὸ χλευάζω = μύλλω, μοιμύλλω, σκάπτω διαςρέφων τὰ χείλη. ἡ δὲ ῥὶς χειλέων ἔγγιςα). ἐντεῦθεν καὶ τὸ Βοεμ. ssklebitise = ῥυγκάζοντα κλαίειν]. τὸ δὲ Γρμ. lachen (γελᾷν), Γοτθ. hlajan, Ἰσλ. hlea, φαίνεται ὀνοματοποΐα ὡς ἐκ τȣ̃ ἤχου τȣ̃ γέλωτος, κατὰ τὸ χλάζω, κεχλάδω = γλάζω, κλάζω, ὡς καὶ τὸ καγχάζω, λτ. cachinor.

κάβω, κάπω, κάμβω, κάμπω, = σκαμβὸς (ὡς, κραῦρος = κραμβὸς)· ἐκ τῦ σκαμβὸς τὸ σκαμβαλὸς, σκαμβάλυξ· οὕτω καὶ ἐκ τῦ σκαῦρος, σκάρβος, εἴη ἂν σκαρβαλὸς (Скóрблъ) Скóрблый. ὅθεν καὶ Скорбѝло = ἄμυλον (ἐξ' ὃ ἡ κόλλα), καὶ Βοεμ. sskrob, Πολων. skrob. τῦτο δὲ κατὰ Δοβρόβ. συγκοπὴ τῦ Γρμ. Kraft-mehl (τὸ ἄμυλον), τοῦ kraft εἰς τὸ sskrob παραφθαρέντος, καὶ τῦ mehl ἀποκοπέντος (Δοβρόβ. σελ. 170). Ἢ αὐτὸ τὸ ἐφεξῆς Скóрбь, Скорблю̀ (κάρφω, καρφὸς, καρφυλὸς, - ρὸς).

Скóрбь (πόνος, νόσος, θλίψις.). Скорблю̀ (λυπῶ, θλίβω· ἐκ τῦ Скорбу̀) σ-κάρπω = κάρπω, κάρφω, κάρφος, κάρψις, λτ. carpo, = ἅρπω, μάρπω, βράπω, πτω, ῥάπω, λτ. rapio, Γρμ. raffen, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. κάρπω, κάρφω).

Скорлупà (κέλυφος ᾠοῦ) σύνθετ. ἐκ τῦ Скорà (κόρα, συνήθ. κορέα) καὶ Лупà (λοπὸς, λέπας).

Скóрый, Скóръ (ταχὺς). Скóро (ταχέως). Ускорѧ́ю (ἐπιταχύνω. παρὰ τὸ Скорѧ́ю, Скорю̀, ἄχρηςον·=σκαρέω, σκάρω) σκαίρω, σκάρος, σκάρτης· ὡς καὶ σκύρω (κύρω, κύρσω, κύῤῥω), λτ. curro (χωρὶς σ, οὕτω καὶ κυρτάω=σκυρτάω, Ἡσύχ. καὶ pergo = σπέργω, σπέρχω), Γλ. courir, Ἰτ. correre (τρέχειν), κτλ. βλ. Скачу̀.

Скóтъ (*κτῆνος*, *θρέμμα*, *βόσκημα*). Скотѝна (*κτῆνος*) *κτέανον*, *κτῆνος*, *κτέας*, *κτέαρ*, *κτέατος* (τὸ *θέμα* *κτέω*, *κτίω*, *κτάω*, *παρενθέσ*. τ, ἐκ τȣ̃ *κάω*, *συγγεν*. Кýю. *βλ.* 'Ρείμ. λ. *κάω*, *κτλ.*). τὸ δὴ *κτέας*, τὸς, μετὰ τȣ̃ *πνευματισμȣ̃* σ, εἴη ἂν *σκτέας*, *παρενθέσει* ο, καὶ *ἀποκοπῇ*, Скóтъ· καὶ, *σ-κτῆνος* = Скотѝна. Ἔςι δὲ ἡ *παρένθεσις* τοῦ ο μεταξὺ τῶν δύω *συμφώνων* *συνηθεςάτη*. *βλ.* Песóкъ.

Скрáнія, (ἐν Κρητῶν Δ, 21, *γνάθος*=*μῆνιγξ*, *κρόταφος*) *κρανίον* (*σ-κρανίον* - *νία*), *Πολ.* skroń, *Βομ.* sskranje, *Καρν.* skranja (*γένυς*), skranjishe (*γνάθος*, *σιαγών*). *βλ.* Крáнъ.

Скребý (*ξύω*) = Гребý (г = к· καὶ с, *πνεῦμα*) *σ-κράπω*, *κράπω* = *γράπω*, *γράφω* (α = ε), ὡς καὶ (*γρίπω*, *γρίφω*) λτ. scribo, ἐκ τȣ̃ *γράω*, *γραύω*, *γράβω*, *Γρμ.* grábe, *βλ.* Гребý. (Ἔστι δὲ καὶ б = λτ. b = β, π, φ. ὅθεν τὸ Скребý= Кребý (*γρέβω*)=*γράβω*, *γράπω*, ὡς ἂν εἴποις Крепý, ὅθεν φαίνεται τὸ Кропѝва, μεταθ. Копрѝва). οὐ γὰρ οἶμαι=*σκαριφῶ* (*σκερφῶ*).

Скрежещý (*βρύχω*, *τρίζω* τοὺς ὀδόντας· ὡς ἐκ τȣ̃ Скрежý *σ-κρίζω*) *σ-κριζέσκω*, *κριζέσκω*, *κρίζω*, *Γλ.* grincer, *Γρμ.* knirrschen, *Γοτθ.* kriustan, *κτλ.* Скрéжетъ (*βρυγμὸς* ὀδόντων) *κρισμὸς*, *Βμ.* skrzehot. *βλ.* Скриплю́.

Скриплю́, καὶ Скрыплю́ (*ἠχῶ*, *τρίζω*· ὡς ἐκ τȣ̃ Скрипý-пѣти) *σ-κρέπω*, *κρέπω*, λτ· crepo= *κρέκω* (π = κ), καὶ *κρίπω* = *κρίκω*. Ἐκ τȣ̃

κρέπω, κρέβω, κρέ(μ)βω, τὸ κρέμβαλον· ὡς καὶ κράπαλον, κρέπαλον, ἐκ τῦ κράπω = κράκω, Γλ. craquer = *κράγω (ὀνοματοποιΐαι), Κρτ.* skripati, *Καρν.* shkripati = Скрежетати· *καὶ πάλιν Κρτ.* skergutati, *ἐκ τῦ* skerguchem, *κριγέσκω (κρίγω, κρίκω).* Скрипу́нъ (*κεράμβυξ, λτ.* cerambix, *καὶ κεράμβηλος, εἶδος κανθάρου, ὡς καὶ τὸ σκάραβος, καὶ σκαραβαῖος, Ἡσύχ. λτ.* scarabaeus, *Γλ.* scarabée) *οἷον σ-κρίπων = κρίκων, κρέκων (ὡς καὶ τὸ κεράμβυξ, κτλ. ἐκ τῦ κάραμβος, κάραβος, = κάραγος = ἄραβος, τρισμός. ὀνοματοποιΐαι ἀπὸ τῦ ψόφυ καὶ τρισμῦ, ὃν ἀφιᾶσι τὰ ζωάρια. βλ. Ῥείμερ.). ἐκ δὲ τῆς μεταθ. τῦ κάραβος, κάβαρος, φαίνεται τὸ Γρμ.* Käfer (*κάνθαρος· ὡς καὶ τῦτο, ἴσως, ἐκ τοῦ αὐτοῦ κάραβος, κάβαρος, κάφαρος, κάμφαρος, β = φ = θ, κάθαρος, Σ. σκάθαρος, κάνθαρος). Τὸ δὲ τῆς συνηθ. κάβυρος, -ρας (καρκῖνος) ἐκ τῦ κάραβος, τὸ καὶ κάμβαρος, καὶ (β = μ) κάμμαρος, κόμμαρος· ἀλλὰ τὸ κάραβος τῦτο (ἡ Σ. καραβίδα), οὐκέτι = κάραγος (ὡς ἐκ τῆς τῦ ἤχυ ὀνοματοποιΐας), ἀλλὰ μᾶλλον, οἶμαι, παρὰ τὸ κάρω = χάρω, ὅθεν καὶ τὰ, χάραβος, χήραβος, χηραμὶς (καραβὶς), διὰ τὸ κοῖλον τῦ καράβυ (βλ.* Кора́бль).

Скрижа́ль (*πλάξ*), *ἐκ τῦ* С-крижа́ю, *Σρβ.* Крижати (*διατέμνειν, ὡς ἐκ τῦ* Скри́жу, Кри́жу, *χρί-*

ζω) = χράζω, Γρμ. kratzen, kritzeln (ritzen), ἐκ τῦ χάρω, χαράσσω, χράω, γράω, Крою̀, κτλ. καὶ τὸ Скрижа́ль (οἷον, κατὰ τύπον Σλαβονικ., σ-κριγάλη, χριγάλη, χριγηλή) = χαρακτὴ, χαραγὴ, κεχαραγμένη (κοπτὴ, ὡς λελατομημένη). οὕτω καὶ Βομ. krzižalky, τὰ λεπτὰ καὶ πλακερὰ τεμμάχια, οἷον μήλων, κτλ. τὰ συνήθ. φυλλίδες καὶ φυλλία (φυλλίον = φύλλον, ὡς φύλλῳ ὅμοια, διὰ τὸ πεταλῶδες καὶ λεπτὸν, καθὰ καὶ φέταις τὰ αὐτὰ, ἐκ τῦ 'Ιτ. fetta, ἴσως = πέτα, παρὰ τὸ πέτω, πετάω, πετάννυμι, ὅθεν καὶ τὸ πέταλον, κτλ. καὶ ἡ τῆς συνηθ'. πῆτα). κατὰ δὲ τὸν Δοβρόβισκ. ἐκ τῦ Криж, Καρν. kris, krish=Криж=Кре́стъ (διὰ τὴν ἐγκάρσιον, ἥ φησι, καὶ ϛαυροειδῆ τομὴν), ἀλλὰ καὶ τὸ Кре́стъ συγγεν. χάρω, γράω, Крою̀ (βλ. τὴν λέξιν).

Скри́на (κιβωτὸς) ἴσ. σ-γρύνη, γρυνὸς (= κορμὸς)? ἢ γρυμαία? (γρύμη, γρίνη), λτ. crumena. φαίνεται ἐκ τῦ Крыю, κρύϝω, κρύβω, κρύπτα, μετὰ τῦ σ, ὡς, γρύτη, λτ. scruta), 'Ρωσσ. Скринъ, Πολ. skrzynia, Καρ. skrina, skrinja, κτλ. Πρβλ. λτ. scrinium, Γρμ. Schrein, Σβκ. skrin, 'Ιτ. scrignio, κτλ. βλ. Кри́нка.

Скро́зѣ (διὰ· ὡς τὸ Сквозѣ) Βομ. skrze, Σερβ. Кро́зъ, Кро́за, συγγεν. С-кри́жу, Крою̀, = χράζω (χαράσσω) χράω, χάρω, κάρω, κάρσις, κέρσις, χάραξις—. τὸ θέμα, χάω, ὅθεν καὶ (χῶρος) χωρὶς. συγγεν. καὶ τὸ 'Ρωσσ. Че-

рéзь, Чрéзь (*οἷον χωρίσει, χαράξει, χαραγῆ, κτλ.*). *βλ.* Длѧ̀, *καὶ* Сквóзь, *καὶ* Раз-.

Скỳ, *Σλαβ.*=*Ῥωσ.* Сучỳ. (ч=*κ. καὶ* у *παρένθετ*).

Скубỳ *Σλαβ. καὶ Κρτ.* szkubem, *Πολ.* skubię, skubać, *καὶ Βμ.* sskubi, sskubati, (*τίλλω, μαδῶ πτερὰ*) *σκύβω* (*σκύβημι*), *σκύω*=*σκύω, ξύω, βλ.* Скоблю̀· *ὅθεν καὶ τὸ Βμ.* sskluba-ti = sskubati, *παρενθέσ. λ. ἢ τῦτο*=*λτ.* glubo = (*γλύβω*) *γλύφω, κολύπτω.*

Скыта́юся, *καὶ* Скита́юсь, *Σερβ. καὶ Κρτ.* Скытамсе (*πλανῶμαι, ἐκ τῦ ἀχρήςυ* Скита́ю Скитỳ) *σκίδω, σκιδάω, σκίδναμαι, σκεδάομαι* (*κέδω, κήδω, κίδω*). *Τὸ δὲ* Скúтъ (*ἐρημία, ἐρημιτῶν ἐνδιαίτημα*) *σκήτη* [*Βυζαντ. καὶ Σ. ἐκ τῦ σκέω,* (*ὡς καὶ ἐκ τῦ κέω, κοίτη· χέω, χήτη, κτλ.*), *ἐκ δὲ τῦ σκέω, τὸ ἀσκέω, ἀσκητὴς*], *ἀνήκει καὶ εἰς τὸ* Скитỳ (Скита́ю) *ὡς καὶ τὸ σκίδω, σκέδω, δάω, ἐκ τῦ σκέω, κέω, κάω, κάδω,*=*χάω, χάζω* (*σχάω, σχίω, σχίζω, σχάζω*),=*χώω, χώρα, χωρέω, ὅθεν καὶ ἀναχωρέω, ἀναχωρητής. Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει χάσμα, σχίσιν, μόνωσιν. βλ. καὶ* Скида́ю, Скúну.

Скудéль (*ὄςρακον, κέραμος, σκεῦος ὀςράκινον*) *συνήθ. σκυτέλιον, καὶ σκυτέλα, λτ.* scutella = *σκυτάλη, σκύταλον* [*ἐκ τῦ σκύτα, σκύτος,*=*σκύθος, κύθος, κύφος, σκύφος*= *κοῖλον σκεῦος· ὅθεν καὶ τὰ συνήθ.* (*κυτάλη, κύταλον, κυτάλιον*) *κυτάλα, κυτάλιον*=*κοχλιάριον, κτλ.*]. Скудéльникъ (*κεραμεὺς*) *ὡς*

τὸ συνήθ. σκυτελᾶς = κεραμᾶς. (*τὸ θέμα κύω*, Кýю).

Скýдный, Скýдень (*πένης, ἐνδεὴς*). Скудà (*πενία*). Скудáю, Скудѣ́ю (*πένομαι*) = *χητέω, χήτη, χῆτις, χῆτος, χήτων· ἐκ τοῦ χάω, χάζω, χάδω, χάτω, χατέω· τοῦ δὲ χάω* (*κάω, καύω*) *συγγεν. τὸ χύω*, (*κύω, ὅθεν οἷον χύτω, χύδω, κύδω, σκύδω*, Скудỳ, Скудѣ́ю).

Скулà (*τὸ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄκρον τῆς ἄνω σιαγόνος, ἤτοι τὸ ἄκρον τοῦ ζυγωματικοῦ ὀςοῦ, τὸ καὶ, μήλων ὀςοῦν*, Apfelbein, *Γλ.* pomette) *ἴσως κύλη* (*κύλα, σκύλα*) = *κύλον, ὑποκυλὶς, ὑπόκοιλον, ὑποφθάλμιον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν.*

Слáбый, Слáбъ (*ἀσθενὴς, ἄτονος, ἀβληχρὸς, ἔκλυτος, χαῦνος*). Слабѣ́ю (*ἐκλύομαι, ἀτονῶ*)· Слáблю (*λύω, κινῶ τὴν κοιλίαν· ὡς ἐκ τοῦ* Слáбу) *σ-λάπω=λάπω, λαπάω, λαπάζω* (*λάπος*) *λαπαρός. Ἐκ τοῦ λάπω* (*λάκω — κ = π, ὡς, λίμπω*, linquo — *μέλ. λάξω*), *λτ.* laxo, „ laxare ventrem = *λαπάζειν κοιλίην*, laxus, *Γλ.* lâche, lâcher, (lâcher le ventre). *Πρβλ. Γρμ.* schlaff (*χαλαρὸς, ἄτονος*), *Σβ.* schlapp, *Ἀγγσξ.* slaw, *Ἀγγλ.* slack, *ὡς, λαγαρὸς = λαπαρὸς κτλ.* (*βλ.* Adelung. *λ.* schlaff, *καὶ Ῥείμερ. λ. λάω*). *Τοῦ λάπω συγγενὲς φαίνεται καὶ τὸ* Лáпа (*πέλμα, ἐπὶ κτηνῶν*). *οἷον λάπα, λαπαρὰ* (*ὡς λαγαρὸν τὸ πέλμα*), *ὡς τὸ Γρμ.* lapp, schlapp (*λαπαρὸς, χαλαρὸς*). *ἢ γοῦν τὸ* Лáпа

ὡς τὸ λάξ (ξ=ψ, οἷον λάψ, λάπα) παρὰ τὸ λάζω, λάκω, λάκτη, λακτίζω· ἐκ τῦ λὰξ, μεταθέσ., καὶ τὸ λτ. calx (πτέρνα), ὡς τὸ Σ. τσαλαπατῶ (οἷον ξαλαπατῶ) ἐκ τῦ λαξπατῶ, κατὰ τὸ λάγβατος, κτλ.

Сла́ва (δόξα). Сла́вный, Сла́венъ (ἔνδοξος). Сла́влю (δοξάζω· ὡς ἐκ τῦ Сла́ву) κλαύω, κλάω = κλέω, κλέος (καὶ ὡς ἐκ τῦ κλάω, κλαύω, Сла́ва, οἷον κλαύα=κλέϝας, κλέας), κλέϝος, κλέα, τὰ· καὶ Σλαβον. κλέα, κλάϝα, κλαύα ἡ (κατὰ τὸ ἔθος τῦ τρέπειν τὰ ἑλληνικὰ οὐδέτερα εἰς θηλυκά. πρβλ. Гора̀, Вода̀, καὶ πάθη=πάθος, κτλ.), κλαυαινὸς = κλεαινὸς, καὶ τοῦτο ὡς ἐκ τῦ κλέας, = κλέος (ὡς δέρας, δέρος· τέρας, τέρος· λόφας, λόφος· κνέφος, κνέφας), ὅθεν καὶ Κλεύας, κύριον ὄνομα = Κλαύας (ὡς τὰ Κρεύγας, καὶ Κραῦγις, Κραῦβις, Κραῦσις ἐκ τῦ κράζω), καὶ (ἐκ τῦ κλέζω) Κλέζος· καὶ (κλέος) κλεεινὸς, κλεεννὸς, κλεινὸς, κλείνιος, κτλ. Τὸ Σλαβ. с= λτ. c,=κ· ὡς, Дéс-ять, déc-em, δέκ-α. Сѣр-а, ≐ cera = κηρ-ὸς. со=λτ. cu-m=κὺν, ξὺν, καὶ πάλιν, σὺν=κὺν (ξὺν), βλ. καὶ Сла́дкій, Сла́ма, Слеза̀· οὕτω καὶ τὸ Γερμ. sch=κ, ἐν τοῖς schliessen=κλείειν, cludere. scheeren = κέρεν (kehren), κέρειν. κτλ. (βλ. Adelung. S.). πρβλ. καὶ Клю́чъ, καὶ Сле́сарь, καὶ Слю́зъ. τοιαῦτα καὶ τὰ λτ. celebro, celeber=κελεύω, κελέω (ἀντὶ κλέω, κλεΐζω, κλέζω) κελεύηρ,

ἀντὶ (κελεὴρ, κελεὴς) κλεὴς, ἀφ' ὃ περικλεὴς, εὐκλεὴς, κτλ. (βλ. καὶ Осмь). Τὸ δὲ κλέω=καλέω, κάλω, κέλω, κλύω, κλάω, κλάζω, κτλ. =ἠχῶ, φωνῶ. ὅθεν, Слáвій, Σλαβον. καὶ 'Ρωσσ. Соловéй, Σρβ. Славýй, Κρτ. szlavich, Κρν. slavizh, Βμ. slawik, Πολ. słowik (ἀηδὼν) οἷον κλαυδὸς, κελευδὸς, ὡς τὰ, κελεδὸς, καὶ κάλανδρος, καλάνδρα, συγγεν. λτ. alauda. πρβλ. ἀρχαῖον Γρμ. Calander, ὡς καὶ Galander (βλ. 'Ρειμ. λ. καλάνδρα), ἐκ τῦ gallen, callen=κάλεν, κάλειν, καλεῖν, ὅθεν καὶ Nachtigall ἡ ἀηδὼν, οἷον νυκτικάλη=νυκτιλάλος, ὡς τὸ, ὀρθρογόη χελιδὼν (καὶ αὐτὸ τὸ ἀηδὼν ἐκ τῦ ἀέδω ἀείδω, ᾄδω). βλ. καὶ Слóво, Слы́шу, Слезà. [τὸ κλέω, κλάω, συγγενὲς τῦ λάω, λάκω, λάλω, κτλ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. laus, laudo, Γρμ. loben=λαύω, κλαύω (κλαῦς) κλέος· ὡς καὶ τὸ κράγω, κράζω, συγγενὲς τῦ ῥάγω, ῥάζω, κτλ.]

Слáдкій, Слáдокъ (γλυκὺς. οἷον, σλάδοξ, δος=κλαδὸς, γλαδὸς, δ=γ, γλαγὸς. καὶ τὸ с=κ=γ. βλ. Слáва, καὶ Слоню). Ἐκ τοῦ λάω (ὅθεν λαρὸς) γλάω, γλάκος, λτ. lac, ctis=γλὰξ, γάλαξ (ἀφ' ὃ γάλα, τὸ καὶ νῦν παρὰ Σμυρναίοις γάλας), γλάγος, καὶ γ=κ, κλάγος, Κρῆτες. καὶ γλακὸς (γλυκὺς), ὅθεν καὶ γλακὺς, γλακύδια ('Ησύχ. τὰ συνήθ. γλυγύδια· ὡς λτ. clucidatus =lucidatus), καὶ γλεῦκος, γλευκὸς, γλευκὺς, γλυκὺς, καὶ (μεταθ. γυλκὺς· καὶ, λ=υ, γ=δ)

δεῦκος, δευκὴς, δευκὺς (ὡς θεύγω = θέλγω, αὖσος = ἄλσος), καὶ δυλκὺς, δυλκὶς, λτ. dulcis, κτλ. τὰ πάντα διαλέκτων ἰδιώματα—. Сла́дость (γλυκύτης), Сла́сть (τρυφὴ, ἡδονὴ) οἷον γλάδος, γλάξ (σλάξ, ξ=στ), γλακύτης, γλυκύτης, γλύξις, κτλ. βλ. ʽΡείμ. λ. γλυκὺς.

Сла́на (πάχνη) γλάνα, γλήνη (πᾶν τὸ λάμπον, ἐκ τοῦ γλαύσσω, Ϝλαύσσω, λεύσσω, λευκὸς· ὡς καὶ γέλα λτ. gela = ἕλα. τὸ с πνευματισμὸς, ὡς τὸ γ ἐν τῷ λαύσσω = Ϝ. ἔςι δὲ καὶ ἄλλως γ=κ=с. βλ. Сла́ва). Ἔςι τοίνυν τὸ Сла́на ἄντικρυς συγγενὲς τοῦ Слина, ὡς καὶ τὸ λίνω, Льну̀, ἀλίνω, ἐκ τοῦ λίω, συγγ. τοῦ λέω, λάω, Ϝλάω, γλάω, γλαύω, γλεύσσω, κτλ. ἐν οἷς κατὰ τοὺς διαφόρους σχηματισμοὺς νῦν μὲν τὸ λεῖον καὶ λαμπρὸν, νῦν δὲ τὸ γλίσχρον καὶ λιπαρὸν καὶ κολλῶδες, ἄλλοτε δὲ τὸ λαρὸν καὶ γλυκὺ καὶ τὰ λοιπὰ διαγράφονται (βλ. ʽΡείμ. λ. λάω). βλ. καὶ Слина. τὸ δὲ Γρμ. Schlossen (χάλαζα) ταυτὸν δοκεῖ τῷ χάλαξα (χαλάω, χάλω, χέω). βλ. Слива, Слезà, Слизкій.

Сла́нъ, Сла́ный (ἁλμυρὸς), λτ. salsus. βλ. Со́ль.

Слезà (Слза), Βοεμ. slza, Σερβ. syza (y = λ. βλ. Сла́дкій), Κρν. sovsa, solsa, ἄνω Λουσατ. selza, παρὰ δὲ τοῖς κάτω Λουσατ. sa, ἐκ συγκοπῆς τοῦ слза, slsa, lsa, sa (δάκρυον). Слезю̀ (δακρύω) κλέζω (κλέζα) = κλάω, κλαίω, κλαύω, κλαῦμα (ἐκ τοῦ κλέω, κλέζω, κλάζω,

Клехчу̀, Клйчу, = κλάω, κλάγω, κλάγγω, κτλ. ἦχων σημαντικὰ· καὶ с=κ. βλ. Сла́ва). τὸ δὲ κλαίω (=θρηνῶ, θρέω, θροέω, ἐκ τῆς τῦ θρηνῦντος φωνῆς) ἐκλαμβάνεται καὶ ἀντὶ τῦ δακρύω, ὡς καὶ τὸ Слезю̀· „τροφὸν ὁρῶ κεκλαυμένην (Σοφκλ. = δεδακρυσμένην, Σ. κλαμμένην, δακρυσμένην, τυτέςιν, ἔτι φέρουσαν ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ σημεῖα τῆς ἄρτι πεπαυμένης δακρύσεως). τὸ δὲ пла́чу = φλάζω, φλέω, λτ. fleo, ἐμφαίνει κυρίως τὴν ἰδέαν τῆς ὑγρότητος τῶν δακρύων, καθὰ καὶ τὸ δακρύω. (τὸ δ' αὖ Γρμ. Thräne, δάκρυον, οὐκ ἂν εἴη συγγενὲς τῦ θρῆνος, ἀλλὰ μᾶλλον τῦ ῥανὶς, ῥάνω, ῥαίνω, μετὰ τῦ πνευματισμῦ τ, ὡς, ῥάχος, ῥαχὺς, τραχὺς).

Сле́сарь, τὸ Γρμ. schlosser (κλειδοποιὸς, συνήθ. κλειδαρᾶς), μσ. λτ. claustrarius, ἐκ τῦ claudo (κλαύω) κλῄζω, κλήζω, Γρμ. schliessen, κλείω, κλεῖς. βλ. Клю́чъ, καὶ Сла́ва.

Сли́ва (δαμασκηνὸν, δαμασκηνέα), Σερβ. Шли́ва (ὅθεν Шли́бовица, τὰ ἐκ δαμασκηνῶν σίκερα, ἡ ῥακὴ) (γλύβα, γα) γλύκα, γλυκὴ, γλυκὸς, γλυκύς (διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ὀπώρας). λέγονται δὲ ταῦτα δαμασκηνὰ, καὶ συνήθ. δαμάσκηνα, ὡς ἐκ τῆς Δαμασκῦ πόλεως (ὅπυ ἄριςα φύονται), κατ' ἔλλειψιν τῦ κοκκύμηλον (δαμασκηνὸν κοκκύμηλον, ὡς λέγεται ἑλληνικώτερον ἡ ὀπώρα, καὶ λτ. damascena pruna. ἀλλά γε κυρίως κοκκύμηλα

φαίνεται τὰ ἐν τῇ συνηθ. τȣρκικώτερον ζέρδελα καλȣ́μενα, καὶ σευτελιὰ, ἅπερ καὶ νῦν ἐκ τῆς Δαμασκȣ̃ τὰ κάλλιςα μεταφέρονται). ἐκ τȣ̃ δαμασκηνὸν παρεφθάρη ἴσως τὸ Γρμ. Zwetschken (z=δ=σδ=ζ, καὶ μ=w). ἐκ δὲ τȣ̃ βράβυλον καὶ βράβιλον καὶ-βηλον (τὸ αὐτὸ δαμασκηνὸν), προῆλθε τὸ συνήθ. ἀβράμηλον (β=μ)· καὶ ἐκ τȣ̃ πρȣ̃νος, πρȣ̃νον, τὸ λτ. prunus, prunum, ὅθεν 'Ιτ prunella. 2, Сли́ва, ὑποκρς. Сли́вки (τὸ πῖαρ τȣ̃ γάλακτος) γλύβα = γλύκα (γλύϝκα, γλεύκη), γλύξις, γλάκος, γλάγος. βλ. Сла́дкій. τὸ δὲ Σ. γλιφὸς = γλίσχρος.

Сли́зкій, Скли́зкій, Ско́льзскій-зо́къ, Сли́зокъ (ὀλισθηρὸς, καὶ γλίσχρος) ἐκ τȣ̃ Сли́зь=σ-λισσὸς=λισσὸς, λίσπος, (λίσκος, σκ=σπ), λίσφος, καὶ λίσθος (ὅθεν ὄλισθος), καὶ (Склиз-Ско́льз-σ-γλίσσ- παρενθ. ο, σ-γολίσσ) γλισσὸς, (λίσχρος) γλίσχρος, λισθηρὸς (ὀλισθηρὸς), Σ. γλιςερὸς, ἐκ τȣ̃ λίω, γλίω, γλία, Σ. γλέζα, γλίζα, Сли́зь, γλοιὸς, (λτ. glus, gluten, Γλ. gluant), γλοιόω, γλίσσω, (γλισσέω) Сли́зѣю, Сли́зну (γλισχραίνω). πρβλ. καὶ τὸ Σ. γλιστρω̃ (=ὀλισθω̃ ἐκ τȣ̃ λιςρω̃, λίςρον, λίσσωτρον, λισσός. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τȣ̃ λισθω̃, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ρ, οἷον λισθρω̃, ϝλισθρω̃, γλιςρω̃· ὡς καὶ τίλα, Σ. τσίρλα. τιλάω, ω̃, τσιρλω̃,-λίζω). πρόσθες καὶ Γρμ. glitschen, glitschig, Γλ. glisser, glissant, κτλ. βλ. τὰ συγγενῆ Лы́сый, καὶ Слѣзъ.

Сли́на, χυδαίως Слю́на, Πολ. slÿna, Δαλμ.

szlina, *Βομ.* slina, sliva (*σίαλον*) *λτ.* saliva, *Γλ.* salive, *κτλ.* Слйню, Слюню (*σιαλίζω*) *συγγενὲς* Льнỳ (Сльнỳ, *σ-λίνω*)=*ἀλίνω* (*ἀλίνα*, *ἐκ τῦ λίω*, *λίνω*, *λτ.* lino, *μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ-λίνω*, *σ-λίνα*, *ὡς*, *γλία*, *γλίνα*, *βλ.* Глйна)= *ἀλείφω*, *ἄλειφαρ*, *ἀλοιφὴ* (*ἄλιφα*=saliva) *Γερμ.* salben, Salbe (*βλ.* Слáна). *ἀλλὰ γὰρ πᾶσι δοκεῖ τὸ* Слйна=*σίαλον*, *σιαλίς*, *μεταθέσ.* saliva. *Ἐκ τῦ σίαλον*, *τὸ σιαλιςήριον* (*μέρος χαλινῦ*), *ὡς ἐκ τῦ* saliva *τὸ Σ.* (*παρὰ Πελοποννήσῳ.*) *σαλιβάρι* =*χαλινὸς.*

Слóво (*λόγος*) *κλόϝος*=*κλέϝος* (*ε*=*ο*) " *κλέος*, *λόγος· κλεῖν*, *λέγειν· κλείσατε*, *εἴπατε* (*Ἡσύχ.*), *ἐκ τῦ* Словỳ, *καὶ* Слывỳ (*καλοῦμαι*, *λέγομαι*, *φημίζομαι.* *κλόϝω*)=*κλέω*, *κλείω*, *κλύω* (*κλύϝω*, Слы́ву. *τὸ θέμα* Слýю, Слы́ю, *κλούω*, *κλύω*), *κλέζω*, *κλεΐζω*, *κληΐζω*, *κτλ.* (*βλ.* Слáва *καὶ* Слы́шу). *ὅθεν τὸ ἐθνικὸν* Словя́нъ, Словя́нинъ, *Ῥωσσικ.* *δὲ* Славя́нинъ (*ὡς ἐκ τῦ* Слáва, *συγγενῦς* Слóво)=*Σλοβανὸς*, *Σλαυανὸς*, *Σλαῦος*, *Σλάβος*, *λτ.* Slavus=*Κλεύας*, *Κλέζος* (*κύρια ὀνόματα ἐκ τῦ κλέζω*, *κλεύω*=*κλέω*, *κλείω*, *κλεΐζω· ὡς καὶ Κλέων καὶ Κλεῖτος καὶ Κλείτωρ*, *καὶ ἡ Κλειὼ*, *καὶ Κλύμενος*, *καὶ Κλυμένη*, *καὶ Κλυτία*, *κτλ.*=*κλυτὸς*, *κλυτὴ*), *οἷον κλευανὸς*=*κλεανὸς*, *ὅθεν κλεαινὸς*, *καὶ κλειὸς*, *κλεύας* (*κλεὴς*, *περικλεὴς*), *ε*=*ο*, *υ*=*β*, *κλοβανὸς*, *κλόβας* (*Σλοβανὸς*, *Σλόβας*, *Σλάβων*, *Σλάβος.* *ὅθεν*

τὰ παρενθέσει τȣ̃ θ, καὶ κ, Σθλάβος, Σκλάβος, λτ. Sclavus, καὶ Σκλαβῆνος, ἀφ' οὗ καὶ τὸ συνήθως Σκλαβοῦνος. βλ. προλεγόμεν. § κ). Ἴσως δ' ἄν τις εἴποι τὸ Словя́нъ, κλευανὸς, καὶ (ὡς ἐκ τȣ̃ κλέω=λέγω, κλέος=λόγος) κλέων =λέγων, λόγιος (Словéсенъ), ὡς μέγα δὴ τῶν Σλαβόνων φρονȣ́ντων ἐπὶ τῷ δύνασθαι λέγειν, ὁμοίως καὶ Ἕλληνες, οἵγε πάντων μάλιϛα ἀνθρώπων λόγον ἀκριβώσαντες, τȣ̀ς μὴ σφίσιν ὁμογλώσσȣς ἀγλώσσȣς ἐκάλȣν (Σοφοκλ. Τραχιν.), καὶ βαρβάρȣς· καὶ τȣ̃το γὰρ ὠνοματοπεποίηται ὡς ἐκ τȣ̃ δυσήχȣ φθόγγȣ καὶ τῆς κακοϛομίας τῶν μὴ φθεγγομένων ἑλληνιϛὶ, ἀλλὰ φωνὴν ἀγνῶτα προϊεμένων, καὶ κεκριγότων ὄρνιθος τρόπον ἢ χελιδόνος (βλ. Ἡρόδ. β, 57. καὶ Αἰσχύλ. Ἀγαμέμ.)· καὶ ἔϛιν ἄρα τὸ βάρβαρος ὡς τὸ κάρβανος, κάρβαρος (βλ. Ῥείμ.). Τὸ ἐθνικὸν ἐπίθετ. Словéнскый καὶ Ῥωσ. Славéнскый = Σλαβονικὸς, οἷον παρὰ τὸ Словéнъ = κλεϜενὸς (κλοϜενὸς), κλεενὸς, κτλ. καὶ Κροατ. szlovénecz, κτλ. [Ἐκ τȣ̃ παρεμβεβυσμένον ἔχοντος ἀντὶ θ τὸ κ Σκλάβος (ἀντὶ Σλάβος), παράγουσι πολλοὶ τῶν φιλολόγων τὸ προσηγορικὸν sclavus, Ἰτ. schiavo, Γλ. esclave, Γρμ. sclav = δοῦλος, αἰχμάλωτος, διὰ τοὺς παρὰ τοῖς Γερμανοῖς, ἤ φασιν, εἱλώτων τρόπον δȣλεύσαντας νοτειοτέρȣς Σλάβονας, ὥϛε τὸ ἐθνικὸν ὄνομα ἀντ' ἐπιθέτου παρὰ τοῖς ὕϛερον ἐκνενικηκέναι, ὡς

καὶ τὸ Κὰρ καὶ Εἵλως παρὰ τοῖς Ἕλλησιν—. ἀπίθανα ταῦτα δοκεῖ καὶ σκαιὰ, καὶ οὐχ' ἧττον γελοῖα, ἢ τὸ Νέμτζος, καὶ Σλαβονιστὶ Нѣмецъ (Γερμανὸς) ἐκ τοῦ Нѣмый (μυδὸς, mutus) κατά τινας παραγόμενον· καὶ τὸ Σέρβος, ἐκ τοῦ servus (δοῦλος)· εἰ δὲ βούλει, καὶ αὐτὸ τὸ ἐθνικὸν Slavus ἐκ τῶν Γερμανικῶν slaw, schlapp = Сла́бъ, Сла́бый, κτλ. Ἴσμεν γὰρ ἐκ τῆς ἱστορίας οὐ μᾶλλον Σλάβονας ἀνδραποδιζομένους ὑπὸ Γερμανῶν, ἢ τούτους ἐκείνοις δουλεύοντας, καὶ τὴν πλείστην δὴ τῆς τῶν Γερμανῶν νοτειοτέρας χώρας τοὺς Σλάβονας διὰ μακροῦ κατασχόντας, ὥστε καὶ πόλεις καὶ χωρία τῆς Γερμανίας Σλαβονικοῖς ὀνόμασιν ὀνομάσθαι τε καὶ ἐς τόδε ἀποκαλεῖσθαι. Κᾶρες δὲ καὶ Εἵλωτες, ἐπεί τε ἥλων, ἐδούλευον ἀείποτε, ὅθεν σφίσι καὶ τοὔνομα συνώνυμον τῇ τύχῃ διὰ τέλους ἀπέβη. εἴ γε χρὴ καὶ ὅλως τοὺς Κᾶρας τοῖς Εἵλωσι παραβάλλειν, πολλῷ γε ὕστερον ἐπὶ λοιδορίᾳ τούτου δὴ τοῦ ὀνόματος ἐκληφθέντος· τὸ γὰρ Ὁμηρικὸν, ἐν καρὸς αἴσῃ, ἄλλως ἑρμηνευτέον (βλ. Ῥείμερ. λ. Κὸρ), τὸ δὲ Καρικὸν ἔθνος, δοκιμώτατον, ᾗ φησὶν Ἡρόδοτος (Α, 171). ἀνθρώπων γὰρ ἔθνος ἓν οὐδὲν οὐδαμοῦ οὐδέποτ' ἂν ἀξιώσειεν αἰσχρὰν ἑαυτῷ περιθέσθαι ἐπωνυμίαν. Ἐγὼ μὲν οὖν οἶμαι τοὺς περὶ ὀνομάτων ἐθνικῶν διαλεγομένους εὐστομεῖν τε ἅμα ὀφείλειν, καὶ πάνυ εὐλαβῶς ἅπτεσθαι τῆς ἐρεύνης τοῦ περὶ ταῦτα ἐτύμου, μηδ'

εἰκασίαις μᾶλλον ἢ τῷ ἀληθεῖ λόγῳ χρωμένους πρὸς πᾶν τὐναντίον, ἢ σημάινεσι, τὰ ὀνόματα διαςρέφειν, δόξαν ἐτυμολόγε λοιδορίας ὠνεμένες πικρᾶς. Ἄλλο γάρ τι ἂν εἴη ἢ προπηλακισμὸς ἄντικρυς, τὴν αἰσχίςην προσηγορίαν τοῖς πάλαι καὶ νῦν δ' οὐχ ἧττον κλεαινοῖς Σλαυανοῖς περιάπτειν; ἐξὸν τῦτο δὴ τὸ ἀποτρόπαιον προσηγορικὸν, τὸ σκλάβος, ἄλλοθέν ποθεν ἐτυμολογεῖν, ἄδηλον ὂν καὶ ἄλλως, παῤ οἷς τε πρῶτον ἧκεν εἰς χρῆσιν, καὶ ὅπως ποτὲ διαδοθὲν, ἐπὶ πᾶν τῆς Εὐρώπης ἴσχυσεν ἐκνικῆσαι· οὐ γὰρ δήπου πάντα τὰ ἔθνη τὰ χρώμενα τῷ ὀνόματι (πολλὰ δέ εἰσι, καὶ μακρὰν ἀλλήλων ἀφεςηκότα) Σλάβους εἶχον σφίσιν εἱλωτεύοντας· βλ. καὶ Срб, *καὶ* Холопъ.

Слóгъ (*συλλαβὴ*), *ἐκ τῦ* Лекѝ (*λέγω, σύλ-λογος*).

Слонѝ (*καλύπτω, κρύπτω*) *οὐκ=κλόνω* (*ἀντὶ κλένω, ὅθεν κλόνος, κλονέω*)=*κλίνω* = *κλείω* (*κρύπτω. Ἐκ τοῦ κλάω, ὃ διὰ τῦ ε τύπος κλέω, κλείω· ὃ δὲ διὰ τῦ ι κλίω, κλίνω· τὰ δὲ κρυπτόμενα κλείονται, καὶ κλίνονται*). *ἀλλ' ἐκ τῦ ἀῤῥήτε* Слою=Клюю (*κλόω, ἀντὶ κλύω*) =*γλύω, γλύϜω* (*γλύφω*), *κλύϜω, ὅθεν παρενθ. τῦ α, τὰ καλύϜω, καλύβω, καλύπτω* (*ὡς καὶ κολάπτω* =*γλάφω. Ῥείμ.*), *οἷον καλύ-*(*ν*)*ω· ν* = *Ϝ* = *β. βλ.* Клюю.

Слотà (*ὁμιχλώδης καιρὸς, λελυμένη χιὼν· ὅθεν τὸ χυδαῖον τῆς συνηθ· σλότα*), *ἐκ τῦ* Лію,

Лью (слью)=σ-λίω (λεἰϝω, λείβω)=λύω, λόω, λυτὴ (λοτὴ). βλ. Лію, καὶ Слàна.

Служỳ (διακονῶ, ὑπηρετῶ, λειτεργῶ) (κλέζω, κλύζω-γω, ὡς κλάω-ζω,-γω)=κλύσσω, κλύω, Слýю [=πείθομαι, ὑπακούω· „ κλύειν χρὴ τῶν ἐν τέλει. Σφκλ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. cliens=πελάτης· καὶ τὸ διάκονος, διακονέω, ὃ μᾶλλον παρὰ τὸ κονέω (κόνις), ἢ παρὰ τὸ κονέω, κοέω, κοάω, κόω (ἀκόω, ἀκέω, βλ. Чýю), κόης, κέης (ἄ-κοος, ἤκοος) δι-ήκοος, δι-άκοος, διάκονος, ὡς καὶ κονίτης = θεράπων. 'Ρειμ.] ὅθεν

Слугà (διάκονος, ὑπηρέτης· οἷον κλύϝας) κλύων βλ. Слы́шу, Слýхъ.

Слýхъ, Слухà (ἀκοὴ), συγγεν. κλύσις, ἐκ τοῦ Слýю, Слы́шу (ы = у = ε = υ). τὸ 'Αγγσξ. hlust = οὖς, ὡς κλύον.

Слы́шу, καὶ Слýшаю (ἀκέω) κλύσσω, κλύω, ἐκ τῦ Слýю, Слыю, κλέω, κλύω, συγγεν. Словỳ. (βλ. Слóво, καὶ Δοβρόβ. σελ. 154), ὡς καὶ τὸ κλύω συγγενὲς τοῦ κλέω· τὸ γὰρ κλύειν (ἀκέειν) παρεπόμενον τῦ καλεῖν, κλέειν (φθέγγεσθαι). οὕτω καὶ τὸ ἀΐω (ἀκέω) συγγενὲς τῦ αὔω, ἀΰω (φωνῶ), ὅθεν καὶ τὸ αὖς, οὖς· καὶ τὸ λτ. audio (ἀκέω) ἐκ τῦ αὐδέω (φωνῶ)· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀκέω=καὶ ὀνομάζομαι (βλ. καὶ 'Ρειμερ. λ. γεγωνέω), καὶ τὸ κλυτὸς (ἀκεςὸς) = κλειτὸς (κλεϊζόμενος, φημιζόμενος), κτλ.

Слѣ́дъ (ἴχνος)· Слѣ́дую (ἀκολεθῶ, ὡς ἐκ τῦ слѣ́ду) κλε(ύ)θω (θ = δ, κλεύδω), κλεύθω (ἐλεύθω)

κέλευθος (*συγκκοπ. κλεῦθος, κλε(ῦ)δος*). *ὅθεν*, На-слѣдникъ, *ὁ διάδοχος* (*ὡς ἀκόλυθος, καὶ οἷον κλεύθιος=κελευθίτης*). *Ἐςι δ' οἷς ἔδοξε τὸ* Слѣдую *συγγενὲς* Лѣзу (С-лѣзу). *βλ. τὴν λέξιν*.

Слѣзъ (*μαλάχη*), *καὶ Σρβ.* слез *καὶ* шлѣз, *Πολ.* szlaz, ślaz, *Κρτ. Βμ.* szlez, slez, *συγγεν. γλισσὸς λισσός*, *βλ.* Слизкій, *γλίσχρος· ὡς τὸ μαλάχη, ἐκ τῦ μαλακὸς, μαλάσσω*, (*μάλω, μαλὸς, μαλί*, *λτ.* malva). *καὶ τὸ* Слéзина *Σερβ.*, *'Ρωσ.* Селезéнька (Слéзень) *σπλὴν* (*Γρμ.* Milz, *λτ.* lien) *συγγεν. δοκεῖ τῦ* Слéз, Слизь, Слизокъ (*ὡς γλίσσων, ἢ λεῖος, μαλακός*). *καὶ* Слизень (*κοχλίας*), *Σ. σάλιαγκος* (*σίαλον*), *διὰ τὴν Σ. γλίζαν, γλέζαν*.

Слѣпый, Слѣпъ (*τυφλὸς ἐκ τῦ τύφω, τ = σ, συφλὸς, μεταθ. σλυφὸς, σλυπὸς, καὶ οἷον ἐκ τῦ τέφω, τεφλὸς, σεφλός, σεπλὸς*)· *ἀλλὰ καὶ τὸ σιφλὸς* (*σίπω*), *τυφλὸς παρὰ πολλοῖς ἑρμηνεύεται* (*βλ. 'Ρείμ. λ. σιφλὸς*). Слѣплю (*τυφλώττω, ἑδετέρως*), *καὶ* Слѣпну (*τυφλόω· ἀμφότερα ἐκ τῦ ἀχρήστυ* Слѣпу̀, *τυφλῶ, συφλῶ, σλυφῶ, ἢ σιφλῶ*). *Οὐ γὰρ, οἶμαι, τὸ* Слѣпъ, Слѣпну *σύνθετον* (*ἥ φασί τινες*) *ἐκ τῆς* съ *καὶ* лѣпну̀=*λέπω* (*λέφω, ἀλείφω*), *οἷον ἀληλιμμένος τὺς ὀφθαλμὺς, ἢ καὶ λεπιςὸς, λελεπισμένος τὰς ὄψεις· ταῦτα δὲ βεβιασμένα καὶ ἀπίθανα*.

Слю, *βλ.* Шлю. *Σημείωσαι* с = ш. *ὕτω καὶ* Слюзъ, шлюзъ, *βλ. καὶ* Слáва, *καὶ* Слѣзъ.

Слю́да (*εἶδος ὑέλȣ πετρίνης, ἡ ῥωσσικὴ ὕελος*, vitrum Ruthenicum) *συγγενὲς* Ле́дъ. *οὐ γὰρ, οἶμαι = λύγδος, (λύδος, λύδα) ἐκ τȣ̃ λύκη, λευκός*.

*Слю́зъ, *καὶ* Шлю́зъ, *τὸ Γρμ.* Schleuse, *Γαλλ.* écluse (*κλῆς*) *κληΐς, κλεῖθρον* (*θύρα ποταμῶν καταῤῥακτή*). *βλ.* Клю́чъ, *καὶ σημείωσαι κ = c ἐν τῷ* Сла́ва, *κτλ.*

Слю́на, *βλ* Слю́на.

Сма́ю, *βλ.* Ма́ю.

Смержду̀, *'Ρωσσ.* Смержу̀ (*ὄζω*). Смра́дъ (*δυσωδία*), Смражу̀, *συγγεν.* Мерзѣ́ю, *ἐκ τȣ̃* Мерзу̀ [= *μύζω, πρωτότυπον καὶ τȣ̃ μύδω, μυδὸς, μυδάω, καὶ τȣ̃ μυσὸς, μῦσος, μυσάω. ἐκ δὲ τȣ̃ μύζω, μύσσω, (σ=ρ) σ-μύρσω (ὡς μῦς, σμῦς) τὸ Σλαβον. (σμύρζω)* Смержу̀, *καὶ (μύρδος, σμύρδος) μεταθ.* Смра́дъ (*βλ.* Ме́рзскій). *Οὕτω καὶ ἐκ τȣ̃ βδέω (ὄζειν, ἐπὶ πορδῆς· ὅθεν καὶ τὸ Βοεμ.* bzdim, *οἷον βδῆμι, β-σδῆμι), (βδέλω), τὸ βδελύττομαι (ἀποςρέφομαι τὸ δυσῶδες)· καὶ τὸ πύθω (σήπω) = λτ.* puteo, *παρήγαγε τὸ* pudeo (= *βδελύττομαι, ὅθεν ἀποςρέφομαι, δυσωπȣ̃μαι, αἰσχύνομαι*, pudet me)· *καὶ ἐκ τȣ̃ (ὄζω, ὄδω) τὸ* osor, odio (*μισῶ, καὶ τοῦτο ἐκ τȣ̃ μῦσος = μῖσος, ι = υ αἰολικ. βλ. 'Ρείμερ.). τὸ δὲ λτ.* merda (*κατὰ Βόσσ.) ἐκ τȣ̃ μίνθα, μένθα, μέρθα (ὡς, γνῶμα,* groma). *ἔςι δὲ τὸ μίνθα συγγεν. τȣ̃ μίνθος, μόνθος, ὄνθος, ἐκ τȣ̃ ὄνω, ἄνω* (=

ὔδω), δόκεῖ γέ μέντοι καὶ τὸ λατινικὸν ὄνομα = Смрáдъ]. βλ. καὶ Сморóдина, καὶ Пáхну.

Смапрю̀, βλ. Смотрю̀.

Смéрть (θάνατος), καὶ Βομ. smrt. βλ'. τὸ πρωτότυπον Мрю̀. = mors, mortis, μόρος, μορτὸς, μόρτης. πρβλ. τὸ Γρμ. Schmerz (ἄλγος πόνος, ὀδύνη). Κτσξ, Schmart, Σβ. Smärta (βλ. Adelung). τὸ δὲ c, ἐν τῷ Смéрть (ἀντὶ Мéрть) ὡς ἐν τοῖς, σμικρὸς (μικρὸς), σμίγδην, σμάραγδος (μίγδην, μάραγδος), σμῦς (μῦς) κτλ.

Смéрдъ (χειρῶναξ, ἐργάτης) ἴσως συγγεν. Мрю̀, Морю̀, μορέω (πονέω), μορητὸς (ὡς τὸ Γρμ. Schmerz). Ἕτερον δὲ τὸ σμέρδος (ῥώμη. ὅθεν εὐσμερδὴς = εὔρωστος).

Смотрю̀, (κοινῶς, Смапрю̀), Σλαβ. Смотрю̀ (ὁρῶ, θεωρῶ, θεῶμαι, κατανοῶ) ἴσως, ἀθρῶ, ἀθρέω, (μετὰ τοῦ μ, καὶ σ, ὡς δασέων πνευματισμῶν, μαθρῶ, σμαθρῶ, σμαθρέω· ὡς, ἄραγος, μάραγος, σμάραγος). ἢ μαρύσσω (ὅθεν ἀμαρύσσω), μαρύττω, μαρύτω (ματρύω, σ-ματρύω), ἐκ τοῦ μάρω, μαίρω (βλ. Мрáзъ). πρὸς τὸ μαίρω παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ λτ. (miro) ad-miror (θαυμάζω=θαύω, θάω, θεάω, θεῶμαι), Ἰτ. miro, mirare, κτλ. Σνσκρτ. smaritum, Περσ. shemerden· καὶ τὸ Ἑβρ. mar = ὁρᾶν.

Смóква (συκῆ, καὶ Смóкви ἀντὶ Смóковь, ὡς цéркви = цéрковь, βλ. Δοβρόβ σελ. 280)

οἷον σ-μύκϜα, σμύκη (υ=ο, σμόκη). Ἔςι „μύκηρος, εἶδος σύκων (Σέλευκ. παρ' Ἀθην.), καὶ Λακωνικ=κάρυον ἢ ἀμύγδαλον, καὶ=καρύα (εὑρίσκεται καὶ μύκηρος), ὡς ἐκ τοῦ μύκω, μύχω=σμύχω, σμώχω (βλ. Мáю, Смáю), σμάγη (καὶ μύκη; ὅθεν μύκηρ,-ρος, σμύκη) Смóква, (καὶ Γοτθικ. smaakan)? Καὶ τὸ συκῆ δὲ καὶ σῦκον νομίζουσί τινες παρὰ τὸ ὕω (Ϝύω, σύω, φύω) ὅθεν ὗκον· καὶ μετὰ τῶν πνευμάτων, σῦκον, καὶ τῦκον=Ϝῦκον, τὸ λτ. ficus, καὶ ficus=Ϝυκῆ (φυκῆ, φ=β, βυκῆ), ἐπεὶ δὲ καὶ β=μ, εἴη ἂν καὶ βυκῆ=(μυκῆ, μύκϜη, μύκϜα) Смóква.

Смолà (ῥητίνη, πίσσα). Смолю̀ (πισσόω) συγγ. μόλω (μολύω, μολύνω, καὶ συνήθ. μολιάζω=διαίνω), μολὺς (μολὸς, οἷον μολὴ, σ-μολὴ, βλ. Смéрть), διὰ τὸ ὑγρὸν καὶ μαλακόν. βλ. Мóю, Мелю̀.

Сморкáю, -кнý (ἀπομύττω) ἐκ τοῦ Мóркъ (Смóркъ Нáсморкъ = κατάῤῥους) = αἰολ. μύρκος, μύρκα=μύσκος, μύσκα, μύκσα, λτ. mucor, mucus=μοῦκορ, (οὕτω καὶ μυξέω, μυσκέω, μυρκέω μυρκάω. τὸ δὲ с πρόθεσις=ἐξ, βλ. Съ, οἷον ἐξ-μυρκάω). βλ. Мóкрый.

Сморóдина (τὸ Σ. φραγγοςάφυλον, λτ. ribes, ὅθεν παρά τισιν ἐξελληνίσθη, ῥίβις), παρηχεῖ μέν πως πρὸς τὸ μυρτίδανον (=μυρτὶς, μύρτον, καὶ ἕτερον μύρτου ὅμοιον φυτὸν, καὶ ὁ καρπὸς τοῦ περσικοῦ πεπέρεως, διὰ τὴν πρὸς τὸ μύρτον ὁμοιότητα· ὅθεν ἴσ. μυρτίδανον καὶ ἡ ribes, ὅτε μύρτου ὅμοια τό, τε εἶδος καὶ τὸ χρῶμα τοῦ

μυρτὸν, *λτ.* murteum = *μέλαν*, *φαιόν· βλ.* Мра́къ). *τὸ δὴ μυρτίδανον*, *εἴη ἂν καὶ μυῤῥίδανον*, *μυῤῥόδανον* (*σ-μυῤῥόδανον*, *θηλυκ.* Смородина), *ὡς καὶ μυῤῥίνη*,=*μυρσίνη*, *μυρτίνη*. *Ἔστι γέμην τὸ* Смородина *ἐκ τοῦ* Смерд̀ (*διὰ τὸ εὔοσμον*), *ὡς καὶ* Смо́родъ (*ὀσμὴ καυςϐ*)=Смра́дъ. *τὸ δὲ Σ. μυρωδία*, *μυρωδάτον*, *μυρίζω* (*ϐδέτερ.*=*ὔζω*), *ἐκ τϐ μύρον*.

Смркъ, *Βμκ.* (*πίτυς*), *Πλ.* smrok, *Κρν.* smréka, *κτλ.* *καὶ* Смéрчіе, *Σλαβ.* (*ἄρκευθος*), *Σρβ.* Смрека, (*βλ. Δοβρ. σελ.* 150) *ἴσ. ἄρκευθος* (*ἄρκος*, *μετὰ τῶν δύω πνευματισ. σμ-άρκος* (*βλ.* Смотрю̀). *ἢ συγγεν.* Мра́къ?

Смýглый, Смýглъ (*μελαγχρινὸς*) *ɉμυκλὸς*, *μυχλὸς* (*ὅθεν καὶ μέχλα*, *συνήθ*=*εὐρὼς*, *βλ.* Мо́крый). *ἢ μᾶλλον* (*ἐκ τϐ* Мглà) *μιχλόεις*, *ὀμιχλόεις*.

Смýрый, Смýръ (*φαιὸς*) *ɉμϐρος*, *μϐρος*=*μαῦρος*, *μαυρὸς* (*αυ*=*ου*, *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*, *ὦς*), *μῶρος*. *λτ.* morus, *Ιλ.* more, *κτλ. ὅθεν καὶ* Мýрь, *Αἰθίοψ*, *Αἰθιοπία. βλ.* Мра́къ, *καὶ* Хмýра.

Смѣ́хъ (*γέλως*). Смѣ́юся (*γελῶ*, *ὡς ἐκ τϐ ἀχρήςϐ* Смѣ́ю) *σ-μέω* (*μέω*=*ἐκτείνω*), *πρωτότυπον τϐ* (*μέδω*) *μείδω*, *μειδιῶ*, *Λετ.* smejiohs· *τὸ δὲ Γρμ.* schmollen (*Σβεκ.* små̊la, *Ἀγγλ.* to smille) *ἀνήκει εἰς τὸ* maulen (Adelung).

Смѣ́ю (*τολμῶ*) *σ-μαίω*=*μαίω*, *μαιμάω*, *μέμαα*, (*τὸ σ*, *πνεῦμα*).

Сно́пъ (*δέσμη*, *δράγμα*), *ἴσως συγγεν. κνάπω*, *πτω*, (*οἷον κνάπος*, *ὡς κνάφος*)·*τὸ δὲ κνάπω*=*κάμπω*,

κάμβω,(ὅθεν ἂν εἴη καὶ)κόμβος=Снóпъ(с=κ).

Снащу̀ (παρασκευάζω, ἐξαρτύω, οἷον, πλοῖον, κτλ.) σ-νάζω, νάσσω, νάττω.

Снохà (νύμφη υἱȣ̃) (ɉνohà ɉνψhà, νυά), νυὸς (ἐκ τȣ̃ νύω ὅθεν νύβω, λτ. nubo, νυβὴ, νύφη, νύμφη) λτ. nu(r)us, Γρμ. Schnur, ἀρχαιότ. Snur, Ἰτ. nuora, Γλ. nore, κτλ. (ἄλλο τὸ Ἑβρ. naar=υἱός). Οἱ δέ τινες ἐτυμολογȣ̃σι παρὰ τὸ Сы́нъ=ἶννις, ἶννος (υἱὸς), οἷον Сынохà. βλ. Невѣ́ста.

Сну̀, βλ. Со́нъ.

*Сну̀ръ (σειρὰ, σειράδιον, συνήθ. σειρήτιον, καὶ γαετάνιον), Πολ. sznur, τὸ Γρμ. Schnur, Σβεκ. Snara, Snöre, Κτσξ. Snoor, Φιννις. nuora = νευρὰ, Ϝνεῦρον, λτ. nervum (νέρβον, μεταθ. ἐκ τȣ̃ νεῦρον=νέϝρον. ευ=εβ.). Снуру́ю (σφίγγω διὰ σειραδίȣ), Γρμ. schnüren, νευρόω, κτλ.

Сную̀ (ἐντείνω ςήμονα — 2, ἱδρύω) σ-νάω = νάω, νήω, Нію, Нитъ, νήθω. καὶ, νάω, νάσσω (κατοικίζω)· (α=υ. ὡς, σάρξ, σύρξ. ἢ καὶ νύω, συγγενὲς, νάω, νέω), τὸ δὲ σ πνευματισμὸς, ὡς ἐν τῷ Снѣ́гъ.: ἢ с=со, πρόθεσις= σὺν· — ὅθεν, О-сно́ва (βάσις, ἀρχὴ, καὶ ςήμων), καὶ Осно́вываю, καὶ Основа́тель (ἱδρυτὴς, οἷον πόλεως) ὡς τὸ ναϜέτης, ναέτης (οἰκιςὴς).

Снѣ́гъ (χιὼν), καὶ ѣ=е, Σρβ. снег, Βενδ. sneh, Πολ. snieg, Βοεμ. sníh, Γρμ. Schnee, ἀρχ. Schneew, Γοτθ. Snaiws, Σβεκ. Sno, Ἰσλ. Snio, Ἀγγσξ. Snaw, Ἀγγ. Snow, Ἰτ. neve, nive, Γλ. niege, ἀρχαιότερ. nois, noif, λτ.

nix, nivis = νίψ, νιβὸς καὶ νιφὸς, νιφάς. Снѣгъ (νέζω) νίζω. Σημείωσαι ἐν ταῖς Σλαβονικ. καὶ Τευτωνικ. διαλέκτοις τὸ (νίψ, νιβὸς), νίβα προφερόμενον μετὰ τȣ̃ προηγȣμένȣ πνευματισμ. σ. καὶ τὸ Σλαβ. Снѣгъ = τῷ Γρμ. Schneew, ὡς ἂν εἴποις (ἀντὶ νίβα) νέβα καὶ Ϝνέγα, τὸ μὲν ἐκ τȣ̃ νέφω (ὅθεν νείφω, νίφω), τὸ δὲ ἐκ τȣ̃ νέγω ἀντὶ νίγω = νίζω. τὸ θέμα, νάω, νίω, νέω, νέϜω (Ϝ = β, φ, καὶ = γ), νέφω, νείφω νίφω, (νίβω) νίπω, νίπτω, καὶ νίϜω, (νίγω) νίζω, λτ. ningo, ninguo (ὡς Σ. νίβω, καὶ νίβγω, μετὰ διπλȣ̃ Ϝ). τὸ δ' αὖ nix = νίψ (ὡς vox = ὄψ, καὶ ἴξ = ἴψ). βλ. καὶ Нѣженъ, Нѣжній,

Cὸ, ὅθεν Съ-(σὸν, υ = ο) = σὺν, κὺν (ξὺν) λτ, cum, con — Συνκρ. son, κτλ. ἐν δὲ συνθέσει εὑρίσκεται καὶ су = σὺ(ν), ὡς, Супру́гъ (ἐκ Сопрягáю, βλ. Прягу́), Сугу́блю (συνδυάζω = Су-гу́блю, Губу̀, συγγεν. Купу̀, Куплю̀, Купля́ю, ὅθεν Со-во-купля́ю) = συν-κυβῶ. βλ. Ку́па, καὶ Сугу́блю, καὶ Гублю̀.

Coбáка, 'Ρωσσικ. (κύων) σπάξ, σπακὸς, σπάκα. „ σπάκα τὸν κύνα. Μῆδοι ('Ηρόδ. Α, 115) βλ. Пéсъ—. Τὸ δὲ Γρμ. Hund (ἀρχαίως hunt, hona), 'Ισλ. hund, hun = κὺν (κύων) κυνὸς [μετὰ τȣ̃ Γερμανικȣ̃ τελικȣ̃ d. ὡς τὰ ἀρχαῖα Λατιν. marid altod, καὶ preivatod = privato, κτλ. ὅθεν καὶ τὸ quod (quo, = κὸ = Ϝὸ, ὅ)· οὕτω καὶ ἔν τισιν ἑλληνικοῖς τὸ δ, ἀνὴρ, ἀνέρος (ἀνρὸς) ἀν(δ)ρὸς, κτλ. βλ. καὶ Щеня́]. τὸ δὲ

κύων, ὄνομα βαρβαρικὸν, φησὶ Πλάτων (Κρατύλ.), ἀμέλει τοι φρυγικὸν, ἢ καὶ θρακικόν· τί δ᾽ οὐχὶ καὶ ἑλληνικὸν, ὡς καὶ τὸ κύω, παρ᾽ ὃ τὸ κύων;

Сова̀ (γλαῦξ) σ=κ (κοβὰ=κάβη, καύη) κικκάβη, καὶ (κύβη) κικύβη, κυβήνη, κικυμὶς (μ =β, λτ. cicuma). ἐκ τοῦ κυβὴ (κεφαλὴ)· ἢ ὀνοματοποιΐαι, ὡς κικκαβαῦ (φωνὴ γλαυκός. Ἀριστοφ᾽. ὅθεν καὶ ἡ Σ. κουκουβάϊα, -βάγια). πρβλ. καὶ Со́я (εἶδος κόρακος, corvus glandarius) ὡς τὸ κοά-ξ, κοβάξ.

Со́къ (χυλὸς, χυμὸς, ὀπός), λτ. succus (Ἰτ. socco, Γλ. suc, Ἰσπν. sugo, καὶ Σκρ. sakka) ἐκ τοῦ sugo = ὕγω, ὑγὸς, ϳυγὸς (γ = κ = c), ἐκ τούτου τοῦ ἀπηρχαιωμένου ὑγὸς καὶ τὸ ὑγερὸς, ὑγρός. τὸ δὲ Γρμ. Saft, Ἰλ. sève, Ἀγγλ. sap, λτ. sapa, καὶ sopos, sopor = ὀπόρ, ὀπὸς, καὶ μετὰ τοῦ πνευματισμ. σ, σ-οπὸς, ὅθεν σόφαξ, καὶ αἰολικ. σύφαξ (γλεῦκος). Сосу̀ (ἐξοπίζω) sugo, ὕγω, ἐκ τοῦ ὕω, ὅθεν καὶ τὸ ὕδω, sudo, κτλ. βλ. καὶ Ссу̀. [εἰσὶ δ᾽ οἳ καὶ τὸ succus εἶπον = ὀκὸς, ἀντὶ ὀπὸς, κ = π.].

Со́лнце (ἥλιος), καὶ Σλαβον. (Слнце) Со́лнце, Πλ. słońce, Βμ. slunce, Σλοβακ. sluce, slnko, παρὰ τοῖς νοτειοτέρ. Σλάβοσι Сунце, Βενδ. souze, Γρμ. Sonne, Γτθ. sunnu, Ἀγγλ. sun, Σβ. solen, Δαν. soel, Λετ. saule, Γλ. soleil, Ἰτ. sole, λτ. sol (ὡς ἐκ τοῦ ἥλ, ἀντὶ ἥλιος,

ἀποκοπὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ῥίζα τῦ ἥλιος. βλ. Στράβ. Η, 364), συγγεν. σέλας (ε = ο. σόλας, Солнце), σέλα=ȷέλα, ἕλα, εἵλη, εἷλος, (ἧλος) ἥλιος· ὡς καὶ (ἕλα) ἐλάνα, ἑλένη, σελάνα, σελήνη. Καὶ 'Αλβαν. jil (εἵλη) ὁ ἀςὴρ, παρὰ δὲ τοῖς Βρέτοσι (Bretons, φύλυ Κελτῶν, ἢ τῶν ἀρχαίων Γαλατῶν) héol=ἥλιος, loar δὲ = luna (βλ. Луна̀), καὶ παρὰ Βάσκοις (Basques) jlharguia, ὡς τὸ ἱλαρία.

Соловей, βλ. Сла́ва.

Соло́ма, 'Ρωσσικ. καὶ Σλαβ. Сла́ма, (κλάμα), συγκοπῇ ἀντὶ καλάμα, καλάμη (σίτυ), κάλαμος, Γρμ. Halm, λτ. culmen (καὶ α = ο καλάμα, κολόμα, Соло́ма), ὅθεν καὶ Σ. ἡ σαλόμα, παρὰ Πελοποννησίοις, παρὰ δὲ Θετταλοῖς, τὸ σάλομα· (σ = κ. βλ. Сла́ва).

Со́ль (ἅλας), Δαλμ. szol, Βομ. säl=ȷάλς (σάλς), ἅλς, ἅλες, λτ. sales, sal, 'Ιτ. sale, Γλ. sel, Γρμ. Salz, 'Αγγλ. salt, Βαλλ. halen = ἅλα, κτλ. Солю̀, ȷαλῶ, ἁλίζω, ἁλατίζω; Κρνλ. solim (σ-ἅλημι), κτλ. Сла́нъ, Сла́ный = salsus, ἁλινὸς, ἁλιςὸς, κτλ.

Со́нмъ, Со́ньмъ (συναγωγὴ, ἄθροισις λαοῦ, ὅμιλος, σύνθετ. ἐκ τῆς со, им, иму̀, и́мамъ τὸ н ἐπένθετον, οἷον συν-ἄμημα). Ἕτερον δὲ τὸ Γρμ. (samenen, samnen) sammlen = ὁμάζειν, ὁμάδειν (συνήθ. ὁμαζεύω, συγκπ. μαζεύω, μαζόνω = ἀθροίζω) ἐκ τοῦ sammt, sam, som = ȷάμα, ȷομὰ ('Ρειμ. λ. ὁμὰ)

ὁμὸς, ἁμὸς, ἅμα, ὁμὰ, αἰολ. ὑμὰ (ὡς ὑμαλὸς = ὁμαλὸς), ὅθεν τὸ λτ. simul. τὸ δὲ summa δοκεῖ, ἐκ τῦ summus (ἄκρος) ἀντὶ supmus (μ = π· ὡς, somnus, sopnus), ἐκ συγκοπῆς τῦ supermus, superimus, (παρὰ τὸ superus = ὑπερὸς, superius)· οἱ δὲ τὸ summa φασὶ παρὰ τὸ sumo, συγγενὲς amo, emo, βλ. Емлю. ἀλλὰ καὶ τὸ ἅμα, ὁμὰ, φαίνεται ἐκ τῦ ἄμω ἀντὶ ἅπω [ἅπτω] ἅβω, αὔω, χαύω, habeo.

Сóнъ, Βμ. καὶ Πολ. sen (ὕπνος). Сну̀ (ὑπνῶ) σ-νύω=νύω, νεύω, νυςὸς, νυςάζω (παρ' ὃ καὶ λτ. nuto), ὅθεν καὶ Сóнъ, οἷον σ-νύος, νύος (νεῦμα, νυςαγμὸς). οὐ γὰρ οἶμαι τὸ Сóнъ, ὡς ἐξ ἀποκοπῆς τῦ λτ. somnus, Γλ. somne, sommeil, ἀρχ. λτ. supnus, sopnus = ȷύπνος (ȷόπνος, ὡς νὺξ, nox, ὕπνος, ὕθεν p = m somnus· Αὖλ. Γέλλ.). βλ. Сплю. πρὸς τὸ somnus παρέβαλόν τινες καὶ τὸ 'Εβρ. shenah.

Сопліо̀ (ῥέγχω, συρίζω, σίζω) λτ. sibilo καὶ sibilus=Сопѣ́ль (αὐλὸς), ὡς ἐκ τῦ Сопу̀, σαύω (σάβω) = αὔω, αὐελὸς (σ-αὐελὸς) αὐλὸς.

Соро́ка (corvus pica, ἡ Σ. καρακάξα) κόραξ, —κας, (c = κ), οἷον κοράκα.

Со́рокъ, 'Ρωσσικ.=σαράκ(οντα), ὡς συνήθ. σαρά(κο)ντα = τεσσαράκοντα.

Со́ръ (ἀκαθαρσία) σάρον, σάρωμα. Сорю̀, σαρόω, λτ. sario, sarrio, sorrio, καὶ Сорю̀ся (ὀκορπίζω). βλ. Срю̀.

Сосу̀, βλ. Ссу̀.

Сóхну, *βλ.* Сухíй.

Союзъ (*σύνδεσμος*), Со-юзъ, *βλ.* Уже.

*Спáржа, *Bὸμ.* sspargl, *τὸ Γρμ.* Spargel, *Γλ.* asperge, *'Iτ.* asparago, isparago, sparago, *Δαλμ.* szparoga, *Πλ.* asparagi, *λτ.* asparagus, = *ἀσπάραγος*, *σπάραγος*, *συνήθ.* *σπαράγγι* (*σπαργῶ*).

*Спинà (*νώτε ἄκανθα*, *ἄκνηςις*, *ῥάχις*) = *λτ.* spina (dorsi), *Γλ.* épine (du dos), *'Iτ.* espinazo, *κτλ.* (*σπίνα*) *ἐκ τοῦ σπίω* (*σπίνω*) = *σπίζω*, *λτ.* spico, *ὅθεν καὶ* spica, *Γρμ.* Spitze *κτλ.*

*Спинáтъ, *καὶ Γρμ.* Spinat, *Σ.* *σπανάκι* (*κ* = *τ*), *τὸ λτ.* spinaceum, spinacia, *ἐκ τῦ* spina = *ἄκανθα.* (Adelung). *βλ.* Спинà.

*Спúца (*ἀκὴ*, *ὀβελίσκος*, *οἷον ὁ ἐπὶ τῦ ἀετώματος τῶν μεγάλων οἰκοδομῶν*, *κτλ.*) *τὸ Γρμ.* Spitze = *λτ.* spica, spico, spicio, *σπίζω*, *σφίζω*, (*οἷον σφὶξ*, *σφίκα*, *σπίκα*). *βλ.* Спинà, *καὶ 'Ρείμερ.* *λ.* *σφάζω.*

Сплю, Спúшь, *καὶ ἀπρέμφ.* Спáть (*κοιμῶμαι*, *ὡς ἐκ τῦ* Спỳ) *λτ.* sopio (sopo, *ὅθεν Γλ.* as-soupis), *τὸ ἀρχαῖον ὕπω* (*κεῖμαι*) *ϳύπω*, (*υ* = *ο*, *ϳόπω*), *ὅθεν ὕπινος*, *λτ.* supinus (*ὡς ἐκ τῦ ὕπω*, *ὕπτιος*), *ἐκ δὲ τῦ ὕπινος συγκοπ.* *τὸ ὕπνος*, (*ὑπνόω*, *ὥττω*), *ἀρχ.* *λτ.* supnus, *ὅθεν* somnus· *πρβλ.* *Λιθ.* sapnoju = Сплю *ὡς καὶ* sapnas = sopnus (*βλ.* Сóнъ). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* sopio, (sopo) *οἷον ϳάπω* (*ϳάφω*) *ὡς ἐκ τῦ αὔω*, *ὅθεν ἰαύω.*

Спо́дъ (*τάξις ἀνακεκλιμένων εἰς συμπόσιον, ὡς τὸ πρασιὰ καὶ τὸ συμπόσιον, Μάρκ. 5*) *συγκοπὴ ἐκ τῦ συμπόσιον* (*σπόσιον, σπότιον*).

Спо́ръ (*μάχη, ἔρις*). Спо́рю (*ἐρίζω*) *ἐκ τῦ* Прѹ̀, Прѧ̀, *πρίω* (*συμπρίω παρενθ. ο,* По́рю, *μετὰ τῆς προθέσ.* Съ). *ἕτερον δὲ τὸ συνώνυμον* Сва́ръ, *ἐκ τῦ* Варю̀ *βλ.* Прѹ́.

Спо́рый, Спо́ръ (*ἐπαρκὴς, ἄρκιος*) = *πόριος, καὶ* Спо́ро (*ἀφθόνως*), *πόρῳ, ἐκ τῦ πόρος, πόρω, πορέω, πορίζω. σύνθετον, οἶμαι ἐκ τῆς* Съ, *καὶ* По́ръ, Перѹ̀ (*πέρω*). *Τὸ δὲ Κροτ.* szporen = parcus, parceo, parco (*βλ.* Проща́ю), *ἀνακτέον ἂν εἴη εἰς τὸ* Порю̀ = *πόρω, πάρω, φάρω.*

Спою̀ (Съ пою̀) *ἄλις ποτίζω, συμποτίζω* (*συμπόω*), *βλ.* Пою̀. — 2, Спо́ю, Спои́ти, *Σλαβ.* (Съ по́ю = *συνάπτω, συνδέω*), *τὸ* По́ю *τοῦτο θαμιςικὸν ἐκ τῦ* Пя́ю, Пя́ти (*βλ. Δοβρόβ. σελ.* 361) = *πάω, πόω* = *φάω, φέω, φίω, σφάω, σφίω,* (*σφίγγω. βλ.* Пя́ю)· *ἐκ τύτε τῦ* По́ю (Поя́ю) *εἴη ἂν καὶ τὸ* По́ясъ (*ζώνη*) *οἷον* (*σφόαξ*) *σφὰξ, σφὶξ, σφίγμα.*

Спу́дъ (*κόρος, Ἀρθμ. ια,* 32 = *μέτρον ξηρῶν,* 41 *μεδίμνων* — 2, = *μόδιον, Μάρκ. δ,* 21) *σ-πύδος, πόδος* = *μόδος, λτ.* modus (*π* = *μ*). *Ὅθεν μόδιον. ἢ, σ-πύθος* (*θ* = *δ*) = *πίθος* (*υ* = *ι αἰολικ.*) = *βύθος, βυθὸς, βύτις, βῦτις,*

λτ. buttis, Γρμ. Butte. Ἐνταῦθα γενομένοις ἡμῖν μεταμέλει περὶ τῦ Ведро̀, πρὸς τὸ ὑδρία τῦτο παραβαλῦσιν. Ἔςι γὰρ καὶ τὸ Ведро̀, καὶ Σ. βέδρον = (μέδρον, μ = β), μέτρον (παρὰ τὸ μέδω, μέζω, μέω, ὅθεν καὶ τὸ μέτρον)· ἤ γῦν = βέθρος (βέθρον), βόθρος (καὶ βόθρα, ὅθεν Σ. καταβόθρα), ὡς καὶ πύθρος (ἡ πύελος. Ἰζέτζ. εἰς Λυκόφρον.) = αἰολικ. βύθρος (βόθρος)· τὸ θέμα, βάω, βέω, βύω, πύω, ὅθεν βάθος, βόθος (α=ο), βέθος (βένθος), βυθὸς, πύθος, κτλ. Ἡ λέξις καθόλε σημαίνει βάθος (ὅθεν καὶ σκεῦος βαθὺ), καὶ πυθμένα, πάτον, πέδον, διὸ καὶ ἡ Σ. ἐκλαμβάνει τὸ πάτος καὶ ἀντὶ τῦ πυθμὴν, ὅθεν παῤ αὐτῇ καὶ τὸ καταπάτιον (=τρὺξ, ἀμόργη, καὶ πᾶσα ἡ πρὸς τὸν πυθμένα καθιζάνεσα ἰλὺς), τὸ καὶ ἄλλως, καταςάλαγμα (ἀπὸ τῶν καταςαλαζόντων παχυλῶν μορίων· καθὰ καὶ, καταςαλαγὴ, τὸ ἄλλως, θολόςακτον, ἐκ τῦ θολὸς, ςάκτη = ςακτὴ κονία, Щéлокъ, cinis lixivii, lix, lixivium, ὅθεν καὶ ἡ Σ. ἀλισίβα)· παρὰ δὲ Χίοις ἡ τρὺξ ἤ ἰλὺς (αἰολ. ὑλὶς), λέγεται ὕλη = ὕλη· καὶ παῤ ἄλλοις, λάσπη (=λάπη, λάμπη, λέμφος, ἐκ τῦ λείβω· τὸ δὲ λείβω συγγ. λείκω, λείχω, λίχω, ὅθεν αποβολ. τῦ λ, ἰχὼρ = λτ. liquor, liquidus, λιχμάω, ἰκμάω, ἰκμὰς, κτλ. ἔςιν ὖν ἄρα καὶ τὸ λτ. lix (λίξ) = λίψ ἐκ τῦ λείβω, λίβω, ὡς καὶ τὸ λέμφος ἐκ τῦ λείβω, καὶ τὸ ςακτὴ,

Σ. ϛάκτη, ἐκ τȣ̃ ϛάζω;)· βλ. καὶ Ῥείμ. λ. λέμφος, πίθος, κτλ.

Спѣшу̀ (σπέσσω)=σπεύσω, (μέλλ. ἀντ' ἐνεϛῶτος, ὡς ἔρσω=ἔρδω, ἄρδω· καὶ, ἕψω, αὔξω, ὄρσω, πόρσω, κτλ.)=σπεύδω, ὡς ἐκ τȣ̃ σπέω, Спѣю (ὅθεν У-спѣю=εὐοδῶ, δȣ̃μαι, προκόπτω), καὶ Спѣву̀ (ὅθεν Успѣва́ю)=СпѣFу̀, σπέFω, (ἐπεὶ δὲ ѣ=е, εἴη ἂν καὶ ὡς ἐκ τȣ̃ Спевў, Сповóда, παρ' ὃ τὸ Свобóда. βλ. τὴν λέξιν).τὸ δὲ σπέFω, =σπεύω, σπεύσω, σπέσω, σπέFσω (καὶ σπείω). σπεῦσις=Спѣхъ (χ = ш = σ).

Сра́мъ, Срамотà (αἰσχύνη, αἰδὼς)· Срамлѣю, Срамлю̀ (ἐντρέπω, αἰσχύνω· ὡς ἐκ τȣ̃ Сраму̀, οἷον σράμω,σρομὴ,σ=θ=τ· καὶ μ=π, ὡς,πεδὰ μετὰ, κτλ.)=τράπω (τράμω, ὡς δράμω, δράπω=τρέπω),τροπὴ (ἐντροπὴ) τροπητὴ (τρεπτὴ)· ἐκ τȣ̃ τράω, δράω, τρέω, τρέFω (τρέβω) τρέπω, λτ. trepo, στρέπω, στρέφω, ϛράφω, ὅθεν καὶ τὸ τρέμω, λτ. tremo· καὶ τὰ θρέω, θράω, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. τρέπω καὶ τρέω, τέρω, δράω.

Срб, Србаль, Србинъ, ἡ Србинь, Србλин, ὁ Σέρβος (ἐθνικὸν, καὶ οἷον Σερβῖνος, ἡ Σερβινὸς, ὡς Κυζικηνὸς Τραλλιανὸς). Србскій, Σερβικὸς —· καὶ Србка, Србкыня, ἡ Σέρβα, Σερβίνα, Σερβικὴ γυνή. Србска δὲ, ἡ Σερβία, Σερβικὴ χώρα. Τὸ θέμα Срб ἐσχημάτιϛαι ὡς τὸ Срп, τȣ̃το δὲ=ἅρπη (σάρπη. βλ. Се́рпъ), οὕτω καὶ τὸ Срб εἴη ἂν=Σάρβος, καὶ συνήθ. Σέρβος. Τὸ δὲ Σάρβος μεταθέσ.=Σάβρος,

Σαῦρος (*ὡς*, *νεῦρον*, *νέβρον*, nervum)· *Σαῦροι δὲ ἔθνος Θρᾴκιον* (*Ἡσύχ.*), *ἴσως συγγενὲς τȣ͂ Σαυρο—μάται* (*ὅθεν συνεκόπη τὸ Σαρμάται*). *Ἔςι δὲ καὶ σάρπος=μόσυν* (*οἰκία ξύλινος*), *ὅθεν Μόσυνες καὶ Μοσύνοικοι*, *ἔθνος Βιθυνῶν. ἔξεςιν οὖν καὶ τοὺς Σέρβȣς*, Срб, *Σάρπȣς εἰπεῖν = Μόσυνας?* (*βλ. καὶ* Сѣверъ). *Ὁ μέντοι κάτω λατινισμὸς ἔγραφε* Servus, *ἀντὶ* Serbus, *καὶ* Servia *ἀντὶ* Serbia, *ὅθεν σοφοί τινες ἄνδρες ἠτυμολόγησαν, εὖ καὶ ἐπιςαμένως!! τὸ ἐθνικὸν Σέρβος παρὰ τὸ λτ. ἐπίθετον* servus (*δοῦλος. ἔςι δὲ τȣ͂το παρὰ τὸ ἔρω*, sero, *εἶρος*, *ἔρϝος*, *ϳέρϝος*,=*ἐερτὸς*, *ἐερμένος*, *ὡς καὶ εἴρερος*,=eritudo, servitudo, servitus=*δουλεία*. *Ὀδυσσ. θ*, 529). *τοιαύτη τις ἔοικε καὶ ἡ ἀντίςροφος παραγωγὴ τȣ͂* sclavus, schiavo, *ἐκ τȣ͂ ἐθνικȣ͂ Σκλάβος*, *ὁ Σλάβος. Οὕτω δήπȣ καὶ τινες τῶν ἡμετέρων ἠτυμολόγησαν καὶ τὸ ἀσελγὴς παρὰ τὴν Σέλγην, πόλιν τῆς Παμφυλίας! βλ.* Сλόво.

Сребрò, *βλ.* Серебрò.

Средà, *καὶ Ῥωσσ.* Среди́па (*μέσον*) *κέντρον*, (*μεταθέσ*, *κρέντον*, *κρέτον*, с = *λτ.* с = *κ. βλ.* Сλόво· *τὸ δὲ* Средà *θηλυκὸν*, *ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ȣ̓δέτερ. κέντρον*, *ὡς τὸ* Горà=*ὄρος*, *κτλ. βλ.* Водà). *ȣ̓ γὰρ ἴσως τὸ* Средà *συγγεν.* Сéрдце=*καρδία* (*μεταφορικ. βλ.* Сéрдце). 2, Средà, *ἡ τετρὰς τῆς ἑβδομάδος· βλ.* Пя́ть.

Срю̀, *σύρω*, *σάρω* (*ὅθεν σάρον*, Сóръ, *καὶ συρ-*

μὸς, συρμαία, συρφετὸς). ἢ c = χ, срю=χάρω = χάω, χύω, χέω, ὅθεν, χ—ζω, (ἀπὸ τῆς σημασίας τῦ κοίλυ μετενεχθείσης τῆς ἐννοίας ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κοίλοις, καὶ ἐκ τῶν κοίλων ὑγρῶν). Οὕτω καὶ τὸ σκὰς, σκὼρ, Γρμ. Kat, φαίνεται ἐκ τῦ σκάω = κάω (κάκη, κάκκη, κακκᾶν), =χάω, χέω, σω (σ=ρ). καὶ χέω, χέϜω (χεύσω), Сорю. (βλ. Сóръ, καὶ 'Ρείμ. λ. Σπατίλη).

Ccỳ, καὶ 'Ρωσσ. Cocỳ, Πολ. ssack, Βμκ. ssam, ssagi, ssu, ssat (θηλάζω, μυζάω, συνήθ. βυζάνω.) σάω, σάσσω = θάω, θάσσω (θηλάζω.— ἐκ τῦ δωρικῦ σάω = θάω, καὶ τὸ σάζω, σάττω, λτ. satio, βλ. 'Ρείμ. λ. θάω)· εἰ μήγε Ccỳ = σ-ύω, σ-ύσσω (ὕω, ὕσω, ὕσσω), ὅθεν ὕγω, = λτ. sugo, Γρ. saugen, Κτσξ. sugen, Αγσξ. sucan, 'Αγγ. to suck, Βαλλ. sugon, Σβκ. suga, 'Ισλ. siuga, 'Ιρλ. sugham, Γλ. sucer, καὶ Λιθ. suwu, (suϜo, suo = ȷύω, ὕω) —. Cocéцъ, Cocóкъ (μαςὸς, θηλὴ) οἷον θακτὸς, σακτὸς, ἐκ τῦ θάω, ὅθεν καὶ ἡ θηλὴ, καὶ τήθη, καὶ τιτθὸς, κτλ. τὸ λτ. sumen = ὕμα (ὕω), ὡς ἄγημα, agmen.

Cmáдо (ἀγέλη, ποίμνιον) ςατὸν (τὸ ςατιζόμενον), ἐκ τῦ ςάω, Cmaю, βλ. Cmoю. ὅθεν καὶ τὰ ςάδη, ςαθμὸς, ςαῦλος=αὖλις, καὶ (ςατὸς) „ ςατίζεται=αὐλίζεται ('Ησύχ.). πρβλ. καὶ τὸ τῆς συνηθ. ςάμενα (οἱ φατνιζόμενοι ἵπποι) παρὰ τοῖς 'Ηπειρώταις, ὡς τὸ „ ςατὸς ἵππος ('Ιλ. γ). 'Εκ τῦ ςάω καί τὸ, ςήτη (γυνὴ) συγγεν. Γρμ.

Stute, *'Αγγλ.* steed, *'Ισλ.* stedda=*φορβὰς* (*ὡς καὶ τὸ κάρτη=βῦς καὶ γυνὴ, παρὰ Κυπρίοις· καὶ τὰ, βοῦς, πόρτις, δάμαλις μεταφορικ. =γυνή*), *ἢ συγγ. τήθη* (*βλ. 'Ρείμερ. λ. ςήτη*).

*Ста́ль (*χάλυψ*) *τὸ Γρμ.* Stahl, Stahel, *'Αγγλ.* steel, *Σβκ.* stål, *Συνήθ· ἀτσάλι*, *'Ιτ.* acciaio, *'Ισπ.* azero, *Γλ.* acier. *λτ.* acer, *ἐκ τῦ* acies *ἀκὶς, ἀκερὸς* (*ατσερὸς, τσ=στ, λ=ρ*), *ἄκρος*, (*ὡς ἀκαχμένος σίδηρος*).

*Стаме́дъ (*εἶδος ἐρεῦ ὑφάσματος*), *τὸ Γλ.* stamate, stamette, *Γρμ.* Stamet, *ἐκ τῦ λτ.* stamen =*ςάμων, ςήμων· ἕτερον δὲ τὸ 'Ιτ.* stiamito = *ἐξάμιτον* (*ξ = στ.*).

Стара́юся (*σπουδάζω, ἀγωνίζομαι, Σ. προσπαθῶ. ἐκ τῦ ἀχρήςυ* стара́ю, ста́ру) *ςαρῶ, ςαρέω = ςηρέω, ςηρίζω* (*ςερεὸς*) *στερεόω, ςερεῦμαι* (*ὡς τὸ, ἐρείδομαι*).

Ста́рый, Ста́ръ (*ἀρχαῖος, παλαιός*). Ста́рецъ, *ὁ, καὶ* Стари́ца *ἡ, Σλαβον.='Ρωσσικ.* Стари́къ, *ὁ*, Стару́ха, *ἡ* (*γέρων ὁ, ἡ, καὶ γραῖα· πρεσβύτερος—ρα*). Старѣ́ю (*γηράσκω, παλαιῦμαι.*) *ςᾶρος* (*ςαερὸς*) = *ςῆρος, ςεῖρος, ςεῤῥὸς* (*σκληρὸς*), *ςέρω, ςερέω, ςειρόω* (*σκληρύνω—νομαι. τὰ γὰρ παλαιύμενα καὶ γηράσκοντα σώματα σκληρύνονται καὶ ξηραίνονται· ὡς πάλιν τὸ νέος = ναρὸς, ὑγρὸς*). *πρβλ. λτ.* sterus, sterilis, *Γρ.* starr, starren, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ςέρω, καὶ ςεῤῥός· βλ. καὶ* Стою́, Страна̀.

Стáя (πτηνῶν ἀγέλη) συγγενὲς Стáдо. (ἐσχηματίσθη ὡς τὸ, ϛοὰ).

Ствóлъ (ϛέλεχος, κορμὸς, καυλὸς, καὶ σίφων, τὸ συνήθ. λαμνίον, οἷον τυφεκίυ ἢ πιςολίυ) ϛϝόλος=ϛόλος=ὅθεν αἰολικ· ϛύλος (ὡς, νὺξ, nox), συγγεν· Γρμ. Stiel, Κτσξ. Steel, 'Αγγλ. Stele, Stale. κτλ. πρβλ. καὶ τὸ λτ. stolo = παραφυάς. (συγγεν. Стеблò).

Стеблò 'Ρωσσ. Стéбель, Σερβ. Стáбло (καυλὸς, κάλαμος, ἀκρέμων, ὅρπηξ—λαβὴ κοχλιαρίυ—καυλὸς καλάμου γραφικῦ) ϛέφελος, ἀντὶ ϛέλεφος = ϛέλεχος, καὶ τοῦτο ἐκ τῦ ϛελεὸς, ϛελεὰ, ϛελεὸν, ϛειλειὸν, Γρμ. Stiel, τὸ συνήθ. στελεάριον, ϛειλάριον (ἐκ τῦ ϛέω, ϛύω, ϛάω, ϛέλλω)· καὶ τὸ λτ. stipula ἐκ τῦ stipes=ϛύπος, ϛύπη (ϛυπύλη, ϛύπω, ϛύω· ὡς, ϛάω, ϛάχυς, ϛάφυς, ϛαφύλη), καὶ ἀθροιϛικ. Стебліе=ϛεϝλειά. βλ. Стою.

Стегáю (μαϛίζω, κεντῶ. ὡς ἐκ τῦ Стегỳ) ϛίγω (ϛιγέω), ϛίζω, στίγγω, λτ. stigo, stingo (instigo), Γρμ. stechen, stecken, Σβκ. stika, 'Αγγλ. to stick, κτλ. (τὸ δὲ ϛίζω, ϛίγω, συγγεν. ϛείχω, ϛέχω, Стегỳ. βλ. 'Ρείμ. λ. ϛείχω). τὰ δὲ Стягнỳ, καὶ Востягнỳ (ἄγχω. ἐν ψαλμ. λα, 9), ἐκ τῦ Вос, со, тягнỳ (тягỳ, τάγω, συν, τάγω παρὰ τὸ τάω, τάνω, τανύω). βλ. Стопà, καὶ Стигỳ.

Стегнò (μηρὸς) ὑκ=ϛεγανὸς, ϛεγνὸς (ἐκ τῦ ϛέγω, ὡς ἐκ τῦ ἔχω, ἴσχω, ἰσχὺς, ἰσχίον, Γρμ. Hüfte, ἐκ τῦ heben, συγγεν. haften=ἅπτειν, ἕπειν,

ἔχειν) ἀλλὰ μᾶλλον, συγγεν. ςέχω, ςείχω, ςοῖχος, ςόχος, συγγεν. Спигу̀, Стегу̀, Стегаю. *Τὸ δὲ Σλαβον.* Бедра̀, *ὁ μηρὸς, ὀκ=ἕδρα, Ϝέδρα, ὃ πρόσθεν παραβαλόντες ἤδη μεταγινώσκομεν, ἀλλὰ* Бедра̀=*βέθρα, ἀντὶ βάθρα, βάθρον, (α=ε, αἰολικ. ὡς, βένθος, βάθος). ἐκ τῦ βατὸς, βατὴρ, βατήριον, βάτρον, θρον, βάθρα (ὅθεν ἀποβάθρα). τὸ θέμα βάω, βάδω, βατῶ, πατῶ, πάω (πόω), ὅθεν πῦς· βεδρὰ δὲ λέγεται καὶ παρά τισι τῶν καθ' ἡμᾶς Ἠπειρωτῶν ὁ μηρός. τὸ δὲ „ςαιγνίον=ἱερὸν ὀςῦν (Ἡσύχ.), ἀμφίβολον, καὶ ὐδὲν κοινὸν πρὸς τὸ* Сшегнò (*οἷον* Стегò, *τὸ* н *ἐπένθετ.*), *βλ. καὶ* Стезя̀, *καὶ* Стóгъ, Стóгна.

Стезя̀, *Σρβ.* стаза, *Κρτ.* szteza, *Κρν.* stesa, stesda, *Βομ.* stetzka, *Πολ.* ścieżka (*τρίβος, ἀτραπὸς, τρόπος, μέθοδος*) *ςίχα, ςίξ, ςεῖχος.* (*ςείχω, ςέχω, χ = γ = ζ, οἷον ςέζα, ἀντὶ ςέχα, ςεῖχα, ςίχη*), *Γοτθ.* Staigs, *Γρμ.* Steig, steigen, *κτλ. συγγεν.* Стигу̀ *καὶ* Стегнò.

Стклò, *Ῥωσσ.* Стеклò (*ὕαλος*), *Πολ.* szkło, *Βμ.* stklo, sklo, *Σρβ.* staklo, *κτλ. συγγεν. λτ.* speclum, speculum (*κάτοπρον.* sp=st. *ὡς, σπουδὴ,* studium), *ἐκ τῦ* speco, *σπέκω= σκέπω, σκοπῶ* (*σπ=σκ, ὡς σπαίρω, σκαίρω· σκύλον,* spolium), *ὅθεν* specus, *οἷον σκόπος,* (*σκέπας, σκέπος, σπέκος*), *σκόπιμον, δι' ὃ σκοπεῖν πάρεςιν· ὡς,* Зеркáло (*δόρκανον*), *ἐν ᾧ δέρκονται, καὶ κάτοπρον, ἔσοπτρον (ὄπτω)*

κτλ. οὕτω καὶ σκοπιὰ = λτ. specula (οἷον σκεπύλὴ, ὡς, σκεπινὸς, σκεπηνὸς, νή.).

Стелю̀ (ἐφαπλόω, ϛρωννύω) ϛέλλω (καταϛέλλω, ἐκ τῦ ϛάω, ϛέω, ϛέλω), Γρμ. stellen, ἀρχ. stallen, Σβκ. stäla, κτλ. καὶ Λιθ. stelloju, Βομ. steli, Μοραβ. stelu. Постéля (κλίνη) ὡς τὸ ϛάλη. ἢ, ϛολὴ, καταϛολὴ (οἷον ἐπιϛάλη, ἢ ἐπεϛαλμένη)· καὶ Постéльникъ (ὁ ἐπὶ τῦ κοιτῶνος, ἐπὶ τῆς κλίνης), ὅθεν καὶ ὁ Ποϛέλνικος (εἷς τις τῶν ἀρχόντων παρὰ τοῖς Ἡγεμόσι τῆς Δακίας καὶ Μολδαβίας). βλ. Стою́.

Стеню̀, Ῥωσσ. Стону̀, Λιθ. stenú, Σλοβ. sténem, κτλ. ϛένω, στενάζω, ϛένημι (ϛόνω, ἔϛονα), ϛόνὸς, Стóнъ, ϛεναχὴ, Стенáніе, κτλ. Γρμ. stöhnen, Ἰσλ. stianka, ϛενάχειν, κτλ. τὸ δὲ λτ. gemo=γέμω (γεμίζω), ὡς καὶ τὸ ϛένω= ϛείνω, ϛενόω, γεμίζω.

Стéпъ (χώρα ἀκατοίκητος καὶ ἀκαλλιέργητος, ἔρημος, χέρσος), Γρμ. Steppe, Γλ. step, ϛεφὸς, ϛιφὸς, ὅθεν τὸ (ϛιφερὸς) ϛιφρὸς. Ἐκ τῦ ϛέβω, ϛείβω, ϛείπω, ϛίπω, λτ. stipo, Γρμ. stopfen—παρὰ τὸ ϛέω, ὡς καὶ ἐκ τῦ ϛύω, ϛυφὸς, ϛυφελὸς = ϛιφρὸς = τραχὺς, σκληρὸς, ἀργὸς (Ἡσύχ.)· οἱ δέ τινες παραβάλλεσι τὸ, ἄϛιπτος (βλ. Adelung). βλ. Стою̀.

Стéрво, Стéрва (πτῶμα, θνησιμαῖον) ϛέρφος (δέρμα, βύρσα), καὶ τέρφος, τέρχος, λτ. tergus, (φ = χ = γ). Σρβ. Стрвина, (κατὰ τὴν εἰς ина κατάληξιν τῶν δέρματος σημαν-

* *

τικῶν. βλ. Μέρ. Α. τμ. βλ.). Ἐκ τοῦ στέριφος = ξηρὸς, σκληρὸς· ὅθεν καὶ τὸ στερφόω, καὶ (στρυφνὸς) στρυφνόω = Стервенѣю (*ὀργίζομαι*) —. *Τὸ δὲ Γρμ.* sterben (*θνήσκειν*), *Ἀραβ.* taraba, *παραβάλλεται πρὸς τὸ Ἄτροπος, ἡ μοῖρα.* (Adelung).

Стерегу̀ *βλ.* Стрегу̀.

Стéржень (*ἐντεριώνη ξύλου, πύον ἀποστήματος*) *στέργανον, λτ.* stercus (*κόπρος, ἐκ τοῦ τέργω,* stergo). *τὸ τοῦ Ἡσύχ. „ στέρνιξ=ἐντεριώνη (ἐκ τοῦ στέρνω)·* 2, Стéржень (*ῥεῦμα*) *ἴσ. στρίζων, τρίζων* (*ὀνοματοπ.*). *ἄλλο δὲ τὸ λτ.* torrens, *καὶ τὸ Γρμ.* Strom. *βλ.* Струя́.

Стéрлядь (*εἶδος ἰχθύος, ἔλοψ, ἢ ἔλλοψ, ὁ καὶ ἀνθίας, καὶ κάλλιχθυς, καὶ καλλιώνυμος, καὶ οὐρανοσκόπος, καὶ ἱερὸς ἰχθὺς—οὕτως ἐτιμᾶτο παρ' Ἕλλησι! καὶ νῦν δὲ πολύτιμος παρὰ τοῖς Ῥώσσοις ἐν Πετρουπόλει διὰ τὸ σπάνιον — ἔστι δὲ τὸ συνήθως μυρσίνιον, καὶ παρὰ τοῖς Δάκαις, τζίγα, λτ.* elops. *ἢ γοῦν, κατ' ἄλλους,* accipenser Ruthenicus), *ὅθεν Γρμ.* Sterliäd, *Γλ.* esterlet, strelaid. [*Τὸ* Стéрлядь *φαίνεται εἶδος μικρὸν τοῦ ὀξυῤῥύγχου· ὁ δ' ὀξύῤῥυγχός ἐστι κυρίως τὸ λτ.* accipenser sturio, *Γρμ.* Stör, *Ἀγλσξ.* stryria, styriga, *Ὀλλ.* steur, *Ἀγγλ.* stourgeon, *Γλ.* esturgeon, *Ἰτ.* storione, sturione, *καὶ συνήθ. πάλιν, μυρσίνιον* (*οὗ τὸ ταριχευόμενον τῆς ῥάχεως λέγομεν ἰδίως ὀξυῤῥύχι, ξυῤῥύχι, ἐκ τοῦ ὀξυῤ-*

ῥυγχος) = Ῥωσσικ. Осéтръ, ἐκ τῦ Óстръ, ὀςερὸς = ἰσκερὸς, ὀξερὸς, ὀξὺς (βλ. Óсть). διὰ τὸ ὀξὺ τοῦ ῥύγχους. Διὸ καὶ τὸ Γρμ. Stör (λτ. sturio, Πολ. styr, Βομ. stjjr) συγγενὲς τῦ ςεῖρα, ςεῖριον, τὸ κατὰ τὴν πρώραν ἐξέχον ξύλον τῦ πλοίυ. βλ. Adelung]. ὥςε καὶ τὸ Стéрлядь (= Стéрл, καὶ ядь, κατάληξις) συγγεν. ςεῖρα, ςειρῶδες (οἷον ςειρὰς, ἀδος, ςέρ(λ)αδος· ὡς χέραδος). Ἄλλο δὲ τὸ Ῥωσ. Бѣлýга (ἐκ τῦ Бѣлъ [φελ-ὸς] φαλὸς = λευκός) ἡ συνήθως, μουρούνα (οὐκ ἀπὸ τῦ μούρη = μύτη) ἀλλὰ καταχρηςικῶς παρὰ τὸ, μύραινα = σμύραινα (εἶδος θαλασσίου ἐγχέλεως, καὶ τῦτο δὲ λέγεται συνήθ. καὶ κυρίως μυρσίνιον). ὡς καὶ αὐτὸ τὸ μυρσίνιον (ὅ, τε ἔλλοψ, Стéрлядь· καὶ ὁ ὀξύῤῥυγχος, Осéтръ· καὶ ἡ μύῤῥαινα) ἐκ τῦ μύραινα, μύῤῥαινα, μυῤῥίνη, αἰολ. μυρσίνη—. Τὴν δ᾽ ἔν συνήθως μουρούναν, καὶ Ῥωσσ. Бѣлýга, φαίνεται καλεῖν ὁ Ἡρόδοτος ἀντακαῖον, κατά τινα διάλεκτον (βιβ. δ, 53). Γίνεται δὲ καὶ ἤδη ἀξιόλογος ἰχθυοθηρία τῶν τε ἀντακαίων καὶ ὀξυῤῥύγχων παρὰ τὴν Παντικάπαιαν τῆς Ταυρίδος (τὸ νῦν Γκέρτζι), ὅπε ταριχεύεσι καὶ τὲς κητώδεις τέτες ἰχθύας, καὶ τὰ τέτων ὠὰ, ἐξ ὧν τὸ συνήθ. (αὐϊάριον) χαβιάριον (βλ. Икрà), ὡς καὶ παρὰ τὴν Ἀςραχάνην, ἁλιεύοντες ἐκ τῦ Ῥᾶ (Βόλγα) καὶ τῆς Κασπίας.

Стигý, καὶ Стúгну (διώκω, τρέχω, κατόπιν) ςίχω (χ=γ) ςείχω (τὸ н ἐπένθετ.). До-стигáю-

(*σείχω ἵνα καταλάβω, σείχω μέχρι τινὸς ὅρου, καταντῶ*). *Ἐκ τοῦ* Стигу̀, Стúгну *φαίνεται τὸ* Стегнò. *βλ. καὶ* Стегáю, Стóгна.

Сто̀ [*ἑκατὸν καὶ* (*ὡς ἐκ τοῦ* Сóто) Сóтый, Сóтенный, *ἑκατοστὸς*], *Βενδ.* sty, *συγγ. λτ.* centum, *Βαλλησ.* cant, *'Αλβαν.* kinnt, *Γοτθικ.* hund, hunda, *Γρμ.* hundert, *Δαν.* hundred, *'Ισλ.* hundrud, *'Αγγλ.* hundred, *κτλ.* (*Περ.* saed, *Σνκρτ.* seto, *ἢ* sched, schad). *Τὸ* centum *παρήγαγόν τινες παρὰ τὸ κεντῶ* (*ὡς κέντημα στιζόντων πρὸς δήλωσιν ἑκάστης ἑκατοντάδος*). *δοκεῖ δὲ μᾶλλον συμφέρεσθαι πρὸς τὸ κοντα, τὸ ληκτικὸν τῶν δεκάδων ἐν τοῖς, τριάκοντα, τεσσαράκοντα, κτλ. ὅπερ ἡ λατινικὴ φωνὴ* ginta *φησὶν, οἷον* triginta, *κτλ. Καὶ τὸ Γοτθ.* hund (*κυντα, αἰολικ.* = *κοντα*) *ἐσήμαινε τὸ πάλαι δέκα· ὅθεν* tachund, tachund (*παρ' Οὐλφίλᾳ*), *καὶ 'Αγγλοξ.* hund teontig = *δεκάκις δέκα* = *ἑκατὸν* (*τὰ κόντα τὰ κόντα*). *Καὶ αὐτὸ τὸ ἑκατὸν συγγενεύει πρὸς τὴν κοντα κατάληξιν, ἥν περ οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωριεῖς ἔλεγον κατι, καντι, ἐν τῷ εἴκατι καὶ βείκατι, εἴκαντι, ἴκαντι* (*λτ.* viginti) *ἀντὶ εἴκοσι* (*εἴκασι*)· *ὡς καὶ τοῦτο δὴ τὸ ληκτικὸν κοσι, ἢ κασι συμφωνεῖ μετὰ τῆς καταλήξεως τῶν ἑκατοντάδων κοσια, κοσιοι,* (*διακόσια, τριακόσια*), *ἐκ τοῦ κοσος, ἀνθ' οὗ οἱ λατῖνοι χρῶνται τῷ* centum, *οἷον* tricenta, *κτλ. 'Εκ δὲ τοῦ κοσιος, κόσος φαίνεται καὶ*

τὸ κοςος τὸ ληκτικὸν τῶν τῆς δεκάδος τακτικῶν (τριακοςὸς, τεσσαρακοςὸς, εἰκοςὸς). Ὥςε τὰ ληκτικὰ κοντα, κοσιος, κοςος σχηματισθέντα ἐκ τοῦ Αἰολικοῦ κότος, κότα (= ἰωνικ. κόσος = πόσος, πόσα), λτ. cot, cotus, quot, quotus, τετάχαται κατὰ διαλέκτους σημαίνειν ἐξ ἀδιορίςου διωρισμένον τι ποσόν. (εἴγε καὶ τὸ Μακεδονικὸν κοῖος = ἀριθμός). τὸ τοίνυν λτ. centum, οὐκ ἀπίθανον οἶμαι παραβάλλειν πρὸς τὸ κοντα (αἰολικ. κέντα, κέντον) κότα (κότον, κ = c, Сómo) συγκοπ. Сmò. ἴσως δ' ἄν τις οὐκ ἀπεικότως εἴποι καὶ τὸ centum καὶ τὸ Сmò, αὐτό πυ εἶναι τὸ ἑκατὸν (ἑ-καντὸν, ἑ-κεντὸν, κατὰ διάλεκτον, ὡς τὸ εἴκαντι, ἀντὶ εἴκατι, viginti), ἀποκοπέντος δηλαδὴ τοῦ ἀρκτικοῦ ε, ὡς ἐκ τοῦ ἐ-λεύθερος, ἐ-λύθερος (θ = φ) ἐ-λύφερ(ος) τὸ liber.

Стóгна (ῥύμη, πλατεῖα, ὁδὸς, ἀντὶ Стóга, ςόχα) ςόχος, ςοῖχος, συγγεν. Стезя́, καὶ Стигу̀, Стúгну.

Стóгъ (ςιβὰς, σωρὸς χόρτου· στόγος, ἀντὶ ςόβος, β=γ. ὡς, ςείχω, ςίχω, ςίγω=ςείβω), = ςοβὴ, ςοιβὴ, ςοιβὰς. ἐκ τοῦ ςόω, Стою̀ (βλ. Ῥείμ. λ. ςείβω), βλ. Стóгна.

Стокáнъ, καὶ Стакáнъ (ἄπουν καὶ ἄωτον ποτήριον), παρηχεῖ πρὸς τὸ ςαχάνη (ἐκ τοῦ ςάω = ςόω, Стою̀, Стаю̀· ὡς τὸ „ ςήσασθαι κρητῆρα. Ὅμηρ. καὶ ἡ ςάμνος, ἐκ τοῦ ςάω, ςάμενος. ςαχάνην δὲ ἔλεγον οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην, πα-

ρὰ τὸ ϛάω, ἱϛάω=ϛαθμίζω)· ἐϛι δ' ἂν μᾶλλον συγγενὲς Текỳ (*ϛάζω*), *οἷον ϛαγανὴ, ϛαγανὸν ϛαγών· ὡς τὸ, ῥυτὸν* (*εἶδος ποτηρίου, βλ.* Рюмка), *βλ. καὶ* Текỳ. *Σημείωσαι δὲ καὶ τῶν εἰς* анъ *τύπον τῶν σκεύη σημαινόντων ὀνομάτων κατὰ τὰ εἰς ανη, καὶ ανον ἑλληνικὰ οἷον, ϛαχάνη, πλαθάνη, σκαπάνη, τρυτάνη* (*λτ. εἰς* na, trutina), *καὶ εἰς νον, σκέπαρνον, πλάθανον, σκάπανον* (*λτ. εἰς* num), *ὡς καὶ τὰ εἰς* ло *Σλαβον = λον* (*βλ. Μέρ. Α. περὶ 'Ονόμ. κεφ. Γ. σελ.* 128). *καθολικώτερος δὲ ὁ εἰς ον ὀδέτερον τύπος τῶν σκευῶν· ὅθεν καὶ Πρωταγόρας τὰ ὀδέτερα ὀνόματα ὠνόμαζεν ἁπλῶς, σκεύη. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. σκεῦος.*

Сто́лпъ, *'Ρωσσ.* Сто́лбъ, *ϛόλϜος, ϛόλος, τὸ αἰολικ. ϛῦλος* (*=κίων, ϛήλη, ὅθεν καὶ πύργος. παρὰ τὸ ϛόω ϛάω*). *Οὕτω καὶ τὸ „ϛῆλαι προβλῆτες ἔχματα πύργων, 'Ιλ.* м, 259.=*λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεϛῶτες κάτωθεν πρὸς ἀντέρεισμα* (*'Ησύχ.*). *'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* Ступ, (*ολ = ου, βλ.* Ва́блю). *Πολ.* słup, *Βοεμ.* slaup, *Σλοβακ.* Стлп. —. Сто́лпникъ = *ϛυλίτης* (*'Εκκλησ.*). *συγγεν.* Ствóлъ, *καὶ* Сто́лъ. [*ἐκ τοῦ ϛάω, ϛέω, καὶ τὸ ϛέγω, ϛέγη, ϛέγος, ϛεγανὸς = ἐχυρὸς, ὀχυρὸς· ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἕρκος, ὅρκος, ὅρχος, αἰολ. ὕρκος, φύρκος, πύργος* (*βλ.* Бе́ргъ). *βλ. καὶ* Сто́лъ].

Сто́лъ (*θρόνος. 'Ρωσσ.* Престо́лъ, *ὅθεν καὶ* Столи́ца, *ἡ πόλις, ἐν ᾗ ὁ θρόνος τοῦ Κράτους,*

ἡ βασιλεύεσα, καὶ κατὰ τὲς νεωτέρες, καθεδρεύεσα. ἢ καθέδριος, residence. 2, Стóлъ = τράπεζα.) ςόλος. [Ἐκ τε̃ ςάω, ςόω, Стою̀, Стелю̀ (=ςέλλω, τίθημι), ςόλος, πα̃ν τὸ ἱςάμενον, οἷον, τὸ ἀπὸ τῆς πρώρας εἰς τὴν πρύμνην διῆκον ξύλον, οὗ τὸ ἄκρον, ἀκροςόλιον· καὶ ςύλος, καὶ ςήλη, ὅθεν καὶ ὁ ςατὸς θρόνος, καὶ ἡ τράπεζα, ὡς ςελλόμενα, καὶ ἱςάμενα ὄρθια. Οὕτω καὶ τὰ συγγεν. ςέλεφος, ςελεὸς ὡς καὶ Ствóлъ, Стóлбъ, Стебло́]. πρβλ. μσ. λτ. stolium, Γρμ. Stuhl, ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσ. Стулъ, Ἀγγσξ. stol, κτλ. συγγεν. Стою̀.

Стопà (πε̃ς, βῆμα, ἴχνος, βλ. καὶ Штóраю). Ступéнь (βαθμὸς, βῆμα), καὶ Степéнь (βαθμὶς, καὶ ἰδίως βαθμὸς συγγενείας ἢ τάξεως. ὅθεν, Степéнная кни́га, βίβλος γενεαλογικὴ τῶν παλαιω̃ν ἡγεμόνων τῆς Ῥωσσίας). Ступáю (βηματίζω, πορεύομαι), Βομ. staupám ςυπάω, ςύπημι, ςύπω, (ςόπω, ςόβω)=ςέπω, ςέβω, ςέμβω, ςίβω. ςόβος, ςοῖβος, ςοιβὰς, ςοιβή, καὶ τὸ Σ. ςιβύλιον=ὑπόδημα. ςειβή, ςεῖβος, ςιβεία, ςίβος, καὶ Стопà (ὁ πε̃ς)= ςόβος (ςοβὰ), τετέςι ςείβων, ςειβεύς, καὶ πάλιν Стопà=ςύπος, ςύπη (ςυπὴ) τὸ ςιβόμενον ἴχνος καὶ βῆμα. [Ἔςι δὲ καὶ Стопà=ςοιβὴ χαρτίων, τὸ Σ. ῥέσμα, ῥίσμα ἐκ τε̃ Ἰταλ. Risma, Ἰσπ. Rèzma, Γλ. Rame, Γρμ. Riem=ῥυσμὸς, ἢ ῥισμὸς (σ=θ), ῥιθμὸς ἀντὶ ἀριθμός]. Ступáй, προςακτ.=ςύπαε=ςείβεε, ςείβευε (ὅδευε, ἴθι,

ἄπιθι, ὕπαγε). [Σημείωσαι τὸν ἐκ τῶν εἰς аю = αω Σλαβονικὸν καὶ Ῥωσσικὸν τύπον τῶν δευτεροπροσώπων προςακτικῶν εἰς ай, καὶ πληθυντ. айте = αε, αετε. Ἔςι δὲ ταῦτα παροξύτονα μὲν, ἢν παροξυτονῆται ὁ ὁριςικὸς ἐνεςὼς· ἢν δὲ προπαροξυτονῆται, προπαροξύτονα. οἷον (Дѣлаю) Дѣлай = (τέλαε) τέλεε (τέλει), καὶ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τȣ̃ ε ὡς ει προφορὰν) τέλεει. Слышай, Слýшай (κλέσσαε, κλύσσαε) κλύε· καὶ πάλιν (Ступáю) Ступáй (ςȣπάε, ἀντὶ ςȣ́παε)=ςύπαε. Давáй (δαϜάε, ἀντὶ δάϜαε), δάαε, δόοε (ὡς ἐκ τȣ̃ δοόω, δόω) = δόε (δόθι), καὶ Дай, δάε, τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃ δισυλλάβȣ Даю̀ (δαῶ), δάω (δόω, διδόω) κτλ. βλ. Μέρ. Α. κεφ. Ζ. § ιβ. παράβλ. καὶ λ. Падỳ]. Стýпа (ἰγδίον, τὸ καὶ συνήθως (ςȣ̃μπος) ςȣμπιςήριον, ἐκ τȣ̃ ςȣμπίζω = ςυμβάζω, στυπάζω). πρβλ· λτ. stipo, stipes, stupa, stuppa (ςύπη, ςύππη), Γρμ. stopfen, stupfen, stampfen, Stab, κτλ. Ἀγγσξ. stopan, Σβ. stoppa, μσ. λτ. stupo, stopo, Ἰτ. stopo, stopare (ὅθεν καὶ stampare), Γλ. estamper, κτλ. βλ. Стóгъ, κτλ. [Ἐκ τȣ̃ ςάω, ςέω, ςίω, ςύω, ςόω, τὸ ςύϜω, ςύβω, ςύπω, ςύφω (ςυφελὸς, ςυφελίζω), στέϜω, ςέβω, στίϜω, ςίβω, στάπω (ἄχρηστον· ὅθεν σταφὶς), καὶ στέφω, στείβω, κτλ. καὶ (β= φ=χ) στέχω, στείχω, στίχω, στίγω, στίζω, κτλ. Σημείωσαι, ὅτι τὰ πλεῖςα θέματα τῶν συγγενῶν ῥημάτων ἡ Ἑλληνικὴ ἐκφέρει διὰ

πάντων τῶν πέντε ῥιζικῶν ἢ χαρακτηριστικῶν φωνηέντων α, ε, ο, ι, υ, (καὶ ω=ο, η=ει, κτλ.), ὅτω καὶ, χάω, χέω, χίω, χόω, χώω, κτλ. (βλ. καὶ 'Ρειμ. λ. κύω). ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα συγγενεύει μὲν πρὸς ἄλληλα ὡς ἐκ τῦ πρώτυ θέματος καὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας· διακέκριται μέντοι γ' ἀπ' ἀλλήλων ἀκριβῶς παρ' Ἕλλησι διὰ τύπων ἰδίων πρὸς ἔκφρασιν τῶν ἀλληλοφυῶν καὶ ποικίλων ἐννοιῶν, ὧν ἑκάϛην ἕκαϛον τέτακται σημαίνειν. Ἐν δὲ τῇ Σλαβονικῇ σώζονται μὲν τῶν τοιύτων ῥημάτων αἱ ἀρχικαὶ σημασίαι, ἀλλ' οἱ διὰ τῶν χαρακτηριϛικῶν φωνηέντων τύποι συγχέονται· οἷον τὸ Стуиáю (παρ' ὃ τὸ Ступáй), αὐτό πυ ἐϛὶ τὸ ἑλληνικὸν ϛυπάω, στύπω· ἀλλὰ τῦτο μὲν=στυπάζω (κτυπῶ, βροντῶ), καὶ στύφω, κτλ. τὸ δὲ Ступáю=ϛειβέω, ϛείβω. καὶ Стýпь (ϛύπος) = ϛεῖβος. καὶ πάλιν Ступнѧ̀ (ἴχνος) = Стопà, καὶ Ступéнь = Степéнь, (τὸ δὲ Степéнь, ἐσχηματίσθη καὶ ὡς τὸ στεφάνη=στεφὼν, καὶ τῦτο ἐκ τῦ στέφω=στέβω, ϭτείβω, stipo=πυκάζω). κτλ. Ἀλλ ὖν γε καὶ ἐν τῷ ϛέπω (ἐκ τῦ ϛέω), καὶ ἐν τῷ στύπω (ἐκ τῦ ϛύω), κἀν τῷ ϛόβω, ϛοβὴ (Стопà)=ϛοιβὴ (ἐκ τῦ ϛόω, Стою) κτλ. ἡ ἀρχικὴ σημασία ἐϛὶ τὸ θλίβω, ὡς θλίβυσι πατῦντες ἐν τῷ ἵϛασθαι· ὅθεν καὶ βαδίζω (πατῶν ἀμέλει καὶ θλίβων), καὶ πυκάζω, καὶ ϛοιβάζω. κτλ. κτλ.

Стόю (*τιμῶμαι, συνήθ. ἀξίζω, καὶ ςαίνω. ὡς τὸ Γλ.* coûter, *καὶ* valoir) *ςόω=ςάω (ἱςάω, ἵςημι=ςαθμίζω. καὶ ὑδετέρ. ςήκω, ἐςήκω= ἐκτιμῶμαι, Γρφ. ὡς καὶ συνήθ. τὸ ςαίνω, ἐκ τῦ στάω, ςαίω. ἢ στένω, ὡς ἐκ τῦ ςέω, μλ. ςήσω, ἀόρ. ἔςησε· „ τὸ νῆμα ἔςησεν εἴκοσι τάλαντα=ἐτιμήθη λογισθὲν καὶ συμποσωθὲν· οὕτω καὶ τὸ συγγεν· ςαθμίζω, καὶ ἰσοςάθμιος= ἰσοβαρής, ἰσότιμος, κτλ.*). Достόинъ, (*ἀπρόσωπον=ἄξιόν ἐςι, συνήθ. ἀξίζει*). Достόинъ (*ἄξιος*)· *καὶ τὸ ἄξιος ἐκ τῦ ἄξω, ἄγω= ςαθμίζω, βαρῶ.* (*τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐφεξῆς βαρύτονον* Стою̀).

Стою̀, *στόω, στάω* (*ὅθεν τὰ, στοὰ, στωϊκός*), *ἀπαρέμφ.* Стáти (*ὡς ἐκ τῦ* Стáю, *καθὰ καὶ λτ.* stabo, stas=*στάω, στῶ* [*οὐδέτερον· ὡς καὶ τὸ προςακτ. στᾶ* (*ἀνάςα*), *ἔςην. καὶ, ἐκ τῦ ςῆμι, ἵςημι, τὸ ςήκω, ἐςήκω, συνήθ. ςέκω*], *λτ.* sto, *Γρμ.* stehen, stahn, stehn, *Στσξ*, staan, *Σβ.* sta, stånda, *'Ισλ.* standan, *'Αγγλ.* to stand, *καὶ Λιθ.* stowmi (*ςῶϜμι*) *καὶ* stowiu (*ςόϜω*), *Βμ.* stawim (*ςάϜημι*), *κτλ. πρόσθες καὶ Περ.* istaden, *Σνκρ.* stabatu, sthatum, *κτλ.* Стóйло, *ςαῦλος* (*ςάϋλος*), Стáнъ, *καὶ* Станица *ςάνη=ςῦμα* (*καὶ ἀνάςημα ἐκ τῦ* Стáну=*ςάνω, συνήθ. ςαίνω*). Стáвлю (*ὡς ἐκ τῦ* Стáву, Стáвишъ, *κτλ.*) *ςαύω* (*ὅθεν ςαυρός*), *ςάω, ἱςάω* (*οὕτω καὶ τὰ σύνθετα πάντα σχεδὸν ὡς τὰ ἑλληνικά*). *πρβλ. λτ. καὶ* stauro, stabilio, (stituo *ὡς*

ἐκ τῦ stito), instituo, constituo, *κτλ. Γρμ.* steifen, steif, *κτλ. Σημείωσ· τὰ* Стою̀, Стáю= *ςόω καὶ ςάω, ὡς, δόω καὶ δάω* [*βλ.* Даю̀. *οἱ δὲ παρὰ τὸν Πόντον Ἕλληνες λέγυσι τὰ νῦν καὶ δίγω* (*ἀντὶ δίδω*), *καὶ δίω, ὅθεν τὸ ἄλλως ἐν τῇ Σ. δίνω, ὡς ἐκ τῦ δάω τὸ δάνω, ὅθεν δάνος*]. *καὶ ςίω δὲ καὶ ςύω καὶ ςέω, ςείω, ἑλληνικοὶ σχηματισμοί·* (*ἐκ τῦ ςέω καὶ τὸ Σ. ςένω, καὶ τὸ* Стѣ, *ῥιζικὸν τῦ* Стѣнà *ὡς εἴπερ ἐκ τῦ* Стѣю)· *καὶ τὸ λτ.* steti (steo), *κτλ.* *Ἄξιον δὲ μάλιςα σημειώσασθαι, ὅπως ἔν τε τῇ Ἑλληνικῇ, καὶ Λατινικῇ, καὶ Σλαβονικῇ, καὶ Γερμαν. τὸ Στ ἐκφράζει πᾶν τὸ ἱςάμενον, καὶ ςεῖβον, καὶ ςίζον, καὶ ςεῤῥόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῦ ςάω, ςέω, παράγωγα, ςέβω, ςείχω, ςίχω, ςίζω, καὶ ςέλω, ςέλλω, καὶ ςέρω, ςορέω, ςεῤῥός, κτλ. βλ.* Стáрый, Стопà, Стигу̀, Стóлъ, Стелю̀, Ствóлъ, Странà· *κτλ. βλ. καὶ Ῥείμερ. λ. ςάω, ςύω, ςέλλω, ςείβω, ςείχω, ςέρω.*

Страбля́ю, *βλ.* Устрабля́ю.

Стрáжду (*πάσχω, βασανίζομαι, ταλαιπωρῶ, ἀγωνίζομαι*) *στράσδω = στράζω* (= *στράγω, στράβω, στράφω, βλ. Ῥείμ. Λ. στράγγω*). *ἢ, σ-τράσδω* (*σ-τράδδω*) = *τράζω, τράσσω, θράζω, θράσσω, θραύω, ἀντὶ τρύω, τρύσκω, τρύχω—χομαι, τείρω, τείρομαι·* (*οὕτω καὶ τὸ κόπτομαι=καταπονῦμαι*). *τέρω, τείρω, τρέω, τράω, κτλ. τύποι συγγενεῖς. βλ. Ῥείμ. λ. τέρω. πῤβ. καὶ* Стрáхъ, *καὶ* Трýъ Тружду̀, *κτλ.*

Страна̀ (*χώρα* 2, *μέρος δεξιὸν*, *ἢ ἀριςερὸν*, *συνήθ. πλάγιον*. 3, *κλίμα*. 4, *ἐπαρχία*. *'Ρωσ δὲ καὶ*=*ξένη γῆ*, *Σ. ξενιτεία. βλ. Καραμ ἱςορ.* *'Ρωσσ. τόμ. β. σελ.* 221), *Πολ.* strona, *κτλ* (*ςερνὰ*) = *ςεῤῥὰ* „ *ἐν τῇ ςεῤῥᾷ τῆς χερσονήσ* *Στράβ. ιγ.* 509 (*ἐλλειπτ. γῆ*, *Σ. ςερεὰ*, *ςεῤῥεὰ ὡς τὸ*, *τραφερὰ*, *χέρσος*, *ἤπειρος*, *ξηρὰ*, *ἀν τιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ὑγρά*). *τὸ δὲ ςεῤῥὰ ςεῤῥὸς ἐκ τῦ ἀπηρχαιωμένυ ςέρω*, *ςερὸς* (ste rus, *ςεῖρος*, sterilis), *ὅθεν καὶ ςέρνω*, *ςέρνα* („ *ςέρνα γῆς*) *λτ.* sterno, *Γρμ.* streuen, streken· *καὶ ςορέω*, *ςορόω*,-*ράω*, *ςρόω*, Стро́ю, *ςρώω*, *ςρώννυμι*, *καὶ ςόρνω*, *ςόρνυμι*, *κ ςράω*, *κτλ.* (*βλ.* *'Ρείμ. λ. ςέρω· ἐμφαίν δὲ τὸ ςέρω*, *ςέρνω*, *ςέρνον*, *τὸ ςεῤῥὸν με ἐκτάσεως*, *βλ.* Стро́ю), *ὅθεν*, *τὸ* Страна̀ (*ςρα νὴ*) *εἴη ἂν οἷον*, *ςερνὴ*, *ςέρνα*, *ἀντὶ ςέρνον* (*ςεῤ ῥὸν*). Стра́нень, *καὶ* *'Ρωσσ.* Стра́нный, Сто ро́нній (*ξένος* = *ἀλλοδαπὴς ἐκ γῆς τηλεδα πῆς*, *καὶ* Стра́нень, *ξένος* = *ἀλλόκοτος*, *πα ράδοξος*)· *ὡς συνήθ. ςερεανὸς* (= *ἠπειρώτη ὁ μὴ νησιώτης*). *Οὕτω καὶ τὸ ξένος* = *ξεν* = *ξερὸς* (*ὡς ςυφρὸς*, *καὶ στυφνὸς· κυδνὸς*, *καὶ κυδρὸς*, *κτλ.*), *τὸ δὲ ξερὸς*, *ξηρὸς*=*σκερὸς*, *σχερὸς*, *χέῤῥος*, *χέρσος*, (*βλ. τὸ σοφὸν 'Ρεί μερον λ. ξηρὸς*, *καὶ χέῤῥος*). *Κατὰ δὴ ταῦτα βουλοίμην ἂν ἔγωγε καὶ τὸ λτ.* hostis (*ἐχθρὸς*, *πολέμιος*, *κυρίως*=*ξένος. ὡς καὶ τὸ ξένος*= *ἀλλόφυλος*, *βάρβαρος*, *πολέμιος*, *ὅθεν καὶ*=

Πέρσης, παρὰ Λακεδαιμονίοις, καὶ νῦν=Τῦρκος) παραβαλεῖν πρὸ τὸ, ὀςὸς, ὀςέος (ὅθεν ὀςέον, ὀςοῦν, ὄςρεον, ὄςρακον, ἐκ τῦ αὔω, αὐςὸς, λτ. ustus, βλ. Кость), ἤτοι=ξηρὸς (=σκηρὸς=σκειρὸς, σκιῤῥὸς, σκίῤῥος, κτλ. βλ. 'Ρεῖμερ.),=ξερὸς=ξενὸς (ἐπιθετικῶς, ὅθεν πρὸς διαστολὴν, ὡς ἰδέαν ὐσιαστικῦ λαμβάνον, τὸ παροξύτονον ξένος)· οὕτω καὶ ἐκ τῦ ὀστὸς εἴη ἂν ὄστος, ἢ ὄστις, hostis. [ὁ δὲ Λεβέκιος (l'Eveque) βούλεται τὸ hostis εἶναι= ὠστὸς παρὰ τὸ ὤθω· ἀπωθῦντο γὰρ, ὡς, ἔοικεν, οἱ οἰκεῖοι τὺς πρὸς ἀποδημίαν ςελλομένυς διὰ τὸ ἄγαν φιλοχωρεῖν, καὶ ὐκ ἐθέλοντας ἀπέπεμπον τῆς οἰκίας ἀποςυπάζοντες, καὶ, ὡς ἂν εἴποιμεν συνήθως, ξυλοβροντῶντες. καλά γε ταῦτα, νὴ τὴν ἑστίαν! συγγενῶν πρὸς συγγενεῖς καὶ πολιτῶν πρὸς πολίτας ἀφετήρια, ἢ προπεμπτήρια καὶ ἐφόδια!!]. 'Εκ δὲ τῦ Hostis, τὸ Hospes (st = sp. βλ. Ость) = ξένος, ὁ ἐπιξενύμενος, καὶ=φίλος, ὡς τὸ „ ὦ ξένε=ὦ φίλε. κτλ. ὅθεν καὶ τὸ Гость=hostis =hospes, ξένος, Γρμ. Gast-freund, ὥστε καὶ Gast, =Гость. Gast-stube, ξενὼν, ξενοδοχεῖον, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ Гостиной Дворъ, τὸ κάλλιςον καὶ μέγιστον τῶν ἐν Πετρυπόλει καὶ ἀλλαχῦ τῆς Εὐρώπης ἐμπορείων (=ξενία αὐλὴ, [ὡς, ξενία θύρα, οἰκία. Λαέρτ. 'Επίκ.], ἔνθα δηλονότι ξενίζυσιν ἀστυκῶς καὶ φιλοφρόνως οἱ πωλῦντες τοὺς ὠνυμένυς τὰς ἐμπολάς). βλ. Стрóю.

Стра́хъ (*φόβος*). Страшу̀ (*φοβέω*, Страшу́ся *φοβέομαι*), *Βμ.* strasjm, *σ-τράσσω σ-τράσσημι* =*τρέσσω* (*ὡς*, *τράχω*, *τρέχω*. *καὶ το σ*, *πρόσθετον*, *ὡς*, *στραχὺς*=*τραχὺς*· *τράπω*, *τρέπω*=*στράπω*, *στράφω*, *στρέφω*, *κτλ.*). *ἢ μᾶλλον*, *θράσσω*, *θράσσημι*, *θράζω*, *θράγω*, *θράω*, *τράω*= *ταράω*, *ταράσσω*, *παρὰ τὸ τάρω* = *τέρω* = *τρέω*· *καὶ* Стра́хъ = *σ-τάρχη*· „ *τάρχη* = *ταραχὴ* (*Ἡσύχ.*). Страща́ю, *σ-ταράξω* (*ταραξάω*). Стра́шный, Стра́шенъ, (*σ-τράσσων*) *ταράσσων*, *τρεῖν ποιῶν* (*φοβερὸς*). Страшли́въ, *τρέσης*, *τρήρων*, (*οἷον θραξιλὸς*, *ὡς τὸ δειλός*. *κτλ.* [*τὸ θέμα τέρω*, *τερέω*, *τρέω*, *τρέμω* *Λτ.* terro, terreo, tremo, terror, *καὶ τάρω*, *τάρβος*, *τάρβορ*, torpor, *ὡς καὶ δεῖμὸς*, *δεῖμορ*,=timor, timeo, *δειμέω*,-*μαίνω κτλ.*]. *βλ. καὶ τὸ συγγενὲς* Трясу̀.

Стрдь, *Βοεμ.* stred, strdi, *Καρν.* sterd (*μέλι*, *τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις Σλαβονικοῖς ἔθνεσι*, Med) *οἷον στράδος* (*στράδς*, *δ*=*γ*)=*στράγγξ*, *ἐκ τοῦ στράγω*, *στράγγω*, *στραγγίζω* = *στρεύγω* = *στρέβω*, *στρέφω*, *στράφω*, *ἐκ δὲ τῦ στράγω καὶ στράζω* (*στράδω*, Стрдь), *ὡς καὶ ςρίζω*, *στρίγω*, *στρίγγω*, *Λτ.* stringo, (*στρεγγίς*) *στλεγγίς*, *κτλ.* (*βλ.* *Ῥείμ.* *λ.* *στράγγω*). *ἡ ἰδέα σημαίνει θλίψιν*, *πίεσιν*. *ὅθεν καὶ τὸ ἐκπιεζόμενον μέλι*. *καθὰ καὶ βλίττειν*=*ἐκθλίβειν μέλι*, *ἐκ τῦ βλίσσω*, *ττω*, *βλίω*=*φλίω*, *φλίβω* = *θλίβω*· „ *βλίττεται σμῆνος δύο χόας* (*Πολυδ.*).

Стерегу̀, *'Ρωσσ.* Стерегу̀ (*φρουρῶ, φυλάττω· οἷον σ-τερέγω, τερέϝω*)=*τηρέω, Σ. καὶ τηράζω* (*ὡς ἐκ τοῦ τηράω, τηράγω*). Стра́жъ, *'Ρωσσ.* Сто́рожъ *Πολ.* stróż. *Κρτ.* sztrásnik, *Κρν.* strashar, *Σρβ.* Стра́жар (*φύλαξ*) *σ-τηρὸς, τηρός·* Стра́жа (*φρουρὰ, φυλακὴ*)=*σ-τάρασις, τήρησις* [*τὸ θέμα, τέρος, τέρας, ὅθεν καὶ τεράζω, καὶ τεῖρος, τείρεα* (*ἄστρα, κυρίως*=*σημεῖα, ὡς ἀπὸ τοῦ τέω* (*κατὰ τὸ, ςάω, ςέω, ςεῤῥὸς*)=*τένω, τείνω*=*δέκω, δείκω, δεικνύω· ὅθεν λτ.* portentum = protentum=ostentum (*ἐκ τῆς* pro, ob *καὶ* tendo, *τένδω, τένω*: obtendo=ostendo)=prodigium, *ἀντὶ* prodicium (*ὡς* indicium), *ἐκ τῆς* pro, *καὶ* dico, dicere, dicare, *δείκω.* (*ἔςι γὰρ τὸ δείκω, δέκω, συγγεν. τέκω, τέω, βλ.* Чиню̀).

Стречу̀-кчу̀, Стрека́ть (*κεντῶ, ὡς ἐκ τοῦ* Стреку̀, *ςρέκω, ςρύκω, ἀντὶ*)*τρύσκω.* (*ἐκ τοῦ τρύζω, τρύξω, τρύκσω, τὸ τρύσκω* = *τρύχω, τρύω* = *τρέω, τρήσω, λτ.* tero, *Γρμ.* drehen=*τράω, τιτράω*). *ὡς δ' ἐκ τοῦ* Стрѣка́ю, Стрѣку̀, *τὰ* Стрѣ́къ, Стрѣчу̀, *κτλ.* ѣ = е. *βλ.* Стрѣ́къ, *καὶ* Строчу̀.

Стрекочу̀, *στρίζω, τρίζω, τρύζω, ἐκ τοῦ τρίγω, τέτριγα, τρίξω, καὶ* (*ὡς, ῥίπτω,-πτάζω,-πτάσκω*), *τριγέσκω* (*σ-τριγώσκω*). *οὕτω καὶ* (*στρίδω*), *λτ.* strido, strideo. (*ὀνοματοποιΐα*).

Стрѐмя (*ἐπιβάθρα ἵππου, ἀναβολεὺς, ἡ συνήθ. σκάλλα σέλας, Γλ.* étrier, *ἀρχ.* strier) *ἐκ τοῦ* Срѣмлю̀. *οὐ γὰρ οἷον, σ-τρέμα, ἀντὶ τέρμα*= *ποῦς. 'Ησύχ.*

Стремлю́, -ми́шь (*ἐλαύνω, ὠθῶ, ὡς ἐκ τ8 Стремý*), *συνήθ. ϛρυμόνω* [*ϛρυμόω, μῶ· ἐκ τ8 ἀρχαί8 ϛρύω* (*τρύω*), *ϛρύμω, ϛρυμόω, ὅθεν ἔμεινε τὸ ϛρύμοξ=ξύλον ἐν τοῖς ληνοῖς εἰς ἔκθλιψιν σταφυλῶν, τὸ συνήθ. πατητήριον· Ἡσύχ.*]. *ἐκ τ8 τρέω* (*σύγγεν. τρύω*), *τρέπω, στρέφω· καὶ τρέω, τρέμω=δρέω, δρέμω=τρέχω, κτλ.* (*βλ.* Трепещу̀)· *εἰ μήγε=ῥέβω, ῥέπω* (*β καὶ π = μ. ῥέμω, μετὰ διπλ8 πνεύματος, στ-ρέμω* (*ὡς, ἔρφος, στ-έρφος· ἔρκος, ὄρκος, στόρχος, στορχάζω· ὄνυξ, στόνυξ. ὀργὴ, στοργὴ, κτλ.*)· *ὅθεν* Стре́мъ (*κατάντης, κατωφερής. στρέμων, στρέπων=ῥέπων*). Стре́мина *Σλαβ.*, *καὶ Ῥωσσικ.* Стремни́на (*κρημνός*), *Κρτ.* sztermocha, *Κρν.* stermina, *Σερβ.* Стрмен, *στ-ερίμνη = ἐρίπνη* (*ῥίπω, ῥέπω, ῥοπή*). Стремле́ніе (*ὁρμή, Σλαβ. καὶ Ῥωσσ.* Стре́мя) *στ-ρύμη.* (*ῥύω, ῥούω*, ruo, *ῥόω, ῥέω, ρέβω, ῥέπω, κτλ.*). *βλ.* Струя̀.

Стре́петъ, *βλ.* Трепещу̀.

Стригу̀ (*κείρω*) *σ-τρίγω = θρίγω, θρίζω· ἢ σ-τρύγω = τρυγῶ·* Стригу́нъ (*πῶλος ἐνιαύσιος κεκαρμένος τὴν χαίτην*)· *8 γὰρ οἶμαι = στρίγγω, λτ.* stringo (*στρίγω, ϛράγω, στράγγω, στράζω, ἐκ τ8 στράβω, στράφω, στρέφω*).

Стро́гій, Стро́гъ (*αὐστηρός, σκληρός· οἷον στρογός, στροχός*), *στραχός=στραχύς* (*Ἡσύχ.*) *ἀντὶ τραχύς* (*καὶ τ8το αἰολικ. ἐκ τοῦ τραχός, μετὰ τ8 πνευματισμ. σ. ὡς καὶ, σπυρ-*

ῥὸς = πυῤῥὸς· τὸ δὲ χ = γ). Стро́гость στραχότης - χύτης, τραχύτης (αὐστηρότης). τὸ δὲ Γρμ. streng = λτ strenuus = στρηνής.

Стро́потa (στρεβλότης, σκολιότης)· ἐκ τῦ Строппи́въ (Σρβ. κώδ. Стрьпшив) καὶ Стро́потній, Стро́потенъ (σκολιὸς, στρεβλὸς) οἷον, στροπητὸς, στροπτὸς, στραπτότης (ὡς ἐκ τῦ στροφάω, στρωφῶ, ςροβῶ=στρέφω), ἀντὶ στρεπτὸς (διάστροφος)=στρόβαλος, στράβαλος, στρέβελος (στρεβλὸς, στρέβλη), στραβὸς, λτ. strabo, ςραβότης· ςρέψω,-ψάω, Стропча́ю (ςρεβλόω). ἐκ τῦ στράπω, στράφω, βω, στρέφω· πῤβλ. καὶ τὰ λτ. strebulum, stroppus, struppus, Γρμ. Strippe, streben, sträuben, Ἰτ. strapazzare, stropiare, Γλ. estropier, estrapader=στραγγαλίζειν, λτ. strangulo, καὶ τοῦτο ἐκ τῦ στράγγω, στράγω (στράFω, στράω, στράFω, στραύω) στράβω, στράφω, (βλ. Ῥείμερ.).

Стро́пъ (δόκωσις, στέγη) σ-τροπὸς (τροπὸς=δοκὸς) = τράπηξ, τράφηξ, λτ. trabs, trabes (ὅθεν παρὰ Χίοις νῦν, τραβάκα=δόκωσις). Стропи́ло, Стропи́ла (στρωτῆρες, δοκάρια ἐφ' ὧν ἐπιτίθενται τὰ πέταυρα τὰ τῦς κεράμους ἀνέχοντα. λτ. tignum, gna, Γλ. chevrons, Γρμ. Dagsparren, ἢ ὀρθότερον, Latten), οἷον τροπύλλια· καὶ Стропл́ю (ἐπιτίθημι τὺς στρωτῆρας).

Строу́съ, Стру́съ, ςρῦς (Ἡσύχ.) = ςρυθὸς (ςρυθοκάμηλος), Стру́ѳъ, Струѳіопъ, λτ. struthio, καὶ Γρμ. Strauss (βλ. καὶ Ἀδελούγγ.). βλ. Струя̀.

* *

Строчу̀ (στίζω, κεντῶ.) σ-τράζω, τράζω, τρώξω, τρώσκω (τιτρώσκω)=τρώω, τράω, τρύω (τρυπῶ). Строка̀ (σειρὰ γραμμάτων. ὡς, ςἰξ, ςίχος)· συγγεν. Стреку̀, Тручу̀.

Стро́ю (κτίζω, καταρτίζω, κατασκευάζω, ἀποκαθιςῶ, διατάσσω ςρατὸν, ἐντείνω χορδὴν, κτλ.)=λτ. struo=στρόω (συναιρέσει, ςρῶ= Стру̀, ὅθεν Простира́ю, προστορέω, Простру̀, Простира́ти καὶ-сте́рть=ἐκτείνω) στρώω, (στρώνω) σρωννύω, στρώννυμι· ἐκ τῦ στέρω, (στερὸς, στερόω), ὅθεν καὶ στράω (ἀφ' ὗ, ὁ ςρατὸς), λτ. (strao) stro, stravi, stratum, -tus στωτὸν-τὸς, τὴ (ὅθεν ἴσως καὶ strada, 'Ιτ. ἡ Σ. στράτα, ὡς τὸ λιθόστρωτον· ἔστι δὲ καὶ στρατὸς, στρατὴ, στρατὸν, ἐπίθετ. = στρωτὸς, ὅθεν καὶ ἡ ςρατὴ, λτ. strata=χαμαιτύπη. βλ. καὶ Adelung. λ. Strasse), καὶ stramen=ςρῶμα, Γρμ. Streu (Strau), καὶ Stroh, κτλ. καὶ ςορέω, καὶ ςόρνυω,-νυμι, καὶ ςέρνω, κτλ. τύποι συγγενεῖς ἀλλήλων, ἀχώριστον ἔχοντες τὴν ἰδέαν τῦ τεταμένυ καὶ ςεῤῥῦ (βλ. Страна̀)· ὅθεν καὶ Стро́й (σειρὰ), ὡς στρῶσις, κτλ. πρβλ. καὶ Γρμ. streuen, ἀρχ. stravan, strevan, 'Αγγλ. strew, Σβ, strö, κτλ.

Стру̀, βλ. Стро́ю.

Стру́гъ (ῥυκάνη), Стругаю, Строга́ю, Стружу̀ (ῥυκανίζω, ξύω, λειαίνω), σ-τρύζω, γω, χω (τρώγω), σ-τρύχος (καὶ θρύγω, θρυγάω, θρυγάνη)· εἰμήγε=στ-ρύζω, στ-ρόζω, ῥόγω, ῥόκω,

ῥώκω, ῥύκω, (ῥύκος) (ῥάγω, ῥύγω), ῥυκάνη, λτ. ruucina. βλ. Струя̀ (βλ. καὶ Ῥεῖμ. λ. ῥάζω).

Стрýкъ (λοπὸς, λέπυρον) σ-τρύχος, ἀντὶ τρύφος (κ = χ = φ)· καὶ τὸ τρύχος = θρύμμα, τρύμμα = Γρμ. Trumm, Trümmer [τὸ δὲ Γρμ. Stroh (συγγ. Streu), ἀνήκει εἰς τὸ stramen,-tum, ςρῶμα, στράω, στρόω. βλ. Строю̀]. ἐκ τῦ τρύω = τρώω, τρώγω (τραύγω), ὅθεν καὶ τραύξανον. συγγεν. Труха̀, Трý.

Струна̀ (νευρὰ, χορδὴ) ὑποκορ. Стрýнка, ἐκ τῦ Стрỳ (βλ. Стрóю), ὡς τὸ στόρνη = ζώνη ἐκ τῦ ςέρνον, στέρνω, στρώω· ὁ Ἡσύχ. ἔχει καὶ, τρόνος, τρόνη = στυππίον, στήμων (εἰ ὑγιές). τὸ δὲ Γρ. Strähne, Strang, Strick, Ἰτ. stringa=ςτραγγὴ, στρὶγξ, στρίγγω, λτ. stringo, στράγγω, στραγγάλη.

Стрýпъ (ἐσχάρα πληγῆς, τραῦμα) = σ-τρῦπα, τρούπα, τρύπα, βλ. Рýпа, καὶ Строчу̀.

Струя̀ (ρεῖθρον, ῥεῦμα). Струю̀ (ῥέω) στ-ρύω, στ-ρυὰ, (ρϋω, ῥῦὰ = ῥοὴ, ῥύαξ, ῥύω, ῥοέω, ῶ). τὸ στ πρόσθετον, ὡς πυκνὸς πνευματισμὸς [ὕτω καὶ ῥάχος, ῥαχὺς, τραχὺς, ςραχὺς· ῥόζω, ῥόθω, ῥόω (ῥῦς), ςροῦς, ςρυθὸς-θίον, κτλ. τοιῦτον φαίνεται καὶ τὸ Στρυμὼν (Θράκης ποταμὸς, ὁ τῆς συνηθ'. Τρόμος, ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τῦ ῥῦ). βλ. Стремлю̀ καὶ Стрýгъ]. Ἐκ τῦ Струя̀ (Струю̀, Стрыю, Стрóвъ), φαίνεται καὶ τὸ Óстровъ (νῆσος). βλ. τὴν λέξιν. καθὰ καὶ τὸ Опóкъ. (βλ. Текỳ). Τὸ δὲ Γρμ. Strom, strö-

men, *κατὰ τὸν* Adelung, *ὀνοματοποιΐα*, *ὡς ἐκ τῆς ῥύμης τȣ͂ ῥοιζȣ͂ντος ῥοῦ. ἢ καὶ* = *ῥύμη.*

Стрѣкъ (*οἶστρος*, *μύωψ βοῶν*), *Βοεμ.* strzeček, *κτλ.* Стрѣчу̀, (ку̀) Стрѣка́ти (*κεντῶ· ὡς ἐκ τȣ͂* Стрѣку̀) *οὐκ* = *στρέγω*, *στρέγγω* = *στρίγγω*, *λτ.* stringo, *ἀλλὰ* = Стреку̀ = *σ-τρύγω*, *τρύζω*, *τρύσκω*, *τρύχω* = *τρύφω*, *τρύπω* (*χ* = *φ*, *κ* = *π· ὡς τροπᾶ* = *στρωφῶ*, *καὶ μεταθ. τόρπω λτ.* torcuo, -queo) = *τρυπῶ*, *τρύπανον* (*σ-τρύκανον*), Стрѣка́ло (*κέντρον*). *καὶ τὸ τρύχω* = *τρύω* (*τρίβω*, *τρυπῶ*). *πρβλ. τὸ Βοεμ.* trkati (*κερατίζειν*), *καὶ τὸ* strkati = *τρύχειν*, trudere· *καὶ Κρν.* terkati = *τρύχειν*, *φειν* (*τρίβειν εἰς λεπτά*). *τὸ θέμα*, *τέρω*, *κτλ. βλ.* Тру̀, Тручу̀, *καὶ* Стречу̀.

Стрѣла̀ (*βέλος*, *ἀκόντιον*, *στέλεχος*, *μοχλὸς*, *κτλ.*) *φαίνεται συγγεν. Γρμ.* Strahl = *ἀκτὶς*. (*τȣ͂το δὲ κατὰ τὸν* Adelung, *ὀνοματοποιΐα*, *ὡς ἐκ τȣ͂ ῥοίζου τῶν ἐπ' εὐθείας φερομένων σωμάτων. βλ. λ.* Strahl). *ἴσως μέν τοι*, *συγγεν. τȣ͂ στρέφω* (*στρέω*, *στρεύω*, *στρέβω*) *στρέβλα*, *στρέ(β)λα· ὡς καὶ*, *στρέφανον*, *καὶ*, *στέρψανον* = *ἀξίνη*, *πέλεκυς* (*Ἡσύχ.*). *ἐκ τȣ͂ αὐτȣ͂ στρέφω*, *-πω*, *στράπω καὶ τὸ στράπτω*, *στροφή*, *στροπή*, *στεροπή*, *ἀστεροπή*, *ἀστραπή*. (*ἀστραπὴ καὶ βέλος σημαίνουσι ταὐτό*, *βλ.* Мо́лнія).

Стрѣле́цъ (*τοξότης*), *οἷον ϛρε(β)λίτης. βλ.* Тру̀.

Стрѣха̀ (*στέγη*), *ἴσως τὸ Σ.* (*παρὰ Χίοις μάλιϛα*) *ἀστρακιὰ* = *ὀστρακιὰ* [*τὸ καὶ δῶμα συνηθέστερον* (*καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σι-*

νώπην καὶ Χαλδίαν, δρανὶν, ἀντὶ δρανίον = θρανίον, θρᾶνος), οἶκȣ στέγη ἐπίπεδος ἐξ ὀστράκων. ὅθεν καὶ ὀστρακιὰ, ὡς ἀνθρακιὰ, κτλ.] παρὰ δὲ Πελοποννησ. ὀςρεχιὰ, καὶ ὀςρέχα, τὸ μεταξὺ τȣ̃ τοίχȣ καὶ τῆς ςέγης κοίλωμα· καὶ παρὰ Θετταλοῖς, ἀςρεχιὰ καὶ ἀςρέχα ὁ ἐκ τῆς ὀςρακιᾶς, ἢ τῆς ςέγης, ῥέων κρȣνὸς, ὁ ἄλλως παρὰ Πελοποννησ. ῥεύτης (ῥεύςης, ῥεύω). παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ῥέχα, ἤτοι κατὰ παραφθορὰν ἐκ τȣ̃ τρέχα, ἀςρέχα. ἢ καὶ ἐκ τȣ̃ ῥέχω = βρέχω· καὶ τȣ̃το γὰρ = βράχω, ἐκ τȣ̃ ἀρχαίȣ ῥέγω, ῥάγω (ῥάζω, Ϝράσσω, βράσσω, βράζω) = λτ. rigare, rigo (*ὡς ἐκ τȣ̃ βρύχω, ῥύχω, τὸ* rugo, rugio), *Γρμ.* regnen· *καὶ* Regen (*ἡ βροχὴ*). *καθὰ πάλιν, ῥέχα, παρὰ Βυζαντίοις, ἡ ἄλλως ῥοχάλα (ῥέγχω, ῥόγχος) = φλέγμα μετὰ ῥόγχȣ ἐκπτυόμενον (βρῆγμα).*

Стря́паю (*ἕψω, μαγειρεύω.* 2, *συνηγορῶ, δικολογῶ.* 3, *ἀρχαίως, μέλλω,* Мéдлю. *ἐκ τȣ̃* Стря́пу) *στράφω, ςραφέω* [*ςρέφω, ςρωφῶ = τράπω, τρέπω, τρέπομαι περί τι. ἐκ τȣ̃ τράϜω, τρέω, τρίϜω, ὅθεν καὶ τρίβω* (= *τραύω, θραύω*), *δια-τρίβω* (= *μέλλω*). *βλ.* Трапи́ца]. Стря́пчій (*ἀρχαίως, αὐλικοί τινες θεράποντες τῶν Ἡγεμόνων τῆς Ῥωσσίας· νῦν = δικολόγος*). *ςραπτὸς, ἀντὶ τρεπτὸς, τροπὸς* (*ἐπί-τροπος, ἐπιτετραμμένος τι, ςρεφόμενος, διατρίβων περί τι, ἢ τρίβων, ἐντριβής*). *ἄλλο τὸ θεραπεύω* (*θέρω, φέρω,* Варю́), *ὅθεν* Пó-варъ (*μάγειρος*).

Студенéцъ, βλ. Стýдъ, Стýжа.

Стýдъ, 'Ρωσσ. Стыдъ (αἰσχύνη, αἰδώς). Стыжý, Стыжýся (αἰσχύνω, αἰσχύνομαι) ςύζω, ςύσδω, ςύδδω, ἀντὶ, ςύγω, ςυγέω (γ=ζ. ςύζω, ςύσδω) ἐκ τῦ ςύω· ὅθεν καὶ ςύβω, ςύπω, λτ. stupeo, πρβλ. Γρμ. stutzen, staunen. βλ. Тугà.

Стýдь, Стýжа (ψύχος). Стужý, (вы), Стужýся (ψύχω, 2, θλίβω, μαι) ςύζω (ςύσδω, ςύδδω) =ςύγω (φρίσσω), καὶ, ςὺξ, ςυγὸς (γ=δ, οἷον ςύδος), τὸ δὲ ςὺξ καὶ=ῥῖγος, φρίκη παροξυσμῦ (Θεόφρ.), συγγεν. ςίβη (πάχνη) ςίβω, ςιβιάω= Стывáю (εὔχρηστον ἐν τοῖς συνθέτ. Выстываю καὶ Выстынь, ὡς ἐκ τῦ Стыю κτλ.) καὶ Стыну =ςύω [ςύνω (ὡς, δύω, δύνω)=ψυχραίνομαι, πήγνυμαι]. ςίβω, ςείβω, ςέβω (ςέω, ςίω), καὶ (ςύω, ςύβω, φω), ςύγω, ςυγνὸς, ςυγνόω, γνάζω, κτλ. συγγενῆ, σημαίνοντα συςολὴν, πῆξιν, θλίψιν, ςύψιν κτλ. (βλ. 'Ρείμερ.). Τὸ δὲ Студенéцъ (Σλαβον.=φρέαρ, καὶ Σερβ. Студенац, Κρτ. sztudenecz, καὶ zdenecz, Κρν. studenz, Πολ. studnia, Βομ. studnje), δῆλον δήπυ, ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ Стýдъ (διὰ τὸ ψυχρόν· ὡς καὶ Στὺξ, ἡ τῦ Ἄδυ, καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας, κτλ.), κἂν συμφωνῇ πως καὶ πρὸς τὸ στάζω, σταγανὸς (α=υ αἰολικ. καὶ γ=δ. οἷον στυδανὸς)· ὡς ἐκ τῦ στάγανον τὸ λτ. stagnum (ἡ λίμνη, καὶ τῦτο ἐκ τῦ λείβω, λίβω). ὐδέ μην= χυδανὸς (χύω, χύδην, χ=κ, μετὰ τῦ πνευματισμῦ σ, οἷον, σκυδανὸς, καὶ σκ=ς, ςυδανός). βλ. Стýдъ, καὶ Тугà.

Ступаю *βλ.* Стопа̀.

Стучу̀ (*κρέω*) *ςίζω* (*υ = ι*). *ἔστι καὶ ςίζω ≐ σίζω* (*ὀνοματοπ.*), *βλ. καὶ* Тычу.

Стѣна̀ (*τεῖχος*).. Стеняю (Застѣняю, *τειχίζω διατειχίζω, περιτειχίζω*) *οἷον στένα, σταίνα, ἀντὶ στέα, ςεία* (*ἐκ τῶ ςαίω, συνήθ. ςαίνω = στάω, ἢ στέω, ςένω, ὡς, ἱστάω, ἱστάνω. τὸ θέμα* Стѣ, *Δοβρόβ. ὡς ἐκ τῶ* Стѣю, *βλ.* Стою̀) *οὕτω καὶ τὸ ἄστυ, ἐκ τῶ στύω = στάω* (*μετὰ τῶ εὐφωνικῶ α*). *καὶ ἐκ τῶ στάω, στατὸς, τὸ Γρμ.* Stadt (*πόλις*), *καὶ τὸ λτ.* status (*ςάσις, καὶ πολιτεία*). *ἐκ δὲ τῶ στίω, στείω* (*ςέω*) *τὰ, στεία, στία, ςίον, ςεῖον = Γρμ.* Stein, *κτλ.* (*ὡς καὶ ςήλη, ἐκ τῶ ςάω, ςάλω, ἔστηλα*). *πρβλ. Σρβ.* Стена, *καὶ* Стиена (*λίθος*), *Βοεμ.* stjena (*τεῖχος*), *Κρν.* stena, stiena, *Πολ.* ściana, *Κροτ.* sztena = *τοῖχος, καὶ πέτρα ἀποῤῥώξ.*

Стѣнь, *βλ.* Сѣнь.

Стягну̀, *βλ.* Тягну̀.

Стягъ (*μοχλὸς.* 2, *κορμὸς καρατομηθέντος κτήνȣς, βοὸς, κτλ.* 3, *ἀρχαίως, σημαία, ὡς ἐκ τῶ ἀνέχοντος δόρατος*) *ςόχος* (= *ςάλιξ, ἐκ τῶ ςέχω, ςάω,* стапи, *ςόω,* Стою̀) = *Γρμ.* Stock, (*τȣ̃το δέ τινες εἶπον = δοκὸς, σ-δοκός*). *ἔστι τοίνυν τὸ* Стягъ, *στόχος* (*στόγος, γ = χ.* я = *α = ο*) = *στύπος, λτ.* = (stipes, *Γρμ.* Stab, *οἷον ςύπος, ςύφος, φ = χ, ὅθεν, στύφυς = ςύχυς. ὡς ἐκ τῶ ςάω, ςάϜω, ςαύω, ςύπω, ςέω, ςέχω, ςάκω, καθὰ καὶ ςύω, ςέω, ςύπω, ςίβω* (*ςίφω*) = *ςίχω, ςείχω*

κτλ. βλ. καὶ τὰ συγγεν. Стегнò, Стезя̀, Стеја́ю.

Сугу́блю, ἀπρ̀φ. Сугу́бити (συνδυάζω, διπλόω, πολλαπλασιάζω, μεγεθυνω. ὡς ἐκ τῦ Су-гу́бу). Сугу́бый, Су́губъ (διπλῦς)=συγ-κυβῶ, σύγ-κυβος, σύγ-κυφος. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ ἔνθεν μὲν κοῖλον, ἑτέρωθεν δὲ κυρτὸν καὶ ἐξέχον (ὡς, κυβὴ καὶ κύβος), ὅθεν ὑψηλὸν, μέγα, πολύ· ὕτω καὶ τὸ ὑψηλὸς, ὕψος, ἐκ τῦ ὕβος, ὑβὸς = κυβός. βλ. καὶ Со.).

Су́дъ [σκεῦος, ἀγγεῖον (ὅθεν Сосу́дъ μετὰ τῆς Со). 2, Су́дъ, καὶ Су́дно πλοῖον]=κύτος, κύθος, κύθνος (κ=σ, σύθ-ος, σύδος) ἐκ τοῦ κύω, κεύω, ὅθεν καὶ τὸ σκεύω, σκεῦος· τὸ δὲ κύω= χύω (χάω)=Су́ю. 3, Су́дъ, βλ. Сужду̀.

Су = сò = σὺν· ὅθεν Сусѣдъ Σλαβ. (Су, сѣдъ, сѣжу)=σύνεδρος (γείτων), Ῥωσ. Сосѣдъ (βλ. Сò, καὶ Тылъ). Ἐν τοῖς Λεξικοῖς λείπει τὸ Су̀=Сò.

Су́е, καὶ (Въ), В-су́е (μάτην, εἰς κενὸν). Суета̀ (ματαιότης—κενοσπουδία). ὅθεν Су́ествую (ματαίως ἐλπίζω) κτλ. φαίνεται μὲν συγγεν. τοῦ ψύω (σύω, σύος, σύδος, σύθος, σύδα, σύδος)=ψύος ψύθος, ψύθη, ψύδιος, ψεῦδος, ψευδὴς, ψεύδω, ψεύδομαι[ψ=σ, ὡς καὶ σοίθης=ψύθης (Ἡσύχ.), σίττα=ψύττα, κτλ.]· ἔστι μέντοι μᾶλλον, οἶμαι, παράγωγον τῦ Су́ю = Сыю (ὅθεν Сыпу, Сыпа́ю, βλ. Сыпъ)=χύω, γύω, κύω=κάω, κέω (κένω), ὅθεν καὶ τὸ κενὸς, κενὸν (οἷον κῦος, κύαρ). τὸ δὲ В εἰς τὸ Всу́е=въ (πρόθεσ. ὡς τὸ, εἰς κενόν). Ἐνταῦθα, ἴσως, ἀνακτέον καὶ

τὸ ἄχρης. *Βοεμικ.* Ксуш, Кшишъ, ὅθεν Кшйшный (κενδς), ὡς ἐκ τȣ̃ суш, шиш=χυτὸς, κατὰ πρόσθεσιν τȣ̃ К=ε (с=ш=χ, κ). βλ. καὶ Δοβρόβ. 432.

Суждỳ, καὶ ʽΡωσ. Сужỳ (κρίνω, δικάζω). Сýдъ (κρίσις, κριτήριον). Судiя, ʽΡωσσ. Судья (κριτὴς)· Сужденiе, Суженiе (κρίσις), σύσδω, σύζω =θύζω(θύω), θόζω, (θόω, θοάζω), ἀντὶ θάζω, θάσσω (θάω), καὶ θέζω, θ=σ, σέζω, σάζω· „σάσαι, καθίσαι (ʽΗσύχ. βλ. ʽΡείμ. Λ. θάω). ἢ γȣ̃ν, σ-ύσδω, σ-ύζω=ὕσδω, ὕζω=ἵζω, ἕζω, (ἕδω) Λτ. sedeo. [τὸ ὕζω, сужỳ, ἄχρηστον μὲν παρ᾽ Ἕλλησιν ἀντὶ τȣ̃ ἵζω, сижỳ, ἔστι γέ μην τȣ́τȣ συγγενὲς, ὡς τὰ ὕδος, ὕδω = ἵδος, ἱδρὼς, λτ. sudor· καὶ ὕδης, καὶ ὕδνης=ἴδμων. εἰλύσσω, ἰλύσσω = ὑλίσσω, ὅθεν τυλίσσω, κτλ. Οὕτω καὶ τὸ Суждỳ συγγεν. Сижỳ, Сѣждỳ. καὶ τὸ υ=ι, αἰολ.]. τὸ δὲ ἵζω=καθίζω, ἐλλειπτικῶς δικαστὴν, (ὅθεν δικάζω). ὡς „ ἕδραν ποιεῖν (συνέδριον κριτῶν, Γλ. session. ʼΑνδοκίδ.), καὶ „ βουλὴν ἵζεν (ʽΟμ.)· καὶ „ τὸν Μίνω ἐν ᾄδου καθίζουσι (ἐλλειπτ. δικαστήν. Φιλόστρ.), καὶ Γρφ. „ κριτήριον ἐκάθισε· (Δανιὴλ, Ζ, 10), „τȣ́τȣς καθίζετε (ἐλλειπτ. δικαστὰς—Α. Κορίν. 5, 4). βλ. καὶ Сѣждý.

Сукнò (πηνίον ὕφασμα ἐριȣ̃ν, ἡ συνήθ. τσόχα, καὶ Τȣρκ. τσοχὰ) ἐκ τȣ̃ сух—но, κατάληξ. = Γρμ. Tuch, Σβ. καὶ ʼΙσλ. duk, συγγενὲς λτ. toga, tego = τέγω, στέγω, τέγος, στέγη,

στεγνὸν (τεγνὸν, τυγνὸν, οἷον συγνὸν, σ=τ.). βλ. καὶ Ткỳ.

Сýка (κύων ἡ), βλ. Щенѧ́.

Сýкъ (κάρφος, κλὼν) βλ. Сухíй.

Сýлю (στοχάζομαι, σκοπῶ, βάλλω κατὰ σκοπȣ̃, τοξάζω), ὅθεν τὸ Σλαβ. Сýлъ, Сю́лъ (σκοπὸς) =Γρμ. Ziel, 'Αγγσξ. tell=τέλος, τέλλω (ἐκ τȣ̃ στέλλω. τ=σ· σέλλω), Γρμ. zielen. (βλ. καὶ Adelung. λ. Ziel καὶ zielen). ε=υ, σέλλω, Сýлю.

Сулю̀ (ὑπόσχομαι), ἴσως συγγεν. Сýлю (ὡς τὸ τέλλω, τέλλομαι, ἐντέλλομαι·). ἤ, τύλλω. βλ. Та́лъ.

Сумà (σάκος, γωρυτὸς ςρατιώτȣ, ἡ συνήθ. παλάσκα) συβὰ (β=μ, συμὰ, σȣμὰ)=σύβα καὶ σίβα, σιβήνη=(σιπὴ) σιπὺς, σιπύα, συγγεν. σύφαρ, σκύφος, κύφος, κίββα, κύβα, κύβησις (πήρα). βλ. 'Ρειμ. Λ. σῦς (πρβλ. καὶ Adelung Λ. Saum). ἐκ τȣ̃ κύω, γύω, χύω=Сýю. [καὶ ἡ Σ. παλάσκα, ἀντὶ φολάσκα, ἴσως ἐκ τȣ̃ φόλλιξ, λτ. follis,=θόλλιξ, ἀντὶ θύλλιξ, θυλλὶς, θυλὴ, θύλαξ, θυλὰς, θυλάκιον, θυλακίσκη (συγκπ. θυλάσκα, φυλάσκη, ἢ καὶ θυλλὶς, θυλίσκη), αἰολ. θ=φ=π. Οὕτω καὶ τὸ Σ. χαρτοφύλακας=χαρτοθύλακας, κτλ. καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ καὶ Σινώπῃ), φȣμίζω=θȣμίζω (θυμίζω, ἀντὶ θυμέω, θυμȣ̃μαι), καὶ φȣμίας, ὁ ὀξύθυμος, οἷον θυμέας (ὡς τὸ βοῤῥέας, κτλ. οὕτω, λέγουσι καὶ ὀκνέας=ὀκνηρὸς, κτλ.). βλ. καὶ Поли́ца καὶ Пýло].

Сундукъ, *τὸ συνήθ. σενδȣ̃κι.* „ *σάνδυξ, κιβωτὸς* (*'Ησύχ*). *ὅθεν τὸ 'Αραβικ. καὶ Τȣρκικ. σανδȣ̃κ* (*Σαλμάσ. εἰς 'Ησύχ.*).

Сўплю (*συςέλλω, ῥυτιδόω, καὶ* Сўплюсъ, *συςέλλω τὸ ἐπισκήνιον, σκυθρωπάζω, ὡς ἐκ τȣ̃* Сўпу, сўпити) *σύπω, σύφω* (*κύβω, κύπω, κύβη. βλ. 'Ρείμ. λ. σιπύη*). *ὅθεν σύφαρ* (*ἐῤῥυτιδωμένον δέρμα, κτλ. ἀφ' ȣ̃ τὰ τῆς Σ. σȣ̃φρα, σȣφρόνω, καὶ ἡ τσύπα* =*σύπα*=*κύβα, κύφα, φος, σκύθα. σκύθος, τος*).

Супостáтъ (*πολέμιος*) = Су-по-стáтъ, *συ(ν)-αποςάτης. ἢ, ὑποςάτης* (*ὡς τὸ „ ὑφίςαμαι τὸν ἐχθρὸν*), *ἐκ τȣ̃* Стою (Стати). *βλ. καὶ* Тылъ.

Сурóкъ (*εἶδος μυός*) *σ-ὕῤῥακος, σ-ὕῤῥαξ*, = *λτ.* sorex, *Γλ.* souris, *κτλ.*

Сухій, Сўхъ (*ξηρός*). Сóхну (*ξηραίνομαι, καὶ* Сушу̀ = *ξηραίνω· ὡς ἐκ τȣ̃* Сухý, *σαύϝω, σαύχω* = (*σύχω, ὡς, κεύθω, κίθω*), *σαυκός, σαυχὸς* (*ἐκ τȣ̃ αὔω, ϝαύω,* = *καύω, Σ. καύγω, καὶ ȷαύω, σαύω, σαύχω, αὐαίνω. κτλ.*), *καὶ σίκχος* = *λτ.* siccus, sicco, *'Ιτ.* sicco, secco, *Γλ.* sèche, sec, *κτλ. ὅθεν* Сухóтка (*φθίσις*). Сухáрь (*δίπυρος ἄρτος, Σ. παξιμάδιον*). Сўкъ (*κάρφος*)=*σαυκός, σαυκρός, σαυσαρός, σαυχμός, σαχνός, σιχνός, σικχός, κτλ.* (*ἐπὶ ξηρασίας*). *βλ. τὸ συγγεν.* Сякну. [*ȣ̉ γὰρ ἄν τις ὀρθῶς, οἶμαι, παραβάλοι τὸ ψύχω* (*οἷον σύχω*), *ψύγω* (*ὡς τὸ αὔω, ἄω, μυάω, αὐαίνω, ξηραίνω ἐν ἀέρι*), *ψυχός, ψυχερός* = *ψηχρός* (*ψήχω*)= *λεπτός, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ψύχω*].

Сучу̀ (*ἐκ τε͂ Суку̀, к = ч, τὸ у̀ παρένθετ.*), *Σλβ.* Ску̀ (*ςρέφω, κλώθω*) *σκῶ* (*σκέω, ὅθεν τὸ ἀσκέω*). *ἢ, σπῶ, σπάω* (*σπ = σκ, σκῶ, σκάω*), *Γρμ.* spinnen' *ἢ σκέω* (*σκῶ*), *ὅθεν σκέλω, σκέλλω, σκελλὸς, σκολιὸς, κτλ.*

Су́ю, *ἀπρμφ.* Сова́ть, (*ὠθῶ·* Су́юся, *ὠθοῦμαι*) *ἐ παρὰ τὸ σούω, σύω, -ομαι, καὶ σόω,* (*ὅθεν τὸ σόϜω, σοβέω, σόβησις*), Сова́ніе, *καὶ* (Сова́ю) Со́вываю (*ἐν τοῖς συνθέτ.* Высо́вываю), *ἀλλὰ,* с = *χ, ὅθεν* Су́ю, *καὶ* Су́ну = *χέω* (*χύω, χόω, χόνω*) *χύνω* = *χώω, χώνω.* Изсу́ну (*ἐξερύω, ἐξάγω*) = *ἐξ χώνω, κτλ.* (*ἐκ τε͂* Су́ю *καὶ τὸ* Ху́й). *οὕτω καὶ* Совыва́ю, Сова́ю = *χοϜάω, κτλ. βλ. καὶ* Сы́пь.

Счу̀ = Щу, *βλ.* Се́чъ.

Счуна́ю (*ἐλέγχω, ἐπιπλήττω*) = *σκινάω, σκινῶ, σκινίζω, ὅθεν τὸ Σ. τζινῶ, καὶ τζινίζω* (= *λακτίζω*), *καὶ, υ = ι, σκυνίζω, σκυνῶ, Σ. τζενῶ, τζενάω, τζενίζω* (= *νύσσω, πλήττω· ἐπὶ κέντρων, καὶ ἀκανθῶν*). *τὸ θέμα κύνω = κίνω, βλ. 'Ρείμ. λ. σκίναξ. Εἰ δὲ τὸ* Счуна́ю, *σύνθετ. ἐκ τῆς* Съ, *καὶ οἷον* Чуну̀, *ἀντὶ* Суну̀, *εἴη ἂν = συν-χύνω, συγ-χέω, συγχύζω. βλ.* Су́ю.

Съ, *βλ.* Со. ъ = о. *βλ. τὸ στοιχεῖον* Ъ.

Съ(*ἐκ*), *ἐξ*(*ὅθεν ἔξω*) = *'ξ, 'ξω*(ъ = о). *ἔςι δὲ καὶ ξ = σ* (*ἐν τῇ ξὺν, κσὺν, κὺν, σὺν. καὶ σῦλον = σκῦλον*)' *καὶ εἰς σσ ἀναλύεται τὸ ξ, ὡς, ὄψ,-ις* (*ὄξ*) *ὄσσις, ὄσσε. καὶ ὄψ,* vox, *ὄσσα· Θρᾷξ, Θρᾷσσα. ἄναξ, ἄνασσα. οὕτω καὶ Γρμ.* Ochs, *Κτσξ.* Osse, *κτλ. ἢ Σλαβ.* с = *κ* (*βλ.* Сла́ва), *ὅθεν* Съ = *'κ* (*ἐκ*).

Сый (ὁ ʼΩΝ), ἐκ τῦ ὑπαρκτικῦ ῥηματικοῦ (gerundivi) Сы́, καὶ τῆς и ἀντωνυμίας (=ἶ, ἶς, ὅς, καταλήξ. ος, ις, ων), Сы́й, οἷον Fεί-ϊ (σεί-ϊ, σ-ει-ὼν)=ȷειὼν, εἰὼν, ἐὼν, ὤν. ἶ καὶ ȷεὶς, εἷς, αἰολικ. ἕνς (λτ. ens). βλ. Есмь, καὶ И, καὶ Тóй. [Σημειῶσαι τὸν εἰς ы τύπον τῶν Σλαβονικῶν ῥηματικῶν (gerundivum), καὶ ἄλλων κατὰ συζυγίας, εἰς я, καὶ ящ, καὶ ющ, ущ, καὶ εἰς ав, ув, ѣв, ив, κτλ. οὐδὲν ἀλλ' ἢ μετοχῶν ἢ μετοχικῶν ὀνομάτων ὄντων, ὡς αἱ εἰς εις, ας, καὶ ους, ἑλληνικαὶ μετοχαὶ, οἷον, иды, несы=ἰτεί-ς, νεισεί-ς (ἴτων, νείσων), ὡς, ἰεὶς, τιθεὶς· καὶ падя, зовя, κτλ. καὶ (ящ, горящ)=(πατά-ς), πιτνὰς κτλ. ὡς, βιβά-ς, ἱςὰς· οὕτω καὶ μετὰ τῦ β=F, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν παρῳχημενων, οἷον быв, шворив=φύFς, δFωρείFς, καὶ мáзав=μάζαFς, (μάξας) ὡς, εἶπας, λέξας, κτλ. καὶ τὰ εἰς ющ, уíщъ=υς, υς, οἷον горýщъ, κατὰ τὰ δὺς, ἁλοὺς, δεικνὺς, κτλ. βλ. Δοβρόβ. 561].

Сы́нъ (υἱὸς)=σ-ἶνις, ἶνις, ἶνος (τὸ σ, πνεῦμα) „ἶνις, καὶ ἶνος=παῖς, βρέφος, κτλ. (ʽΗσύχ.). Сынóкъ (ὑποκοριστικ. οἷον, ἶνοξ, κος, ὡς ὁ τῆς συνηθ. υἱόκας). πρβλ. Σνκρ. suniu, sunu, Γοτθ. sunu, sun, sunus (ὗνος), ʼΑγγλ. son, Λιθυαν. sunus, ʼΑγσξ. sune, Κτσξ. sone, Γρμ. Sohn (ἀρχαίως sohnin, καὶ söhnin, θυγάτηρ, ὡς καὶ ἶνις, ἡ, = θυγάτηρ. βλ. δὲ καὶ Adelung, λ. Sohn). τὸ δὲ λτ. filius ἔοικεν ἐκ τῦ fio, φίω=φύω (φὺς, ὅθεν καὶ φῦλον. τὸ δὲ φύω=Fύω

ὕω, ὅθεν υἱός). ἄλλοις δ' ἔδοξε τὸ filius, ἐκ τῦ ἶνις, ἴνεος, Ϝίνιος (ν=λ, ὡς κύναξ, κύλαξ), Ϝίλιος (Kanne, σελ. 220). ἔστι δὲ καὶ τὸ φ=Ϝ, ὡς καὶ φίλαξ (δρῦς) = Ϝίλαξ, ἴληξ, ἴλεξ, λτ. ilex (Ἡσύχ.).

Сыплю (χέω, σκορπίζω· ὡς ἐκ τῦ Сыпу) σίπω, σίφω, λτ. sipo (dissipo), Γλ. dissiper. ἡ συγγεν. Сыпъ.

Сыпь (variolæ, petite-vérole, αἱ Σ. εὐλόγιαι, φύματα, καὶ τὰ κενὰ τῶν ἐξ αὐτῶν ἑλῶν) ἐκ τῦ Сыю, ἀντὶ Сую = χύω, (χάω), χίω, χόω, χώω (χώνω, χωννύω), χέω, χέϜω, χεύω (χέβω, χύβω, β=π, Сыпу), Сыплю (ὅθεν καὶ Насыпáю, ἐπιχέω). Насыпь = ἐπίχυμα, χῶμα, κτλ. τὸ δὲ χύω =γύω, ὅθεν κύβη, γύπη (κοῖλον), κίβα=σιπύη, σίπη, Сыпъ. καὶ συνθέτ. О-спа, ἀντὶ О-сыпа.

Сыръ, τυρὸς (σ = τ. ὡς, τῆτες, σῆτες. τηλία, σηλία· σεπτὰ, τεπτὰ· σὰ μὰν = τί μὴν, κτλ. ὅτω καὶ συρὸς = τυρός). Сырникъ, τύρινος (πλακῦς, ἡ συνήθ, τυρόπηττα) = τυρόεις, τυρῦς. (Καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς Ἕλλησι, κατὰ τὴν Χαλδίαν καὶ Σινώπην, σύριν, καλεῖται εἶδος τυρῦ).

Сытый, Сытъ (κεκορεσμένος — πίων, παχὺς) Сыщáю, Насыщáю (κορέννυμι, χορτάζω, ὡς ἐκ τῦ Сыщу), λτ. satio, satus, satis, satiatus, Γρμ. sättigen (ἀρχαίως satten), satt, κτλ. = σάζω, σάσσω, σάττω, σατὸς = θατὸς, θάσσω, θάζω (θάω = ἄω, ἄω, ἀάω, ἄζω, ἄδω = ἔδω,

Гρμ. atzen, eten, essen, [*βλ.* Са́дню]· *ἢ καὶ ἄω, ἀάω, ἄζω, ἀτὸς, ὅθεν ἀταλὸς, ἀτάλλω. βλ. 'Ρείμερ). ἐκ τῦ ἄδω καὶ τὸ ἥδω (γήθω, ὅθεν Γρμ.* getzen, ergetzen), *ὅτω καὶ* Сытъ=(*σητὸς*) *θητὸς, ἀντὶ θατὸς (σατός). καὶ Σκρ.* sita, suda.

Сыю, *ἄχρηστον* = Сую. (*βλ.* Сыпъ).

Сь, си, се = Сей, Сія, Сіе. *βλ.* Я.

Сѣверъ (*ἄρκτος, βοῤῥᾶς*) = *ϳεύερος (σεύερος, σέβερ-ος) = εὔερὸς, ὅθεν συνεκόπη τὸ εὖρος =ἀὴρ, ἐκ τῦ εὔω=αὔω, αὐὴρ (ἀβὴρ, ἀβέρος ὅθεν ἂν εἴη καὶ σ-ἀβέρος, σ-εβέρὸς. α=ε). τὸ δὲ αὐήρ=ἀϝὴρ (ὡς ἀβὼς, αἰολ. ἄβως= αὐὼς, ἀϝὼς, ἀώς. ὅτω καὶ αὖρα, καὶ (εὖρος) οὖρος, ὧρος, ὥρα (ἄω = πνέω). τὸ δὲ Γρμ.* Nord = *νέρθεν (ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας. βλ.* Adelung). *Καὶ τὸ λτ.* auster (*ὁ νότος*), *οἶμαι=αὐςὴρ, αὐςὸς(αὔω)ἄω(συνημμένης τῇ πνοῇ καὶ τῆς ἰδέας τῦ θερμῦ)· καὶ τὸ Γρμ.* Süd = *ἶδος (θερμότης). ἢ μᾶλλον=ϳΰδος, ὕδορ,* sudor, *ὕδωρ (ὡς καὶ, νότος ἐκ τῦ νέω, νάω).* Сѣверный (*βοῤῥειός = σ-αβερινὸς = αὐερινὸς, ἀερινὸς), ὡς ἀερόεις. [Τοὺς Σαυρομάτας ἡρμήνευσάν τινες βοῤῥείυς ἄνδρας (βλ. Προλόγ.* § 1, *σημείωσ. σελ.* 38). *ἡμεῖς δὲ παρεβάλομεν πρὸς τὸ ἐθνικὸν Σέρβος,* Срб, *τὸ Σαῦροι τῦ 'Ησύχ. (βλ. λ.* Срб). *εἴπερ ὖν ταῦτ' ἔχεται πιθανότητος ἡςτινοσῦν, ἔςιν ἄρα καὶ τὸ Σαῦρος, Σέρβος εἰς τὸ* Сѣверъ *ἀναγαγεῖν, ἵνα ὦσιν ἡμῖν οἱ Σέρβοι, οἷον Σ-ευροί τινες, ἢ Σ-αῦροι, αὐ-*

ριοι δηλαδὴ καὶ ἀέριοι, ἢ βόῤῥειοι ἄνδρες; ἀλλ' ἀφίςαμαι· μὴ καὶ πάνυ τετραγῳδημένα πρὸς τοῖς ἀπιθάνοις δόξω συνείρων].

Сѣдый, Сѣдъ (*λευκόφαιος, ψαρὸς*) *σοιδὸς = ψοιδὸς, ψοδὸς* (*ὡς, σίττα, ψίττα. Ἐκ τȣ̃ ψόθος = σπόθος, σποδὸς, καὶ ψόθιος = σπόδιος, σποδοειδής. βλ.* Сухій, *καὶ* Сѣрый). *ἢ σ-αιθὸς, αιθὸς* (*αἰθαλόεις*).

Сѣжду, *Ῥωσσ.* Сижу, *ἀπῤμφ.*—дѣти, *ϳέσδω, ἕζω, ϳίσδω, λτ.* sisto (*ἢ τȣ̃το = ἱςῶ*) = *ϳίζω, ἵζω. καὶ* (*ἕζω, ἕδω*), *Λεττ.* sehschu, *Κροτ.* szedim, *λτ.* sido, sedo, sedeo, *Γλ.* assis, asseoir, *Γτθ.* sitan, *Γρμ.* sitzen, setzen, *Κτσξ.* setten, *Ἀγγσξ.* sättan, *Σβ.* sätta, *Ἰσλ.* seta, *Ἀγγ.* to sit, *κτλ. καὶ Ἑβρ.* setam, schath—. Сѣдáлище, *ἑδώλιον, ἕδος, καὶ* „*σέδα*" (*Ἡσύχ.*) = *λτ.* sela, sella *Ῥωσ.* Сѣдлò. (*τὸ δὲ Γλ.* chaise, *συγγ. σάζω, θάζω, θάκος*). Бѣсѣда (*διάλογος, λαλιὰ, ὁμιλία, διδαχὴ*). Бесѣдую (*ὁμιλῶ, διαλέγομαι*). Засѣдáю (*συνεδρεύω, ἐπὶ κριτηρίȣ· καὶ* Засѣдáтель, *σύνεδρος*). [*ὡς ἐκ τȣ̃ ὁμȣ̃, ὅμιλος, ὁμιλία, κυρίως ὁ πρὸς ὅμιλον λόγος, ἀγορητὺς, οὕτω καὶ τὸ* Бесѣда, *ἡ πρὸς τοὺς συγκαθημένȣς ὁμιλία, καθὰ καὶ συνεδρία = βȣλὴ μετὰ τῶν συνεδρευόντων· καὶ, συνέδριον = βουλευτήριον, καὶ δικαςήριον, καὶ αὐτοὶ οἱ συνεδρεύοντες βȣλευταὶ καὶ δικαςαί. καὶ* „*συνεδρευόμενα = τὰ ὑπὸ τῶν συνέδρων ἐψηφισμένα* (*Δ. Ἁλικαρ. ιγ. ὅθεν καὶ τὸ* Сужду,

συγγενὲς СѢждỳ). εἴη δ' ἂν τὸ Бесѣда καὶ σύνθετ. ἐκ τῆς без (ζ=с, οἷον Бес-сѣда)=Fἐξ, (Fἐξ-σέδα), ὡς τὸ ἐξέδρα= ἀπῳκισμένη ἕδρα πρὸς μελέτην, ὁμιλίαν, κτλ.]. Осѣда́ю=ἕζω, (ἑδάω)=ἵζω, ἱδρύω (κτίζω). Обсѣждỳ, περικαθίζω, περικάθημαι, πολιορκῶ, λτ. obsideo, κτλ.

СѢкỳ (τέμνω, κόπτω, γλύφω, κεντῶ), λτ. seco, ψέκω, ψέχω (σέκω. βλ. СѢнò), Καρν. sezhem, Λεστ. ssèku. ἢ σκέω (μεταθ. σέκω)=κσέω, ξέω (ξάω= ψάω). СѢки́ра=λτ. securis (ἀξίνη). πρβλ. σάγαρις (λέξις, ἥ φασι, περσική. παρ' Ἡροδότ. καὶ Ξνφντ.), Ἀρμεν. sakr, sacr, Γρμ. Sag, Sach, Sachs (καὶ säge=seco), καὶ Ἑβρ. sachah, κτλ. [τὸ ἀξίνη ἐκ τοῦ ἄξω, ἄγω (ἀγνύω)=Fάγω, βάγω, Γρμ. bagen, εἴη δ' ἂν καὶ τὸ ἄγω μετὰ τοῦ πνευματισμ. σ-άγω (σάγω, ὡς, ἑκὰς, ἑκὸς, λτ. secus), καὶ διὰ τοῦ ε σχηματιζόμενον, ϳέγω (γ=κ, ϳέκω, ὡς, ἔχω, ἔκω), παρὰ τὸ πολυγονώτατον ἄω, ἄFω, ἄγω, καὶ (α=ο) ὄγω, οἴγω (ἀν-οίγω)· καὶ πάλιν ϳάω, ϳόω, ϳέω, κάω, κόω, κόFω, κόβω (κόπω, πτω), κέω, κεάω, κεάζω, σκέω, (σέκω) σκάω, καὶ χάω, χάζω, χέω (ἔχω, ἔκω), σχάω, σχέω, σχίω, σχίζω· κτλ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄω, καὶ (διὰ τοῦ δ πνευματισμ.) δάω, τὰ δαίω, δέω (τέω), τέμω, τάμω (ὡς τρέω, τρέμω), Γλ. tamer (entamer)· καὶ Ἑβρ. thamam, κτλ. Ἡ λέξις καθόλου ἐμφαίνει, χάσμα, κενόν.

СѢмо (ὧδε) σῆ-μος=τῆ-μος, τῆδε. βλ. Та́мо.

* *

Сѣмя (*σπέρμα*), *Πολ.* siemia, *Δαλ.* szime, *Βομ.* syme, *λτ.* semen, *Γλ.* semence, *'Ιτ.* seme, semenza, *'Ισπ.* semienta, *Γρ.* Same, *Σξωνις.* sade, *'Αγλ.* sead. *καὶ Αἰγυπτ.* som, dsom, *κτλ.* Сѣю (*σπείρω*), *Γρμ.* säen, *Κτσξ.* säen, saden, *'Αγγσξ.* sawan, *'Αγλ.* to sow, *Σβ.* så, såda, *Ιλ.* semer, *Κρτ.* szejem, *Βενδ.* sejem, *Λιθ.* seju, *λτ.* semo, *καὶ ἀρχαιότ.* seo (*ὅθεν* sevi)=*σ-έω*, *ἕω* (*εἶμι*, *ἵημι*), *σ-ῆμα*, *ἧμα* (*ῥίμμα*, *τὸ ῥιπτόμενον*). *ἢ ὀνοματοποιΐα ἐκ τῦ ἤχου τῶν ἐν τῷ σπείρεσθαι σιζόντων σπερμάτων*, *οἷον σίω*, *σίμα*, *ἀντὶ σίζῳ σίγμα* (Adelung). *ἔςι δὲ καὶ σέω*, *καὶ σίω*=*σείω* (= *σάω*, *σήθω*), *ὅθεν σῖτος*, *κτλ.*

Сѣно (*χόρτος καὶ ἰδίως ὁ ξηρὸς*, *χιλὸς κτηνῶν*) =*τῷ συνήθ.* (*ἐν τῇ*, *Επτανήσῳ*) *σενὸν*, *σανὸν*. *φαίνεται ἐκ τῦ* Сѣю, (*βλ.* Сѣмя). *Ἔμοι γέ τοι δοκεῖ συγγενὲς τῦ* Пшено̀ (*βλ.* Пхáю), *κατ' ἔκπτωσιν τῦ π*, *ὡς καὶ πσ*, *ἢ ψ*, *πολλάκις*=*σ* (*βλ.* Шáрю). *ὅτω δὴ καὶ ἐκ τῦ ψάμμος*, *ψάμος*, *ἐγένετο τὸ σάμος* (*ὅθεν ἡ νῆσος Σάμος. βλ. 'Ρειμ. λ. σάμος*)· *τὸ δὲ* ѣ *ἐν τῷ* Сѣно = е *ἐν τῷ* Пшено̀ (= Псено̀ ш = с), *ὡς ἐκ πολλῶν παραδειγμάτων ἔξεςι κατιδεῖν*]· *τὸ δὴ* Сѣно *εἴη ἂν*=*ψενὸν*, *ἢ ψαινὸν* (*ἐκ τῦ ψαίνω*, *ψαίννυμι* = *ψωμίζω*· *ψάω*, (*τρίβω*) *ψαίω*, *ψέω*, *ψίω*, *κτλ. τύποι συγγενεῖς*). *Τὸ δὲ Γρμ.* Heu, *'Ισλ.* hei, *'Αγγλ.* hay, *'Αγγσξ.* hieg (*καὶ Φινν.* hienæ) *κτλ.*=*εἴα*, *εἶα*,

ἦϊα (*Κασσωβ. βλ. καὶ* Adelung. *καὶ Βοσσ. ἐτυμολ. λτ. λ.* faenum).

Сѣнь, *Σλαβονικῶς* (=*'Ρωσσικ.* Тѣнь), *καὶ* Стѣнь (*σκιά*), *Σερβ.* Сенъ, *Κροτ.* szençza, *Κρν.* senza (*τὸ θέμα* Стѣ ≐ *στε* = *σκε. βλ.* Остъ. *ὕτω καὶ τὸ Βυζαντ. ςάγιον* = *ἐξάγιον· ἔςι δὲ καὶ τ* = *κ, οἷον, τυψέλη, κυψέλη. τόργος,* corvus· Тимонъ, Киминъ· Тявкаю, Гавкаю, *καὶ ἄλλα πολλά*), *σκέ-νος* (*καὶ σίνος· ὡς καὶ σῦλον*=*σκῦλον*), *ἰωνικ. σκῆνος* [*ἐκ τῦ σκένω, σκέω*=*κέω, κείω, κύω* (*κεύ-θω, καύω, κεύω, σκέβω, σκέπω*)=*σκίω, σκόω, ὅθεν σκοά, σκοιά, σκιά, καὶ σκότος, σκο-τία, ὅθεν Γρμ.* Schatt, Schatten, *'Αγγσξ.* scha-du = *σκιά. ὡς καὶ τὸ σκιά* = *σκηνή, ἐν τῷ σκιάδιον, καὶ σκιτυπία*=*σκηνοπηγία* (*'Ησύχ.*). *ἥτε γὰρ σκηνὴ σκιάζει· καὶ ἡ σκιὰ σκοτίζει. ταῦτα δὲ τῦ κοίλυ ἰδιότητες, οὗπερ ἔνεςιν ἡ ἰδέα ἐν τοῖς κέω, κείω, κύω, κτλ. 'Εκ τῦ* Стѣнь *ἐξέπεσε τὸ μὲν* т *ἐν τῷ* Сѣнь, *τὸ δὲ* с *ἐν τῷ* Тѣнь· *ἢ καὶ τῦτο ἐκ τῦ* Сѣнь, *σ*=*τ*], *ὅθεν,* Сѣни (Стѣни, *πρόδομος, προαύλιον*), *καὶ,* Сѣнница (*σκήνωμα*)=*σκήνωσις, σκῆνος, σκηνὴ* (*σκηνίσκα, συνήθ. σκηνίτσα*). Предсѣніе, *προσκήνιον* (*'Ιυδείθ.* 10, 22, *Β. Μακκβ.* 10, 6.). *ὥςε καὶ τὸ* Сѣнь, Тѣнь, Стѣнь=*σκένος, σκῆνος, συγγεν. σκιά. διὸ πάλιν,* Сѣнописаныхъ=*σκιαγράφων* (*Σοφ. Σαλ. ιε,* 4.). *βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 155.

Сѣра (*θεῖον, θειάφιον*)=*λτ.* cera=*κηρὸς* (*ἐκ τῦ κάω, καίω* с=с=*κ*).

Сѣрый, Сѣръ, *σαιρὸς* = *ψαρὸς* (*σποδοειδής*. *βλ.* Сѣдый).

Сѣщу (*ὅθεν* Посѣщаю, *ἐπισκέπτομαι*), *οὐκ* = *σ-ἐκω*, *ἀντὶ ἥκω*, *ἥξω* (*ἔω*, *εἶμι*), *ἀλλὰ σ-ἐκω*, *σ-ἔξω* (*σ-ἔκσω* = *σ-ἔσκω*) = *ἕκω* (*κ* = *π*, *ἕπω*, *-πομαι*) = *λτ.* sequo, - quor· *καὶ Λεττ.* sekky. *Πρβλ.* *τὸ Γοτθ.* sokian, *καὶ ἀρχ.* *Σκανδινβ.* sekia (= *ἥκειν*, *ἔρχεσθαι*), *Σβεκ.* söka, *Κτσξ.* soken = *Γρμ.* suchen (*ζητεῖν*), *καὶ* besuchen (*ἐπισκέπτεσθαι*. *βλ.* Adelung. *λ.* suchen).

Сѣтую (*σκυθρωπάζω*, *ἀθυμῶ*, *ὡς ἐκ τοῦ* Сѣту) *κήδω*,-*ομαι* (*κ*=*σ*). *ἢ σέθω*=*σκέθω ἀντὶ σκύθω*, *σκύδω*, *ὅθεν σκυθερὸς*, *σκυθρὸς*, *σκυθρωπὸς* (*σκ*=*σ*. *βλ.* Сѣнь) [*Τὸ δὲ συνήθ.* *σκατοφρυάζω* (= *σκυθρωπάζω*) *καὶ*, *ρ*=*λ*, *σκοτοφλυάζω*, *ὃ παρὰ τὸ σκότος*, *καὶ ὀφρὺς*, *ἀλλ'* = *κατοφρυάζω* (*προσθ.* *τοῦ πνευμ.* *σ*), *κατοφρυάω* = grande gero supercilium. „ *κατωφρύωνται μᾶλλον* (*Φιλόστρ.*)· *τὸ δὲ κατσουφιάζω*, *καὶ ἡ κατσοῦφα*, *ἐκ τοῦ κατηφιάζω*, - *άω* (*κάτω*, *φάος*) *κατήφη*, *ἀντὶ κατήφεια* (*η* = *ου*· *ὡς*, *σηπία*, *σουπιὰ*· *σήσαμον*, *σουσάμιον*), *χυδαιότερον λέγεται παρά τισι καὶ γκατσηφιάζω* (*κ*=*γ*=*γγ*, *γκ*· *καὶ τσ*=*τ*). *Ἕτερον δὲ τὸ τῆς Σ.* (*χυδαῖον καὶ ὑβριστικὸν*), *τσούφια* (*οἷον*. „ *ἂς τὸ βάλῃ εἰς τὰ τσούφια του*) = *τύφια*, *ἀντὶ τυφλὰ* (*ὄμματα*· *οὐκ ἀποβολῇ*, *ἀλλὰ τροπῇ τοῦ λ εἰς ι*, *καθὰ καὶ τὸ σαιρὸς* = *σαγρὸς*, *ἀντικαταστάντος τοῦ ι*, *ἀντὶ γ*). *Οὕτω καὶ ἔν τισι χωρίοις Μακε-*

δονικοῖς λέγουσι, ξύϊα, ϊάκκος (ξύλα, λάκκος), πηλῶ, τὸ Θετταλικ. πηλαλῶ (τρέχω. ἐκ τοῦ πῆλω, πάλλω, πηλάω, πηλάλω· ὡς, ἄλω, ἀλάω, ἀλάλω, ἀλάλημι. τὸ δὲ πάλλω=βάλλω = Ϝάλλω, ἄλλομαι). Καὶ οἱ Λάκωνες (ἐν Πρασῷ), κανδήϊα (κανδήλα, - λια), ἔϊα (ἔλα), κτλ. ὡς τὰ 'Ιταλ. piova, fiamma (flamma, *κτλ.*). *Παρὰ δὲ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Τριπόλει, καὶ Χαλδίᾳ) ἀποβάλλεται ἐνίοτε παντάπασι τὸ λ, ὡς ἐν τοῖς εἰς πον ὑποκοριστικοῖς, προβατόπον, παιδόπον, κτλ. ἐκ τῶν εἰς πουλον, πωλον ἀλλαχῇ τῆς 'Ελλάδος ὑποκορισ. (προβατόπουλον, παιδόπουλον, συγκοπ. παιδόπλον· βλ.* Полярка). *καὶ τὴν κλωσαρίαν; κλωσσάραν (ὄρνιν κλώζουσαν), λέγουσι, κωσσάραν, κτλ.*

Сѣть (*δίκτυον*) *κεῦθος* (*κύτος*)?

Сѣю, *βλ.* Сѣмя.

Сюду, Сюда̀, Сюды̀, *οἷον σοῦδα, σοῦδῆ, σοῦδε= τοῦδῆ, τοῦδε, τυῖδε. ᾗ, σουτᾷ, σουτῇ = τουτᾷ τουτῇ (σ = τ). βλ.* Се́й, *καὶ* Ту́.

Ся = *λτ.* se, *jὲ* (*ἑαυτὸν. βλ. Μέρ. Λ. ἀντωνυμ.*), *Σερβ.* се, *ὡς καὶ* ме, те, *ἀντὶ* мя, тя. я = *α* = *ε* = ѣ. *βλ.* Я.

Сяжу̀, Сяга́ю, (*ἱκνοῦμαι, φθάνω*). *καὶ* Досяга́ю (*ἀφικνοῦμαι*). Осяжу̀ (*ἅπτομαι, ψηλαφῶ*). Посяга́ю (*ἅπτομαι γυναικὸς, συνάπτομαι, γαμῶ*). Присяга́ю (*ὀμνύω, προσαπτόμενος δηλονότι τῶν ἱερῶν*)=*σάζω, σάγω=τάζω, τάγω* (*ὀρέγομαι, ἐκτείνω*), *ὅθεν τάγγω, λτ.* tango=tingo,

tetigi=θίγγω, θίγω, λακωνικ. (θ=σ), σίγω, ὅθεν (οἶμαι) καὶ τὸ Σ. τσακόνω (κ=γ, οἷον, σαγόνω, ἀντὶ σιγάνω=θιγάνω, ἐκ τᾶ θιγάω,-γέω,-γόνω), θιγγάνω, θίγω, Γοτθ. tekan, Ἀγγλ. tenk, Γρμ. ticken, κτλ. συγγεν. Тяжу.

Сѧкну (ξηραίνω), ὅθεν τὰ σύνθετ. Изсѧкáю, Σλαβ, Изсяцáю (ξηραίνομαι· ὡς ἐκ τᾶ Сѧку) σάκω, σάχω, ἀντὶ (σάϝω, σαύω) σαύχω, (σαύκω, σάχνω), σαυκὸς, καὶ σαυχμὸς, σαχνὸς καὶ σάχνος κτλ. πρβλ. τὰ Σ. ψαχνὸς (=ἰσχνὸς, ξηρὸς, καὶ ὁ μὴ παχὺς· ψ=σ. βλ. Шáрю), καὶ τσάκνον (τσ = σ. βλ. Σημείωσ. Сѣшую) = σάχνον, σαχνὸν (ξηρὸν, ξυλάριον, κάρφος, ὡς τὸ Сýкъ· βλ. Сухíй· [ἔςι δὲ τὸ σαχνὸς, (καὶ σαυχνὸς)= σαυκρὸς (ρ=ν, ὡς, κυδρὸς, κυδνὸς· σαυρία σαυνία). ἕτω καὶ τὰ Σ. χνῶτα (ςόματος καὶ τᾶ ἄλλα σώματος ὀσμὴ, ἀποφορὰ) ἐκ τᾶ χρῶτα, χρὼς· ὡς" ἡδὺ χρωτὸς ὄζει. κτλ. ρ=ν ὡς καὶ, ἄντον, τὸν ἄρτον λέγασι νῦν οἱ Λάκων. καὶ, ἀχνὸν, τὸν ὠχρὸν οἱ Ἠπειρῶται. βλ. καὶ Чáхну.

Т.

Т, Т, т (Твéрдо, τφέρδο) = Τ, Τ, τ καὶ=κ, σ. — ҃Т = τ (300). ҂Т = τ (300000). Ἔςι δὲ τὸ τ καὶ = π, αἰολ. ὅθεν τριττὺς, αἰολ. τριππὺς (τριπὺς) = λτ. tribus, παρ' ὃ τὸ tribuo, ὡς καὶ ἐκ τᾶ φυλὴ, φυλάζω (=διαιρῶ εἰς

φυλὰς, διὸ καὶ τὸ tribuo ἁπλῶς = διαιρῶ, παρέχω. βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. φυλάσσω).

Таборъ, tabor, λέξις Βοεμ. τάφορ-ος=τάφρος, ὅθεν τὸ Τȣρκ. tabur,

*Табель, τὸ λτ. tabula, ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. τάβλα (πίναξ, σανὶς, τράπεζα· καὶ τὸ τάβλιον) 'Ιτ. tavola, Γρμ. Tafel, κτλ. συγγενὲς, τάπης (δάπης, δάπος, δάπεδον). ἐκ τȣ̃ τάω, τείνω, τέταμαι, tabula· ὡς, φάω, φήμη, fabula.

Тай, Тайно (μυςικῶς). Тайна (μυςήριον), ἐκ τȣ̃ Таю [κρύπτω = τάω, τέω (πρωτότυπ. τȣ̃ τέγω) τάος, τέος, τεανὸν, ὅθεν τάϜω (τάγω), τέϜω, τέγω, τέγος, τεγανὸν = ςέγω, ςέγος ςεγανὸν, λτ. tego, tectum, tegumentum, Λιθ. stégiu,-mi καὶ dengiu (τέγγω), ἀντὶ τέγω, ςέγω, (ςέγημι), dékis (τέγος) κτλ.] = „ςέγειν σιωπῇ, καὶ" ςέγειν λόγους, κτλ. καὶ „'Αρειοπαγίτου ςεγανώτερος = σιωπηλότερος ('Αλκίφρ.)· οὕτως ἐκ τȣ̃ μύω (κλείω), μύςης, μυςήριον. καὶ λτ. arcanum (arceo = ἀρκέω, ἄρκω). καθὰ καὶ clam (κρύφα), ἀρχ. calim, συγγεν. κάλυμμα, καλύβω, πτω (ὅθεν καὶ τὸ κλέβω, πτω, = κρύπτω). κτλ. καὶ τὸ Γρμ. heimlich, ἐκ τȣ̃ Heim (θριγκὸς, αὐλὴ, οἶκος, κώμη κτλ.) = Γοτθ. haïmos; Γλ. hameau (κατὰ τὸν Adelung) = εἱμὰς (καλύβη. 'Ησύχ. εἰ ὑγιὲς) ἐκ τȣ̃ ἕω, ἕνω, ἕννυμι, ὅθεν καὶ εἷμα = Hemd (καὶ ἀρχ. Γρμ. hemen, hemmen = καλύπτειν.) 'Αλλὰ τὸ μὲν εἷμα, ἶμα, ἱμάτιον = Hemd, ἀρχ. Hem-

mat, Hemmet. τὸ δὲ Heim, παρ' ὃ, τὸ heimlich μᾶλλον ἐκ τῦ ἀρχαίυ heim, ham=αἱμὸς (αἱμασιὰ). ἢ=χαμὸς, χαμὴ (ὅθεν χαμαὶ), καὶ μ=β=υ, χαβὸς, χαυὸς (κοῖλος), παρὰ τὸ χαύω, χάω, χόω, χώω, Σ. χώνω = κρύπτω· καὶ heimen = καύειν, χαύειν, χάβειν (χάμειν) =χάδειν (χάω, χάζω), χανδάνειν. καὶ χάω=κάω, κόω, κώμη, κτλ. βλ. καὶ Ρείμ. λ. αἱμύλιος].

Такій, ая, ое, καὶ Таковый, Таковъ, ва, во (τοιῦτος - αὕτη - οὗτο). Тако, Такъ, τοίως, τῶς (οὕτως), ἀνταποδοτ. τῦ (Акый, ак=як), Якій (βλ. Яко). ὡς τὸ οἷος πρὸς τὸ τοῖος, οὕτω τὸ Якій πρὸς τὸ Такій, ὁκοῖος, καὶ οἷον τοκοῖος· ἢ (τοῖος, τόϊος) τόγιος (ὡς Σ. ὄγιος ἐκ τῦ ὄϊος, οἷος). ὁ 'Ησύχ. ἔχει „τάγανα=τοιαῦτα Κρῆτες· ὡς ἐκ τῦ τάα (τία, ὅθεν τοῖα, τόος τοῖος), τάϝα, τάγα νη.

Таль (ἐνέχυρον), ἐκ τῦ Таю (κρύπτω. ὡς τὸ ὑποτίθημι, ὑποθήκη). οἷον τεγηλὸν=ϛεγαϛὸν. ὐ γὰρ δήπυ συγγεν. Тяглю, Тягло, ἐκ τῦ Тягу, Тяю = τάω, τέω, τίω (ὅθεν τίνω, τιννύω, τίσις. ἐκ δὲ τῦ τάω, τὸ τάλω, ταλάω, τλάω, ὅθεν τὸ Λατ. tollo (=ἀναδέχομαι, ὑφίϛαμαι, φέρω. βλ. καὶ Тылъ). καὶ πάλιν, τάω, τάγω, τάζω, τάσσω, ὅθεν τὸ Σ. τάζω =ὑπόσχομαι· ἀλλὰ τὸ Таль ἕτερον, ὐδ' ἂν εἴη ὡς τὸ Σ. τάξιμον, ταγὴ (καὶ κατὰ Σλάβον. δῆθεν, τάλη, Таль. ὡς, τάλω ἐκ τῦ τάω, καὶ ἐκ τῦ τέω, τέλω, τέλος)· ἄλλο δὲ τὸ ἄῤῥητον θέμα Таю (=

Чáю), *ἀντὶ* Тя́ю, *ὃ φαίνεται ἐν τῷ* Тащу̀ (*βλ. καὶ* Тягну̀, Тяжу̀). *Ἕτερον δὲ καὶ τὸ* Тáль *ἐκ τοῦ διαφόρου τὴν σημασίαν* Тáю. *βλ. τὴν λέξιν ταύτην.*

Тáмо, Тáмъ (*αὐτοῦ, ὧδε*) *ἐκ τοῦ* (Тóй, Тóмъ, Тò) Тà (=*τὸς, τὸ, τὰ, τᾷ, ἐπιῤῥημ. τῇ, τῇδε, τάδε*) *καὶ τῆς καταλήξ*, мо.=*τᾶ-φι, ὡς τό-φι, τόφι, αἰολικ.=τόθι* (*αὐτόθι, αὐτόφι*) *τόθε, ἐνταῦθα, ἐνταυθοῖ,-θὶ κτλ.* (*θα, θι, θε, τὰ μόρια=αἰολικ. φα, φι, φε. θ=φ. καὶ φ =β=μ. οἷον, τόβι, τόμι, τᾶμε, τᾶμοι. βλ. Μέρ. Α. τμήμ. β, Ἐπιῤῥημ.*). *Τὸ δὲ ἑλλην. τᾶμος, τῆμος* (*ἐπὶ χρόνου = τότε, ὅθεν καὶ λτ τὸ* dum, tum, *καὶ συνήθ. τόμος, ἔν τισι χωρίοις τῆς Θεσσαλ.*), *ἐκ τοῦ ἦμος, ἦμαρ* (*βλ. Ῥείμ. λ. τῆμος, καὶ τῆνος*), *οὐκ ἀναλογεῖ πρὸς τὸ* Тáмо. *οὕτως ἐπλάσθη καὶ τὸ* Сѣ́мо, Сѣ́-мо *ἐκ τοῦ* Сéй, Сiи. *καὶ τὸ* Кá-мо, *ἐκ τοῦ* Кiй, Кóй, кà, *κτλ.*

*Тáнецъ (*ὀρχηθμὸς, χορὸς*). Танцу́ю (*ὀρχοῦμαι, χορεύω*), *τὸ Γρμ.* Tanz, tanzen, *Γλ.* danse, danser, *κτλ. δάνσω* (*μέλλων, ἐκ τοῦ δάνω· ὡς κένω, κένσω. ἐκ δὲ τοῦ δάνω τὸ δάνδω, δανδαίνω*) = (*δένω, δέδονα*), *δονέω, δόνησις, δόνος, ὅθεν δόναξ = δείνω, δεῖνος, δῖνος, δινέω, δινεύω* (*χορεύω κυκλικῶς· ὀρχοῦμαι*) „ *ἐδίνευον κατὰ μέσον* (*Ὅμηρ.*). *Ἡ λέξις καθόλου σημαίνει κίνησιν. πρβλ. καὶ Ἀραβ.* tantza (*χορὸς*), *καὶ Ἑβρ.* dassech (*χορεύω*), *βλ. καὶ* Adelung. *λ.* tanzen.

Таппà (*λυκαυγὲς ἑσπέρας. — ἀρχαία λέξις παρὰ τοῖς Ῥώσσ. ξενικὴ μὲν δοκεῖ, εἴη δ' ἂν καὶ συγγεν. τῦ* Топи́ть Топлю̀, *ἐκ τῦ* пону̀ = *δύπω, δύπτω υ = ο = α, δυπτὰ) δυπτὴ (= δύσις, ἐκ τῦ δύω, ὅθεν καὶ τὸ δύϝω, δύπω, πτω).* [*Οὐ γὰρ οἶμαι παρὰ τὸ* Теплю̀=Тепу̀= *θέπω, θάπω, θάβω (συγγεν. τῦ θύπω, τύφω, θῦμος, βλ.* Тмà), *ὅθεν καὶ Σ. θαμβὸς, θαμβόω, -όνω (=ἐπηλυγάζω, σκοτίζω), θαμβωτὸς, θαμβωτὰ, θαμπωτὰ (καὶ οἷον ἐκ τῦ θέπω, θεπτὸς θάπω, θαπτὰ,* шаптà), *ὡς λέγομεν Σ. θαμπὰ, καὶ σύ-θαμπα τὸ καὶ ἄλλως σύμμυχρα, καὶ μύχρωμα, καὶ μύργωμα (βλ.* Мра́къ), *καὶ σύῤῥοπα = σύν-ροπα, σύν-ροφα, κατὰ μετάθεσ. ἀντὶ σύνορφα, ἐκ τῦ ὀρφὸς, ὅθεν καὶ ἡ ὄρφνη, ὄρφνα· καὶ ῥῆμα, συῤῥοπόνει συῤῥοπάζει = συνορφάζει. ὥςε τὸ μεταπεπλασμένον σύῤῥοπα=σὺν ὄρφνᾳ, ἂν ὄρφναν, ὀρφνηθεν. κτλ. μετὰ τῆς σὺν, ὡς καὶ σύμμυχρα, σύθαμπα, καὶ αὐτὸ τὸ Σλαβ.* Сумра́ки (Сумра́къ, *ἐκ τῦ* Су = *σὺν, βλ.* Со, *καὶ* Мра́къ). *Ῥωσσ.* Су́мерки = *Σ. σύμμυργα, σύμμυχρα*].

Тарапо́рю (*λαλῶ ταχέως καὶ εἰκαίως, φλυαρῶ) τερατέω, τερθρεύω, ἢ τερετίζω (ὀνοματοποιΐα. ὡς καὶ τὸ τάρεν, καὶ τὸ ταρατάνταρα. πρόσθες καὶ τὸ συνήθ. τερατόρι, εἶδος μυττωτοῦ, ἀπὸ τῦ ἐν τῷ τρίβεσθαι ἦχου πεποιημένον*).

Таре́лка, Торе́лка (*ὡς ἐκ τῦ* Тарѐль) *μεταθέσει, τὸ Γρμ.* Teller, *Γλ.* taillair, *Ἰτ.* tag-

liero, καὶ συνήθ. ταλλέρι (πινάκιον), παρὰ τὸ Ἰτ. tagliare, Γερμ. theilen = δαίλειν (δαίλω, δάλλω, Ἡσύχ.) = διαιρεῖν, δαιτρεύειν (κόπτειν τὰς μερίδας). Ἡ δὲ, κατά τινας τῶν ἡμετέρων, ἐτυμολογία τῦ τῆς συνηθ. ταλλερίυ ἐκ τῦ τάλαρος, πάντῃ ἀπίθανος, καὶ τῦ ἐτύμυ μακρὰν ἀπεσχοινισμένη.

Тáрчъ, Тáрча, Βομ. tartscha (εἶδος ἀσπίδος, ὡς θυρεὸς, λαισήϊον) = μσ. λτ. καὶ Ἰτ. καὶ Ἰσπ. targa, Γλ. targe, ὅθεν καὶ Σ. (παρά τισι τῶν νησιωτῶν) τάργα, ἐκ τῦ λτ. tergum, tergus = τέρχος, τέρφος (χ = φ = δέρμα, βύρσα, δέῤῥις, δορὰ, δειρὴ, λτ. dorsus, dorsum), ὡς τὸ σκύτος Λτ. scutum, Σ. σκουτάριον, βλ. Щи́тъ. τῦ δὲ τέρχος, τέρφος, καὶ ςέρχος, ςέρφος, συγγενῆ τὰ τάρφος, τάρχος, τάρπος, τάρφος, τάρπη, (καὶ π = φ = χ = γ), τάργη (ὅθεν τὸ τάργα, targa), ταργάνη, καὶ σ = τ (σάργα) σαργάνη, κτλ. (= ταρσὸς, κτλ. καὶ καθόλου πᾶν τὸ σκληρὸν καὶ τραχύ· βλ. Ῥείμ. Λ. τάρφος, ταρπάνη, τέρφος). ὅθεν καὶ ἡ Σ. τσέργα (ἔπιπλον, ἢ ἐπιδέμνιον ἐριῦν εὐτελές) = τέργα, ὡς καὶ τὸ σκυτίον (= σκυτίον, ἐριῦν χωρικῶν ἱμάτιον), συγγεν. τῦ σκυτάριον = scutum Таскáю, συγγεν. Тащỳ (τάσκω, τάζω).

Тáть (κλέπτης, καὶ Βενδ. tat). Татьбà (= тать̂à· ὡς καὶ тажбà = тáжѓа, тáжа, καὶ свáдьба = свáдѓа, σφάδϝα, σφαδὴ, σφιδὴ), καὶ Тáтство (κλοπὴ)· τάτης, τήτης, ἐκ τῦ

τατῶ, τητῶ (ςερῶ) „ τῆτος καὶ τήτη (τάτϜα) = ςέρησις (Ἡσύχ.). Τὸ Γρμ. dieb, ἀρχ. thiob, Κτσξ. deif, Ἀγγλ. tief (δῦλος καὶ κλέπτης) καὶ Γτθ. thiebs (κλέπτης), καὶ theowis, Ἀγγλσξ. theowe (δῦλος) = θὴς (θήϜς), θητὸς, θῆσσα, θητεύω, συγγεν. τητάω· καὶ, θὰς (θὴς), θάτας. Κύπριοι (Ἡσύχ.). Ἴσως, ἐκ τῦ θέω (τίθημι), „ θεῖναι=ἐργάσασθαι (Ἡσύχ.) τὸ δὲ θεῖναι= Γρμ. dienen, καὶ diener, ὁ θὴς (βλ. καὶ Adelung). Οἱ θῆτες τητώμενοι (ςερόμενοι τῶν ἀναγκαίων) τητῶσι (ςερῦσιν, ὅθεν κλέπτυσι). Κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλών. „ τητῆν,=ζητεῖν. (βλ. Ῥείμερ. Λ. τῆτες).

Тачáю (συντίθημι, συῤῥάπτω. ὡς ἐκ τῦ Тачу̀) τάζω, τάσσω, τάττω. συγγ. Тащу̀.

Тащу̀ (ἕλκω, σύρω=τάσκω, τάκσω, τάξω, μέλλων τῦ) τάζω=τάγω, ἐκ τῦ τάω, τάνω, τανύω, καὶ τένω, τένδω, λτ. tendo, καὶ ταίνω, τιταίνω. „ ἄροτρον, ἅρμα τιταίνειν (=ἕλκειν). Τὸ Γερμ. ziehen ἀναφέρεται εἰς τὸ duco (Adelung). βλ. καὶ Тяну̀, καὶ Тяку́. (τὸ ἄῤῥητον θέμα Тáю = Тя́ю, βλ. Тáль).

Таю̀, ἀπῤμφ. Таи́ть. βλ. Тáй.

Тáю, ἀπῤμφ. Тáять (τήκομαι, ἀναλύω) τάω [ὅθεν, τάϜω, τάγω, ςάγω, ςάζω. καὶ τάγω, τάκω, τήκω, теку̀, Λτ. tabo, tabeo, (β=π=κ, ὡς lupus, λύκος), καὶ τάγω, τάγγω, τέγγω, Λτ. tingo=βάφω) ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ extingo—guo, καὶ restingo,—guo, Γρμ. tünche, Ἰσλ. tidka· ἀλλὰ

βλ. Точка). *τὸ δὲ Γρμ.* thauen, *Κτσξ.* dauen, *'Αγσξ.* thawan,=*δεύειν*]. Та́лый, Та́ль, (*τηκτὸς, λυτὸς, λελυμένος, οἷον χιὼν λυθεῖσα, πάγος, κτλ. οἷον, ταλὸς, ϛαλὸς*)=*ϛάλων, ϛαλάζων, ϛαλακτὸς, ὡς συνήθ. ϛάλα* (*ἐκ τῦ ϛάλω*)= *ϛίλη, λτ.* stilla, *παρὰ τὸ στίλω, στίλλω, λτ.* stillo. *τὸ θέμα ϛίω, στίλω=ϛάλω, ὅθεν ϛαλάω —λάζω, ἐκ τῦ τάω, στάω· καθὰ καὶ ἐκ τῦ ϛέω, ϛέλλω, κτλ.*)

Тваро́гъ (*μάζα πεπηγότος γάλακτος, νωπὸς τυρὸς, οἵα ἡ Σ. ὔρδα, παρὰ τὸ ὔθαρ, μεταθ. ὔθρα*) *τϜορὸς, τορὸς=τυρὸς* (*ὡς νύξ,* nox, *καὶ ο=α, τϜαρὸς*). *ἢ καὶ ἐκ τῦ τάρω, τϜαρὸς, ὡς ἐκ τῦ τύρω, τὺρός.* [*Τάρω, τόρω, τύρω, τύποι συγγενεῖς· ὅθεν ταράσσω, τορύω, τορύβω, θορυβῶ, κτλ.*]

Тве́рдый, Тве́рдъ (*ϛεῤῥὸς, πάγιος, πηκτὸς, πυκνὸς, σκληρὸς, ϛαθερὸς, ὀχυρὸς*), *Σρβ.* Тврд, *Πολ.* twardy, *Βμ.* twrdy, *Κρτ.* tverd. *Κρν.* terd *κτλ. τέρφος τερφὸς* [*φ=θ, τερθὸς* (*ὡς σκύφος, σκύθος*), *καὶ θ=δ, οἷον τερδὸς, τϜερδὸς, τϜέρδος*]=*τϜέρφος, τερφὸς=ϛερφὸς* (*ἐκ τῦ ϛερεὸς, ϛερεϜὸς ϛέρεβος—ὅθεν ϛερεβεννὸς, ϛερεβνὸς, καὶ β=μ, ϛερέμνιος, καὶ τέρεμνος, τερέμνιος, χωρὶς σ.— ὡς καὶ, τέμμα=ϛέμμα, κτλ. καὶ β=φ, ϛέρεφος, ϛέρφος, καὶ τέρφος*). Твердѣю (*πήγνυμαι, σκληρύνομαι*), *καὶ* (д=ж, *ὡς δ=ζ =σδ*=дж) Твержу̀, Твержду̀ (*ἀπὸ μνήμης λέγω, ἀποϛηθίζω. διὰ τὸ ϛερεῦσθαι πρῶτον*

καὶ οἷον πήγνυσθαι ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ἀποςοματιζόμενα). ἢ Твéрдъ, Твердѣю = *ςαθερὸς, ςαθερόω* [*χωρὶς τοῦ σ ταθερὸς, τϜαθερὸς τϜαδερὸς, μεταθ. καὶ συγκοπῇ, οἷον τϜερδὸς, -δέω· ἔςι δὲ καὶ τὸ ςαθερὸς, (ςαθὸς) ἐκ τῦ ςάω, ςέω, ὅθεν καὶ τὸ ςέρω, ςερεὸς, ὡς καὶ ςύω, ςύραξ* = (*ςόω*) *ςόρθη, ςόρθυξ, υγξ.* (*βλ. ʽΡείμερ.*). *κατὰ τὸ ςόρθη, ςόρθος, ἐσχηματίσθη καὶ τὸ* Твéрдъ, *σ-τϜόρδος, σ-τϜέρδος*]. *τὸ Λτ.* durus *παράγυσιν ἐκ τῦ δρῦς* (*Βόσσ. ἐτυμολ.*), *ἢ παρὰ τὸ δαρὸς* (*α*=*υ*), *Γρμ.* dauer,-nd (Adelung), *καὶ Σνσκ.* dura.

Тверцà (*ποταμὸς παρὰ τὴν ἐπώνυμον πόλιν* Твéрь), *φαίνεται συγγεν. τῦ Τέβερις* (*συγκοπῇ,* Тверéц), *καὶ Τίβερις καὶ Θίβερος καὶ Θίβρος, ἢ Θύβρις καὶ Θύμβρις, Λτ.* Tiber, Tybris, Tyberis, *'Ιταλ.* Tèvere, *ὁ τῆς ʽΡώμης ποταμός· τῦτο δὲ πιθανῶς, ἐκ τῦ θιβρὸς* (*θερμὸς, λαμπρὸς, ὡς καὶ τὸ Ἄλβις,* Elbe=*ἀλφὸς, λευκὸς, βλ.* Лéбедъ), *θιβερὸς, ὅθεν καὶ τὸ κύριον ὄνομα Τιβέριος. καὶ τὸ* Твéрь, *ὡς ἡ Τιβεριάς. Ἔςι δὲ καὶ ἄλλο κύριον Τεβρὸς*=*Σεβρὸς* (*σεβερὸς*=*σεμνὸς, ὅθεν Σεβῆρος*), *καὶ πόλις Κύπρυ Τέμβρος· καὶ 'Ιταλικὴ δὲ πόλις ἀρχαία* Tibur, *τὰ Τίβυρα καὶ Τίβυρις, ἡ νῦν 'Ιταλιςὶ* Tivoli. *Ὥςε καὶ τὸ* Твéрь *εἴη ἂν*= *Τέβρος* (*Τέμβρος*). *ἔςι δὲ καὶ ὄνομα ἀρχαίυ φύλυ Σλαβονικῦ* Тиверцы, *Τιβερικοὶ, ἴσως παρὰ τὸν ποταμὸν* Тверцà.

Твой, Твоя, Твое, *τϜεὸς, τϜεὰ, τϜεὸν* (*ε=ο*), *τεὸς, ὰ, ὸν* (*ἐκ τῆς γενικῆς τέο, ὡς ἐκ τῆς ἕο, ἑὸς, καὶ ἐκ τῆς σέο, σεὸς, σεὰ, σεὸν, παρ' ἣν δὴ συνεκόπη ἡ, σὸς σὴ, σὸν· καὶ* (*τυὸς*), *Λτ.* tuus, *'Ιτ.* tuo, *Γλ.* ton, *Γρ.* dein, *Γτϑ.* theins, *'Αγγ.* thine, *'Ολ.* dijn, *'Ισλ.* thin, *καὶ Οὐγκρ.* tieed, *Σνσκρ.* ton, tava. (*ἐκ τοῦ* Ты, *τὺ, σὺ. πρόσϑ. καὶ τὸ Τυρκ.* sen, senin). *βλ.* Той.

Творю (*δημιουργῶ, ποιῶ, κτίζω*) *τϜόρω=δϜόρω, δόρω* (*δέρω, τέρω, δάρω, ὅϑεν μεταϑέσ.*) *δράω, δρώω.* [*ὡς, δράϑω, δάρϑω, δέρϑω,* (*σδέρϑω*) *λτ.* sterto· *δράκω, δέρκω, κτλ.*]. „*τί δόστορε= τί ποιεῖτε, Ταραντῖνοι. 'Ησύχ. γῤφ. τί δόροσϑε = δρώωσϑε. ἢ ὀρϑότερον* „*τί δόροτε =δρώοτε* (*ἐκ τοῦ δρώω, δρόω, δόρω*). Тварь (*κτίσμα, κτίσις*)· *δϜάρος, δέρος ἀντὶ δρᾶμα* (*δράω, δέρω, τέρω, συγγεν. βλ.* Трў). *ὅϑεν, οἶμαι, τὸ* Товаръ *καὶ* Таваръ (*ἀρχ. 'Ρωσσ. κτῆμα· νῦν, ἐμπόρευμα, πρᾶγμα. Σερβ. δὲ, φορτίον*). *καὶ* Товарищъ, Таварищъ (*συνέμπορος, ἑταῖρος= συμπράκτωρ*), *ἀντὶ* Тварищъ, *ὡς* Творитель= (*δϜορήτωρ*) *δρήτωρ, ἀντὶ δρήςωρ, δρηςὴρ, δράςης* (*δημιουργὸς*)· *τὸ δὲ ἀρχ. 'Ρωσσ.* Тавары, Товары (*ςρατόπεδον*)=*τάφροι. βλ.* Таборъ.

Тезъ, *ὅϑεν* Тезо—(*ἐν συνϑέσει*)=*τὸς* (*ὅϑεν τόσος, αἰολ. τέσος, σ = ζ, τέσον*) = *ταυτὸς, ταυτὸ· ὡς,* Тезоименіе (*ταὐτωνυμία*) = *ὁμωνυμία,* (*οἷον, τεσωνυμία*). *ὅϑεν χυδαίως συγκοπ.* Тезка = Тезоименитый (*ὁμώνυμος*).

Текỳ, ἀπρ. Тéчь, Теıщѝ (ῥέω, διαῤῥέω. 2, θέω, τρέχω), Λιθ. tekỳ (τέκω) ἀντὶ, τάκω, τήκω [ἐκ τȣ̃ τάω, Táю, τάγω., στάγω, στίζω (ἔςι δὲ τὸ τάκω =τάγω [ςάγω], ὡς ῥάγω, ῥήγω, ῥέκω, ῥείκω, ἐρείκω). Οὕτω καὶ Σ. τρέχω = θέω καὶ ῥέω· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ θέω, καὶ θάω, θάζω, θάσσω (ὅθεν τὸ θάσσων, ττων, θᾶσσον, ττον), συγγενές πως δοκεῖ τȣ̃ τάω, τάγω, ὅθεν καὶ θάγω· „ θαγῇ = ἥξεις (Ἡσύχ.), παρ' ὃ καὶ τὸ τάχος, ταχὺς, ταχίων, τάχιον = θᾶσσον. Ἡ ἰδέα καθόλȣ ἐμφαίνει τάσιν, ἔκτασιν (βλ. καὶ Тякỳ, καὶ Ῥείμ. λ. θάω). Ἐκ τȣ̃ ταχὺς, ταχεῖα, ταχέα, λέγει ἡ Σ. ταχειà, ἢ ταχιà= αὔριον (ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ κατὰ τὰ ταχέα, ὡς λέγομεν καὶ, τὸ τάχυ, καὶ, ταχὺ ταχὺ=πρωΐ, λίαν πρωΐ. ὡς τὸ „ ἠȣ̃ς. οὕτω καὶ τὸ Γλ. demain, Ἰτ. dimani = de mane, = ἐξ ἠȣ̃ς)· καὶ ταχινὴ δὲ Σ. ἡ πρωΐα, ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ βραδειà, βραδινὴ, καὶ ἀργασινὴ, ἡ ἑσπέρα, (ὀψία)· ȣ̃τω καὶ, ἀργà (ἀργὸς), καὶ βραδὺ (βραδὺς) = ὀψέ]. ὅθεν Вос-текỳ (ἀνατρέχω, ἡ δὲ Вос, καὶ πρό τινων συμφώνων Воз=ὑπὲρ, ἀνὰ, ὑψȣ̃· συγγεν. τȣ̃ Выс = Ϝύψι). Вос-тóкъ, Вос-тóчie (ἀνατολὴ) ἐκ τȣ̃ Тóкъ (= τάχος, δρόμος. τȣ̃το δὲ χωρὶς προθέσεως ἄχρηςον), σημαίνει γȣ̃ν τὸ Востóкъ κυρίως, ἀναδρομὴν (ὡς ὕψι τάγοντος, ἤτοι θέοντος τȣ̃ ὑπερίονος Τιτᾶνος· οὕτω καὶ τέλλω, ἀνατέλλω, ἀνατολὴ, καὶ Λτ. orior, ὄρω, Oriens,

καὶ Восхόдъ [*ἄνοδος*] = Востόкъ. *βλ.* Хо-кỳ). Сýшки *'Ρωσσ.* (*ἡμερονύκτιον*, *εἰκοσι-τεσσάωρος χρόνος*) *πληθυντ.* *ὡς ἐκ τῦ* Сý-шокъ (*οἷον σύ*(*ν*)*ταχος* = *ταχύτης δρόμυ συ-νάμα νυκτὸς καὶ ἡμέρας*, *ἢ ἅμα ἡλίῳ ἀνα-τέλλοντι μετρυμένυ ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἀνα-τολήν.* *ἐκ τῦ σύνταχυς καὶ τὸ Σ. σύνταχα*= *ἅμα πρωΐᾳ.* *ὅτι δὲ τὸ* Су = Со = *σὺν*, *βλ.* Cὸ *καὶ* Тыль *καὶ* Тапшá)· *κτλ.* *'Εκ δὲ τῦ* Текỳ=*ῥέω*, *τὸ* Тóкъ (*ῥεῦμα*, *ῥεῖθρον*) *τάκος* (*ὡς τάχος*, е=*α*=*ο*) *τάγος*, *ἀντὶ ςάγος· ὡς ἐκ τῦ* Точỳ (*συγγεν.* Текỳ) *τὸ* Ис-шóчникъ (*πηγὴ*) *οἷον ἔξ-ςαξις*, *ἐκ ςάζω* (*α*=*ο*, Точỳ, *οἷον ςόζω*). *καὶ* О-шекỳ (*ἀμφιςάζω*). О-шóкъ (*νῆσος*)=*ἀμφιςαγὴς*, *περίῤῥυτος*(*βλ.* Óстровъ). *ἐκ τῦ* Текỳ, Тóкъ, *καὶ τὸ* С-шокáнъ = *ςά-γανον* (*ποτήριον.* *βλ.* Стокáнъ· *ἐκ δὲ τῦ ςά-γανον τὸ λτ.* stagnum, *ἡ λίμνη· καὶ τὸ* stannum *ὁ κασσίτερος*, *γν*=*νν*, *ςάγνον*=*ςαγὼν*). *τῦ* Текỳ *παράγωγον δοκεῖ μοι καὶ τὸ* Дéгошь = *ςαγετὴ*, *ςακτὴ* (д = ш, к = г. *βλ.* *τὴν λέ-ξιν*), *ὡς καὶ* Теклѝ=*ῥητίνη* (*ῥέω*). *Τῦ δὲ τάω*, *τάγω*, *ςάγω*, *συγγενὴς φαίνεται καὶ ὁ Τάγος Λυσιτανίας ποταμὸς* (Tajo, Tejo) Tagus, *καθὰ καὶ* Tagonius (*ὁ* Henarez), *ταγώνιος*=*ςαγώ-νιος· οἱ δέ τινές φασι παρὰ τὸ Κελτικ.* taguet (*ςραγγὸς*, *συμπεπιεσμένος*). *βλ. καὶ* Точỳ, Тещỳ.

Телѝ (*δάμαλις*). Телéцъ (*μόσχος*) *φαίνεται*=*ἴ-τα-λος*, *ἰ-τάλα*, *ἴταλος* (*ὅθεν καὶ ἡ 'Ιταλία*)· *καὶ*

* *

α = ε (ἴ-τελος, ἰ-τέλα, Телѧ, κατ' ἀποκοπὴν τȣ̃ ι· ὡς Σ. χνάριον = ἰχνάριον), καὶ ἴτυλος, Fίτυλος, λτ. vitulus [ὅθεν καὶ τὸ τῆς συνηθ. βιτέλιον = ἐρίφιον διετὲς ἀρσενικὸν, οἷον ἰτύλιον, ἐκ τȣ̃ ἰτὸς, ἴτω = ἴω, εἶμι, καθὰ καὶ τὸ αἴξ, ἐκ τȣ̃ ἀΐσσω (βλ. Жребёцъ)· ὁ δὲ τριετὴς ἔριφος ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγεται 'βεῤῥάδι = Fέῤῥαος, Fέῤῥας (Fέῤῥαδος) = ἔῤῥαος (συγγεν. ἔριFος, ἔριφος, ἐκ τȣ̃ ἔῤῥην = ἄῤῥην, ὅθεν καὶ τὸ λτ. verres, βλ. Бара́нъ). ὁ δὲ τετραετὴς, τράγος. οὕτω διαιρȣ̃νται καὶ αἱ τȣ̃ προβάτου ἡλικίαι· τὸ μὲν γὰρ ἐνιαύσιον, ἀρνίον· τὸ δὲ διετὲς, ζιγȣ̃ρι, ζιγάρι (= δίωρον, δὶς, ὧρος, ὁ ἐνιαυτὸς, ὅθεν καὶ ἐννέωρος = ἐνναετὴς)· τὸ γȣ̃ν δίωρον = ζίωρον (δ = ζ· ὡς τὰ, δυγὸς, ζυγὸς· ζὰ, διὰ) καὶ ζίFωρον, ζίγȣρον, ζιγέριον (ω = ου καὶ α· ὡς, αὖς, οὖς, ὦς). τὸ τριετὲς, μελιέριον, (= μολέριον, καὶ μολόβριον = ἁπαλόσαρκον). τὸ δὲ τετραετὲς, τέλος, κριὸς, κριάριον αἱ λέξεις ποιμενικαί]. ἔςι δ', οἶμαι, τὸ Телѧ ἐκ τȣ̃ ἀῤῥήτȣ Тею, Таю (βλ. Таю́. ὡς ἐκ τȣ̃ Таю, Таль) = τέω, τάω (τάλω, ταλάω, καὶ τελάω) ταλὸς, τᾶλιξ, ταλὴ, Теле́цъ, Телѧ = τηλὸς (μακρὸς τὸ ἀνάςημα, ἐφῆλιξ, ὅθεν νέος. καθὰ καὶ Λτ. Juvenca, δάμαλις, Juvencus, μόσχος, πόρτις, ἐκ τȣ̃ Juvenis, νέος). τοιαῦτα καὶ τὰ κύρια ὀνόμ. Τῆλυς, Τάλως· καὶ τὸ αἰολικ. τᾶλις, τᾶλιξ, καὶ δᾶλις (= ἧλιξ, μνηςὴ), μελλόγαμος

παρθένος). *διάφορον δὲ πάντῃ τὸ Ἑβραϊκ. ταλιθὰ=κοράσιον.*

Телéга. *βλ.* Тяну̀.

Тем, *ἢ* Тьм (*Σημείωσαι* ь=е, *καὶ βλέπε ἐφεξῆς τὸ ςοιχεῖον* ь), *πρωτότυπον τοῦ* Тмà (*ὡς τὸ* Сто, *ἐκ τοῦ* Сот, Сото). *ὅθεν* Тéмный, Тéмно.

Тенетò (*δίκτυον πτηνῶν*) *τανυςόν. ἢ τενίδιον* (*τάνω*, Тяну̀, *τανύω, τένω, τενία, ταινία, τείνω*) *ὡς τὸ τένος, τέννος, λτ.* tenus (laqueus, funiculus)=*Γρμ.* Sehne, Senne, (*βλ. Ῥείμ. λ. τένος*). *τὸ ἄῤῥητον θέμα*, Тену̀, Тéю. *βλ.* Тяну̀.

Тепéрь (*νῦν*) *τέφερ-α, ἀντὶ τόφερα, τόφρα* (=*ἐν τούτῳ. α=ε· ὡς, τεσσίχον, αἰολικ.=τοσσίχον· τέτα=τόσα. Ἡσύχ.*), *καὶ Ταταρ.* teper, *Ἰνδ.* taber· *τὸ δὲ λτ.* toper = cito (*ταχέως*).

Тéплый, Тéпль (*θερμός*). Теплотà (*θερμότης*). Теплѣ́ю (*θερμαίνομαι. ὡς ἐκ τοῦ* Теплю̀ *ἀντὶ* Тепу̀) *τέπω, θέπω* (=*τάφω, θάπω, τύφω*), *λτ.* tepo,-peo, tepidus, *Ἰτ.* tepido, *Ἰσπ.* tibio, *Γλ.* tièd, *Σνσκρ.* tapitum, tapa, *Περσ.* tab, taften. [*τὸ* Тéпль *παρηχεῖ καὶ πρὸς τὸ θέλπω, θέλπος, θάλπω· ἀλλὰ τοῦτο μὲν παρὰ τὸ θάλω, λτ.* halo, *θάλϝω, ἐν δὲ τῷ* Тéпль *τὸ λ κατ' ἐπένθεσιν· ὅθεν ἡ λέξις ἀνήκει εἰς τὸ ἀρχαῖον τέπω, θέπω, τέπος, λτ.* tepor, *τεπερός, παρ' ὃ ἐσχηματίσθη καὶ τὸ* (*τεφερός, ρά*) *τέφρα, τεφρός*, (*καὶ οἷον, τεφλός, τεπλός· λ = ρ*), *κτλ. βλ. καὶ* Топлю̀].

Тереблю̀ (*τίλλω, μαδῶ, οἷον λίνον, τρίχας, κτλ. ὡς ἐκ τοῦ* Теребу̀ *ἀντὶ* Требу̀, *τερέπω*)=*τρέπω,*

ὅθεν ςρέπω, ςρέφω, ςρέβω, ςρεβλόω, ςράφω, ςράβω, ςράγω, κτλ.

Тередóрю(τυπόω),Тередóрщикъ(τυπωτὴς)συνήθ. ταλλεδȣ̃ρος,ταλλεδόρος(τορευτὴς),ταλλεδȣρεύω. ἐκ τȣ̃ 'Ιτ. tagliare (οὐ παρὰ τὸ τορεύω, τερέω, τερηδὼν, κτλ.). τὸ δὲ taglio=Γρμ. theilen, κτλ. ἴσως = δάλω, δαίλω=κόπτω, (βλ. Дѣлю).

Тéремъ (δωμάτιον ἀνώτατον ὑπ' αὐτὴν τὴν ςέγην τῆς οἰκίας μετὰ θυρίδων, τὸ συνήθ. παταρὸν) τέρεμα, ἀντὶ τρῆμα (τρῦμα, τρύπα, θυρὶς), ἐκ τȣ̃ Терỳ, Трỳ.

Терéться (τρίβεσθαι) ὡς ἐκ τȣ̃ Терỳ, Терéти, Σλαβ. Трѣти, ὅθεν Трỳ=τέρω, λτ. tero, τερίω, τρίω, τρίβω. βλ. Трỳ.

Терзáю (σχίζω, ῥήσσω, τρύχω, τείρω, ὡς ἐκ τȣ̃ Терзỳ, οἷον τερσάω, τερσῶ,=τέρσω, μέλλ. τȣ̃ τέρω)=τρέω, τρύω, Трỳ (τερύω) τερύσκω, τρύσκω, τρυπῶ, τρύχω, κτλ. λτ. tero, - reo, Γρ. zerren, Κτσξ. teren, 'Αγσξ. tæran, 'Αγγ. tear, Σβ. tära, καὶ Βενδ. zeru.

Тéрнъ (ἀγρία κοκκυμηλέα ἤτοι δαμασκηνέα, λτ. prunus spinosa). Тернie (ἄκανθα, ἀκανθών· ἀθροιςικὸν), Βμ. trn, Πολ. tarn, Γρμ. Dorn, 'Αγγ. thorn, Σβ. torn, κτλ. συγγενὴς τορὸς (τέρων, τρῶν), ἐκ τȣ̃ τέρω, λτ. tereo, τρύω, Трỳ (τρυπῶ), ὅθεν καὶ τορεὺς, τέρετρον, κτλ. τὸ δὲ τέρω = δέρω (Σ. δέρνω), ὅθεν δρέω, καὶ δρίω, δρύω, δρύπω, δρύφω, τρύπω, κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. Δρύφω.

*Терпентинъ, τὸ λτ. terebintha, Γρμ. Terpenthin, Ἰτ. termentina, συνήθ. τρεμεντίνα = τερεβενθίνη (ἐλλειπτ. ῥητίνη, ἐκ τῦ δένδρου, τερέβινθος, τὸ καὶ τρέβινθος, καὶ τρέμινθος, καὶ τρέμιθος· β = μ).

Терпкій (ὄμφαξ, ὀμφακίας, αὐςηρὸς, δριμὺς, ὀξύς· ὡς ἐκ τῦ Терпокъ, Κρν. terpki, Βμ. trpky, Κρτ. terpek. φαίνεται οἷον, τερπὸς, τερφὸς) = ςερφὸς, μεταθέσ. ἀντὶ ςεφρὸς (ὡς τέρτα=τρίτη. αἰολ. καὶ, τέρα=τρία. Ἡσύχ.), ςιφρὸς=ςυφρὸς (βλ. Ῥείμ.)· δοκεῖ μοι δὲ μᾶλλον τὸ Терпкій (Терпокъ οἷον δέρπος, δρόπος=δέρπων, δρύπων) συγγ. τῦ δρέπω, δρύπω, δρίπω, πτω, δριμὺς, ἐκ τῦ δρέω, δέρω, τρέω, τέρω, ὅθεν καὶ τάρω, τάρβω, ταρβέω, τάρβος, λτ. torpor, torpeo = Терпну (ναρκῶ, αἱμωδιάζω, ὡς ἐκ τῦ Терпу = τέρβω, ἀντὶ τάρβω, ταρβέω, -νω)· καὶ τῦτο μὲν τὸ Терпну λέγεται ἐπὶ νάρκης μελῶν (ὡς τὸ Дрябну), τὸ δὲ Терпкій ἐπὶ τῶν δριμέων, διὰ τὸν ἐξ αὐτῶν γομφιασμὸν ἢ αἱμωδιασμὸν τῶν ὀδόντων· ὡς καὶ τὸ ναρκᾷν καὶ αἱμωδιᾷν ἐπ' ἀμφοτέρων· καὶ Σ· αἱμωδιάζειν τὰ πόδια, καὶ τὰ ὀδόντια· καὶ τὸ δραπέτσι δὲ ἐπὶ δριμέων. βλ. Дряблый.

Терплю (πάσχω, τλάω, τάλω, τόλλω, ταλάω, ὅθεν λτ. tollo = ὑπομένω, ἀνέχομαι. ὡς ἐκ τῦ Терпу), οἷον τερέβω, τέρβω (ἀντὶ τερίβω, τρίβω· ὡς αἰολ. τέρτος, ἀντὶ τρίτος, λτ.

tertius), *τριβὴ*, Терпѣніе (*ὑπομονὴ*, *οἷον τριβανίη*,-*βάνιον*, *ὡς τρίβανον*). *ἐκ τῦ τέρω*, *τέρϝω*, *τερίω*, *τερίϝω*, *τερίβω*, *ὅθεν τρίβω λτ.* (trio) trivi, tero, Терéпъ (*ὡς ἐκ τῦ* Терỳ) *ὅθεν* Трỳ (*βλ.* Терéпься), *καὶ τερύω*, *τρύω*, *τρίπω*, *θρύπω*, *τρύφω*, *τρύχω*. *Οὕτω καὶ τὸ λτ.* patio = *παθέω*, *πάθω*, *πάσχω*, *καὶ* patientia, *ἡ ὑπομονή*. (*τὸ* Терплю̀ *ἀμετάβατον*. *βλ.* Терáю). *βλ. καὶ* Торю̀.

Тéрпну, *βλ.* Тéрпкій.

Терỳ, *ὅθεν* Терéть, *βλ.* Трỳ.

Терáю (*ἀπολλύω*, *ἀποβάλλω*, *Σ. χάνω*· *ὡς ἐκ τῦ* Терỳ, *τερῶ*, *τέρω*, *τερέω*)=*ςέρω*, *ςερέω*,-*ρῶ* (*ἐλλειπτ. ἐμαυτὸν*) = *ςεροῦμαι* (*χωρὶς τῦ σ*, *ὡς*, *τέγος*, *ςέγος*, *κτλ. ὁ δὲ τύπος ἀμεταβάτως*, *ὡς τὰ*, *τέρω* (*τρέω*), *φέρω*, *ςέγω*, *καὶ τέτροφα*, *δέδρομα*, *κτλ. Οὕτω καὶ Σ. πολλά*, *ἐν οἷς καὶ τὸ δέρω*, *δέρνω*, *μεταφορικ.* (=*δέρω ἐμαυτὸν*)=*μοχθῶ*, *ἀγωνίζομαι*, *πονῶ*· *οἷον* „ *ἔδειρα*, *ἔδειρα*, *δὲν ἠμπόρεσα νὰ γράψω*· *καὶ*, *παραδέρω* = *καταπονῦμαι*, *τρύχομαι*· *καὶ ἐπὶ νοσέντων* = *ἀλυκτάζειν*. „ *ἐπαράδερνεν ὅλην νύκτα. ὅθεν κωμικῶς*, *παραδαρμένη*, *καὶ ἡ κοιλία*, *ὡς ὑπὸ πείνης τειρομένη*, *κατὰ τὰ* „ *γαςὴρ λυγρή*, *μεμαυῖα*, *ὀλομένη*, *ὑλακτῦσα*, *κτλ.* "*Οτι δὲ τὸ δέρω*, *συγγ. τέρω*, *τρέω*, *καὶ δράω*, *κτλ. εἴπομεν ἀλλαχῦ.*

Тесмà (*σειρὰ*, *σειρήτιον*), *παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ δέσμα*, *δέμα*, *δέσμη*(*δεσμὰ*), *ἔςι δ᾽*, *οἶμαι*, *ὀ παρὰ*

тὸ Тисню (ςείνω, ὡς τὸ ςέμμα), ἀλλὰ παρὰ τὸ ἄῤῥητον Тесу̀, Тею=τέω, τάω, τάσω, τασίμη =(τένω) τενία. βλ. Тяну̀.

Тéсть, ὁ, Тéща, ἡ (πενθερὸς καὶ πενθερὰ γαμβρῦ). Σρβ. Κρτ. Κρν. Тасш, = τάττας, τέττας (τ=σ· οἷον, τέςας, τέςα). βλ. Дѣдъ, Тáшя.

Тéшеревъ, Тéшревъ, Тешéря=τέτραξ, τέτριξ, τετράων, λτ. tetrao tetrix, (τὸ Γλ. coq de bruyéres., Γρμ. Auerhahn ἢ Birkhahn. περὶ τῶν εἰδῶν τῦ τέτρακος βλ. 'Ρείμ. τέτραξ. ἐν δὲ τῇ συνήθ. ταῦτα κοινῶς, ἀγριοπετεινὸς καὶ ἀγριόκοττα).

Тешива̀ (χορδὴ, νευρὰ παχεῖα) καὶ Тѣшива̀, καὶ Тяшива̀=τατὴ (τατίϝα), ἐντατὴ, ἐκ τῦ, τατὸς, τάω, τέω, Тею τένω, τείνω. βλ. Тяну̀, Тѣля́.

Тéшка (θεία. ὡς ἐκ τῦ Тéша, τήτα, τήθα) τηθὴ, τηθὶς, τιτθὸς, Γλ. tante. (καὶ τὸ συνήθ. τσάτσα (παρὰ χίοις καὶ ἄλλοις=θεία καὶ μήτηρ)=τάτα, τήτα, τήθη, τηθὴ=τίτθη, τιτθή. ὡς τὸ μάμμη, μαῖα, μάννα, κτλ.) βλ. Ча́до.

Тешу̀ (λειόω, ἀποξύω σκεπάρνῳ, ἢ πελέκει. κτλ. ὡς ἐκ τῦ Стешу̀· καθὰ καὶ τὸ Тѣнь ἐκ τῦ Стѣнь, βλ. Тѣнь) ςέσσω, ἀντὶ σκέσσω, κσέσσω (μεταθέσει ἐκ τῦ μέλλοντ. ξέσω)=ξέω. ἢ δαίσσω=δαίζω, δαΐζω (δαίω, κόπτω). Тесла̀, Тесло̀ (σκέπαρνον, ὡς Стесло̀, στεσιλὸν, σκ = στ. σκεσιλὸν, ξεσιλὸν) = ξυηλὸν, ὡς ξυήλη, ξυάλη. βλ. καὶ Точу̀.

Тещу̀, Σλαβ.=Теку̀ (ςέξω,-ζω,ε=α· ὡς, τέραμνος

τέρεμνος, *ςέρεμνος*) = *ςάζω*" пѣны шещи́тъ (*ἀφροὺς ςάζει*) = *ἀφρίζει* (*Μάρκ.* *θ.* 18), *βλ.* *καὶ* Точу̀.

Ти́каю (*ἐπὶ φωνῆς κισσῶν.* Ти́ку, *τίκω*, *τίγω*)= *τίζω*, *τιτίζω* (*ὀνοματοποιΐα*, *τίκ*, *τίγ*, *τί*, *τσί.*)

*Ти́монъ, *καὶ* Тьми́нъ (*κάρον*, *λτ.* carum carvi) *κύμινον* [*κ* = *τ*, *τύμινον*, *τύμνον* *ὡς*, *τυψέλη* = *κυψέλη*· *τόργος*, corvus· *ἐξαντλῶ*, *λτ.* exanclo, c=*τ*. *ἀλλὰ καὶ τὸ* calceus=(*κάλκιος*) *κάλτιος*, *καὶ* Mamertus, *καὶ*—cus=*Μάμερτος* *καὶ*—*κος*, *Μαμερτῖνος*, Mamercinus. *ὅτω καὶ* *τὸ κίκι* (*κρότων*)=(*κάτω Γρμαν.*) Tecke, (*ἄνω* *Γερμ.*) Zecke, *'Αγγλ.* tike, *Γλ.* ticque, *κτλ.*].

Ти́на (*ἰλὺς*, *τέλμα*) *φαίνεται μὲν* = *τένα*, *τένος* [*πρωτότυπ.* *τῦ τέναγος* (*βλ.* *'Ρείμερ.* *λ.* *τέναγ.* *ἐκ τῦ τένω*, Тяну̀), *ε* = *ι* (*ὡς*, *θεὸς*, *σιόρ*· *τέριος*=*θέρεος*. *'Ησύχ.*)· *καὶ τὸ* Тимѣніе (*ἰλὺς*) *συγγενὲς τῦ* Ти́на (*βλ.* *Δοβρόβ.* *σελ.* 93). *ἔςι δ'* *ἄν*, *οἶμαι*, *ἄμφω παρὰ τὸ* Тону̀(*ο*=*υ*=и)=*δύνω* (*δύνη*, *δυμένη*). *Εἰσὶ δ' οἳ πρὸς τὸ* Тимѣніе *παρέβαλον τὸ λτ.* tamino, contamino (*μιαίνω.* *βλ.* Tripart. 524), *ὡς καὶ πρὸς τὸ* Ти́на *τὸ* *Γρμ.* Thon (*ἄργιλλος*), *ἀρχ.* tahen, tahin· *οὔ* *γέ μην παραβλητέον τύτοις καὶ τὸ χθὼν* = *χὼν* (*χάος*, *γαῖα*), *παρενθ.* *τῦ θ.* *βλ.* *'Ρείμερ.*].

Тира́ю (*ἐκ τῦ* Теру̀, Тру̀, *τρίβω*) *εὔχρηςον ἐν μόνοις τοῖς συνθέτοις*, *οἷον*, С-тира́ю=Со-тру̀ (*συντρίω*, *βω*, *καὶ σμήχω*) *τὸ θέμα*, *τέρω*, *τερίω*, *τρίω* (*ὅθεν τρίϜω*, *τρίβω*) *συντρίβω*(=*συνθραύω*, *καὶ*

τρίβω συλλαμβάνων καὶ συςρέφων τὰ μέρη τῦ σμηχωμένυ, κτλ). βλ. Трў.

Тирýнъ (ὀρνίθων κόρυζα) ἡ καὶ συνήθ. τσίφνα=σίπων, σίφων, σίφνὸς (συγγεν. σομφὸς), Γρμ. zipf (καὶ pipps, pfipps, pipp, Γλ. pepie, Ἰσπ. pippita, Λτ. pipita. ὡς ἐκ τῦ πιπίζω). Тирунѣю, τὸ συνήθως τσιφνιάζω, (σιφνιάω, σιφνέω, σιφνὸς).

Тѝскаю, Σλαβ. Тищў=Тиснѹ. ἤ (τίσκω, ἀντὶ ςίσκω, ἐκ τῦ ςίκδω) ςίξω, ςίζω, ςίγω=ςίχω ςείχω=ςείβω, ςίβω, ςίπω, ςέμβω, (Γρμ. stampfen, stapfen)· ὅθεν Тискѝ, Ῥωσσικ. τὸ Σλαβ. Точѝло (πιεςήριον καὶ ληνὸς, Λτ. torcular, ἐκ τῦ torqueo=τροπάω, q=π. τραπέω, τραπητὴς, ἀφ' ὗ καὶ trapetes=ἐλαιοτρόπιον), οἷον ςίξις, ςίζον, ςιγηλὸν, στέβον, στέμφον, στέμφυλον. (ὡς καὶ ςέμφυλα, τὰ τῶν σταφυλῶν ἀποπιέσματα, συνήθ. τζύμπουρα, τζίμπουρα, ς=τζ. καὶ ρ=λ. ἀντὶ ςέμφυλα). ἀλλὰ τὸ Точѝло ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ Точў.

Тиснѹ̀ (σφίγγω, συςέλλω, πιέζω, τυπόω· οἷον τεισνῶ, μετάθεσις ἐκ τῦ ςεινῶ) ςείνω, ςένω, ςενὸς, ςενόω, ςενύω. συγγεν. Тѣсный.

Тѝхій, Тѝхъ, ха, хо, (ἥσυχος), Тѝхо (ἡσύχως) οἷον, τ-ῆχος, τ-ηχὺς, τ-ῆχα=ϳῆκα, ἦκα (μετὰ τῦ πνευματισμῦ τ. ὡς τέλα=ἕλα· τῆλιξ, ἧλιξ· τημελέω, ἡμελέω· τεπτὰ, ἑπτὰ, κτλ.)· τὸ δὲ ἦκα ἐκ τῦ ἀχρήςου ἡκὸς, ἡκὺς, δασύτερ· ἠχὺς, τηχὺς (ὡς, ὦκα ἐκ τῦ ὠκὺς),

συγγενὲς ἀκὴ, ὅθεν ἀκέων, ἡκαλὸς, ἕκηλος. ἀκήσιος, κτλ. ἐκ τῦ ἀκέω, ȷακέω, Λτ. taceo =Тишю́ (ш=χ. οἷον, ἐκ τῦ Ти́ху) Ти́хну, κτλ. πρβλ. Γρμ. tüschen (vertüschen), Γλ. taise, κτλ. [ὁ 'Ησύχ. ἔχει καὶ „ δηγῆ, σιωπῆ. εἰ ὑγιὲς, ἐςιν ἴσως ἐκ τῦ δηγὴ=ȷηγὴ (γ=κ), ἠκὴ ἀκή. ἔςι γὰρ καὶ τὸ δ=τ, πνευματισμὸς, ὡς ἐν τοῖς ἄω, δάω, κτλ. ὅτω καὶ ἱκανὸς, ἱκνὸς, Λτ. dignus. ἢ γῦν γραπτέον τιγῆ, ἀντὶ σιγῆ]. ἀλλ' ὐκ ἂν τις εἴποι καὶ τὸ Ти́хъ=τιγὴ, τῖγα, τιγῶ, (καί τοι, γ=χ, καὶ τ=σ. ὡς, τήμερον σήμερον, τῆτες σῆτες), σϜιγῶ,=Γρμ. schweigen?

Ти́съ, τάξος, Λτ. taxus (τῆξος).

Тицу̀, Стицу̀, -ца́ти, Σλαβ. (συῤῥέω)=Текý.

Тищу̀, βλ. Тиска́ю.

Ткну̀, βλ· Ты́чу.

Тку̀ (ὑφαίνω) τύκω, τέκω (τεύχω), τέξω, Λτ. texo. ['Εκ τῦ τέκω καὶ ἡ τέχνη, καὶ ὁ τέκτων· ὡς καὶ τόξον ἐκ τῦ τέξω· τὸ δὲ τέκω=τύκω= τεύχω (=ἔργω, ἔρδω, ὅθεν 'Εργάνη, ἡ θεὰ τῆς ὑφαντικῆς). πρβλ. τὸ Γρμ. zeugen (τεύκειν) =τέκειν, τίκτειν· καὶ Zeug, Zeuch, Tuch, plattd. tüg, tuch=Сук-но̀ (τεῦχος, τέκμαρ, δεῖγμα, ἐκ τῦ δείκω, δέκω=τέκω, τέϜκω, τεύκω, τεύχω=τύκω, τύχω, κτλ. βλ. 'Ρειμ. λ. τέκω)· τὸ δὲ Γρμ. wirke (ὑφαίνω)=Ϝείργω, ἔργω· καὶ τὸ κυρίως weben (ὑφαίνειν), οὐκ=βίϜω, (βίος), βιόω (πορίζομαι τὸν βίον ἐκ τῆς ὑφαντικῆς, βλ. Adelung), ἀλλὰ πιθανώτερον=Ϝύφω, ὕφω, ὅθεν (ὑφάω),

ὑφαίνω. ὡς καὶ weife = ὕφω, ὑφὴ, κτλ. Ῥείμ. λ. ὕφω]. ἐκ δὲ τῦ texo, καὶ τὸ Ἰτ. tessere, Ἰσπ. toxer, Γλ. tisser, κτλ.

Тлачу̀, βλ. Толочу̀.

Тлѧ̀ (φθορὰ, ἰὸς = βρῶσις. Ματθ. ς. 20).

Тлю̀ (φθείρω), καὶ Тлѣю (φθείρομαι) δάλω, δαλέω, καὶ δηλέω (ὅθεν Λτ. deleo), δάλα (=λύμα, δ = τ, οἷον τάλα, συγκοπῇ, τλὰ, δλὰ, δλάω, ῶ· ὡς, τλάω, δμάω, ἐκ τῦ δαμάω, ταλάω). ὁ γὰρ = θλάω, θλῶ, καὶ οἷον, θλάα, ἀντὶ θλάσις (ὡς ἐκ τῦ θλάω, κατὰ τὸ, λύα, λύη, ἐκ τῦ λύω· δύη, ἐκ τῦ δύω, κτλ.).

Тма̀, καὶ Тьма̀ (σκότος. τὸ θέμα, Тем, Тьм).

Тмю̀ (σκοτίζω), συγγεν. Дымъ, Ἀλβαν. tim, θῦμα (τῦμα), τhυμία, θυμία, (ὅθεν ἀναθυμία, -μίασις) = θῦμος, φῦμος, Λτ. fumus. [ἐκ τῦ θύω, θύϜω, θύπω, (π = μ, θύμω, Тмю̀), τύφω, ὅθεν καὶ τυφλὸς = σκοτεινὸς· ὡς καὶ (θάϜω, θάβω, θάμβος, θαμβόω), Σ. θαμβόνω, θαμπόνω = σκοτίζω, ἀμαυρόω. καὶ θαμβὸς, θαμπὸς = ἀμαυρὸς (βλ. Тапта̀). θύω, θάω, τύφω, τάφω, συγγενῆ. βλ. Ῥείμ. λ. τάφω.] πρβλ. Βενδ. temna, temnu, Γρμ. dammern (σκοτίζειν), dampfen (ἀτμίζειν), κτλ. καὶ Ἰσλ. dimmur, Ἀγγσξ. dim, dum (σκοτεινὸς), Σβ. dimma (ἀχλὺς), Ἀγγλ. dim (θολὸς), Σνσκρ. tama (μέλας), tamaha, dimmar, κτλ. Ἐνταῦθά τινες ἀνάγυσι καὶ τὸ Λτ. tenebrae (σκότος), ἀλλὰ τοῦτο μᾶλλόν ἐςιν ἐκ τῦ (ἔρεβος) ἐρεβεννὸς, ἐρε-

βενναὶ, ἐρεβεναὶ, μεταθέσ., ἐνεβραὶ (μετὰ τε πνευματισμε τ, tenebrae· ὡς, ἰβὴν, τιβὴν. ἐκ δὲ τε tenebrae, καὶ τὸ timbri, Γρμ. der Demmer, die Dämmerung, βλ. Ῥείμερ. Λ. ἐρεβεννός. Ὀγέ μην Ἶρος παράγει τὸ dimma κτλ. ἐκ τε ἀρχαίε Κελτικε, καὶ Βρεττανικε du, dy (μέλας)· ὁ δὲ Βάκτηρ, ἐκ τε δῦμι, δύω, δύσις (βλ. Adelung). Σημείωσαι τὸ Тма ἐκ συγκοπῆς τε Тьма̀ (=Téма, ὅθεν Téмень, -мный, σκοτεινός), ь = е (βλ. ςοιχ. ъ), καὶ ε = υ, ὡς καὶ, θέπω, τέφω = θύπω, τύφω.

Тма̀ (μυριάς) ἴσως τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀνωτέρω, Тма̀, Тьма̀, ὡς τὸ νέφος=πλῆθος, οἷον „ νέφος πεζῶν (Ὁμηρ.), μαρτύρων, κτλ. καὶ τὸ, μυριὰς =πλῆθος καὶ=10000. Οὕτω καὶ τὸ μύριοι καὶ μυρίοι, -ος = Тмори́чный, ἐκ τε (Тма̀) Тмори́чею, μυριάκις (οἷον θυμαριάκις).(βλ. Ты́сяща).

Тну̀, ἢ Тню̀, Σλαβ. αόρ. Тя, ἀπαρμ. Тня́ти, Тя́ти (τέμνω) δοκεῖ=θείνω, θαίνω=δαίνω, δάνω, δάω (δ=τ. τάω, τάον, тя=δά—ον, ἔδαον=δαίω. βλ. Ῥείμ.) ἔςι δ' =τάω, τάνω, ὅθεν изтнѣва́ю (λεπτύνω), растнѣва́ю (διατέμνω, σχίζω, κτλ. ὡς ἐκ ἀχρήςου=Тнѣю, ТнѣϜу, Тнѣву, Тнѣва́ю, παρὰ τὸ Тну̀) = τένω, τενύω (τάνω, συγκοπ. τνῶ, τνέϜω, τενέω, ἀντὶ τανύω)=Λτ. tenuo, κτλ. βλ. То́нкій. Ἐκ τε τέω καὶ τὸ τέμω, τέμνω, ἀλλ ἐκ ἔςι καὶ τὸ τέμνω = Тну̀, (καί τοιγε μν=νν, ὡς σιγύμνη,—ννη) οἱονεὶ, τνῶ, ὡς ἐκ τε τάμω τμάω, τμῶ.

Тò (*μόριον ἀνταποδοτικὸν πρὸς τὸ εἰ, ἐὰν*) *τῶ, τῶς* (*ὅτως*, ita), *ὡς τὸ Γρμ.* so *Σβεκ.* sa, som, *'Αγγσξ.* swa, *κτλ. ἐκ τῦ* Тóй.

Товáръ—. Тóвары, *βλ.* Творю́.

Тогдà, *τόϝτα*, = *τότε*, *δωρικ. τόκα*, *Σανσκ.* tada. *τὸ δὲ Λτ.* tunc = *τηνίκα*, tum, dum = *τῆμος*. *τὸ δὲ Γρμ.* dann = *δὰν*, *δὴν*, (*βλ.* '*Ρειμ. λ. δήν*).

Тóй, Тáя, Тóе, *καὶ* Тómъ, Тà, Тò, *καὶ* Тъ, Тà, Тò = *τὸς*, *τὰ* (*τὴ*), *τὸ*, *Γρμ.* der, die, das. *'Αγγλ.* the, that, *Σασκρ.* te, ton, tot. *καὶ Χαλδαϊκ.* da, di. *κτλ.* Тóжде, Тáжде, Тáже, *τῶ δὴ*, *τάδη* = *τῶ τοι*, *ταῦτα* (*διὰ ταῦτα*). Тойже, *ἢ* Тойжде, Тáже, Тóже (*ὁ αὐτὸς*) *το-ἴς δε*, *τός δε* (*ὅδε*), *τήδε*, *τόδε*· (*βλ.* '*Ρειμερ. λ. τός*). '*Ο μὲν τῦ ἀρσενικῦ ἀόριςος τύπος*, Тъ, *ἔχει τὸ* ъ *τῆς ληγέσης* = *ο*. (*βλ. προϊὼν τὰ ςοιχεῖα* ъ, ь), *καὶ ἔςι τὸ* Тъ = *τὸ—ς*, *ἢ τι-ς* (*ὡς καὶ τὸ* Сь = *σι-ς*, *κτλ.*)· *τὸ δὲ* Тómъ = *τό-τος*, *ϳὅ-τος*, *ὅτος*, *ἡ γενικ. ὅτου*, *καὶ ϝοῦτος*, *ὅθεν τὸ ἐν τῇ Σ. σωζόμενον*, *τῦτος*, *ἀφ' ὗ αἱ πλάγιαι*, *τύτυ*, *τύτῳ*, *τῦτον*, *καὶ τῦτο*. '*Η δὲ εἰς* й, *ὡρισμένη καὶ ἐμφαντικὴ κατάληξις τοῦ* Тóй, *αὐτὴ ἐςιν ἡ ἀντωνυμία* и = *ἶ ἴς*. *καὶ ἔςι τὸ* Тóй = *τὸ—ἵ*, *τὸ—ἵς*, *ἀντὶ*, *τὸ—ὅς*, *τόος* (*ὅθεν τὸ τοῖος*, *ὡς τὸ ὅου*, *ἐκ τῦ ὅ—ος* = *ὅς*). *Καὶ τῦ μὲν* Тъ, (*τὸ-ς*), *τὸ θηλυκ.* mà = *τὰ* = *τὴ*, *καὶ τὸ ὀδέτερον* mò = *τό*. *ὡσαύτως καὶ ἐκ τῦ* Тómъ *κατὰ συγκοπὴν τὰ* mà, mò (*ἀντὶ* mómo, *τῦτο*)· *τῦ δὲ* Тòй *τὸ θηλυκὸν γίνεται*

тáя = τὰ — ᾶ (ἀντὶ τόα, ὅθεν τοῖα), καὶ τὸ ὑδέτερ тóе = τό-εν, ἀντὶ τό-ον (τοῖον). ὥςι τὸν ὡρισμένον τετονὶ τύπον ἀποτελεῖ προςιθεμένη ἡ ἀντωνυμία и, a, e, = ῐ, α (ἣ), ὃ (ο = ε). Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ἀορίςυ сь, си, се (= σὶ-ς, σὴ, σὸ = τὶς, τὴ, τὸ· βλ. Сiй), προέρχεται τὸ ὡρισμένον Сiи, Сiя, Сiе, (= σὶ-ϊς, σίος, σία, σίον, = τίος, τία, τίον), κτλ. Ὅθεν καὶ αἱ κτητικαὶ, Мой = μό — ῖ (μό—ος, Λτ. meus ἐκ τῦ ἀρχ. μὶς, ἡ γενικ· μέος, ὅθεν ἐμέο, ἐμοῖο, πληθ. ἡμεῖς), μὸς, ἐμὸς. Твой = τϝε-ῖ (τϝο — ὸς, τυὸς, tuus), τεὸς. Свой = σφε — ῖ, σφε—ὸς, σφεὸς (σφοὸς, suus) σφός. Αὕτη δὲ ἡ Σλαβονικὴ ἀντωνυμία и = ῖ, ῖ, καὶ ῖς, ἡ αὐτὴ ἐςὶ καὶ ἡ τριγενὴς ὅς, ὁ, ἡ, ὅ, καθ' ἣν σχηματίζονται καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὀνομάτων αἱ τριγενεῖς λήγυσαι. Ἐκ δ' αὖ τῆς συναλοιφῆς τῦ и μετὰ τῦ ъ, ь, τῶν ἀορίςων ἐπιθέτων προῆλθεν ἡ ἑτέρα κατάληξις, iй καὶ ыiй, τῶν ὡρισμένων, ὐδὲν ἀλλ' ἢ ἐπαναδίπλωσις ὖσα τῆς ἀντωνυμίας и, οἷον и и (и = ι) = ῖ ῖ = ὅος, οἷον, óнъ, онà, онò = ὀνὸς, ὀνὰ, ὀνὸν (βλ. Онъ), ὅθεν τὸ óный, óная, óное = ὀν-ῖῖ, οἷον, ὀνο-ὸς, ὀνὰ-ᾶ, ὀνο-ὸν. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντωνυμιῶν καὶ ἐπιθέτων ὡσαύτως. Καὶ παρὰ τῦτον ἄρα τὸν ἀρχαϊκώτατον διπλασιασμὸν τῆς κατὰ τὴν λήγυσαν τῶν ὀνομάτων ἀντωνυμίας προῆλθε, δοκεῖμοι, ἡ τῶν εἰς ος, γενικὴ εἰς οιο, ἀντὶ ου, καὶ Θετταλικῶς

εἰς οο. οἷον ἐκ τοῦ λόγο-ος, τὸ λόγο-ο (λόγοιο), ὡς ἐκ τοῦ λόγ—ος, τὸ λόγ—ου, (ο = ου καὶ οι, Βοιωτ. = υ = ου)· ἀγαθό-ος, ἀγαθό-ο (ἀγαθοῖο), ὡς ἐκ τοῦ ἀγαθ—ὸς, ἀγαθ—οῦ· αὐτόο (αὐτοῖο) = (αὐτός) αὐτοῦ, κτλ. τῶν δὲ τοιούτων ἀρχαίων ὀνομαστικῶν τὰ ἴχνη φαίνονται καὶ ἐν τοῖς, λαγ—οὸς (λαγωὸς) ἐκ τοῦ λαγ—ός, Ἰων. λαγώς. ἀδελφε—ὸς, ἀντὶ ἀδελφο-ὸς, ἐκ τοῦ ἀδελφ-ός. (ὡς καὶ, αὐτέη-ης, Ἰωνικ. = αὕτη, οἷον παρὰ τὸ αὐτέος = αὐ, τέος, ὅθεν τέω = αὐ, τόος = τὸς· οὕτω καὶ τουτέου, τουτέων, κτλ. οἷον ἐκ τοῦ τουτέος = τοῦτος = οὗτος). πρόσθες καὶ τὰ Πετεῶο, Πηνελεῶο, Ταλαῶο = Ταλαοῖο, κτλ. οἷον ἐκ τοῦ Ταλαοὸς, Πετεοὸς ἀντὶ Πετεὸς, κτλ. ὅθεν Ἀττ. καὶ Ἰων. Πετεὼς (ὡς λαὸς, λεὼς, κτλ.)· οὕτω, καὶ ἡ ἑὸς, ἑοῦ, ἀντωνυμ· ἐκ τοῦ ὃς, κτλ. Ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς ις, ιν, ἀρσεν. καὶ θηλυκ. τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀντωνυμ. ἵς ἵ εἷς, ὅς, ὅ, καὶ ἥ (ἔστι δὲ τὸ ἵ, ἵς τριγενὴς, ὡς καὶ τὸ ἵν, καὶ τὰ ἐκ τούτου, μὶν, νὶν βλ. Онъ) οἷον, λίϊς (λῖς), πά-ϊς, υἷϊς, ςαμῖν, ὑσμῖν, πόλ-ις, ὄρν-ις, μέλ-ι, κτλ. καὶ τὰ ἐκ τῶν παρακειμένων ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ εἰς ην, ης = ας (λτ. as = εἷς, ἵς, ὅς, ἥ), πυθμὴν, λιμὴν, ποτὴς, ἐδητὺς, βρωτὴς (Ἰωνικῶς εἰς υς, βρωτὺς, κτλ.). οὕτω καὶ τὰ εἰς is = ἵς, λατινικὰ οὐσιας. καὶ ἐπίθετ. οἷον, bovis = βόϝις (ἀντὶ βόος, ὅθεν βοῦς)· lapis, λάϝϊς (ἀντὶ λάας, λᾶς, λᾶς)· laevis, λαῖϝις = λαῖϝος, ἀντὶ λεῖος· brevis, βρέφ-ις,

(βρέχις, χ = φ = ν), ἀντὶ βράχις, βραχὶς (βραχὸς) = αἰολ. βραχύς· similis = Fίμηλις, Fιμηλὸς, ἀντὶ μιμηλὸς (ἐκ τȣ͂ μίμω, κατ' ἔκπτωσ. τȣ͂ μ, imo; imito, imilis, μετὰ τȣ͂ πνευματισμ. σ, similis, οὐ παρὰ τὸ ὑμηλὸς, ἀντὶ ὁμαλός), κτλ. Τὰ δὲ εἰς e ȣδέτερα λατιν. = τοῖς εἰς e Σλαβονικοῖς, ἐκ μεταπλάσεως τȣ͂ τῶν ἑλληνικῶν ȣδετέρου ο. οὐ γὰρ οἶμαι ταῦτάγε ἀντιςοιχεῖν πρὸς τὰ εἰς εν ἑλληνικὰ ἐκ τῶν εἰς εις, θηλυκ. εσσα· ταύτην γὰρ τὴν κατάληξιν ἔφημεν εἶναι τὴν αἰολικ. τȣ͂ ὑπαρκτικȣ͂ μετοχὴν εἴς, ἔνς, ens = = ὤν (βλ. Μέρ. Δ. περὶ κλίσ. σελ. 168—170), εἰ μή τις φαίη καὶ τὸ εις τῶν εἰς εις = εἶς, ἴς, ἕν, ᾧ περ ȣ̓ πείσομαι· ἴσως δὲ καὶ τὰ εἰς ευς, θηλυκ. ισσα, ις (βασιλεὺς, λισσα, λὶς), ἐκ τȣ͂ ἔς, ἔFς (εὺς) = ὤς· ἢ εἴς, ἔσσα (ὢν· οὕτω καί τινα τῶν εἰς ης, πένης - νισσα, κτλ. Ἡ τοίνυν τῶν Σλαβονικ. ὡρισμένων ἐπιθέτων καὶ ἀντωνυμιῶν κατάληξις и, ій, ый, (καὶ τȣ͂το γὰρ = ій) ἔςιν = ἵ, ἵς, ἵ-ϊς, = ὅ-ς, ὅος. (ἔσωσε δὲ καὶ ἡ Σλαβονικὴ τὴν ἐκ τῶν εἰς ος ἀρσενικῶν κατάληξιν τῶν ȣδετέρων εἰς, ο = ον)· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν κυρίων, Григорій, Андрей = Γρηγόρι-ις (ος), ἀνδρέ-ις (ης, ας = ος) κτλ. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τῶν ἀορίςων ἐπιθέτων καὶ τῶν ȣσιαςικῶν καταληκτικὸν ъ, ь = ἡμιφωνȣ́μενον ε καὶ ο, ἐκ τῆς καταλήξεως ος (βλέπε προϊὼν τὰ γραμματα, ъ, ы, ь· πρβλ. καὶ Μέρ. Δ.

Ονομ. § δ. σελ. 112). *Ἡ γενικ.* τοῦ Τόй, Τοrò=τό-Fo, τόου (τούτου)· 2, Τοrò, καὶ Τόmъ,=τὸ δεῖνα, Σ. τέτοιον, τὸ αὐτὸ, τὸ ἀπ' αὐτὸ (ὅταν ὁ λέγων ἀπορῇ τῆς λέξεως ἐπιλαθόμενος). Ἰταλοὶ δὲ λέγουσι, cosa, coso, *Γάλλ.* chose, καὶ οἱ *Γερμ.* Dings (πρᾶγμα), οἱ δὲ *Τοῦρκ.* neste (τί ἰδέ).

Токмо, βλ. Только.

Толкỳ (Тлку), ὅθεν Толкнỳ, Толкáю, *Πολ.* tlukę, *Βμ.* tluku, *Κρν.* tovzhem, Σρβ. Тучем (ου, ον =ολ. ὡς, ἀλκὴ αὐκὴ), *Σλοβακ.* tlku, *Βμ.* tluku, κτλ. (πτίσσω, παίω, κρούω) συγγεν. Тлачỳ, θλάζω (θλάγω, γ = κ οἷον θλάκω, θλόκω, μεταθ. θόλκω, τόλκω. κ=γ· καὶ ο=α)· τὸ δὲ θλάω=θράω, θραύω, ὡς καὶ θλίβω=τρίβω· (τὸ θέμα τάρω, τράω, τρίω,-βω, ταράω, ταράσσω, τράσσω, θράσσω, θράζω, κτλ.)· ἢ ἐκ τοῦ θλίβω, αἰολ. θλίγω (θολίγω, θόλγω), φλίγω, (λτ. fligo, affligo) ὅθεν καὶ τὸ Σ. σλίγω (θ=σ)· καὶ ζλίγω, καὶ ζολίγω, ζολίγω, ξω, (παρενθέσ. τοῦ ο ὡς ἐν τοῖς, γλάφω, γολάφω, κολάφω, πω, πτω).

Тóлкъ (διδασκαλία, αἵρεσις, ἑρμηνεία, γνώμη). Толкýю (ἑρμηνεύω). Толкóвникъ (ἑρμηνεὺς), *Ῥωσσ.* Толмáчъ, *Γρμ.* Dolmetscher, κτλ. συγγενὲς τοῦ ἀρχ. *Γερμ.* tal (διάλεκτος, λόγος), *Ἀγγλ.* tale (λόγος, διήγησις), to talk, to tell (λέγω, λαλῶ). πρβλ. τέλλω, τέλλομαι, τελέω (μυῶ, διδάσκω), ἐν-τολή, ἔν-ταλμα. „ ἔτελλεν, ἔλεγεν (Ἡσύχ.). τέλω (τέλκω), ὡς τὸ, ἕλω, ἕλκω?

* *

Толочу̀, *Σερβ. καὶ Κρτ.* Тлачу̀ (*πατῶ, καταπατῶ, θλίβω*) *θλάζω, θλάσσω. βλ. τὸ συγγεν.* Толку̀.

Толпà (*ὄχλος, ἄθροισμα*), *ξενικὸν, παρηχεῖ δὲ καὶ πρὸς τὸ τολύπη* (*συνήθ.* = *εἴλημα ἐρίου εἰργασμένου ἐπιτήδειον εἰς τὸ κλωσθῆναι. ὡς, ἐλαμὸς* = glomus, globus).

Тóлстый [Тлстъ] Тóлстъ (*παχὺς, χονδρὸς*) *Βομ. καὶ Πολ.* tlusty, *Κρν.* tovst, tolst. *κτλ.* Тóлща (*παχύτης, χονδρότης*), *ἴσως συγγενὲς τοῦ τάλω, τύλω* (*βλ.* Тылъ), *τάλλω, ταλάω, τλάω, τολλάω* (*λτ.* tollo, tuli, tollero) *ταλὲς, τᾶλις* (*τάλιξ, τόλιξ, ξ=στ.* Тóлстъ), *ἢ τάλιςος, τήλιςος* = *τανὸς, ταναὸς,* (*τὸ θέμα τάω. βλ.* Тяну̀). *ἤ, πολλοςὸς, πολλὸς?* (*τ=π.βλ.* Топóль).

Тóль, *καὶ* Стóль (*τοσοῦτον, οὕτω*). Толи́кій, Толи́къ, *ταλίκος, τηλίκος, τᾶλις λτ.* talis, *Γλ.* tel, tellement, *'Ιτ.* tale, *Γοτθ.* tholik, *Σβ.* dylik, tolik, *'Ισλ.* thvilikr, *Λιθ.* tiekas, *κτλ. καὶ τὸ Γρμ.* solcher, *ἀρχ.* solih, sulich (*βλ.* Adelung. *λ.* solch *καὶ* gleich). Толи́ко, *ταλίκως, ταλίκον, τηλίκον* (*τηλικοῦτον* = *τόσον πολὺ*), *καὶ* Тóлько, (*μόνον καὶ, τοσοῦτον* = *τόσον ὀλίγον, ὡς καὶ τὸ τηλίκον, τηλικοῦτον*), *καὶ* Тóкмо = Тóк (Ták), *τὼς, καὶ τῆς καταλήξ.* мо. (*βλ.* Táмо).

Толю̀ (*πραΰνω, καθησυχάζω· καὶ* Утолю̀, *πείθω*). *τέλλω* (*ε = ο· τόλλω, τόλω*) = *ςέλλω, καταςέλλω, Γρμ.* stillen, *καὶ* stille, *κτλ.* (*τί

τέλλω συγγεν. τῦ ςέλλω. ὡς καί, τέμμα=ςέμμα, τένω = ςένω. Ἡσύχ.)

Томлю, (βασανίζω, τρύχω, καταπονῶ. ἀπαρέμφ. Томи́ти, ὡς ἐκ τῦ Тому̀) τόμω = τάμω, τέμω, τέμνω (ὡς, κόπτω, κόπος).

То́нкій, То́нокъ (λεπτός), ἐκ τῦ Тоню (λεπτύνω). τάνω, τανύω, τένω (τόνω), ταναὸς καὶ τένος, τέννος (οἷον τένοξ, τόνοκ-ς, То́нокъ. ὡς τῆλις, τῆλιξ, τηλίκος· κτλ. ἐκ τῦ τένος τὸ τενία. βλ. Ῥείμερ.)· καὶ τενὴς [ὅθεν ἀ-τενής, ἐκ-τενής, ἰθυ-τενὴς, κτλ. καὶ τὸ παρὰ τοῖς λεξικογράφοις ἄγνωςον, εὐτενής, ὅθεν τὸ Σ. φτενὸς (λεπτὸς), ἀντὶ ἐφτενός (ἀποβολῇ τῦ ε) = εὐτενὸς (ευ = εφ. καθὰ δὴ καὶ τὸ εὐθηνὸς, φθηνὸς λέγυσιν οἱ χυδαῖοι)· μετέπλασε δὲ ἡ Σ. τὸ εὐτενὴς εἰς τὸ εὐτενὸς, ὥσπερ καί, οἷον ἐκ τῦ ψευδὸς (ἀντὶ ψευδὴς) εἶπε, τσευδὸς (κατὰ τά, εὔγραφος, καὶ εὐγραφὴς· εὔηχος, καὶ εὐήχης, κτλ.). οἱ δέ τινες ᾠήθησαν τὸ Σ. φτενὸς εἶναι = πτηνός, ὡς εὔπτητον, ἥ φασι, καὶ τὸ λεπτόν]. πρβλ. λτ. tenuis, tenuo (τενύω = τανύω), καὶ τὸ Δωρικ, τυνὸς (μικρὸς), τυννῦτος, κτλ. Γρμ. dünn, Ἀγγλ. thin, Βαλλησ. tene, Ἰσλ. tunnur, Σβ. tunn, Σκρ. tonu, Περσ. tend, κτλ. Καὶ τὸ Γρμ. dehnen = τένεν (τένειν, τένω, tendo, τείνειν). βλ. καὶ τὰ συγγεν. Тяню, καὶ Тну̀.

Тону̀ (βυθίζομαι, καταδύομαι) = δύνω (δόνω ο = υ καὶ δ = τ, τόνω) = δύω. То́ня (βόλος,

ἐπὶ ἁλιείας) *δύνη* (*δύσις*)· *βλ. καὶ* Дόнъ. *'Αλλὰ καὶ τὸ Κελτικὸν* don=*βαθὺς* (*ὡς τὸ* Днὸ). *βλ. καὶ* Тúна *καὶ τὸ ἐφεξῆς* Топлю̀.

Топлю̀ (*βυθίζω, καταβαπίζω, καταδύω, καταποντίζω, ἀπαρέμφ.* Топúти, *ὡς ἐκ τῦ* Топу̀) *δύπω* (*υ = ο, δόπω, δ = τ*) = *δύπτω· ἐκ τῦ δύω, αἰολ. δύνω, τὸ* Тону̀, *καὶ δύϜω* (*δύβω*), *δύπω, δύπτω*=Топу̀, *Βενδ.* dupu, *'Ιτ.* tuffo, tuffare, *Γλ.* etouffer, *Αγσξ.* duppan, depan, *'Αγγ.* to dive, *Γρμ.* taufen (*ἀρχ.* doufan), Tiefe (*βάθος*), *καὶ 'Εβρ.* dapach (*βυθίζειν*), *κτλ. ὅθεν* Тóпну (*καταδύομαι. παθητ.*). По-топлáю (*κατακλύζω*). По-тóпъ, *κατακλυσμὸς* (*οἷον, ἐπι-δύπτω, ἐπί-δυσις, ἐπι-δύπη*; *δυπτὴ, δυπτὸς*)· Тóпь (*τέλμα*). *πρβλ.* Тапта̀.

Топлю̀ (*θερμαίνω. καὶ 2, τήκω, λύω· ἀπαρέμφ.* Топúти, - пúть, *ὡς ἐκ τῦ* Топу̀) *θέπω* (*τέπω* = *θύπω, τύφω*), *συγγεν.* Теплю̀, - плѣю. *"Ετερον δὲ τὸ λτ.* tabeo (tabo)=*τάκω, τήκω* (b = *κ. ὡς*, lupus, *λύκος*).

Тóпну, Тóпаю, *τύπω, τυπέω,* (*νω*),*τύπτω.*=Топчу̀.

Тóпнуть, *ἀπαρέμφ. τῦ* Тону̀ = Топлю̀ (*δύπτω*).

Топóръ (*ἀξίνη, πέλεκυς*) *τύπορ* (*δωρικ.* = *τύπος, υ = ο, τόπορ*), *τύπος, καὶ τυπὰς*=*σφῦρα, ἐκ τῦ* Тóпаю, Топчу̀. *πρβλ. καὶ τὸ Περσ.* taper, *Σνσκρ.* topus, *κτλ.*

Тóполь (*ἀχερωΐς, λεύκη.*) = *Λτ.* populus (*τ = π. ὡς, σποργὴ, ςοργὴ.* studium, *σπεδή. τριπὺς, αἰολ. τριππὺς, Λτ.* tribus. *Σ. τροφαντὸς* =

πρόφαντος = πρωτοφανὴς· ἐπὶ καρπῶν., κτλ. βλ. τὸ ςοιχ. Τ.)=τῷ Γρμ. Pappel-baum(Ἀγγλ. popler. Γλ. peuplier), ἐκ τῦ beben (τρέμειν) = φέβεν, φέβειν, κατὰ τὸ, φόβη, (διὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν φύλλων τῆς λεύκης· ὅθεν καὶ ταύτης ἕτερον εἶδος, populùs tremula, Γρμ. Äspern = ἀσπαῖρον· βλ. Adelung). πρβλ. (εἰ δοκεῖ) καὶ τὸ πάλω, παιπάλλω, πάλος, . (διπλασιασμ. populus?)

Топчу̀ (πατῶ, ςείβω, παίω, δέφω, ῥήσσω. ἀπαρέμφ. Топта́ть, ὡς ἐκ τῦ То́паю, То́пу) τύπω, τυπέω (υ=ο, τόπω) μλ. τύψω, δωρικ. τυψῶ (τοψῶ) = ȷτύπω, κτύπω, τύπος, κτύπος То́потъ, κτλ. οὐ γὰρ οἶμαι=ςέπω (ςόπω, χωρὶς τῦ σ, ὡς τέμμα, τέμμα), Καρνλ. tepem, τέπημι, ἀντὶ τύπημι. τῦ τύπω συγγεν. καὶ τὸ δέπω, -φω, δάπω, δόπος, δῦπος. βγ. Тя́паю.

Торга́ю (καὶ Торгну̀, Тргну̀, ἕλκω, σπαράσσω· ὡς ἐκ τῦ Торга́ну, Торгу̀ = τάργω, ματαθ. τράγω) ἀντὶ ςράγω [ςράζω, ςράγγω· τὸ δὲ ςράγω=ςράβω (γ=β), ςράπω, ςράφω, ςρέφω = τράπω, τρέπω. ἐκ τῦ τέρω, τρέω, τέρϜω, τρέπω, τράπω.

То́ргъ (ἐμπόριον καὶ ἀγορὰ), Πολ. targ, targowisko, Βοεμ. trh (mpr), trhowisstje, Κρτ. terg, tergowische [ὅθεν καὶ τὸ Τερχόβιςον, τὸ καὶ Τέργεςρον, Τέργιςον, καὶ Τεργέςη, κώμη Καρνική (Στράβ. Ζ. 314)=ἐμπορεῖον, πόλις ἐμπορίε.] Торгу̀ю (ἐμπορεύομαι). Торжни́къ (ἔμπορος

καὶ Σλαβ. κολλυβιςῆς). Торжество (Σλαβον. ἡ πανήγυρις· καὶ 'Ρωσσ. ὁ θρίαμβος, λτ. triumphus), κτλ. ἄρα συγγενὲς τȣ̃ Торгаю (τάργω,= τάρπω, τράπω, τρέπω, τρόπος, τροπή=μεταβολή, μεταβολεὺς, μεταβάλλομαι κτλ.)? ἢ μᾶλλον συγγεν. τȣ̃ λτ. traho, Γερμ. tragen? [Ἐςι δὲ τὸ traho, (ἕλκω, ὅθεν τὸ Σ. τραβῶ) πιθανῶς συγγεν. trans (πέραν) ἐκ τȣ̃ τέρω, τεράω, τράω (τρυπῶ, διαπείρω ὡς καὶ τὸ πείρω=περῶ), τράhω (καὶ τόρω, τόρϝω, τορέω, τορϝέω, τόργω=περῶ?), τόρϝος (=πόρος) Торгъ? Τὸ λτ. forum, ὅθεν ὁ Σ. φόρος (ἀγορὰ), ἐκ τȣ̃ φέρω, φάρω, παρ' ȣ̃ καὶ τὸ φορέω, φρέω (φρήσω), ἔςι δὲ φ=θ, αἰολικ. καὶ θ=τ. ὅθεν κατά τινας, ἐντεῦθεν τὸ traho=θράω, ἀντὶ φράω, φρέω, φορέω (ὅγε πάνυ βεβιασμένον δοκεῖ). Ἔςι δ' ȣ̃ν τὸ Торгъ, Торгую κατὰ σημασίαν, ἀνάλογον πρὸς τὸ πρᾶγος, πράγω (=πράττω), ἐκ τȣ̃ περῶ, περάσω, πράσω, πράσσω, πράξω (ὅθεν πράσκω, πιπράσκω), καὶ πόρω, πόρος, πορέω, ἔμπορος, ἐμπορεύομαι· τὸ δὲ πέρω, πάρω=φάρω, φέρω, φόρος=πόρος, φόρτος, κτλ. Μήποτε δὲ τὸ Торгъ, Торгую συγγενεύει πρὸς τὸ δράω (ἐργάζομαι) δράσσω, (δράζω, δράγω, μεταθ. δέργω), ἐκ τȣ̃ δέρω (δεράω)= τέρω, ὅθεν καὶ τράω, τρέχω, τρόχος, τροχάω κτλ. (βλ. 'Ρείμ. λ. δράω). ἐκ δὲ τȣ̃ τέρω, τάρω, καὶ τὸ ταράγω, ταράζω, τάραχος, τάργη, τάρχη (ταραχή), καὶ τόρω, τορύω, τόρυβος,

θόρυβος. κτλ.? ἢ, ἔργος, ἐργάω (μετὰ τοῦ πνευματ. τ. τέργος, τόργος, τοργάω. ὡς, ἑπτὰ, αἰολ. τεπτὰ)? ἀλλὰ ταῦτά γε ὃ πάνυ τοι τῷ Тóргъ *ἐοικότα δοκεῖ].*

Тóрмазъ (*τροχοπέδη, ἐποχεύς*) *τόρμος. [τόρμος πρὸς τοῖς ἄλλοις σημαίνει καὶ σιδήριον ἀγκύλον ἑκατέρωθεν, συνέχον τοὺς λίθους ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς· ὡς τὸ τῆς συνηθ. κλάπα (βλ. Διόδ. Σικ. β. ιγ, ὅπου ἄλλοι ἀναγινώσκουσι, τόρνοις), ὅθεν καὶ ἡ τροχοπέδη]. συγγεν.* Тормошỳ.

Тормошỳ (*περισύρω, ταράσσω, ἐνοχλῶ*)=*ταρμύσσω, ταρμύζω, αἰολ.*=*ταρβύζω* (*Ἡσύχ.*). *τὸ Λτ.* tormentum *φαίνεται ἐκ τοῦ ἀχρήςου,* tormo, *ταρμῶ*=*ταρβῶ. ἢ τάρπω, τράπω, τρέπω, ςρέφω* (*ὡς τὸ ςρέβλα,-βλόω*), *ὅθεν Ἰτ.* tormento,-tare, *Γλ.* tourmenter. *καὶ ὁ τόρμος* (*καμπὴ*) *ἴσως συγγεν. τοῦ τρόπος, ςρόπος ςρόφος, ςροφεὺς* (*μ*=*π*). *ἢ μᾶλλον, συγγεν. τέρμα* (*Ῥείμ.*).

Тороплю̀ (*ἐπισπεύδω, βιάζω, ὡς ἐκ τοῦ* Тороп̀у) *τορύβω* (*θορυβέω*), *ἐκ τοῦ τόρω, τορύω, τορύβω, -πω, τόρυβος* (*θόρυβος*), *τύρβη, τυρβάω,-βάζω. ὅθεν Λτ.* turbo, turba, *Γρμ.* trüben, *Γλ.* troubler.

Торопѣ́ю, *ταρβέω.* Тóропъ, *τάραβ-ος, τάρβος. συγγεν.* Тороплю̀, Трепещỳ.

Тороп́рю = Тарап́рю.

Торочỳ (*περιζωννύω, περιελύσσω*), *Λτ.* torqueo (torco, *οἷον τόρκω,* Тóрчу, *κ*=*π. τόρω,*

μεταθέσ.)=τρόπω, τροπῶ=τρωπάω, ςρωφάω (q, ἢ с = к = ч.)

Торчу̀ (*ἄνειμι, ἀναδύω*) *θορσκῶ, θόρσκω=θρώσκω* (*θόρω, μλ. θόρσω*). Торчо́къ, *θόρσκων, θρώσκων* (*ἱςάμενος, προέχων, ὡς τὸ ἄκρον τῆς πλίνθου, κτλ.*). Торчмя̀ (*ὀρθοςάδην*), *ὡς* (*θρῶσμα*) *θρωσμός, κτλ.* [*τὸ τῆς Σ. θρασκεύω* (*παρὰ Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει*) " *ἐθράσκευσεν ὁ πόταμος* (*=ὥρμησε μετὰ ῥοίζε πλημμυρῶν*), *οὐ παρὰ τὸ θρώσκω, θόρω, ἀλλὰ μᾶλλον = θράσκω, ἀντὶ θρέσκω = θρέκσω, θρέξω,* (*ἐκ τῶ τρέχω*) *ὡς τὸ θρέξασκε, κτλ.*]

Торю̀ (*τρίβω, ὁμαλύνω, λειόω ὁδὸν, γυμνάζω*) *τόρω, τορέω, τερίω, τρίω* (*τρίϜω*), *τρίβω,* (*τέρω,* Теру̀, Тере́ть, *λτ.* tero), *ὅθεν,* Вы-тáриваю [*διατρίβω, ταλαιπωρῶ,* (*ὡς τὸ* Терплю̀). Натáриваю, *ἐθίζω, κτλ. οἷον παρὰ τὸ ἄχρηςον* Тарѣю=Торѣю, *ἐθίζομαι*] *τορέω, τερίω, τάρω =τέρω, τρίβω, τρίβομαι, τρίβων, ἐντριβὴς, ἐντρίβω, κτλ. λτ.* trito, tritus, *Γρμ.* treiben, entreiben, *κτλ. βλ.* Тру̀.

То́тъ, *βλ.* То́й. То̀, То̀=*τὸ, τὸ· καὶ, τὸ καὶ τὸ* (*ἐπὶ διηγήσεως*). 2, *τῇ, τοτὲ· οἷον,* то̀ сюда̀, то̀ туда̀, *κτλ.*

То́чію (*μόνον*) *τόσσον, καὶ* (*καὶ μειωτικὸν*), *τοσσίχον, Σ. τοσῦτσικον, λτ.* tantillum (*τοσῦτον μόνον, ὡς τὸ* То́лько).

Тоска̀ (*θλίψις, ἀδημονία*). Тоску́ю (*ἀδημονῶ*). *Ισ συγγεν.* Ти́скаю· *ἢ* Точу̀, *βλ.* То́чка (*οἷον ςόζω,*

τόζω, τόξω, τόσκω, τόσκη, τόσκις = *ςίζω, ςίξω, ςιγὴ, ςίξις, ςίκσις*). *ἢ ςύγω,-ξὼ, ςύξις*.

Точка (*στιγμὴ, Γραμματικῶς*). Точу̀, Оптпочу̀, *στίζω* (*οἷον τίζω, τόζω· ἐκ τοῦ στέω, στέγω, ςέχω, ςείχω, ςόχος, ςοιχῶ*=*ςίχω, ςίγω, ςίζω*) *Γρμ.* stechen· *ὅθεν* Точный, Точенъ (*ὁ μέχρι ςιγμῆς ἴσος, ὅμοιος, ἀληθὴς, ἀκριβὴς*), *ὡς Γλ.* punctuel, punctualitè. *κτλ. καὶ*, Точно (*ἀληθῶς, ἀκριβῶς*). Точъ въ Точъ (*ἀκριβέςατα, μέχρι στιγμῆς*) *οἷον στίξ καὶ στίξ, στικτὸς. πρβλ. Λτ.* distinquo, distingo (*ὡς καὶ* instigo) *ἐκ τοῦ* stingo, stigo, *στίγγω, στίγω, στίζω* [*διαςίζω, ἐνςίζω, κτλ. τὸ δὲ* restinguo *καὶ* extinguo = exstinguo (*σβέννυμι*) = *σδίγγω, ἀντὶ σδίννω, σδέννω, σδεννύω* = *ζενγύω, ζέννω, σβέννω, σβέννυμι, ἐκ τοῦ σβέω*=*σδέω* (*σδ*= *σβ*). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* extinguo, *οὔτε ἐκ τοῦ ςίγω, ςίζω*, stigo, *οἷον ἐκ ςίζω, ἐξαλείφω τὸ ςίγμα. οὔτε μὴν οἷον* ex tingo *ἐκ τοῦ* tingo=*τέγγω* = *βάφω, οἷον ἐκ τέγγω*=*ἀποβάφω, ἐκ βάφω, Σ. ξεβάφω, ὡς τὸ ἐξαλείφω. βλ.* Таю. *Ἐκ τοῦ ςίζω*, stigo *καὶ τὸ* stimulum, *ὡς τὸ ςιγεὺς* (*κεντήριον, κέντρον*), *κτλ. τὸ δὲ Γρμ.* stossen, (*παίειν, ὠθεῖν, κτυπεῖν*) *ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τοῦ ἤχου τῶν ὠθουμένων* (Adelung). *βλ. καὶ* Тычу.

Точу̀, *ςάζω* (*ςόζω, τόζω, ὡς ἐκ τοῦ τάγω, τάζω, ὅθεν τὸ ςάζω*). Точить слёзы, *ςάζειν δάκρυα* (*δακρύειν*), *συγγεν.* Тещу̀, *καὶ* Теку̀. *Ἐνταῦθ'*

ἀνάγουσί τινες τὸ Точи́ло (ὡς ἐκ τῆς σημασίας τοῦ ἀποςάζοντος γλεύκους), ἀλλὰ ʽΡωσσ. τὸ Точи́ло=τόρνος, ἀκόνη· ὅθεν πιθανώτερον συγγενὲς τοῦ ἐφεξῆς Точу̀. βλ. καὶ Ти́скаю.

Точу̀ (θήγω, τρυπῶ, τορνεύω) δάζω (κόπτω δ=τ καὶ α=ο, δόζω) ὅθεν, δάκω, δήκω, καὶ θάγω, θήγω (βλ. ʽΡείμ. δάω καὶ δάκω). πιθανὸν καὶ τὸ Точи́ло=θήγανον (θηγαλὸν. ὡς θηγανέος καὶ—λέος), ὁ πρὸς θῆξιν τόρνος, ὡς θηγάνη = ἀκόνη (ʽΡωσσικῶς). βλ. καὶ Ти́скаю καὶ Точу̀.

Тошну̀,-шни́тъ (ἀηδίζει), δύσσω· ἢ=Тоску́ю.

То́щій, То́щъ, καὶ Σλαβ. Тъщъ, ὁ, Тща, ἡ, Тще, τὸ, καὶ Тщій, Тщая, Тщее, Κρτ. tesch (Тещ), Κρν. tesh, ʼΙλλυρ. tasht. κτλ. [κενὸς, μάταιος. 2, (ἐπὶ ςομάχου) κενὸς, νῆστις. 3, λαγαρὸς, ἰσχνὸς, λεπτὸς]. Тоща́ю (διὰ νηστείαν ἀσθενῶ, λεπτύνομαι, ἐκλείπω. καὶ Изтоща́ю, ἐξασθενίζω, καὶ, δαπανῶ, ἐκκενῶ) ἐκ τοῦ (Тщу̀) Тщу̀ся, καὶ Σλαβ. (Тща́ю) Тщатися = σπουδάζειν = σχολάζειν, ὡς λτ. vacuo, καὶ vacare (βλ. Пра́здный), ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις τὸ Тще — = κενο—(ὡς Тще-славіе κενο-δοξία κτλ.). φαίνεται ἐκ τοῦ ςάζω, ςάγω, [τάζω, Точу̀ (ч = щ· ὡς Хощу̀, Хочу̀ κτλ.), σ-τάξω (τάκσω, τάσκω, ὅθεν κ = с = τζ, τάστζω, Та́щу, συγκοπ. Тщу̀) τάγω=τάκω, τάω] τακτὸς, τηκτὸς, ςακτὸς, ςαγρὸς, ςάξ, (χωρὶς τοῦ σ, τάξ, α=а То́щъ), ςάγος, ςαλάζω κτλ. (ἀντὶ

τῦ συνθέτου ἀποςάζω, ςάζων ἐκκενῦμαι· καθὰ καὶ τὸ συνήθ. ἐξέςαξε, καὶ ἐξεςάλαξε ἐπὶ τῦ διὰ μακρῦ καὶ διακενῆς προσδοκῶντος, κτλ. καὶ τὸ συνώνυμον ἔῤῥευσεν = ἐτάκη· παῤβλ. ῥέω, ῥύω, διαῤῥέω, ἐκρέω, κτξ.). τὸ δὲ ταῦς, ταύσιος, Ἰων· τηῦς, τηῦσιος (κενὸς, μάταιος), τευτάζω (διατρίβω, λογγάζω), τεύτω, ἐκ τῦ τάω, τάζω (τείνω. βλ. Ῥείμερ. λ. ταῦς). [Σημείωσαι δὲ ὅτι τῦ щ ἰσοδυναμῦντος τῷ σκ (βλ. τὸ γράμμα щ), ἡ εἰς щу κατάληξις τῶν Σλαβονικῶν ῥημάτων ἡ αὐτὴ ἐςι καὶ ἡ τῶν εἰς σκω ἑλληνικῶν (βλ. καὶ Чѝстый)· τὰ δὲ εἰς σκω μεταπέπλαςαι ἐκ τῶν εἰς ξω (ξ = κσ = σκ), οἷον, δάω, δάζω (δάξω) διδάζω, (ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις συγγράμμασιν ἄχρηςον, ἐν δὲ τῇ Σ. χρήσιμον παρά τισι τῶν Θετταλῶν), διδάξω (διδάκσω), διδάσκω. τύκω (τύξω, τύσκω), τιτύσκω· ἀλίκω, ἀλύξω, ἀλύσκω· θάνω, θανέω, θνήκω, θνήξω (τεθνήκω, τεθνήξω), θνήσκω, κτλ. Οὕτω καὶ Тащу̀ = τασκῶ = ταξῶ, τάξω (τάζω)· Плещу̀, πλησκῶ = πληξῶ = πλήξω (πλήζω)· Вѣщáю, Вѣщу̀ (βαίσκω) βάσκω, φάσκω (βάζω, φάζω), κτλ. τὰ δὲ εἰς σκω ἑλληνικὰ σημαίνυσιν ὐ μόνον ἔναρξιν τῆς ἐνεργείας (ὡς ἐναρκτικὰ, inchoativa), οἷον γενειάσκω, ἡβάσκω· ἀλλὰ καὶ συνέχειαν, ὡς τὸ διδάσκω, φάσκω. οὕτω καὶ τὰ εἰς щу Σλαβονικ. Ὅτι δὲ ἡ εἰς σκω κατάληξις μελλοντικὴ ὖσα μετελήφθη εἰς ἐνεςῶτα, δῆλον

καὶ ἐκ τῦ αὔξω (αὔγω). ἀλέξω (ἀλέκω)· ὡς καὶ τά, ἕψω, τέρσω, κτλ. Σημειῶσαι ἔτι καὶ τὰ εἰς щу̀ *παρὰ Ῥώσσοις μάλιςα βαρυτονέμενα κατὰ τὸν εἰς ξῶ καὶ σῶ περισπώμενον μέλλοντα τῶν Δωριέων, οἷον ἀξῶ, ῥσῶ, γραψῶ].*

Трава̀ (*χόρτος, πόα*) *τραφὰ = τροφὴ* [*ὡς καὶ τράφω = τρέφω. καὶ τὸ τάρφος καὶ ὁ τάρφυς* (*ςάχυς*) *ἐκ τῦ τάρφω = τράφω. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τάρφος* (*πόα πυκνὴ*) *μεταθ. τράφος καὶ τράφα*, Трава̀, *θηλυκ. ὡς ὄρος*, Гора̀, *κτλ.*]. *Καὶ τὸ λτ.* herba=*φέρβα, φορβὴ* (*τροφὴ*), *ὡς καὶ πόα ἐκ τῦ πόω, βόα, βόσκω*, pasco, *βοτὸς, βοτέω, Γτθ.* fodan, *ἀρχ. Γρ.* fuden, *ὅθεν καὶ Γρμ.* Futter (*χόρτος*), füttern (*χορτάζω*). [*Τὸ δὲ δραύη* (*εἶδος φυτῦ*) *πιθανώτερ. συγγεν. δρῦς. βλ.* Дре́во].

Травлю̀ (*ἀφίημι, οἷον ἵππον εἰς βοσκὴν, κύνα πρὸς τὸ θήραμα· ὡς ἐκ τῦ* Траву̀) *ἐκ τῦ* Трава̀ = *τράφω, τρέφω, τὸ δὲ τράφω* (*τράβω*) *συγγεν. τῦ τράπω, τρέπω·* „ *φύγαδ' ἔτρεπεν ἵππυς* (*Ὅμηρ.*). *τὸ δὲ τῆς Σ. τραβῶ* (*ἕλκω*) *ἐκ τῦ λτ.* traho. *βλ.* То́ргъ.

Тра́чу (*δαπανῶ*) *θράζω* (*θράγω*)· *ἢ τράζω* (*τράγω = τρώγω, τρώξω, ὡς καὶ τραύζω, τραύξω, τραύξανον*). *σύγγ.* Тре́скаю.

Тре-(*μόριον ἐπιτατικὸν ἐν συνθέσει, ὡς* Треблаже́нїй, *τρισμακάριςος κτλ.*)=*τρι-τρὶς. λτ.* ter (*"τρισμάκαρες, καὶ τετράκις*=terque, quaterque beati). *Γλ.* tre (tres-haut *κτλ.*). *ἐκ τῦ* Трѝ.

Тре́ба [χρεία. ὡς, Тре́бѣ есть, χρεία ἐςὶ. ὅθεν καὶ Тре́бую (ὡς ἐκ τῦ Тре́бу) χρήζω, Упо-требляю, χρῶμαι, —бляется, ἐν χρήσει ἐςὶ κτλ.] τρίβω, τριβὴ (τέρω, τερέϝω, τερέβω, οἷον τρέβω, τρεβὰ)=χρῆσις (ὅθεν καὶ=χρεία), καὶ τὸ τρίβω = ἐθίζω, καὶ μετέρχομαι, καὶ εὔχρηςόν τι ποιῶ· οἷον " τὸ ὄνομα ἡ συνήθεια τέτριφεν ἐπὶ τῆς ἀμπέλου (Ἀντωνῖν. θ. 10. βλ. καὶ Торю̀). 2, Тре́ба (θυσία τελετὴ). καὶ Тре́бникъ (θυσιαςήριον, καὶ βιβλίον περὶ ἱερυργιῶν καὶ ἐθίμων ἱερῶν, τὸ κοινῶς, τυπικὸν, rituale.). Тре́бище (εἰδωλεῖον), ἐκ τῦ Тре́бую, τὸ χρήζω (ἀπαραλλάκτως, καθὰ καὶ, τὸ χρηςήριον ἐκ τῦ χρήζω, χράω) τριβεῖον, (τόπος ἔνθα ἐκτελοῦνται τὰ ἔθιμα). ὅθεν Требитии καὶ (е=ѣ) Трѣбити, Σερβ. καὶ Κρτ. (καθαρίζειν), καὶ Потребу̀, Σλαβ. „ потребитъ гумное=διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα (Λυκ. 3, 17), κατ' ἄλλ. ἐκδόσ. Отреби́тъ. καὶ Отребляю, ἐκτρίβω (περικαθαίρω), ἐκ τῦ Требу̀, τρίβω (σμήχω, ἀποτρίβω. βλ. Тру̀), ὅθεν καὶ „ Огнь потребитъ ихъ=πῦρ ἀναλῶσαι αὐτὺς (Λυκ. 9, 54)=ignis (λ)ιγνὺς 'πιτρίβητι οἷς (ὗς, eos). ἔςι γὰρ καὶ τὸ ἐπιτρίβω=κατατρίβω (contero, deleo). Καὶ τὸ λτ. tergo, abstergo = τέργω (τέρω). ἢ = ςρέγω, ςράγω, ςράγγω, stringo, ςραγγίζω, ἐκ τῦ ςρέβω (ςρέϝω, ϝ= β, καὶ γ), ςρέφω, ςράφω·

Требуха̀, Трбу́хъ (κοιλία), Σρβ. Трбу (χωρὶς χ), Κρτ.

terbuh, *Κρν.* trebuch. *ἐκ τȣ̃* Требȳ, *τρέβω*= *τρέϝω*, *τρέω*, *τρήσω* (=*τρίω*, *τρίϝω*, *τρίβω*, *βλ.* Треба *καὶ* Трȳ) *οἷον τρίβακος*, *τρίβαξ*, *τριβακὴ*, *ἤτοι τρίβουσα*, *δάπτουσα*, *δαπανῶσα*. „ *δάπτρια γαςήρ*. *ἢ τρυπητὴ*, *τρυπτὴ*, *τρύπα*· *κατὰ τὸ κοιλία ἐκ τȣ̃ κοῖλος*. [*Καὶ τὸ* '*Ρωσσικ.* Брюхо (*κοιλία*, *Πολων.* brzucho, *Βοϻ.* brzicho. *παρὰ δὲ τοῖς νοτειοτέροις Σλάβοις ἡ λέξις αὕτη ἄγνωςος*) = *βρύχος* (*βρύχω*, *βρύκω*, *βρώκω* = *τράγω*)· *ἢ βρόγχος*, *βρȣ̃(γ)χος* (*ἐκ τοῦ φάραγγξ*, *φάραγγος*, *βάραγγος*, *γχος*· *ὅθεν βράγχος*, *βρόγχος*, *βράγχια*, *Σ.* *σβάραγν*, *σπάραχνα*· *παρὰ τὸ φάρω* = *σχίζω*, *διὰ τὸ κοῖλον*. *βλ.* Бражда *καὶ* Чрево). *Ἴσως δὲ μᾶλλον ἡ λέξις συγγενὴς τȣ̃ Γαλατικȣ̃ βράκαι* (*βράκα*), *Σ.* *βρακίον*· (*βλ.* Брюхо). *Ἐκ δὲ τȣ̃* brzucho *καταλέλειπται παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων ἴχνος ἔν τισι μικροῖς τῆς Θετταλίας κωμιδίοις*, *ὅπου κωμικώτερον ὑποκοριζόμεναι καὶ παρατραυλίζουσαι πρὸς τὰ βρέφη αἱ μητέρες λέγȣσιν* „ *ἐγέμισε τὴν πζȣ̃καν τȣ* (bzuka). *τȣ̃το δέ τινες τῶν καθ' ἡμᾶς ὑπετόπασαν εἶναι* = *ψύχα* (*ψȣ̃χα*), *ψυχὴ*· *λέγεται*, *γάρ πȣ παρά τισι τῶν χυδαιοτάτων καὶ τὸ ψυχὴ ἀντὶ τȣ̃ κοιλία καὶ στόμαχος*, *οἷον* „ *τὸν πονεῖ ἡ ψυχὴ*· *τοῦτο δὲ κατὰ διπλῆν μετάληψιν*· *ἐπεὶ γὰρ ψυχὴ*=*καὶ*, *καρδία*· *ἡ δὲ καρδία* = *καὶ*, *κοιλία* (*ὁ ςόμαχος*), *ἐξελήφθη καὶ τὸ ψυχὴ* = *κοιλία*

Тревóга (*θόρυβος*, *ταραχὴ*, *οἷον ἐπὶ ςρατοπέδου*, *πυρκαϊᾶς· ϗτλ.*). Тревóжу (*θορυβῶ*, *ταράσσω*, *τρομάζω*), *οἷον ταρβαγὴ* (*τραβαγὴ*=*ταρϜαγὴ*), *τραβύζω*, *κατὰ μετάθεσ. ἀντὶ*, *ταρβύζω*, *ταραγὴ*, *τάραγος* (*Ἡσύχ. ἀντὶ ταραχὴ*), *ὡς καὶ τάραβος*, = *τάρβος*, *ταρβέω*. (*ἐκ τοῦ τάρω τάραϜος*, *ταράϜω* (*ταράγω*), *ταράζω*, *ταράσσω*. *βλ.* Торопѣю, Трепещу.

Тречубый (*τριπλάσιος*). Тречубо (*τριπλασίως*), *ἐκ τοῦ* Тре, гÿбый (гÿблю) = *γύβω*, *κύβω*, *κυβὸς*, *ὑβὸς* (*ὅθεν ὕψος*). *οἷον τρίκυβος*, *σύγκυβος*, Сугÿбый, *κτλ. βλ.* Сугÿблю.

Трéзвый, Трéзвъ, *καὶ Σλαβ.* Трѣзвъ, Трéзвенъ (*ἐγκρατὴς*, *νηφάλιος*), *οἷον* Трéсвъ, *θρέσβος* (*σ πρὸ τοῦ β*=*ζ*), *θρέσπος*, *θρέσπης*=*θρέςης* (*σπ* =*στ. ὡς*, *σπολὴ*, *ςολὴ*), *τρέςης* (*ὁ πάντα εὐλαβούμενος*, *λτ.* religiosus· *ὅθεν καὶ τὸ θρέσκος*, *Ἰωνικ. θρῆσκος*, *βλ. Ῥείμ. λ. τέρω*). *Σρβ.* Трезанъ, ТриКзан. *Κρτ.* trezen, *Κρν.* tresen, *καὶ* tresliv, *Βμ.* strzizliv, (Срашлúвъ, *βλ.* Спрáхъ), *Πολ.* trzeźwy· *καὶ* trzeźwić=*Σλ.* Трезвишися, *Ῥωσσ.* Трезвлюсь (*νήφω· ὡς ἐκ τοῦ* Трезвÿ, *τρέσβω*, *τρέσπω*)=*τρέσκω* (*ἐκ τοῦ τρέζω*, *ὡς καὶ τρύω*, *τρύζω*, *τρύξω*, *τρύσκω*) = *τρέω*. *συγγ.* Тревóжу, *βλ.* Тревóга.

*Трéпелъ (*εἶδος γαίας λιθάδους καὶ λευκῆς*, *ποιούσης πρὸς σμῆξιν καὶ κάθαρσιν μετάλλων*), *Γρμ.* Tripel, *Γλ.* tripoli, *λτ.* terra tripolitana, *ἡ συνήθ. τρίπολη* (*καὶ χυδαίως*, *τσίπολη*), *ἐκ τῆς*

Τριπόλεως, ὅθεν τὸ πρῶτον μετεκομίσθη.

Трепещу̀ (*τρέμω, φρίσσω*), *Καρνλ.* trepézhem, trepetám, *Κροτ.* trepechem, *κτλ.* Трéпетъ (*τρόμος*). Трéпетенъ(*ἔντρομος*), *συγγ.* Тревóжу (*τρεβύζω*), *ταρβύζω, ταρβέω, τάρβος, τάρβορ, λτ.* torpor, *οὕτω καὶ τὸ τρέπω = τρέβω, τρέϜω, τρέω, ὅθεν τρέμω, λτ.* tremo, *Γλ.* trembler· *καὶ τὸ Γρμ.* zittern=(*τιτρεῖν*) *τρεῖν* (*ὡς τὸ τετρεμαίνω = τρεμαίνω*), *ἐκ τῦ τέρω, λτ.* terro, terreo " *ἔτερσεν, ἐφόβησεν* (*Ἡσύχ.*) = *τρέω, τρέϜω, τρέπω, λτ.* trepo, *στρέφω, καὶ τρέω, θρέω, δρέω* (*δρέμω*), *τρέχω,* (*δράω*) *δράσκω, διδράσκω,* (*δράψ*) *δραπέτης, λτ.* trepidus, trepido, *καὶ τρέςης, δρήςης, κτλ. συγγενῆ. ὁ τρέων καὶ τρέμων τρέπει* (*ἑαυτὸν*), *τρέπεται, ςρέφεται, τρέχει, διδράσκει, φεύγει, καὶ τοῦτο πάλιν = φέβει, φοβεῖται.* (*βλ.* Тру̀). *Ἐκ τῦ* Трéпетъ, *τὸ* Стрéпетъ (*ὠτὶς τέτραξ*, otis tetrax), *οἷον σ-τρέπετος,* trepidus, *στρεπτὸς, δραπέτης, τρεπτὸς εἰς φυγὴν* (=*τρήρων*). *ἢ συγγεν. λτ.* strepitus (*κέλαδος, κρότος*), *ἐκ τῦ* strepo, *συγγεν. τρέω, θρέϜω* (*θρέπω, θρύπω*), *σ-τρέϜω* (*ὡς, τρίζω, ςρίδω,* strido)=*θρέω, θρόος, κτλ. ὀνοματοπ.*

Треплю̀ (*καθαίρω ῥαβδίζων λίνον.* 2, *παίω τινὸς ἠρέμα τὰ νῶτα, καταψῶ· ὡς ἐκ τῦ* Трепу̀) *θρέπω=θρύπω, θρύπτω, θρύβω, τρίβω* (*συγγενῆ. ἐκ τῦ τέρω*). *πρβλ.* Дребезжу̀, *ὡς τὸ τρύω, θρύω, συγγ. τρέω, θρέω, φρόω, βλ.* Тру̀.

Трéскаю (ὡς ἐκ τοῦ Трéску, τράσκω=τράξω) τράζω, θράζω, τράγω, τρώγω (τρώξω, ὡς, βρύκω, βρώκω, ἐπὶ κυνῶν· λέξις πεποιημενη ἐκ τοῦ ἤχου, καθὰ καὶ τὸ Γρμ. fressen, κτλ. καὶ τὸ Ἀλβαν. darkem. ἀντὶ targem, tragem, τράγημι, τράγω· ἐκ τοῦ τράϜω, τράω, τεράω, τέρω). βλ. Трỳ, καὶ τὰ συγγεν. Трещỳ, καὶ Трачỳ, κτλ. Трéскъ (ῥῆξις, κρότος, κεραυνὸς). Κρτ. treszka (κρότος), treszk (κεραυνὸς), treszkam (κεραυνῶ. οἷον θρέσκημι, θρέσκις)=θράξις, θραγμὸς, θράζω, θρακτὸς, Трескóвый· καὶ θρίζω=τρίζω, τρισμὸς, κτλ. ὀνοματοποιΐαι. „θρισκὸς=τρισμὸς (Ἡσύχ.). πρβλ. καὶ τὸ λτ. strepitus, κτλ. βλ. Трепещỳ.

Трещỳ, τρύζω, τρίζω, τρίξω (τρίσκω), ὡς καὶ τρύσκω, ἐκ τοῦ τρύξω, λτ. (trido), strido (τρίσδω, στρίδδω). λέγεται ἐπὶ τρισμοῦ ξύλων καιομένων, καὶ ῥήξεως μετὰ τρισμοῦ, ὡς καὶ τὸ συγγεν. Трéскаю. βλ. Трỳ, καὶ Ῥείμερ. λ. τρύζω, καὶ τρίζω.

Три, Πολ. trzy, Κρν. trije, τρεῖς, τρία. λτ. tres, tria, Ἰτ. tre, Ἰσπ. tres, Γλ. trois, Βενδ. tri, καὶ Ταταρ. (ἐν Ταυρίδι) tria, Γρμ. drey, ἀρχαιότερ. thrins, thrin, thri, dria, dhrie, Σουηβ. dryg, Κτσξ. dree, Αγσξ. drie, dreo, Ὀλλ. dry, drie, Ἀγγ. three, Βαλλησ. tri, Δαν. tre, Ἰσλ. tryr, Λιθ. trijs, Λετ. tris, Περσ. tre, sse, Συσκρ. treja, tri (καὶ trija =τριὰς). Трижды καὶ Трищи, τρὶς (οἷον

τριζῆ, τριοδῆ, ἀντὶ τρισσῇ ἐκ τοῦ τρισσὸς, καὶ τριξὸς· σσ=ξ, καὶ ζ, σδ). Трóй, *τρεῖς, τρία, καὶ τριττὸς (ε = ο, οἷον τρόϊ-ς· ὡς ἐκ τοῦ τρέες, λτ.* tres, *τὸ τρεῖς).* Трóица, *Τριὰς (ἡ ἁγία), καὶ* Трóйка *(ὑποκορ.* Трóечка) *τρικτὺς, τριττὺς ἵππων (ἐπὶ ὀχήματος· οἷον τριακὴ, ὡς παρὰ τὸ τριακὸς, κατὰ τὸ δυϊκός).* Третíй, тая, тое, *τρέτος, αἰολικ.=τρίτος, καὶ τέρτος, ὅθεν λτ.* tertius, *καὶ Ἰωνικ. τρίτατος.* Третúцею, *τὸ τρίτατον, τὸ τρίτον· καὶ* Трéтie, Трéть, *τρίτον.* Третúный, *τριταῖος (οἷον τρίτινος, ὡς λτ.* ternus, trinus), *καὶ* Третнúй, *τριενὴς, τριετὴς (ὁ διὰ τριετίας γιγόμενος).* Трою (*τριῶ, τριάω), ἀντὶ, τριάζω (εἰς τρία διαιρῶ, καὶ = τριπλασιάζω), κτλ. Ἡ ἰδέα τοῦ τρία, τρεῖς, ἐμφαίνειν μοι δοκεῖ ἐνέργειαν, κίνησιν. καὶ εἴη ἂν τὸ τρεῖς (τρέες) παρὰ τὸ τρέω = δρέω, δράω, δρῶ· δρῶμεν γὰρ μάλιστα τοῖς τρισὶ δακτύλοις χρώμενοι, τῷ τε ἀντίχειρι καὶ τῷ λιχανῷ καὶ τῷ μέσῳ. Εἰσὶ δ' οἳ τὸ τρεῖς παρὰ τὸ τρέω = τρίβω ἠτυμολόγησαν (ὡς ἐκ τῆς τριβῆς ἀμέλει τοι τῆς διὰ τῶν τριῶν δακτύλων), εἴτῳ πιςότερα λέγουσι (βλ.* Lennep. observ ad stirp. ling. Graec. *καὶ Σημ.* E. S.).

Трúзна (*τῶν ἀρχαίων Σλαβόνων ἀγὼν ἐκ πάλης καὶ πυγμῆς συνεςηκώς. 2, καὶ ἑορτὴ εἰς μνήμην τινὸς τετελευτηκότος, καθ' ἣν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἠγωνίζοντο· παῤβλ. Ἰλ. Ψ).*

Тризнище (ἀγὼν, οἷον ὁ πενταετηρικὸς, καὶ ὁ τόπος αὐτῦ, ὡς καὶ τὸ ἀγὼν). Тризникъ (ἀγωνιςὴς) τριζικὸς, τρίζων, ςρίζων (ὀνοματοποιΐα, ὡς ἐκ τῦ θορύβου τῶν θεωρῶν, ἢ καὶ τὸ κρότυ τῆς πυγμῆς τῶν ἀγωνιςῶν. ἐκ τῦ τρίζω, τρίω, τορύω καὶ τὸ θορύϝω, θόρυβος· τρέω, θρέω, θρόος, κτλ. τὸ δὲ τριακτὴς, καὶ τριαγμός, βυλοίμην ἂν παραθέσθαι, ἀλλ᾽ ἐδόλως μοι συνᾴδειν δοκεῖ). συγγεν. Трещу.

Трóгаю, Трóну (ψαύω, κινῶ) συγγεν. τροχάω (τρέχω), τρύχω (τρίβω). ἐκ τῦ τέρω, Терéшь, ὅθεν καὶ τρέω, ὀ-τρέω (προσθέσ. ο) ὀτρύνω = Γρμ. an-treiben (ἀπὸ τῆς καθόλυ σημασ. τῦ κινῶ. βλ. Трý)· καὶ Трóнутый (ψαυςὸς, εὐκίνητος) ὀτρυντὸς. πρβ. καὶ θρυγονάω (θρυγάω, θρύγω, τρύχω).

Тропà, καὶ Тропúна, καὶ Трóпка 'Ρωσσικ. = Стезà=τροπὰ (τρέπος, τρόπος), τραπὸς, ὅθεν ἀ-τραπὸς καὶ ἀ-ταρπὸς=τρίβος (καὶ οἷον ἐκ τῦ τροπὴ, τροπίνη, ὡς καὶ ἀτραπὸς, ἀτραπιτὸς. ἐκ τῦ τράπω, τρέπω, συγγ. τρίβω. βλ. Трапúца).

Трóскопъ (ἄγρωςις) θρύσκος, θρύσκον. „θρύσκα, ἄγρια λάχανα ('Ησύχ. ἐκ τῦ τρύσκω= τρύγω = ξηραίνω), βλ. Трý.

Трóсть (Трсть, κάλαμος), Κρν. terst, Κρν. terszt, Βμ. trest, Σρβ. Трска, κτλ. Тросміе (καλάμη) συγγενὲς τῦ Κρτ. tersz, terszek (ἀμπέλυ κλῆμα. ἐν τοῖς Γλαγολικ. βιβλίοις, mpc),

καὶ τῦ Βμ. trs (*καυλὸς φυτῦ*) = *θύρσος* (*θόρσος· υ = ο καὶ παρενθ. α.* Трóсшь), *ἐκ τῦ θόρω, θύρω* (*θύω*) *λτ.* turo, turgeo. *ἀλλά γε μᾶλλον τὸ* Трóсшь *συγγενὲς τῦ* (*τρύω, τρυτὸς, τρύζω*), *τρυςὸς. ἢ* (*τρυσκὸς*) *τρύσκω* = *τέρω*, attero. *βλ.* Трỳ, Трýшъ, *κτλ.*

Трощỳ (*κλώθω, ςρέφω, ςρωφῶ*) *ςράζω* (*χωρὶς τῦ σ, οἷον τράζω, τρόζω· ζ=γ*), *ἀντὶ ςράγω* = *ςρέγω* = *ςρέβω, ςρέφω, ςρωφῶ* = *ςρωπέω, τρωπέω* (*π = κ, λτ.* torqueo, *βλ. Ῥειμ. λ. ςράγγω*).

Трỳ, *καὶ* Трыю (*τρίβω*) = *τρίϝω, τρίω* (*τρῶ, ὡς καὶ ἐκ τῦ τράω, τρῶ*). *τὸ θέμα τέρω, ὅθεν ἀπαρέμφ. Ῥωσ.* Терéшь, *Σλβ.* Трѣши, *ὡς ἐκ τῦ* Трѣю = *τρέω, ἀντὶ τέρω, παρ' ὃ τερίω, τρίω, τρίϝω, τρίβω,* Треплю̀, *καὶ τερύω, τρύω, τρύφω, φ* = *χ, τρύχω,* Дрáхну (*ὡς θρύω* = *θράγω, θραύω*) *τρύσσω, τρύζω,* Трушỳ, *καὶ* Дрочỳ, Тручỳ, *τεράω, τράω, θράϝω, θραύω,* Дроблю̀, *θράσσω, ζω, θραῦμα,* Дрóбь, *τρύφος* (*θρύβος. ὃ γὰρ τὸ* Дрóбь = *θροβὸς, θρόμβος, ἐκ τῦ τρέφω*). *καὶ τάρω, ταράω, σσω, ζω,* Трясỳ· *καὶ πάλιν τέρω, θέρω, τερύω, τρύω, τρύγω, τρυγίας, καὶ* (*τρύζω*) Дрóждіе (*τρυσδίας, -ζίας*), *καὶ τρέω, θρέω, θρόος, θροέω, κτλ. κτλ. Τὸ τοίνυν πρωτότυπον τέρω ἐν τοῖς ἀπ' αὐτῦ παραγομένοις ἐμφαίνει καθόλυ κίνησιν, καὶ τὸν μετὰ κινήσεως ψόφον· ὅθεν ι, φόβον, φυγὴν, δρόμον, δρᾶσιν, ὁρμὴν* (*τρέω, δρέω,*

θρέω, τρέχω, τράω, δράω, ταρβῶ, Трепещу̀, κτλ.). 2, θερμότητα, ξηρασίαν, πυκνότητα· 3, τριβὴν, τρῆσιν. 4, θρῦν, ἦχον, ψόφον, ὡς τῶν τριβομένων, τρωγομένων, θραυομένων σωμάτων, κτλ. ὥςε εἰς τὸ τέρω, ἀνακτέον τὰς ἀπὸ Др, καὶ Тр (καὶ Тер, Тор, Тир, κτλ.) ἀρχομένας Σλαβονικὰς λέξεις τὰς τῶν εἰρημένων ἰδιοτήτων σημαντικάς· ὡς καὶ τὰ δράω, δρέω, τρέω, κτλ. βλ. καὶ Жру̀. Εἰς τὸ τέρω 5, ἀνάγονται καὶ τὰ, τρέπω, στρέφω, τρέφω, τέρπω, τράφω, τροφὴ, Трава̀, κτλ. βλ. ʻΡείμ. λ. τέρω. ἐκ τῦ Трѣ́шпи (ἀόρ. Трѣ̀, οἷον Трѣ́ю, μετὰ τῦ σ Спрѣ́ю) εἴη ἄν. καὶ τὸ Спрѣла̀ (ὡς καὶ ἐκ τῦ Спѣ̀, Спѣна̀), καὶ ἡ ςρέβλα ἐκ τῦ ςρέφω (τρέπω, τρέϝω). βλ. καὶ Труч̀у,

Труба̀ (σάλπιγξ), ʼΙτ. tromba, Γλ. trompe, trompette, ʼΑγγ. trump, trumpet, Γερμ. Trompete, ὅθεν καὶ συνήθ. τρυμπέτα, κτλ. ὀνοματοποιΐα ὡς ἐκ τῦ ἤχυ τῆς σάλπιγγος (τρυμ, τρυ). π(ρ)βλ. τὸ θρόος, θροῦς, θρύω, θρύλλος, ὀνοματοποιΐας ἤχυ. [οἷον θρόϝος, θρούβα, θρέμβα (ὡς θόρυβος καὶ θορυβὴ, καὶ τύρβη), μετὰ τῦ ςομφάζοντος μ, tromba (κατὰ τὰ κορυφὴ, κόρυμβος· ςόβος, ςόμφος, κτλ.). τοιῦτο καὶ τὸ τορίκελον = αὐλὸς. ʻΗσύχ.], βλ. Тру̀.

Тру́дъ (μόχθος, πόνος, ἔργον). Тру́дный (ἐπίπονος, ἐργώδης· καὶ ὁ βαρέως νοσῶν). Тружду̀, Тружу̀ (ἐνοχλῶ, κόπυς παρέχω) τρύζω,

τρύσδω, τρύδδω, τρύδω, λτ. trudo = τρύσσω, τρύχω, τρύω, τρύος, τρυσσὸς, λτ. (trossus) trossullus, κτλ. Γρμ. ἀρχ. trudan = tretten, Ἀγγσξ. dredan, Ἰσλ. troda, κτλ. βλ. καὶ Трýпъ, Трýшина. ἐκ τϑ Трý.

Трýшень (κηφὴν), Πολ. trad, truteń, Κρν. trot, Βμ. trubec, trupec, traup, traud (σημείωσαι d καὶ t = p καὶ b. οὕτω καὶ ἐκ τϑ τύλη, τὸ Γρμ. pfühl, pühl, ἀντὶ tühl), ἴσως τρυπὸς τρυσσὸς (ἀσθενὴς, ὡς τὸ λτ. spado = σπάδων, καὶ συνήθως, ἀκαμάτης). ἢ = τρύσσων (τρύπτων), τρύχων, τρίβων, τρυκῶν, τρώγων), ὡς τὸ Γρμ. Drohne, Throne = τενθρήνη (παρὰ τὸ τένθω = τρώγω)· ἐκ τϑ Тручý, трушúть.

Трýпъ (πτῶμα νεκρϑ) τρύφος (θραῦσμα) ὡς καὶ Γρμ. Trumm = θρύμμα, καὶ Trümmer (θραῦσμα, κλάσμα, οἷον ἐρείπια, ναυαγία, κτλ.) = λτ. truncus, (ὡς καὶ corpus = κορμὸς, κέρω).

Трýшъ, καὶ Трýшина, Σρβ. καὶ Κρτ. trot, trut (φῦκος, λτ. fucus) συγγενὲς, τρύχος, θρύϝος, θρύμμα, τρίμμα, τριπτόν. 2) Трýшъ Ῥωσσικ. καὶ Трýдъ Σερβ. (ἀγαρικὸν, ἡ συνήθ. ἴσκα, καὶ ὕσκα, ὕσγα = ἰσκὸς = ἰξὸς. βλ. Ῥείμ.) καὶ τϑτο φαίνεται συγγεν. τϑ τρίβω τρύχω, τρύσκω (ξηραίνω). καθὰ καὶ τὸ τριβεῖον, ὅτι τριβόμενον ἀνάπτεται. ἐκ τϑ Тручý, βλ. καὶ Трý.

Трухà (τραύξανα, τρώξανα, συνήθ. κότσαλο, ἐκ τϑ κόττανα.) τρύχα, τρύχη, τρύχεα, τρύφεα,

τρύφη (ἐκ τῦ Трў, τρίω, τρύω). τὸ Κρν. troha, Βομ. trocha, καὶ Κρτ. trucha=κάρφος, καὶ τὸ σμικρότατον, ὡςτὰ Σ. ψίχα, κομματάκι, ὀλιγάκι, κουκκῦτσι (ἐκ τῦ κόκκος,-κύδιον) κτλ. καὶ ῥανίδα, καὶ ϛάλλα, κατὰ τὰ (παρ' Ἀριϛοφάνῃ) σπίλη, πασπάλη, ψακὰς, ψιὰς, κτλ. = κνῦ, γρὺ, κίκκος (λτ. ciccus), ἀττάραγος, ἀκαρῆ.

Тручў (θλίβω, πιέζω, τρίβω) τρύζω (τρύγω, τρύω) τρύχω=τρύφω, τερίω, τρίω, τρίβω (βλ. Трўдъ), καὶ Γρμ. trusken, Σβ. truska, κτλ. [συγγεν. Дручў, Дружў, Дрочў, τ = δ = θ. ὡς καὶ τράω, τραύω, θραύω, θράγω, θράζω (καὶ τρέω, θρέω, δρέω, δράω, δράσκω, κτλ. βλ. Трепещў). τὸ θέμα, τέρω, Терў, ὅθεν καὶ τρέω, τρήσω, = τερύω, τρύω, Трыю, τρύπω, τρύφω, τρύχω, γω, τρύζω, καὶ στρύζω, ὡς καὶ ἐκ τῦ τρίζω, τὸ στρίζω, μετὰ προσθέσ· τῦ πνευματισμῦ σ (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ τρέω, εἴη ἂν (τρέϜω, τρέγω, τρέζω) στρέξω, στρέχω (ἀντὶ τρύχω), ὅθεν τὰ Стрекчў, Стрѣкў, чў. παρ' ὃ καὶ τὸ Стрѣкъ, οἷον στρέξ (ὡς τὸ στρίξ, στρίγξ), οὐ παρὰ τὸ τρίγω, τρίζω (strideo, ϛρίγω = Спрекў, — кочў), ἀλλὰ παρὰ τὸ τράω, τρᾶν, τιτρᾶν (τρυπᾶν), τρώξ, τρῶξις, τρώζων, τρύσσων, τρυπῶν. Ἐκ δὲ τῦ τρώω, (τρώϜω, τρώγω) τρώζω (= τιτρῶ), γίνεται καὶ τὸ Строчў (στρώζω). τὰ πάντα τρήσεως σημαντικά. βλ. Ῥείμ. Λ. τρύω, τέρω]. βλ. τὸ συγγεν. Трў, ἐπαρμ. Терéть, Σλαβον. Трѣ-

ти, *καὶ* Тре́ніе (*ὡς ἐκ τῶ* Тре́ю) = *τριβή*. Тру́шу (*δειλιῶ, τρύσσω*) = *τρέσσω* (*τρέσω, τρέω, τρέμω, τρόμος*), *τρέσις* (*τρύσις*) Тру́съ (*κλόνος, σεισμός*)· (*βλ.* Трясу̀, *καὶ* Трепещу̀) 2, Трушу̀, На-трушу̀ (*τρύσσω*) *τρύζω*, = *τρύχω* = *τρύφω* = *τρίω*, *τρίβω*, *ἐπιτρίβω* (*παλύνω*, Σ. *πασπαλόνω*, *κοκκίζω*). *τὸ θέμα τέρω*, *ὅθεν καὶ τὸ τρίβω* (*τερίβω*)· *καὶ τὸ τρύω* (*τερύω*), *τρύσσω*, *ἀντὶ τρέσσω*, *ἐκ τῶ τρέω* = *τερέω*, *τέρω*. [*Σημειῶσαι τὴν συγγένειαν τῶ τρύω*, *τρίω*, *τρέω*, *κτλ. καὶ τὴν κατὰ τύπȣς διαφορὰν πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων σημασιῶν*, *ἅπερ ἔφθημεν εἰπόντες λ.* Стопа̀]. *βλ.* Тру̀. Трыю, *βλ.* Тру̀. Стрыю, Стрыва́ти, *συντρίβω*. Тряпи́ца, Тряпьѐ (*ῥάκος*, *περίτριμμα. ὡς ἐκ τῶ* Тря́па), *θραῦος* (*τράφος*), *ἀντὶ τρύφος*, *ἢ τρίβος*, *τριβή* (*τριβίτζα*), *ἐκ τοῦ θράω* (*θραύω* = *θρύω*, *τρύω*, *θρύβω* = *τρίω*, *τρίβω*, *συγγενὲς* Дря́блъ, Дро́бь· *ὡς καὶ τὸ θραύω* = *θρύβω*, *τρύβω*). *Ὑποτίθησι δὲ τὸ* Тряпи́ца (*ἐκ τοῦ* тря́па) *καὶ ῥῆμα* тря́пу ≐ *τραύω*, *θράβω*, (*θραύω*) *τȣ̃το δ' αὖθις συγγενὲς*, *τῶ*, *τε τράπω*, *τρέπω*, *ἐπιτρέπω* (*ἐκ τῶ τρέω*, *τρέϜω*, *τρέβω*, *πω*, *ὅθεν καὶ στρεύω*, *στράφω*, *στρέφω*), *καὶ τῶ τρίβω* (*τρέω*, *τέρω*, *τερίω*, *βω*), *ὅθεν μεταφορ. τρίβω* (*χρόνον*), *διατρίβω* (*περί τι*), *ὡς τρίβων* (*βλ.* Стря́паю). *ὥστε τὸ* тряпи́ца *σημαίνοι ἂν τρύφος*, *θρύμμα*, *καὶ τριβεῖον*, *τρίψεως ὄργανον*.

Трясу̀ (*δονῶ, κλονῶ, ταρὑσσω, τρομάσσω, καὶ* Трясусь, *δονεμαι, τρέμω*) *θράσσω, θράττω, ἐκ τε ταράσσω* (*τράσσω*) *τάρω, τέρω, συγγ.* Тру́шу, *καὶ* Дрожу̀, *καὶ* Дря́хну, *βλ.* Тру̀.

Ту̀, *καὶ* Ту́тъ, Туда̀, Ту̀дѣ=*τύδαι* (*Αἰολεῖς*), *τυΐ* (*Κρῆτες. καὶ Σαπφώ*), *καὶ τυΐδε, τεδὰ, τεδὴ· καὶ τετῷ, τουτεὶ* (*Λάκωνες*), *καὶ τύτη* (*Ἡσύχ.*). *Σημείωσαι τὸ* Ту̀=*τε, γενικὴ τῆς ἀντων.* Тъ, *τὸς, ὅθεν τέος* (*τό-ος, τό-ις*, То́й, *βλ.* То́й). *ἐκ δὲ τε, ὁ τὸς, σύνθετον τὸ, ὅτος* (*ὅτος, ὅθεν οὗτος*) = *τό-τος* = То́тъ, *ὅθεν τὸ* (*ἀρχαῖον, καὶ ἐν τῇ Σ. σωζόμενον ἤδη*) *τετος, οὗ ἡ γενικὴ τέτου, ὀδέτερ. τετο. κτλ. ἐκ τε* Ту̀ (Тотъ), *τὸ* Ту̀тъ = *τουτῷ, καὶ* Ту, да, дѣ = *τε δε, τε δὰ, δὴ, κτλ.*

Ту́къ (*ςαῖς, λίπος*). Ту́чный, Ту́ченъ (*λιπαρὸς*), *συγγεν.* Точу̀, Тещу̀, Теку̀, *τάκω, τήκω, τάγω, τάγος* (*ὅθεν ταγγὸς, ἐπὶ ςέατος μάλιςα*), *καὶ καὶ τακερὸς* (*α=υ. ὡς, σάρξ, σύρξ· τοῦφος =τάφος. Ἡσύχ.*). *τέτου συγγεν. καὶ τὸ* Ту́ча (*νέφος, ὄμβρος*) *οἷον* (*τύζα, στύζα*), *στύξα, στύξ = στάξ, ςαγὴ, σταγὼν* (*ὡς λτ.* imber =*λιμβρὸς, λείβω, καὶ τὸ νέφος ἐκ τε νέφω, νείφω, νίφω, νίπτω, νίζω*).

Туга̀ (*θλίψις, συνοχὴ, λύπη*). Тужу̀ (*θλίβομαι*), *καὶ* С-тужу̀, Стужа́ю (*στενοχωρῶ. κτλ.*), *στύζω* (*ἀποβολ. τε σ, τύζω*), *ςύγω, ςύγος* (*στύγη, τύγη*, Туга̀. *θηλυκ. ἀντὶ ὀδετ. ὡς* Гора̀, *ὄρος. ἢ καὶ στύγα, στὺξ. πρβλ. Βέλγικ.* stug, stug-

heid), στύγω, στύζω=στύβω, στύφω (ἐκ ϛύω, ϛύϜω, Ϝ=γ, καὶ β). ἡ ἰδέα ἐμφαίν κυρίως θλίψιν, ὅθεν, συϛολὴν, στυγνότητ καὶ μῖσος, αἰσχύνην, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. στύγ ϛύω). διὸ καὶ τὸ Стужáю, συγγεν. τῦ Стуж καὶ (ы=у=υ), Стыжỳ (αἰσχύνω, καὶ θλίβ καὶ Стýдъ=Стыдъ (αἰσχύνη) = Стýд (ψῦχος), Стýденъ (ψυχρὸς), Стужỳ (ψύχ διὰ τὴν τῦ ψύχυς πῆξιν καὶ συϛολὴν. ἴ καὶ τὸ στύβω, στύφω=λτ. stupeo, „ στύφ ϛυγνάσαι (Ἡσύχ.). καὶ = συϛέλλω, πήγνυ κτλ. ἔϛι δὲ τὸ ϛύω = ϛέω, ϛάω (ἴϛω). τὸ στάζω (στάω, τάω) διάφορον. ὅθεν καὶ Студенѐцъ εἴη ἂν κυρίως, οἷον στυδανὸς, ϛ γανὸς (στυγνὸς, ἀντὶ στειβὸς, στιβὸς=ψ χρὸς), ὡς καὶ τὸ πηγὴ ἐκ τῦ πήγνυμι, πάγ ὅθεν καὶ πάχνη=στίβη (βλ. Студь). τὸ δ ἐν τῷ Стýд, ἐκ τῦ ж=ζ=στύζω, ϛύδ (ϛύδω), ἀντὶ ϛύγω, βλ. Стýдъ· πρβλ. καὶ Тóч Тугíй.

Тугíй, Тýгъ (σκληρὸς, ϛρυφνὸς· μεταφ. φιλά γυρος, ὡς τὸ συνήθ. σφικτὸς) συγγ. στυφ στυφλὸς, στυβὸς (ϛυβανὸς) καὶ β=γ (ο στυγὸς, τυγὸς), ὡς ϛυγνὸς, στυμνὸς, στύβ στέβω, στείβω, στίβω=στίγω, στείχω, ϛύ ϛύβω, φω. βλ. τὸ τῦ Тугíй συγγεν. Тугá.

Тýлъ (φαρέτρα) θύλος, λη=θυλὰς, θύλαξ, (πή ρα, ὡς ἐκ θύλακος πεποιημένη· πρβλ. Джидъ σκύτος, κτλ.). καὶ Τουρκικ. tulum = θύλαξ

Ту́лка (*πῶμα ξύλινον. ὡς ἐκ τῦ* Ту́ла), *τούλα* =*τύλη*, *τύλος. καὶ* Ту́лю, *τύλλω. βλ.* Тыль.

Ту́ловище (*κορμὸς ἀνθρώπου. ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Ту́лов), *οἷον ςύλεφος* (*τύλεφος*), *ἀντὶ ςέλεφος* = *στέλεχος*, ($\beta = \varphi = \chi$). *ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ* Ту́лъ, *ὡς θυλακώδης ὁ κορμός.*

Ту́мба (*ὑποςύλιον*) *τύμφα, τύμφη, ςύμφη, ςύπη* = *στύπος*, stipes. [*ἐκ τῦ στύπω, ὅθεν καὶ Στύμφη, καὶ Τύμφη, ὄρος ἐν θεσπρωτίᾳ. τὸ δὲ Ἰτ.* tomba *Γλ.* tombeaū = *τύμβος, τύβος* (*θύω, τύφω*), $\beta = \mu$, *τύμος, λτ.* tumus, *ὅθεν* tumulus, *ὡς καὶ ςύμος*=*ςύπος*]. *βλ.* Cmonà.

Ту́не (*Σλαβονικῶς* = *δωρεὰν*) *τουνὸν, τυνὸν, τυννὸν* (*μικρὸν*). *ἢ καὶ, τανὺ*, (*ἐκ τῦ τανῆς, τανὸς, νὺς, καὶ ταῦς, τηῦς, τηῦς, τηΰσιος*= *μάταιος. βλ. Ῥείμερ. λ. τανῆς*). *Τὸ* Ту́не *ὐδέτερον, οἷον παρὰ τὸ* Туній (*ὡς* Уне *ἐκ τοῦ* Уній). *οὐ γὰρ δήπου σύνθετον ἐκ τοῦ* Ту, не, *οἷον, τῦ ἂν*=*τῶς ἂν*=*ὧς ἂν* (*βλ.* Ту̀)= *ὕτως* (*ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ ἄλλως, τηνάλλως, μάτην, ὡς τὸ " μὰψ ὕτω " κτλ. Πρὸς δὲ τὸ ὕτως ἀντιςοιχεῖ ἀκριβῶς τὸ Σ. ἔτσι, τάς τε ἄλλας σημασίας, καὶ ἀντὶ τῦ ἄλλως, μάτην, οἷον, ἔτσι τὸ εἶπε. παρέφθαρται δ' οἶμαι τὸ ἔτσι ὕτε ἐκ τῦ λτ.* et sic (*βλ.* Сйце), *ὕτε ἐκ τῦ ὅτωσὶ* (*ὅτωσι*, $o = \varepsilon$), *ὕτε ἐκ τῦ εὖτε* (*ἦυτε, ἠΰτε, παρὰ τὸ εὖ δωρικῶς* = *ἕο, ὗ, καὶ τε*), *ὕτε μὴν, ἐκ τῦ ἐτὸς, ἐτὴ* (*ἐτεὸς, καὶ αἰολ. ἐτὺς, ἔτυς, ὅθεν ἔτυμος. ἐκ τῦ ἔω* =

εἰμὶ, βλ. Прáвый, ὅθεν ἂν εἴη καὶ ὑδέτερον) ἔτυ (= ἐτὸν, ἐτεὸν, καὶ (τ = τσ) ἔτσυ· ἀλλὰ τὸ ἔτσι αὐτό ἐστι τὸ ἔστι ἐπιῤῥηματικ. ἀντὶ τῦ ὄντως, ἢ (εἰμὶ, ὄν). τὸ γὰρ οὕτως ἐκ τοῦ οὗτος, παρόντος πράγματος ἀναφορὰν ἔχει. ὅθεν τὸ ἔστι ταῦτα=ὕτως ἔχει (ὄντως ἀληθεύει ταῦτα). Ἐπεὶ δὲ τὸ ὕτω μετέπεσε καὶ εἰς τὴν σημασίαν τῦ ἄλλως (τηνάλλως), συμπαρηκολύθησε καὶ τὸ ἔτσι τῆς συνηθ. Οὕτω δήπυ ἐκ τῦ ἐτὸς δοκεῖ καὶ τὸ, ἐτώσιος (=ταύσιος, τηΰσιος = μάταιος).

Тупый, Тýпъ (ἀμβλύς). Туплю (ἀμβλύνω). Тупѣю (ἀμβλύνομαι) ςύπω, ςυπέω (ςύφω, ςύβω) ςύπος (τύπος), λτ. stipes, stupeo, stupidus, Тупица, ςύπαξ, Γρμ. stumpf, stumpfen, Κτ. stuppen, stuven, κτλ. ὅθεν καὶ Тупúкъ (εἶδος αἰθυίας, alca arctica), καὶ 2, (χωρίον ἀδιέξοδον), οἷον ἀμβλὺ, ὡς τυφλὸν, καὶ Σ. στυμπωμένον, στυμπόν. βλ. Ступá.

Тýръ (ἄγριος βῦς), Φοινικ. καὶ Χαλδ. tor, Ἀρβ. taur = ταῦρος (τῦρος. βλ. Тюрмà), λτ. taurus, Γλ. taureau, Δαν. tiur, Σβ. tarb, Ἰσλ. tur, Γρμ. Stier, ἀρχαιότ. stiur, καὶ Ἑβρ. schor· τὸ δὲ Σβ. tiur = Γρμ. Thier = θήρ.

Турю (ἐπισπεύδω, βιάζω) τύρω, τέρω, τρέω, ὀτρέω, ὀτρύνω. ἢ, τύρω=σύρω (ὅθεν καὶ τύρβη=σύρβη). (βλ. Ῥείμ. λ. ὀτρύνω· καὶ Трóгаю).

Тýскъ (ἀμαύρωσις), Тускнѣю, καὶ Тýскну (ἀμαυρῦμαι) ἴσ. τύφος (σκότωσις, καπνὸς), τύφω

(*θύφω*, *θύψω*, (*ψ*=*ξ*=*σκ*. *οἶον*, *θύξω*, *θύσκω*, Тýску, *θύσκος*). *ἢ* (п=p, ph, f) *τὸ λτ.* fuscus=(s=r) furvus = *ὀρφός*. *εἰμή γε συγγενές* Тýча, *ἢ* Тýшу, Тýхну.

Тýшь *βλ.* Тỳ.

Тýхлый (*μυδαλέος*, *ἕωλος*, *σαπρὸς*, *ἐπὶ ἰχθύων καὶ κρεῶν*). Тýхну (*σήπομαι ὡς ἐκ τῦ* Тỳху) =Σ. *σαχλὸς*, *σαχνὸς* (*α*=*υ* *συχλὸς*, *σ*=*τ*, *οἶον τυχλὸς*), *καὶ* Тỳхну (*σύχνω*, *ἀντὶ σύχω*=*σαύχω*. " *σαχνὸν*, *χαῦνον*, *καὶ σαγλῶδες* (*γρφ. σαχλῶδες*)=*πλαδαρὸν σῶμα*(*Ἡσύχ*.)·*καὶ τὸ συνήθ. σαχνὸς*, *καὶ σαχλὸς*=*μυδαλέος*. "*Οθεν λέγομεν καὶ σαχλιάζει*, *σαχνιάζει*=*μυδᾷ*, *εὐρωτιᾷ*. *Παρὰ τὸ σάω*, *σάFω*, *σαύω*, *σαυκός*. *βλ.* Сухій. *ἐκ τῦ σάω καὶ τὸ σάζω*, *σαθρὸς καὶ σαύω*, *σάπω*, *σήπω*, *σαπρὸς*, *κτλ. βλ.* '*Ρείμ. λ. σαύω*,(*ὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Тýхну=*τάκω*, *τάγω*, *ταγὸς*, *ταγγὸς*).

Тýхну (*σβέννυμαι*), *καὶ* Тушỳ (*σβεννύω*) *ὀνοματοποιῖται ἐκ τῦ ἤχου τῆς σβέσεως*. [*ὡς καὶ τὸ σβέω*, *αἰολικ. σδέω*,=*ζέω*, *καὶ ζένω*, *ζεννύω καὶ ζίνω*, *ζίννυμι* (*σδίννω*. (*νν* = *γγ*), *λτ.* stinguo, extinguo]. *πρβλ. θύρσω*, (*τύσσω*), *θύω*, (*θυ*, *συ*, *ἦχος καιομένυ*, *ἢ ῥοιζῦντος σώματος*, *πνεύματος*, *κτλ.*). *πιθανῶς συγγεν. τῦ* Дýю, Дýхъ. *κτλ.*

Тýча, *βλ.* Тýкъ.

Тфỳ=Σ. *τφοῦ*, *φτοῦ*, *φτὺ* (*συγγεν. φτύω*, *πτύω*, *ψύω*, spuo). *ὀνοματοποιῖα φθόγγυ ἢ πατάγυ χειλέων ἐπὶ βδελυγμίας καὶ ἀποστροφῆς* [*καθὰ*

καὶ τὸ φῦ, φῦ, фу, λτ. fu fu, Γρμ. pfui, Γλ. fi, κτλ. συγγεν. τῦ πεποιημένυ πύω, πύθω. τοιῦτο καὶ τὸ, ψὸ, ἤ, ψῶ (=φὺ, φῦ, πφ, πσ). βλ. Γρηγ. Κορίνθ. καὶ Μ. Ἐτυμ. ἐκ Σοφοκ. λ. ἐχθές.]

Ты̀, τὺ, σὺ, λτ. Ἰτ. Ἰσπ. tu, Γλ. tu, toi, Γρμ. Ὀλ. Δαν. Σβκ. Κτοξ. du, Γτθ. thu, Ἀγγ. thou, Βαλλησ. ti, Βρετ. te, Οὐγκρ. te, Ἀρμ. du, Περ. tou, Σνσκρ. tvam, καὶ Τυρκ. sen, κτλ. γεν. καὶ αἰτ. Тебя̀, δοτ. Тебѣ, κτλ. τεϝοῖο, τεϝὶν, τεῖν, τοι, τὲ, λτ. tui, tibi, te, deiner, dir, dich, Σκρ. te, tva. κτλ. πληθ. Вы (φεῖ-ς=σφεῖς), λτ. vos (φῶ=σφῶ, μεταθέσ. οἷον φῶς, vos· ὡς vespa, φῆσπα, φῆσκα, ἀντὶ σφῆκα, v=φ. βλ. Оса), Σνσκρ. vas, Γλ. vous, Ἰτ. voi, κτλ. καὶ Τυρκ. siz, συνήθ. σεῖς, ἐκ τῦ σφεῖς, βλ. καὶ Твой. — Тыкаю Тычу (τῷ τὺ, σὺ χρῶμαι ἐν τῇ προσδιαλέξει πρὸς τὺς οἰκειοτάτυς), λέξις νεωτέρα, τὸ τῦ βαρβάρυ λατινισμῦ tuissare, Ἰτ. tizzare, Γλ. tutoyer, Γρμ. dutzen. οἷον τύζειν, σύζειν. ὡς τὸ, τίζω (ἐρωτῶ συνεχῶς, τί; ὕτω καὶ τὸ παππάζω, λέγω πάππα· καὶ, καρδαμίζω = περὶ καρδάμων λέγω, κτλ. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ τοιαῦτα συχνά).

Тыква (κολοκύνθη) τικύα (υ=β, τίκwa)· ἢ τικύϝα (συγκοπ. τίκϝα) = σικύα (ὡς καὶ τῦκον = σῦκον, αἰολικ.), ἐκ τῦ σίκυς, σίκυος· „σίκυος ὠμὸς, τὸ Σ. ἀγγύριον, λτ. cucumis· καὶ σίκυος πέπων, τὸ Σ. ὥριμον ἀγγύριον, καὶ

ἰδίως αὐτὸς ὁ πέπων, τὸ Σ. πεπώνιον, Γρμ. Pfebe, *λτ.* cucumis melo· *ἡ δὲ σικύα=λτ.* cucurbita pepo, *ἡ μακρὰ κολοκύνθη· κολοκύνθη δὲ κυρίως ἡ ςρογγύλη. λτ.* cucurbita (*ἐκ τῦ* curvus), *Γρμ.* Kürbis (der runde), *βλ. καὶ* Смóква, *καὶ* Тынъ.].

Тыль (*ῥάχις*) *τύλος, τύλη.* Тýлю (*κυρτόω, ὑβόω*), *καὶ* Су-тýлый (*κυρτὸς, ὑβὸς, λ.* gibbus, *ὑββός*). Су-тýлина (*κύρτωμα, ὕβος*), *τύλλω, τυλόω, τυλώδης, τύλωμα, συντύλωμα. τύλη = ὕβος, ὅθεν καὶ „ δίτυλοι κάμηλοι (Διόδωρ.). Ἐκ τῦ τύλλω, τέλλω, τάλλω, ταλάω = λτ.* tollo. [*καὶ τὸ λτ.* tuli, tetuli = *ἤνεγκον, ἔφερον ἐκ τῦ ἀῤῥήτε* tulo, *τύλω, τάλω, τὸ δὲ* latus (*ἐνεχθεὶς*) *ἐκ τῦ* (*λάω*) *λάζω=λάβω· ἔςι γὰρ καὶ τὸ λτ.* fero=*φέρω ἀνώμαλ., ὡς καὶ τῦτο ἔχει τὸν μέλλοντα οἴσω, παρακ. ἤνεγκα*). *ἢ τὸ τύλος ἐκ τῦ* (*στέλλω*) *τέλλω, τύλλω, σύλλος, τύλη= στύλος, στύλη* (*Ῥείμ. λ. τύλλω*). *βλ.* Тыю. (*τὸ δὲ* Тýлю *εἴη ἂν συγγεν. τῦ* Сулю, *οἷον σύλλω* (*ταλάω,* tollo). *Σημείωσαι πάλιν ἐν τῷ* Сутýлый, *τὸ* Су=*σὺν*=Со, Съ. *βλ.* Со, *καὶ* Текý, *καὶ* Таппà. *πρόσθες καὶ* Сутяжу=*συν-τάζω* (*βλ.* Тяжу). Супостáтъ (*πολέμιος*)= Су-постáтъ (Постою=*ἀπὸ-ἐπὶ-ποτὶ-ςόω*)=*συ(ν)-αποςάτης, ἢ συνυποςάτης* (*ὡς τὸ, ὑφίςαμαι τὸν ἀγῶνα· κυρίως δὲ=προσίςαμαί τινι* (*ἡ γὰρ* по= *ποτὶ* (*πὸς*)*πρὸς*)· *γράφεται καὶ* Сопостáтъ, *κτλ.*

Тынъ (*θριγγὸς*). Тыню (*θριγγόω*) *τείνω, ταίνω·*

καὶ τένω, τένη (*ζώνη. Ἡσύχ.*), *ὡς καὶ ταινία, κτλ. βλ. τὸ θέμα*, Тыю = *τέω, τείνω*, (*ἐπὶ μήκυς, καὶ ἐκτάσεως*). *Εἰσὶ δ' οἳ καὶ τὸ* Тыква *φασὶ παρὰ τὸ* Тыю (*διὰ τὸν ὄγκον*).

Тысяща, *καὶ* Тысяча, *καὶ ἀρχαιότ.* Тысуща, *Πολ.* tysiąc, *Βμ.* tisyz, *κτλ. καὶ Φιννιςί*, tuhat, tuhannen (*χίλιοι, αι, α*). *Τὸ Γρμ.* tausend (*ἀρχ.* thusund, thosont, thocpnt) *Σβ.* tusend, *κτλ. κατά τινας ἐκ τῦ* des-centum (decies, centum = *Φινν.* sata, sadan)· *ἢ πιθανώτερ. ἐκ τῦ* zehn (*Κτσξ.* tain, *ἀρχαιότ.* tun) = *δέκα, καὶ τῦ* hund (hundert) = *ἑκατόν. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ* Тысяча *οἷον* Тéсяm-cma, *ἀντὶ*, Дéсяm-cma, cmò (d = *τ, ὡς*, Трýчỳ, Дрýчỳ, *δάπης, τάπης*), *οἷον δέκα-κοντα, βλ.* Cmò. [*τὸ δὲ χίλιοι, καὶ αἰολ. χέλιοι, ἢ χίλλιοι* (*Ἐτυμολ.*), *φαίνεται παρὰ τὸ χίω* (*ὅθεν, χιών, χίλω, χιλὸς*) = *χέω· ὡς τὸ μύριοι, παρὰ τὸ μύρω* (*ῥέω*), *μετενηνεγμένης ἐπὶ τῦ πλήθυς τῆς μεταφορᾶς ἀπὸ τῦ πολλῦ καὶ χύδην ῥέοντος ὕδατος, καθὰ καὶ τὸ βρύω = πλήθω.* „*καλοῖς ἄςρασι βρύυσα νὺξ* (*Ὀρφεύς*). *κτλ. πῤβλ. καὶ τὰ Γρφ.* „*ἐξεχύθησαν ὡς ὕδωρ = ἐπληθύνθησαν. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. γάργαρα, καὶ μυρίοι*].

Тычу, Тыкаю, *καὶ* Ткнỳ (*ἐμπήγνυμι, προσπήγνυμι, διαπείρω*) *τίζω, τίγω* (*τιγάω, τίγνω· ὡς, ςύγω, ςύγνω*) = *ςίζω, ςίγω, ςίγγω, λτ.* stigo, stingo, *Γρμ.* stechen, stechen, *κτλ. καὶ* Cmyчỳ (*κρέω*) = *στίζω* (= *στίγω, καὶ* = *σίζω, ψόφον*

ποιὸν ἐκδίδωμι, κροτῶ. βλ. 'Ρειμ. λ. ςίζω) οἷον ἐκ τῦ Тучу, -ку, *καὶ* Тюкаю· *ὅθεν καὶ* Тузю (*'Ρωσσικ. = κολαφίζω*), *συγγεν.* Точу, *βλ.* Точка.

Тыю (*λιπαίνομαι*) *ἐκ = θύω* (*ὅθεν θύρω, λτ.* turo, turgeo), *ἀλλ' = τίω, τέω, τείνω* (*βλ.* Тынъ), *καὶ = τύω* (*τείνω ἐπὶ ἀνατάσεως, ὄγκυ*), *ὅθεν τύλω, τύλος, τόλλω,* Толстъ, Тылъ (*βλ.* Тяну, *καὶ* Тѣшу).

Тьма, *βλ.* Тма. *πρβλ. καὶ τὸ Περσικ.* touman = *μύριοι, καὶ* douman (*ὁμίχλη,* Дымъ), *'Ρωσ.* Туманъ.

Тьминъ = Тимонъ. (*Σημείωσαι* ь = u).

Тѣло (*σῶμα*). *οὔτε πρὸς τὸ θέλος, θάλος παραβλητέον μοι δοκεῖ* (*ἐκ τῦ αἰολ. θέλω = θάλω, θάλλω* = halo, *ἄλω, ἄλδω = τρέφω, καθὰ καὶ σῶμα ἐκ τῦ σῶς σῶος, σώω, σάω = ζάω, ζώω, ἐκ θέματ. ἄω = πνέω. βλ. 'Ρειμερ.*), *ὔτε πρὸς τὸ 'Αραβ. καὶ Περσικ. καὶ Τυρκικ.* ten (*σάρξ*). *ἀλλ', οἶμαί γε, τὸ* Тѣло *ἤτοι ἐκ τῦ* Стѣю (*ὅθεν τὸ* Стѣ, Стѣна, *βλ.* Стою), *ςέω, ςέλω, λλω* (Стелю), Стѣло, *ςέλος, καὶ ἀποβολῇ τῦ* с, Тѣло, *ἀντὶ ςόλος, ςύλος* (*βλ.* Стóлъ), *συγγεν. ςύπος* [*ὡς τὸ λτ.* corpus = *κορπὸς αἰολικ., ἀντὶ κορμὸς* (truncus)· *ἔςι δὲ καὶ τὸ, ςολή, ςολὰς, αἰολικ. σπολὰς* (*δέρμα*) = *κάλυμμα, κατὰ τὸ, σκῆνος*], *ἢ ἐκ θέματος* Тѣю (*ὡς ἐκ τῦ* Таю, Таль) = Дѣю = *θέω* (= *τέω, τελῶ, ποιῶ*), Тѣло = Дѣло (*ἔργον, ποίημα*), *ὡς, δέω* (*συγγεν. τέω*) *δέ-*

* *

μω, δέμας (οἷον δέλος)· ἢ γοῦν τὸ Тѣю=τέω, τάω (βλ. Тяну), καὶ τὸ Тѣло συγγεν· τῦ τῆλος, τηλὸν (ἐκτεταμένον, ὀγκῶδες=ὄγκος, μάζα, ὡς Тыль). [τὸ δὲ Чéлядь, Человѣкъ, καὶ τῦτο παρὰ τὸ τέω, τέλλω=τελέθω (εἰμὶ, φύομαι), οἷον τέλεον, τετελεσμένον δηλονότι καὶ πεφυκὸς ὂν (βλ. Чéлядь), καθ' ὃ δὴ διαφέρει τῦ Тѣло· οἶμαι δ' ὐδὲν πρὸς ταῦτα τὴν γραφὴν τῆς πρώτης συλλαβῆς (Тѣ, καὶ Че) τῶν λέξεων ἀντιβαίνειν (γράφεται γὰρ πολλάκις τὸ ѣ ἀντὶ е), καὶ τὸ ἔτυμον ὐ πάνυ τι ἀπίθανον εἶναι δοκεῖ. Ταῦτ' ἐςὶν ἅπερ ἡμεῖς εἰκάζομεν περὶ τῦ Тѣло, εἰ δέ τις πιθανώτερα λέγοι, ἐκεῖνα δήπου κρατήσει].

Тѣмя, βλ. Тяну.

Тѣнь, βλ. Сѣнь.

Тѣсный, Тѣсенъ, на, но, ςενὸς, νὴ, νὸν (τένω=ςένω, ὡς „ τέμμα, ςέμμα, Ἡσύχ.— καὶ μεταθέσ. τῦ σ. οἷον τεσνός=ςενὸς· ςέω, ςέβω). λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πλησιεςάτων οἰκείων καὶ συγγενῶν, ὡς καὶ συνήθως τὸ ςενός, κατὰ τὸ ἀγχιςεὺς, ἐκ τῦ ἄγχι, Γρμ. enge, ἀρχ. anke· καὶ Enge, ςένος, κτλ.). Тѣсню, ςενῶ· βλ. καὶ Тисню.

Тѣсто (φύραμα, ζύμη), ςαιτὸν (μεταθ'. ταιςὸν), ςαῖς (ταίς), ἀττικ. ςάς. πρβλ. Γρμ. Teig. (καὶ test, teisem, βλ. Tripart. p. 780). ἐκ τῦ ςάω.

Тѣшу (εὐφραίνω)=θάσσω, θάζω (θαίσσω, ὡς, θναίσκω, θνάσκω· ἢ θέσσω ἐκ τῦ θάσσω· ε=α) = θάσσω (θόω), θώζω=θύω=εὐφραίνομαι

(*'Ησύχ.*), *ὅθεν* У-нѣшаю (*παρακαλῶ*, *παρηγορῶ*). У-тѣха (*εὐφροσύνη*, *κτλ.*) *οἷον θόhη*, *θοὴ* (*ἐκ τῦ θόω=θάω*, *ὅθεν θοάνη*, *θοίνη*), (*θωγὴ* h=*γ*,=*χ*. *ὅθεν* : =ш. *παρ' ὅ τὸ* Тѣшу). *τὸ ἄῤῥητον θέμα*, Тѣю=*θέω*, *θάω*, *θάζω* (*ἐκ τῦ Fάω*, *ἀάω*, *ἄζω=τρέφω*)· *ἢ* Тѣю = Тыю (*λιπαίνω*), *ὡς καὶ τὸ τρέφω συγγενὲς τῦ τέρπω.*

Тюрьма̀ (*εἱρκτὴ*), *Γρμ.* Thurm, *'Ισλ.* turn, *Σβ.* torn, *'Αγγ.* towr, tor, *Γλ.* tour, *'Ιτ. καὶ 'Ισπ.* torre, *καὶ Οὐγκρ.* torony (*ὅθεν καὶ τὸ, παρά τισι τῶν ἐκ Παννονίας ἀφικνυμένων ἡμετέρων*, *Σ. τοῤῥόνι*). *τὸ λτ.* turris = *τύῤῥις*, *τύρσις*, (*ὁ πύργος*, *ὅθεν καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κάθειρξις*). *ἤτοι ἐκ τῦ τύρω* (*τρύπω*), *ὅθεν τύρα*, *θύρα*, *Γρμ.* Thor, *ὡς καὶ ἐκ τῦ τέρω*, *τόρμος*, *τόρμη*. *ἢ*, *μᾶλλον*, *ἐκ τῦ θύρω*, *τύρω* = *λτ.* turo, turgeo (*οἰδαίνω*, *ὀγκῦμαι*, *ὅθεν ὁ θύρσος*, *ὡσαύτως καὶ ἡ τύρσις*, *διὰ τὸ ἀνατεταμένον καὶ ὄρθιον τῦ ὕψους. τοιοῦτο καὶ τὸ 'Αγγλ.* tor=*πέτρας ἐξοχὴ*, *βράχος*). *Πρβλ. τὸ ὄρος Ταῦρος* (*οἷον τοῦρος*, *τύῤῥος*· *αυ=ῦ*, *ὡς*, *αὖς*, *οὖς*· *αὖρα*, *οὖρος*), *ᾧ συμφέρεται καὶ τὸ 'Εβρ.* zhur, *καὶ* sohar (*βλ. καὶ* Adelung *λ.* Thurm). *Ὁ δ'*, *αὖθις*, *ταῦρος* (*τὸ ζῶον*) *συγγεν. οὖρος* (*βῦς*, *λτ.* urus, *Γρμ.* Ur, Auer-ochs, *τὸ καὶ Βίσων*, *Βίςων*, Wisant, *Βόνασος*, *ἄγριος βῦς Θρᾴκης*, *καὶ τῆς Παιονίας*, *ὡς καὶ τὰ νῦν οἱ βόες τῆς Οὐγκαρίας*, *κτλ.*). *αὐτὸ δὲ τὸ ὖρος ὁ παρὰ τὸ ὖρος*, *'Ιων.*=*ὄρος*

(*Ἐμπεδοκ. Σφαῖρ.* 99), *ἀλλὰ λέξις ἀρχαιγόνυ γλώσσης, καὶ Κελτοῖς μάλιςα συνήθης. ὅθεν μετὰ τῦ πνευματισμῦ, τ* (*τῦρος βλ.* Ту́ръ), *ταῦρος. βλ. Ῥείμ. λ. οὖρος.*

Тюрю́къ (*θυλάκιον ἐπιτιθέμενον τὸ πάλαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῦ καταδικαζομένου κακέργου*) *ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ* Тюрю̀, *θύρω, ὅθεν καὶ* Тюрьма̀, *θῦρος* (*θῦροξ*), *ὡς θύρσος* (*διὰ τὴν ἐξοχήν*). *ἀλλ' ἴσως ἐςὶ τὸ Περσικ. τιάρα, τιάρας, τιαρὶς* (*ἡ κυρβασία, ᾗ ὀρθῇ ἐχρῶντο οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς. Ξνφ. καὶ Ἡρόδ.*).

Тю́ря (*ψωμίον, ἔνθεσις, οἵας ἐντρίβουσιν ἐν ῥοφήμασι*). Тю́рю (*τρίβω, καὶ ἐμβάπτω ψωμία ἐν ῥοφήματι, καὶ ἰδίως τῷ* Ква́съ), *τύρω* = *τρύω, θρύω* (*θρύος, θρύα*) *θρύμμα.*

Тя́вкаю = Га́вгаю. *τὸ συνήθ. γαυγίζω* (*γαυγάω*), *βαυΐζω* (*βαΰζω*). *γ* (= *κ*) = *τ· ὡς*, corvus, *τόργος. βλ.* Ти́монъ, *καὶ* Сѣ́нь

Тягну̀=*τάγω* (*οἷον τάγνω*). [*Σημείωσαι τὴν ἐπένθεσιν τῦ καὶ παρ' Ἕλλησι μάλιςα πεφιλημένυ ν εἰς σχηματισμὸν τῆς ληγύσης τῶν ῥημάτων, οἷον παρὰ τὸ τάγω*, Тя́гу (*ἄχρηστον. βλ.* Тяжу̀), *ταγάω, ταγάνω*, Тяга́ю, ну, *συγκοπ.* Тя́гну, *ὡς ἐκ τῦ ἵκω, ἱκάω, ἱκάνω, συγκπ. ἵκνω, ἱκνέω· δάκω, δακάνω, Σ. δαγκάνω, δάκνω· κάμω, κάμνω· δάμω, δάμνω· περνάω, κτλ. οὕτω καὶ ἄλλα ἐκ τῶν εἰς* аю, яю, *κτλ. ὅθεν τὰ εἰς* ну, *οἷον*, Спига́ю, Спи́гну (*ςοιχάω, χάνω, χνω*), Пя́пи, Пя́ю, Пну̀, *πάω, πάνω.* Ча́ю, Чну̀,

τάω, τάνω (τνῶ), Сягáю, Сягну̀, *κτλ. κατὰ τὰ εἰς νω ἐκ τῶν εἰς αω, εω, υω, ιω, οω, κτλ. θάω, θάνω, θέω, θένω. τάω, τάνω· τίω, τίνω· τέω, τένω· δύω, δύνω· γέω, γένω, καὶ πάντα τὰ εἰς ονω τῆς Σ. ἐκ τῶν εἰς οω, χρυσόω, χρυσόνω, θυμόω, θυμόνω, κτλ. φιλῦσι δὲ μάλιςα τὸ ν Δωριεῖς, ὡς οἱ Αἰολεῖς τὸ Ϝ = υ καὶ γ. ὅθεν τάω, τάνω, καὶ τάγω· δάω, δάνω, καὶ δαύω, κτλ.*]. *ἐκ τῦ* Тягну̀, *τὸ* Востягну̀, *Σλαβον.* (*ἄγχω*), *οἷον Ϝῦψι τάνω, ὑπερτείνω* (supra tendo, *ὡς ἀπὸ τῦ ὑψῦ τανυομένυ ἐν τῷ κρέμασθαι ἢ κατατείνεσθαι*). Стягну̀ (*ζωννύω, συγκομβόω* = Со тягну̀) *συν, τάγω, συντάσσω, συντανύω* (*συςέλλω*, compono, *καὶ* Стя́гиваю). Затя́гиваю, Затягну̀ (*ζατάγω = διατάγω*)= *διατάσσω* (*διαταινιόω, διαζωννύω*), *ὡς ἐκ τῦ* Тя́гиваю *θαμιςικοῦ τῦ* Тя́гу, *καὶ γ = ζ* Тяжу̀. *βλ. τῦτο.*

Тя́глю (*λέξις ἀρχ. 'Ρωσσικ.* = *τείνω*), *καὶ* Тягло̀ (*δασμὸς γῆς, καὶ φόρος*) *οἷον ταγηλὸν, ὡς ταγηνὸν, ὅθεν τὸ Σ. ταγήνιον* (*τὸ καθ' ἡμέραν διατεταγμένον σιτηρέσιον· ὡς ἐκ τῦ* Тя́гу) = *τάγω, τάζω, τάσσω, τάγος, ταγή. βλ. τὸ συγγεν.* Тягну̀ (н = л), *καὶ* Тяжу̀.

Тяжу̀ [*καὶ* Тягну̀ *ἄχρηςα = τανύω, ἕλκω ἐκ τῦ ἀῤῥήτου* Тя́гу = *τάγω, καὶ* Тягáю, *ταγέω, καὶ* Тя́гиваю = *οἷον ταγεϜάω, ἀφ' ὧν τὰ* Отягáю, *καὶ* Утя́гиваю, Утяну̀ = *ἐπιτείνω, συντείνω μεθέλκω, κτλ.*]. *ὅθεν* Тяжу́сь, Тягáюсь (*μάχο-*

μαι, *ἐρίζω*). Тяжба = Тяжfа, (*βλ.* Тать) = *'Ρωσσ.* Тяжа (*ἔρις*, *δίκη*, *κρίμα*, procés). Тяжаніе (*ἐργασία*, *γεώργιον*, *Α. Κορινθ. γ.* 9 — *καὶ* 2, *ἐνόχλησις*, *ὡς τὸ ἐργασία* = *ἔργον*, *Πράξ.* 15, 16). Тяжатель (*ἐργάτης*, *γεωργός*). Тягость, Тягота, Тяжесть (*βαρύτης*). Тяжелъ, Тяжелый, *καὶ* Тяжекъ, жкій (*βαρύς*). Тягучій, Тягучъ (*ἐλατὸς*, *καὶ* Тягучесть, *τὸ ἐλατὸν*, *ἐπὶ μετάλλων*). Тяжъ (*σχοινίον*, *τόνος*), *κτλ.* *καὶ τὰ σύνθετ.* Оттягаю (*καθέλκω*, *βαρύνω*). Возтягаю (*ἀνέλκω*, *ἀνατείνω*, *ἐπαίρω*, *κτλ.*), *τάζω* (*ζ* = *γ*), *τάγω*, (*ταγὰ*) = *τάσις* (*ἐκ τοῦ τάω*, *ὅθεν καὶ τάνω*, Тяну, *τανύω*, *καὶ τένω*, *τείνω*), *ἡ γὰρ βαρύτης τάσις ἐπὶ τὰ κάτω* = *ὁλκή*. *διὸ καὶ ἡ ἐργασία*, *καὶ ἡ ἔρις*, *ὡς βαρέα τε καὶ σύντονα καὶ ἐργώδη*, *ἐφ' οἷς* (*τάζονται*) *τείνονται*, *διατείνονται οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ἐρίζοντες* (*ὅθεν καὶ τὰ λτ.* contendo = *συντείνω*, *διατείνομαι*. *κτλ.* *καὶ* praetendo, *'Ιτ.* pretendere, pretentione *κτλ.*). *'Ρωσ.* Тяга (*τάσις δρόμου*, *φυγή· ὡς*, *τείνειν μακράν*)· *Οὕτω καὶ* " *τάγιος* (*τάγω*) = *ὀξὺς*, *ταχὺς*, *σύντονος*, *κήρυξ*, *πρεσβευτὴς* (*'Ησύχ.*). *ἐκ τοῦ ἀρχαίου τάγω*, *τάζω*, *κατὰ διάλεκτον προῆλθε τὸ*, *τάσσω*, *τάττω* (*συνήθ. τάζω*), *ὅθεν καὶ ταγὸς*, *ταγή· καὶ* Тягло, *ὁ τεταγμένος φόρος*, *καὶ ἀπόδασμος* (*βλ.* Тяглю). *παρὰ τὸ τάω*, *τάνω*, *τένω*, *καὶ ὁ τένος*, *τόνος* (*σχοινίον*) = Тяжъ (*οἷον τάγος*, *ζος*, *ὡς ἐκ τοῦ*

τάζω), *ὅτω καὶ* (*ταίνω*) *ταινία*, *κτλ.* (*Ῥείμερ. λ. τάγω*). *βλ. τὰ συγγεν.* Тяну̀, *καὶ* Тягну̀.

Тяну̀, *τάνω* (*τανύω*, *καὶ ἕλκω*, *ὡς* „*τιταίνειν τάλαντα· ἐκ τῦ τάνω*, *ταίνω*, *τιταίνω*), *ὅθεν* Та́нетъ=(*τάνετι*), *τείνητι*=*τείνει*, (*ῥέπει*, *κλίνει*, *καὶ*=*ἕλκει*, *βαρεῖ*, *ἐπὶ βάρους*, *καὶ σαθμῶν*). Тяну́ся, *τάνυμαι*, *τανύομαι.* Тя́нутый, *τανυςὸς*, *κτλ.* [*Τὸ ἄῤῥητον θέμα* Тяю̀ =Таю̀, *τάω*, *τάγω*, Тя́гну, *Βοεμ.* tahnu, *τάζω*, Тяжу̀· *καὶ τέω*, *τένω*, *ὅθεν πάλιν τὰ ἄῤῥητα* Тею̀, Тену̀, *παρ' ὃ τὸ* Тецето̀· *καὶ τάσω* (*μέλ. τέσω*, Тесу̀), *παρ' ὃ τὸ* Тесьма̀· *καὶ* Тѣ́ю (*ταίω*), *τέω*, *παρ' ὃ τὸ* Затѣ́ю (*βλ.* Затѣва́ю), *καὶ τὸ* Тетива̀, *ἢ* Тѣтива̀ *καὶ* Тятива̀ (*ὡς ἐκ τῦ* Тяю̀, Тѣю̀, Тею̀, Тят—Тѣт =*τατὸς*, *τετὸς*, *τατὴ*). *Εἰς τὸ ἄῤῥητον* Тѣю̀, Тѣ́ю, *τέω*, *ἀνακτέον μοι δοκεῖ καὶ τὸ* Те́мя, *ἢ ὀρθότερον*, Тѣ́мя (*βρέγμα*, *κορυφὴ*), *οἷον τέμα*, *τάμα* (*τάω*), *τατὸν* = *ταναὸν* (*μακρὸν*, *ὅθεν ἄκρον*, *τέρμα*, *πέρας*, *τέλος*, *βλ.* Чело̀). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Тѣ́ма *πρὸς τὸ*, *θέμα* (*ἐπίθεμα*, *θημὼν*) *ἀναλογεῖν*, *παρὰ τὸ θέω*, *τιθέω* (*καί τοιγε καὶ τῦτο συγγενὲς τῦ τέω*, *τάω*). *Ἐκ τῦ αὐτῦ τέω*, *τάω*, *τίω*, *τὸ* Ты́ю, Ты́ль, Ты́нъ, *καὶ* (*τάλω*) *ταλὸς*, *τηλὸς*, *καὶ τῆλος*, *τῆλυς*, *τῆλε*, *τᾶλε*, Да́ль, (Да́льен) Да́льный, *καὶ δᾶλις*, *δάλιξ*, *δολιχὸς*, Далеко̀ (*ἐπὶ μήκυς τόπυ*), *καὶ δάλις*, *δάλιξ*, *τάλις* (*ἐπὶ μήκυς σώματος*=*ἐφήλιξ*, *ἡλικίας εὖ ἥκων*) = *ἅλιξ*, *ἥλιξ* (*χωρὶς*,

τ, ὡς καὶ μετὰ τῦ π, πάλληξ, πάλλαξ, κος, Σ. παλληκάριον = λτ. pellex, καὶ π = μ, μέλλαξ, βλ. Ῥείμερ.), ὅθεν καὶ δᾶλις, τᾶλις (= νέα) = Телéцъ, Телѧ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ τᾶλις = λτ. talis, τᾶλιξ = ταλίκος, τηλίκος, κτλ. ἐκ τῦ Тѣю (Тѣлъ) καὶ τὸ Тѣло (βλ. τὴν λ. βλ. καὶ Чéлядь). Τὸ δὲ τάλω, ταλάω =τλάω, τόλλω (λτ. tollo, tollero=ἀνέχω. βλ. Тáль), ὅθεν τὸ τάλαντον (ὁ ζυγὸς), καὶ ὁ τάλαρος, καὶ (τάλασος), ταλάσειος, κτλ. καὶ τελάω (ὅθεν τελαμὼν = ἀναφορεὺς), παρ' ὃ δὴ καὶ ἡ Телéга, ἢ ὀρθότερον, Телѣга (ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ Телѣю = τελάω), Καρν. καὶ Κροατ. taliga (ἁμάξης εἶδος), ὅθεν ἡ Σ. (ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Μακεδονίᾳ), ταλίκα, ὡς ταλάυσα (ἀνέχυσα βάρη). ἢ καὶ (τάω, ταίνω), τιταινομένη ὑπὸ τῶν ὑποζυγίων. καὶ εἴη ἂν ἡ Телѣга, οἷον ταλίκη, ἀντὶ τλητικὴ, ἢ τλητὴ (ἑλκυσή). οὐ γὰρ οἶμαι τὔνομα ξενικὸν εἶναι, ᾗ τισιν ἔδοξεν. Εἰ τοίνυν λέγειν τι περὶ τύτων δοκῦμεν, πάρεςιν ἄρα σαφῶς καθορᾷν, ὅσον ἀναγκαία πρὸς τὴν τῶν θεμάτων εὕρεσιν ἡ τῶν Σλαβονικῶν λέξεων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραβολή. Ἐκ τῦ τάω, τάνω, καὶ τὸ Тнў (κυρίως λεπτύνω, ὅθεν, συντρίβω, κατατέμνω), καθὰ καὶ τὸ τανὺς, τα ναὸς, δηλοῖ καὶ τὸ λεπτομερὴς (βλ. Тóнкій), καὶ τὸ λτ. tenuo = τανύω (τενύω), attenuo = τένδω· τὸ δὲ tendo = τένω, τείνω,

Γρμ. dehnen, *ἀρχ.* tehnan, thenon, *Γοτϑ.* tanian, *Κτσξ.* teinen, *Σβ.* taenja, *'Ισλ.* thenia, *Γλ.* tendre (*καὶ* tanner=*βυρσοδεψεῖν*, *'Αγσξ.* tannan, *'Αγγ.* tan), *κτλ. καὶ τὸ Γρμ.* ziehen (*ἕλκειν*) = *Κτσξ.* tehen = *τέειν* (*τέω* = *τάω*, *ὅϑεν τένω* = *τάνω*)· *καὶ τίω*, *τίνω. καὶ τύω* (*ὅϑεν λτ.* tueo, intueo=*ἀτενίζω*), *τύνω* (*ἐντύνω*), *καὶ πάλιν ἐκ τȣ̃ τέω*, *τέλω τὸ τέλλω*, *τέλλειν*, zielen. *τὸ δὲ λτ.* duco, *ἴσως* = *τύκω* (*δύκω. ὡς τέκω* = *δέκω. βλ.* Чиню) = *τιτύσκω* = *τιταίνω* (*τιτάνω*, *ὅϑεν καὶ τὸ συνήϑ. τσιτόνω*, *ὡς ἐκ τȣ̃ τιτόω*), *ἀλλὰ καὶ τὸ τύκω*, *τέκω*, *τεύχω ἐκ τȣ̃ ϑέματος τέω*, *τύω. βλ.* Цѣлъ. (*συγγενὲς* Тнỳ, Тащỳ, Тяжỳ, Тягаю, *κτλ.*).

Тя́паю (*τέμνω*, *ῥήσσω*, *κατατέμνω*, *νοσφίζομαι*, *σφετερίζομαι· ὡς ἐκ τȣ̃* Тя́пу) *δάπω* (*δαπέω*) *δάπτω.* [*τὸ Γρμ.* staüpen (*ῥαβδίζειν*), *Κτσξ.* stupen, *Σβ.* stupa, *'Ισλ.* stypa = *τύπω*, *τύπτω*, *ἢ στύπω.* (*καὶ τὸ τύπω* = *δύπω* = *δάπω* = *δέπω*, *δόπος*, *κτλ.*), *βλ.* То́пну.

Тя́тя (*τὰ βρέφη τὸν πατέρα*) *τάττα*, *τέττα. βλ.* Оте́цъ.

Ȣ.

Ȣ, *ἢ* Ȣ, Ȣ = оу (оукъ, *οὐκ*, *καὶ* Икъ, *ἴκ* = *ὔκ· υ* = *ι*, *αἰολικ. καὶ ἄλλως* = *ου· ὡς*

ἰψηλὸς = ἰψηλὸς, θυγάτηρ, θυγάτηρ) = ε, ου· εὔχρηςον ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς ἄλλοις βιβλίοις τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς. βλ. Μέρ. Δ. Ἀλφάβ.

V.

V, Ῥωσσικ. = Σλαβον. Ѹ, (οὐ) = υ καὶ = ου, ο, α, η, ει. — Ѵ҃ = ύ (400) — ҂Ѵ = ͵υ (400000). Τὸ Ἑλληνικ. υ, κατὰ διαλέκτες προεφέρετο ου (κούνες, θουγάτηρ, οὔμες, κτλ. βλ. καὶ Ѵгра), ὅθεν καὶ τὸ Ῥωσσικον у = ε, καὶ ἐν ἀρχῇ λέξ. Σλαβον. оу. Ἐπεὶ δὲ κατὰ διαλέκτες τὸ υ πάλιν ἐξεφωνεῖτο χαλαρώτερον, καὶ ἐγγύς πε τῦ Γαλλικῦ u διὰ τῦτο πρὸς τὸ υ ἀντιςοιχεῖ καὶ τὸ ю, ὡς Клюю, = γλίω (γλύφω), Блюю, βλύω, φλύω, κτλ. καὶ τὸ ы, ὡς, Рыю, ῥύω, Ты, τὺ, κτλ. καθὰ δὴ καὶ τὸ ы μεταπίπτει εἰς у, ἐν τοῖς, Дýхъ, Дыха́ніе· Сшу́дъ, Сшы́дъ, κτλ. Ἔτι δὲ ἀσθενέςερον προφερόμενον τὸ υ διὰ τῶν χειλέων μᾶλλον χαλωμένων ἀποβαίνει ι, ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς κατὰ τόπες πάλιν ἔλεγον ἰψηλὸς, κίβα, ἀντὶ ὑψηλὸς, κύβα, κτλ. παρ᾽ ὃ καὶ τὸ Ѵмнъ, ἀντὶ ὕμνος, καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα τῦ γράμματος Ѵк, ἀντὶ оукъ. Τὰς αὐτὰς διαφορὰς καὶ νῦν οἱ Ἕλληνες ἔχεσι περὶ

τὴν τῦ στοιχείυ τύτυ προφορὰν κατὰ τόπυς καὶ λέξεις, νῦν μὲν προφέροντες ἴψος τὸ ὕψος, κτλ. νῦν δὲ λέγοντες μυςάκιον καὶ βυτίναν, τὸν μύςακα, τὴν βυτίνην, κτλ. Ἔοικε μέν τοι ἀρχαιοτάτη μάλα τις εἶναι ἡ τῦ υ διὰ ςρογγύλων τῶν χειλέων προφορὰ, ὡς ου· ἐκ τύτυ δὲ τῦ φθόγγυ συνεσπευσμένως καὶ ἐπιτροχάδην προϊεμένυ, ὡς τὸ Ἀγγλικὸν w, μετέπεσεν ἐν πολλαῖς λέξεσι τὸ υ εἰς τὸν συμφωνικὸν φθόγγον τῦ β. (οἷον ςεύω, ςέβω, ςέμβω), καθὰ καὶ τὸ λτ. v, προῆλθεν ἐκ τῦ u (βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμάτ. προφορ.). οὕτω καὶ τὸ Ῥωσσ. Зáвтра πέπλαςαι ἐκ τῦ За, ýтро· καὶ τὸ Σερβ. Унукъ=Вну́къ· καὶ τὰ Σλαβον. Жéлвь =χέλυς (χέλβ-ς)· καὶ, Николáев=νικολάευ(ου), Пáвловь, Παύλοβ(β=υ). καὶ τὸ Крóвь δὲ=κρῦος (κρύος=Λακων. κρύορ, λτ. cruor)=κρόβ-ος· ὡς καὶ ἐκ τῦ Кры́ю (κρύω, κρύβω) τὸ Крóвъ (ςέγη. οἷον κροῦ-ος, κρόβ-ος, ἀντὶ κρύβος, κρυβή. βλ. λ. Кры́ю). εἴη δ' ἂν τὰ τοιαῦτα καὶ διὰ τῦ διγάμματος ἁπλῶς· ὡς ἐκ τῦ κράω, κράϜω, τὸ κραύω, κράβω, κράμβος, καὶ κρόβος, κρόμβος, κτλ. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ο (ὅθεν τὸ ω), τὸ πάλαι πρυφέρετο ου (βλ. Ýгль), ἐντεῦθεν καὶ τὸ у καὶ ю ἐν τῇ ληγύσῃ τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων = ο = ω (βλ. Μέρ. α. σελ. 222, καὶ 264, κ.). Καὶ τῇ οι δὲ=τὸ υ (βλ. Ἀλφάβ.), καὶ Βοιωτ. ἐμῦ=ἐμοί· ὅθεν ἡ

δοτικῇ, Вóду, Слóву $= v =$ *οι(ῳ)* $=$ ю, Царю́, *κτλ. τὸ δὲ σχῆμα τȣ̃* у *ὡς τὸ λτ.* у$=$*Υ. εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ Μακεδόνων νομίσματι*, *'Αμίμτογ* $=$ *'Αμίντου. βλ.* Palaeograph. Montfaukon, *σελ.* 121. *βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς* у.

У (*παρὰ*) *ȣ̃* (*ὅπȣ*). 2, не у (*ὄπω*) $=$ *νή ȣ̃* (*ἐφ' ȣ̃ χρόνȣ· ȣ̓ νῦν χρόνος ἐφ' ȣ̃*). [*πρβλ. τὸ Γαλλ.* y (*ἐκεῖ*). *καὶ* ou $=$ *οὗ, οἷ* (*ποῦ. καὶ τȣ̃το* $=$ *Ϝȣ̃, Ϝοῖ* $=$ *Ϝῷ, Γρμ.* wo]. 3, $=$ o (*εὐφωνικὸν. βλ.* Учу̀, Ухáбъ. *ὡς τὰ, ὀςαφὶς, ὀτλέω* $=$ *τλέω, ςαφὶς, κτλ. οὕτω καὶ τὸ χυδαῖον 'Ρωσσ.* оржáніе $=$ ржáніе, *κτλ. καὶ ο* $=$ *α, εὐφωνικῷ*), *τὸ δὲ ο, προὐφέρετο ου* (*βλ. ἀνωτέρω*). 4, $=$ *α ςερητικῷ* $=$ *οὐ* (*βλ. καὶ* Убóгій). 5, *προςιθέμενον εἰς τὸν ἐνεςῶτα σχηματίζει τὸν μέλλοντα ἐν πολλοῖς ῥήμασιν* (*οἷον*, У-бію̀, *ἀποκτενῶ, κτλ.*)· *τὸ τοιοῦτον* у *δοκεῖ σημαίνειν τὸ ἤδη, πλησίον* (*κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν*; *οἷον πάρα χρόνος, ἐγγύς εἰμι τȣ̃ ποιεῖν τι, ἤδη ποιῶ. καὶ τὸ ηδη* $=$ *ἦ δὴ* (*η* $=$ *ο*)· *ἔςι δὲ τὸ* у *καὶ* $=$ *ο*, объ, *ἀπὸ, ἐκ, σημαίνουσα τὸ πέρας τῆς τȣ̃ ῥήματος ἐνεργείας· οἷον*, Уговори́ть (*πείθειν*) *ἐκ τȣ̃* Говорю̀, *λέγω* (*ὡς ἐξειπεῖν*)· *καὶ τὸ μακρὰν*, Уберу̀ $=$ *ἀποφέρω· κτλ.* (*βλ. καὶ τόμ. Α. σελ.* 264, *κ. ἐν σημειώσ.*). *καὶ τὸ* У̓же, *ἐκ τȣ̃* у, же. *βλ. τὴν λέξιν.*

Уà, *οὐὰ, οὐαί.*

У̓бо (у, бо) *ἤ-πȣ· ἦ, οὖν που* (*οὖν, τοίνυν* $=$ *ἄρα, ὅθεν τὸ Γλ.* or).

Убóгій, Убóгъ (*πένης*, *πτωχὸς*), *φαίνεται*=*ἀβούγης* (*Ἡσύχ.*), *καὶ ἀβούτης* (*Ἐτυμολ.*). *Ἔςι γέ μην ἐκ τῦ* у, бог (*ἀποκοπὴ ἐκ θέματος τῦ* Богáтъ. *βλ.* Богáтый): *τὸ* у=*α* (*ςερητικῷ· ὡς σάρω*, *σύρω. σάββατον*, Суббóта). *ἢ μᾶλλον*, у=*ἀπὸ*=*μακρὰν*, *ἄνευ* (*βλ.* У).

Убрýсъ (*ὀθόνιον*, *καψιδρώτιον*, *λτ. σουδάριον·* 2, *τὸ ἅγιον Μανδήλιον*, *λτ.* mantile=*μανδύλιον*, *ὑποκορ. τῦ μανδύας*, Мáнтія [*λέξ. περσικ. ἐκ τῦ μανδὺς*, *ὡς καὶ τὸ κάνδυς*], *καὶ Σ. μαντήλιον*, *ὡς καὶ μαντήλα*=*μανδήλη*, *ὅθεν καὶ τὰ*, mantelum, mantellum, *Τρμ.* Mantel, *Γλ.* manteau, mantille, *κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μανδύας. τὸ γοῦν* Убрýсъ) = *ὀρβὸς* (*μεταθ. ἱβρός*), *ἀντὶ μορβὸς* (*κατ' ἔκπτωσιν τῦ μ*, *ὡς*, *μάλω*, *ἄλω· μάλη*, *λτ.* ala· *μορφὸς*, *ὀρφὸς-φνὸς*, *κτλ.*), *τὸ καὶ ἀμορβὸς* (*μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α*, *καὶ ο*), *καὶ ἀμοργὸς*, *ὁ ἀμέργων ἤτοι ὀμοργνὺς*=*ἀποσπογγίζων*. [*ἐκ τῦ μελγω*, *ἀμέλγω*, *μέργω*, *ἀμέργω*, *ὀμόργω*, *-γνυμι· ὅθεν καὶ ἡ νῆσος Ἀμοργίς. βλ. Ῥείμερ. λ. ἀμόργινος*). *Ὥςε τὸ μορβὸς* (*ὀρβὸς*, Убрýсъ) = *ἀμορβὸς* = *ἀμοργὸς*, *ἀμοργὶς*. *Οὐ γάρ μοι δοκεῖ τὸ* Убрýсъ = *ὀρφὸς*, *ὀρφὴ*, *μορφὴ* (*βλ.* Образъ), *κατὰ τὸ τῆς συνήθ. προσόψιον*, *ᾧ τὸ πρόσωπον ὀμοργνύμεθα.*]

Увы́ (*οὐαὶ*) *ὠϝή*, *ὠή*, *αἰβοῖ*. *ἤ*, *ὢ φῦ* (*φεῦ*, *συνήθ. ὤφου*, *καὶ ὠγοῦ*)· *ἢ ὀϝί*, *ὀῒ*= *ὀί*.

Ўголъ, Ўглъ (γωνία) ἀγκύλη, ἀγκύλος, λτ. angulus, 'Ιτ. angulo, Γλ. angle (ἄγω, ἄγκος ἀκὴ, Γρμ. Ecke). у = а. βλ. Убо́рій.

Ўгль, Ўголь (ἄνθραξ· а = у. βλ. Ўголъ), ἄγλη = αἴγλη. (οὕτω καὶ τὸ τῆς αἴγλης συνώνυμον φῶς=πῦρ. Μαῤκ. ιδ· καὶ Λ, Μακκβ. ιβ, 29. βλ. καὶ Ξνφ. 'Ελλην. ἱϛορ. ϛ, 6, 17, καὶ Κυροπ. Ζ, ε, 3, καὶ 'Ησύχ. ὅθεν ἡ τῆς συνηθ. φωτία = πῦρ, τὸ καὶ, λαμπρὸν, παρὰ Κυπρίοις καὶ ἄλλοις τῶν νησιωτῶν). ἢ γὲν καὶ τὸ Ўголь ἐκ τȣ̃ Огóнь (βλέπε τὴν λέξιν). ο = ȣ = υ = у, καὶ τ' ἀναπαλιν κατὰ διαλέκτȣς. ὡς, ȣ̓νομα, ὄνυμα, ὄνουα. Οὕτω καὶ οἱ νῦν Λάκωνες λέγȣσιν ὀ, ἀντὶ ȣ̓, οἷον, ὀ συνίε; = ȣ̓ συνίεις;

Ўгра ('Ρωσσίας ποταμὸς παρὰ τὴν Καλȣ́γαν) οὐγρὰ = ὑγρὰ (τὸ ϛοιχεῖον τȣ̃ ὕδατος, θάλασσα· „ τραφερή τε καὶ ὑγρὰ = ξηρὰ, καὶ θάλασσα· "Ομηρ.). ἐκ τȣ̃ ὑγρὸς, καὶ συνήθ. (παρὰ Σμυρναίοις καὶ Χίοις), ȣ̓γρός.(ὡς Βοιωτικ. οὔμες=ὕμες, ὑμεῖς). βλ. τὸ ϛοιχ. у. τὸ θέμα уг, ὕγος (ἐκ τȣ̃ ὕω, παρ' ȣ̃ καὶ τὸ ὕδωρ, τὰ νῦν παρὰ τοῖς Λάκωσιν, ὕον). 'Εκ τȣ̃ уг ἴσως καὶ τὸ Бýгъ (βλέπε τὴν λέξιν). Εἰ μή τις, τὸ Ўгра παρὰ τὸ Ўгрь πάντως βȣ́λοιτο ἐτυμολογεῖν, οἷον ἐγχελῆεις, ἐγχελεών. (βλ. Ўгрь).

Ўгрь, Ўгорь (ἔγχελυς, ὅθεν λτ. anguilla, ἀρχ. aggilla, Γλ. anguille), τὸ συνήθ. ȣ̓γγρὶ (ὄγγρος)

ἀντὶ γόγγρος. καὶ (ὡς εἶπερ ἐκ τῦ βόγγρος ἀντὶ γόγγρος), Σ. βογγρὶ, καὶ (β=μ), μογγρὶ (εἶδος θαλασσίου ἐγχέλεως). 2, Ўгоръ (φῦμα ἐπὶ προσώπυ, συνήθ. σπειρίον) ὄγγρος, γόγγρος (=ὄζος, ὄγκος φυτοῦ, τὸ καὶ κροτώνη Θεόφρ.). οὕτω καὶ τὸ Γλ. bouton, καὶ boutgeon σημαίνει τὸ φῦμα ἐπὶ τε φυτῶν καὶ ἐπὶ τῦ ἀνθρωπίνυ σώματος.

Угрюмый, Угрюмъ (σκυθρωπὸς, βλοσυρὸς) ἐκ τῆς у, καὶ Грюмъ (συγγεν. Грóмъ) βρόμος, βριμὸς, ἐκ τῦ βρέμω, καὶ φρέμω, fremo, καὶ χρέμω, ὅθεν καὶ χρόμος = βρόμος, ο =ου) χροῦμος, γροῦμος (ὡς καὶ βριμὴ=Γρμ. Grimm).

Ўда (ἄγκιςρον) συγγεν. Ўдило· ἄλλο δὲ τὸ ὀδοὺς, ὀδελὸς = ὀβελὸς (ὄδω = ὄτω, ὕτω, ὑτάζω).

Ударяю (παίω, πλήττω· ὡς ἐκ τῦ Удáрю) δαρέω, δάρω, δαίρω [Дарў, Дерў μετὰ τῆς ў προθέσεως· οὐ γάρ ἐςιν ἁπλοῦν, ὥςε εἶναι (ἐκ τῦ ἴδω, ὀδάω=νύσσω) οἷον, ὀδάρω· ὡς ὀδύρω, καὶ οὐδύρω]. Удареніе (παῖσις. καὶ κροῦσις φωνῆς = τόνος, Γραμματικ. ὡς κροῦσις ὢν ὁ τόνος ἐπὶ τῆς τονιζομένης συλλαβῆς) οἷον, δάρσις (δαρμός). Ударъ δὲ παρὰ τοῖς Ῥώσσοις καὶ ἡ ἀποπληξία (τὸ γὰρ δέρω = πλήττω).

Ўдило (ςόμιον χαλινῦ), συγγεν. Узда.

Ўдъ (μέλος), φαίνεται ἐκ τῦ ἀρχαίυ ўю = ὕω, ἄω=(яю) апни, = Fάω, γάω, κάω, χάω, Fύω,

γύω, ὅθεν καὶ γυῖον (μέλος)· ἐκ τȣ̃ ἄω, χάω, καὶ τὸ χάδω, χάζω (χωρῶ). οὕτως ἐκ τȣ̃ ўю, ўдъ (οἷον χάδον, χύδον, hύδον ἀντὶ γῦον, γυῖον, παρενθέσ., δ)· ἐκ τȣ̃ ἄω, ὄω, καὶ τὸ ὄδω, (οἰδαίνω) τὸ ἀντίθετον τοῦ (ἄω) ἄγω, ὄγω, οἴγω = ὄχω, ἔχω, χέω, χάω. Ὁ Ἡσύχ. ἔχει „ ἄδες, πόδες (ἴσως ἐκ τȣ̃ ὀδεῖν, ἀλλ' ἡ λέξις πάμπαν ὕποπτος καὶ ἀμφίβολος). Τὸ Γρμ. Glied, Γοτθ. lithus, Κτσξ, lid, liet (μέλος) ἐκ τȣ̃ leiten (ἄγειν) = λιάδειν, λιάζειν = ἐλεύθειν (Adelung). βλ. Ўю.

Ўжасъ, Ўжасть (θάμβος, ἔκπληξις). Ужасáю (ἐκπλήττω, — саюсь, -ττομαι, θαμβέω) ἀγάσσω (ἀζάσσω)=ἀγάζω, ἀγάω, ἄγη, ἄγασις (ἄζασις), ἄζω, ἄζομαι (а = у. βλ. Ўголь). ἢ σύνθετ. У, жас, У-жасáю (καὶ Ужаснў, ὡς ἐκ τȣ̃ У-жасў), συγγεν. δείσσω, δείζω, δίδω, δείδω, δέδοικα, δεδίσσω (ἐκ τȣ̃ δείω, δίω, δέω = δάω, οἷον δάσσω, δ=ж), δέος, δεῖσις (ὅθεν τὰ σύνθετα, δεισ-ήνωρ, δεισιδαίμων). Ἐκ τȣ̃ δείσσω, καὶ τὸ Βμ. deӯym = δείσσημι, τὸ δὲ у ἐν τῷ Ўжасъ, =παρά, ἀπό, πρόθ. (ὡς περιδείδω, ὑποδείδω), ἢ κ εὐφωνικὸν (ὡς τὸ ο ἐν τῷ, δάξ, ὀδάξ, δάκω, ὀδάξω, ἀδαξέω).

Ужè = ἤδη (δ = ж· ἔςι δὲ καὶ у = η, ὡς συνήθ. σȣπία=σηπία). καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἤδη σύνθετον ἐκ τȣ̃ δή, καὶ ἡ (ὡς τά, ἡ-μέν, ἡ-δὲ κτλ.), τὸ δὲ η = α, ο, ἵ (ὅς), ἵν, ὅθεν

καὶ τὸ ἵνα (= ὅπυ, ἐκεῖ). καὶ ἀϝ = αὖ, ἀπ, ἀπὸ, ὅθεν καὶ τὸ У, = ἀπὸ, καὶ = αὖ = ου (ὡς αὖς, οὖς), καὶ У, = οὐ δὴ ἀντὶ αὖ δὴ, ἄδη, ἤδη.

Ўже, καὶ Юзе (σχοινίον, δεσμὸς), καὶ Ўза, Ўзы (δεσμά), καὶ Ўзо, οὖσσον (σσ=ζ), οὖσον καὶ οἶσον, παρὰ τὸ οἶσος, οἰσὸς, οἶσαξ, σ=τ, οἶταξ, οἴτηξ, λτ. vitex, vitis, vimen· καὶ ὕσὸς, ὑσίον = οἰσίον, κτλ. ἐκ τῦ ἴω, ϝίω, βίω, μίω, παρ' ὃ καὶ ἰτὸς, ἰτέα. βλ. Вью. ὅθεν Ўжикъ, ὁ, Ўжика, ἡ (συγγενὴς, ἀγχιςεὺς, διὰ τὸν δεσμὸν τῆς συγγενείας. βλ. Сестра̀). Со-юзъ σύν-δεσμος, κτλ. ἀνάφερε εἰς τὸ Ўю.

Ўжинъ (δεῖπνος, δόρπος). Ўжинаю (δειπνῶ). Ўжина(μερὶς)ἐκ=ἔδανον, ἐδανὸς, νὴ, νὸν (ε=ο, ὀδανὴ, καὶ δ=ζ), ἐκ τῦ ἐδάω (ἐδάνω)=ἔδω, λτ. edo, ἄδω, ядмь, ѣдмь (ямь, ѣмь), ἄζω, Γρμ. atzen, ätzen, eten, essen, ἐσθίειν (ἔσδω, ἔσθω). ἀλλ' ἐκ τῆς у, καὶ Жую, (δύπω) Жвѫ= δέπω, δάπω, δάπτω, ὅθεν καὶ δεῖπνον.

Ўза, βλ. Ўже.

Узда̀ (χαλινὸς), συγγεν. Ўза, Ўже, Юзе, ὡς οὖσσον = δεσμὸς (οἷον οὖσσα, οὖζα, οὖσδα, ἔδα· ὅθεν Ўдило).

Ўзкій, Ўзокъ (ςενὸς). Ўжу (ςενόω), συγγεν. Ўза, Ўже (οἷον ἔσσαξ, οἴσαξ, ὡς ἐκ τῦ οἴσσω=οἴω=ἴω, ϝίω, βίω, Вью (βλ. Ўже). πρὸς δὲ τὸ βίω παράκειται τὸ, φίω, σφίω (ἐκ τῦ φάω, πάω), σφίγω, σφίγγω· (καὶ τὰ σφίγγω,

* *

σφιγκτὸς, σημαίνουσι καὶ τὸ ςενὸς, ςενόω).

Уй (θεῖος πρὸς πατρὸς, λέξις ἀπηρχαιωμένη). Уéцъ (ἀδελφιδοῦς), παρηχεῖ μὲν πρὸς τὸ υἷϊς (υἷϊ-ς) υἱὸς, ἀλλ' ὁ υἱὸς ἐκ ἔςι θεῖος. ὅθεν οἶμαι τὸ Уй συγγενὲς τȣ̃ Ужикъ (βλ. Уже Юже), ἐκ τȣ̃ Ую.

*Уксусъ, ὄξος (ἐκ τȣ̃ ὀξὺς=ὠκὺς, ἀκὴ, ἀκὶς, λτ. acies, ὅθεν acetum), Πολ. oszet, Κρτ. ozet, Βμ. wotzet, Οὐγκρ. eszete, Γοτθ. akeit, Γρ. Essig, ἀρχ. ezzich, Σβ. ættika, Ὀλ. ediek, κτλ. (βλ. καὶ Оцетъ). Уксусный, ὄξινος, κτλ.

Улей (κύβεθρον, κυψέλιον), λτ. alveus, συγγεν. εἰλυὸς (φωλεὸς· ἔλω, ἄλω, εἴλω).

Улитка (κοχλίας), λτ. helix, ἕλιξ=ἑλητὸς, τὴ, εἰλυτὸς (ἕλω, εἰλέω). ἢ, У, лита, συγγ. Слизь, βλ. Слѣзъ.

Улица (ἀγυιὰ, πλατεῖα) παρηχεῖ πρὸς τὸ ἠλυσία (ἤλυσα), ἤλυσις = ὁδὸς (Ἡσύχ. у = η. βλ. Уже), ἐκ τȣ̃ ἔλω, ἐλύθω, ἐλεύθω, ἤλυθα· ὡς λτ. via, ἐκ τȣ̃ βίω, βείω, βάω, βαίνω. Γρμ. Gasse ἐκ τȣ̃ gehen = κίειν· καὶ ὁδὸς συγγεν. βάδος, βάδω, βατῶ, πάτω (βλ. Ῥείμερ.), καὶ Переулокъ (ςενωπὸς, πάροδος) παρήλυσις, ὡς ἐπηλυσία, κτλ. Ἀλλὰ τὸ Улица ἐκ улокъ (ὅθεν Переулокъ) δοκεῖ μοι παράγωγον τȣ̃ Лѣзу, Лáзу, ὅθεν ἂν εἴη καὶ лóкъ, у-локъ (βλ. Лѣзу). ἢ τὸ лóкъ τȣ̃το συγγενὲς τȣ̃ лóхъ = лакъ, λυγὸς (λογὸς), λοξὸς, λὶξ, λικὸς (= καμπτὸς, καθὰ καὶ τὸ τρόπος, τροπὸς, ἀτραπὸς, ἐκ τȣ̃ τρέπω = ςρέφω. ὥςε

εἶναι τὸ Ўлица = *ἀμφὶ-λοξία, λοξὶς, λόξη, λοξότης, λοξιὰς, διὰ τὴν λοξότητα τῶν ἐν τοῖς μὴ ἐῤῥυμοτομημένοις πολίσμασιν ὁδῶν.*

Улыбáюсь (*μειδιῶ*) *ἐκ τῆς* у, *καὶ* лыбáю, лыбу̀ (*λείβω*) *ἀντὶ λέβω=λεύω, λεύσσω, λαύσσω, γλαύσσω, ἢ λύϜω* (*λύξ, λύκη· ἔςι δὲ τὸ* ы=*ει καὶ υ*), *διὰ τὴν φαιδρότητα τοῦ μειδιῶντος προσώπου. καθὰ καὶ τὸ γελάω, γαλήνη, κτλ. ἐκ τοῦ λάω, γλάω, παρενθέσει α, ε,* (*ὡς καὶ γλὰξ, γάλαξ, κτλ. βλ. 'Ρείμερ. λ. γλαύσσω*). *Οὕτω καὶ* Улыскáю, юся (= Улыбáю), *ὡς ἐκ τοῦ* Лыску, *λίσκω* (*λίξω, λίζω, λίσσω, λισσὸς, λίω, λέω, λεύω*), *ἢ λύσκω, λύξω* (*λύξω*) *λύξ*, lux, *λύκω* (*βλ.* Лысый, Лýчъ, Лицѐ). *οὐ γάρ ἐςιν ἁπλοῦν τὸ* Улыбáю, *ὥςε τούτῳ παραβαλεῖν τὸ ἱλεϜόω, ἱλεϜῶ, ἱλεοῦμαι* (*ἵλεως, συγγενὲς, ἔλεος, ε = α, ὡς, ἔλαιον*, oleum, *καὶ ο =* у).

Ўмъ (*νοῦς*). Умѣю (*νοῶ, οἶδα, οἶμαι, φρονῶ*) *φαίνεται=οἰμάω, οἶμος* (*ἐκ τοῦ οἴω = φέρω -ομαι, ὁρμῶ, ὁρμαίνω*), *ὅθεν, οἷον ὗμος* (*οὗμος*, Ўмъ)· *ἔςι δὲ τὸ* Ўмъ=*οἶμα* (*ἀντὶ οἴημα*), *καὶ* Умѣю, *οἷον, οἰμάω ἐκ τοῦ ὀΐω, οἴω· ὡς τὸ ἑλληνικὸν* (*ἐκ τοῦ οἴομαι συγκοπῇ*) *οἶμαι· τὸ δὲ* у = *υ = οι· καὶ τὸ οἶμαι αἰολικ. ἂν εἴη ὗμαι* (*ὡς τὸ καλὺ, Βοιωτικῶς=καλοὶ, καὶ, ὕδνον = οἴδνον· ὕαξ = οἴαξ· τύραννος = κύρανος, κοίρανος, κτλ.*). *τὸ δὲ οἴω, ὀΐω = ἀΐω* (*αἴω, αἴσθω, αἴσθομαι*), *ἕτερον τοῦ οἴω*

= εἴω (ἔω. βλ. Ую), παρ' ὃ τὸ οἶμος, οἰμάω, κτλ. (βλ. Ухо, Учу̀, Чую). ὅθεν Раз-у́мъ=διάνοια, νόημα, γνώμη, φρόνησις, κτλ. βλ. Ра́зъ.

У́не (καλὸν, συμφέρον), καὶ У́нѣе, ἐκ τῦ У́ній, καὶ У́пей (Δοβρόβ. σελ. 321), καὶ У́нші́й, шая, шее (κρείττων, -ττον, βελτίων,-ον, βέλτιςος, ςη, ςον) οὔνειος, ὄνειος, ὀνήϊος, ὀνήϊςος. [ὄνω καὶ οὔνω, οὔνομαι ('Ιλ. ω, 241) = ὀνέω, ὄνημι].

Упова́ю (ἐλπίζω) ὀπωπάω, ὀπωπέω, ὀπεύω· (τὸ θέμα Упову̀, ὀποβῶ=ὀπωπῶ) ἐκ τῦ ὄπω, Γρμ. hoffen. (οἱ ἐλπίζοντες ὀπεύουσιν, ὀπιπτεύυσι, ἀφορῶσι καραδοκῦντες πρὸς ἃ ἐλπίζουσι).

Ура̀ (φωνὴ χαρᾶς ἐπὶ θριάμβῳ, κτλ. ὡς ἰὼ, ἰή. λέξις ἰδιάζυσα τοῖς 'Ρώσσοις) ὑρὰ (ὑράξ) ἐκ τῦ ὕρω, ὕρϜα, ὅθεν καὶ τὸ σύρω, σύρϜα, σύρβη, τύρβη· καὶ ὕρος, Ϝύῤῥος, λτ. surrus, ὑρόω (surro), sussurro, -ssurrus. φέρεται καὶ ἀρχ. Γρμ. huri (Tripart. 426). βλ. 'Ρείμ. λ. ὕρω, καὶ τύρβη.

Урчу̀ (βορβορύζω, κορκορύζω) У, Рычу̀, ὀρύζω (ῥύω), ὀρύω, ὠρύω, -ομαι.

У́сма (βύρσα, δέρμα) ἐκ τῦ У, смя́шь (βλ. Мну̀)= σμᾶν (μάω, μάζω) ὅθεν μάσθλη. ἢ У, жму̀(ζέμω. βλ. жму̀)=δέπω, φω, δέψω, (δέψης) Усма́рь (βυρσεύς).

Уста̀ (ςόμα). Устьѐ (ςόμιον, οἷον ποταμοῦ, κτλ.). Устнѣ̀ (χείλη). У́съ (μύςαξ) συγγ. λτ. ostium (θύρα), os, oris (ςόμα) = ὄψ, ὀπὸς

ὀπή, ἐκ τοῦ ὄπω, καὶ (π = κ), ὄκω, ὄξ (ἐξ οὗ τὸ λτ. vox), ὅθεν οἷον ὄξος (κσ = στ) ὄ-ςος, ὀςή, ἀντὶ ὄψ, ὀπή, διὸ καὶ τὰ περὶ τὴν ὀπὴν τοῦ ςόματος τά τε χεῖλη καὶ ὁ μύ-ςαξ. — καὶ ὁ μύςαξ ἐκ τοῦ μάςαξ (ςόμα, κτλ. ὅθεν τὸ Γλ. moustaches)· καὶ ἄλλως δὲ τὸ Ўсъ = ὄψ (ο=ου, οὖψ), ψ=σσ=σ (ὡς τὸ Вы́с = Fύψ = οἷον Fύς, = λτ. Fus, sus· Вы́шу Fυψῶ)· οὕτω καὶ ὄψ, ὄσσις (ὅθεν ὄσσω) ἐκ τοῦ ὄττις=ὄψις (βλ. 'Ρείμ. λ. ὄπω). πρβλ. τὸ Σνσκρ, oschta = ςόμα.

Устраблѧ́ю, Устраблю̀, ἀπαρέμφ. Устрабі́ти (ῥαΐζειν ποιῶ, ἀνασφάλλω, ἀναῤῥωνύω = У, страблю̀, страбу̀) = ςράφω (ςράβω), ςρέφω, (ἀπο-ἐπιςρέφω, ἐπανάγω εἰς τὴν προτέραν κα-τάςασιν. ὡς τὸ Σ. ὑδετέρ. γυρίζω (ἐπὶ τῶν ἀνασφηλάντων, καὶ ἐξ ἰσχνότητος εἰς εὐσαρ-κίαν καὶ εὐτραφίαν πάλιν μεταβαλόντων, οἷον „ ἐγύρισε τὸ πρόσωπόν του = ἐτράφη. „ ἐγύρισεν ὁ ἄῤῥωςος, καὶ τώρα εἶναι καλά)· Устраблéніе, У-стрáба (ἀνάῤῥωσις) ςράφα = ἀπο-ἐπιςροφή. [τὸ ςρέφω, ςράφω, ἐκ τοῦ τρά-πω, τρέπω· τὸ θέμα τρέω, τέρω, ὅθεν καὶ τὸ τρέφω, Бравлю̀, καὶ τέρπω. βλ. 'Ρείμ. λ. τέρω].

*Ўстрица, ὀςρίδιον, ὄςρεον, λτ. ostreum, Γρμ. Auster, 'Αγλ. ouster, Γλ. huitre, κτλ.

Ўсъ, βλ. Устà. Ўсь, βλ. Чýшъ.

Ўтка (νῆττα, ὡς ἐκ τοῦ θέματος Ўта χωρὶς τοῦ н. ἀντὶ нута) = νῆτα, νῆττα, νῆσσα [ἐκ

τȣ̃ νάω, νέω, λτ. nato, ὅθεν καὶ τὸ λτ. anas, anatis (μετὰ τȣ̃ εὐφωνικοῦ α) ἀνάττα (ἀντὶ νᾶττα, νᾶσσα, νῆσσα), παρ' ὃ καὶ τὸ Γρμ. Ante, Ente, ἀρχ. Aneta.]

Утóракъ, Σερβικ. = Втóрникъ (δευτέρα τῆς ἑβδομάδος. βλ. Пя́тъ), ἐκ τȣ̃ Второй = δεύτερος (β = δ. συγκοπ. ἢ ἐκπτώσει τȣ̃ δ, εὐ-(εφ)τερος, βτέρος, βτόρος). Σημείωσ. β=у=ν =ου προφερόμενον ἐπιτροχάδην ὡς τὸ Ἀγγλικ. w (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τȣ̃ υ προφορὰν, ὅθεν ἐγενήθη καὶ τὸ λτ. v = u. βλ У). ἐντεῦθεν συνεκόπησαν καὶ τὰ Καρν. καὶ Κροτ. Торк, Торек = Утóракъ.

Ýтро, Оýтро, κατὰ διάλεκτ Ютро (ю=оу=у =ου=ο. βλ. Ἀλφάβ.) ὄθρος, ἀντὶ ὄρθρος (ὀρθερὸς· ἐκ τȣ̃ ὀρθὸς, καὶ μεταθ. ὀθρὸς, ὄθρος παρὰ τὸ ὄρω, ὅθεν λτ. (oro) orior, Oriens). Ýтреній, ὀρθρινός. Утрій (ἡ ὀθρία) = ἡ ἐπαύριον· ὅθεν καὶ За-утра, Заýтра (αὔριον) καὶ κοινῶς Зáвтра (в=у)=δι' ὄρθρου (οἷον διόρθρα, ὡς συνήθ. σύνταχα, καὶ διὰ = ζὸ, ζάοθρα). οὕτω καὶ τὸ αὔριον ἐκ τȣ̃ αὔω ἄω = αὐὼς (ἀὼς, ἠὼς, ἕως = ὄρθρος). ὅθεν καὶ αὖρα, ἀφ' ȣ̃ τὸ λτ. aurora=αὔρας ὥρα.

Утрóба, Σλαβ. Оутрóба, (γαστὴρ. κοιλία) ἢ συγγεν. Требýха, Требý (οἷον Трóба, μετὰ τȣ̃ у=τρόπα=τρύπα), ἢ γȣ̃ν ὡς ἐκ τȣ̃ Оýтрь ýтрь=οὔδερος, ὄδερος (Ἡσύχ.), λτ. uterus, παρὰ τὸ οὖθαρ, Γρμ. Euter, Σνσκρ. ydara, (καὶ θ = φ, οὖφαρ=λτ. uber)· καὶ ἡ ὑστέρα

ἐκ τοῦ ὕςρος (Ἡσύχ) = λτ. uterus, οὔδερος, ἀντὶ οὔθερος, αἰολικ. = οὔθαρος, οὖθαρ (δ = θ, ὡς, δέλω, θέλω· δάλασσα, θάλασσα), ὅθεν τὸ Ущроба, οἷον οὐθάρα (μεταθ. οὐθράϝα) θηλυκῶς, ὡς ὑςέρα. τὸ δὲ ὖθαρ (=ὖθαρ) παρὰ τοῖς Ποντικοῖς νῦν, ὑθάκιν (ὡς ἐκ τοῦ ὖθας, ὖθαξ). τὸ ὖθαρ, οὔθαρος, φαίνεται ἐκ τοῦ ὄδω, ὄθω, οἴδω, οἰδαίνω, ἐπὶ τῆς σημασίας κοίλου τὰ ἐντὸς, καὶ πλήρους, ὅθεν οἰδαίνοντος, ὁποῖος φαίνεται ὁ μαςὸς. ἔςι δὲ τὸ ὄδω, ὄθω, πρωτότυπον τοῦ οὐτῶ ὤθω, ὄτω, οὐτάω (τρυπῶ). ὅθεν καὶ τὸ Нутръ=Утръ, καὶ τὸ Нѣдро δὲ (οἶμαι), συγγενὲς τοῦ Нутро, Нутръ (ѣ=е=о, ȣ, у), ὡς, οὖθαρ, Γρμ. Euter (εὖθαρ), κτλ. βλ. καὶ Утка.

Уха (ζωμὸς, ἰχθύων μάλιςα), παρηχεῖ πρὸς τὸ ὀχὰ, ὀχὴ (= τροφὴ, Ἀργεῖοι. ὅθεν εὐωχία κτλ.). ἔςι γέ μην = Γρμ. Jauche (καὶ gauche), Κτσξ. Jüche, Juche, κτλ. συγγεν. ἰχὼς, ἰχὼρ = λτ. liquor, (ἐκ τοῦ λείχω, λίχω χωρὶς τοῦ λ. ὡς εἴβω ἐκ τοῦ λείβω). Ἕτερον δὲ δοκεῖ τὸ λτ. Jus, ἴσως = ζύος (ὡς Jugum = ζυγὸς), = ζέον, ζέμα, ζωμὸς (ζέω, ζύω, ζώω).

Ухабъ (ῥωγμὴ, τρώγλη, τρύπα καθ' ὁδὸν) οὐχεϝὰ, ὀχεὰ, ὀχειὰ (ἐκ τοῦ χάω, χαύω, cavo, χέω, χεὰ, χειὰ, προσθ. τοῦ εὐφωνικ. ο, ὀχεὰ, ὡς ὀςαφὶς = ςαφὶς· ἢ καὶ χάω, χέω, μεταθ. ἔχω, ὀχὴ = ὀχειά). εἴη δ' ἂν καὶ ἐκ τῆς у, καὶ Хабъ = ἀμφι-χάϝος, χαυὸς, χαβὸς = cavus.

οὕτω καὶ χάος=κόος, καιάδας (κάω, χάω). συγγεν. О-ковъ, Оковаю (Ковáю, Кову̀, βλ. Кую καὶ Хижа, κτλ.)

Ухаю (ὀσφραίνομαι) πεποιημένον ὡς ἐκ τῦ ῦ ῦ ῦ (ῦh, ух) τόνου τῦ ὀσμωμένου (Ἀριςφν.), οἷον ὑάω, ὑhάω, ὡς καὶ μύζω, μύω ἐκ τῦ μῦ, μῦ. βλ. καὶ Нюхаю. Ἐκ δὲ τῦ ἄω, ὄω, τὸ ἄζω, ὄσδω, ὄσθω, ϑ = φ. ὄσφω (ὅθεν ὄσφρα, ὀσφραίνω), ὄδω, ὀδμή, ὅθεν λτ. odor, odefacio, καὶ olo = ὄδω (δ = l, ὡς, lacryma, δάκρυμα), olefacio, olfactus (ὄσφρησις), κτλ.

Ухо, οὖhος, ἀντὶ οὖϜας=οὖας, συναιρέσ. οὖς, Δωρικ. ὦς, ὠτὸς, ὠτίον· Λακωνικ. καὶ Κρητικ. αὖς, αὐτὸς (ὡς, αὖρα, αὖρος, οὖρος, ὦρος), ὅθεν Σ. αὔτιον, λτ. auris, ἀρχ. ausis καὶ audes = aures, Γοτθ. auso, Λετ. ausi (καὶ Ἑβρ. osen), Βενδ. uchu, uhu, Γρμ. Ohr, ἀρχ. ora, oro, or, hora (ὅθεν καὶ Oehr, Oese = οὖς=λαβή), Κτσξ. καὶ Ὀλ. oor, Ἀγσξ. eure, Ἀγγ. ear, Ἰσλ. ear, Σβ. œra, Γλ. oreille, Ἰτ. orechio, κτλ. Внушаю (ἐκ τῦ въ-н-ушаю)=ἐν-ωτίζομαι· ὡς καὶ Γρμ. hören ἐκ τῦ Ohr, κτλ. [ἐκ τῦ ὄω (ὅθεν οἴω =ὀΐω, βλ. Умъ), ἄω, αὔω (καὶ πάλιν αυ=ου, οὔω, οὖς), καὶ αὔδω, αὐδέω, ὅθεν τὸ λτ. audio =(ἄω) αΐω. καὶ αὖθις τὸ λτ. aio, ais, ait, ὡς καὶ ἄω, Ϝάω, φάω, φημὶ (ὅθεν ὁ ἀόρις. ἦ=φῆ, ἔφη). Τὸ ἄω, ἐκφράζει τὸν ἐκ κοίλε τῦ ςόματος ἐκπνεόμενον ἦχον, ἢ τόνον φωνῆς (ὅθεν ὠ-

νομάσθαι δοκεῖ καὶ τὸ κοῖλον ὂς ὡς ὄργανον ἀντιληπτικὸν τῆς φωνῆς· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀΐω=αὔω (πνέω), καὶ=ἀκέω· ἐκ δὲ τῦ ἀΐω, τὸ ἀΐσθω, αἴσθω, σθομαι=λτ. sentio (sento =ϳένθω) ἔνθω, ἄνθω. τοῦτο δὲ ἐκ τῦ ἀνέθω, ἄνω, ὄνω, ὄδω, ἄζω, ὄζω, ὄω, ἄω· (οὕτω καὶ πύθομαι, πύθω=puteo· ὡς, subolet mihi). Αὐδὴ καὶ ἀκοὴ σχετικὰ, ὡς ἀΰτμὴ, καὶ ὀδμή]. βλ. Учу.

Учу (διδάσκω, μαθητεύω, διδάσκομαι· μανθάνω, ἀποςοματίζω), φαίνεται μὲν ἐκ παρηχήσεως = εἴσκω, ἴσκω (εἴκω, ἐκ τῦ οἶκα, παρακειμ. τῦ εἴδω, εἴσω, οἶδα· ἐκ δὲ τῦ ἴσκω μεταθέσει τὸ λτ. scio, οἷον σκίω). ἔςι δὲ δῆπε σύνθετον ἐκ τῦ у καὶ чу = Чую (ὡς Тру ἐκ τῦ Теру). τὸ δὲ Чую=κέω, κόω (ὅθεν ἀκόω, ἀκούω)· ἐκ δὲ τῦ κόω τὸ κόνω, κονόω, Γρμ. kennen, können, Ἀγγσξ. knævan, Ἀγγλ. know· καὶ συγκοπ. κνόω=γνόω, γνώσκω, γινώσκω (λτ. gnosco, nosco, βλ. Знаю)· ἐκ δ' αὖ τῦ γνόω, γνόω, γνώω; παρακ. γέγνωα, τὸ γέγωνα, γεγωνέω, γεγώνω = φωνῶ, καλῶ τὸν γνωςὸν (βλ. τὸν σοφὸν Ῥείμερ. λ. γεγωνέω, καὶ ὀΐω, ἀΐω)· ὥςε τὸ у-чу (у = ε = ο = α, πρόσθετον)=ἀ-κέω, ἀκέω (ἀκόω, ἰκέω, ἐκῶ), καὶ σημαίνει πρῶτον τὸ ἀκούω, ἀκροῶμαι = μανθάνω, καὶ ἔπειτα τὸ γεγωνῶ, διὰ ζώσης φωνῆς διδάσκω (βλ. καὶ Чую). Ἐπεὶ δὲ τὸ κόω, κέω, =Fέω, Fίω (οἴω, ὀΐω)=αΐω, ἄω (βλ. Ухо·

ὡς καὶ τὰ ἑτερόσημα γάω, κάω, κόω, κέω =Fόω, Fάω, ἄω, κτλ. καὶ, αὐχέω=καυχέω), ἔςαι δῆπε καὶ τὸ ȣ̓ς συγγεν. τȣ̃ Fȣ́ω=Fαύω (ὔω), κόω, κέω, καὶ τὸ Ухо, συγγεν. Учу. καὶ πιθανῶς ἄρα ὁ σοφὸς Συσκόφος ἠτυμολόγησε τὸ Учу̀, Ука παρὰ τὸ Ухо, ὡς ἀμφότερα θέμα ἔχοντα ταυτό. Πρὸς τὸ Учу̀ (διδάσκω καὶ μανθάνω), παῤβλ. τὸ λτ. disco (δάσκω), δάω = διδάσκω καὶ μανθάνω. ȣ̔́τω καὶ Γλ. apprendre, (ἐκ τȣ̃ prendre=λτ. prandere, συγκοπ. ἐκ τȣ̃ praehendere=prehendere pre-hendo=hando, περιχάνδω, χανδάνω, ὅθεν comprehendo, Γλ. comprendre = καταλαμβάνω)· καὶ τὸ Γρμ. lehren (διδάσκειν), καὶ lehrnen (μανθάνειν)· καὶ τὸ Λετ. mahzohs μέσον (= μάθομαι) = διδάσκομαι· ὡς ἐκ τȣ̃ μάθω, καὶ τὸ μαθητεύω = μανθάνω ὡς μαθητής, καὶ = μαθητὰς ποιῶ, διδάσκω (Γρφ). καὶ τὸ μαθαίνω δὲ τῆς συνήθ. (ἐκ τȣ̃ μάθω, ὡς πάθω, παθαίνω) = μανθάνω καὶ διδάσκω. οἷον „ἔμαθε τὰ γράμματα, καὶ, τὸν ἔμαθε τὰ γράμματα. [τὸ διδάσκειν καὶ μανθάνειν σχετικά, καὶ τὸ δίδαγμα = μάθημα]. ὅθεν Учи́тель, διδάσκαλος· καὶ Учени́къ ὁ διδασκόμενος = μαθητής οἷον ἀκȣ́τωρ, ἀκȣςὴς ὁ ἀκȣτίζων καὶ ἀκȣτιζόμενος, ἀκροατής· καὶ (На-учу̀), На-у̀ка (ἐπιςήμη· οἷον ἐνακοή, ἐνώτισις)· κτλ. βλ. Чу́ю καὶ Ухо.

Ую (ἄχρηςον, ὅθεν τὰ σύνθετα, Обу́ю=induo,

ἐνδύω.—изую=*ἐκδύω*) *ὕω=ἕω, οἴω=εἴω* (*ἕνω, ἕννυμι, ἐκ τοῦ ὕω καὶ τὸ λτ.* ex-uo=изую. *Ἐκ δὲ τοῦ* Обую (Об, ую, *ἢ* Об, вую=вію) *τὸ* Обуваю (*ὑποδέω*). Обувь (*ὑπόδημα*)· *Ὥσπερ ἐκ τοῦ ἔω, εἴω, ἴω, τό, τε Ϝίω, βίω,* вію, *μίω, κτλ. καὶ τὸ ἴτυς, ἰτέα* (*καὶ πάλιν τὰ οἶσυς, οἰσὸς, ὑσίον, οὖσον,* Уже, Юзе, *κτλ. ἐκ τοῦ οἴω = εἴω, ἴω βλ.* Вію), *οὕτω καὶ ὕω=ἕω* (*ἵημι*), *ὅθεν ὑσσός* (*βλ. Ῥείμερ.*). *καὶ ὕω,* ую=*Ϝύω, γύω* (*ὅθεν γυῖον*) *κύω=ἄω*=Аю (*βλ.* Яти)= *αὔω, χάω, χαύω, γάω, κτλ. βλ.* Удъ.

Ф.

Ф, ф (Ферть, *φέρτ.*) = Ф, *φ. καὶ = θ* (Феатръ, Феодоръ, *φέατρον, Φεόδωρος, αἰολικῶς, ὡς, φὴρ = θὴρ, λτ.* fer· *καὶ Σ. ςάφνη, ςαφνίζω = ςάθμη, ςαθμίζω κτλ.*). ф҃ = *φ* (500). ҂ф = ͵*φ* (500000). [*Οὐδεμία κυρίως Σλαβονικὴ ἢ Ῥωσσικὴ λέξις ἄρχεται ἐκ τοῦ φ* (*βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβητ.*). *ἃς δ' ἐνταῦθα καταχωρίζομεν, αἱ λέξεις ἅπασαι, ξενικαί· καὶ ἤτοι ἑλληνικαί, ἢ ἐξ ἄλλων γλωσσῶν, σχέσιν ἔχουσαι πρὸς ἑλληνικάς, διὸ καὶ ἀςερίσκῳ ταύτας κατεςίξαμεν· Εἰκάσειε δ' ἄν τις οὐκ ἀλόγως, ἄλλο μηδὲν ἢ αὐτὴν τὴν περὶ τὸ προφέρειν τὸ θ δυσχέρειαν καὶ τὸ πάλαι τοῖς*

Αἰολεῦσι καὶ νῦν τοῖς Ῥώσσοις εἰσηγήσασθαι τὴν μεταβολὴν τȣ̃ θ εἰς φ, καί τοι γε μηδὲ τȣ́των μηδ᾽ ἄλλȣ μηδενὸς τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν χρωμένων τῷ φ. τόν γέ μην φθόγγον τȣ̃ γράμματος προφέρȣσι σαφῶς, ὅταν πρὸ τῶν ψιλῶν καὶ συριστικῶν συμφώνων δασύνωσι τὸ β, Фтóрникъ *προφέροντες τὸ* Втóрник, *καὶ* Верёфка, *τὸ* Верёвка, *καὶ* Фсегдà, *τὸ* Всегдà, *κτλ. καὶ μετὰ τȣ̃* т *δὲ καὶ* с *καὶ* ц, *προηγȣμένων, συνημμένον τὸ* в *προφέρȣσιν ὡς φ, γράφοντες μὲν* Свѣтъ, Цвѣтъ, Творю̀, *προφέροντες δὲ* Сфѣтъ, Цфѣтъ, Тфорю̀, *κτλ. καὶ ἐν τέλει λέξεως ὡσαύτως,* Крóфъ, *λέγοντες τὸ* Крóвъ, *καὶ πάντα τὰ εἰς* овъ *ἀπαγγέλλοντες εἰς* офъ. *Οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φεύγȣσα τὸ δυσπρόφορον δασύνει τὴν αυ, ευ (αβ, εβ) πρὸ τῶν ψιλῶν συμφώνων καὶ τῶν συριστικῶν, βασιλέφς προφέρȣσα τὸ βασιλεὺς, καὶ ἔφκολος τὸ εὔκολος, καὶ ἔφτονος, τὸ εὔτονος, καὶ αὐστὸς (ἄφστὸς), Αὐστρία, καὶ Ῥωσσιϰ.* Австрь (Афстрь), *ὁ Αὐστριακός. κτλ. Ἔστι δὲ τὸ φ= π, β= Σλαβον.* п, в, б, *ὅθεν καὶ πλεῖσαι δὴ λέξεις σλαβονικαὶ ἀπὸ* п, *καὶ* в, *καὶ* б *ἀρχόμεναι ἀναλογȣ̃σι πρὸς ἑλληνικὰς ἀρχομένας ἀπὸ φ, ὡς τὰ* Бѣгу̀, Бывáю, Звѣрь, *κτλ. καθὰ δὴ καὶ Λατινικαὶ καὶ Γερμανικαὶ, καὶ τὰ Μακιδονικὰ Βίλιππος, ἀντὶ Φίλιππος, κτλ. καὶ πάντα τὰ ἀρχαῖα, ἐν οἷς τὸ*

π ἐκ ἐδασύνετο. Ἐπεὶ δὲ τὸ β (= π), συμπιλέμενον καὶ συναλοιφόμενον περὶ αὐτὰ τὰ χείλη μετὰ τῦ μ ἀποβαίνει 6, ταῦτ' ἄρα παρέθηκε παράλληλα τὰ ϛοιχεῖα Б, καὶ В, ὁ τῦ Σλαβονικῦ Ἀλφαβήτυ πατήρ. καὶ ἔϛι τὸ μὲν Б = τῷ Γερμαν. b (ἄδηλον γὰρ εἰ καὶ τὸ λατινικὸν b παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Λατίνοις ἐξεφωνεῖτο καθά περ νῦν δὴ παρ' Εὐρωπαίοις), τὸ δὲ В, αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν β (= λτ. v, Γρμ. w)· τὴν γὰρ βομβήεσσαν τῦ b προφορὰν ἐκ ἀποδέχεται ἐδαμῆ ἐδαμῶς ἡ Ἑλληνική, ἐδ' ἔϛιν ὅτε καὶ ἀπεδέξατο, προφέρει δὲ καὶ νῦν ὡς καὶ πάλαι τὸ β δασέως ὡς v· ἢν δέ ποτε ϛόμφον ἐν λέξεσι καὶ ὄγκον ἐκφράζειν ἐθέλῃ (φιλεῖ δὲ μάλιϛα), παρεμβάλλει πρός τε τῷ β καὶ πρὸς τῷ π, τὸ μ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ ἐ συνεφθαρμένον (ῇ δὴ συνέφθαρται ἐν τῷ b), ὄμπη, λέγουσα, καὶ κάμπω, καὶ τύμπανον, κτλ. ταῦτα δὲ προφέρομεν cambo, tymbanon, καὶ ἐ καθάπερ οἱ Εὐρωπαῖοι τὰ ἑαυτῶν stampa, templum, κτλ. Ταῦτα ἐμπαρόδως περὶ τῆς ἑλληνικῆς τῦ β προφορᾶς (ἐπειδή περ ἐπεμνήσθημεν τῦ ϛοιχείυ), τὰ δὲ πλείω εἴρηται πρότερον πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν νεολαίαν (ἐν τῷ „περὶ τῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων προφορᾶς, ἡμετέρῳ συντάγματι), ἵνα μὴ παράγηται τῆς ὀρθῆς τῦ καθ' Ἕλληνας λόγυ ἀπαγγελίας ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων Ἑλληνιϛῶν, οἷς περ

Αἰολεῦσι καὶ νῦν τοῖς Ῥώσσοις εἰσηγήσασθαι τὴν μεταβολὴν τȣ̃ θ εἰς φ, καί τοι γε μηδὲ τȣ́των μηδ᾽ ἄλλȣ μηδενὸς τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν χρωμένων τῷ φ. τόν γέ μην φθόγγον τȣ̃ γράμματος προφέρȣσι σαφῶς, ὅταν πρὸ τῶν ψιλῶν καὶ συριςικῶν συμφώνων δασύνȣσι τὸ β, Фтóрникъ *προφέροντες τὸ* Втóрник, *καὶ* Верёфка, *τὸ* Верёвка, *καὶ* Фсегдà, *τὸ* Всегдà, *κτλ. καὶ μετὰ τȣ̃* т *δὲ καὶ* с *καὶ* ц, *προηγȣμένων, συνημμένον τὸ* в *προφέρȣσιν ὡς φ, γράφοντες μὲν* Свѣтъ, Цвѣтъ, Творю̀, *προφέροντες δὲ* Сфѣтъ, Цфѣтъ, Тфорю̀, *κτλ. καὶ ἐν τέλει λέξεως ὡσαύτως,* Крóфъ, *λέγοντες τὸ* Крóвъ, *καὶ πάντα τὰ εἰς* овъ *ἀπαγγέλλοντες εἰς* офъ. *Οὕτω καὶ ἡ Ἑλληνικὴ φεύγȣσα τὸ δυσπρόφορον δασύνει τὴν αυ, ευ (αβ, εβ) πρὸ τῶν ψιλῶν συμφώνων καὶ τῶν συριςικῶν, βασιλέφς προφέρȣσα τὸ βασιλεὺς, καὶ ἔφκολος τὸ εὔκολος, καὶ ἔφτονος, τὸ εὔτονος, καὶ αὖςὸς (ἄφςὸς), Αὐςρία, καὶ Ῥωσσικ.* Австрь (Афстрь), *ὁ Αὐςριακός. κτλ. Ἔςι δὲ τὸ φ= π, β = Σλαβον.* п, в, б, *ὅθεν καὶ πλεῖςαι δὴ λέξεις σλαβονικαὶ ἀπὸ* п, *καὶ* в, *καὶ* б *ἀρχόμεναι ἀναλογȣ̃σι πρὸς ἑλληνικὰς ἀρχομένας ἀπὸ φ, ὡς τὰ* Бѣгу̀, Бывáю, Звѣрь, *κτλ. καθὰ δὴ καὶ Λατινικαὶ καὶ Γερμανικαὶ, καὶ τὰ Μακεδονικὰ Βίλιππος, ἀντὶ Φίλιππος, κτλ. καὶ πάντα τὰ ἀρχαῖα, ἐν οἷς τὸ*

π ἐκ ἐδασύνετο. Ἐπεὶ δὲ τὸ β (= π), συμπιλέμενον καὶ συναλοιφόμενον περὶ αὐτὰ τὰ χείλη μετὰ τὲ μ ἀποβαίνει 6, ταῦτ' ἄρα παρέθηκε παράλληλα τὰ ςοιχεῖα Б, καὶ В, ὁ τὲ Σλαβονικὲ Ἀλφαβήτε πατὴρ. καὶ ἔςι τὸ μὲν Б = τῷ Γερμαν. b (ἄδηλον γὰρ εἰ καὶ τὸ λατινικὸν b παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Λατίνοις ἐξεφωνεῖτο καθά περ νῦν δὴ παρ' Εὐρωπαίοις), τὸ δὲ В, αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν β (= λτ. v, Γρμ. w)· τὴν γὰρ βομβήεσσαν τὲ b προφορὰν ἐκ ἀποδέχεται ἐδαμῇ ἐδαμῶς ἡ Ἑλληνικὴ, ἐδ' ἔςιν ὅτε καὶ ἀπεδέξατο, προφέρει δὲ καὶ νῦν ὡς καὶ πάλαι τὸ β δασέως ὡς v· ἣν δέ ποτε ςόμφον ἐν λέξεσι καὶ ὄγκον ἐκφράζειν ἐθέλῃ (φιλεῖ δὲ μάλιςα), παρεμβάλλει πρός τε τῷ β καὶ πρὸς τῷ π, τὸ μ καθαρὸν καὶ λαμπρὸν καὶ ἐ συνεφθαρμένον (ᾗ δὴ συνέφθαρται ἐν τῷ b), ὄμπη, λέγουσα, καὶ κάμπω, καὶ τύμπανον, κτλ. ταῦτα δὲ προφέρομεν cambo, tymbanon, καὶ ἐ καθάπερ οἱ Εὐρωπαῖοι τὰ ἑαυτῶν stampa, templum, κτλ. Ταῦτα ἐμπαρόδως περὶ τῆς ἑλληνικῆς τὲ β προφορᾶς (ἐπειδή περ ἐπεμνήσθημεν τὲ ςοιχείε), τὰ δὲ πλείω εἴρηται πρότερον πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν νεολαίαν (ἐν τῷ „περὶ τῆς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων προφορᾶς, ἡμετέρῳ συντάγματι), ἵνα μὴ παράγηται τῆς ὀρθῆς τὲ καθ' Ἕλληνας λόγε ἀπαγγελίας ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων Ἑλληνιςῶν, οἷς περ

ἤρεσεν ἀντὶ τῦ ἑλληνικῦ τὸν βάρβαρον φθόγγον τῆς τῦ Ἐράσμυ προφορᾶς ἐν πολλοῖς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἑλέσθαι].

*Фаза́нъ, Βμ. bazan, Πολ. fazyan, Γρμ. Fasan, Γλ. faisan, Ἰτ. faggiano, μ. λτ. faxanus, fasanus, συνήθ. φαζάνι καὶ φασάνι=φασιανὸς (ὁ ὄρνις ἐκ τῦ Φάσιος ποταμοῦ Κολχίδος Φάσον καὶ νῦν καλῦσι τῦτον οἱ Ποντικοί).

*Фа́келъ, Γρμ. Fackel, Σβ. facla, Βενδ. bacla, Ἰτ. fiaccolla, συνήθ. φάκλα, λτ. facula, ἐκ τῦ faces, fax (δᾳς, δετή)=φὰξ, ἀντὶ φακὸς, φάκελλος, καὶ σφάκελλος (φάω, σφάω, σπάω). ἢ φὰξ (λτ. facies), φαικὸς=λαμπρὸς (φάζω, φάω, φαίνω). βλ. Ῥείμ. λ. φακός. [τὸ Γρ. fachen = ῥιπίζειν, ἀνάπτειν, συγγεν. τῦ ἀρχαίυ fach, fac (πῦρ)=λτ. focus (μσ. λτ. fogus, fogo), foveo = φώϜω, φώγω, φώω, φαύω, φαίω, φαικὸς, κτλ.].

*Фа́лда (πτυχὴ, πτύξ). τὸ Γρμ. Falte, Ἰτ. falda, μ. λτ. faltus, ἐκ παραφθορ. τῦ λτ. plica = πλιχὰς, πλὶξ (πλίσσω, πλίξω, λτ. plico, Γρμ. falten, ἀρχ. flitzern), ὅθεν καὶ τὸ ἐν τοῖς συνθέτοις εὔχρηςον — plex (du-plex, tri-plex) ὡς τὸ -πλόος -πλῦς (διπλῦς, τριπλῦς. βλ. Ῥείμ. λ. πλίσσω). ὅτι δὲ τὸ π = φ πολλάκις ἐν πάσαις ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις φανερόν· ὅθεν καὶ τὸ πῦρ καὶ λακων. πῦρ, οἱ κάτω Γερμανοὶ λέγυσι Für, ὅπερ οἱ ἄνω, διαλύοντες τὸ ü εἰς eu, καλῦσι Feuer· κτλ.

Фáля (*μωρὸς*, *εὐήθης*) *φαλὸς* (*ὅθεν καὶ φαλύπτει* = *μωραίνει* '*Ησύχ*.), *Γλ*. fol, fou. *τὸ μεγεθυντικὸν*, *φάλας* (*ὡς τὰ συνήθ*. *κεφάλας καὶ κεφαλᾶς*, *χειλᾶς*, *ἐκ τῶν εἰς ας*, *μεγεθυντ*. *ὡς φακᾶς*, *Σακᾶς*, *τραχαλᾶς*=*τραχηλᾶς*, *κτλ*.). *ἢ φαῦλος*, *ὅθεν καὶ Γρμ*. faul (*καὶ τὸ φαῦλος* = *φαλός*).

*Фашúна (*δέσμη ξύλων ἢ κλάδων*, *φάκελλος ὕλης*) *τὸ Γρμ*. *καὶ Γλ*. fascinc, '*Ιτ*. fascina, *μσ*. *λτ*. fascina, fascinina *ἐκ τῦ* fascia, fascis, fasciculus = *φάκελλος*, *ὡς πάλιν ἐκ τῦ* fascis, *φασκὶς καὶ βάσκιος* ('*Ησύχ*.), *ἡ συνήθ*. *φασκία*· *ἐκ δὲ τῦ φάκελλος καὶ τὰ*, *φακίολος φακιόλιον*, *φακεώλιον*,-*λὶς*, *φακεόλιον* (=*γυναικεῖον κρήδεμνον*, *κεφαλόδεμα*, *ὡς καὶ ἐν τῇ συνηθ*., *ὅθεν καὶ φακιολίζω*, *κτλ*. *βλ*. '*Ρείμ*. *λ*. *φακέολος*).

*Фитúль (*ἐλλύχνιον*, *θρυαλλίδιον*) *τὸ συνήθ*. *φιτίλιον*, *ἢ φυτίλιον* (*ὡς γράφεται συνήθ*. *ἅτε δῆθεν ἐκ φυτῦ γινόμενον*, *καὶ ὡς εἰπεῖν*, *φυτάλιον*· *καθὰ καὶ τὸ θρυαλλὶς ἐκ τῦ φυτῦ θρύυ*, *ὃ καὶ φλόμος λέγεται*, *καὶ φλομὶς λυχνῖτις*· *παρὰ τὸ φλέω φλέγω*). '*Αλλά γε τὸ φιτίλιον*, *καὶ ἄλλως φτίλιον* (*φτίλι*), *ἔςι μᾶλλον*=*πτίλιον*, *πτίλον ἐκ τῦ πτίλλω*=*τίλλω*, *τίλον*, *τίλη*, *τίλος* (*κροκὶς*, *συνήθ*. *φλόκκιον ἐκ τῦ λ*. floccus, *Γρμ*. Flocke, *καθὰ καὶ ξαντὸν ἐκ τῦ ξαίνω*)· *κατὰ δὴ ταῦτα γραπτέον φτίλιον* (*π*=*φ*, *ὡς*, *φτελέα*, *πτελέα*)· *οὕτω καὶ*

παρὰ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Τρίπολιν καὶ Χαλδίαν, φτιλτὸν (πτιλτὸν, τιλτὸν), τὸ πτίλον. τὸ δὲ φιτίλιον, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ι (ὡς ἐν τῷ πιτύζω, ἐκ τȣ̃ πτύω· καὶ τὸν καπνὸν δὲ πολλοὶ νῦν λέγȣσι καπινὸν (καί τοι τȣ̃το γοῦν ἐκ τȣ̃ κάπω, καπανός). Τῶν δέ τινες ἡμετέρων ᾠήθησαν καὶ φωτύλλιον εἶναι τὸ φτίλιον, οὐ πάνυ τοι πιθανὰ ἐτυμολογȣ̃ντες. Τὸ Γλ. mêche ἐκ τȣ̃ μύκης, μύξα· ὅθεν καὶ λύχνος δίμυξος, τρίμυξος, κτλ.

*Фіáлъ, φιάλη· (σημείωσαι τὴν ἀποκοπὴν τοῦ μακροῦ η).

*Фіáлка (ἴον· ὡς ἐκ τȣ̃ Фіала), Βμ. fiole, Κρτ. violize, Γλ. viollet, Γρ. Viole, Veyol, Feyhel, Veil, κτλ. 'Ιτ. viola = λτ. viola = Fιολάς, ἰολάς, άδος, καὶ ἴωλος, η, ον (ἐκ τȣ̃ ἴον, = ἰοειδής, μέλας).

*Флáгъ (σημαία πλοίου) τὸ Γρμ. Flagg, 'Αγγ. flag.—καὶ Флйгель (περίπτερον οἴκου) τὸ Γρμ. Flügel (πτερὸν), ἐκ τȣ̃ fliegen (ἵπτασθαι), λτ. volo. — καὶ Флóтъ (ςόλος) Γλ. flotte, 'Αγγλ. fleet, κτλ. ἐκ τȣ̃ ἀρχ. Τευτων. fletten (πλέειν), καὶ Γρμ. fliessen (ῥεῖν), λτ. fluo.—καὶ Флéйта (αὐλὸς) 'Ιτ. flauta, Γλ. fleutte, flûte, Γρμ. Flöte, ἐκ τȣ̃ λτ. flo (πνέω). πρβλ. τὰ συγγενῆ, φλάω, φλύω, βλύω, βλόω, πλύω, πλώω, πλωτὸς, πλωτή. κτλ.

*Фля́га, ὑποκρ. Фля́жка, Βμ. flasse, Πολ. flasza, Γρμ. Flasche, Σβ. flasca, 'Αγγ. flask,

Ἰτ. fiasca, *Γλ.* flasque, flacon, *Ἱσπ.* flascon, *μσ. λτ.* flasco, flaco, flaxa, flacta, *συνήθ.* *φλάσκα, καὶ πλόσκα, καὶ φλασκίον = φλάσκων* (*Ἡσύχ.*).

*Фо́льга (*πέταλον μετάλλου, χρυσοῦ, κτλ.*), *Γλ.* feuille, *Γρμ.* Folie, *ἐκ τοῦ λτ.* folium = *φύλον.*

*Фона́рь, *φανάριον, Γλ* fanal.

*Фонта́нъ (*πηγή*), *Γλ.* fontaine, *Ἰτ. καὶ μσ. λτ.* fontana, *ἐκ τοῦ* fons, fontis = (*φύνς*) *φύς, φύντος, φύω, Ϝύω* (*ὕω, φ = χ. ὡς* fundo, fudo = *χύδω, χύω*). *βλ,* Пуска́ю.

*Фо́рма, *τὸ λτ.* forma, *ἐκ μεταθέσ. τοῦ μορφὴ* (*μόρφα, φόρμα*).

*Фо́ртка (*θυρὶς, ὡς ἐκ τὸ* Фо́рта), *λτ.* porta, *συγγεν. πόρος* (portus, *περῶ, περάτη, πέρω, πέπορται*). *τὸ δὲ Σλαβ.* Врата̀, *Ῥωσ.* Ворота̀ *φαίνεται μὲν* = porta, *ἔχει δὲ μᾶλλον παρὰ τὸ* Враща́ю = Верчу̀ = *λτ.* verto (*τρέπω, τράπω*), *ὅπερ ὁ Βόλφ. οἴεται ἐκ μεταθέσ. αὐτοῦ τοῦ τρέπω* (*τέρπω, οἷον πέρτω*). *τὸ δὲ λτ.* foras, foris = *αἰολ. φόρας, ἀντὶ θύρας, θύρας δε, θ = φ, καὶ υ = ο· ὅθεν καὶ θοράνας = θύραζε, Πάφιοι* (*Ἡσύχ.*).

*Фу́нтъ, *τὸ Γρμ.* Pfund, *Σ. φοῦντι* (= *λίτρα*) *ἐκ τοῦ λτ.* pondus (*βάρος*), *παρὰ τὸ* pendeo, pendo (*κρεμῶ*), *συγγεν.* pando (*τείνω*) = *πάν(δ)ω, πάνω* (*βλ.* Пя́дь) = *σπάω,* [*ὡς ἐκ τοῦ ἑτεροσημάντου σπέω, σπένδω* (= *σπάω, σφά-*

Хápкаю, *Σλαβ.* Хра́каю=*λτ.* cracho, *Γαλ.* cracher, *Γρμ.* krachen, *κτλ.*=*κάρχω* (*κράγω*), *κέρχω*, *κράκω*, *κρέκω* (*ὀνοματοποιΐαι· καθὰ καὶ τὸ χρέμπτομαι ἐκ τοῦ χρέμω*, *χρέω*, *ὅθεν καὶ τὸ λτ.* screo=*σ-χρέω*)=Кра́каю, Ка́ркаю, Гра́каю, *κτλ.*

Ха́ря (*προσωπεῖον. 'Ρωσσιςὶ*), *κάρα* (*ὡς καὶ τὸ, κεφαλὴ ἐγκέφαλον μὴ ἔχουσα*, *Αἰσώπ. μῦθ.*) *τὸ Πορτυγ.* cara = *πρόσωπον.*

Хвалю̀ (*αἰνῶ*, *δοξάζω*). Хвалю́ся (*καυχῶμαι*)· Хвала̀ (*δόξα*). Хва́ленъ (*αἰνετὸς*) = *κϜάλω* (*κάλω*, *ἀρχ. Γρμ.* kallen, gallen, gellen, *λτ.* calo, *ἐκ τοῦ καλέω*, *συγκοπῇ*, *κλέω*, *κλέος*, *κλεινὸς*, *οἷον κϜαλεινὸς*, *κϜάλος*, *καλέος*, *κλέος*), *Κρτ.* hvaliti, za-hvaliti, *Σερ.* (За хвалити) Зафалити, Завалити (*διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ χ*)· *ἐνταῦθα*, *ἴσως*, *ἀνήκει καὶ τὸ* Хлуба (*καύχησις*), *οἷον*, *κλύϜος*, *ἀντὶ κλεῦος*=*κλέος*. *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 212. [*χβ*=*κϜ*= qu· *ὡς*, *κείω*, *κίω*, *κϜίω*, quio, quies· *κῇ*, *κᾷ*, qua (*πῇ*) *κτλ. οὕτω καὶ* gv = Ϝv, *ἐν τοῖς 'Ιτ.* guasto (guastare) = *λτ.* vasto = *χάσδω* (*φάσδω. βλ.* Пу́стъ)· *ἀρχ. Γρμ.* Gwespe, *Γαλ.* Guêpe=*λτ.* vespa (*φῆσπα*, *π* = *κ*, *φῆσκα*), *σφῆκα*, *κτλ.*

Хва́стаю (*καυχῶμαι· ὡς ἐκ τοῦ* Хва́сту) *ἡβάσδω*, *ἡβασδέω* = *βάσδω*, *βάζω* (*φάζω*, *φάσκω*) *ἐκ τοῦ βάω*, Ба́ю, Ва́ю, *ὅθεν καὶ* Важду̀ - жда́ю, *φάω*=*ἄω*, *αὔω*, *αὔχω*, *αὐχέω*, *μετὰ τοῦ πνευματισμ. κ*, *καυχέω*, *καυχάω*, *ομαι*. *Τὸ δὲ* Хвата́ю=*χϜάδω*, *χάδω*, *χάνδω* (*βλ.* Уту̀).

Хвра́стъ, Хвра́стіе, *Ῥωσσ.* Хвóростъ, *Πολ.* chrost, *Βμ. ἀρχ.* chwrast, *νῦν δὲ* chrasti (*φρύγανον, να, θάμνος, μνοι*) *κϜράςις, κράςις, γράςις* (*ὅθεν καὶ τὸ συνήθ. γρασίδιον*).

Хвóрый, Хвóрѣ (*ἀσθενὴς, ἀσθενικὸς*) *καὶ Πολ. ἀρχ.* chwory, *ἤδη*, chory (в=*Ϝ*), *ἐκ*=*χϜέρης*, (ε=ο) *χέρης, χείρων, ἀλλ'*=хи́лый (р=л, и=о *μετὰ τῦ Ϝ*).

Хвóстъ (*οὐρὰ*)· Хвóщъ (*ἵππȣρις, ἵππȣ θρίξ*, equisetum), *ὅθεν* Хвощу̀ (*μαςίζω*), (*τὸ δὲ Πολων.* chwast = *ζιζάνια, καὶ Κρν.* hosta = *θάμνος*), *φαίνεται συγγενὲς* Гвóздь, *ϜϜόσδος* (*ὅσδος*) *ὄζος* (=*ὅσχος*). *ἤ, μᾶλλον*=*γόμφος, γόφος* (*γόθσς, γόσθος, γϜόσθος. βλ.* Гвóздь)· *δυσχερῶς γὰρ καὶ ὁ πάνυ τοι ἑκόντως συμφέρεται τὸ* Хвóстъ *πρὸς τὸ λτ.* cauda = cau-dex=*καυλὸς* (*καύληξ*, λ=δ). *οἷον, καυδὸς, καὶ* (δ = ζ, *Σλαβονικῷ σχηματισμῷ, καυζὸς, καυσδὸς, κάβσδος, κβόσδ-ος*). *Ἀκίθανα δ' ἂν λέγοι καὶ εἴ τις παραβάλοι τὸ* Хвóстъ *καὶ* Хвощу̀ *πρὸς τὸ λτ.* quatio, *κατὰ τὸ Γερμ.* Schweif, Schwanz (*οὐρὰ*), *ἐκ τῦ* schweifen, *καὶ* schwanken, schwenken, schwingen (*δονεῖν· τὸ δὲ* schwingen, schwanken *ἐκ τῦ* wanken, wankeln, wächeln, wagen=*βάγειν, Ϝάγειν*). *Τῦ* Хвóстъ *συγγεν. τὸ* Хóботъ=*γόφος,-φωτὸς.*

Хéбдъ, *καὶ* Хéбзина, *Πολων.*, *καὶ Κροατ.* hebet, *Δαλμ.* habad, abad, *Κρν.* habat, hebat, hebet, hebd, *Βοεμ.* chebdi, *Μορβ.* chebz, *Σλο-*

βαν. chabzda = Σερβ. Апта, Аптика = ἀκτέα, ἀκτῆ, ἀκτᾶ (ἀκτικὴ) καὶ ἀκτίς, Γρμ. Attich. ἐπεὶ δὲ κ=π (ἀπτῆ, Апта, κτλ.), καὶ π = b, καὶ τ = d, καὶ e = α μετὰ τȣ̃ χ=ch = h πνευματισμȣ̃, μετεπλάσθη τὸ ἀκτέα εἰς τὸ ἀπτέα, ἁπτέα, hεπτέα, hεπτῆ, Хебдъ (=Ρωσσ. Бузинà, καὶ Бóзъ, Σ. βȣ́ζιον, βυζὸν, βλ. Бузинà). Σημείωσαι τὴν ἐν ταῖς Σλαβονικαῖς διαλέκτοις τῶν γραμμάτων εἰς τὰ συγγενῆ τροπὴν, καθ' ἣν τὸ Σερβ. Апта ἢ Хапта (hapta), μεταπέπλασται ἀλλοιωθὲν μέχρις εἰς αὐτὸ τὸ chabzda, ἐκ τȣ̃ hebda, hebd, ὅθεν (d=z), chebz, τὸ καὶ (z=zd=σδ), chabzda· ἐκ δὲ τȣ́τȣ ῥᾷστα πάρεστι ξυνιδεῖν, ὅπως ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ παχυστομίας αἱ λέξεις παραμορφάζονται· τίς γὰρ ἂν ἐπίστευσε τὸ chabzda εἶναι τὸ ἀκτέα, εἰ μὴ μέσον ἦν τὸ Σερβ. Апта;

Хи́жа, καὶ Хы́жа, Κρτ. hisa, Κρν. hisha (καλύβη, πενιχρὸν οἰκημάτιον). Σερβ. ижина (ἀντὶ Хи́жина=δωμάτιον)· Хи́чу, -шишь (ἐπισκευάζω), ἐκ=ἵζω (ἱδρύω), ἰζοῦνα = βοόστασις (Ἡσύχ.), ἀλλὰ Хи́чу=Хи́шу, κύθω (κύω, χύω), κεύθω, κεύω, σκεύω, σκέπω (σκευάζω). Хи́жа = κύδα (δ = ζ)=κύβα, γύπη, καὶ (ὡς ἐκ τȣ̃ χίω, hio=κύω, κάω, σκάω, σχάω, ζω, σχίζω), οἷον χίζα (ὡς σχίζα=σχιστὸν, κοῖλον), καθὰ καὶ τὸ καλύβη (καλύβω, ἐκ τȣ̃ γλύβω ἀντὶ γλύφω). καὶ τὸ οἶκος (ἔχω, ὄχω, ὄγω, ὄκος, ὄγκος, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ.

οἶκος)· τὰ πάντα κοιλότητος σημαντικά. βλ. Хозяинъ, *καὶ* Хуторъ, *καὶ* Хищу. *τὸ Βομ.* chalupa = *καλύβα. βλ.* Колиба.

Хилый, Хилъ (*ἀσθενής, χαῦνος*)· Хилѣю *καὶ* Хирѣю (*ἀσθενῶ*) = *χάλω, χαλάω, χαῦλος, καὶ χαῦνος* (*χάω, χαύω, ὅθεν καὶ χαολὸς, χωλός*). *Τὸ Κτοξ,* helleg (*ἀσθενής*), *ὅθεν Γρ.* behelligen, *παραβάλλεται πρὸς τὸ ἕλκω* (*παρὰ τὸ ἕλω*). *καὶ πρὸς τὸ λτ.* halitus, anhelare, *ἐκ τοῦ* halo = *ἄλω, ἄω. βλ.* Adelung.

Хитрый; Хитръ (*Σλαβον.*=*τεχνικὸς, ʽΡωσσ.* =*πονηρὸς, εὐφυής*). Хитрость (*τέχνη, εὐφυΐα, πονηρία*). Хитрю (*πονηρεύομαι*), *ἐκ τοῦ* Хищу, *Σλ.* Хыщу (*κύθω*) *κυθερὸς, κύθρος, χύτρος, τρὸς* (=*κευθὴς, κρυπτικὸς, κλεπτίστατος*), *ὡς τὸ κόβαλος, ρος* = Коваренъ=Ковачъ (*βλ.* Кую).

Хищу, Хыщу, шить (*κλέπτω, ἁρπάζω· ὡς ἐκ τοῦ* хиту) = *κύθω, κεύθω* (*κρύπτω, καλύπτω* = *κλέπτω*).

Хладъ, *ʽΡωσσ.* Холодъ, *Πολ.* chlod (*ψύχος*). Хладный, *ʽΡωσσ.* Холодный, Холоденъ (*ψυχρὸς*). Хладѣю, *ʽΡωσσ.* Холодѣю (*ψύχω, ἀναψύχω καὶ ψυχραίνομαι.* Холожу, *ψύχω*)· *ὁ ʽΗσύχ. ἔχει ,, χλιδὰ* = *φρίκη, ῥῖγος* (*λέξ. χληδὰ*), *καὶ '' γέλινδρον, ἢ γέλανδρον* = *ψυχρὸν* (*ἴσως γέλανδον, γέλαδον, καὶ γέλιδον, ὅθεν φαίνεται συγκοπ. τὸ γλιδὸν* = *χλιδὸν, χλιδὴ, ὡς καὶ γλωρὸς*=*χλωρός. ʽΗσύχ.*), *ἐκ τοῦ γέλα* (=*ἕλα, ἕλη, Ϝέλη, ὅθεν τὸ Γρμ.* Helle) =

λτ. gelu, gelidus. πῤβλ. καὶ τὸ Γρμ. Kälte, kalt, Κτσξ. kold, 'Αγγ. cold, κτλ. (βλ. καὶ Adelung. λ. Kalt).

Хла́мъ (πελέκημα) κλά(σ)μα· ἤ, λόπος(-μος)Ло́мъ.

Хла́пъ, Хлапе́цъ. βλ. Хо́лопъ.

Хласта́ю, Хласта́ти ὅθεν Охластати ἐν ἀρχαίῳ τῶν 'Αποςόλ. βιβλ. 'Επις. 'Ιακώβ. 3, 2, = χαλιναγωγῶ, ὡς ἐκ τῦ Хла́щу) κλάσδω, κλάζω (κλάω, κλίνω τὸν ἵππον). βλ. Δοβρόβ. σελ. 213. Хласта́ю, - стати (Βοεμ.= λάπτω, Κροατ. δὲ =φλάζω, φλυαρῶ, blatero) =κλάζω, χλάζω (ὀνοματοποιΐα). καὶ τὸ λάζω δὲ ἢ λάσδω (hλάσδω) = λάβω (λάπω, λάπτω), καὶ = ὑβρίζω (ὡς καὶ τὸ λαπίζω, λαπιςὴς). πρβλ. καὶ τὸ (λάζω) λαλάζω.

Хла́стный. βλ. Хола́стный.

Хлеба́ю, Σλ. Хлепта́ю, Πλ. chleptać, Βμ. sleptati, chlemtati = hλάπτω, λάπτω (λάπω, ὅθεν λτ. lambo=lambendo bibo)(χ=h· ὡς, χλαρὸν = λαρὸν, χλαῖνα = λαῖνα), καὶ συνήθ. χλαπατίζω. βλ. Хло́паю.

Хлепѣ́ю, Хлѣпѣ́ти, Κρτ. hlepim (ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι) hλίπω=λίπτω, λίπτομαι, (γλίχομαι) καὶ λίμβω, Люблю̀, λιμβεύομαι. (βλ. Δοβρ. 213). Хлепета́ю (καγχάζω), συγγ. Хло́паю.

Хлещу̀, Хлыщу̀ (ἱμάσσω, μαςίζω) hλίζω = λίζω (ὀνοματοποιΐα, ὡς „ λίγξε βιὸς), καὶ λίγδην, λίγξ, (hλίξ) = Хлы́стъ, (μάςιξ)· ἢ χλίζω, καὶ χλήζω, χλάζω, κλάζω, κτλ. Хле́щетъ

вода, (χλήζει, φλύζει τὰ ὕδωρ πρὸς τὸν αἰγιαλόν). πρβλ. Γρμ. klatschen, klitschen.

Хли́паю (ὀλοφύρομαι, κλαίω ἀμβολάδην = ἀναβολάδην, ὅθεν τὰ τῆς συνήθ. ἀναφυλητά, οἷον ἀναβολητὰ, υ = ο), ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ Γρμ. schluchzen = λύζειν, λύζω, λύξω, λύκω (κ = π, λύπω, hλύπω). ἕτερον τὸ хлóпаю.

Хли́пкій, Хли́покъ (ἀσθενής), συγγεν. τῦ λάπω (λαπαρὸς), λέπω (λεπτὸς), λύπω (λυπρός), λάπω, λύπω = Fλάπω, Fλάφω, γλάφω, γλύφω, κτλ. βλ. Хлóпаю.

Хлóпаю (ἠχῶ, κροτῶ, κρέω) φαίνεται = χολαβῶ, καὶ χωλαβῶ = ἠχῶ (Ἡσύχ.), ἔστι δὲ μᾶλλον = κολάπω, κολάπτω (ἐκ τῦ γλάφω, Fλάφω, λάφω, λάπτω, βλ. клюю̀), Γρμ. kloppen, klopfen, κτλ. — Ὅθεν καὶ Хлóпнуть винà (ἀμυςίζειν, πίνειν οἶνον ἀμυςὶ, = τῷ ἐγκανάζω, καὶ συνήθ. σφίγγω καὶ τσούζω, ἐκ τῦ σφίζω [συγγεν. τῦ σφάζω, σφάω, σπάω, „ σπᾷν οἶνου = ἕλκειν, ὡς καὶ τὸ Γρμ. ziehen, ὅθεν καὶ τό zechen (βλ. тяну́. — πρβλ. καὶ τό Τυρκ. zekerim), καὶ zulken = ἕλκειν γάλα, θηλάζειν. ὡς καὶ saufen ἐκ τῦ saugen = θάζειν, θάσσω, θάω (θάγω, θ = σ), ἢ sugo, βλ. Ссу̀. τὸ δὲ τσούζειν ἐν τῇ συνηθ. καὶ ἐπὶ ἄλγυς φλογώσεως = σφύζειν (σφ = σπ = στ = τσ) = φλεγμαίνειν, σφακελίζεσθαι παρὰ τὸ σφάζειν = σφαδάζειν, Γρμ. zucken]. Ἔςι τοίνυν τὸ Хлóпаю, hλάπω (χλάπω), λάπτω· καὶ

τὸ κοινὸν Ῥωσσ. Ля́паю (παίω, κακῶς τι ποιῶ, ληρῶ) = λαπάω, λάπω, λάπτω, λάφω, λαφύσσω· καὶ Ля́пнуся (μέσον. ὡς ἐκ τῦ Ля́пу-ся = ἀλγῶ), ὡς τὸ λαπάζω, ἀλαπάζω, -πάζομαι· ὕτω καὶ τὸ Σ. γλύφει (ἀπροσώπως· ἐπὶ ἀηδῦς αἰσθήσεως, ὅταν ὁ ςόμαχος ὑπὸ κενώσεως ἀλγῇ· οἷον „ μὲ γλύφει τὸ ςομάχι=γλάφει, Ϝλάφει, λαφύσσει). Хлопоша́ть (пша́ть)=τυρβάζεσθαι περί τι. βλ. καὶ Холо́пъ.

Хло́покъ, καὶ О-хло́покъ, συγγ. τοῦ λτ. globus, glombus, glomus = ὑλαμὸς, ὑλαβὸς (Ϝολαβὸς, συγκοπ. Ϝλόβος, hλόπος, μ = β = π). βλ. Ῥείμ. λ. ὗλος (ἕλω, ὅλος). συγγεν. клу́бъ, οἷον клу́бокъ.

Хлѣ́бъ (ἄρτος), Πολ. καὶ Βομ. chleb, καὶ chlib, Γτθ. hlaib, καὶ Γρμ. Laib, (ἄρτος ςρογγύλος, τὸ Σ. πλαςάριον), Κρν. hleb, Βενδ. hlieb klieb — Φινν. leifa, Λαπλανδ. leabe, Σβ. lef, Ἀγγλ. leaf, Ἀγσξ. hlaff, μσ. λτ. leibo, κτλ. συγγενὲς λτ. gleba (βῶλος), hλεῦς, hλαίϜα, hλείϜα=λαία, λέα, λάϊς, lapis, λεῦς, λάας, ὀς (ὁ λίθος, καὶ ὁ λαός), ἐκ τῦ λάω, λαύω, (ἀπολαύω), Γρμ. laben, λάβω, λαμβάνω, (βλ. Ῥείμ. λ. λαός). Ἡ ἰδέα καθόλυ ἐμφαίνει σωρὸν ἀμφιλαφῆ καὶ πυκνὸν (ὅθεν τὸ λαὸς, ὡς τὸ ςῖφος, στείβω), μάζαν πηκτὴν, συμπεφυκότα ἔχουσαν τὰ μέρη, καὶ χειροπληθῆ, ὅθεν καὶ ἄρτον στρογγύλον. [πρβλ. τὸ Γρμ. Laib, πρὸς τὸ Leib, σῶμα, καὶ Lab, πυτία, ὡς συμπεπηγότα]·

ἔτω καὶ ἐν τῇ συνηθ. λέγομεν ἐ μόνον πλαστάριον, ἀλλὰ καὶ καρβέλιον· τἔτο δὲ δοκεῖ μὲν = κραμβαλέον (κραβαλέον, μεταθ. καρβαλέον. ἐκ τἔ κράβος, κραῦρος, ὁ συνεστραμμένος καὶ πηκτὸς, ἐκ τἔ κρύω, ὅθεν καὶ κρυμὸς, grumus). ἢ καὶ (κατὰ τὸ Σ. κέρβελον) = κυρβηλὸν, κυρβὸν, curvum, (κυρβήλιον). τοιἔτόν τι φαίνεται καὶ τὸ „ κυρβαία μάζα ("Ομ. Εἰρεσιών.), καὶ γυραία = κυρϝαία = γυρὴ (ςρογγύλη. ἄλλοι δὲ ἄλλως ἑρμηνεύουσι)· πιθανώτερον δ' ἐν μοι δοκεῖ τὸ καρβέλιον εἶναι παρὰ τὸ κριβάνιος (μεταθ. κιρβάνιος, ον, ν = λ, κιρβάλιον), ἐκ τἔ κρίβανος καὶ κλίβανος, ὅθεν καὶ κριβάνη, καὶ κριβανίτης (ἄρτος). τἔ μὲν τοι Хлѣбъ ἕτερον τὸ λτ. libo, libum (ψαιςὸν), ἐκ τἔ libo, λείβω, λίβω, λίβον.

Хлѣвъ (ἔπαυλις, στάλη, σταῦλος), Κρτ. καὶ Κρν. hlev, Πολ. chlew, Βομ. chljw, καὶ chléw, καὶ Λεσατ. klew. συγγεν. τἔ (κλείω, κλάω, κλῆθρον, καὶ κλαῖθρον, κλαῖστρον, κέκλοια), κλωβὸς. βλ. καὶ Хлябь.

Хлупъ (Βμ. θρὶξ, 'Ρ. ὀςἔν πτηνἔ) λόφος, λοβὸς?

Хлюстаю (διαίνω, ὑγραίνω, ἐμβάπτω. ὡς ἐκ τἔ Хлюсту) κλύσδω, κλύζω, (πέποιημένον).

Хлябь (κλεῖθρον, καταῤῥάκτης, Хляби = καταῤῥάκται· Γεν. ζ, 11), ἐκ τἔ κλάζω, κλήζω, (κληΐζω, κλάω, κλέω, κλείω), οἷον κλαῖϝος, κλαῖβος, κλάβος, κλέβος, ὡς, κλοιὸς (κλείω

κίκλοια), *ὅθεν κλῳὸς*, *κλωὸς*, *κλωϝὸς*, *κλωβός*· [*τὸ Γοτθ.* hlaiw = *μνημεῖον*· *καὶ* hlijans, *κλισία*, *σκηνή*]. *συγγεν.* хлѣвъ, клѣвъ, *καὶ* клѣщь (*ὡς τὸ κλαῖθρον*, *καὶ κλῳβός*).

Хмéль *καὶ* Хмѣ́ль, *παρὰ δὲ Σέρβ.* мель, *Πολ.* hmiel, *ὅθεν τὸ συνήθ. χύμελι*· [*εἶδος φυτῆ τὸ καὶ ἀσπρόκλημα ἐν τῇ συνηθ.*, *ἴσως* = *βρύον*, *ἢ ἡ βρυωνία*· *ἕτερον δὲ φυτὸν ἡ τῆς συνηθ. χύμελη*, *ἡ καὶ ἑλληνικώτερον*, *χυμένη*, *πάνυ χρήσιμος πρὸς κιτρίνην βαφήν. ἄλλο δὲ καὶ τὸ Σ. χύμελι* (*ἐκ τῦ χοὴ μέλι*), *τὸ τῶν κηρίων ἀπόπλυμα*, *τῦ μέλιτος ἐκπιεσθέντος*, *τὸ καὶ μελόνερον*, *καὶ βαρβάρως μέλ-σοῦ ἀντὶ τῦ τυρκικῦ* bal-suju]. *Τὸ δὲ* Хмéль=*λτ.* humulus lupulus, *ἀρχαίως* upulus, opulus(*Σαλμάσ. καὶ μέσ. λτ.* hupa, *'Αγγ.* hop, hops, *Γρμ.* Hopfen, *Γλ.* haubelon, houblon), *μσ. λτ. καὶ* humela, *Δαν.* homle, *Σβ.* humle, *Φινν.* humala, *Οὐγκ.* comle, *καὶ Περσ.* hymel.—2, Хмéль=*μέθη* (*διὰ τὸ μεθυστικὸν τῦ φυτῦ*), *καὶ* Хмелѣю (*ἀκροθωρακίζομαι*, *ὑπομεθύω*). Хмѣльный (*ἀκροθώραξ*, *ἀκροχάλιξ*· *τῦτο δὲ παρὰ τὸ χάλις = ἄκρατος οἶνος*, *καὶ ὁ Βάκχος*· *ὅθεν χάλιμος = μέθυσος*· *χαλιμάζειν = μεθύειν*, *μαίνεσθαι*, *ἀλλ' ὐδὲν κοινὸν τύτοις*, *καὶ τῷ Περσικῷ* хмéль).

Хмýра *καὶ* Хмáра, *Πολων.* = *νέφος πυκνὸν* (*Δοβρβ.* 212), *ὅθεν 'Ρωσσ.* Хмýрю (*σκυθρωπάζω*), *συγγ. μάρω*, *μαρύω*, марáю, мрáкъ,

καὶ μόρω, μορὸς=μαυρὸς, μαῦρος, μαυρόω, (μῦρος, μουρόω· ὡς, αὖς, ὖς· καὶ hμουρῶ, μετὰ τῆς δασύτητος· ὡς καὶ, κμέλας = hμέλας, μέλας. Πάφιοι). συγγεν. Смўрый, с=х.

Хмы́лю (κόπτω, πελεκίζω, λειόω κέραμον, τὸ συνήθ. τῦβλον) κμύλω=μύλω, μύλλω (=τρίβω, ἀλήθω, κ=h, βλ. Хмўра), συγγεν. мелю̀.

Хны̀ (πεποιημένος φθόγγος κλαίοντος, ὡς τὸ μῦ, μῦ=hμῦ, καὶ hνῦ, μ=ν· βλ. Нюхаю)· ὅθεν хны́каю, хны́чў (ἐπὶ παιδίων κλαιόντων, οἷον hνύζω=hμύζω, μύζω). Ἄλλο δὲ τὸ κνύζω, κνυζέω, -ζάω· „ παιδία κνυζόμενα (Ἀριςφν.).

Хо́боть (ὁρά· Ῥωσ. προβοσκὶς). βλ. Хво́сть.

Хожу̀ (ἀπὸ̀μφ. Ходи́ть, ὡς ἐκ τῦ ходу̀), hοδῶ, ὁδέω, ὁδεύω, (δ=ζ). Βομ. chodim (ὅδημι). chod = hoδὸς, Σλαβ. Хо́дъ, κτλ. ἢ καὶ τὸ Ходу̀ (Хожу̀) ἐκ τῦ шеду̀. (ш=х. Δοβρόβ.).

Хозя́инъ ὁ, Хозя́йка, ἡ (οἰκοδεσπότης, καὶ, -τις, ἡ οἰκοδέσποινα, συνήθ. οἰκοκύρις, οἰκοκυρά) λέξις συνήθης καὶ παρὰ τοῖς Ταταροις· δοκεῖ γέμην οἷον ἐκ τῦ Хозя̀=Хи́жа, Γρμ. Haus, Ἀγγλ. house, λτ. καὶ Ἰτ. casa (κάω, χάω, χαύω, =χαβὸς, cavus, κυβὴ, κύαρ, κόος, κοῖος, κοίτη, κτλ. βλ. Хи́жа). ὅθεν " κάσα=καλύβη, οἰκία (Ἡσύχ. τὸ λτ. casa), ἀφ' ὖ (Хазя́инъ, καὶ и=о), Хозя́инъ, οἷον, κασιανὸς, κασαϊνὸς, κασῆνος, ὡς dominus ἐκ τῦ domus.

Хо́лмъ [λόφος, ὁ βυνὸς=λόπος· π=μ, λόμος, μεταθ. ὅλμος, hόλμος. ὅθεν καὶ (λ=ρ)

παρὰ τοῖς Λάκωσι τὰ νῦν, δρμὸς = λόφος]· ἢ μᾶλλον=ὅλμος (πέτρα στρογγύλη, ἐκ τȣ̃ ἔλω, ὅλω). καὶ τὸν ὅλμον οἱ βυζαντινοὶ εἶπον, ὅλβον (β = μ). Τὸ δὲ λτ. culmen σημαίνει πρῶτον στέγος, διὸ καὶ κορύφωμα, κορυφὴν, καὶ ἔστιν = κάλαμος, Γρμ. Halm· ὅθεν ἴσ ἀνήκει πρὸς τὸ Хόлмъ, ὃ σημαίνει λόφον, βουνὸν (κολώνην, κολωνὸν· ταῦτα δὲ ἐκ τȣ̃ κόλος. καὶ τȣ́τοις ἴσως συγγενῆ τὰ, λτ. collis, Ἰτ. collina, Γλ. colline, Ἰσλ. hialle, Κτσ. hull, Ἀγγλ. hill, Σβ. hol, hals, κτλ. βλ. καὶ Adelung λ. Hügel.)

Хóлодъ, βλ. Хла́дъ.

Холóпъ (δοῦλος, εἵλως, οἰκότριψ, ὑπηρέτης), Σλαβον. Хлапéцъ (οἰκέτης, ὑπηρέτης), καὶ Хла́пъ, Βμ. hlap, Πολ. hłop=ἡλᾶπος, λάπος (Ἡσύχ.). Τὸ λᾶπος, ἢ λάπος τȣ̃ Ἡσυχ. φαίνεται ἐκ τȣ̃ λάπω = (λάω, λαύω)=λάβω (ὡς τὸ λάβης, -λαφὴς, ὅπȣ ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Лáпа. βλ. Сла́бый)=λάζω, ὅθεν καὶ (λέλαται), λάτρις, καὶ λάτρος, latro (κυρίως ὁ μίσθιος, μισθοφόρος, βλ. Varr. L. L. vi, 74, καὶ Fest· καὶ ἔπειτα ὁ λῃστὴς καὶ κλέπτης· γίνονται δὲ πολλάκις latrones καὶ οἱ μισθοφορȣ̃ντες λάτρεις). Ἀλλὰ καὶ τὸ Хла́пъ φαίνεται παρὰ τὸ Клеплю́ (βλ. τὴν λέξ. πρβλ. καὶ Хлóпаю)=κολάπω, πτω = κλάπω = γλάφω = Ϝλάφω, λάπω, λάβω (βλ. Ῥείμ.)· καὶ ἐμφαίνοι ἂν κυρίως ἡ λέξις κολαπτὸν, κεκρȣσμένον, πεπληγμένον,

ὃν τις παίσας ἔλαβε = captus, (βλ. Плѣнъ). τοῦ δὲ κολάπτῳ συγγενὲς οὐ μόνον τὸ σκολύπτω (ἐκτίλλω, κολέω), ἀλλὰ καὶ τὸ καλύπτω, ὅθεν καὶ τὸ κλέπτω, κλέπτης, κλοπὸς [εἴη δ' ἂν παραπλησίως καὶ τὸ Тáпъ παρὰ τὸ Táю (κρύπτω)=τάω (ὅθεν, τάγω, τέγω, στέγω), οἷον τάτης (= ςέκτης, ςέγων)· μετέπεσε δὲ καὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ κλέπτης, ἥπερ καὶ τὸ θήτης, τήτης, θὴς, εἰς τὸ Γρμ. dieb. βλ. Táтъ]. ὥςε καὶ οὕτω τὸ Хлáпъ, Холóпъ εἴη ἂν = κλοπὸς, κλοπεὺς, ἀπὸ τῆς χείρονος σημασίας τοῦ κλέπτης, εἰς τὴν εὐφημοτέραν τοῦ θήτης μεταπεπτωκὸς τ' ἀνάπαλιν, ἢ τὸ λάτρις εἰς τὸ latro, καὶ τὸ θήτης εἰς τὸ dieb. ἢ γοῦν τὸ κλοπὸς ὡς καὶ τὸ δοῦλος ἐκ τοῦ δόλος, δολὸς=ἐπίβολος, παρὰ τὸ δέλω, δέδολα, ὁ γὰρ παρὰ τὸ δέω (βλ. 'Ρείμ.)· ταῦτα περὶ τοῦ Хлáпъ. Τὸ δὲ sclavus, Γρμ. sclav, 'Ιτ. schiavo, Γλ. esclav, ἔδοξέ τισιν εἶναι = ex, law ('Αγγλ.=lex=νόμος), ἴσως, ὡς τὸ λτ. exlex =ἔκνομος, ἔκθεσμος (nefandus. ἢ περὶ οὗ νόμος ὁ κεῖται, ἔκκλειςος ἀμέλει τῆς προςασίας τῆς ἐκ τῶν νόμων, ὅν τις καὶ ἀποκτείνας ἀθῷος ἔςαι). ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ ἔτυμον, καὶ ἄλλα, οἷς ἐνέτυχον, πάνυ μοι βεβιασμένα δοκεῖ· μᾶλλον δ' ἂν τις πιθανώτερα λέγοι λέγων τὸ sclav εἶναι παρὰ τὸ хлап (хлав, клав, п = б, в ἢ v, ὡς καὶ хáрпа = хáрба, хлѣвъ = клѣвъ, καὶ τὸ слáбъ=Γρμ. schlapp, schlaff,

Ἀγγλσξ.slaw, κτλ.), μετὰ τῦ πνευματισμῦ σklav, sclav (ὡς καὶ τὸ λαπαρὸς, Γρ. lapp, μετὰ τῦ schlapp, Слабій· λάπτειν, schlappen· κολύπτω, σκολύπτω, κτλ.)· καὶ κινδυνεύυσιν ἄρα οἱ Σλάβοι τὴν σφῶν αὐτῶν λέξιν μικρὸν παρ' ἄλλοις μεταπλασθεῖσαν αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν ἀφορμὴν παρασχεῖν τοῖς τὸ sclav παρὰ τὸ ἐθνικὸν Σλάβων, Σλάβος (καὶ Σκλάβος), ἐθέλυσιν ἐτυμολογεῖν. βλ. Слово].

Холостый, Холостъ, Σλαβ. Хластый, Хластъ (ἄγαμος)· Холощу (εὐνουχίζω. ὡς ἐκ τῦ Хлащу) κλάζω (θλάζω), κλαςὸς (θλαςὸς, θλαδίας)· ἢ=χαλαςὸς, χαλάζω (χαλάω, χάλω, χάω, σχάω, σκάω, σκάλω), συγγεν Хлашу (Хлаю), βλ. Колю· καὶ λτ. cœlebs=κοίλοψ (κόλοψ), κολοβὸς (ἐκ τῦ κολὸς κυλὸς, κυλλὸς, κύω, γύω γυιός)· ὥςε τό, τε cœlebs καὶ τὸ Хластъ ἔχυσι τὴν σημασίαν τῦ, ἄγαμος, μεταφορικὴν, καθὰ καὶ τὸ εὐνοῦχος καὶ εὐνυχίζω (Ματθ. ιθ. 12). καὶ ἐπὶ φυτῶν δὲ μεταφορικῶς τὸ εὐνῦχος καὶ εὐνυχίας (= ἄσπερμος). Ἐκ τοῦ εὐνῦχος (προφέρεται ἑλληνιςὶ, ἐβνοῦχος), παρεφθάρη τὸ τῆς συνηθ. μνῦχος, καὶ ἄλλως μονῦχος, μονῦχος, καὶ μνυχίζω, μονυχίζω, μονύχιον (εὐνυχισμένον πρόβατον), κατὰ παρένθεσιν τοῦ ο μεταξὺ. τῶν διπλῶν συμφώνων μν, ὡς καὶ ἐν τοῖς, γλύφω (κολύπω, κολύπτω), σκολύπτω· γλάφω (κολάφω), κολάπτω, κτλ. Τὸ

γὰρ εὔνεχος συγκοπὲν πρῶτον εἰς τὸ βνεχος (ὡς τὸ εὑρίσκω εἰς τὸ βρίσκω, βρετὸν = εὑρετὸν, κτλ. πρόσθες καὶ τὸ ἐγβάζω, ἀντὶ ἐκβάζω, μεταθ. ἐβγάζω, εἰς τὸ βγάζω), διὰ τῆς συνήθους τροπῆς τοῦ β εἰς μ, παρεξετράπη εἰς τὸ μνεχος, καὶ μονεχος (ὅπερ κατὰ ψευδῆ παρήχησιν καὶ συνέμφασιν συμπίπτει καὶ μετὰ τοῦ μοναχός). Ὅτι δὲ τὸ υ (ἐν τοῖς αυ, ευ) = w = β = μ, μαρτυροῦσιν ἄλλα τε πολλὰ ἑλληνικὰ, καὶ τὸ σαυνίον καὶ Σαυνίτης = Σαμνίτης, -μνῖται, λτ. Samnites, Samnitæ (ἐθνικὸν. βλ. Ῥείμ. λ. σαυνίον). οὕτω καὶ ἄλλα τῆς Σ. ἐν οἷς καὶ τὸ ἀ-χαμνὸς=χαῦνος. βλ. καὶ Хомутъ.

Холя (εὐπρέπεια, καθαριότης). Холю (εὐπρεπίζω, κοσμῶ), ἐκ = κάλλη (ἀντὶ κάλλος, ὡς Гора = γόρος), κάλω (καλλέω, καλλύνω), ἀλλ' οἶμαί γε πιθανώτερον=κόλω, λτ. colo (θεραπεύω), ὅθεν καὶ τὸ κόλαξ, κτλ.

Хомутъ (ζυγόδεσμος, ἕλκυστρον, λτ. helcium, καὶ τὸ λέπαδνον, ὅθεν καὶ Σ. χαμοῦτι), Κρτ. cham, Βμ. chámy, chomaut, Πολ. chomato, chamut, συγγενὲς χαμὸς, δωρικ. = κημὸς (ἐκ τοῦ χάω, καύω, κάβω, κάμβω, χαυὸς=χαβὸς, cavus, χαμὸς [β = μ· ὡς, στόβος, στόμος· κάβω, κάμω, κάμνω· σεμνὸς ἐκ τοῦ σεβνὸς, σεβανὸς· χέραβος, χέραμος, χηραμὸς· μέσπιλον, Σ. μούσμουλον· ἐ-λαύνω (ἐλάβνω), Σ. λάμνω, κτλ.] „χαβὸς, καὶ χαμὸς=καμπύλος. Ἡ-

σύχ. ὅθεν καὶ τὸ λτ. hamus, Γρ. Hamen=ἄγκιςρον· καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ. kamme = καμπύλος, ὅθεν καὶ kummet (Βεςφ. hamm) = Хомýтъ, ζυγόδεσμος.

Хорѐкъ, Хóрь (mustela putorius, Γρμ. Iltiss, τὸ Τȣρκ. gedzen, Σ. μοσχόγαττα), ἐκ τȣ̃ Тхóрь(ἐποβολῇ τȣ̃ τ), καὶ Σερβ. (χ=β), Творь, Βμ. καὶ Πολ. tchorz (Тхоръ), Καρν. duhur, dihur, ἐκ τȣ̃ Дýхъ = ὀσμὴ (παρὰ τὸ Дýю, θύω = πνέω, ἄω, ὅθεν ἀὴρ, καὶ ἄζω, ὄζω, οὕτω καὶ τὸ Дýхъ ἐπὶ ὀσμῆς καὶ πνοῆς· καὶ Вóз-дýхъ [= ὕψι θύων], ὁ ἀήρ. βλ. Дýхъ). τὸ γȣ̃ν duhur εἴη ἂν οἷον θύhορ, θύορ (θύος), θυωρὶς, ὡς ὀσμηρὸν τὸ ζῷον, ἢ δὴ καὶ ἡ Σ. μοσχόγαττα ἐκ τȣ̃ μόσχȣ. [Ἡ λέξις σεσημείωται ὡς δεῖγμα τῆς ὑπὸ τȣ̃ ὄχλου τῶν λέξεων διαςροφῆς, καὶ γραμμάτων ἀλλοιώσεως, καὶ τῆς ἀποβολῆς τȣ̃ τ = δ].

Хорóшій, Хорóшъ (ἀγαθὸς, καλὸς), παρηχεῖ πρὸς τὸ, χαρὸς = χαρὴς (ὅθεν περιχαρὴς, καὶ Σ. πασίχαρος, κτλ.), καὶ χάρης (κύριον ὄνομα) = χαρίσιος (χάρις), χαρίεις, Λιθ. giaras. [ἐκ τȣ̃ χάρω καὶ τὸ χαίρω, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ λτ. carus = charus (τὸ γὰρ χάριεν, καὶ πολίτιμον καὶ ἀγαπητὸν), καὶ ἡ χάρις, χαριτία = λτ. gratia, καὶ gratus = χαρτὸς, κατὰ μετάθεσ. Τὸ δὲ Γλ. charme οὐ παρὰ τὸ χάρμα, ἀλλ' ἐκ τȣ̃ carmen (ἐπῳδὴ, ἔπος) = γάρυμα (γαρύω, καρύω, σσω, κάρυμα),

carmen· ἀς καὶ, ἄγημα, agmen, καὶ ὄνομα, nomen]· ἔςι δ' οὖν, οἶμαι, μᾶλλον τὸ Хорóшъ Ῥωσσικώτερον πεπλασμένον ἐκ τῦ θεματικῦ Храш=Краш (ὡς καὶ τὰ, Вóлосъ ἐκ τῦ Влáсъ, καὶ Гóлосъ, ἐκ τῦ Глáсъ, κτλ. κτλ.), τὸ δὲ Краш = Крас, Крáшу, Крáсить, ὅθεν Красéнъ, Крáсный (καὶ Крáшеный), καὶ εἴη ἂν καὶ τὸ Хорóшъ οἷον, χρῶς (χρώσιος)=χρωςὸς (εὔχρȣς, εὐειδής), βλ. Крáсный. Οἱ δέ τινες ὁ πάνυ τοι ἐπιτυχῶς παρέβαλον τὸ Хорóшъ πρὸς τὸ ὡραῖος.

Хоровóдъ, καὶ Коровóдъ (χορὸς ᾀδόντων) ἐκ τῦ Хóръ (χορός), καὶ Вóдъ (Вóждь, Везу̀=ἄγω) =χορηγός, ἀκυρολεκτȣμένως ἀπὸ τῦ χορηγῦ καὶ ἐπὶ τὸν χορὸν αὐτὸν μεταπεπτωκότος τῦ ὀνόματος.

Хору́гвь (δόρυ σημαίας· σημαία, vexillum· σκῆπτρον· ἰδίως δὲ σημαία ἐκκλησιαςικὴ ἁγίων εἰκόνας ἔχουσα, οἷαι καὶ παρ' ἡμῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐξάγομεν ἐν ταῖς λιτανείαις) ἐκ τῦ Хору́г, Хору́говъ = κόρυγος (ἀντὶ κόρυβος· γ=β, ὡς καὶ, γλέφαρον, βλέφαρον· φλίβω, fligo) = κόρυμβος, κόρυθος, κόρθυς, κορύνη, καὶ τ' ἄλλα ἐκ τῦ κόρυς, κόρος, κέρας, κορὸς, Кру́гъ.

Хотя̀, καὶ Хóть (εἰ καὶ, γῦν, κἂν), ἀόριςος. ἐκ τῦ Хочу̀, Хощу̀, ὡς τὸ, βούλοιτ' ἄν· ἤ, εἰ δὲ βύλει, καὶ Σ. θέλει " θέλει δώσει, θέλει μὴ" =κἂν τε —κἂν τε, εἴτε—εἴτε· καὶ τὸ βοηθητι-

κὸν ἤθελεν=ἂν· " *ἤθελεν ἔλθει=ἦλθεν ἄν.*
Хохóлъ (*λόφος πτηνῶν*) *τὸ καὶ Σ. χαχάλι* (*ἐξεραίτως ἢ τῦ ἀλέκτορος κυρβασία, ἢ καὶ, παρ' ἄλλοις, λερίον=λείριον, ἢ ὀρθότερον,=λῆρος* [*ληρίον*], *ὡς τὸ λτ.* leria. *βλ. 'Ρείμ. λ. λῆρος*). *τὸ δ' ὖν χαχάλι(ον) ἴσως μὲν παρὰ τὸ κάλλιον, τὸ καὶ κάλλαιον* (*βλ. 'Ρείμ. λ. κάλλαια*), *καὶ διπλασιασμῷ, κακάλλιον* (*ὡς, κύλος, κύκυλος, κύκλος· καὶ κόττος, Σ. κόκκοτας*), *ἴσως δὲ καὶ ἐκ τῦ* (*κόλος*) Κόλο=*κύλος* (*κοῖλος*), *ὅθεν λτ.* cullus, culleus, cucullus (*κύκυλος*), *καὶ τὸ* cucullium, *Σ. κυκύλλιον* (*βλ.* Кýкля), *κοκόλιον* (Хохóлъ, *χαχάλι*), *παρ' ὃ καὶ κυκυλλωτὸς*=Хохлáпъ, Хохлáпый (*ὄρνις μετὰ λόφυ, ἢ καὶ Σ. κυκυλλωτὴ καὶ κυκυλλάτρα*)· *καὶ πάλιν*, Хохлáчъ (*ὀλόθριξ*), *καὶ ῥῆμα* Хóхлюся (*ἐπὶ πτηνῶν ἀναφυσσώντων δι' ἀῤῥωςίαν τὰ πτίλα*), *Σ. κυκυλιάζειν. Τὸ δὲ χαχάλι λέγεται παρ' ἄλλοις καὶ χαρχάλι, καὶ δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ λτ.* caracalla, caracallium *μᾶλλον, ἢ πρὸς τὸ κυκύλλιον. χαρχάλιον δὲ λέγυσι συνήθως καὶ οἱ Βυζάντιοι τὸ περιδέραιον, ὃγέ τισιν ἔδοξεν εἶναι τὸ περσικ. χαρχάλ.* [Хохлы̀ (*Σ. παρὰ τοῖς ἐν 'Οδέσσῃ "Ελλησι, Χαχόλοι*) *καλῦνται ὑπὸ τῶν προσβοῤῥοτέρων 'Ρώσσων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς μικρᾶς 'Ρωσσίας δι' ὃ φέρυσι προκόμιον* (*βλ.* Чупрýнъ), *οἵυς διαγράφει τὺς κατ' ἐκείνας τὰς χώρας 'Ρώσσυς καὶ Λέων ὁ διάκονος, εἶδος*

κρωβύλȣ φέροντας]. πρβλ. τὸ Γρμ. Schopf (λόφος πτηνῶν). συγγεν. τȣ̃ Koppe, Schöppe (λόφος, καλύβιον, γέῤῥον), καὶ Kuppe, Scuppe, Γλ. échoppe, μσ. λτ. eschopa, συγγεν. τȣ̃ κύβη, κύπη, κύβω, Σ. σκύβω (κύω, κεύω, κεύθω), ὡς πάλιν ἐκ τȣ̃ κεύω (σκέβω), τὸ σκέπω, σκέπη, Πολ. szopa (καὶ Ἀλβαν. stepen (οἶκος) =σκέπη· στ=σκ), καὶ πάλιν τὸ Γλ. huppe (λόφος πτηνῶν)=κύβη, κυβὴ, κύφη (κεφαλὴ), ὅθεν καὶ, κυφαία, παρ' ὃ ἡ Σ. σκȣ́φια (πῖλος), καὶ τὸ Γοτθικ. scufta (κόμη κεφαλῆς). οὕτω καὶ τὸ κρώβυλος ἐκ τȣ̃ (κόρυς), κόρυμβος, κορύμβη, κορυφὴ, κορυφαία, κτλ.

Хохочу̀, καχάζω (οἷον, χαχάζω)=καγχάζω, λτ. cachinor (πεποιημένον ἐκ τȣ̃ ἤχȣ τȣ̃ γέλωτος ho, ha, ὅθεν Σ. καὶ χαχλανίζω· ὡς καὶ καγχλάζω, κιχλάζω, κιχλίζω, Γρμ. kichern, καὶ καχλάζω, κοχλάζω, καὶ τὰ λοιπὰ ὠνοματοπεποιημένα ἀπὸ διαφόρων ψόφων καὶ φωνῶν).

Хощу̀, Σλαβ., καὶ Ῥωσ. Хочу̀, ἀπαρέμφατ. Хотѣть (θέλω) χάσδω, χάζω (α=ο), χάδδω, χάττω, χατέω, χητέω, χατίζω. „χάζει=προσδεῖται· χατεύει = χρήζει, ἐπιθυμεῖ [Ἡσύχ. τὸ δὲ χυδαῖον τῆς Σ. χαλεύω = ζητῶ (τὸ καὶ ἄλλως, γυρεύω), ἔςιν ἐκ τȣ̃ σκαλεύω, σ-χαλεύω· ὅθεν καὶ σκαλίζω λέγεται παρὰ τοῖς Βυζαντίοις]. Хотѣніе, χατεία, χᾶτος, χῆτις (χρεία, θέλησις). χήτη, О-хо́та (κλίσις, ἐπιθυμία). ὅθεν καὶ Охо́тникъ (ἐπιθυμητής,

Γλ. amateur, καὶ ἰδίως ὁ φιλόθηρος). Καὶ τὸ Ἀλβαν. chata (πενία) = χάτα, χήτη. [Ἡ λέξις καθόλε ἐμφαίνει τὸ κενὸν, ὅθεν ἔνδειαν. ἐκ τε̃ χάω, κάω καὶ „ χῆτις ≤ κενεὼν, καὶ τὸ Σ. χαυδὸς, (χαύω, χαύδω)=ῥαιβός· καὶ, χαυδόνω=διΐςω̃ τὰ σκέλη (κατὰ τὸν σχηματισ. τε̃ καῦος, κάβος, κάβδος, ὅθεν κάβδαλος)· καὶ χάδω, χαδέω (χωρω̃), ὅθεν Σ. χαδεύω (καταψω̃ κοίλη τῇ χειρὶ=χανδάνω χάνδω, hando, præhendo, συγκοπ. Γλ. prendre)· καὶ τὸν τυφλὸν δὲ, ἢ μονόφθαλμον λέγει ἡ χυδαία Σ. ἐν Θετταλ. γκαυδὸν=καυδὸν (cavum, κενὸν δηλαδὴ τὰ βλέφαρα, καὶ ὀφθαλμω̃ν χῆρον καὶ ἀχῆνα. βλ. Худый. τὸ δὲ παρὰ Πελοποννησ. γαΐδὸς, ὁ παραβλὼψ=Ϝαΐδὸς, ἀντὶ αἰδὴς=ἀλαὸς, ὡς, τσευδὸς = ψευδὸς= ψευδής). Καὶ τὸ λτ. δὲ fatigo, fatisco (φ=χ) =χατίσκω, χατίζω (χάζεσθαι ποιω̃· ὡς καὶ τὸ κάμνω, κάμω ἐκ τε̃ καύω, κάω· καὶ κοπόω, κόπος, κόπω, πτω=κάπω, καύω, κτλ.]

Хра́брый, Хра́бръ (ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς), Πολ. chrobry, chobry, Κρτ. hrabren, κτλ. κραπερὸς (κραπρὸς), π=τ,=κρατερὸς· καὶ κράτος, Γρ. Kraft, (αἰολ· α=ε, κρέτος, τ=π, κρέπος, κρεπὸς) = Кре́покъ, Кре́пкій=κρετὺς, Γρμ. kräftig. [αἱ λέξεις μοι δοκε̃σι συγγενεῖς, εἴγε καὶ τὰ ῥιζικὰ τέτων γράμματα ἰσοδυναμε̃σιν ἀλλήλοις· τὸ γὰρ хрб=крп (εἰ μή τις βέλοιτο μα̃λλον τὸ Хра́бръ πρὸς τὸ λτ. robur πα-

ραβάλλειν· οἷον hrobur, ῥῶβορ = ῥῶμορ, ῥῶμος [ῥώμη], ῥωμαλαῖος, robustus· b = μ, ὡς, φάμα, fabula)· καὶ τὸ λτ. δὲ creber (πυκνὸς, crebro, πυκνῶς), δοκεῖ μοι=κραῦρος (ἐκ τȣ̃ κραύω, κρέω, κράω, κρύω=τρέφω=λτ. creo, cresco, ᾧ γε συμπίπτει πάλιν (ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ πυκνȣ̃), καὶ τὸ κέρας, κόρυς, κρᾶς, κρατὸς, κράτος, ὅθεν κραταιός). τὸ δὲ λτ. fortis=φέρτος (ὅθεν φέρτερος)· ὡς ἐκ τȣ̃ fors= φόρος (φέρω, fero), ἢ φορὸς (ὡς, μόρος, μορτὸς, mors, mortis· καὶ πόρος, portus). Περιττὸν δ' ἂν εἴη καὶ πάνυ πόῤῥωθεν ἐκτετολυπευμένον, εἴτις τὸ Хра́бръ παράγοι παρὰ τὸ Гра́бити = Ϝράπειν, ῥάπω (ἅρπω), λτ. rapio, ὡς τὸ raptor].

Хра́мъ (οἶκος. 2, ναὸς) χαραμὸς (χάρω, συγκοπ. χραμὸς), χηραμός. Τὸ Ῥωσ. Хоро́мина (οἴκημα μέγα εὐτελὲς), Хоро́мы (μέγας κοιτὼν) = χαράμη (ὅθεν χαράμβη). καὶ Πολ. chromina (καλύβη). Κρν. hram (δωμάτιον). Οἱ δέ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ Хра́мъ τὸ Ἀραβ. charem (γυναικωνῖτις), καὶ πρὸς τȣ̃το τὸ ἑλλην. ἀρεμία, ἠρεμία (τȣ̃το δὲ συγγεν. τȣ̃ ἔρημος, παρὰ τὸ ἔρα, ἔῤῥα, terra, κτλ. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. χέῤῥος, χηραμός). τὸ Хра́мъ συγγεν. Храню̀ [ἃ γέ μην τȣ́τοις συγχυτέον καὶ τὸ Γρμ. Kammer, λτ. camera = καμάρα].

Храню̀ (φυλάττω, σκέπω, περιέπω). ὅθεν, Хороню̀ (κρύπτω, ἐνταφιάζω)=χωρέ(ν)ω, χωρέω, πα-

ρὰ τὸ χάρω, χάω (χώω, ὅθεν χώνω, χωννύω, κτλ.), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας δηλονότι τȣ̃ κοίλȣ (καθὰ καὶ τὸ χάω, χαύω=habeo=χέω=ἔχω=ἔπω, ὅθεν περιέπω, περιέχω· τὸ δὲ χάρω, κάρω (κράω)=Кроiò καὶ τὸ Хра́мъ=Кро́мъ. Ἡ γȣ̃ν παρὰ τὸ Крыю (κρύω), χορὸς, κορὸς, κόρυς (κορύϝω, κορύβω, κρύβω, καὶ μετὰ τȣ̃ ι, οἷον κορύνω, Хороню̀, Храню̀), ἐκ τȣ̃ κόρω, Корю̀ = γύρω, ὅθεν γυρὸς = χορὸς, κορωνὸς, (καὶ τȣ̃το δὲ παρὰ τὸ κύω, κόω, κάω=χάω, χάρω, ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ κυρτȣ̃ συνεπαγομένȣ καὶ τὸ κοῖλον).

Храплю̀ (ῥέγχω 2, φριμάσσω, φυσῶ, ἐπὶ ἵππων· ὡς ἐκ τȣ̃ Храпу̀) συγγεν. τȣ̃ (ἡράπω, ἡράβω, α=ο), ῥόβω, ῥοβῶ, λτ. sorbo-beo(ὀρφέω), ῥοφῶ, σύγγ. ῥοιβδέω, ῥοχθέω, καὶ ῥοθέω, καὶ (ῥέγω), ῥέγκω, ῥέγχω, ῥόγκω, ῥόγχος, λτ. rhonchus, Γρμ. röcheln, μσ. λτ. ronchissare, Γλ. ronfler, ὡς καὶ ῥύμφω, Γρμ. schlürfe, ῥυμφανάω, κτλ. διαφόρων ἤχων ἐκφραστικὰ (βλ. Ῥείμ. λ. ῥάζω). Храпу́нъ, ϝροφῶν, ῥοβῶν (ὁ ῥέγκων, ῥεγκώδης, Γλ. ronfleur, ὡς καὶ συνήθ. ῥέφλας, κωμικῶς)· συγγεν. Хриплю̀, Хрепечу̀.

Хра́стель, Σλαβ., Πολ. chrosciel, chrusciel, καὶ Βμ. chrzastel, chrzastal, κτλ.=rallus, καὶ crex ortygometra. συγγεν. τȣ̃ κράκτης, κρὰξ, κρὲξ, κτλ. (βλ. Кра́стель). οὕτως ἐκ τȣ̃ κράγω, καὶ κραγγὼν, κραγὼν (ἡ κίσσα)· ὡς καὶ ἐκ

τῦ κάλω, καλάω (κλάζω), κολόω, κολοιὸς (καὶ κολῳὸς, κολῳάω), ἢ Σ. κολοιακέδα, σύνθετ. ἐκ τῦ κολοιὸς, καὶ κῦδος (οἷον κολοικύδα) = κυδοιμὸς, ὡς τὸ κυδοιδοπάω, ἢ κυκοιδοπάω· ἐκ τῦ δῦπος καὶ κυκάω, ἢ κυδάω, κῦδος]· καὶ ἡ τρυγὼν δὲ ἐκ τῦ τρύγω, τρύζω (τρίζω)· ἀλλὰ καὶ ἡ περιςερὰ, οἶμαί γε, ἐκ τῦ πρίζω (ὀνοματοπεποιημένυ, ὡς τὸ τρίζω· παρὰ τὸ πρίω, ὡς καὶ τὸ πρέω, πρέθω, πρήθω, καὶ πρίθω, βλ. 'Ρείμ.), πριςὴρ, πριςερὸς (ὡς τὰ, κρατερὸς, αὐςηρὸς), πριςερὰ, καὶ μετὰ τῦ εὐφωνικ. ε, περιςερὰ (ὡς καὶ, γλύφω, κελύφω, κέλυφος· καράζω=κράζω, κτλ.), ἅτε δὴ γογγύζυσα, Σ. γοργορύζυσα (βορβορύζω). τῦτο δὲ οἱ μὲν, παρὰ τὸ περισσῶς,- σσότερος, ἠτυμολόγησαν διὰ τὸ πολύγονον, οἱ δέ τινες ἄλλως πως· καὶ παρέσχε πράγματα τοῖς ἐτυμολόγοις ἡ ἐρασμία περιςερὰ, διαμαχομένοις καὶ ἀκυρολεκτῦσιν (ἦ μοι δοκεῖ), περὶ τῦ ἐτύμυ· εἰ δὲ καὶ τὰ ἡμέτερα ἄκυρα δόξει, ἀλλ' ἡμεῖς ὐδενὶ διαμαχόμεθα· λεγέτω δ' ἄλλος τὰ κυριώτερα. Τῦ πέρθω, πρήθω συγγεννὲς καὶ τὸ κακέμφατον πέρδω· ὐ γέ μην παρὰ τῦτο καὶ ἡ πέρδιξ (ὡς τρίζυσα), ἀλλ' αὕτη γε (δοκῶ), παρὰ τὸ πάρδος, πόρδαξ, παρδακὸς (=ὑγρὸς), ὅθεν καὶ, πάρδαλις, παρδάλεος, παρδαλωτὸς, Σ. παρδαλὸς (ὁ ποικίλος), ἐκ τῦ πάρδω=ἄρδω ἔρδω (ὡς, ὄχλος, πόλχος), ἄρδιξ, πάρδιξ, πέρδιξ, κυρίως = ῥαντὸς = ποικίλος.

Хребе́тъ (Хрбетъ), *Κρτ.* herbet, *Καρ.* herbet, herbt, *Σρβ.* Рбат (Хрбатъ), *Βμ.* hrzbet *Πολ.* grzbiet (*νῶτος, ῥάχις* = *Γρμ.* Gräte, Grat, Berg-grat, *ὄρυς ῥάχις*, Fels-grat, Rück -grat *κτλ.*)· *δοκεῖ μοι συγγεν. τῦ* Гре́бенъ (*ῥάχις*) *ἐκ τῦ* Гребу̑=*Ϝρέβω* (*ῥέμβω, ῥέπω*), *ἀντὶ ῥάπω*, rapo, -pio, raffen, *ἅρπω*=*κάρπω*, carpo, *ὅθεν κράφα, κρώπιον, καὶ κρόβιον* (*δρέπανον, ὡς κυρτὸν*), *γράφνα, γρείφνα* (Гре́бенъ), *ἐγρείφνα, κτλ.* (=*ἅρπη*). [*Ἐκ τῦ κάρπω, φαίνεται καὶ, ἡ Κάρπαθος, καὶ Κράπαθος* (*νῆσος Ἑλλάδος*). *ἴσως δὲ καὶ τὰ Καρπάθια ὄρη* (*ἐν οἷς καὶ οἱ παλαιοὶ Κάρποι, ἔθνος, ἢ δοκεῖ, Σλαβονικὸν*), *ὥςε τὸ* Хребе́тъ=*κράπαθος* (*κρέπεθος, α=ε*). *Ἐκ δὲ τῦ* Хребе́тъ, Хрбатъ, *δοκῦσι παρωνομάσθαι καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς Χορβάται, λτ.* Croatæ, *καὶ Χρωβάται* (*Κωνς. Πορφυρογέν*), *οἵ γε καὶ αὐτοὶ σφᾶς αὐτὺς* Хорва́тъ *ὀνομάζυσι, καὶ Βμ.* Harvat, *Κρν. δὲ*, Hrovat, *καὶ* Hrrivat, *καὶ* Hervat (Херватъ), *οἷον Κραπάθαι ἢ Κραπάθιοι, ἤτοι ῥαχῖται τινες ὄντες καὶ ὀρεινοί, ἀντιδιεςαλμένως πρὸς ἄλλυς πεδιασίυς σφίσιν ὁμοφύλυς· ἄλλοις δ' ἄλλως ἔδοξε περὶ τύτυ. βλ.* Mourray, *παρὰ* Wagner zum europaisch. Sprach. *κτλ. τόμ. β. σελ.* 197]. *Ἐκ τῆς μεταθέσ· τῦ ἅρπω, ῥάπω, προῆλθε καὶ τὸ* (*ἅρπη*), *ῥάπη, ὅθεν ῥαμπὴ, ῥαμφὴ, ῥάμφος, καὶ ῥαμφαία, ῥομφαία. ἢ τῦτο γῦν παρὰ*

τὸ ῥαιβὸς, ῥαβὸς, ῥαμβὸς, ῥαμψὸς, ἐκ τῦ ῥάπω =ῥέπω, ῥέβω (παρὰ τὸ ῥέω, ῥέϜω). συμπίπτει δὲ καὶ ἄλλως τὸ ῥάπω (ῥάπτω) πρός τε τὸ ῥέπω, καὶ πρὸς τὸ ῥάπω ≐ ἅρπω, rapo, rapio. Εἰσί γέ μην οἷς ἔδοξε τὸ Гребенъ συγγενὲς τῦ Горбъ = κυρβὸς (κυρὸς, γυρὸς), curvus (παρὰ τὸ κύρω, γύρω, Корю), ἀλλ' ἔμοιγε ταῦθ' ἕτερα ἀλλήλων φαίνεται εἶναι. Παρὰ δὲ τὸ Гребенъ παρωνόμαςαι ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς Γρεβενὰ (κωμόπολις Μακεδονικὴ, τὰ καὶ Αὐλαὶ ἀρχαιότερον καὶ ἑλληνικώτερον), οἷον γραφενὰ, γράφνης, ἀγρείφνης ὅμοια, ἢ ῥαπινὰ, κραιπινά τινα ὄντα (ὀρεινά, καὶ ῥαχώδη· ὡς ἐπ' ἄλλης σημασίας τὸ κραιπνὸς, ἐκ τῦ κραιπανὸς=ῥαπανὸς. βλ. 'Ρείμερ.). βλ. καὶ τὸ ἐφεξῆς Хревъ, καὶ Хрибъ.

Хревъ, Κρτ. καὶ 'Ιλλυρ. hrev, hreb (ςέλεχος, ςύπος, λτ. stipes, truncus. βλ. Δοβρόβ. σελ. 214) = hράπις (α=ε), ῥάπις, καὶ ῥαπὶς [= ῥάβδος, ῥάδιξ, λτ. radix, ῥάδαμνος· ἐκ τῦ ῥάζω, ῥάσσω, ῥάγω, ῥάκω, κ = π, ῥάπω, ῥάπις, ῥάψ, ῥώψ, κτλ. 'Εκ τῦ ῥάγω, καὶ τὸ ῥάχος, καὶ ἡ ῥάχις· ἀλλ' ἐκ οἶμαι καὶ τὸ Хребетъ συγγεν. Хревъ = hράπις = ῥάκις, ῥάχις, ῥαχία, οἷον ῥάχετος, ὡς, ῥαχὰς, ῥαχάδος].

Хрепечу (ῥέγκω) hροπάζω ≐ ῥοφάζω, ῥομφάζω, ῥομφαίνω· συγγεν. Храплю.

Хри́бъ, hrib, *Κρτ. καὶ Κρν.* (*λόφος, γήλοφος,* collis, *βλ. Δοβρόβ. σελ.* 214)=Кри́въ, Кривый (*κρυβὸς*), *κυρβὸς*, curvus (*κυρϝὸς*), *ἐκ τῦ κύρω* (*κόρω*) *κόρυς, ὅθεν καὶ ἡ κύρβις, καὶ ὁ κίρυβος, καὶ συγκοπ. κρῶβος* (*ὅθεν κρώβυλος, καὶ οἱ Κρόβυζοι, ἀρχαῖον ἔθνος Θρᾳκῶν. βλ.* '*Ρείμ*).

Хриплю̀ (*βραγχιάζω*) *συγγ.* Храплю̀, *ὡς καὶ βράγχος, ἐκ τῦ ῥάγχος, λτ.* raucus, *ῥόγχος, παρὰ τὸ ῥέγκω, ῥέγχω.*

Хро́мый, Хро́мъ (*χωλὸς*) = *Γρμ.* krumm (*κυρτὸς, κυλλός*), *ἀρχ.* chrumb, (*ὅθεν καὶ* krumpen, schrumpfen), '*Αγγλ.* crump, *συγγενὴς κρυβὸς* (*β = μ, κρυμὸς*), *ἐκ τῦ κύρω, γύρω* (*βλ.* Корю̀)· *ἢ, κρουμὸς, κρυμὸς, καὶ κραμβὸς, κρομβὸς, κραῦρος* (*βλ.* '*Ρείμ. λ. κραῦρος*)· *ὁ γὰρ, ἴσως,* (*hρομὸς, ῥομὸς, μ=β*)=*ῥοβὸς, ῥαβὸς, ῥαιβὸς,* (*ὅθεν ῥαμψὸς, ῥάμφος, ῥομφαία*). '*Εκ τῦ κρομβὸς, κρόμβος, καὶ ὁ τῆς Σ.* (*ἐν Θετταλίᾳ*) *σ-κρῦμβος* (*μαλλὸς κεκαυμένος, ὅθεν ξηρὸς, καὶ συνεςραμμένος, κραμβὸς*), *καὶ τὸ λτ.* scrupus (*ψηφὶς, κάχληξ, ὅθεν καὶ τὸ* scrupulum, *καὶ Γλ.* scrupule, *ἐπὶ ςαθμῦ = γραμμάριον*), *κατὰ τὸ* grumus= *κρῦμος, κρυμὸς* (*ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ συνεςραμμένυ καὶ συμπεπηγότος καὶ σκληρῦ*).

Хру́пкій, Хру́покъ (*ψαθυρὸς, εὔθραυςος*). Хру́паю, - пнуть (*ῥήγνυμαι*), *κρέπω, λτ.* crepo, *κρέβω, Γλ.* crever (*ὅθεν κρέμβω, κρέμβα-*

λον, κρεμβαλίζω) = κρέκω, κρόκαλον (κ = π καὶ β). πρβλ. Γλ. craquer, claquer, ἀρχ. Γρμ. kerren, kirren· κτλ. ὀνοματοποιΐαι ἤχων, ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ῥηγνυμένων ἢ διεῤῥωγότων σκευῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς συνηθ. χράπαλόν, χραπαλίζω (= κρέβαλον, κρεβαλίζω).

Хрущу̀ (κρύζω) = κρίζω, κρίσδω, = τρίζω, τρύζω (ἐπὶ θραύσεως ψαθυρῶν, ὅταν τρώγωνται, ἢ συντρίβωνται), ὡς τὸ Σ. κράτσ, κρίτσ, κρατσανίζω, κτλ. ὅθεν Хру́щъ (κάνθαρος) κρύξ. βλ. Скриплю̀, καὶ Хру́пкій, Хря́щъ.

Хрѣнъ (λτ. cochlearia armoracia, Γρμ. meerrettig), ὅθεν καὶ Σ. χρένος, καὶ τὸ Γρμ. kren, Πολ. chrzan, βμ. krzen, chrzen, Ἰλλυρ. Κρτ. Κρν. hren, Σρβ. рен (хрен)· κτλ. οἶμαι παρὰ τὸ Грѣю, (ὡς καυςικὸν, δριμὺ τὸ φυτόν).

Хрю̀, γρὲ, γρὺ (φωνὴ χοίρων). Хрю́каю, γρύκω, γρύγω, ἀντὶ γρύζω, γρυλλίζω, λτ. grunnio, Γρμ. grunzen, Γλ. grogner, κτλ. ὅθεν καὶ Хрю́кало (ῥύγχος χοίρου) οἷον, γρύξαλον, ὡς γρυλλίζων, γρύσσων, καὶ γρίσσων (ὁ χοῖρος)· храх, харх, хрох, хрк, харк, храк, κτλ. φθόγγοι πεποιημένοι τραχύτητος ἐκφραςικοὶ (βλ. Δοβρ. 216), ὡς, κρὰ, κρὸ κὰρ, κρὲ, γρὰ, χρὰ, χρὲ, κτλ. ὅθεν Πολ. chrachać, charchać, charkać = Βμ. καὶ Ἰλλ. хркати, χρέμπτω, χρέμπτομαι, λτ. screo = χρέω (χρέμω, χρέμπω), ὡς καὶ κέρω, κέρχω, κρέχω, κράκω, μσ λτ. cracho, Γλ. cracher, Γρμ. krac-

hen, *κτλ. πρβλ.* Хрѣстъ, *Πόλ.* chrzęst, *Βμ.* chrzest (*κρότος*, *ἦχος*, crepitus) *καὶ* chrzestati (*κροτεῖν*, strepere), *κρίζειν*, *κρισμός*.

Хрящъ (*χόνδρος*, *Σ. τραγανίδα*, *ἐκ τῦ τράγω,-γανός· καὶ*, *κρατσανίδα· βλ.* Хрущу. *x*, *ἄμμος*) *ςυγγ. κάρχος* (*μεταθ. κράχος*, *κράκος*, *κράτο*), *κέρχος*, *ὅθεν κάρκαρος*, *κάρχαρος*, *λτ.* carc *κτλ. καὶ „ κέρχανα=ὀςέα*, *καὶ ῥίζαι ὀδόντων* (*Ἡσύχ. τὸ θέμα κρέκω*, *κέρκω*, *κέρχω*), *βλ.* Хрю. *ἢ* Хрящъ=Кряжъ, *χερὰς*, *χέραδος* (*χάρω*, *λτ.* horreo, horridus, *Σρβ.* Хред (*τραχὺς*)· hrid, *κτλ. Δοβρ. σελ.* 215).

Худогъ, *Ῥωσ.* Художникъ (*τεχνίτης*, *τεχνικὸς*, *ἐπιςήμων*), *δοκεῖ ξενικὸν* (*ὡς ὁμοιοκατάληκτον τῦ* Чертогъ=*θάλαμος*, *νυμφὼν*, *συγγεν.* Чердакъ, Чардакъ, *τὸ Τυρκικ. τζαρδάκ. βλ. Δοβρόβ. σελ.* 311), *ἴσως μέν τοι συγγενὲς τῦ* кую, *λτ.* cudo = *κύω* (*κύδω* = *χύω*, *χύδω*, *χάω*, *κάω*, *κόω*, *κόπτω* = *χαλκεύω*)· *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Худый, Худъ (*οἱ γὰρ βάναυσοι τεχνῖται*, *φαῦλοί τε καὶ χυδαῖοι καὶ χατέοντες*). *μήποτε δὲ τὸ* Худогъ *οἷον* Судогъ (*χ* =с *καὶ* су=со, съ, *ἐκ τῦ* Здати, с=з,= с-дати, *βλ.* Зду=*λτ.* condo=*συν-δῶ*, *δέω*) *οἷον συνδέτης* (*συνδέμων*, *δομήτωρ*) = Здачій, Здачій (*ἐκ τῦ* Зду, *παρενθ.* и, Зиждy)? *τῦτο μᾶλλον ἀρέσκει τῷ σοφῷ Βοστοκόφφ*.

Худый, Худъ, да, до (*φαῦλος*, *ἰσχνὸς*, *ῥυπαρὸς*, *κακὸς*) *χυδὸς* = *χυδαῖος* (*χύω*, *χύδω*).

ἢ μᾶλλον συγγεν. τοῦ Скýдный, Скýденъ = χάδων, χήδων, χατέων, χῆδος, χῆτος [ἐκ τοῦ χάδω, χάζω, χάτω, χατέω, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ πρωτότυπ. χάω = κάω, κύω, βλ. Кýю, χύω, οἷον χύδος, Хýдъ, ἀντὶ χῆδος, χῆτος· καὶ Худѣ́ю (ἰσχναίνομαι), ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κενοῦσθαι, ϛέρεσθαι, χρήζειν. βλ. Хощý· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ χάω, χάρω, τὸ λτ. caro, careo, καὶ τὸ χῆρος, καὶ χερνὴς· καὶ πάλιν (χάω, χαίνω), ἀχὴν, μετὰ τοῦ εὐφωνικοῦ α, καὶ ἠχὴν, ἠχῆνος = λτ. egenus, καὶ egeo = α-χέω = χέω, χάω], βλ. Скýдный. Τὸ δὲ Хýторъ (ἀγροκήπιον, παρὰ τοῖς κατοίκοις τῆς μικρᾶς ῾Ρωσσίας, ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ᾽Οδησσινοῖς ῞Ελλησι τὸ σύνηθες χοῦταρι· ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ῾Ρωσσίᾳ λέγεται Дáча τὸ ἀγροκήπιον. βλ. Даю̀) = χύτορ = κύθορ, κύθος, κύτος (ὡς χιτὼν, ᾽Ιων. κιθὼν) = κοίλωμα (καλύβη), Γρ. Hütte, κτλ. ὡς τὸ Хи́жа, βλ. τὴν λέξ. πρβ. καὶ τὸ ἐν τῇ μικρᾷ ῾Ρωσ. καὶ Πολν. Хáта καὶ τὸ Σλ. Кýща.

Хулà (βλασφημία), καὶ Хулю̀ (βλασφημῶ) συγγ. κάλω, καλῶ, Γρ. kallen, gallen, καλέω, κλάω, κλάζω (= βοῶ), ὡς καὶ τὸ Кля́тва, ἐκ τοῦ Кля́сти· οἷον παρὰ τὸ Кля́ю, κλάω, κάλω = Хвалю̀· κατὰ τὸ, κῦδος (φήμη ἀγαθὴ καὶ φαύλη, κτλ.)· τὸ γοῦν κάλω, α = υ (ὡς, Hecuba, ἡ ῾Εκάβη· σὰρξ, σὺρξ), οἷον κύλω· οὐ γὰρ οἶμαι Хулю̀ = hύλω, ὕλω,

ὑλάω, ·hυλή, ὑλή, ἀντὶ ὑλακή (ὡς ἐκ τῆς φωνῆς τȣ̃ βλασφημȣ̃ντος), βλ. καὶ Кля́пва· τὸ δὲ χολή, χόλος, χολῶ (= θυμȣ̃μαι), πάντῃ διάφορον.
Ху́торъ, βλ. Худы́й.

Ѿ.

Ѿ (Отъ ἢ Отъ = ωτ, συλλαβή. ω μετὰ τȣ̃ τ. Εὔχρηςον μόνον ἐν ταῖς ἐκκλησιαςικαῖς βίβλοις ἐπὶ τῶν συνθέτων, οἷον Ѿвергаю, ἀντὶ τῶν Ῥωσσικ. Отъ, отверга́ю, κτλ.). Ѿ = ώ (800). ҂Ѿ = ͵ω (800000).

Ц.

Ц, ц. Ῥωσσ. Ц, ц, (Цы=τζί, ci)= σκ, στ, κ, τ, σ, χ. ц҃ = ϡ (900). ҂ц҃ = ͵ϡ (900000). Τὸ Ц δοκεῖ μὲν ὁμοιόμορφον τῷ Φοινικικῷ tsade (βλ. παρακατιὼν), ἔςι δ' ἴσως σύνθετον ἐκ τȣ̃ τ ἀνεςραμμένȣ καὶ τȣ̃ ζ, τὸ ἄνω ἥμισυ εὐθυνθέντος, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποξυσθέντος, ὥςε μεταπεπλάσθαι τὸ Ʒ εἰς Ц. διὰ ταῦτ' ἀναλογεῖ μὲν πρὸς τὸ τ μετὰ ςυριγμȣ̃ συμφθειρόμενον (ὡς τὸ λτ. t μετα-

ξὺ φωνηέντων)· ἐπεὶ δὲ καὶ κ=τ, ἀντιςοιχεῖ τὸ ц καὶ πρὸς τὸ κ, ἢ σκ μετὰ τȣ̃ συριγμȣ̃· καὶ μὴν καὶ πρὸς τὸ ζ (= σδ, δσ=στ, τσ. παρὰ δὲ λατίν. καὶ ζ=ss). Ὡς δ' αὖ ἀριθμȣ̃ σύμβολον τὸ Ц ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ ἐπίσημον Σάμπι, τὸ καὶ Ἀντίσιγμα πῖ, ϡ (= 900), συγκείμενον ἐξ ἀνεςραμμένȣ τȣ̃ σὰν (δωρικῶς τὸ σίγμα), καὶ τȣ̃ ἐγκρεμαμένȣ π (ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα Σάμπι), ὃ παραβάλλεται πρὸς τὸ φοινικικὸν tsade (τȣ̃το δὲ γράφεται ϡ, καὶ Ϫ), τȣ́τȣ δ' ὅμοιον καὶ τὸ Ἀρμενικὸν Կ (tso). τὸ γοῦν ἑλληνικὸν Σάμπι ἐν ἀρχαίοις ἀλφαβήτοις τάττεται πλησίον τȣ̃ Ϟ=90 (βλ. Ч), μεταξὺ δηλονότι τȣ̃ π (800), καὶ ρ (100). διὸ καὶ τὸ Ц ἐν τῷ Σλαβονικῷ ἀλφαβήτῳ ἐγγὺς τέτακται τȣ̃ Ч. Συνηθέςερον δὲ τὸ ϡ τάττεται μετὰ τὸ ω (= 800) ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἀλφαβήτῳ. διὸ καὶ πρȣ̈́θηκε πάλιν τῶν δύω τȣ́των γραμμάτων ἀνώτερον τὸ Ѿ ὁ τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων πατήρ. Ἐπεὶ δὲ τȣ̃ ζ ἐπεμνήσθημεν ἀνωτέρω, ὥρα ἂν εἴη ἐνταῦθα γȣ̃ν προσθεῖναι περὶ τȣ̃ κατὰ Σλάβονας τριπλȣ̃ τȣ́τȣ γραμματος, ἃ κατ' ἐκεῖνα τὰ ςοιχεῖα γενομένοις ἡμῖν σεσιώπηται. Τὰ τοίνυν Σλαβονικὰ Ж, Ѕ, З, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ςοιχεῖόν ἐςι, τὸ ἑλληνικὸν З, καὶ Z. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον εἶδος ȣ̉δὲν ἀλλ' ἢ δύω ζ διπλᾶ, ꙁ, διὰ μέσης ὀρθῆς γραμμῆς πεπερονημένα, διὸ καὶ ἡ τȣ̃ Ж προφορὰ τῶν δύω ζζ

ἐγγὺς, = τῷ Γλ. J. τὸ δὲ τρίτον εἶδος αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ζ, κατά τε μορφὴν καὶ φωνὴν. τὸ δὲ μέσον, τέλος, τὴν μὲν μορφὴν ἀντίςροφον Ζ δοκεῖ (S), τὴν δέ γε φωνὴν καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ τῷ З (ἐν τοῖς Sѣло=Зѣлò, κτλ.), καί πως καὶ περιττὸν φαίνεται τὸ ςοιχεῖον (διὸ καὶ ἢ γράμμα οὐκέτι γ' ἐν χρήσει ἐςίν), ὥς γέ μην ἐπίσημον ἀριθμȣ̃ καὶ μάλα γε εὔχρηςον· Ἔςι γὰρ αὐτὸ τὸ ἑλληνικὸν ς (6), ὅπερ οὐκέτι δὴ ἀπὸ τȣ̃ Ζ, ἀλλ' ἀπὸ τȣ̃ βαῦ, ἤτοι τοῦ αἰολικȣ̃ F ἔοικε μετεσχηματίσθαι. διὸ καὶ ἐν ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς ἀλφαβήτοις ὁρᾶται κείμενον μεταξὺ τȣ̃ ε (5) καὶ ζ (7)· καὶ νῦν δὲ ȣ̃τω τάσσομεν τὸ ἐπίσημον τȣ̃το γράφοντες ἑλληνικώτερον τȣ̀ς ἀριθμȣ́ς· καθὰ δὴ καὶ τὸ F κεῖται μετὰ τὸ ε, ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ. ταῦτ' ἄρα καὶ ὁ τȣ̃ Σλαβον' ἀλφαβήτȣ πατὴρ ἀπέδωκε τὴν τȣ̃ ἐπισήμȣ ς δύναμιν τῷ ὁμοιομόρφῳ S. βλ. καὶ Ч, Ш, Щ.

Цáпаю (ἀμύσσω· ἐκ τȣ̃ Цáпу)=κάπω, capio, καὶ σκάπω, σκάπτω (σκ=τζ καὶ ἐν τῇ χυδαίᾳ τῆς συνηθείας φωνῇ· ὡς, τζάπα=σκάπα, σκάφα, ὅθεν 'Ιτ. zappa, ȣ̃τω καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τὸ σκ=τσ, οἷον, κορίσκι-ον, κορίτσι· σκίνω, σκινάω-νίζω, καὶ σκύνω=τζινῶ, καὶ τσȣνῶ. βλ. Счунáю, καὶ 'Ρείμ. λ. Σκίναξ. βλ. καὶ Чупрýнъ).

Царáпаю (ξέω, ἀμύσσω, ὡς ἐκ τȣ̃ Цapáпу)= σ-καράπω, γαράπω, ἀντὶ γράπω, γράφω. [ἐκ τȣ̃ κάρω, χάρω, χαράω, χαράσσω, συγ-

κοπ. χράω, χραύω, γράβω, γράπω, παρενθ. α, (ὡς, κάῤῥαξον=κράξον), γαράπω, καὶ γ=κ (ὡς καὶ. συνήθ. γραπατζόνω, καὶ κραπατζόνω, ἐκ τῦ γραπάζω ἀντὶ ῥαπάζω = ἁρπάζω, ἐκ τῦ ἅρπω, ῥάπω, λτ. rapo,-pio), καράπω. (τὸ σ, πνεῦμα), σ-καράπω (ὡς κέω, σκέω), καὶ σκ = τζ = ц. πῤβλ. Βομ. sskrapati, καὶ Σβ. skrapa, κτλ. βλ. καὶ Карáбкаюсь.

Цáрь (βασιλεύς)=κάρ, καὶ κάρη (ь = η. βλ. τὸ ςοιχεῖον ъ, ь)=κάρα, ὅθεν καὶ κάρανος, καὶ (κάρα=κόρυς, μεταθ. κῦρος), κύρανος, κ=τ, τύραννος, καὶ υ=οι, κοίρανος· ὡς κεφαλὴ τῶν ἄλλων, καθὰ καὶ τὸ λτ. rex = Ἑβρ. resch, κεφαλή. πρὸς τὸ κῦρος (τῦρος), συμφωνεῖ καὶ τὸ Ἀρμεν. Ter (κύριος)· ἐκ τῦ κάρα, κρᾶς, κρατὸς, καὶ τὸ κράνω, κραίνω, καὶ κρέω, κρείω, κρέων, κτλ. ὡς ἐκ τῦ κύρος, κῦρος, ὁ κύριος, ἡ κυρία. Σ. κὺρ, καὶ κυρὰ, συγκοπῇ ἐκ τῦ κυρὸς τῶν Βυζαντινῶν (κατὰ τὸ Καῖρα ἐκ τῦ Κάειρα)= κύριος, παρ' ὃ καὶ τὸ συνήθ. κῦρις, ἐπὶ πατρὸς = υἱῦ κύριος (τὸ γέμην λτ. herus ὁ δῆτα παρὰ τὸ κυρὸς, ἀλλ'= ἥρως, καὶ Γρμ. Herr, καὶ Er, Ehr, κτλ. Ῥείμ. λ. ἥρως). ἐκ τῦ κυρὸς καὶ τὸ Σ. κυρίτσης, καὶ ἡ κυράτσα, ἐν τύπῳ ὑποκοριςικῶν (οἷον κυρίσκος, κυρίσκα)· πρόσθες καὶ τὰ κύρια ὀνόματα, Κῦρος, Κυρὴ, Κυράννη (καὶ συνήθ. Κυράνα), Κυῤῥάνη, Κυρήνη=κυρανὶς, κοιρανὶς, ἡ, λτ. regina, κτλ.]. Царица, κυροῦσα,

κρείνσα, κρέυσα. Царю́ю (*βασιλεύω*) *κυρόω, κρέω, κρείω=κρατέω, κράτος, κάρτος, κάρτϝος*=Ца́рство, Ца́рствіе (*βασιλεία*), *κτλ.* *Ἐκ τε̃* Цари́ца, *καὶ τὸ ἐπίθετον*, Цари́цынъ, на, но (*βασιλικὸς, τῆς βασιλίσσης*). *ὅθεν ἐν Πετρεπόλει τὸ νῦν πεδίον τε̃ Ἄρεως λεγόμενον* (champ de Mars, *καὶ Ῥωσσικ.* поле Марша), *ἐλέγετο πρότερον, καὶ νῦν δὲ παράτισι καλεῖται* Цари́цынъ Лу́гъ (*Βασιλίσσης ξύλοχον, ἢ Κυριακινὸς λόγγος· διὰ τὸ παρακείμενον ἄλσος*). *Ἐςι δὲ καὶ ἡ* Цари́цынъ, *πόλις παρὰ τὸν Βόλγαν, καὶ ἑτέρα πολίχνη παρὰ τὴν Μόσκαν* (*ἔνθα περ εἰώθει παραθερίζειν ἡ ἀοίδιμος Αἰκατερίνα ἡ Β, ὁπότε τὰς χώρας ἐκείνας βασιλικῶς περιπολοίη*), *οἷον, Καρυκινὴ, Κυρικινὴ, ἀντὶ Κυριακινὴ* (*συγκοπῇ, ὡς καὶ Κύρικος = Κυριακὸς*) = *Κοιρανικὴ, ἤτοι Βασιλικὴ* (*Βασιλόπολις*), *κατὰ τὰ, Κυρήνη, Κυράνη, καὶ* (*ἐκ τε̃ Κάρανος*), *Καρήνη* (*πόλεων ὀνόματα*). [*Ἐντεῦθεν δοκεῖ παρωνομάσθαι καὶ ἡ παρὰ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὁμηρικὴν Ὀλοοσσόνα* (*τανῦν Ἐλασσῶνα*) *τῆς Θετταλίας, Τζαρίτζανη, πόλις πάνυ μεγάλη μὲν ε̉, καλλίςη δὲ καὶ μεσοφιλὴς, ἡμετέρας γενέθλης ποθεινότατον ἔδαφος. Ἀλλ' ἦν γὰρ καὶ πόλις διάσημος ἀρχαία τῶν παρὰ τὸν Ὄλυμπον Πελασγῶν, Κυρητίαι* (*βλ.* Τίτ. *Λίβ.* λα, 41). *Καὶ Κυρητίων ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν* (*ἔςι δὲ ἡ ἐπιγραφὴ Τίτε Φλαμινίε*

Ῥωμαίων ϛρατηγȣ̃ πρὸς Κυρητίȣς ἐπιϛολὴ πᾶσαν εὔνοιαν καὶ τιμὴν ἐπιδεικνυμένȣ, περὶ τὸ 195 *π. χ.*), *εὕρηκεν οὐ πρὸ πολλȣ̃ τȣ̃ χρόνȣ ὁ Ἄγγλος Λέακος* (Leak), *ἐν τῇ κοιλάδι δι' ἧς ῥέει ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τιταρήσιος, ὁ καὶ ἄλλως Εὐρώτας, καὶ νῦν Σ. Σαραντόπορος λεγόμενος ποταμὸς* (*βλ. τὴν ἐπιγραφὴν ἐν* Journal des Savans, 1816. p. 9. *καὶ* Journal Classical, tom. 13. p. 198). *Πιθανώτατον ȣ̃ν καὶ τὰς Κυρητίας, ἢ τὴν Κυρητίαν, εἰς Καρητίαν, καὶ Τζαριτζίαν* (*εὕρηται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίῳ κώδηκι Τζαρίτζια γεγραμμένον τὸ ὄνομα*), *καὶ Τζαρίτζανην, τέλος, εἴθ' ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων, εἴτε γȣ̃ν καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐκβαρβαρωθείσης συνηθείας μεταπεπλάσθαι* (*ἐπειδή περ καὶ αὕτη γ' ὀψέ ποτ' ἤρξατο τὸ κ πολλάκις εἰς τὸν φθόγγον τȣ̃ τζ παραφθείρειν, τετριγεῖα κατὰ τȣ̀ς Ἰταλȣ̀ς καὶ τȣ̀ς ἄλλȣς τȣ̀ς τὴν Ἑλλάδα ληϊσαμένȣς λαȣ́ς*). *καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ*]. *Ὅτι δὲ τὸ* Ц *ἐν τῷ* Ца́рь = K, *βλ.* Це́рковь. *Τὸ δὲ συγχέειν τὸ* Ца́рь, *ἀρχαίαν λέξιν Σλαβονικὴν, τῷ πολλῷ δὴ νεωτέρῳ λτ. ὀνόματι* Cæsar (*ἐκ τȣ̃* cædo, cæsus, *καὶ Σλαβονικ.* Ке́сарь, *καὶ ὡς ἐκ τῆς λατιν. μεταφράσ.* Це́сарь, *ὅθεν καὶ τὰ* Цесаре́ва, Цесаре́вицъ, *κτλ.*), *μιγνύειν ἐϛι τὰ ἄμικτα· παρήγαγε δὲ πολλȣ̀ς εἰς ταυτηνὶ τὴν ἀπάτην ἡ κακὴ τȣ̃* Ца́рь *παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις γραφὴ, οἳ γρά-*

φεσιν ἀντ' αὐτε̃ τὸ κακόπλαςον czar.

Цврка, *καὶ* Чврка, *Σερβ.* (*τρισμὸς, κρισμὸς, βρυγμὸς*). Цврчати, *Βμ. δὲ* Цврката, *Κρν. καὶ Κρτ.* Цверчимъ, *καὶ* Чверчимъ=*σ-βρύκω* (*οἷον σβρύκαμι*), *βρύκω. τὸ* ц = *σ, πνεῦμα δασύτητος· βλ.* Цврѣю.

Цврѣю, Цврѣмъ, *καὶ* Цвремъ, *'Ιλλυρ. καὶ Κρτ.* (*φρύγω, λτ.* frigo), *Σρβ.* Чварити = *σ-βάρω, σ-βρέω, σφρέω = φέρω, φάρω* (*θάρω, θέρω*), *λτ.* fervo. *συγγ.* Врѣю, Варю̀.

Цвѣлю̀, Цвѣлити, *Σρβ. καὶ* Цвилети, Цвилѣти, (*κλαίω*), *'Ιλλυρ.* Чвилити (*παρὰ δὲ Κρτ. καὶ Κρν. καὶ=τρίζω, καὶ γρυλλίζω*), *σ-βέλω = σβάλω, βαλάω, λτ.* balo, - lare (*ὅθεν βαλαχὴ, βληχὴ, βληχῶμαι, συνήθ. βελάζω*), *συγγ. Γρμ.* bellen, Блею̀. *πρβλ. τὸ Βμ.* kwjliti, *ἀρχ.* kwieliti, к=ц. *τὸ δὲ Βμ.* Цвичимъ=Выкну.

Цвѣтъ (*ἄνθος καὶ χρῶμα*), *συγγεν.* Свѣтъ. [*ὡς τὸ ἄωτον, καὶ ἄνθος, τὸ, τε τε̃ φυτε̃, καὶ τὸ χρῶμα, ἐκ τε̃ ἄω* (*= πνέω, καὶ λάμπω*), *ὅθεν καὶ τὸ φάω, φῶς*]. *τὸ δὲ ἄω, αἴω= Ϝαίω*, Вѣю, *ὅθεν καὶ τὸ* Свѣтъ, *καὶ* Цвѣтъ, *μετὰ τῶν συριςικῶν πνευμάτων* с, ц.

Це́рковь (*ναὸς, ἐκκλησία*), *καὶ* Це́ркви, *ἀντὶ* Це́ркы (*ὡς* Свекро́вь, Свекры̀, *βλ. Δοβρβ. σελ.* 286)=*Κυριακὸν, καὶ Κυριακὴ* (*ἐλλειπτικ. δῶμα, οἰκία*). *Κυριακὸν κυρίως* (*παρὰ τοῖς θείοις Πατράσι καὶ παρ' ἡμῖν ἤδη*), *ἡ κυρία καὶ ἔξοχος 'Εκκλησία* (*ἀντιδιεςαλμένως πρὸς*

τὰς πέριξ τὰς μικρὰς, ὡς ἐν τοῖς Μοναςηρίοις), παρά τισι δὲ λέγεται Κυριακὸν καὶ τὸ μέσον κύτος τῦ ναοῦ, τὸ καὶ ἄλλως, Καθολικὸν (πρὸς διαςολὴν τῶν ἑκατέρωθεν τῦ ναῦ παρεκκλησίων). Ἐκ τῦ Κύριος, κυριακὸς, κὴ, κὸν, ὅθεν καὶ " Κυριακὸν δεῖπνον (Α. Κορινθ. ια, 20), καὶ " Κυριακὴ ἡμέρα (Ἀποκαλ. α, 10. Σλαβ. недѣлный день), ἡ καὶ καθ' ἡμᾶς Κυριακὴ (βλ. Пя́ть). τὸ γῦν Це́ркви, Це́рковь = Κρτ. czirkwa (σημείωσ: e=i=υ, οἷον κυρκϜὴ, κυρκϜὸν, ἀντὶ κυριακὴ,-κὸν· ἡ δὲ συγκοπὴ ὡς καὶ ἐν τῷ κυρίῳ ὀνόμ. Κύρικος= Κυριακὸς. ὅθεν καὶ Κυρικὸν, κύρκόϜν, Це́рковь), Κρν. zirkva, zirkov, Βμ. cirkew, cierkew, Πολ. καὶ Βενδ. cerkiew, Σρβ. Црква. πρβλ. τὸ Γρμ. Kirche, ἀρχ. chirichu (οἷον, κυρικὸν), chirrichu, kirrichu, καὶ (r = l), chilichu, chilcha, Ἀγσξ. cyrkice, cyrc, Ἀγγλ. kerk, church, Δαν. kirke, Σβ. Курка, κτλ. (βλ. Adelung. λ. kirche), τὰ πάντα ἐκ τῦ (Κύριος), κυριακὸν, ὑπὸ τῶν πρώτων τῦ Χριςιανισμῦ διδασκάλων Ἑλλήνων μεταδοθέντος τῦ ὀνόματος καὶ τοῖς Γερμανοῖς. ἡ γάρ τοι λατινικὴ γλῶσσα τῷ dominus, ἀντὶ Κύριος, ἐξ ἀρχῆς χρησαμένη, μόνον οἶδε τὸ ἐξ ἐκείνῦ παράγωγον dominica (Κυριακὴ ἡμέρα), τὸν δὲ ναὸν, templum, ἐκάλεσεν, ἐκ τῦ τέμενος, συγκοπ. τέμνος (μ=β, καὶ π, τέβενος, προσθέσ. μ, τέμβενος

ὼς, ςόμος, ςόβος, ςόμβος, ςόμφος), τέμπνος, τέμπνον, ν = λ, τέμπλον, templum (βλ. καὶ Чácъ). Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ц = к, καὶ λτ. c. ὡς κἀν τοῖς, Цécaрь = Καῖσαρ = Cæsar, Цéнmръ, Ценmáвръ, κέντρον, κενταύριον, centrum, centaurium, κτλ. ὅθεν καὶ Цáрь = Κὰρ. (οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Βοεμ. τὸ ц = к, ὡς, квѣтъ = цвѣтъ, квету = цвѣту. βλ. καὶ Цвѣлю).

Цécmа, Βμ. Κρτ. Κρν. = ὁδὸς, καὶ Цѣсmы (πλατεῖαι. βλ. λεξ. Alexjejew) = ξεςὴ (ξέςα), ξεςὸς, ἀντὶ ξυςὸς, λτ. xystus, ἐκ τῦ ξάω, ξέω, ξέσω, Чешу· (οὐ γὰρ οἶμαι τὴν λέξιν παρὰ τὸ Чиcmый, Чиcmъ). βλ. καὶ Шécmь.

Цóколь, κάχληξ (κόχολος), κόχλαξ, calculus.

*Цúmра, τὸ Γρμ. Cither, ἀρχ. ziterum, 'Ιτ. guitara, Γλ. guitare, ἐκ τῦ λτ. cithara = κιθάρα, κίθαρις· καὶ 'Αραβ. kithar. [κίθω, κίθος = κύθω, κύθος, κύτος, ὅθεν καὶ κιθὼν, χιτὼν· οὕτω καὶ ἡ χέλυς (= κίθαρος, καὶ κίθαρις), ἐκ τῦ χέω, χάω, χύω, κύω]. Σημείωσαι κ = c = z = ц.

*Цumрóнъ, τὸ Γλ. citron (λειμόνιον, συνήθ.), λτ. citrum, κίτρον· (ἄλλο τὸ ἑλληνικώτερον καὶ ἐν τῇ Σ. κίτρον, ὁ τῆς κιτρέας καρπὸς, ὅθεν καὶ τὸ κίτρινον χρῶμα = κιῤῥὸν. ἴσως δὲ τὸ κίτρον μετεπλάσθη ἐκ τῦ κιῤῥὸν, κιρσὸν, σ = τ, κιρτὸν, κίτρον).

Цмóкъ, Κροτ. ποππυσμὸς. Цмокаmи, ποππύζειν,

Σρβ. Цвокапи (*β = μ*), *φιλεῖν μετὰ κρότε, Γρμ.* schmatzen· *ἀνάφερε εἰς τὸ* Чмóкаю.

*Цóлнеръ (*τελώνιον*), *τὸ Γρμ.* Zöllner, *ἐκ τε̃* Zoll=*τέλος, ὅθεν τελώνιον, καὶ λτ.* telonium. *βλ. τὸ Σλαβ.* Митáръ.

Цркнемъ, *Σρβ. καὶ* Церкамъ, *Κρτ.* (*ῥήγνυμαι, λακέω, σχάζω*) = *κέρκημι, κέρκω = κρέκω, κράκω, κρίκω, κρίζω* (*ὀνοματοποιΐα ἤχε, ὡς καὶ ῥάζω, κράζω*). *τὸ θέμα* црк = *κρκ, κρίκ, κράκ. Δοβρόβ. σελ.* 180.

Црк (*ἐπὶ ψόφου ςαλάζοντος ὑγροῦ· καὶ* цркам, *ςαλάζω*), *λέξις Βοεμ., κατὰ τὸ τῆς συνήθ. τζύρ, σσύρ, παρὰ τὸ σύρω, ὡς καὶ τζυρέμβλια, χυδαϊκῶς, ὑγροῦ αὐλοί, οἷον αἵματος ῥαγέντος ἐκ πληγῆς, κτλ. ἐκ τε̃ τῶν Βυζαντινῶν, συρέμβολον = αὐλῶν* (*κανάλιον,* meatus). *οὕτω καὶ " σύριγγες θερμαὶ* (*αἵματος· Σφκλ. Αἴ.*). *τὸ δὲ* црк, *ἄλλη τις ὀνοματοποιΐα, ὡς τὸ, κρίκ. βλ.* Цркнем.

Цýгъ (*ζεῦγμα ἵππων ἕξ*), *παρηχεῖ πρὸς τὸ ζυγ-ὸς* (*ζύγος = ζεῦγμα, ζύγω, ζεύγω*), *ἔςι δὲ τὸ Γρμ.* Zug (*συρμὸς*), *ἐκ τε̃* ziehen=*τεῖεν, τίεν = τίειν, τείειν = τείνειν, ταίνειν, τίνειν, καὶ* (*τύκειν*), *ὡς „ τιτύσκειν ἵππες ὑπ' ὄχεσφι·* *καὶ „ τιταίνεσιν ἵπποι ἅρμα. βλ.* Тянý.

Цыкъ (*ὀνοματοποιΐα φθόγγε ὀρνίθων*), *καὶ* Цыкаю, *κικκάω, κικκάζω, κοκκάζω* (*κίκ, κόκ*), *ὅθεν καὶ κικκὸς, κίκκα* (*ὄρνις*), *κίκος, κίξος* (*τέττιξ, καὶ ὡς ἐκ τε̃ κίκαξ, λτ.* ci-

cada). λέγεται καὶ Цы́пъ = τίπ, τσίπ, τσίκ, τίκ (ὡς λέγομεν καλῦντες τὰ ὀρνίθια, καθὰ καὶ πὸλ, πὸλ=πῦλε, πῶλε, παρὰ τὸ πῶλος (πῦλος), πωλίον (= νεοσσὸς). ὅθεν Цыплѧ̀, ὀρνίθιον καὶ νεοσσὸς (ὡς τὸ τιτὶς, πίπος, πιπὼ ἐκ τῆς φωνῆς τῶν ὀρνιθίων· καθὰ καὶ ὁ πάπος καὶ ἡ πάπια, συνήθως=νῆσσα).

Цырю́льникъ (κουρεὺς), κειρύλλος, κουρύλλος. (ἀλλ' ἴσως μετεπλάσθη ἐκ τῦ χειρουργος).

Цы́цъ [ἐπιφώνημα πρὸς δίωξιν, ἢ κατασίγασιν ὑλακτέντων κυνῶν (ὡς συνήθ· καὶ τερκ. ὄς), ἐκ τῦ στ, σίτ, st. —καὶ τσίτζ, τσίτ, ψίτ, λέγομεν πρὸς τὰς γαλᾶς] = σίττα, σίττ, σίπτα, ψίττα, ψύττα (ποιμένων ἐπίφθεγμα πρὸς ποίμνιον, ἢ αἰπόλιον, καὶ πρὸς μίαν αἶγα. βλ. Θεόκρ. ς. ὡς Γρμ. hsch, bst). ὅθεν καὶ σίζω, στίζω, ἐπισίζω (ἐρεθίζω τὸν κύνα, λέγων σὶ, σσὶ)· καὶ πάλιν σὶτ, σῦτ, συνὴθ. = st (ἐπίφθεγμα πρὸς σιωπήν). Ἐκ τότε τῦ φθόγγου καὶ τὸ (σίω) σίϜω, σίγω, σιγὴ, σιγάω, σϜιγᾷν, Γρμ. schwigen, schweigen· καὶ, σιωπὴ, σιωπάω· „ σίπτα, σιώπα Μεσσάπιοι (Ἡσύχ.). λέγεται δὲ καὶ τὸ Цы́цъ κατὰ τὸ ποιμενικὸν ψίττα, ψίττα, ψίττ. οἷον ἐν παροιμίᾳ Βυλγάρων " Цы́цъ Козúца на планúна (=πόλε), пéрднем Мáрту на брадúна (брадà) = τῷ εὐφημοτέρῳ τῆς Σ. " πρίτσ Μάρτιε! 'ξεχείμασα τὰ πρόβατά μυ (ἐπὶ τοῖς ἀπαλλαττομένοις ὧν τέως ἔχρῃζον

ἐξ ἀνάγκης, ὥσπερ οἱ ποιμένες ἄσμενοι ἀπαλλάττυσι τῦ κατὰ τὴν Μάρτιον ἐσχάτυ καὶ ἀναγκαίυ ψύχυς). τὸ δὲ Σ. πρίτσ, πεποιημένον· ὡς καὶ τὸ συγγεν. πρίζω, πρέω (ψόφυ, πρ, πρρ, ἐκφραςικὸν), ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ πέρδειν· ἔςι δὲ καὶ Ῥωσσ. брысь, ἐπιφώνημα πρὸς ἀπέλασιν γαλῶν, ὡς ἐκ τῦ брію, ἢ брыкаю.

Цы́ба (αἴξ)=σύβα, συβὰς (σύω, σῦς), ὡς τὸ τυῤῥηνικὸν κάπρα (ὅθεν λτ. capra, ἡ αἴξ), ἐκ τῦ κάπρος. ἢ τὸ Γρμ. Ziege; Ἀγγσξ. tieken, ἀρχ. ziga, Κτσξ. zege = s-ege, σ-αῖγα = αἶγα, αἴξ (αἶγς), βλ. Kanne.

Цѣвни́ца (αὐλὸς, ἐκ τῦ Καρν. καὶ Σερβ. Цѣвь, σωλὴν, συνήθ. καλάμιον, μασσῦρι, ἴσ, μυζύριον, μύζω) = σίφων, Σ. σίφυνας, σιφύνιον, καὶ οἷον σιφυνίτσα (ѣ = ε = ι, καὶ ἴσ. σιμφύνα, ἡ Σ. τσαμπύνα, Ἰτ. Zambogna. ὡς καὶ τὸ σίφων συγγεν. σιπὺς, σιπύη, σιβύνη, Ῥείμ. λ. σιφλὸς. βλ. καὶ Це́пъ).

Цѣ́вка (μήρυμα, ἀγαθὶς, ὡς ἀπὸ θεματικοῦ цѣв, цѣва = κέβα), κύβα, κυβὴ, ὅθεν κυβάριον, κυμβάριον, τὸ συνήθ. κυβάριον (ἀγαθίς), ц = κ = c, Σ. τσ, ἢ τζ. ὅθεν καὶ ἡ Σ. ἄντσα ἢ ἄντζα (κνήμη, ἡ γαςροκνημία)= ἄγκα (ἄνκα), ἀγκὴ, ἀγκύλη (λτ. poples), ἢ δὴ καὶ τὸ σκέλος (ἐπὶ κτηνῶν), παρὰ τοῖς Γερμαν. κοινῶς μὲν λέγεται Hosse, Κάτω-Σάξον. Hesse, πληθ. die Hessen, κατ' ἄλλας δὲ

διαλέκτυς, Hespe, Hächse, Hechse, Häxe, Hexe, Hachce, Haxe, συγγεν. Hacken (=Fersen, πτέρνα = πέρνα, λτ. perna, περόνη· βλ. 'Ρείμ. λ. πτέρνα). τὸ δὲ Hacken = Haken = ἄγκος, ὄγκος, ὀγκὺς, λτ. uncus, ἀγκὴ, διὰ τὸ ἀγκύλον καὶ καμπτὸν τῦ ποδὸς (βλ. Колѣно). τὸ δὲ ἄντσα, ἐκ τῦ ἄντα παραγόμενον (οἷον μέλος ἀντίον τῦ ἔμπροθεν σκέλυς, ἤτοι, τῦ ἀντικνημίυ), ὃ πάνυ μοι δοκεῖ πιθανόν.

Цѣжу̀ (ἀναμύζω διὰ σίφωνος καὶ σωλῆνος τὸ ὑγρὸν. 2, διηθίζω, ςραγγίζω)= Γρμ. seihen, seigen (saugen, λτ. sugo, ὕγω. βλ. Сосу́)· ἢ, σάζω (σέζω,-δω, Цѣду̀), σάδω, ἀντὶ σάθω, σήθω (θ=δ). ἐκ τῦ σάω, σέω, τὸ σήθω, ὅθεν καὶ τὸ ἤθω, ἠθέω, ἠθμὸς (Σ. ὑλιςερὸν=ὑλιςήριον, ςραγγιςήριον, καὶ ὑλίζω, σακκελίζω, τὸ διηθῶ, καὶ διϋλίζω), ἠθάνιον, ἤθανον, καὶ ὡς ἐκ τῦ σήθω οἷον σήθανον, ν=λ, Цѣди́ло, καὶ Σ. τσαδήλα (οἷον, σαθήλη, σάθηλον), ἀντὶ σήθανον. [Ἔςι δὲ τσαδήλα παρ' ἡμῖν ὃ πᾶς ἠθμὸς, ἀλλ' ἰδίως, σκεῦος ποιμενικὸν, ἐξ ἐρίου ὕφασμα μανώτατον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται πηγνύμενος ὁ τυρὸς, πρὸς τὸ διηθεῖσθαι καὶ καταςάζειν τὸν ὀῤῥὸν]. βλ. 'Ρείμ. λ. σαύω καὶ ἤθω.

Цѣлу́ю (φιλῶ τῷ ςόματι, καταφιλῶ. 2, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω. καὶ Поцѣлу́ю = καταφιλῶ), ἐκ τῦ Цѣ́лъ, λτ. salvus (βλ. Цѣлый. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ. 99), ὡς καὶ τὸ λτ.

salvum esse jubeo = saluto = οὖλέ τε καὶ χαῖρε, λέγω (συνήθ. χαιρετῶ), οἷον οὐλέω (οὖλον εἶναι εὔχομαι), ὅθεν καὶ καταφιλῶ (οἱ γὰρ προσαγορεύοντες ἠσπάζοντο)· καὶ τὸ χαιρετῶ δὲ = καταφιλῶ, καταχρηστικώτερον παρά τισι χυδαιοτάτοις τῶν καθ' ἡμᾶς, οἷον „χαιρετῶ τὰς εἰκόνας, ἀντὶ τοῦ συνηθεστάτου, ἀσπάζομαι, καὶ φιλῶ. οὕτω φαίνεται καὶ τὸ Цѣлую ἀπὸ τοῦ προσαγορεύειν εἰς τὸ φιλεῖν μεταπεπτωκός. Τὸ δ' αὖ ἀσπάζομαι τ' ἀνάπαλιν ἀπὸ τῆς κυρίας σημασίας τοῦ, φιλῶ ἐπισπώμενος τὸν φιλούμενον, μετέπεσε καὶ εἰς τὸ προσαγορεύω· ἀλλὰ καὶ τὸ προσπτύσσομαι=ἀσπάζομαι, καὶ, προσπτύσσομαι μύθῳ (Εὐρπ.). καὶ τὸ κύω δὲ=φιλῶ, καὶ θέμα τοῦ (κύνω) κυνέω, προσκυνέω = λτ. adoro = ad, oro· [ἐκ τοῦ os, oris = ὄσσις, ὄψ (στόμα)· ὥστε τὸ adorare = ore manum admovere, χεῖρα πρὸς στόμα τίθεσθαι, ἥπερ δὴ καὶ νῦν εἰώθαμεν προσαγορεύειν, οἷον προπίνοντες τὰ φιλήματα. ἔστι δὲ τὸ ἔθος μάλιστ' Ἀσιανόν· ὅθεν καὶ τὸ „ χεῖρα μου ἐπιθεὶς ἐπὶ στόματί μου ἐφίλησα (Ἰὼβ, λα, 27) = adoravi, προσεκύνησα· καὶ πάλιν, " χεῖρα θήσω ἐπὶ στόματί μου (Ἰώβ, μ, 4) = προσκυνήσω σιωπῶν· ἢ τοῦτο = σιωπήσω ὑπὸ θάμβους ἐπιθέμενος τὴν χεῖρα τῷ στόματι, καθὰ καὶ " δάκτυλον ἐπιθέντες τῷ στόματι (Ἰώβ. κθ. 9), οἷον σιωπὴν ἑαυτοῖς παραγγέλλοντες ὑπὸ θάμβους καὶ

ἀπορίας. Καὶ τὸ λτ. oro (εὔχομαι, προσεύχομαι), τὸ αὐτὸ ἂν εἴη τῷ ad-oro. Εἰ δέ τῳ μακρὸν δόξειε καὶ ἐργῶδες ὄτω πάνυ πόῤῥωθεν τὸ τοῦ oro καὶ adoro ἔτυμον ἐκτολυπεύειν, ἔχοι ἂν καὶ ἁπλούστερον εἰπεῖν τὸ oro = ἔρω (ὄρω) = ῥέω· ὅθεν orator, κτλ. (βλ. Рещу), καὶ τὸ adoro = προσρέω (ὅθεν προσρήσω, προσρηθεὶς, κτλ.), καθὰ καὶ τὸ εὔχομαι = αὔχω, αὐδέω (αὔω, ἀΰω). ἀλλὰ πρὸς ταῦτά γ' ἴσως ἄνδρες σοφοὶ ἀντιφήσουσιν].

Цѣлый, Цѣлъ (σῶος, ὑγιὴς, ἀρτεμὴς, ἀκέραιος). Цѣлю (ἰατρεύω, ὑγιάζω)=(ϝέλος, σ-έλος, ε=ο)=ὗλος, οὖλος, ὀλόω, οὐλόω. [ἕλω, ἔολα, ἕλος, ὅθεν καὶ σόλος (εἶδος δίσκου στρογγύλου μετὰ τοῦ πνεύματ. σ)=λτ. solus, solidus· συγγεν. ἅλω, ϝἄλϝω, λτ. salvo, veo, salus, salvus (τὸ δὲ sanus=σά(ν)ος, σάος, σόω, σῶς, ὡς συνήθ. σόνω, τὸ σόω, σῴζω, λτ. sano). Γρμ. heilen, heil, Ἀγγ. hails (οὖλος), Βαλλησ. oll, olh, Ἀγγλ. whole, Ὁλλ. heel, κτλ. καὶ, ὅλος (πᾶς), ὅλοι=Γρμ. alle. [οὐ παρὰ τὸ τέλος, τέλειος τὸ Цѣлый].

Цѣль (σκοπὸς, νύσσα), Γρμ. Ziel, Ἀγγοξ. tell = τέλος· Цѣлю (στοχάζομαι τοῦ σκοποῦ, τιτύσκω), τέλλω, στέλλω, Ἀγγοξ. telen, Γρμ. zielen· τοῦτο δὲ συγγενὲς τοῦ ziehen, καὶ τοῦ zeugen, καὶ zeigen· ὡς τὰ ἑλληνικὰ τύκω (τιτύσκω), καὶ τέκω, τίκτω, καὶ τεύκω, τεύχω, δέκω, δείκω, καὶ τέω (τέλω), τέλλω (βλ.

Ῥεἰμ. λ. τίω)· τὰ θέματα τάω, τέω, τίω, τύω· ὅθεν τὰ, τέκω, τίκτω, τύκω, τύχω, καὶ τάνω, τένω, τείνω, τέλω, κτλ. βλ. Чаю, Чиню, *καὶ* Тяню, *κτλ. (βλ. καὶ Ῥεἰμ. λ. τεύχω, τέκω). τὸ δὲ Ἰτ.* tirare, *καὶ Γλ.* tirer=*τύρω ἀντὶ σύρω (ὡς καὶ τύρβη ≐ σύρβη), καθὰ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ.” σύρω εἰς τὸ νυσσάνιον, καὶ τραβῶ (λτ.* traho *ἐκ τοῦ* trans, *συγγεν. τράω, τέρω = πέρω, πείρω, περάω. βλ. καὶ* Торгъ).

ЦѢна̀ *(τιμή).* ЦѢню̀ *(τιμῶ) τένω = τείνω, τίνω (τέω, τίω, τέτιμαι, τιμή), οἷον τενή, τένα (ὡς τένος, τόνος)· ἀλλὰ καὶ τὸ λτ.* censeo (censo) *ἴσως = τένσω, τένω (τ=*c, *ὡς,* exancio=exantlo), *ὅθεν καὶ ὁ* census *(κῆνσος). τὸ δὲ* æstimo *(οἶμαι), ἐκ τοῦ* timo=*τιμῶ, καὶ* æs æris *(χαλκὸς· ἐπὶ φόρων τιμήματος), ὡς τὸ ἐκτιμῶ ≐* existimo, *ὅθεν τὸ Ἰτ.* stimare, estimare, *Γλ.* estimer, *κτλ.*

ЦѢпъ *(μάστιξ, ῥάβδος εἰς τὸ ῥαβδίζειν πυρὸς), στέπος, ἀντὶ στύπος, λτ.* stipes. *ὅθεν* ЦѢпенѢю *(ναρκῶ, αἱμωδιάζω, οἷον στυπαίνω)=στυπάω, στυπέω, ὃ σῴζεται ἐν τῷ λτ.* stupeo, *(οὕτως ἐκ τοῦ* Дѐрево, ДеревенѢю). *τὸ δὲ Βμ.* ЦепенѢти *(ῥήγνυσθαι) φαίνεται συγγενὲς τοῦ κόπω, κόπτω, κοπάω [κοπαίνω], τὸ δὲ κόπω=κάπω, κάβω, κάω, χάω (σχάω), ὡς καὶ τὸ* щенаю, *Σρβ.* цѢпати, *ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ* ЦѢпь *(ἡ ἅλυσις).*

Цѣпъ, *καὶ Σλαβον.* Чéпъ (*ἔμβολον*), *συγγενὴς* *σίφων* (*σέφων. βλ.* Цѣвени́ца). *πρβλ. Γρμ.* Zapfen, *'Ιτ.* zaffo, zipolo (Adelung).

Цѣпь, *καὶ Σλαβ.* Чéпь (*ἄλυσις*) *συγγεν. κάπω*, capio, *καίω, καὶ* (*κάβω*) *κάμβω*, *κάμπω, καμπὴ, κάμψις* (*κάψις, οἷον κάπη, σκάπη, ἡ σκαμβὴ καὶ κάπτουσα, κάμπτουσα*), *ὡς, κλοιός. βλ.* Цѣпъ (*μάςιξ*).

Цѣпáти - пати. *'Ρωσσ.* Щепáти. *βλ.* Щеплю̀.

Ч.

Ч, ч, Ч (Червь, *τζέρβ, ὡς τὸ 'Ιτ.* ce), *τζ=σκ, κσ* (*ξ*), *= ζ, κ, τ, σ·* Ч̄ = ϛ (90) *καὶ κατὰ διαλέκτ.* ч=ц (*βλ.* Цѣпъ). *τὸ* Ч *ἐν τοῖς εἰς* чу *ῥήμασιν ἀναλογεῖ πρὸς τὸ ζ, ἐν τοῖς εἰς ζω, φθόγγον τινὰ διαγράφον κυρίως τῆς τοῦ ῥήματος ἐνεργείας, ὡς ἐν τοῖς πεποιημένοις* Тлачу̀, *θλάζω,* Трычу̀, *τρίζω, κατὰ τὰ, λίζω, λύζω, συρίζω, κελαρύζω, κτλ. πυκνουμένου δ' ἐπὶ μᾶλλον τοῦ συριγμοῦ γίνεται ἡ εἰς* щу *κατάληξις = σδω* (*καὶ δ = ζ = σδ = στ = τσ, στσω = Σ. τσω, τζω. ὡς, κλωτζῶ*)· *ταῦτα δὲ ἀναλογοῦσιν ἐνίοτε καὶ πρὸς τὸν εἰς ξω, κσω μελλοντικὸν σχηματισμ. πρβλ. τὰ εἰς* zen, *καὶ* sen *Γρμ.*, ächzen, krächzen, schluchzen, schlucksen, *κτλ.* (*βλ. καὶ 'Ρειμ. ἐν λ. λα-*

ῥύζω). Τὸ τοίνυν Ч *δοκεῖ μοι=τῷ ἀρχαίῳ ἑλληνικῷ ἐπισήμῳ κόππᾳ, τῷ καὶ ἀντιῤῥῷ (ἀντεςραμμένῳ ῥῷ)=λατιν.* q *(ὅθεν καὶ τὸ* Q). *τοῦτο δὲ τὸ πάλαι ἐγράφετο καὶ* ϛ, ϟ, Ϟ, *ὅθεν ἡ μορφὴ τῦ Σλαβον* Ч. *τὸ δ' αὖ* q *φαίνεται πεπλασμενον ἐκ τῦ* C *καὶ τῆς εὐθείας* I (CI = IC, *ὅθεν τὸ* K)· *αὐτὸ δὲ τὸ* C *ἐςι μία τις τῶν ἀρχαίων τῦ γάμμα μορφῶν, ᾗ δὴ καὶ Λατῖνοι ἀντὶ τῦ* Ϛ *ἐχρῶντο πρὸ τῆς τύτυ εὑρέσεως (καὶ τῦτο δὲ μεμόρφωται ἐκ τῦ αὐτῦ* c *καὶ ι). ὥσπερ ὖν τὸ λατινικὸν* C *μετέλαβε καὶ τὸν φθόγγον τῦ τσὲ (συναφθέντος τῦ συριγμῦ καὶ παραθαρέντος τῦ κ εἰς τ), οὕτω καὶ τὸ* Ч *ἀπέδωκε τὴν φθόγγον τὸν αὐτὸν μετά τινος ἰσχυροτέρυ τόνυ προσηυξημένον. βλ. καὶ τὸ γράμμα* C. *Εἰ δὲ ταῦτ' εἶεν ἀληθῆ, περιττοί τινες ἂν δόξαιεν εἶναι οἱ ταῦτα δὴ τὰ μὴ ἐν τῷ συνήθει Ἑλληνικῷ Ἀλφαβήτῳ περιεχόμενα γράμματα τῶν Σλαβόνων Ἀραβικὰ καὶ Ἀρμενικὰ καὶ Ἑβραϊκά, ἢ ἄλλ' ἄττα πάντως ἐθέλοντες εἶναι, οἷον δὴ καὶ τὸ Ἀρμενικὸν* չ (tcha) *παραβάλλεται πρὸς τὸ* Ч (*βλ. καὶ* ш, щ, ц), *ἐξὸν δὴ ταῦτ' ἀμέσως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἑλληνικοῖς γράμμασιν ἀνιχνεύειν (ἃ, κατὰ τὴν πλείςην δὴ γνώμην, μεμόρφωτ' ἐκ τῶν φοινικικῶν), ἐξ ἐκείνων γὰρ δοκεῖ τυπώσασθαι καὶ ταῦθ' ὁ τῦ Σλαβονικῦ ἀλφαβήτυ ἕλλην πατήρ. καὶ μὴν καὶ ὁ* Ч҃ *ἀριθμὸς ἰσοδυνα-*

μῶν τῷ ἑλληνικῷ ϟ (90), *ἀποδείκνυσι τὸ* Ч *αὐτὸ τῦτο εἶναι τὸ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπίσημον κόππα μεταξὺ τῦ π, καὶ ρ, παρεντιθέμενον, ὃν δὴ τόπον ἐπέχει καὶ νῦν τὸ* q *ἐν τῷ λατινικῷ ἀλφαβήτῳ, ὡς ὁ αὐτός ἐςι καὶ ὁ παλαιὸς ἑλληνικός. βλ. παλαιογραφ.* Montfaucon, *σελ.* 123. *κτλ.*

Чабèръ, *καὶ* Чабръ, *Σερβ.* Чубар (*τύβαρα, ἀντὶ τύβρα = θύβρα*), *θύμβρα.*

Чáвка, *Σρβ.* Кавка, *Βμ.* (*κολοιός*), *ὡς τὸ κύβηξ, -βαξ, καύηξ, Βμ.* kibitz (vanellus), *κὴξ,* ceyx, gavia.

Чáвкаю (*λαφύσσω, τρώγων χανδὸν ἠχῶ· ὡς ἐκ τῦ* Чáву, *κυύω, πω*), *κύπτω = συνήθ. χάφτω* (*τ = κ οἷον κάπκω*).

Чáдо (*τέκνον*). Чáдце (*τεκνίον*) *τατὸν* (*θατὸν*), *ἀντὶ τυτθὸν, τιτθόν· ἐκ τῦ* (*τατή*), *ταθὴ, τήθη, τηθὴ* (*παρὰ Γεωργιανοῖς,* deda, dada= *μήτηρ. Τυρκικ. καὶ Σ.* dadà = *τροφὸς*), *καὶ τιθὴ, τιτθὴ, τιτθὸς, τιτθίον* (*Γρμ.* Zitze, *'Αγγσξ.* title, *Γαλ.* téton, tette, *Κελτ. καὶ παρὰ Βρέτοσι,* tith, teth, *Βελγ.* tuyte, *κτλ.*). *τὸ θέμα θάω, θαίω, θατὸς, καὶ τιθαίω, τιθαίβω* (*βλ.* Дѣва, Дѣтн, Дитя). *ἐκ τῦ θάω, τηθὴ, καὶ ἡ μήτηρ Τηθὺς* ("*Ομηρ.*), *καὶ ἡ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *τζάτσα* (*=τάτα, τάτθα*) = *τηθὴ* (*μήτηρ, μάμμη, καὶ ἡ θεία = τηθὶς = Γαλλ.* tante. *βλ.* Тéтка). *τὸ δὲ τιτθὸς ἔτι = τυτθὸς, βλ.* '*Ρείμ.* [*Τὸ Γοτθικ.* thiot (*λαὸς, ὄχλος*), *καὶ* thiuda (*ἔθνη*), *καὶ ἀρχαίως,* diet

(ἄνθρωποι), κτλ.· ἐκ τέτε τινὲς ἠτυμολόγησαν τὸ Teutsch, καὶ Deutsch=Τεύτων, Τεύτονες (οἱ Γερμανοὶ)· ἄλλοι δ' ἄλλως τευτάζεσιν, οἱ πάντες ἀμφίβολα περὶ τε̃ ὀνόματος, βλ. Leibnitz]. Τὸ δ' ἐν Чáдо πιθανω̃ς ἂν ἐτυμολογοῖτο καὶ παρὰ τὸ Чáю (πρωτότυπος τε̃ Чаю́) = τάω, τέω, τίω, ὅθεν καὶ τίκω, τέκος, τίκτω, τικτὸν (καὶ ὡς ἐκ τε̃ τόω, οἷον τατὸν, Чáдо).

Чáйка (λάρος) κάϋξ, κος, κη̃ϋξ, καύηξ, Чáвка.

Чáдъ (ἀτμὸς), Чажу̀ (ἀτμίζω) σ-αδμὸς, ἀδμὸς (ἀτμὸς), σ-άζω. [ἄζω, ἀάζω, ἄω, σ-άζω (τὸ σ πνευ̃μα, ὡς λτ. halo (ἄω, ἄλω), ὅθεν, οἷον, σ-άδος, Чадъ = ἄδα, ἄζα, ὡς καὶ ἄζος, ὄζος = ἀδμὴν, ἀτμὴν. τε̃ ἀτμὸς, ἀθμὸς συγγεν. καὶ τὸ Γρμ. Athem, καὶ μετὰ τε̃ F, wathem (Fαθμὸς), ὅθεν ἀρχ. Schwadem, ἤδη, Schwaden (μεταλλείων ἀτμὸς), ὡς καὶ τὸ Κτσξ. schwaien = wehen = Fαίειν, αἴειν = ἄειν, ἄFειν, αὔειν, εὔειν = πνέειν, βλ. Adelung.]· ἐκ τε̃ ἀδμὸς, ἀθμὸς, καὶ τὸ Σ. ἀχνὸς (ὡς σαυχμὸς, σαχνὸς, μ = ν· καὶ θ = φ = χ· ὅθεν πάλιν τὸ Σ. ἀμπώχνω = (ἀμπόχω) ἀμπάθω = ἀπωθω̃· λέγεται καὶ σπρώχνω=σ-πρώχω (ɉπρώθω), πρώθω, ἀντὶ προώθω, προωθω̃· μέμνηται δὲ τε̃ πρώθω, ὡς ἀρχαίε, καὶ ὁ Γραμματ. Θεοδόσ. βλ. καὶ Лайно).

Чáра (ποτήριον, ᾧ πίνεσι σίκερα), κάρα, κράας, κέρας. (ὅτι δὲ κέρασιν ἀντὶ ποτηρίων

οἱ ἀρχαῖοι ἐχρῶντο, δῆλον ἐκ πολλῶν). βλ. καὶ Чáша.

Чáры, Чáръ (θέλγητρον, ἐπῳδή). Чарýю (γοητεύω, κληδονίζομαι). Чаро-дѣ́й (γόης, φαρμακός, ἐπῳδός) κάρυς, καρύω = (γᾶρυς) γῆρυς, γηρύω, γαρύω (καρύω, καρύσσω, κηρύσσω), λτ. garrio, καὶ γαρύσσω, ὅθεν συνήθ. γκαρύζειν = ὀγκᾶσθαι· „ μόσχος γαρύεται (Θεόκρ.), οὕτω καὶ γόω (=βόω, βοάω), γόης, γόητος, γοητεύω, συνήθ. γητεύω. βλ. Колдýнъ, καὶ Гадáю, καὶ Обавáю, κτλ.

Чáстый, Чáстъ (συνεχής, πυκνός). Чащý (πυκνόω, θαμίζω) τάζω, τάσσω, ἀντὶ θάσσω=σάσσω, σάζω, σάττω, σακτός, καὶ Чáща (ἄλσος, δάσος δασύ). τὸ δὲ λτ. densus=αἰολ. δένσος =δάσος, σός, δασὺς, ὡς βένθος=βάθος· ἢ μήποτε καὶ τὸ Чáстъ = δάσος, δασὺς, δασύτης; [δ = τ = ч. ἐκ τῦ δάω, δάσω, τὸ δάσος· καὶ ἐκ τῦ δάζω οἷον δάςος, δαςός, Чáстъ, Чащý, δάσδω]. ἢ καὶ, καςός (κάζω, ὡς κέζω, κέκοδα, χοδρός, χονδρός), ἐκ τῦ κάω =χάω=χαςός, χωςός, χυςός=Гýстъ, -стый.

Чáсть (μοῖρα, μερὶς, μέρος), συγγεν. δάζω, (δαίω), δαςή, δαςόν. ἤ, τάζω (Тащý), ταςόν, -κτόν, τεταγμένον (τάω, τίω· συγγεν. Чтý).

Чáсъ (ὥρα, χρόνος, καιρός) φαίνεται μὲν συγγν. Γρμ. Zeit, καὶ λτ. ætas, ,ætas=ἔτος (Adelung). τὸ δὲ ἔτος δοκεῖ δήπε παρὰ τὸ ἔω, εὔω, ἄω, αἴω, ὅθεν καὶ, αἶθος = aestus, aestas (θέρ-

μη, θέρος). οὕτω δὲ καὶ τὸ ὥρα ἐκ τῦ αὖρα. Χρόνὸς, αὖρα, ὥρα ἐν πολλαῖς γλώσσαις ἐςὶν ἡ λέξις ἡ αὐτή. (βλ. καὶ Ῥείμ. λ. αὖρα). Τὸ δ' αὖ Γρμ. Stunde (ὥρα), ἐκ τῦ Σβεκ. stünda (κόπτειν κολέειν, tundere) = κόμμα, τμῆμα (ὡς χρόνυ μόριον), πρβλ. τὸ λτ. tempus (καιρὸς), οἶμαι γ', ἐκ τῦ τέμπω, τέμβω=τέμω, τέμνω, τόμος (ὡς τὸ κάμνω, κάμω, μ=β, ἐκ τῦ καύω, κάβω, κάμβω, κάμπω-πτω· καὶ τὸ templum ἐκ τῦ τέμενος, τέμνω). τὸ δὲ τέμνω =κόπτω. [ἄξιον σημειώσασθαι τὴν συμφωνίαν τῦ λτ. tempus ὅ καιρὸς(ἐκ τῦ κάρα)μετὰ τῦ tempora, οἱ κρόταφοι (κροτέω)· ὕτω καὶ τὸ Γρμ. Schlaf, Schläfe (κρόταφοι), καὶ Schlag, ἐκ τῦ schlagen=κόπτειν, κρούειν, κροτεῖν. ὡς τόπος, δηλονότι, ὅπυ κρούει, σφύζει ἡ ἀρτηρία. βλ. Ῥείμ. λ. καιρὸς]. ἀλλ' ὁ σοφὸς Δοβρόβισκος καὶ μάλα γε πιθανῶς παράγει τὸ Часъ ἐκ τῦ Чаю (τάω), καὶ εἴη ἂν Часъ=τάσις, καὶ δεῖξις, δεῖγμα χρόνου. βλ. Чаю.

Чапъ, Βμ. Цапля, Ρωσ.(πελαργός) κάβας, Чавка.

Чахну (τήκομαι, ἐπὶ φθισικῶν· ὡς ἐκ τῦ Чаху) τάκω (τήκω)· εἰμή γε συγγεν. τῦ Сякну=σαύκω, σαύω, σαυκὸς, σαχνὸς, σαχλὸς, Чахлъ, Чахлый (ξηρὸς, ἰσχνὸς). βλ. Сякну.

Чаша (ποτήριον), ὑποκορις. Чашка (ὅθεν καὶ ἡ τῆς συνήθ. τσάσκα), Σλαβ. Чашица (τσασκίτσα), κάσσα, ἀντὶ κόσσα (α = ο), κόττα, κόδδα, κοδδὰ, κόδος, κῶδος, κῶθος, κά-

θων (=κῦθος, κύβη, κύμβη, κύαθος, κυαθὶς, κυαθίσκος, ἐκ τοῦ κύω, Кую, κόω, κάω. βλ. ʽΡείμ. λ. κώθων), οὐ γὰρ, οἶμαι, δήπου τὸ Чáша = Ταταρ. καὶ Τουρκ. καὶ Σ. τάσι, ὅθεν καὶ τὸ ʽΡωσ. Tásъ.

Чáю (προσδοκῶ, ἐλπίζω) τάω = τέω, τέκω, δέκω, δοκῶ (προσδοκῶ), δέχω,-χομαι (ἀπεκδέχομαι, Σ. ἀπανδέχω, ἀπανδοχὴ, κτλ.). ʽΗ ἰδέα, ἢ τὸ τί ἦν εἶναι τοῦ ῥήματος ἐμφαίνει τάσιν μετὰ κινήσεως (βλ. Чинὼ), ὅθεν καὶ τάσιν ψυχῆς, intentionem animi· καθὸ καὶ το ὀρέγω, -γομαι, καὶ ἐφίεμαι, καὶ μάω, μέμαα (καὶ μένος, μενοινὴ, μενοινάω, μενεαίνω, κτλ.)· οὕτω καὶ τὸ Γρμ. denken (οἴεσθαι, φρονεῖν), ἐκ τοῦ dehnen=τένειν, τείνειν (τέω, τάω, τάζω, τάσδω, Γρμ. tasten, ὅθεν καὶ τὸ Γλ. tâcher. βλ. ʽΡείμ. λ. μάω)· καὶ τὸ ἀτενίζω δὲ ἐπὶ ὁράσεως ἐκ τοῦ τένω, τέω, τύω = λτ. (tueo), intueo· οὐ γὰρ δήπου τὸ Чáю = σάω = θάω (θεάω-ῶμαι), ὡς τὸ, Уповáю. ἔςι γὰρ τὸ ч=τ. [οὕτω καὶ ἐν τῇ Σ. πολλάκις τὸ τ τρέπεται εἰς τὸ συριςικὸν τσ, ἢ τζ. οἷον τέττιξ, τέττιγας = τζίτζικας. τσιτόνω = τιταίνω· τσυμπῶ = τύμπω (τύπω, πτω). κοτσιλία (κόπρος πτηνοῦ), κοτσιλῶ=καττιλῶ, καττιλία, συγκοπ. ἐκ τοῦ κατατιλῶ, κατατίλη (ὡς, καττανύω, καττύπτω = κατατανύω, κτλ.). ἢ γοῦν ἐκ τοῦ σπατίλη, Βοιωτικ. ἀντὶ σκατίλη (ἐκ τοῦ σπὰς = σκὰς, κὰς,

κῶς, κτλ. βλ. 'Ρείμ.), ὅθεν (σκατιλία), κα-(κο)τσιλία, κτλ.]

Чвакаю (*προφέρω διὰ τῶν ὀδόντων ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως, γρύζω) συγγεν. βάζω, βαβάζω· ἐκ τῦ ἀρχ.* Вакаю, *ὅθεν* Вавакаю (Ваку, ваю, *σ-βύγω, βάζω, βόω, φάω*).

Чврка́м, Чвркати, *Σερ. (κρούειν).* Чвркнути (*τρίζειν)=(σ-βράκημι) βράκω, βράχω, βρύκω, βρύχω, κτλ. καὶ Κρτ.* Чверчим· *ἢ σ-κϝέρκω, κϝέρκω = κέρκω, κρέκω. (ὀνοματοποιΐαι. βλ.* Цврка́).

Чва́нъ (*ξεςὸν, καμψάκης. ὅθεν ἡ τῆς συνηθ. σβάνα = οἰνοδόχος λάγηνος, καὶ σβανάρω, σβανίζω= κωθωνίζω)· ,, ἔσβηνες (ἔσβηνον?), εἶδος ποτηρίυ ('Ησύχ. ἀλλὰ καὶ ἡ γραφὴ ἐσφαλμένη, καὶ τὸ ἔτυμον ἀμφίβολον)· Ἔςι δὲ μᾶλλον τὸ* Чва́нъ *= τιβὰν, τιβὴν, τιβῆνος, καὶ τίβηνος (λέβης)=ἴβηνος (σωρὸς, θήκη), ἰβάνη (ἄντλημα· μετὰ τῦ τενευματισμ. τ=*ч, *συγκοπῇ* Чва́нъ, *Σ. σβάνα, ἀντὶ σιβάνα, τιβάνα, ἰβάνα), βλ. 'Ρείμ. λ. τιβήν. ['Ο 'Ησύχ. ἔχει καὶ βᾶνος, βῆνος (κιβωτὸς ἐκ τῦ βάω, βαίνω)=Γρ.*Wanne, *βλ. 'Ρωσ.* Ва́на(*ὡς καὶ κάμψα=κιβωτὸς, συγγενὲς καμψάκης). ἢ βύνα, βύνη=βυθὸς. ὡς ἐκ τῦ βυθὸς, βύθος, καὶ ὁ πίθος, ι=υ, ὅθεν καὶ ἡ βυτίνη, πυτίνη, βύτις, βῦττις, λτ.* buttis, *Γρμ.* Butte, *βωτίον (βωτίλλιον), Γλ.* bouteille, *κτλ. καὶ ὁ πύνδος, ὅθεν λτ.* fundus, *βλ. 'Ρείμ. λ. πίθος*].

Чвáнюсь, *'Ρωσσ.* (*καυχῶμαι*). Чвáнъ (*κενόδοξος*, *καυχηματίας*) = *λτ.* vanus, *F*vanus, *φανός*, *φάνω*, [*φαίνω* = *φαντάζομαι*. *πῤβλ. Π.* vanter. *ἢ μᾶλλον*, *συγγενὲς* Звоню̀, Звóнъ = *σ-φωνῶ*, *φωνέω*, *φώναξ*· *ὡς*, *αὔω*, *αὔχω*, *αὐχέω*, *συγγεν.* *αὔω*, *αὐδή*, *αὐδέω*.

Чéзну (*τήκομαι*, *φθίνω*, *ὡς ἐκ τȣ̃* Чéзу, *σίζω*, *στ* = *τσ*, *τσέζω*) = *ςάζω* (*τάζω*, *τάγω* = *τάκω*; *κ* = *β*, tabo, *τήκω*), изчéзну, изчезáю = *ἐκλείπω*, *οἷον ἐξ-ςόζω*, *ἐκςάζω*, *Σ.* *ξεςάζω* (= *ἀποςάζων ἐκκενȣ̃μαι*). *βλ.* Тóщъ.

Чéй, Чья, Чье, *τέος*, *τίος*, *τεῖος*, *α*, *ον* = *τίς*. *Τὸ 'Ιων.* *τέως*, *ὅθεν τέω*, *τέοισι*, *τέων*, *κτλ.* (*τεΐ-ς*, *βλ.* Тóй), *καὶ* „*τεῖος* = *ποῖος*. *Κρῆτες* (*'Ησύχ.*). *βλ. τὸ Σλαβ.* Чій.

Чекáнъ (*σφύρα*, *σμίλη*), *συνήθ.* *τσουκάνι* = *τυκάνη*. *ὡς καὶ*, *τύκοι*, *τύχοι* (*λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα*, *ἐκ τȣ̃ τύκω*, *τεύχω*), *καὶ Τȣρκ.* tziokan. *'Εκ τȣ̃ τυκάνη καὶ ἡ συνήθ.* *δουκάνη*, *καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς τȣκάνιν* (*τȣκάνιον*) = *τριβάνη*, *ᾗ ἀλοῶμεν*.

Чéлнъ (Члн), *Πολ.* czołn, *Βμ.* Члун, *Κρν.* zhovn, zholn, (*μονόξυλον*, *εἶδος πλοίου*), *κέλης*, *λτ.* celox, *Γρμ.* Zille.

Чéлнъ, *προφέρ.* Чóлнъ (*κερκὶς ὑφαντική*, *συνήθ.* *σαγίττα*), *φαίνεται* = *κῆλον* (*κέλον*), *κᾶλον* [*κῆλα* = *βέλη*. *κᾶλον*, *ξύλινον βέλος* (*Σȣΐδ.*), *ὅθεν καὶ κελεός*, *κελέων*, *κελέοντες* (= *ἰςόποδες*), *καὶ* = *τοῖς Γρμ.* Keil, Kiel, Keule,

κτλ.]· οἶμαι δὲ μᾶλλον Челнъ=λτ. telum=τηλὸν, τῆλον (ὅθεν τῆλε, τηλȣ̃), ἐκ τȣ̃ τάω, τέω, Тéю. βλ. Тяну), τηλὸς, λὴ, λὸν, ἀρχ. λτ. tellus, tela, telum, παρ' ὃ tela μὲν, ἡ (τήλη), τὸ τεταμένον πηνίον, telum δὲ τὸ βέλος ὡς (τῆλον), τῆλε ἰόν. Ἡ δὲ Σ. σαγίτταν εἶπε τὴν κερκίδα ἐκ τȣ̃ λτ. sagitta, συνωνύμȣ τȣ̃ telum, ὃ δὴ καὶ παρέχει ὑπονοεῖν, μήποτε καὶ τὸ βέλος καὶ telum ἐσήμαινε τὸ πάλαι καὶ τὴν κερκίδα.

Челò (μέτωπον), συγγεν. Чиню (чáло, на-чáло) =(τέλω), τέλος (ἄκρον, ἀνα-τολὴ, ἀρχὴ· τὰ τέλη = αἱ ἀρχαί). βλ. Чиню καὶ Тѣло.

Человѣкъ (ἄνθρωπος), οἱ μὲν παρὰ τὸ Слóво φασὶν, οἷον Словѣк (ὡς τὸ Словéсенъ) = λόγιος, λογικός (ὡς καὶ τὸ μέροψ, ἐκ τȣ̃ μέρω = ἔρω, εἴρω, μείρω, μεῖραξ). οἱ δὲ παρὰ τὸ Челò καὶ вѣкъ (ȣ̓κ οἶδ' ὅπως συνάπτοντες τὸν αἰῶνα πρὸς τὸ μέτωπον). Ἔμοιγέ τοι δοκεῖ παρὰ τὸ Чя (Чяю, βλ. Чиню)=τάω, τέω (ὅθεν τέλω, τελεύω, τελέθω, τέλεος), τέλεϝος (οἷον τέλεβος, τελεβὸς, ὡς τήλεφος ἐκ τȣ̃ τηλέω), ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ τελέθων, τελεσθεὶς, τεχθεὶς = φὺς (ὡς τὸ φῶς, ȣ̓ παρὰ τὸ φάω, φάσκω, ἀλλὰ φώω = φύω, ὅθεν, λτ. facio, fore)· ὥςε τὸ Человѣкъ συγγενεύει μὲν πρὸς τὸ Челò ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης, καὶ τῆς κοινῆς ἰδέας τῆς τάσεως, βλ. Чиню· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν τέτακ-

ται ἐπὶ τῦ τῆλε τεταμένου καὶ ἄκρυ, ἢ ἐξέχοντος μετώπυ. τὸ δὲ Человѣк *ἐπὶ τῦ τέλλοντος καὶ τικτομένυ ἀνθρώπυ· ἔχει δὲ τὸ* ѣкъ *κατάληξιν, ὡς ἐκ πρωτοτύπυ* Челов. *τὸ δὲ* ѣк=ек=*εξ (κατάληξ.), οἷον τελέβηξ=τελέβης, ἀντὶ τελήεις, τέλεος (ὡς, κύλας = κύλαξ, δρύας, δρύαξ, κτλ.), ἢ, τελέφαξ, φ=θ, τελέθαξ, ἀντὶ τελέθας,-θων. βλ. τὸ συγγενὲς* Челядь. [*Ἀπίθανον δὲ πάντων μάλιςά μοι δοκεῖ καὶ ὃ τισιν ἀρέσκει τὸ* Человѣкъ *εἶναι* = Цѣлый вѣкъ, *αἰῶνι γὰρ, καὶ τῦτῳ παντὶ, τὸν ἄνθρωπον παραβάλλειν ὐκ ἐφεῖται, νομίζω, τοῖς περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος βυλομένοις ὀρθῶς, ὅσον οἷόν τε, σκοπεῖν. Παρὰ τοῖς γλωσσογράφοις εὑρίσκεται καὶ* kelepe = *ἄνθρωπος, κατὰ τὴν* Sasak *λεγομένην Ἰνδικὴν διάλεκτον· ἀλλ' ὐδὲν κοινὸν τῦτῳ καὶ τῷ* Человѣкъ].

Челядь (*οἰκογένεια, οἰκιακοὶ· ἀθροιςικὸν. παρὰ τὸ* Чело, *ὡς,* Рýхло, Рýхлядь), *τέλαθος, τέλεθος=τελετὴ, τέλεσμα· τέλω, τέλλω, τελέθω =εἰμὶ καὶ γίνομαι· ὡς καὶ τὸ ἀνατέλλω=ἀνίημι, φαίνω, ἀναφύω, παράγω εἰς τὸ εἶναι· οἷον" γῆ ἀνατέλλει ἀμβροσίαν, ὕδωρ. κτλ. καὶ" ἀνατείλας Διόνυσον=γεννήσας (Πινδαρος). καὶ ἐμφαίνει τὸ* Челядь *τελεθόντων, γεγεννημένων ὄντων σειρὰν, γενέθλην, γένος, φυλὴν· καὶ γὰρ " γένος φυτευθὲν τὸ λοιπὸν ἀεὶ τέλλεται (Πίνδ.). τῦ δὲ τέλλω, καὶ στέλλω τὸ θέμα τέω, ὅθεν καὶ τὸ τέκω, τέκνον, τίκτω· ἐκ δὲ τῦ*

τίκω καὶ τὸ τέκμαρ = τέλος, καὶ (δέκω = τέκω), δεῖγμα. βλ. Ча́ю, Чиню́, Человѣкъ.

Че́люсть (γνάθος, σιαγὼν), βλ. Чле́нъ. οὐ γὰρ, ἴσως, ἐκ τȣ̃ Че́лнъ (κερκὶς, ὡς ἐκ τȣ̃ ὀςοῦ τῆς σιαγόνος), οἷον τῆλυξ, τῆλυς (καθὰ καὶ τὸ κερκὶς λέγεται καὶ ἐπὶ ὀςῶν).

Че́рвь (σκώληξ) σ-έρπης, (ἕρπης = ἑρπετὸν, ἕρπω, ϝέρπω, λτ. serpo). ἢ σ-έρβις (β = μ), σ-έρμις, (σ, πνευματισμὸς) = vermis = ϝέρμις, ϝόρμις, ὄρμιξ, φὸρμιξ, λτ. formica, βόρμηξ, βύρμηξ, Γρμ. Wurm (= μύρμηξ. „ὄρμιξ, μύρμηξ, σκώληξ. Ἡσύχ.)· τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ ὁρμὸς, εἱρμὸς (ἕρω. βλ. Ῥείμ. λ. φόρμιγξ), ἢ παρὰ τὸ μορὸς (μαῦρος. βλ. Мраве́й), μορβὸς, ὀρφὸς, ὀρφνὸς, συγγεν. ἔρεβος, ἐρεβὸς (ἐρβὸς, σ-έρβος, Че́рвь) = μέλας (ἅπαν μέλαν ἑρπετὸν κινȣ́μενον· ὅθεν καὶ ἡ Σ. μορμουρίτζα = μορμυρίσκη ἐκ τȣ̃ μόρμυρος, μόρμος, κτλ. βλ. Ῥείμ. λ. μορμώ. ἐκ δὲ τὸ ὀρφὸς, καὶ ἡ μορφή). τὸ μέντοι σέρφος ἕτερον δοκεῖ μοι τȣ̃ Че́рвь. [ἴσως δ' ἄν τις, οἷς ἔφθημεν εἰπόντες ἐκ ἀγαπῶν, εἴποι τὸ Че́рвь ἐκ τȣ̃ Тере́ть, Трѣ́ть, Тру̀ (κατὰ τὸ Чре́во), = τέρϝης, τέρης· ὡς τὸ τερηδὼν, teredo]. Ἐκ τȣ̃ Че́рвь, τὸ Черве́цъ [κόκκος, ὕσγη, κόκκος πρίνȣ, Σ. πρινοκόκκιον λτ. coccus, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Γλ. Cochenille, κοκκινίλλη, ἀντὶ κοκκίνη (κόκκινον), τὸ Σ. κριμέζι (ἐκ τȣ̃ Ἀραβ. ker-

mes, *Περσ.* kirm, *κριμεζῆς*, carmoisi, *κτλ.*), *ὡς πάλιν τὸ Γλ.* vermeil, vermillon, *ἐκ τῦ λτ.* vermis, vermiculum, *διὰ τὸ σκωληκοειδὲς ἔντομον, ἐξ ὗ ἡ κόκκινος βαφή*]. *ὅθεν καὶ* Червень (*κόκκινον*), *καὶ* Чермень (*κόκκινος*) *ὁ παρὰ τὸ* kermes, *ἀλλ'* = Червень (*β = μ. ὡς, τερέβινθος, τερέμινθος, κτλ.*) Червлённый (*κόκκινος, ὑσγινῦς, ἐρυθρός*). *κτλ.*

Череда, *βλ.* Чреда.

Чéрезъ, *'Ρωσσ.* = *Σλ.* Чрéзъ, Чрѣзъ (*διά*), *παρὰ τὸ* Терéть (*Σλβ.* Трѣть) = *τρέσει, τρήσει, τρύσει* (*τρύπα, τρύω,* Трў), *ὡς τὸ λτ.* trans *ἐκ τῦ τράω* (*τρήσω*). *καὶ τὸ* Сквóзѣ = *σχϜάσει* (*σχάσει*). *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ* Чрéзъ = *Σερβ.* Крóзъ (*βλ.* Скрóзѣ)· *καί τοι γε καὶ* к = ч, *ὅθεν καὶ 'Ρωσ. Σρβ.* Черéшня, Чрéшня = *κέρασος, κερασία. βλ. καὶ* Чи́стъ.

Чéрень, *Σλαβ.* Чрéнъ (*λαβή, οἷον ξίφους*), *Πολ.* trzon (*λαβὴ καὶ καυλὸς*, caudex· *καὶ* trzon, trzonowe, *γόμφιος ὀδοὺς, κραντήρ*, *Λυσατ.* Чроновцъ, *καὶ ἀρχ. 'Ρωσσ.* Череновые, *γόμφιοι, μύλαι· βλ.* Члéнъ, *καὶ Δοβροβ.* 187), *ὡς ἐκ τῦ Πολων.* trzon, *φαίνεται* = *τόρνος, τόρος, τορὸς* (*τορευτὸς, ἐκ τῦ τορέω, τέρω,* Терéть). *ἔςι δ' ὖν, οἶμαι, συγγεν. τῦ* Крáнъ = *κράνον, κέρας, κόρος, κορύνη κτλ. ὅθεν καὶ* (*κραίνω*), *κραντήρ*. (*τὸ δὲ Πολων·* t *ἐν τῷ* trzon *κατὰ τροπὴν*

τῦ ч). τὸ δ' αὖ 'Ρωσσικ. Ефесъ (ξίφυς λαβὴ), ἐκ τῦ Γρμ. Gefäss (ἄγγος, ἔγχος). παρὰ τὸ fassen=βαςᾷν (κρατεῖν, ἔχειν).

Черенъ, Черный, Σλαβ. Чернъ (чрн), 'Ιλλυρ. црн (μέλας), συγγεν. (κέλας) κελανὸς, κελαινὸς? (λ=ρ, κεραν-ὸς, κερν-ὸς· ὡς, κρίβανος, ἄργος=ἄλγος, κλίβανος, βλ. καὶ Члéнъ· τὸ δὲ κελαινὸς = μελανὸς, μέλας, καὶ κμέλας. Πάφιοι). ἢ Черенъ=κορὸν (κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν. Μ. 'Ετυμ.), Πολ. kary· καὶ Τυρκ. καρά. κτλ. ἢ τὸ Черенъ ἐςὶ τὸ τῆς Σ. γερανὸς (φαιὸς, μέλας), καὶ τῦτο ἢ παρὰ τὸ γέρανος (γέρος, Γρμ. greis)· ὅθεν ἴσως καὶ τὸ βυζαντινὸν, ἱεράνεος (cæruleus), ἢ ἐκ τῦ ἠερόεις, ἠέριος (ἠεροειδὴς). τὸ δὲ Σ. γραβανὸς (φαιὸς, σποδοειδὴς, ψαρὸς, λευκόφαιος), τὸ καὶ γρίβος (ἀντὶ γράβος), ἐκ τῦ χρανὸς, λτ. ravus, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ. graw, grau (βλ. 'Ρειμ. λ. χαροπός). 'Εκ τῦ Чернъ καὶ τὸ Чернúло (μέλαν γραφικὸν), ὅθεν τὸ Τζερνίλον, ὄνομα κωμιδίου Θεσσαλικῦ παρὰ τὴν 'Ελασσῶνα [κτήματος ἡμετέρυ· εἴποτ' ἔην γε! ἐξέςω δὲ ἡμῖν μέχρι γῦν ὀνόματος τῆς σφετέρας κτήσεως μεμνημένοις ἀπολαύειν· οὐ μὰ τὴν 'Εςίαν κορυζῶσι κατὰ τῦς ὀψιπλύτυς, ἀλλ' ἠθῶν τε προτέρων καὶ δόμων πατρῴων (ὧν καὶ καπνὸν ὑπερήδιςόν ἐςιν ἰδεῖν ἀποθρώσκοντα) πόθον διαπαιδαγωγῦσι, μακρὰν πατρῴας γῆς ἀπεξενωμένοις!]· τὸ γῦν Τζερνίλον εἴποις ἂν

Ἑλληνικώτερον Μελάνιον, ἢ Μελάντιον(*κατὰ τὰ, Μέλανα, Μέλαντος, κτλ.*), *διὰ τὸ μελάγγαιον τῆς χώρας καὶ τὸν αὐτόθι μάλιςα φυόμενον μελαναιθέρα σῖτον* [*Σ. μαυραγάνιον, ἐκ τῦ μαῦρον, ἄγανον=ἄκανον* (*ἀκὴ, ὅθεν καὶ ἡ ἄκανθα*) = *ἀθὴρ* (*καὶ καταχρηςικώτ. αἰθὴρ ὅθεν, μελαναθὴρ, καὶ-ναιθὴρ. ἐκ δὲ τῦ ἀθὴρ τὸ Ὀλλανδ.* Adere, *καὶ Γρμ.* Aehre]. *Καὶ* Черни́чїе (*συκάμινος*) *κατὰ τὸ μορέα, συκομορέα, ἐκ τῦ μόρον = μορὸν, μαυρὸν* (*μέλαν*)· *ἐκ δὲ τῦ* Черничїе *ἡ Κερνίτζα, πολίχνη Ἀχαΐας τῆς Πελοποννήσυ, ὡς συκαμινοφόρος, καθὰ καὶ τὸ ἑλληνικ. Συκαμινέα, ὄνομα κώμης Θεσσαλικῆς παρὰ τὸν Ὄλυμπον, κτλ. ἀλλ' ἴσως ἡ τῆς Πελοποννήσυ Κερνίτσα παρεφθάρη ἐκ τῦ ἀρχαίου Κερώνεια* (*Κερωνίτζα*)· *ὥςε Κερώνειαν ταύτην ὤρα πάλιν ἀποκαλεῖν, καὶ Κερωνείας τὸν Κερνίτσης Ἐπίσκοπον.*

Че́рпаю (*ἀρύω, -ομαι· ὡς ἐκ τῦ* Че́рпу), *Σρβ.* црпемъ, *κάρπω* (*α = ε. κέρπω*), *λτ.* carpo (*ἄρπω, ϳάρπω· ὡς, ἴω, κίω· ἔραμος, κέραμος· ὅθεν ἁρπάγη, ἅρπαλος*), *ϳάρπαλος,* Черпáло (*ὑδρία, ἄντλημα*). *τὸ Σλοβακικ.* Чрепи, *καὶ ἀρχ. Βμ.* črzeti (*ὃ θαμιςικ.* Чревати), *νομίζει ὁ Δοβρόβ. προγενέςερον καὶ πρωτότυπον τῦ* Черпати (*σελ.* 186), *ὡς ἐκ τῦ* Чре́ю, *συγγεν. ῥύω* (*ῥέω, ϳρέω, σ-ρέω, σ-ρύω*), *ἐρύω* (*ἕλκω*) = *ἢ καὶ συγκοπῇ ἐκ τῦ ἀρύω,* (*μετὰ

ὐ πνευματισμ. σ-αρύω, σρύω), *ὅθεν τὸ λτ.* haurio· *καὶ τὸ ἀρύω δὲ = ἐρύω, ῥύω* (*εἰσὶ δ' οἱ παράγουσι καὶ ἐκ τοῦ ἄρω*).

Черствый, Черствъ, *'Ρωσσ.* Черствъ, Чорствъ (*σκληρὸς, στερρὸς*), *στερφὸς* (*στέριφος*), *στριφὸς, στιφρὸς, στιβρὸς* (*στιβαρὸς*), *Βενδ.* zherstvi (*νεαρὸς καὶ παρὰ Βοεμ.=ἀκμάζων, σφριγῶν*), *ὅθεν καὶ τὸ Σερ.* Чврстъ=Чверстъ=Черствъ (*ἐκ μεταθ. τοῦ β. οἷον στφερὸς ἀντὶ στερφὸς, καὶ στιφρός*), *Κρν.* chverst· *ἢ μήποτε τὸ* Чверстъ = *σ-φριξὸς, σβριξὸς* (*στ = ξ· ἀντὶ φριξὸς, βρεσσὸς, λτ.* frixus), *συγγεν. τοῦ σφριγὸς* (*σφρῖγος = φρῖγος, ῥῖγος, λτ.* frigor, *ὅθεν Γρμ.* frisch, *'Ιτ.* fresco, *Γλ.* frais, fraiche, *μσ. λτ.* fresus, frisus, *κτλ.*)? *βλ. Δοβρ. σελ.* 189.

Чертъ, *'Ρωσσ.* Чертъ(*πρόφερ.* Чіортъ), *Πολων.* czart (*διάβολος*) *τέρατος, τέρας* (monstrum)? *οὐ γὰρ ἂν πιθανῶς ἡ λέξις ἐτυμολογοῖτο οὔτε παρὰ τὸ* Терешь, *οἷον τρήτης, τείρων. οὔτε παρὰ τὸ* Черчу (*κέρσω*), *οἷον κάρτης, κείρων = βλάπτων, ὡς ἐπηρεάζων ὁ διάβολος,* [*'Εκ δ' αὖ τούτου ἔοικε τὸ Γρμ.* Teufel· *εἰ καὶ τισιν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔδοξε καὶ τὸ διάβολος αὐτὸ, οὕτω δὴ προφανῶς ἑλληνικὸν, τηλόθεν ἐκ Περσίας κατάγειν δεῖν. 'Εκ δ' οὖν τοῦ* Teufel *δοκοῦσιν ὠνομάσθαι καὶ οἱ πάλαι κατὰ Δακίαν Ταϋφάλοι, βόῤῥειον ἔθνος, ὡς Σίντιες καὶ βλαπτικοί τινες γενόμενοι. Εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ Καίσαρι* Diaulitæ, *Γαλατικὸν ἔθνος,*

ὃς ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ Κελτικὸν καὶ Βρετικὸν (Breton), diaoul, diaul=Γλ. diable, διάβολος (παρὰ τοῖς χυδαιοτάτοις, διάολος),= διαβολῖται Καὶ τῆς Βέσσης δέ τινες εἶπον παρὰ τὸ Σλαβον. Бѣсъ (διάβολος) συγγενὲς (οἶμαι) τοῦ Бѣдà (πέθα, πάθη, πάθος, πέθος, πένθος. ἐκ τοῦ πάθω (πάτω, πίπτω), πάζω, φάζω (σφάζω), καὶ πάζω (πάξω), πάσχω=πάω, παίω Бію=πατάσσω, οἷον, φαίσσων, παίσσων= πλήκτης, φόνου, παθῶν, πένθους, πτώσεως παραίτιος]. οἱ δέ τινές φασιν (οὐδ' οὗτοί γε πιθανῶς, ἐμοὶ δοκεῖν) τὸ Чéрmъ παρὰ τὸ Чéрнъ (μέλας). οὕτω δ' οὖν καὶ τὸ Σ. βρουκόλακας, βουρκόλακας, καὶ βουρβόλακας (δαίμων ἐκ μνημείων), ἐκ τοῦ βορβόλυξ, βορμόλυξ= μορμόλυξ (β=μ· ὡς, βύρμαξ, μόρμαξ, Мравей), παρὰ τὸ μορμὼ, μορμὸς (ὅθεν καὶ τὸ μορμόλυξ, μορμολύκιον)=μορβὸς, μορφὸς, μορφνὸς=μαῦρος (βλ. Мрáкъ, καὶ Ркà).

Черчỳ (χαράσσω, ἄγω γραμμὰς, σχεδιάζω) κέρσω, κέρω, κάρω, χάρω (ὅθεν χαράσσω). Чертà (Чрта, γραμμὴ, καὶ ἡ κεραία= apex. βλ. Λουκ. 15, 18), κερτὴ, χαρτὴ (ὡς χάρτης)=χαρακτὴ, Βοεμ. Чара [τὸ δὲ Ῥωσσ. Кáрей (μέλας), ἐκ, οἷον χάραξ, χάρακος, (χαρακτὸς, χαράσσω), ἀλλὰ κατὰ τὸ Πολων· kary= Τουρκικ. καρὰ=μέλας. βλ. Чéрный). Черmы́ личá (χαρακτῆρες προσώπου). Черméжъ (σχέδιον) χάρτης (χαράσσω). Черmáло, Σερβ.

цртало, *Βμ.* Чертадло, *Κρν.* zhertalo (*ὕννις*), *ὡς χαράσσουσα. βλ. καὶ Δοβρόβ. σελ.* 188.

Честь (*τιμή*), *βλ.* Чту.

Четыри, -ре, *τέττυρες* (*ὡς πίσσυρες*) = *τέτταρες, ρα, τέσσαρες, Ἰων. τέσσερες, Ταραντ. τέτορες, τέττορα, Αἰολικ. πέσσυρες, ρα, πίσσυρες, πέτορα, τ = π, καὶ, π = κ, Λιθυν.* kieturi (*Λετιστὶ*, tscherti) = *λτ.* quatuor (*κϜάτϜορα*), *Ἰτ. καὶ Ἰσπ.* quatro, *Γαλ.* quatre (*καὶ π* = f), *Γοτθ.* fidwor, fidur (*πέτορ-α*), *Ἀγγσξ.* feother, feower, *Ἀγγ.* four, *Γρμ.* vier — *Περσ.* tschehar, tschetwere, *Ἰνδ.* tschatour, *κτλ.* Четвертый, *τέτϜαρτος, τέταρτος, τέτρατος.* Четверю (*τετϜαρῶ, τετταρῶ*), *τετράζω, εἰς τέσσαρα διαιρῶ.* [*Ἡ τοῦ τέσσαρα* (*Αἰολικ. πέτορα, καὶ πέσσυρα*), *καθόλου ἔννοια σημαίνειν δοκεῖ τεταμένον τι, ὡς παρὰ τὸ τάω, τέταμαι, τετὸς, τέτορ, τέταρ, -ρὸς, ὅθεν τέτταρες, τέττορες, τέσσαρες· (ἢ ἐκ τοῦ πέτω, πετάω, πέταρ, πέτορα καὶ πέσσυρα, εἴγε τοῦτο ἀρχαιότερον τοῦ τέτταρα)· καὶ εἴη ἂν ἐξ αὐτῶν τεταμένων τῶν τεττάρων δακτύλων μέτρον (παλαιστή)· ἢ τετράγωνον, πλινθίον· καὶ τὸ πέσσυρα, ἴσως, συγγενὲς τοῦ πεσσὸς, πεττὸς = ἀβάκιον* (*λτ.* tessera). *Ὅ γέ μην σοφὸς Ῥείμερος οὐκ ἀπιθάνως ἀποδείκνυσι τὸ πεσσὸς συγγεν. τοῦ ψιά* (*βλ. λ. πεσσὸς*). *ὁ δὲ κλεινὸς* E. S. *εἰς Λεννέπ. παράγει τὸ τέσσαρα παρὰ τὸ τάω, ἀντὶ στάω, ὡς ἀπὸ τῶν ἱσταμένων δηλαδὴ τετραπόδων.*

* *

Чéчеть (εἶδος σπίζης, fringilla linaria), ὀνοματοποιΐα, ὡς καὶ τὸ σπίζα, σπίζος, σπίγγος, σπίνος, ὅθεν (πσ=στ), τὸ Σ. τσιόνος, τζιόνος. οὕτω καὶ Чéчеть. τζέτζος, τζίζος, ἀντὶ σπίζος (ἐκ τῦ ἤχου σπι, πι, ὅθεν καὶ σπίζω· καὶ τι, τί, τε, τιττίζω, τεττίζω, τέττιξ, τέττιγος Σ. τσίτσικας, ἢ τζίντζικας, καὶ τσίντσυρας· κατὰ τὸ, τίτυρος, τιτυρίζω, Σ. τσιτσυρίζω, τσυρίζω=τυρίζω, συρίζω)· συγγεν. Чи́къ.
Чешу̀ (ξέω, πέκω, κτενίζω) σκέσσω, ἀντὶ κσέσσω, ξέσω (ὡς, σκίφος=ξίφος), ξέω, μλ· ξέσω, Κροτ. cheshem (tscheshem, ξέσσημι). Чешáло (κτεὶς, κτένιον) = ξάνιον (ξάω, ξέω· οἷον, ξέσαλον). Чесóтка (εἶδος, ψώρας) ξέσις, ξύσις, συνήθ. ξύσα (οἷον ξεσοτὴ, ἀντὶ ξεςὴ) „ ξύσμα, λέπρα ('Ησύχ.). Чешуя̀ (λεπὶς), οἷον (ξεσία), ξέσις, ξέσμα, ξεςόν.' Εκ τῦ Чешу̀ καὶ τὸ Чесмúна ἰλλυρ. καὶ Чешмúнъ, Чешмúнье, ='Ρωσσ. Падубъ (πρῖνος)οἷον (Чесмѝ, ξεσμὴ) ξεσμονὴ, (ὡς πρῖνος, ἐκ τῦ πρίω), ἢ, μᾶλλον, ξεςὴ, ςὸν (ὡς ἐκ τῦ ξύω, ξύλον). Καὶ τὸ Чеснóкъ (σκόροδον), οἷον (ξεσινὸν) ξεςὸν (ὡς τριπτὸν), ἢ ξέον=δρύπτον, δρυμάσσον, ὡς δριμὺ (βλ. Δοβϱβ. σελ. 101, 190).
Чешáю, Сочешáю (ζευγνύω. Чéту) σχέθω, συσχέθω.
Чи́къ, σπίζα, σπ=στ (ὡς, σπολὴ, ςολὴ) στ= τσ· τσίζα (fringilla spinus), 'Ρωσσ. Чи́жикъ, Βμ. Чи́жекъ, καὶ Γρμ. Zeisig. βλ. Чéчеть. Чи́къ, Чи́каю, ἐπὶ φωνῆς ὀρνίθων, ὡς τὸ

Тикаю. *τὶκ, τι, τιττίζω, πιπίζω. πρβ. καὶ καχκάζω, κοκκάζω (κικκάζω, κικκάβη, κικκαβίζω)· βλ.* Чечетъ.

Чинъ (*τάξις, θεσμὸς, ἀξίωμα*). Чинѧю, Чиню (*συντάσσω, διατάσσω*). Сочинѧю (*συντάσσω, συντίθημι*), *κτλ.* [*τὸ λτ.* cinno, concinno, *φαίνεται = κίνω, κινέω, κίω*, cio, cieo· *ἢ κείνω, ἀντὶ τείνω, συντείνω· ὡς, τόργος*, corvus], *τείνω, τένω, τένος, συντείνω (ὡς ἐντείνω), ἐκ τοῦ τέω=τάω, τάγω, τάζω (τείνω) τάσσω, τάξις.* (*Ἡ ἰδέα τοῦ* Чинъ, *καὶ τάξις ἐμφαίνει τεταμμένην γραμμὴν, σειρὰν. βλ. καὶ* Чиню).

Чиню (*ποιῶ, ἐργάζομαι*), *Βομ.* cinjm. *τὸ θέμα* Чну, *ὅθεν* Почну, почѧти (*ἄρχομαι*)· *καὶ* Чинаю, Начинаю (*ἄρχομαι*)· Зачинаю, (*ἄρχομαι· καὶ ἐπὶ γυναικὸς, συλλαμβάνω*), *κτλ.* [*Τὸ* Чну, *ἀόρ.* Ча, *ἀπαρέμφ.* Чѧти, *ὡς ἐκ θέματος* Чаю, *φαίνεται=κάω, χάω, γάω* (*Αἰολικ. καύω, γαύω, χαύω*) = *κάπω*, capo, capto, (capio, concipio), *καὶ γαίω* (= *χαύω, χωρῶ, λαμβάνω*), *καὶ γέω*, „ *γέντο δ' ἱμάσθλην* (*ἔλαβε. ἀλλὰ τοῦτό γ' εἴη ἂν καὶ ἐκ τοῦ αἰολ. Ϝέντο, ν=λ=ἕλτο, ἀντὶ ἕλετο εἷλε, ἕλω*)· *ἐκ τοῦ γάω, γέω, καὶ τὸ γένω, λτ.* geno, *γείνω, γίνω*, (*γόννω, Βομ.* konam, *γόναμι*), *γίνημι, γίγνω, λτ.* gigno, *γεννάω*, (*γίνεσθαι ποιῶ*), *ὡς, καὶ γύω = κύω, ὅθεν τὸ* Зачинаю = *κύω, συλλαμβάνω ἐπὶ γυναι-*

κὸς, καὶ ἄρχομαι γενέσεως, ἢ γίνω = γίνεσθαι ποιῶ, παράγω, προάγω· ὅθεν τὸ Чйнъ *καὶ τὰ ἐκ τȣ̃ τέτȣ ἀνήκουσιν εἰς τὸ* Чиню. *παράβλ. τὸ λτ.* facio (*ποιῶ*), *ἐκ τȣ̃* (*φάζω, φάξω*), *φάω=φώω=φύω*, fuo, fio, foo, fore, *κτλ.* (*βλ.* Бывáю). *Ἀλλά γε πιθανώτατά μοι δοκεῖ τὸ* Чинѝ = *τείνω παρὰ τὸ* Чáю (*τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἄρτι προσεσημειωμένον*), *τάω, τέω, τείω* (*τείνω*)=(*τέω, τέγω*), *τάω, τάγω, τέκω, τίκω,* (*τίκτω*), *τύκω, τεύχω· ὡς τὸ Γρμ.* zeugen=*τέκειν, τίκτειν. καὶ* Zeug, Zeuch= *τεῦχος, κτλ. ἐκ δὲ τȣ̃ τέκω, δέκω, τὸ δείκω* (*δείκνυμι*), *Γρμ.* zeigen· *καὶ* Zeichen, *δεῖγμα = τέκμαρ.* [*ὅθεν οἶμαι, καὶ τὸ δάκτυλος ἐκ τȣ̃ τάγω* (*τείνω*), *δάγω* (*δάκτος*) = *δέκω, δείκω, δέχω, -χομαι, ὄργανον ἀμέλειτοι, ᾧ δεχόμεθα, καὶ δεικνύομεν· καθὰ καὶ τὸ λτ.* digitus = *δείκετος* (*ὅθεν ἀριδείκετος*) = *δεῖκτος = δάκτος, δάκτυς, -υλος. ἔςι δὲ γ=κ, καὶ τ = δ, οἷον καὶ τὸ δάκρυον, δάκρυ γέγονεν, οἶμαι, παρὰ τὸ τάκω, τακερὸν, τακυρὸν, μεταθ. τάκρυον. ἢ συγκοπ. τάκρον, τάκρυ. καὶ ταῦτα μὲν λόγȣ πάρεργον εἰρήσθω*]. *Ἐκ δὲ τȣ̃ τάω, τέω, καὶ τὸ τάνω, τένω, τείνω, τίω, Γρμ.* ziehen=*τύκω, τιτύσκω* (*βλ. Ῥείμ. λ. τεύχω*). *γάω, γένω, γεννάω = τέκω, τίκτω = τεύχω, τέτυγμαι = γέγονα. Τὰ ῥήματα ταῦτα μάλιςα παρὰ ποιηταῖς ἀδιαφόρως ἐκλαμβάνονται ἐπί τε γεν-*

νήσεως καὶ γενέσεως, ὅθεν καὶ τέκτων=τίκτων = τοκεὺς (ὁ γεννῶν, γίνεσθαι ποιῶν, ποιητης). Ἡ γὰρ ἰδέα καθόλȣ ἐμφαίνει τὴν εἰς τὸ εἶναι παραγωγὴν (productionem), ἢ προαγωγὴν, φορὰν, καὶ ἁπλῶς, κίνησιν, καὶ ἔκτασιν (βλ. Чáю). [πρβλ. τὸ λτ. pario, parens (τίκτω, τοκεὺς)=πορέω, πόρω, (ὅθεν καὶ πορεύω, -ομαι)=φορέω, φέρω, φάρω, Γρμ. (baren), ge-bären, geboren (γεννᾷν). Εἴποι δ᾽ ἄν τις ἴσως καὶ τὸ παρθένος παρὰ τὸ πάρω (φάρω, φέρω, pario, partus), πέπαρται (παρθὴν) = τέκνον. ἔμοι γε δ᾽ ȣ̓ν πιθανώτερον δοκεῖ τȣ̓́νομα ἐτυμολογȣ́μενον παρὰ τὸ πάρδω (= ἄρδω, μετὰ τȣ̃ π, βλ. Хрáстель), πάρθω (ἄρθω, ἀς, ἀρέθω, ὅθεν καὶ ἡ Ἀρέθȣσα = ἄρδȣσα), παρθὴν, παρθένος (κατὰ, τὰ, αὐχὴν, ἀπτὴν, ἀτμὶν καὶ ἄτμενος, ὠλὴν καὶ ὄλενος), τȣτέςιν=νεαρὸς, (ὡς καὶ τȣ̃το παρὰ τὸ νέω, νάω, ναρὸς = νέος, ὑγρός)· ἢ γȣ̃ν (ἐπεί περ τὸ ἄρδω=ἄλδω, τὸ τρέφω), εἴη ἂν καὶ τὸ παρθένος = θρεπτὸς, θρέμμα, κατὰ τὸ κόρος, κόρη, (ἐκ τȣ̃ κόρω, κέρω, creo, cresco), καὶ τὸ παῖς (παρὰ τὸ πάω, πάσκω, βόσκω), καὶ τὸ Σλαβον. Дѣва ἐκ τȣ̃ θεύω (θάω), τιθαίβω. Τὸ δὲ, παρὰ τὸ παρὰ θέειν τῇ μητρὶ, καὶ, παρὰ τὸ μὴ θῆσθαι (= θηλάζειν), καὶ παρὰ τὸ ἀνίκȣςον πάρω, ἀντὶ πάω (τρέφω· ὥς τισιν ἔδοξεν), ἐτυμολογεῖν τὸ παρθένος, ταὐ-

τό μοι δοκεῖ καὶ παίζειν παρὰ τὰ γράμματα τȣ̃ ὀνόματος, εἰ μή γε καὶ αὐτὸς ἔλαθον πεπαιχώς· καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ. Ἐκ δ' αὖ τȣ̃ πόρω, πέρω, περάω περάσω, τὸ πράσσω, πρᾶξις· ἀλλά γε τὸ Γλ. faire, (ποιεῖν) εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τȣ̃ facere, καὶ ȣ̓ παρὰ τὸ φέρω = πέρω (βλ. καὶ Беремя, Беру̀). Ἐκ δὴ τȣ̃ Чиню̀ = τείνω, τὸ Начинаю (ἄρχομαι καὶ Зачинаю), καὶ (чаю, чалъ) Начало (ἀρχή) = ἀνατείνω, -τεινέω (ἀνατέω, ἐκ τȣ̃ τέω, ὅθεν καὶ τὸ τέλω, ἀνατέλλω), ἀνατολή, οἷον ἀνάτολον, Начало (ȣ̃τω καὶ, τέλη = ἀρχαί), ὡς καὶ ἄρχω, ἀρχή, ἀρχὸς = ὀρχέω, ὀρέγω, ὀριγνάω, ἐκ τȣ̃ ἄρω, ὄρω, ὀρίγω = λτ. orior, oriens, origo, ἀπὸ τȣ̃ ἀνατείνειν = ἀναφαίνεσθαι, ἀναφύεσθαι (ὅθεν καὶ ἐπὶ ἀρχῆς). ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ τέω, Тѣю, ἢ Тéю (βλ. Тяну̀), τέλω, τέλλω, καὶ τὸ Чело̀, τέλος, καὶ τὸ Человѣкъ (βλ. τὴν λέξιν)· τὸ δὲ τέω = θέω (τίθημι) = τελέω, τελῶ, παρ' δ' δοκεῖ καὶ τὸ Тѣло = ποίημα (βλ. τὴν λέξιν) καὶ ἔςιν ἄρα τὸ πρωτότυπον Чаю, Чаи = Чаю = Таю, Тѣю (βλ. Тяну̀). [Εἰς τὸ τείνω, τέω, τάω, ἀνακτέον καὶ τὸ λτ. teneo (κρατῶ, λαμβάνω) = τάγω, τάω, „ τῆ τό δε κρήδεμνον (ὀδ. ε. 346 = τάε = λάβε = tenez). ἐκ δὲ τȣ̃ teneo, δοκεῖ μοι τὸ tento (ὡς ἐκ τȣ̃ τένω, τένδω, tendo) Σ. τεντόνω, τέντα = tentorium) = ταίνω, τιταίνω (ζυγίζω). ὡς τὸ βάσανος, βασανίζω, ἐκ τȣ̃ βάζω, ὅθεν

βαςὸς, *βαςάζω* (= *δοκιμάζω*, *καὶ τῦτο πάλιν ἐκ τῦ δόκιμος*, *δόκω* = *δέκω*, *δέχω*,-*χομαι*) =*τάγω* (*κρατῶ*, *ἀπὸ τῶν βαςαζόντων τι πρὸς τὸ γνῶναι εἰ βαρύ*, *ἢ κῦφον*)· *καὶ ἔςι τὸ* tento (= *πειρῶμαι*, *πειράζω*) = *δοκιμάζω*, *βασανίζω*· *καὶ τὸ* Зат҇ѣю *δὲ σημαίνει τὸ σκευωρῶ*, *καὶ πειράζω*, tento, *κατὰ τὸ* tentator = *πειράζων*, *πειρασμὸς* = *Σ*. *διάτονος* - *τανος* (*διατείνω*, *διατένω*, *διατέω*, Зат҇ѣю) = Зат҇ѣя (*σκευωρὸς*). *βλ*. Зат҇ѣва́ю].

Чиню̀ (*ἀνακαινίζω*) *φαίνεται* = *καινῶ*, *καινίζω*· *ἔςι γέ μην αὐτὸ τὸ ἀνωτέρω* Чиню̀ (*τείνω*, *τέω* = *τέϝω*, *τέκω*, *τεύκω*, *τεύχω*).

Чиню̀ (*πληρόω*, *γεμίζω*) „ Чини́ть бомбы порохомъ, *καὶ τῦτ' αὐτὸ τὸ πρῶτον* Чиню̀ = *τείνω* (*συντείνω*, *τιταίνω*, *Σ*. *τσιτόνω*· *διὰ τὸ εὔτονον καὶ πηκτὸν τῦ πληρώματος*)· *ὴ* = *ςείνω* (*ςέω*).

Чи́ркаю, *κίρκω*, *κέρκω*, *κρέκω* (*κράζω*, *ἐπὶ κορώνης*) = Ки́ркаю, Кри́каю, *κτλ*.

Чирли́каю (*σπίζω*· *ἐπὶ σπίνυ φωνῆς*) *πεποιημένον*, *ὡς τὸ θρυλλέω*, *τρυλλέω*, *τρυλίζω*, trillare (*καὶ* trill = *τάρεν*, *μουσικὸν κρυμάτιον*. *Μ*. *'Ετυμολ*. *ὡς τὸ τερετίζω*, *κτλ*.), *τρύω*, *τρύζω*, *τρύγω*, *στρύω*, *θρύω*, *θρύλος*, *θρυλέω*, *τρυλίζω*, *τρυλίξω* (*τρυλίκω*). *βλ*. '*Ρείμ*. *λτ*. *τρύζω*.

Числò (*ἀριθμὸς*). *βλ*. Чту̀.

Чита́ю, *βλ*. Чту̀.

Чи́стый, Чи́стъ (*καθαρὸς*), *λτ.* castus, *καςὸς* (*κάζω*, *καςὸς*-*σϑὸς*, *ὅϑεν τὸ καθαρὸς*), *'Ιτ.* casto, *Γλ.* chaste, *Γρμ.* keusch, *Σβ.* kysk, *κτλ.* (*καὶ 'Εβρ.* kedosch)· *ὅϑεν* Чи́щу (*καθαίρω*) = *κάζω*, *κάσδω* (*δ* = *τ* = с, ч· *τὰ γὰρ εἰς* щу *συμπίπτει καὶ τοῖς εἰς σδω* = *ζω*. *οὕτω καὶ* Хочу̀, *χάζω*, *χάσδω*, Хощу̀· *κτλ*). *κάζω* = *σχάζω*, *σχάω* = *ξάω*, *ξέω*, *ξέσω*, Чешу̀.

Чиха́ю, Чха́ю, *καὶ* Чихну̀ (*πτάρνυμαι*) = *Σλαβ.* Кыхати, *Σρβ.* Кияти, *Κρτ*, *Κρν.* kihati, *Βμ.* kychati (ч = к, *ὡς καὶ* ц = к· *βλ.* Це́рква), *ὀνοματοποιΐα*, *ὡς καὶ πτάρω* (*ὅϑεν πτάρνω*, *πτάρνυμαι*), *πτύρω*, *ἐκ τῦ πτύω* = *ψύω* (*ψ* = *πσ* = *τσ* = *στ*. *ὡς*, *ψίττα*, *σίττα*, *στίζω*) = *στύω* (*τσύω*, *τσύhω*, Чи́ху, Кыху), *ὅϑεν καὶ Σ. ὁ ἦχος τῦ πταρνυμένυ*, *τσίφ*, Чи́хъ, *τσῦφ*, *ψῦ*, *πτσῦ*, *καὶ Γρμ.* (ad Rrenum), haptschu machen· *ἐκ τῦ πτάρνω* (*πτέρνω*, *αἰολ.* *ὅϑεν Σ. πτερνίζομαι*, *καὶ πταρνύζομαι καὶ πταρμύζομαι*), *καὶ τὸ λτ.* (sterno) sternuo, sternuto (*πτ* = *στ*.). *Τὸ δὲ 'Ρσ.* Чка́ю, Чкну̀ (*συγκρύω*, *Σ. τσυγκρῶ*) = *ςίγω* (*τίγω*, Ткну̀), *ςίζω*.

Чі́й, Чі́я, Чі́е (*τίς*, *τί*), *τί-ϊς* (*τί-ϊς*, *τία*, *τί-ϊ*. *βλ.* То́й) = *τί-ος*, *τίος*, *τὶς*, *γεν.* *τίο*, *τίο*, *τίεϝο*, Чіего, *κτλ. βλ.* Че́й.

Чі́ю, *ἄχρηςον*· *ὅϑεν* По-чі́ю, *βλ.* Поко́й.

Чле́нъ (*μέλος σώματος*, *ἄρθρον*, *ἁρμὸς*), *κῶλον*, *κόλον* (*ο* = *ε*· *οἷον κέλον*, *συγκοπῇ* Чле́нъ. *συγγεν*· *κυλὸς ἐκ τῦ κύω* = *γύω*,

ὅθεν καὶ γυῖον, γυιός). τὸ δὲ κύω = καὶ χύω, χέω, ὅθεν χέλυς (χεῖλος) = Челюсть (γνάθος, σιαγὼν), οἷον χέλυξ (ξ = στ). βλ. καὶ Челюеть, καὶ Удъ. Членовный (ἀρθρικός). Τὸ δὲ Σλβ. Членовій καὶ Членовныя (μύλαι, dentes molares), μᾶλλον=ἀρχ.'Ρωσ. Череновые=Чрѣновіе, Череновный λ=ρ. βλ. Чрéнъ.

Чкáль, Σρβ. (ὀνόπορδον). βλ. Шкýлъ.

Чмáвамъ, Чмáвати, Σερβ. κοιμάω, -μῶμαι, ἴσως συγκοπ. ἐκ τοῦ κοιμάω, κοιμάϜω (κομάϜω, κμάϜω). ἢ κμάω (καμάω, κάμω = κάβω, κύβω, κύω, συγγεν. κέω, κείω, κέκοιμαι, κοίμη, κώμη, κοιμάω, κτλ.).

Чмóкаю (μασσώμενος ἠχῶ, κάπτω), ὡς τὸ, σμάχω, „ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν ('Αριςφν'), ἢ πεποιημένον. πρβ. τὸ Γρμ. schmausen (τρώγειν ὀρεκτικῶς, κάπτειν), συγγεν. schmatzen, ἀρχ. schmotzen (μετὰ κρότου φιλεῖν καὶ ποππύζειν), ὡς καὶ ἡ συνήθης ὀνοματοποιΐα, μάτζ, μούτσ, καὶ 'Ιτ. baccio (φιλῶ). τὸ δὲ Σερβ. Чвокати (β=μ), Κρτ. Цмокати= ποππύζειν, κλώζειν (ὡς καὶ νῦν ποππύζομεν συνθλίβοντες καὶ συμπλαταγοῦντες τὰ χείλη, ὥςε πύτζ, ἢ μούτζ ἦχον ἀφιέναι· καὶ τὸ ποππύζω δὲ ἐκ τοῦ ἁπλοῦ πύζω, ὡς ἐκ τοῦ πύζ, πούζ, ποππούζ).

Чóпорный, Чóпоренъ (ἐπιτετηδευμένος, affecté. ἡ λέξις χυδαία, ὡς καὶ τὰ τῆς συνήθ. δημώδη κωμικὰ, τζοπορὸς, -πορλὸς, τζόπορoκον-

τὸς)· ἐκ τῦ σοβαρὸς, ἢ ςρόβελος = σοβαρὸς, τρυφερὸς (Ἡσύχ.).

Чрéво, καὶ Чрѣво (κοιλία, γαςὴρ), παρηχεῖ μέν πως πρὸς χέραβος τὸ (χέρβος, χρέβος, συγκοπῇ καὶ μεταθέσει. τὸ ч = χ. ὡς Чóлка = Χóлка), βλ. τὸ Чрéпъ. Ἔςι δ', οἶμαι, Чрéво = τρέϝος, τρέος, τρύος, τρύϝω, τρύπα (τρύπος, τρύφος, τρέπος), συγγεν. Требỳ (βλ. Трéба), Трѣпи, Трỳ, Требýха (διὰ τὸ κοῖλον. Οὕτω καὶ ἐκ τῦ γάω, γαςὴρ, καὶ γύω, κύω, κῦλος, κοῖλος, κοιλία). τὸ δὲ Σερβ. Црéво, Βμ. strzewo, Πολ. trzewo = σπλάγχνον, ἐντόσθιον, ὡς τὸ αἰολ. γέντερ = λτ. venter, καὶ γέντα = ἐντόσθια, ἐκ τῦ ἔντος (= ἔγχος, ἄγγος), ὅθεν καὶ τὸ ἔντερον. οὕτω καὶ τὸ, κοιλία πᾶσα (τὰ ἐντόσθια, ὁ ςόμαχος μετὰ τῶν ἐντέρων). κτλ.

Чредà, Ῥωσσ. Черeдà (τάξις, τάξις ἐφημερίας, ἐφημερία, σειρὰ, ῥύμη, κτλ.) ἴσως ἐκ τῦ Ря́да· ἢ συγγεν. τῦ λτ. ordo = ὄρδος καὶ ὄρδα, ὄρδη (ὅθεν Ἐορδαῖαι = Ἐορδοί. βλ. Ῥεἰμ. λ. ὄρδημα), (μεταθ. ῥόδα, μετὰ τῦ πνευμ. s-roda, ч = s, καὶ o = e) = ὄρδημα. ἐκ τῦ (ἔρδω) ἔορδα (ὄρδον) = ῥέδω, ῥέζω [= ἔργω, ἔργον, ὄργον, ἰδίως, ἀντὶ τῦ ὑφαίνω, ὕφος, λτ. textus, textura (βλ. Ῥεἰμ. λ. ὄρδημα). καὶ ὀρδυλεύω = τολυπεύω, ἀπὸ τῆς τάξεως καὶ τάσεως τῶν μιτῶν τῆς ἐν τῷ ὑφαίνειν καὶ διάζεσθαι. Καὶ τὸ Чредà δὲ

τάσιν ἐπ' εὐθείας καὶ σειρὰν ἔοικεν ἰδανικώτερον δηλῦν]. ἐκ τῦ λτ. ordo ordinis, τὸ νεώτερον, ὄρδινος (ςίχος, τάξις), ὄρδινον (διαταγή), ὀρδιναῖος = ordinarius, ὀρδινεύω = ordinare, διανέμειν· ὅθεν καὶ Чредáю, Чредỳ (σ-ρέδω, ἔρδω), Учредáю = φιλοξενῶ (ἴσως ἐκ τῆς κατὰ τάξιν ὑποδοχῆς τῶν ξένων, ὡς καὶ νῦν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χωρίοις κατ' ὄρδινον, ἤτοι κατὰ σειρὰν, καὶ ἐναλλὰξ τοὺς ξένυς οἱ χωρικοὶ ξενίζυσι). πρὸς τὸ Чредà οὐκ οἶμαι τὸ σειράδα (σειρὰς, σειράδος) ἀναλογεῖν· ἀλλὰ τὸ Πολ. trzodà, καὶ czeredà, Κρν. Чреда, Κρτ. Чредо καὶ Чреда σημαίνυσι ποίμνιον· ὅθεν πάλιν τὸ Чредà συμπίπτει πως πρὸς τὸ Γρμ. Heerde.

Чрéзъ, Чрѣ́зъ, βλ. Чéрезъ.

Чрéпъ, 'Ρωσσ. Чéрепъ, καὶ Чрѣ́пъ (κρανίον, κάρα, ὄςρακον ἁπλῶς, καὶ τὸ τῶν ὀςρακοδέρμων, πλίνθος, κέλυφος), συνήθ. καράπα, κάραφλον (κρανίον) παρενθ. τῦ λ. ἀντὶ κάραβον (ὡς, καράβιον, Корáбль). ἐκ τῦ κάραβος, κάραμβος = χέραβος, χέραμβος, χηράμβη (χαράβα) χηραφὶς, χηραμὶς ὅθεν καὶ ἡ Σ. χαραμάδα (σχίσμα), κτλ. (παρὰ τὸ, χάρω, κάρω, χάω, διὰ τὸ κοῖλον. βλ. Кроіо), καὶ Γρμ. Scherbe ἐκ τῦ scheeren = σκάρειν, χάρειν, κάρειν, καίρειν, 'Ολλ. scheuren, κτλ. ὅθεν Черепáха (χελώνη, ὡς τὸ λτ. testudo ἐκ τῦ testa, ὄςρακον) οἷον (ὡς ἂν εἴποις, φορτι-

κώτερον, καθ' Ἕλληνας), καραπάχη, καραπάκα, καραβάκα, (καὶ ἡ χελώνη δὲ ἐκ τῦ χέλυς, χέω, χάω=χάρω).

Что̀, γεν. Чего̀ καὶ Чесо̀, (ὅ, ἀναφορ. καὶ = τί ἐρωτηματ.), οὐκ ἀπὸ τῦ ч=σ, συριγμῦ (ὡς ῥήθημεν διαλαμβάνοντες περὶ ἀντωνυμ. Μέρ. Α.), ἀλλὰ σύνθετον ἐκ τῦ Ч (οὐδετέρ. τῦ Чей, Чій), καὶ τῦ що̀,=τί τὸ (ч=τ)=τί τῦτο, ἐρωτηματικ. κυρίως, ὅθεν καὶ ἀναφορικ. ὡς καὶ τὸ, τὸ, 'Ιων.=ὅ· καὶ Σ. δὲ, τὸ=ὅ· καὶ, τί " τό σε λέγω=ὅ, καὶ, τί θέλεις, = τί, παρὰ τοῖς Ποντικοῖς ἐν Τριπόλει. οὕτω καὶ τὰ τῦ αἰολικῦ καὶ δωρικῦ τέος, τίος (τὸς, τὶς), καὶ τέως 'Ιωνικ. γενικ. τέω, ὅθεν, καὶ τέϜω, = τέγω, Чего̀ (καὶ Чесо̀,=τέσω, ὡς καὶ τόσος, ἐκ τῦ τὸς, ὅς, βλ. Сей). Ὡσαύτως καὶ τὸ кто=къ, що̀=κὶς, τὸς, κὶ τὸ (ἐκ τῦ ἴς, ϳὶς, κϳὶς, quis)· καὶ κὸς αἰολ. = πὸς (ὅθεν πῦ, πῶς, ποῖος)= κός τις = πός τος = ποῖός τις, ποῖος τός, τό. [ч = τ = Σ τσ, τζ· ὅθεν καὶ, τζηγαρίζω =τηγανίζω (ν = ρ), ἐκ τῦ τάγω (τάγηνον τήγανον), τάκω, τακερὸς, κτλ.].

Чту̀ [τιμῶ (ὅθεν Читаю, Почитаю = σέβομαι). — 2, ἀριθμῶ. 3, ἀναγινώσκω, καὶ Читаю, λτ. cito, recito]. ὅθεν Че́сть (τιμή)· Число̀ (ἀριθμὸς)· Чте́ніе (ἀνάγνωσις)· Чте́цъ, Читатель (ἀναγνώςης) = τίω (τιμῶ), τίζω (ὅθεν ἀτίζω)· καὶ τῖμι, Βομ. ctim., 'Εκ τῦ

τίω, καὶ διπλασιασμ. τιτίω, τιτῶ (Читу̀, συγκοπ. Чту̀, ὅθεν τὸ Ῥωσσ. Читáю=τιτάω, τιτέω, ἀντὶ τέω = τίω, τιτίω, καὶ ταίνω, τιταίνω. [Τὸ τίω σημαίνει τὸ ἐξ' αὐτȣ̃ παράγωγον τιμῶ, καὶ τὸ τίνω (τίννυμι), συγγενὲς δὲ καὶ τȣ̃ ταίνω, τιταίνω (= ἕλκω, ἐπὶ ςαθμήσεως· ὡς τὸ Чту̀, ἐπὶ ἀρθμήσεως, ἤτοι γὰρ ςαθμίζοντες, ἢ ἀριθμȣ̃ντες λογιζόμεθα· ὅθεν προῆλθε καὶ ἡ σημασία τῆς τιμῆς. ἡ δὲ τῆς ἀναγνώσεως, ἐκ τῆς τάσεως ἤ τοι δείξεως), ἔςι γὰρ τὸ τίω, ὁ εἰς ιω τύπος τȣ̃ τέω, τένω, τείνω, Чинѝ· καὶ τὸ τέκω, τείκω, συγγεν. δέκω, δείκω (δείκνυμι), ὅθεν τὸ λτ. dico, dicere (λέγω)· τὸ γέμην λτ. cito φαίνεται ἐκ τȣ̃ κίω, cio ὡς τὸ Σ. διαβάζω = διεξέρχομαι (ἀναγνώσκω), εἰμή γε καὶ τȣ̃το = κείω, ἀντὶ τείω, τίω (τίτω, Чту̀), c = τ (ὡς corvus, τόργος). τὸ δὲ λέγω μᾶλλον, ἔοικεν ἀπαντᾷν καὶ πρὸς τὰς τρεῖς σημασίας τȣ̃ Чту̀. δηλοῖ γὰρ τό, τε λτ. lego, ἀναγινώσκω ἐν τῷ, ἐπιλέγομαι· καὶ τὸ, λογίζομαι (λογαριάζω)· καὶ τὸ ἀλέγω (λόγον ποιȣ̃μαι τιμῶ)· Καὶ τὸ Γρμ. zahlen, zählen (ἀριθμεῖν), Κτσξ. tellen, tallen = τῷ Σβεκ tälja (λέγειν, βλ. Тóлкъ, καὶ ἀριθμεῖν), συγγεν. τέω, τέλω, τελέω, τὸ δὲ λτ. æstimo = æs-timo, κυρίως ἐπὶ τιμήματος τέλȣς, census· βλ. Цѣнà, καὶ Чинѝ].

Чу́бъ (ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσίᾳ) = Чупру́нъ.

Чу́до (*θαῦμα*). Чуждýся, Чудýся (*θαυμάζω*) *σά-ζω, σδω, σατὸν*=(*θάζω*), *θάω, θατὸν, θατὺς, θαῦμα, θωῦμα, θωυτὸν* (*ὅθεν εἴη ἂν καὶ, σωυ-τὸν, αυ*=*ωυ*=*ου, σουτὸν*, Чу́до), *ἢ καὶ* Чу́ду, Чу́жду, *τύζω, δω*=*θύζω, ἀντὶ θάζω, σάω, σέω* (*ὅθεν σέϜω, σεύω, σέβω*), *σόω, σύω*=*θάω, θέω, θύω, ὅθεν θάϜω, θαύω, θαῦμα. καὶ, θά-βω, θάμβος, θάπω, τάφω, τύφω, θάπω, ὅθεν θώψ, κτλ. καὶ τὸ Γρμ.* schauen=*σαύειν, ἀντὶ θαύειν, θαυμάζειν, ὡς καὶ* sehen, *προςαπ.* sah = *σεᾶν, θεᾶν, θεᾶσθαι*]. Чу́ждый, *καὶ* Чу́дый, Чу́ждъ, *καὶ* Чу́жъ, Чужі́й (*ξένος, ἀλ-λότριος*), *ὡς τὸ ξένον, καὶ ξενίζομαι*=*θαυ-μάζω καὶ θαυμαςὸν· (τὰ γὰρ ξένα καὶ ἀήθη ἐμποιοῦσι θάμβος). Τοῦ* Чу́ждъ (Чу́дъ) *συγγεν. φαί-νεται καὶ τὸ ἐθνικὸν* Чю́дь, *οἱ Φίννοι· ὡς ἀνέκαθεν τούτους ἐκάλουν οἱ Σλάβονες, καὶ νῦν ἤδη ὀνομάζουσιν οἱ Ῥῶσσοι, ξένους δη-λονότι καὶ μὴ Σλάβονας.*

Чупрýнъ, *καὶ Πολ. Βμ.* Чупры́на [*προκόμιον, προκόττα, λτ.* Capronæ· *κυρίως δὲ λόφος, τρίχες αἱ πρὸς τὴν κορυφὴν καὶ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ἃς αὔξεσθαι ἀνιᾶσι περιξυροῦν-τες τοὺς κροτάφους· κείρονται δὲ τὸν λόφον τοῦτον οὐ μόνον τῶν νῦν Ἑλλήνων οἱ πλεῖ-ςοι πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ Ῥῶσ-σοι, οἱ κατὰ τὴν μικρὰν λεγομένην Ῥωσσί-αν· καὶ τούτων πολλοὶ τὰς ηὐξημένας τρίχας ςρέφουσι περὶ τὸ οὖς περιάγοντες οἷον πλε-*

κτύνην (*βλ. καὶ* Χοχόλъ). *Ἦσαν δὲ καὶ „ Θρήϊκες ἀκρόκομοι* (*Ἰλ. δ*), *τὸ ἄκρον δηλονότι κομῶντες τῆς κεφαλῆς, ἤτοι λόφον κειρόμενοι* (*βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ἀκρόκομος*)· *Τὸ δὲ λόφον κείρεσθαι* (*ἁπλῶς, ἢ ἐν χροΐ*), *λέγεται καὶ ἄλλως, περιτρόχαλα κείρεσθαι, καὶ, σκαφίον κείρεσθαι ἢ περιτίλλεσθαι* (*Σκυθιςὶ. βλ. Ἀριςφ. Ὄρν.* 805, *Θεσ.* 845, *καὶ Ἡρόδ. γ*, 8, *καὶ δ*, 175), *ὅθεν καὶ ὁ σκαφιόκουρος· καὶ ἡ σκόλλυς δὲ καὶ σκολλὶς = σκαφίον, ὅθεν καὶ Σ. σκολίδιον, καὶ συγκοπ. σκύδιον, ὁ τῶν τριχῶν λόφος, καὶ σκουλλίον* (*παρὰ τοῖς Βυζαντίοις*)· *σκουλλίον δὲ λέγομεν καὶ λίνου μικρὰν τολύπην, διὰ τὴν ὁμοιότητα. Τὸ γοῦν ἐν χροΐ, ἢ ἐν χρῷ κείρεσθαι = ξυρᾶσθαι = σκυθίζειν· τοῦτο δ' οὐ παρὰ τὸ Σκυθίζω = μιμοῦμαι τοὺς Σκύθας* (*καί τοιγε καὶ Σκυθῶν καὶ Ἀράβων καὶ ἄλλων ἐθνῶν Ἀσιανῶν εἰωθότων ξυρᾶσθαι τὴν κεφαλήν· ὅθεν παρ' Ἕλλησι τὸ μὲν ξυρᾶσθαι, ἤτοι ἐν χρῷ κείρεσθαι, ἀτιμότερον, τὸ δὲ κείρεσθαι, Σ. κουρεύεσθαι, συνηθέςερον*), *ἀλλὰ τὸ σκυθίζειν ἐκ τοῦ σκύτος=σκυτίζειν, ἄχρι σκύτους, ἐν χρῷ κείρειν = ξυρᾶν. τὸ δὲ σκύτος = κύτος, ἐκ τοῦ κύω, ὅθεν καὶ ἡ σκύτα* (*κεφαλή*) = (*κύτα*), *κόττα, κόδδα, κωδὰ* =(*κύω, κύβω*), *κυβή, κωβὰ, κύφα, κυφή, κεφαλή, κτλ. λτ.* caput, *Γρμ.* Kopf, *καὶ* Haupt, Haube, Sc-haube, *ὅθεν* Sc-hober (*κόρθυς*)· *κα-*

θὰ δὴ καὶ τὸ σκαφίον καὶ σκαφὶς, ἐκ τῦ σκάφη, σκάφος = σκύφος = σκύθος (θ=φ), σκύτος, ὅθεν καὶ σκαφίον ὁ λόφος, ὡς καὶ ὁ κρώβυλος, ἐκ τῦ κόρυμβος, κορυφὴ, καὶ ἡ κορυφαία, καὶ ὁ κόσυμβος, κοσύμβη = κόρυμβος, καὶ ἡ προκόττα ἐκ τῦ κόττα. τό γε μην λτ. capronæ ἔρικεσυγγν. τῷ capreolus (ἕλιξ)· ὃ παρὰ τὸ capra, ἡ αἴξ, οἱονεὶ διὰ τὴν προκότταν τῶν αἰγῶν καὶ τράγων· εἰ μή γε καὶ τῦτο = Чупрына]. Τῦ γῦν Чупрýнъ Чупрына πρωτότυπον τὸ Чýпъ = Чýбъ = Σ. (παρ' Ἠπειρώταις) τζιόπα, τζιόφα, τζόφα (ὁ λόφος, ὅθεν Ἰτ. ciuffo, βλ. καὶ Холóлъ· καὶ τζῦφος δὲ παρά τισιν ἐπίθετ. κωμικῶς, ὁ ἄλλως, ἀναμαλλιάρης)=σκύφα (σκ=στ, τό, τζ. καὶ κ = τ. ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ tufa, Σ. τύφα=κύφα, ὡς τόφος, tophus, Tuff=κόφος, κῦφος, βλ. Ῥείμ. ἢ τύφα=τύφη=ἀνθήλη)· καὶ (παρὰ Θεσσαλοῖς), τζαμπὰς, τζαπὰς=σκαπὰς (ἀντὶ σκαφὰς, φὴ, σκαφὶς, σκαφίον), καὶ (παρὰ Πελοποννησ.), τζυτίνα, =σκυτίνα (ἔλλειπτ. θρὶξ, κόμη)· ὡς καὶ Чупрýнъ, Чуирына, τζυπρίνα οἷον σκυφρίνα, ἐκ τῦ σκύφαρ, σκύπφαρ = σκύφας, σκύφος. [ἐκ τῦ σκύφαρ, μεταθ. σκύφρα, καὶ ἡ Σ, τζύπρα = μέτωπον ἐξέχον, ὡς καὶ κύττελον, ἐκ τῦ κύτα, κόττα, βλ. Кýдръ. τὸ δὲ παρ' Ἠπειρώταις τζύπρα (= κόρη), Ἀλβανικὸν, καὶ ἴσως συγγεν. τῦ (σκύθρα), σκύθραξ, καὶ σκύρθαξ=νεανίας,

Λακωνικῶς, ὁ καὶ κυρσάνιος, ἐκ τοῦ κύω κύρω, κίρω, σκίρω, σκιρτῶ, κτλ.]. Чуприна (ἀρχ. Ῥωσσικ.= σκευὴ στρατιωτικὴ, θώραξ, περικεφαλαία, κτλ.) καὶ τοῦτο, σκυφρίνα = σκύφαρ, σκύφος, σκύθος, σκύτος, λτ. scutum, (διὰ τὴν ἐκ δερμάτων στρατιωτικὴν σκευὴν, ὡς καὶ τοῦτο δὴ παρὰ τὸ σκεύω = σκέπω, σκέω, κέω, κύω, κεύθω. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. σῦς, σιβήνη).

Чýръ (ἐπιφώνημα παρακελεύσεως), ὀνοματοποιΐα, τζὲρ = ψὲρ, ψὶρ, ψὺτ=ψὶς, ψίττα, ὡς τὸ Чýшь. (τὸ Σ. σὲ, σιὲ = σὺ = ὦ σὺ, ὦ οὗτος, οὗτος). Τὸ δὲ Чý φαίνεται ἐκ τοῦ Чýю, κύω, κοῦε (κοῦ).

Чýшь, σχεδὸν (ἐκ, οἷον σχυδὸν, σκυδ-ὸν), ἀλλὰ τσὲτ, ἀντὶ ψὲτ, ψὺτ, ψύττα=ψίττα (βλ. Цыцъ), οἷον ψὺτ ἀνὰ μέσον, παρὰ ψὺτ (ὡς τὸ, παρ' ἀκαρῆ, παρ' ὀλίγον, θρὶξ ἀνὰ μέσον, βλ. Трухà). ч = ψ. βλ. τὸ ἐφεξῆς.

Чýчела (φόβητρον, ἐκ βύρσης μάλιστα, ὡς καὶ τὸ Σ. σκίαστρον), κύκελα = κυκύλη, κύκυλος cucullus, κύλον, Γρ. Hülle (Höhle), σκύλον = δέρμα. βλ. Кýкля. [τὸ δὲ Σ. τσίτσιλος, ἢ τζίτζιλος, καὶ (λ = δ), τζίτζιδος (γυμνὸς)= ψιλὸς (διπλασιασμῷ, ψίψιλος, ὡς, τσιτσυρίζω, τσυρίζω=τιτυρίζω, τίτυρος=σίσυρος, σύρω, συρίζω, κτλ.), ὅθεν καὶ, τζιτζὶ=κρέας, λέγουσιν αἱ τροφοὶ παρατραυλίζουσαι πρὸς τὰ βρέφη (ὡς ψιλὸν, γυμνὸν δέρματος τὸ κρέας·

καὶ κωμικῶς δὲ λέγεσιν οἱ πολλοὶ " φαίνονται τὰ τζιτζιά τε = τὰ γυμνά τε, ἐκ τῦ ἔτι παρεφθαρμένε- τζίτζιον, ἀντὶ τζίτζιλον). *ἔςι δὲ καὶ τζ, ἢ τσ = ψ (= ξ, κσ, τσ, τζ), ὡς καὶ τσηλόνω λέγεσιν οἱ χυδαῖοι τὸ ὑψηλόνω (ψηλόνω), ἐπὶ ὀφρύων μάλιςα (ὅθεν τζηλωμένος, μένη), καὶ ἐπὶ ὤτων " ἐτσήλωσε (παρὰ Πελοποννησ. ἐτσιέλωσε) τὰ αὐτία (ὀρθὸν ἔςησε τὸ ὖς), καὶ τσελίον δὲ καὶ τσελῆ =ψωλίον, λῆ, κτλ.*].

Чўшь, *καὶ* Чўхъ (*ἐπίφθεγμα πρὸς χοίρων δίωξιν. ὡς τὸ χύῤῥα*) = *σῦς, σοῦς, ἐκ τῦ σῦς, συὸς, λτ.* sus, = *ὗς (καὶ νῦν οἱ Λάκωνες πρὸς τοὺς χοίρους ἐπιφωνῦσιν, ὗν, ὗν καὶ ὗϊν. Εἴη δ' ἂν καὶ ἁπλῦν ἐπίφθεγμα τὸ* Чўшь, *ὡς τὸ Γρμ.* husch, *καὶ τὸ τῆς συνηθ. πρὸς ὄνυς, τσέσσ, καὶ οὖσσ = 'Ρωσσ.* Усь (*ἐπίφθεγμα πρὸς κύνας, βλ. καὶ* Цыцъ). *τσούσσ δὲ, καὶ τζεισσ λέγουσιν αἱ καθ' ἡμᾶς τροφοὶ καὶ πρὸς τὰ παιδία ἵνα ἐρήσωσιν, ὡς τὸ ἀρχαῖον, σεῖν (Φώτ. λεξ.), βλ.* Счу̀.

Чўю, *Σλαβ.* Чѣю (*αἰσθάνομαι*) *κέω, κόω* (*κοέω* = *νοέω, ὅθεν καὶ τὸ ἀκούω, μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α. πρβλ. τὸ 'Αλβαν.* kuitu = *μέμνημαι*) Чутьѐ, *ἀκοή, ἀκεή, ἀκεςὺς*, Чўтко, *ἀκεςῶς (εἰς ἐπήκοον), ὅθεν* Чўвствіе, Чўвство (*αἴσθησις, οἷον κεϝςϝὸν, κεςϝὸν, ἀφῃρημένως*) = *κεςϝὺς, ἀκουςὺς· καὶ* Чўвствую (*αἰσθάνομαι*)

ὡς καὶ τὸ αἰσθάνομαι, αἰσθάνω, αἰσθέω, αἴσθω=αἶσθω, ἐκ τῦ ἀΐω (ἀκούω). Ὡς τὸ ἐκ τῦ Чу́ю (Чу́в=Чу́F, Чу́в-ство) Чу́вствую, οὕτω καὶ τὸ τῦ Чу́ю συνώνυμον Слы́шу (κλύσσω, κλύω, Слы́ю) ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ τῶν Ῥώσσων ἐκλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῦ αἰσθάνομαι, ὀσφραίνομαι, κατὰ τὸ τῆς Σ. παρὰ Σμυρναίοις μάλιςα, ἀκέω (" μυρωδίαν ἀκέω), καὶ τὸ τῶν Ἰταλ. sentire, κτλ. φαίνεται δὲ ἡ τῦ ἀκέειν καὶ αἰσθάνεσθαι σχέσις· καὶ ἐν τῷ ἀΐω, καὶ αἴσθω· ὅθεν καὶ τὸ " ὀδμὴ εἰς φρένας ἵκετο (Ἡρόδοτ. Α, 47). Ἀλλὰ καὶ τοῦ αἴω, αἶω, θέμα, τὸ ἄω, ὄω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄζω, ὄζω (ὄδω, ὄσδω, ὄσθω, θ=φ, ὄσφω, ὄσφρα, κτλ.), ὡς καὶ πάλιν τὸ ὄω=οἴω (ὀΐω, βλ. Ῥείμ. λ. ἀΐω, οἴομαι. πρβλ. καὶ Па́хну). καὶ τὸ λτ. δὲ sentio, sento=Fένθω, ἄνθω, ὄνθω, ὅθεν ὄνθος, ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω, ἄω. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸν ἐκ τῶν εἰς ство ἀφῃρημένων παράγωγον τύπον τῶν εἰς ствую· (Госпо́дь) Госпо́дство (δεσπότης, δεσπωστFὸν, ἀντὶ δεσποτεία), Госпо́дствую (δεσποςFύω, ἀντὶ δεσποτεύω), κτλ. ὡς τὰ ἐκ τῶν εἰς ςος ἑλληνικά, ἀκεςὸς, ἀκεςέω (νηκεςέω). ἄριςος, ἀριςεύω· καὶ εἰς ςοω, ἄϊςος, ἀϊςόω, κτλ. βλ. καὶ У́хо, Учу̀.

Ш.

Ш, ш (Ша = Γλ. cha, Γερμ. sch, σσιά) = σ, κ, χ (λτ. ch), = σκ (Щ) = ξ· ἐπεὶ δὲ ι =π, ἔςι ш καὶ=σπ, πσ (ψ), βλ. καὶ Шкáфъ. Τὸ Ш φαίνεται τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸν Σ ὕπτιον κείμενον ὅτω Ѡ, Ш (καὶ μετὰ γραμμῆς ὑποκειμένης πρὸς τὴν βάσιν, Щ), ὡς καὶ τὸ ἑβραϊκ. καὶ φοινικικὸν schin ש (πρὸς ὃ παραβάλλεται καὶ τὸ Ξ ὕπτιον), ὅθεν καὶ ἐν πολλαῖς λέξεσι Σλαβονικαῖς γράφεται щ ἀντὶ с, καὶ τῦτο ἀντ' ἐκείνυ, οἷον пишу̀, писáть. καὶ ἡ λήγυσα δὲ τῶν εἰς шу ῥημάτων ἀναλογεῖ ἀκριβῶς πρὸς τὴν τῶν εἰς σσω ἑλληνικῶν οἷον Рýшу = ῥύσσω (ὀρύσσω), κτλ. καὶ ἄλλως δὲ οὐ πάνυ πολλαὶ λέξεις τῶν Σλαβονικῶν διαλέκτων ἄρχονται ἐκ τῦ ш. Ἔςι τοίνυν τὸ ςοχεῖον αὐτὸ τὸ Σ μετὰ πυκνοτέρυ καὶ δασύτητί τινι συνεφθαρμένυ συριγμῦ προφερόμενον· καθὰ καὶ τὸ ἐκ τῦ Ἑλληνικῦ σ μορφωθὲν Κοπτικὸν 6 προφέρεται ὡς ш (sch)· ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔςιν ὅπυ πάμπαν ἀγροῖκοί τινες κωμῆται σίζυσι τραχύτερον ἐκφωνῦντες τὸ σ ὡς ш, οἷον ποιὸш εἶшι шὺ βρὲ; = ποιὸς εἶσι (εἶσαι) σὺ βρέ; (τὸ δὲ βρὲ = μρὲ, συγκεκλασμένον ἐκ τῦ μωρὲ = ἀττικ. ὦ μῶρε μῶρε· ἀλλὰ τῦτο μὲν ῥεῖσον

ἐφ' ὕβρει· τὸ δὲ βρὲ παρὰ τοῖς ἀναγώγοις ἐνίοτε καὶ ὡς ἁπλῆ προσφώνησις, πρὸς μόνους μέντοι γε τοὺς ἥττονας, ὅταν ἢ μὴ εἰδῶσιν, ἢ μὴ βούλωνται λέγειν τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς, ὃν ἂν καλοῖεν· ἐπὶ δὲ γυναικὸς χρῶνται τῷ μωρή). Τὸ δ' οὖν σίγμα δοκεῖ πως καὶ πάλαι προφέρεσθαι κατὰ διαλέκτων ἰδιώματα δυσηχέστερον, ἢ ὅσον ἔχει φύσει τὸν συριγμὸν (ὡς τὸ ш, καὶ τὸ ἑβραϊκὸν schin)· διὰ ταῦτ', ἴσως, καὶ Πίνδαρος ὠνόμασε τὸ γράμμα *κίβδαλον*, ὡς νόθον δηλαδὴ καὶ ξυνεφθαρμένον, ἢ καὶ πρὸς τὸ μέλος τὸ τῶν ᾠδῶν οὐ πάνυ τοι εὐάρμοστον ψόφον ἀπηχοῦν· ὅθεν καὶ αἱ ἄσιγμοι ᾠδαὶ (βλ. Ἀθήν Ι. 16, 21). Ἰστέον δὲ ὅτι πρὸ τῆς εὑρέσεως τοῦ Ξ ἔγραφον οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ κσ, καὶ χσ (ὡς, ἐχς = ἐξ, χσυνάρχοντες, ἀνάχσιλα = ἀνάξιλα, ξυνάρχ. κτλ.). ὅθεν καὶ τὰ λτ. ἐν ἀρχαίαις ἐπιγραφαῖς, senexs, vixsit, κτλ. ἔστι γὰρ καὶ τὸ λτ. x = χ (= κh = ch), καὶ xs = χς = ξ· ὅθεν καὶ τοῦ σ ἐκπεσόντος διέμεινεν ὁ φθόγγος τοῦ ξ καὶ ἐν μόνῳ τῷ x, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τὸ ch (= kh = χ), μεταπέπλασται εἰς τὸν παρ' αὐτοῖς συνήθη συριγμόν· οὕτω γοῦν καὶ τὸ χς, ἢ chs, ῥᾷστ' ἂν μεταστραφείη εἰς τὸ Γρμ. sch, καὶ τὸ Σλαβον. ш. ὃ δὴ πάλιν προφανῶς ἀνταλλάσσεται καὶ πρὸς τὸ χ (ὡς, ўхо, ўши, κτλ.)· βλ. καὶ C, Ц, Щ.

Ша́гъ (*διάβημα, συνήθ. διασκέλισμα*). Шага́ю (*διαβαίνω, βηματίζω βήματα μακρὰ, συνήθ. διασκελίζω*), *σακκάω, σακκάζω* (= *καλπάζω ἐπὶ ἵππου, ὅθεν Γλ.* galoper, *Γτθ.* hlaupan, hlaufan, *Κτσξ.* lopen, hlop, galop, *λτ.* calupare, galupare)· „ *καλπάζει, ὀξυποδεῖ, σακκάζει. Ἡσύχ. ὅθεν Σ. σακτῶ, σακτίζω, σακτὸν* (*ἐλλειπτ. βάδισμα*)· *καὶ, τριποδίζω* = *λτ.* trepido, tripedo· *καὶ τρίποδος, τρίπηδος* (*δρόμος, ὁ διὰ κάλπης*)=*τριπηδῶ, τριπηδάω* (*ἐκ τῆ πηδῶ, πῆδος*). *Ἀλλὰ τὸ μὲν τριποδίζω κυρίως*=*Γλ.* galoper, *τὸ δὲ καλπάζω κυρίως* =trotter, *καὶ ἡ κάλπη*=trot (*σακτὸν, τουρκικ.* lengleme)=*Πολ.* Шла́пь. *τὸ δὲ τρίπηδον*=galop (*συνήθ. εἰς τὰ τέσσαρα, τουρκικ.* kossi = *δρόμος*), *βλ.* Рысь. *τὸ δ' αὖ σακκάζω, σακκίζω ἐπαμφοτερίζει*· (*παρὰ τὸ σάκκος, σακκίζω*= *διηθῶ, σακκελίζω, ϛραγγίζω, ὅθεν μεταφ.* = *τριποδίζω· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐῤῥύθμου ἤχου τῆ κατὰ ϛράγγα πίπτοντος ὑγροῦ, ὡς τὸ λτ.* guttatim ire, *κατὰ τὸ, ἀπολιβάζω, βλ. Ῥείμερ λ. ὑποσακκίζω*). *τὸ δὲ Ἀραβικ. καὶ Τουρκ.* sach = *ὀρθὸς, ἐπὶ ἵππου ὀρθοϛάδην ἀνιϛαμένου* (*χυδαίως, σούζα, καὶ σλοῦζα· τῆτο δ' ἐκ τῆ* Служу̀, Слу́жь, *ὡς λέγουσι καὶ οἱ Ῥῶσσοι πρὸς τὰ κυνάρια διδάσκοντες αὐτὰ ὀρθοϛατεῖν*), *πάντη διάφορον τῆ* Ша́гъ.

Шалю̀ (*μωραίνω, μαίνομαι*). Шалу̀нъ, *καὶ* Ша́ль (*μωρὸς, παράφρων*) = *σαλὸς, σάλω,*

σαλέω, -λεύω = ζάλος καὶ ζάλη, ζαλαίω-νω „ ζαλαίνει, μωραίνει. (Ἡσύχ.), καὶ ζαλίζεται, ζαλισμένος, ἐν τῇ συνηθ.

Шáкаю (ἐπὶ φωνῆς νησσῶν) ὀνοματοποιΐα, ὡς, κακάω, κοκάω, -κάζω.

*Шандáль, τὸ τουρκ. chandan, συνήθ. κανδηλέριον (= κηροπήγιον). πρβλ. Γλ. chandelle (κηρίον, λαμπὰς) = λτ. candella, Σ. κανδήλα (κάνδω, καίω).

*Шараварь, τὰ σαράβαρα, καὶ σαράβαλλα, καὶ σαράπαρα (Γρφ.), λέξις ἀσιανὴ (ὡς καὶ ἡ ἀναξυρὶς ἐκ τοῦ Περσ. Τουρκ. τσαξύρ), αὐτὸ τὸ Τουρκικ. σαλβάρ, Οὐγκρ. schariwari. [σαράβαρα εἶπον ἔτι καὶ οἱ ἡμέτεροι εἶδος ὑποδημάτων, κατὰ τὸ ὁμοίως ἐσχηματισμένον, περίβαλα, καὶ περίβαρα, περιβαρίδες, εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων (Ἀριστφν. Λυσιστρ. εἰ μή γε τοῦτο, ὡς τὸ εὐμαρὶς, -μαρίδες, οἷον περιμαρίδες· μ = β). ὡς πάλιν ἀντὶ τοῦ, σαράβαρα, εἶπον καὶ, τὰ περισκελῆ (= βρακία, βράκαι). Περισκελιστὰς δὲ ἑρμηνεύει ὁ Στράβων καὶ τοὺς Σαραπάρας, ἔθνος Θρᾳκῶν, (ὡς ἂν εἴποιμεν συνήθ. σαλβάρας, σαλβαράδας, σαλβαράτους). τοὺς δ' αὐτοὺς μεταφράζει καὶ, κεφαλοτόμους, ἢ ἀποκεφαλιστὰς, κατ' ἄλλην ἔννοιαν τοῦ περισκελιστής. βλ. Ῥείμ. λ. περισκελιστής].

Шáркаю (κροτῶ ἐν τῷ βαδίζειν), ὡς τὸ (καρκάω) καρκαίρω. ἀλλ' ἴσως συγγεν. τοῦ Шáрю.

Шáрпъ, ὅθεν τὸ Πολ. szarpać = κάρπω, λτ. carpo = ἅρπω (ἁρπάζω) = ῥάπω, λτ. rapio, Γρμ. raffen, rupfen, rauben.

Шáрю (ἐρευνῶ ψηλαφῶν)=ψάρω, ψαίρω· ἐκ τῦ ψάω, ψαύω (ψάφω· φ=χ· ὅθεν) τὸ συνήθ. ψάχω, ψάχνω, καὶ τὸ (ψήλω), ψηλαφῶ κτλ. ψ = σ (= ш), ὡς, σίζω, ψίζω, ψύζω, ττω, ψύττα, σίττα· σίω = ψίω. Πάφιοι (Ἡσύχ.). Οὕτω καὶ ἐκ τῦ ψιττακὸς, ψιττάκη, τὸ, σιττάκη, σίτταχος, παρ' ὃ τὸ τῦ μς λτ. citacus, Γρμ. Sittich, καὶ τὰ ἔτι διεφθαρμένα, Sibcust, Sickust, Sitcust. ἡ δὲ Σ. ἔτρεψε τὸ ψ εἰς τσ, ἐν τῷ τσευδὸς, ἢ τζευδὸς, τζευδίζω (τραυλίζω, ψελλίζω), ἐκ τῦ ψευδὸς (=ψευδὴς, ὡς, ψυδὴς, δὸς· καὶ εὐτενὸς= εὐτενὴς), ψευδίζω (ἐκ τῦ ψεύω, ψέω, ὅθεν καὶ τὸ ψέλω, ψελλὸς)· ὐ γὰρ οἶμαί γ', ὅ τινες εἶπον, τὸ τζευδὸς = ἰσχαύδης.

Шатáю (κλονῶ, ταράσσω, Шатáюся,-таюсь, φρυάσσω, ταράσσομαι, ὡς ἐκ τῦ Шатỳ), σάτω = σάθω, σήθω, (σάω, σέω, σείω, σύω) „ Шатáшася языцы (ἐφρύαξαν ἔθνη)=σάθασαν σφὲ (se) ἰάζυγες (βλ. Языкъ). ἢ καὶ (ш=ψ) ψάθω, ψέθω, ψέδω (ὀνοματοποιΐα ἤχου· Шатанie, Σρβ. Шетанie=φρυαγμὸς).

Швырáю (ῥίπτω), σπείρω. ἢ σϝύρω· ἢ=Вергáю?

Шевелю (ςρέφω, κινῶ), σαυλέω,-λῶ, σαλέω, σαλεύω (υ = β· σαλέβω, μεταθ. σαβέλω).

Шедỳ, σέθω (θ=δ), σύθω, σύω, -ομαι (εἶμι,

πορεύομαι). ἢ=(Ходу̀), Хожу̀, Хождỳ (ш=χ), βλ. Шéствую.

Шéлкъ (μέταξα, καὶ Шúкъ ἐν ἀρχ. κώδηξ.), 'Αγγλ. silk, Σβ. silke, 'Αγγσξ. seolk, συγκοπ. ἐκ τῦ λτ. sericum, τὸ σηρικὸν (ρ = λ. ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ παρ' 'Ιλλυρ. Свила ἀντὶ CFилка, κατ' ἔκπτωσιν τῦ к, ὡς ἐν τῷ Шикъ, τοῦ λ). τὸ δὲ Κρν. καὶ Λυσ. Жида καὶ Πολ. jedwab, ἐκ τῦ Γρμ. Seide, Κτσξ. side, 'Ιτ. seda, Γλ. soye, μσ. λτ. seta (θρὶξ, ἴσως ἐκ τῦ χαίτη).

Шелухà (λέπυρον, λεπὶς), ξυλικὴ, λτ. siliqua.

Шепеляю (σεπέλω· παρενθ. ε, ἀντὶ σπέλω) = πσέλλω, ψέλλω, ψελλίζω.

Шепчỳ - шáть (ψιθυρίζω· ὡς Шептỳ) σέπτω, ἀντὶ, πσέθω, πσέδω, ψέδω, ψέζω (πσέζω, σέπζω), ψίζω, ψύζω, ψύθω, ψῦθος, ψίθυρος, ψιθυρίζω, ψυδὼν, Шептýнъ, ψῦθος, Шéпотъ (ψιθυρισμὸς· ψίω, ψέω, θω, θ=φ, ψέφω, ψόφος, κτλ.)· καὶ τὸ Γλ. shuchote (ter) = συσίδω, ἀντὶ (θ = σ) ψυθίδδω, ψυθίζω καὶ ψιθύζω, ψίθυρος, ψυθιςὴς, καὶ ψιθυςὴς (ψυθιτὴρ, ψυσιτὴρ)=schuchoteur· ἡ δὲ Σ. τ' ἀνάπαλιν κατ' ἀναδίπλωσιν καὶ διάλυσιν τῦ ψ λέγει ψυψυρίζω, τὸ ψιθυρίζω (θ = σ ψυσιρίζω) = πσυπσυρίζω, καὶ μεταθ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) πυσπυρίζω (ἀντὶ σπυσπυρίζω), καὶ πυσπύρισμα τὸ ψυθίρισμα (υ=υ), καὶ Γρμ. 'zischeln=σίζειν, ψίζειν (τὰ πάντα ὀνοματοποιῦα). βλ. καὶ Шáрю.

Шере́нга (τάξις 'ςρατιωτῶν), ξενικὸν· ὁ γὰρ= σειρὶν, ῖνος, σειρῖνϜα, σειρὶς, σειρά.

Ше́рохъ (ἀνώμαλος ἐπιφάνεια σώματος, τραχύτης). Шеро́шу (τραχύνω), σχέρος, σχερὸς, σκεῤῥὸς, σκεῤῥόσσω - όω (σχερὸς, σκερὸς, σκιρὸς, σκυρὸς, σκίῤῥος = ξερὸς, ξηρὸς βλ. 'Ρείμερ.). βλ. Ше́рстъ, Щеркъ. [ἐςι γὰρ ш = щ (καθὰ καὶ σ = ξ), ὡς δ' αὔτως καὶ ч = щ = ξ = τζ, διὸ καὶ Σ. τζατζάρα (παρὰ Πελοποννησίοις, τὸ ἀραιὸν κτένιον) = ξυσσάρα, - στάρα, ἀντὶ ξύςρα. κτλ.].

Ше́рстъ 'Ρωσσ. (μαλλὸς, ἔριον, ἵππου θρὶξ.) ἴσως ἐκ τῦ θρὶξ (θρὲξ, θὲρξ, ξ = στ. βλ. Ше́стъ· καὶ θ = σ = ш), Βμ. srst, Πλ. sierć, κτλ. ἢ γοῦν, σ-έρος, σ-έρος = (ἔρος), εἶρος, ἔριον, Γρ. Haar. [τὸ δὲ λτ. hirtus hirsutus, ὁ δασὺς, συγγενὲς τῦ χὴρ, χηρὸς, her, heres, herinaceus, ἐκ τῦ χάρω, χέρω (χέῤῥω) = horreo (ὅθεν χερὰς, χέῤῥος), χέρσος, σχερὶς, καὶ σχῦρος, συγγεν. χοῖρος. βλ. Щеркъ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα].

Ше́ствую (πορεύομαι, ὁδεύω), ἐκ τῦ Шедъ, σύθω, σύθομαι (σύω, σεύω, σεύομαι, σόω σόω, σόϜω, σοβέω). ἐκ τῦ Шеду̀ παράγουσι καὶ τὸ Хожду̀, Хожу̀ (Δοβρόβ. σελ. 103. ш = χ.). βλ. καὶ Хожду̀.

Шесто̀къ (ἡ πρὸ τῦ φύρνυ ἐξέχουσα ἐσχάρα, ἔνθα πολλάκις ἅπτυσι καὶ πῦρ. φαίνεται ἐκ τῦ Сѣду̀, ῦ τὸ ἀπαρέμφ. Сѣстъ=σ-έσθω,

ἔξω, ὅθεν καὶ) ἑςὸς (σ-εςὸς, σ-εςὸξ, Шестокъ), παρ' ὃ τὸ ἑςία (λτ. vesta), ἐξ ὃ ἡ Σ. πυρεςία, ἢ ὀρθότερον, παρεςία (παρὰ, ἑςία), καὶ παραςιὰ (κυρίως τὸ παρὰ τὴν ἑςίαν ἐξέχον περιθόριον, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὴ ἡ ἑςία, ἢ καὶ ἄλλως, ὡς ἐκ τῦ σχήματος, γωνία, γωνιὰ, καὶ παρὰ Πελοποννησ. φωτογωνιὰ)· ὡς καὶ πάλιν, πυροςία (πῦρ, ἑςία) πυροςιὰ (ἢ καὶ ἄλλως σιδηροςιὰ)=τρίπυς ἐφ' ὃ ὁ λέβης τίθεται ἐπὶ τῦ πυρὸς· καὶ (παρὰ τοῖς Ποντικοῖς), ἐμπροςία (ξύλων κρατευτὴς).

Шестъ (κοντὸς, λτ. contus, Σ. κοντάριον, κονταρίδα) = ξεςὸν (ξέω, ξέσω, Чешу). βλ. Цеста.

Шесть (ἕξ), σ-ἑξ (μετὰ τοῦ πνεύματος· ὡς σεπτὰ. βλ. Седмь· καὶ στ = ξ. βλ Осмь), Βμ. ssest, Πολ. szece, Βενδ. shest, scheschi, szesxy, Λετ. seschi — λτ. sex, Γρμ. sechs, ἀρχ. sachs, 'Ισλ. siax, 'Ολ. ses, 'Αγγ. six, Γλ. six, 'Ισπ. seis, Σνσκρ. schasche, Περ. schéssch, 'Εβρ. шешъ, κτλ. Шестый λτ. sextus, ἕκτος. Шестерю (ἑξάζω, ἑξάκις ποιῶ τι), συνήθ. ἑξαρίζω, κτλ. [Τίνα δ' ἄν τις εἶναι φαίη τὴν ἰδέαν ἢ τὴν καθόλυ σημασίαν τῦ ἕξ; εἰ μὲν γὰρ τὔνομα τῦ ἀριθμῦ παρὰ τὸ ἔχω, ἴσχω (κρατῶ), δῆλον δήπυ τὸν ἕξ, ἕξιν, ἤτοι ἰσχὺν καὶ κράτος ἀπολύτως ἐμφαίνειν, ὡς διπλάσιον ὄντα τῦ τρεῖς, ὃν παρὰ τῦ τρέω = δρέω, δράω, εἰκάζομεν

εἶναι (*βλ.* Трй). *Εἴη δ' ἂν μᾶλλον παρὰ τὸ ἔχω=ἔκω* (= *ἔπω, ἕπω, -ομαι*), *οἷον ἑκὸς ἢ ἑξὸς* (*ἑξὸς, ξὴ, ξὸν, ὅθεν τὸ ἑξῆς*), *ἑξείης ἐφεξῆς ἐχόμενος τῦ πέντε, ὃν εἰκὸς ἀριθμεῖσθαι τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς, τῦ δὲ πέντε τύτοις συναπαριζομένυ, ἐχομένως ἕπεται ὁ ἕξ,* (*τοιῦτό δή τι φαίνεται εἰκάζων καὶ ὁ* Ed. S. *ἐν ταῖς εἰς Λεννέπ. σημειώσεσιν*). *Εἰ δὲ ταῦτα μὴ πείθει, ἄλλος τις ἀσφαλέστερον ἐτυμολογείτω.*

Шéя, *'Ρωσσ. καὶ* Шія *Σλαβ.* (*τράχηλος*) *ἴσως* = *σκύα, ἀντὶ σκύτα.* „ *σκύταν, τὸν τράχηλον Σικελοὶ* (*'Ησύχ.*), *ἐκ τῦ σκύω=κύω, κύβω, κεύθω, κῦτος, κτλ. σκ* (*ξ*) = *σσ* = ш, *ὡς ἰξάλη, ἰσσάλη καὶ ἰσάλη, ἰσέλη. βλ. καὶ* Шýй.

Шй, *καὶ* Шйшъ (*ἐπίφθεγμα πρὸς ἀπέλασιν πτηνῶν*) *συνή̣θ. ξὶ, ξιοὺ* (*συγγ. ψὺ, ψὶτ, σὶτ, ψύττα, σίζω, σίττω, κτλ. βλ.* Цыцъ), *ὅθεν καὶ τὸ σύνηθ. ξυάζω, σκυάζω τὰ ὀρνίθια,* (*ἢ σκιάζω τῦτο, παρὰ τὸ σκιὰ*) = Шйкаю (= *ἀπελαύνω τὸ πτηνὸν λέγων ξιὸ, ξὶ,* Шй). *τὸ δὲ σοῦ, σοῦσθε* (*πρὸς τὰ πτηνὰ, Εὐριπδ. ἐν 'Ιων.*), *ἐκ τοῦ σέω, σόω, σύω.*

Шибáю (*βάλλω, ῥίπτω*), *ὅθεν* Прошибáти (*ἐπὶ φυτῶν, προβάλλειν φύλλα, ἀνθεῖν*) *ἴσ.*=Сыпáти (*χύω, χάω, σχάω*). *ἢ γὰρ=σύβω, σύϝω, σύω =θύω, θύρσος· ὕτω καὶ ἐκ τῦ κύμβω* (*κύπτω, κύβω, κύω, χύω*), *τὸ Σ. τσυμβῶ, ἐν συνθέσ.*

ἀνατσυμβᾶ, ἐξανατσύμβησεν (ἀνεκύμβησεν), ἀνέκυψε (μεταφορ. ἀπὸ ταπεινῦ ἀνόρθωσε καὶ αὐθαδιάζει. ἄλλο δὲ τὸ τσυμπῶ. βλ. Шиплю).

Шило (ὄπεας, ὀπήτιον), συνήθ. σϐβλίον, σϐβλα, καὶ β = γ, σύγλα, σϐγλίον, σαγγαροσϐγλιον, ἐκ τῦ λτ. (suo, σύω), subula, Γρμ. Suel, Souel, Subbel, Sugel, κτλ. ὡς καὶ τὸ Шило, ἐκ τῦ Шью, ὅθεν Шильничаю (ῥαδιουργῶ), καὶ Шильникъ (δολοῤῥάφος, ῥαδιουργὸς)· ὅτω μεταφ. καὶ τὸ χηλεύω (ῥάπτω. ἐκ τῦ χῆλον, χηλώτιον = ὀπήτιον, παρὰ τὸ χηλὴ, χάλω, χάω, σχάω), καὶ τὸ καττύω, καὶ τὸ ῥάπτω, καὶ τὸ πλέκω, καὶ τὸ λ. suere dolos = ῥάπτειν δόλϐς, κτλ.

Шипъ (ἀκανθῶδες ἰχθύδιον). Шипо́къ (ἄγριον ῥόδον=rosa canina), ὃκ οἶμαι συγγεν. σκίπω =νύσσω (οἷον σκὶψ, σκιπὸς), καὶ σκνίπω· ἀλλὰ μᾶλλον παρὰ τὸ Щиплю, Σ. τσυμπᾶ, τσυμπὶ.

Широ́кій, Широ́къ (πλατὺς). Ши́рю (πλατύνω) σύρω(ἐκτείνω „ ὁ χρυσὸς σύρεται. Στράβ.)συρτός. ἢ, σ-εὐρὸξ (-ρὸς), εὐρὺς, εὖρος, εὐρύνω?

Шиша́къ (περικεφαλαία), σκύσακ-ς, σκύσαξ, σκύσος, ἀντὶ σκύθος (ϑ = σ), σκύτος, καὶ (ϑ = φ), σκύφος, κύφος (πᾶν τὸ κοῖλον· ὅθεν καὶ κυφὴ (κεφαλὴ), κυφαία, ἡ συνηθ. σκϐφια (κυφία), καὶ ὁ σκῦφος (σκ = κσ = ξ = σσ = ш. βλ. Шея).

Ши́шка (ὄγκος, οἴδημα) ἴσ. χύσκα (ш = χ) ἀντὶ φύσκα, (φ=χ. ὡς, αὐφὴν, αὐχὴν. fundo,

fudo, φύ(δ)ω = χύω), ὡς, φύσκων, φύσκος, φυσκὸς, φυσκώδης (φυσκωτὸς, Σ. φȣσκωτὸς) Шишковáть. ἐκ τȣ̃ Шúшка καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. σȣ́σκα (οἴδημα). πρ́βλ. καὶ τὸ τȣρκ. schisch, schischman.

Шúшъ, 'Ρωσσ. σσὶ = ψὶ, ψς, ψὶτ [ἐπιφώνημα μετ' ἀνατάσεως ἅμα καὶ τȣ̃ λιχανȣ̃ δακτύλȣ πρὸς ἀποτυχίας ἔνδειξιν· ὅπερ εἰώθασι καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα ἐπιφωνεῖν, καὶ μάλιστα αἱ τροφοὶ πρὸς τὰ παιδία, συγκάμπτȣσαι μικρὸν τὸν λιχανὸν, τῶν ἄλλων δακτύλων συγκεκλεισμένων. Ἔςι δὲ κυρίως αἰσχρὸν τὸ σχῆμα. ᾧ χρῶνται καὶ ἀνὰ τὴν ἄλλην Εὐρώπην καταμωκώμενοί τινος πρὸς ἀποτυχίαν (ὡς τὸ Γλ. figue = σῦκον, Γρμ. die Feige weisen· ὡς εἴ περ ἔλεγον "τȣ̃το λήψῃ ἀνθ' ὧν ἤλπισας). Ἐν δὲ τῇ 'Ελλάδι καὶ τὸν μέσον δάκτυλον εἰώθασι δεικνύειν οἱ ἀναγωγότατοι πρὸς ὕβριν· ᾗ δὴ καὶ ὁ καλὸς ἡμῖν Διογένης κυνικώτερον ἠσχημόνησε "τὸν δάκτυλον δείξας (Λαέρτ. εἰς Διογέν.). Καὶ τὸ 'Ρωσσ. δὲ Кýкишъ (показать кýкишъ), αἰσχρὸν ὡσαύτως καὶ πρὸς ὁμοίαν ἀποτυχίας ὕβριν σχῆμα χειρὸς, ᾧ περ αὖ χρῶνται καὶ κατὰ τὴν 'Ελλάδα συγκλείοντες μὲν εἰς πυγμὴν τȣ̃ς δακτύλȣς, τὸν δὲ μέγαν διὰ τȣ̃ λιχανȣ̃ καὶ μέσȣ διαπεπαρμένον ὑποδεικνῦντες, ὡς ȣ̉κ εὔσχημον λέγειν· δηλȣ̃σι δέ πȣ τὸ κακέμφατον τῆς Σ. κȣ́τσȣλος = (κύσθυλος), κύσθος = κύθρος, χύτρος, Σ.

χύςρος = *κυσὸς* (*κατ' ἀναδίπλωσ. κύκυσσος*, Кýкишъ *ἐκ τῦ κύω*, Кýю, *χύω*, Сýю, *κτλ. κατὰ τὸ κίκυς, κόκκυς, ἐκ τῦ κυκύω, ἀντὶ κύω· βλ. καὶ 'Ρείμ. λ. σκιμαλίζω*). *ἐν δὲ τῇ μικρᾷ 'Ρωσσίᾳ τὸ* Кýкишъ *λέγυσι* Дýля (*εἶδος ἀπίυ ςρογγύλυ. ὡς τὸ ἀνωτέρ. Γλ.* figue) = *τύλα, τύλη* (*ὄγκος, ἐκ τῦ* Тыю, Тылъ). *Ἕτερον δὲ τὸ Σ. δεκάτισμα, καὶ δεκατίζειν* (*τὺς δέκα δακτύλυς ἢ τὺς πέντε προτείνειν, ἀπευθύνοντα πρὸς τὰς ὄψεις ἐφ' ὕβρει τινὸς ὡς τυφλώττοντος*), *ὃ δὴ καὶ, μέντζα, καὶ μεντζόνειν, λέγεται* (*ἐκ τῦ μύτζυνον, 'Ιτ.* muzzo, *μύζω, βλ.* Мóрда). *ἀλλὰ γὰρ ἅλις αἰσχρορῥημοσύνης ὀχλικῆς!*|.

Шишъ *βλ.* Ши. Шiю̀, *βλ.* Шью̀. Шiя, *βλ.* Шéя.

Шеломъ, *καὶ* Шоломъ *'Ρωσ.* = *Σλαβ.* Слѣмя (*μεσόδμη*), *λτ.* culmen, *κάλαμος, βλ.* Солóма, *καὶ* Шлéмъ.

Шкáфъ, Шкáпъ (*θήκη, συνήθ. ἀρμάρι*) *σκάφη, σκάφος, Γρμ.* Schaff, *συγγ.* Schiff (*βλ.* Шью)·ш=с· *καὶ παρὰ Σέρβοις* Штапъ=*Γρμ.* Stab (*ςύπος*), *καὶ* Штрк=*Γρμ.* Storch, (*πελαργὸς, ὃ τινες παρέβαλον πρὸς τὸ ςοργὴ, ςέργω* = *σποργὴ. τῦτο δὲ ἐκ τῦ ὀργὴ, ἱργὸς, ὅθεν, καὶ γοργὸς, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ τόργος* = corvus. *βλ. 'Ρείμ. λ. γοργῶ*). *χρῶνται δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ λέξεων οἱ Σέρβοι τῷ* Шт, *ἀντὶ* щ (*βλ.* Щавéль), *καὶ* Штица, *λέγυσιν ἀντὶ* Дщúца (*σανίδιον, βλ.* Дскà)· *ὥςε τὸ* Шт= Дщ, *καὶ* cm, щ. *οἱ δὲ Κροάται γράφυσι* sch,

ἀντὶ щ, *καὶ Καρνιόλ.* sh (ш), *ἀντὶ* shzh (щ).
Шквáра = Сквáра. | ш=с *'Ρωσ. ὡς καὶ* Шкý-
Шкáредъ = Скáредъ. | ра=скóра, *'Αλβ.* skiure.
Шквóрь, sskwor, *Βμ.* (*ὠτογλυφὶς, ὠτοδοίδυξ,*= *Σρβ.* уволажа. *ὠτοξύςης*), *συγγεν. σκάω=κσάω, κσέω, ξέω, ξύω, ξυηρὸν* (*σκFυηρὸν*)· *τὸ Κρ.* striga, *Κρν.* shtrigla=*λτ.* strigil, *ςρεγγὶς* (*ςλεγγὶς*), *ςέργω,* tergo.
*Шкúперъ (*ναύτης, ναύαρχος*) *τὸ Γρμ.* schiffer, *ἐκ τῦ* Schiff, *κατὰ διαλέκτ.* skipa, skepp, schipp, *κτλ. Γλ.* esquif, *'Ιτ.* schiffo, *σκύφος, σκάφος, σκάφη, λτ.* scapha, *ὅθεν σκαφίτης,* *καὶ* (*ὡς σκαφεὺς, σκαφήρης*), schiffer.
Шкýлъ, *Κρτ.* sshulya, *σ-κοῦλον=κῦλον, κοῖλον, κοίλωμα* (*σπήλαιον*)· *καὶ Βμ.* sskulina, *τὸ ῥῆγμα* (*λτ.* rima)· *καὶ τὸ Σκρτ.* koil (*ἄντρον, ναὸς*) = *κοῖλον, Γρμ.* hohl, *κύω,* Кýю. *τὸ δὲ Σρβ.* Чкáль (*ὀνόπορδον*) = *σκόλυς, -λυμος.* Чкáля, *Σ. καύκαλον,-λιον* [*ὅθεν* (*κ*= *τζ, αυ=ϛ*) *τζϛκάλιον* (*χύτρα*), *καὶ, βαυκάλιον,* bocal, *καῦκος, καυκίον,* cauca (*καύω, σκέω, -λω*), *σκαλὶς = Γρμ.* Schale, *κτλ.* (*κοῖλον*).
Шлéмъ, *'Ρωσ.* Шелóмъ (*περικεφαλαία. παρὰ Μοραβοῖς, γυναικεῖον κρήδεμνον*) *φαίνεται* = *κέλυμα = κάλυμα* (*ἐκ τῦ καλύβω, οἷον κέλμα, συγκοπ. καὶ μεταθ. κλέμα,* Шлéмъ· *ὡς τὸ κάλπη ἐκ τῦ καλύβη*), *ἔςι γέμην* (*ἕλω κέλω, λτ.* celo, *ἐλύω, ἐλύσσω*) = *ἔλυμα, μετὰ τῦ πνεύματ. σ-έλυμα* (*συγκοπ.* Шлéмъ). *πρβλ. Γρμ.* Helm (*περικεφαλαία*), *Δαν.* hialm,

Σβ. hjelm, *'Αγγ.* helm, *Γλ.* heaume, *'Ιτ.* elmo, *μσ. λτ.* elmus, helmus, *καὶ τὸ ἀρχ. Γρμ.* hellen (*καλύπτειν κρύπτειν. βλ.* Adelung. *λ.* Helm): *συγγεν.* Хóлмъ (*ὅλμος*, *ἕλω*).
Шлея́ (*ἱμᾶντες οἱ ἐπὶ τῶν ἐζευγμένων ἵππων, ὡς οἱ μασχαλιςῆρες*), *φαίνεται, σέλλια=ψέλλια, ψάλλια* (*δεσμά*). *ἔςι δ' ἴσως παρὰ τὸ* Силó = *σίλλον, σίλλα* (*ἴλλος, ὅθεν ἰλλάριον τὸ Σ. γιλλάριον, καὶ χυδαίως, γιαλλάριον, καὶ λατινικῶτ. καπίςριον*, capistrum, caput).
*Шлифýю (*λειόω=λτ.* laevigo), *λειFόω, ɉλειFόω* (*σλειβόω*), *τὸ Γρμ.* schleifen.(*ὡς τὸ ςιλβόω, ςίλβω ἐκ τῦ σίλβω, ɉίλFω, ἴλλω. 'Ρείμερ.*).
Шлю́, *Σλαβ.* Слю́ (*ςέλλω*), *σ-έλω, καὶ εἴλω, ἴλω, ἴλλω, σ-ἴλλω, -λάω*, Сылáю, По-сылáю (*ἀποςέλλω*) = *ἔλω, ἐλάω, „ἔλα, βάδιζε* (*'Ησύχ. καὶ ἐν τῇ συνηθ. ἔλα, ἐλᾶτε = ἄγε, ἄγετε*), *ἔλλετε = ἄγετε* (*Καλλμ.*). *ἐκ τῦ ἔλω, ἔλλω, ἴλλω, καὶ τὸ κίλλω, κέλλω, κέλευθος* (*μετὰ τῦ πνευματισεμ κ*), *καὶ ἔλλω = ἄλω, ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* aller· *ἢ δή φασι καὶ ἐκ τῦ Fάλω* (balo), *τὸ λτ.* ambulo. [*ἀλλ' ἔμοι γε τὸ* ambulo *δοκεῖ εἶναι οἷον ἀμβύλω* (*ὡς ἀμβάλλω*), *βύλω, ἐκ τῦ βύω* (*ὅθεν καὶ τὸ βύζω, βαβύζω, βαβύκτα = βάζω, βάδω*) = *βάω* (*βάλω*), *ὅθεν βηλὸς = βάνω, βαίνω*]. *ὡς δὲ κέλλω, ἐκ τῦ ἔλω, ὅτω καὶ τὸ* (*σέλω*) Слю, *καὶ τέλα=ἔλα* (*'Ησύχ.*)· *τ, σ, κ, πνεύματα.*
Шля́пка (*πῖλος*) *ὡς ἐκ τῦ* Шля́па *συγγεν. τῦ*

κάλπα (μεταθ. κλάπα), ἀντὶ (καλύπα) καλύβα, ἐκ τῦ καλύβω, ὅθεν καὶ τὸ Σ. καλπάκι, καλπάκι, Колпа́къ, Τϑρ. kalpak. (τὸ δὲ Πολ. Шля́пь = κάλπη· βλ. Шágъ)· τὸ δ' αὖ Шáпка (Шя́па) ἐκ τῦ caput, capa, κάπα, κάππα (καππάσιον. βλ. Ка́пище)· ὅθεν Γλ. chapeau, ἐκ τῦ 'Ιτ. capello, συνήθ. καπέλλον. οὕτω καὶ κυφαία, ἡ Σ. σκῦφια ἐκ τῦ κύφη (ἡ κεφαλή), πρβ. καὶ Τϑρκ. καὶ Ταταρ. Шáпка.

Шо́рохъ (ἦχος, ψιθύρισμα). Шоро́шу (ἠχῶ ἠρέμα, ψιθυρίζω), σαρύσσω = ψαρύσσω, ψαρύσσω ἐκ τῦ ψαίρω. „ λιγὺ πίτυς ψαίρει (Λϑκι.)· ὡς ἐκ τῦ ψαίνω, ψαινύσσω (ψ= ш=σ, κατὰ τὰ, σιτακὸς, ψιτακὸς, κτλ. βλ. Шепчу̀). τὸ δὲ Πολ. Шмер=murmur, μορμύρω, murmuro, ἐκ τῦ μύρω (οἷον μύρος μετὰ τῦ πνευματισμῦ ш = σ· ὡς, μῦς, σμῦς· μικρὸν, σμικρὸν, κτλ.).

Шпáга (σπάθη) σπάγα, σφαγὰ = σφαγεὺς, ὡς καὶ σφάγανον τὸ φάσγανον. βλ. Пажу̀. 'Εκ δὲ τῦ σπάθη, τὸ 'Ιτ. spada, 'Αγγ. spade, Γλ. éspadon, συγγ. Γερ. Spaten, Spathen, Spaden· ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ Шпáга τὸ г = д = δ, θ.

*Шпо́ра, Шпо́ры (κέντρον ἵππϑ). Шпо́рю (κεντῶ) σ-πέρω, σ-πείρω = πείρω, πέρω, Перу̀, πειρὰ, περόνη, ὅθεν τὸ συνηθ. σπειροῦνι= κέντρον, Σβ. sporre, 'Ιτ. spore, Γρμ. Sporn, Γλ. éperon, κτλ. βλ. Пру̀. ὡς καὶ Σ. πειρῦνι (τὸ ἐπιτραπέζιον δίκρανον).

Шпыняю (*χλευάζω*), *σπινάω*=*ψινάω*, *ψίνω*, *ἀντὶ* *ψέγω* (*ψέω*, *ψίω*, *ψάω*, *συγγενῆ*. *βλ.* Шучу).

*Штопаю (*βύω*), *τὸ Γρμ.* stopfen, *Σβ.* stoppa, *κτλ.* *μσ.* *λτ.* stoppo=*ςύπω*, *ςύππω*, *ςυπόω* [*συνήθ.* *ςουπόνω*, *καὶ ςȣμπόνω*, *κατὰ τὴν φίλην παρ' Ἕλλησι πρόσθεσιν τȣ̃ μ πρὸ τȣ̃ π*, *φ*, *β*, *ὡς ἐν τοῖς*, *ὄμβριμος*, *ὄβριμος*· *ὄμβρος* (*ὄμβρος*, *ὀρβὸς*, *ὀρφὸς*)· *ὄμπνη*, *ὄμπη* (*ὄπη*, *ὤψ*, *ὀπὸς*, ops, opis)· *γνάμπτω*, *γνάπτω*· *ὀμφὴ* (*ἔπω*), *κτλ.* *Οὕτω καὶ ἄλλα πλεῖςα τῆς συνηθ.* *ὡς*, *ἀμπώχνω*, *ἀμπώχω* (*ἀπάθω*)· *ὀμπλὴ*=*ὀπλὴ*, *κτλ.*], *συγγεν.* *ςείβω*, *ςίβω*, *λτ.* stipo· *ὅθεν καὶ* Штофъ, *τὸ Γρμ.* Stoffe (*ὑελίνȣ σκεύȣς εἶδος κυβικȣ̃*, *ὅμοιον τῷ τῆς Σ.* *μπότσα* = *βύττη*, *βύττις*· *καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ῥωσσίᾳ Ἕλλησι*, *ςόφα*) = *Ῥωσσ.* Стопа̀ (*εἶδος μεγάλȣ ποτηρίȣ*, *ἢ κρωσσȣ̃*, *καὶ μέτρȣ*), *ὡς ςυπȣ́μενον*, *ςεμφόμενον* (*ἐπιςεφόμενον ποτῷ*), *ἢ μᾶλλον ὡς ἐκ τȣ̃ σχήματος*, *κατὰ τὸ* Ступа, *ςȣ̃μβος*, *ςȣμβιςήριον* (*ἰγδίον*). *βλ.* Сшопа̀.

*Штркъ, *Σερβ.*=*Γρμ.* Storch, *βλ.* Шкафъ.

Штрафъ (*ποινὴ*). Штрафую (*τιμωρῶ*) *τὸ Γρμ.* strafen, *Σβ.* straffa, *Ὀλ.* straffen, *κτλ.* (*καὶ Τȣρκ.* straph = *ζημία*), *συγγ.* *ςράφω*, *ςρέφω*, *ςράβω*, *ςράβη*, *ςρέβω*, *ςρεβλόω*. *Ἰτ.* strappare, strappazzare, *κτλ.*

*Штурмъ (*κλύδων*, *ζάλη*, *λαῖλαψ*, *ἔφοδος*) *τὸ Γρμ.* Sturm=*λτ.* turba, *τύρβα*, *θόρυβος*, *β*=*μ*; *τύρμα*

ὡς ταρμύζω = ταρβύζω). ἤ ςρόμος = ςρόβος. βλ. καὶ Adelung.

*Штыкъ (ἡ συνήθ. βαγιονέττα, Γλ. bajonette), τὸ Γρμ. Stick, stechen = ςίζω, ςίξ.

Шуба (καυνάκη [Σ. γούνα, Гýня, κόνα, βλ. Кýна] πέλλα, λτ. pella, κτλ.) σύβα, σίβα, σύφος, σύφαρ. [καὶ σίββα, κίββα, κίβα, κύβη (κοῖλον σκεῦος), ὡς, σύφος, σίπυς, σιπύη = κύφος, σκύφος, σκύθος, κύτος (βλ. Ῥείμερ. λ. σῦς, σύφαρ, σιβύνη). Ἐκ τῦ σύφαρ, σύφα, καὶ τῆς συνηθ. τσύπα = γραῦς, ἐπίπαγος, ὡς ὁ τῦ γάλακτος, κτλ. (ὕτω καὶ τὸ σύφαρ), ἔτι δὲ καὶ ὁ λεπτὸς φλοιὸς, ὡς ὁ τῦ κρομμύου λοπὸς, cepa. Ἄλλο δὲ τὸ λτ. cœpa (κρόμμυον), κατὰ τὸ „κάπια, κρόμμυα (Ἡσύχ. = capita, κάπιον = caput, κεφαλὴ), ὑποκορ. cœpula, ὅθεν Ἰτ. cipolla, Γλ. ciboule, Γρμ. κοινῶς, Zippel=Zwiebel, Zwiefel. ἔςι δ' ὖν καὶ τὸ caput (κάπιον), συγγεν. κύφη, κυβὴ, κάφα, (κέφα, κωβὴ) κεφαλή.

Шуйй (ἀριςερὸς), συγγεν. σκαιὸς, σκαιϜὸς, λτ. scævus, ἐκ τῦ κάω, καύω, χάω. Παρβ. τὸ Γρμ. schäff, scheef, schief=κοῖλος, κυρτὸς· (καὶ τὸ Ἰτ. manco, ἐκ τῦ mancus, ὡς καὶ τὸ λαιὸς· διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἀριςερῶν μελῶν, βλ. Ῥείμ. λ. λαιός). Ἐκ δὲ τῦ scævus, σκαιϜὸς с=ш=χ, κ, σκευὸς, καὶ τὸ σκεύαξ, „σκεύακας τὺς εὐωνύμους (Ἡσύχ.)· ὅθεν ἴσως καὶ σκυὸς (σκυὸς, σκῦος, Шуйй, áя, ée). ἤ

= (γυδς, γ = χ = ш, χυδς) = γυιδς = Γρμ. Schooss· τὰ πάντα ἐκ τῦ γύω, κύω, χύω (Сую), κέω, κίω, σκεύω = σκαύω, καύω. Ἀλλὰ καὶ τὸ χυδαῖον τῆς Σ. ζερβὸς ὁ ἀριςερὸς (ἐκ τῦ Σ. γέρω ἀντὶ γύρω=κύρω, κύω, κυρτὸς, παρὰ τὸ γύω, γέω, γάω = κύω, κάω) = γερϜὸς = γυρϜὸς, γυρὸς, λτ. curvus. [οὕτω καὶ τὸ Σ. ζόμπος=γόμπος (γόμφος), γαμπὸς, γαμψὸς, καμβὸς, σκαμβὸς, γάμπω= κάμπω, κάμβω, κάβω, καύω, κάω. παρ' ὃ καὶ βόμβος παρ' Ἠπειρώτ. ὁ μικρὸς τὸ ἀνάςημα καὶ ναννώδης (β = γ· καὶ γ = ζ)· ἐκ δὲ τῦ βόμβος, τὸ παρ' ἄλλοις, βόμβηρος (ναννώδης, ἀντὶ γόμβηρος = κόμβαρος, καμβηρὸς, καμβυρὸς, -πυρὸς, ὅθεν πάλιν τὸ καμπέρης = καμπύλος [τὸ βόμβυρος ἐκλαμβάνεται καὶ ἐπὶ δαίμονος (ὡς τὸ κόβαλος, Γλ. Gobelin. βλ. Кую), ῷ συμφωνεῖν ἔοικε καὶ τὸ Γλ. vampire, ἀλλὰ τῦτό γ' ἴσως ὡς τὸ ἕτερον τῆς Σ. βῦμβαρος, καὶ βαμβῦλας, βαμβῦτσας (φάσμα λεγόμενον πρὸς τὰ παιδία)=βόμβυξ, βομβυλιὸς, Σ. βάμβυνας, βάμβυρος(τὸ ζωΰφιον) ἐκ τῦ βόμβυ]. Ἕτερον δὲ πάντῃ τὸ Σ. ζογκλὸς=ὀγκύλος, ἀγκύλος, (ἄγκος, ὄγκος, ἀγκὸς, ἀγκὺς), ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον ζαγκλὸς, καὶ ζάγκλη (βλ. Ῥείμ. λ. ζογγύλος), καὶ ζόγκος δὲ λέγεται ἁπλῦςερον (ὄγκας, ὀγκὸς, ὀγκὺς), καὶ παρά τισι βαρβαρικώτερον, τζαγγὸς, ὅθεν καὶ τὸ Ἰταλ. Zanco (ςρεβλὸς, ἀριςερὸς. βλ.

καὶ Жéзлъ, καὶ Кóгопь). πρόσθες καὶ τὸ Σ. τζαγανὸς (ὁ παρ' ἄλλοις, κάβυρος=καρκῖνος) = ζαγανὸς, ἀντὶ ἀγανὸς, ὅθεν καὶ Ἰσπαν. Zangano (ἄγω, ἀγνύω, παρ' ὃ καὶ τὸ ἄγκος ὄγκος, ancus, uncus, ἀγκύλος), ὡς ἀγκυλοχήλης ἀμέλει τοι ὁ καρκῖνος. οἶμαι δὲ καὶ τὸ βαρβαρόςομον τῶν Βυζαντινῶν ζάγγρα ζάγγρα, καὶ τζάγγρα (τόξον), παρὰ τὸ ζάγκλος, ζάγκλον, ζάγκλη (δρέπανον) παρεφθάρθαι, ρ=λ, (διὰ τὸ ἀγκύλον τοῦ τόξου, ὡς καὶ τὸ Γερμ. Bogen, ἐκ τοῦ bagen = βάγειν, ἄγειν ἀγνύειν), ὅθεν καὶ ζαγγράτωρ (τοξότης), κτλ. ἢ καὶ ὡς ἐκ τοῦ ζαγκρὸς, κατὰ τὸ ἄγκυρα (ἀγκὺς, ἀγκυρὸς), καὶ ἡ τζογγράνα δὲ (οἶμαι) τῆς Σ. (κτεὶς ἀραιὸς· παρὰ Θετταλοῖς. βλ. καὶ Шéрохъ). ἐκ τοῦ ζαγγρὸς, ζογγλὸς (ζάγκλη). τὸ δὲ Σ. ζαβὸς (ςρεβλὸς, καὶ ἀσθενικὸς) = καυὸς (γαυὸς, γ = ζ), χαυὸς, cavus].

Шýйца, σκαιὰ,-ῖτζα,=λαιὰ (ἡ ἀριςερὰ, ἐλλειπ. χείρ. ὡς τὸ Десни́ца, βλ. Десны́й). συγκοπ.

Шýнца, βλ. Δοβρόβ. 309. (ш=σκ).

Шýмъ (βόμβος, ἦχος) τὸ Γερμ. Summen, summen· Шумлю̀ (βομβῶ, θορυβῶ) ὀνοματοποΐα, ὡς τὸ σίζω, σισμὸς, σιγμὸς [οἷον σιμὸς (χωρὶς τοῦ γ. ὡς, ῥῆγμα, λτ. rima]· ἰωμὸς=ἰωγμ. σαμάριον=σαγμάρ.), συμὸς, ἐκ τοῦ σύω (πρβλ. καὶ ψύω, ψάω, ψαίνω). βλ. Ῥείμ. λ. σύω, ψάω].

Шýринъ (γυναικάδελφος), ξενικὸν, παρηχεῖ δὲ

πρὸς τὸ σ-εἰρην (εἴρην, ἔρην, συγγεν. ἔορ, ὄορ = συγγενής. Ἡσύχ. βλ. Сестрà). βλ. Ῥείμερ. λ. δαρ.

Шучу̀ (ἀςεΐζομαι, παίζω, χλευάζω), σύζω = ψύζω, ψύω (βλ. Шáрю), ὅθεν ψιάω, ἐψιάω, κτλ. [ψίω = σίω, Πάφιοι· καὶ ψύω (πτύω) σπύω, λτ. spuo, sputum, Γρμ. spotten (χλευάζειν) = ψύττειν ὡς καὶ ψίω, ψέω, ψέγω, καὶ ψύω, ψύδω, ψύθω, ψεύδω, βλ. Шпыня́ю]. Шу́тъ (ἀςεῖος γελωτοποιός), ψύδων, ψύζων, ψυδνὸς (ὡς ψιδνός). Шу́шера (πράγματα, ἢ πρόσωπα ὀτιδανὰ), ὡς ψέδια, ψυδρὰ κτλ.

Шью̀, Σλβ. Шiю̀ = σύω (ὅθεν κασσύω, καττίω = κατα-σύω, ἴσ. ἀντὶ σκύω [ὡς, σύλον ἀντὶ σκύλον] = σκάω, σχάω (ὡς τὸ ὄπεας ἐκ τῦ ὀπῆ, καὶ τὸ χῆλον ἐκ τῦ χάω σχάω. βλ. Шúю), λτ. suo, sutor = Шве́цъ (σϜύτης), κτλ. Шúпикъ (εἶδος πλοίυ μακρῦ) παράγεται συνήθως ἐκ τῦ Шiю, ἔςι δ' ἴσως = σκύτος, σκύθος αἰολικ. ἀντὶ σκύφος, σκάφος, βλ. Шкúперъ.

Щ.

Щ, щ, Щ, щ, Ῥωσσικ. (Шча, σστζιὰ, Γρμ. schtscha) = σκ, σχ, σδ, στ, χ, τ. Τὸ щ σύγκεται ἐκ τῦ ш, καὶ τῦ τ προσκολληθέντος πρὸς τὴν βάσιν τῦ ш (οὐ γάρ οἶμαι

τὸ τῦ γράμματος εἶδος σύνθετον ἐκ τῦ с *ἢ* ш, *καὶ* ц· *δηλοῖ δὲ καὶ πολλὰ Σερβικὰ καὶ ἄλλων Σλαβονικῶν διαλέκτων ὀνόματα ἐν οἷς γράφεται* шт, *ἀντὶ* щ. *βλ.* Щавéль). *τῦ δὲ φθόγγυ τῦ* т *εἰς τὸν καὶ παρ' Ἰταλοῖς καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσι εἰθισμένον τρισμὸν, τσ, τζ,* ч, *μεταπεσόντος, προςεθέντος ἅμα καὶ τῦ συριςικῦ* ш, *προῆλθεν ὁ φθόγγος τῦ* щ (Шча). *Ἔςι τοίνυν κυρίως τὸ* щ= *στσ, ἢ σδσ,* (т=ч), *στζ· ἐπεὶ δε τὸ* т *καὶ*=*κ, διὰ ταῦτα καὶ τὸ* щ *ἀναλογεῖ πρός τε τὰ σκ, σχ, καὶ πρὸς τὸ κ καὶ χ, χωρὶς συριγμῦ, ὡς καὶ πρὸς μόνον τὸ τ, καὶ τὸ τῦτυ ἰσοδύναμον δ* (*βλ. ἐφεξῆς. βλ. καὶ* ц, ч, *καὶ λέξ.* Тóщій, *καὶ* Шкáфъ, *καὶ Μέρ. Α. Ἀλφαβ.*). *Ἔςι δὲ καὶ ἐν τῷ* (*μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρυ ἀνάβασιν ἀπὸ τῦ ἑλληνικῦ ἐκτυπωθέντι*) *Κοπτικῷ Ἀλφαβήτῳ ἀσιανὸν γράμμα* щ (scei), *ἀλλὰ τὸν τῦ Σλαβονικῦ Ἀλφαβήτυ Ἕλληνα πατέρα ὁ μᾶλλον, οἶμαι, πρὸς τυτὶ τὸ ςοιχεῖον ἢ πρὸς τὴν δύναμιν ἀπιδόντα τῶν φθόγγων ἐξ αὐτῶν δὴ τῶν οἰκείων τοῖς Σλάβοσι ςοιχείων* ш, т, *τυπωσασθαι τὸ* Щ.

Щавéль, *Πολ.* szczaw, *καὶ* szczawik=*ὀξαλὶς, ὀκσαλὶς* (*ὁ-σκαϜλὶς, ὁ-σκαϜελὶς, σκαϜλὶς, ὡς Σ. ξινήθρα*=*ὀξινήθρα, Γλ.* osseille), *Σρβ.* Шштавлье, *Ἰλλ.* sctavje, *Βμ.* sstjowik· [щ= шт (*βλ. ἀνωτέρω*) = *σκ, κσ* (*ξ*). *οἷον ςαϜλὶς, ἀντὶ σκαϜλὶς, ξαϜλὶς. βλ.* Щавý,

Щеня́, Щиплю́, Щего́ль, κτλ. καὶ ἐν ἀρχ. κώδηξ. Аште (ἄστε) ἀντὶ Аще, ἄςκε, κτλ. βλ. καὶ ócщь· καὶ τὸ Κρτ. schav=Щавъ= ὀξυλάπαθον, λάπαθον].

Ща́вство, Σλαβ. (ὀκνηρία) σχαυςϜὸν (σχαύω= χαύω, χαῦνος, χαυνότης)· καὶ Ща́вствую (χαύνως διάγω, θρύπτομαι, τρυφῶ).

Щажду̀, 'Ρωσσ. Щажу̀ (φείδομαι, ἀπὸρφ. Щадѣти, -дити, ὡς ἐκ τοῦ Щаду̀), σχάδω, σχάσδω, σχάζω=σχέζω, σχέδω, -θω (κρατῶ, ἐκ τοῦ σχέω=ἔχω, ἔξω, ἴσχω, βλ. 'Ρείμ. λ. σχάζω), σχεδρὸς, σκεθρὸς=Ще́дръ(οἰκτίρμων, κυρίως τλήμων, καρτερικὸς, tolerans· καὶ ὡς ἐκ τῆς τοῦ οἰκτίρμονος σημασίας, 'Ρωσσικῶς=ἐλευθέριος), καὶ Βμ. ssljedry, Πολ. szczodry (βλ. Щаве́ль). Щедро́та, οἷον σχεδρότης (οἰκτιρμὸς), κτλ. Ἴσως δ' ἄντις ἐκλάβοι μᾶλλον ἀνάλογον αὐτὸ δὴ τὸ σχάζω (οὐκ ἀντὶ τοῦ σχέω, -θω), ἀλλ'=σχίζω (ἐκ τοῦ σχάω, χάω, κάω), κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ φείδομαι (σχίζω). βλ. Прощáю.

Щебечу̀, - тати (ἐπὶ ὀρνιθαρίων, σ-τυβίζω), τιτυβίζω, τιτθιβίζω· ἢ ὡς τὸ Γρμ. zwitschern, συνήθ. τσιτσυρίζω (τσϜιτσυρίζω)=τιτυρίζω (τίτυρος, σίσυρος, σίτυρος, σίττω, σίζω, Γρμ. zischen), ὅθεν καὶ τὸ Πολ. szczebiot, Βμ. sstebet=щтѣбетъ.

Ще́гла, Щóгла (ἱςὸς πλοίου), ἐκ τοῦ Γρμ. Segel (ἱςίον, ὕρμενον· ὡς καὶ τὸ ἱςίον, ἐκ

τȢ ἰςὸς)=λτ. sagum=σάγος (ὡς σαγολαίφεια, κτλ.). ὅθεν καὶ ὁ τῆς συνηθ. σαγιὰς (εἶδος ἐπανωφορίȢ, καθὰ καὶ σαγομάντιον ἐκ τȢ σάγος, μανδίας = χλαμὺς· Μ. ἐτυμ.). βλ. Δοβ. σελ. 171.

Щегòлъ (ἀκανθὶς, ἀκανθυλλὶς, λτ. fringilla carduellis, Γλ. chardonneret, 'Ιτ. cardello, carderilla, ὅθεν καὶ ἡ συνήθ. καρδερίνα), Κρ. Штиглецъ 'Ιλλυρ. Спаглинъ, κτλ. συγγεν. Γρμ. Stieglitz, Stiglitz (καὶ Distelfing), παρὰ τὸ steige = ςείχω, Стигỳ, ςίχω, ςοίχω (διὰ τὴν ταχεῖαν ἀναῤῥίχησιν τȢ πτηνȢ. Adelung). ἡ δὲ παρ' ἄλλοις καρδερίνα λέγεται Σ. (ἐν Θεσσαλίᾳ) καὶ, ςριγαλινὸν, ςριγληνὸν, παρενθέσει τȢ ρ, (ὡς, ςρυφνὸς, ςυφνὸς), οἷον ςιγληνὸν= Спаглинъ, ςιγηλὸν, ςιχηλὸν, ἀντὶ ςιχηρὸν· ὥςε τὸ Щегòлъ εἴη ἂν οἷον Стегòлъ=(ςεγὼν, ςεχὼν), ςειχῶν, ςέχων, ςείχων, ςίχων, [ἔςι δὲ καὶ Στίχων κύριον ὄνομα κυνὸς, ὡς καὶ Σπέρχων, κτλ. Ξνφ.].

Щéголь, Щóголь [ἐπιθυμητὴς, amateur, καὶ θρυπτικὸς, Γλ. petit-maître, συνήθ. μορφέλης, καμαρωτὸς, σειςὸς καὶ λυγιςὸς, γλυψίδης (κατὰ τὸ γλαφυρὸς), κτλ. καὶ κοκονάκης ἐκ τȢ κοκόνα=κυρία, δέσποινα, ὅπερ οὐκ οἶμαι παρὰ τὸ κόκκων (κόκκος), ἀλλὰ μᾶλλον= κόνα =γόνα, γύνη, γυνὴ, ἀρχ. Γρμ. kona, qüan, quän, 'Αγγλ. queen (βλ. Женà), κατ' ἀναδιπλασιασμὸν κοκόνα, ἢ καὶ, κοκ-

κόνα, ὡς, κοκκύαι, καὶ κοκύαι ἐκ τῦ κύω, κτλ.]. *τὸ γῦν* Щéголь, *ἐκ τῦ λτ.* singulus (singularis) = *σ-ἴγγυλος, ἴγγυλος, παρὰ τὸ ἴγγα = ἓν· Πάφιοι.* (*Ἡσύχ. ἐκ τῦ ἕν, ἕνα, εἴν, εἴννα, νν = γγ, εἴγγα, ἴγγα*). *παίζων δ' ἂν τις κατὰ ψευδῆ παρήχησιν παραβάλοι τὸ* Щéголь *καὶ πρὸς τὸ κίγκλος, οἷον σ-κίγκολος* (*ἐκ τῦ κέλλω, κέλλω, λτ.* cello, cillo, *κικίλλω, κίκιλλος, κίγκιλος, κίγκλος, τὸ πτηνὸν τὸ καὶ κίλλυρος, καὶ σεισοπυγὶς, συνήθ. σεισυράδα, καὶ κωλοσῦσα*=Трясогýзка), *ὅθεν καὶ κιγκλίζομαι, -λίζω* (*κιγκλέω*), Щеголяю (*θρύπτομαι ὡς οἱ γλαφυροί*).

Щекà, Щокà *'Ρωσσ. καὶ Πολ.* = *σιαγών* (*κατὰ παραφθοράν, σιαγὰ,* Щакà, Щекà), *ἡ, συγγ.* Сѣку, seco? (*ὡς ἐκ τῦ μάζω, μάσσω, μάςαξ, τὸ λτ.* maxilla· *ὡς ἂν εἴποις, μασσάλη· ὡς,* axilla = *μασχάλη*).

Щекочỳ (*γαργαλίζω*). *βλ. τὸ συγγεν.* Скокщỳ (*ξυξῶ, -κσῶ, ξυκυκσῶ, ξυξύω=ξύω*), *Γρμ.* kitzeln.

Щекочỳ (*ἐπὶ φωνῆς κίσσης*), *σ-κοκκάζω, κοκκύζω. τὸ Πολ.* Щек = *ὑλακή*, szczekać, *ὑλακτεῖν, οἷον κακκάζω, γαγάζω, κτλ. ὅθεν καὶ* Щукòтъ (*κρότος*), Щукотю̀ (-кочу) *κροτῶ, κτλ.*

Щелкáю, Щолкáю (*νοβακίζω, ἢ νοβακκίζω, ἤτοι, συμψοφῶ τοὺς δύω δακτύλους.* 2, *κολαφίζω, κονδυλίζω*), *συγγεν.* Толкáть, Толкáю· *ὃ παρὰ τὸ* Клйку, -кну, чу, *κλάγω* (*οἷον μεταθ.* Кйл-

ку, *κέλγω*, Шкélку), *κλάζω*, *κλάγγω*, clango *Γλ.* claquer, *κτλ. ὀνοματοποιΐαι.*

Щёлокъ, *βλ.* Щóлокъ.

Щéль (*σχίσμα*, *ῥῆγμα*, *Γρμ.* Ritz, *ὡς ῥῖξις*, *ῥήσσω*, reissen). Щеляшься (*σχίζομαι· ὡς ἐκ τῦ* Щеляю, Щелю), *σκάλω* (*α* = *ε*, *σκέλω*) *σκαλέω*, *Γρμ.* schälen, *σκύλω*, *σκύλλω*, *σκύλμα*, *σκάω* = *ξάω*, *σκαύω*, *σκάβω*, scabo, *σκάπω*, *καὶ σχάω*, *σχάζω*, *σχάσμα*, *ἐκ τῦ καύω*, cavo, *κάω*, *κύω*, *κτλ.*

Щемлю (*πιέζω*, *θλίβω*. *ὡς ἐκ τῦ* Щему), *ςέμω* = *ςέβω*, *ςέμβω*, *ςείβω*, *ςίβω*, *ςίπω*, stipo, (*β* = *μ*. *αἰολικ. ὡς καὶ ςόμος* = *ςόβος· ςύμος* = *ςύπος· καὶ στ* = *τσ* = *τζ*, *στζ*)· *ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ Σ. τσαμπίον* (*βότρυς*) = *σταμπίον* = *ςαπίον*, *ςαπὶς* (*ὅθεν ςαφὶς*), *ςάφυς*, *ὅθεν καὶ* (*ςάφυλος*), *ςαφυλή* (*ςάπω* = *ςείπω*, *ςείβω*), *ὅθεν*, *ἴσως*, *καὶ τὸ* '*Ιτ.* Zampa, *κτλ. οὕτω λέγομεν καὶ*, *τσύμπυρα* = *ςέμφυλα*. *τὸ δὲ τσύβαλα* = *σκύβαλα* (*σκ* = *τσ*).

Щеня, Щенéцъ, Щенóкъ, *σκύμνος*, *σκύλλαξ*, *σκύλαξ* (*ν* = *λ*· *σκύναξ*, Щенéцъ), *συνήθ. σκυλάκι*, *σκυλίον*, *ἐκ τῦ σκύλλος*, -*λος* (*κύελος*, Кóбелъ, *παρὰ τὸ κύω*), *ὅθεν καὶ τὸ κύων*, *ὗ ἡ γενικ.* (*ὡς ἐκ τῦ κὺν*) *κυνός*; *λτ.* canis, *Γλ.* chien, *πληθυντ. αἰολικ. κῦνες* (*ὡς ἐκ τῦ κύων*, *κὺν*), *Γρμ.* Hund [*κοὺν*, *κὺν*, *μετὰ τῦ* d, *ὃ μάλιςα φιλῦσιν ἐν πολ-*

λοῖς αἱ Γερμανικαὶ καταλήξεις, κατὰ τὰ wehen, Wind· ῥὴν, Rind· sanus, σά(ν)ος, sound, gesund· ὕλη (ὕλη, sylva) Wald, Wild· μήνη, Mond· καὶ, ψάμμος, σάμμος, σάμ-ος, Sand, κτλ.], Λετ. sunis, Ἀρμν. schun, Σκρ. schunaka, κτλ. ἐκ τοῦ κύω, κύμενος (κυόμενος), καὶ τὸ (κύμνος), σκύμνος. Σρβ. Штене, Штенацъ (шип, ἢ сш = щ = σκ, βλ. Щавéль). Щéная (κύων ἔγγυος), ὡς κύουσα (οἷον κύνουσα ἢ σκύννα = κύνκα, κύνα, κυνάς). Щенóчекъ, σκυμνίσκος, κτλ. καὶ τὸ Βουλγαρ. (καὶ Ταταρικὸν) Кýче (κύων), φαίνεται συγγεν. κύζω, σκύζω, ἐκ τοῦ κὺς (κύων, κὺν), κοὺς (βλ. Ῥειμ. λ. σκύζω), ὅθεν καὶ Σ. ἐπιφώνημα πρὸς κύνας, κούτσ, κούτσ! τοῦ δὲ Кýче συγγεν. ἂν εἴη καὶ τὸ Σλαβ. καὶ Ρωσσικ. Сýка (κύων, ἡ), οἷον κοῦκα, ὡς παρὰ τὸ κούω, κύω, χύω (Сýю), ὅθεν καὶ διπλασιασμ· κοκύω, παρ' ὃ κίκυς (βλ. Ῥειμ.). καὶ κοκύαι, κοκκύαι = γονεῖς. ἢ καὶ κοχύω (χύω), κόχος (δαψιλὴς ῥοῦς), κόχη, κόχα (κοῦχα, Сýка), ἡ ῥᾶσα κύουσα καὶ οἷον χύουσα, διὰ τὴν περὶ τὴν λοχείαν ῥασώνην· τὸ δὲ τῆς Σ. κουττάβιον (ὁ σκύλαξ, καὶ καθόλου = σκύμνος, θηρίον νεογνὸν), ἴσως ἐκ τοῦ κόττος (κεφαλὴ), κότταβος (καὶ κάττος, λτ. catus, catulus)? ἢ, κῦθος (σπέρμα, κύημα), κύτος, ὑποκοριστικ. κυτάβιον (-φιον, ὡς, μύρον, μυράφιον, χωράφιον, κτλ.), συγγεν. κὺς, κυνός?

Щер (щéрю), ὅθεν *Πολ.* szczerzyć, *Βμ.* sstiriti, *Σρβ.* καὶ *Κρτ.* церитисе = σαίρειν [ἐκ τῶ σάρω, ὅθεν καὶ (σάρδω) σαρδῶν, σαρδωνίζω, καὶ (σάρκω), σαρκάζω. βλ. 'Ρεἰμ. λ. σαρκάζω (щ=στζ=τζ=σσ, σ. ὡς Σ. κνίσσα (-τζα), μεταθ. τζίκνα). *Δοβρόβ.* σελ. 173.

Щепóть, Щепóтка (ὅσον ἄν τις λάβοι τοῖς δύω ἢ τοὺς τρεῖς δακτύλους συμβάλλων, Γλ. pincée), ὡς τὸ συνήθ. τσυμπητὸν, τσυμπιά, τσύμπημα (οἷον τσυπητὸν), βλ. τὸ συγγεν. Щиплю.

Щербúна, ἐκ τῶ Щерба, *Κρν.* shkerbina, sherba, shkerba (χάραγμα, χάσμα, ῥῆγμα, τρύπα, χάλασμα), συγγ. σκάρω, *Γρμ.* scharren, scheeren, Scharte, σκάριφος (συγκοπ. σκάρφος, σκάρφα)· τὸ δὲ σκάρω = κάρω = χάρω, χαρύω, χάρυβος (ὡς, χάρυβδις), χέραβος, Σ. χάρβαλον, χαρβάλα, (χαρβάνα, Щербина).

Щéркъ, *Πολων.* καὶ *Βμ.* Штѣрк [κάχληξ, τὸ λτ. glarea· καὶ χάληξ, ὅθεν τὸ calx, calculus, καὶ κόχλαξ, κος, Σ. χοχλάκα ἐκ τῶ κόχλος, ἀντὶ κόχολος (= Цóколь, ὅθεν παρ' ἄλλοις τὸ Σ. τζαγίλι), κόγχλος, κόγχυλος, ὀγγύλος], συγγ. σκερὸς (σκέραξ, Щéркъ), σκίῤῥος (=ξερὸς, ξηρὸς, σχερὸς, χέῤῥος)· τὸ θέμα χάρω, κάρω, κέρω, ὅθεν κέρχω, κτλ. ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τραχύτητα· ὅθεν καὶ τραχέων σωμάτων ἦχον τεμνομένων, κτλ. (βλ. 'Ρεἰμ. λ. χαράσσω)· βλ. καὶ Шéрсть, καὶ Хрáщъ.

Щéть, Щетúна (*χοίρου θρὶξ*), *ἐκ=σκύτα, σκυτίνη*(*βλ.* Чупрýнъ)· *ἀλλὰ μᾶλλον=λτ.* seta, *χαῖτα, χαίτη* (*ὡς χάληξ, χάλιξ*, silix), *'Ισπ.* seda, *Γλ.* soje (de porc), etc. (*μετὰ τȣ̃ πνεύμ. σ, σ-χαίτα, σχ = σκ =* щ).

Щечý, -щúть (*κλέπτω, ὑφαιροῦμαι*) *σχέζω, σχέδω, σχέθω* (*κρατῶ*). *ἢ σχάζω, σχέζω= σχίζω* (*χάω, χάδω, χάω, κάω, κύω, κύθω. βλ.* Хúщу).

Щù (*ζωμὸς κράμβης, τῆς Σ. ἀρμιᾶς, ἐκ τȣ̃ ἅλμη*)=(*ὁ*)*στζὺ*, (*ὁ*)*σκὺ = ὀξὺ, ὀξὺς* (кис-, скис, ски, ск = щ), *βλ.* Кúслый.

Щúкаю (*ἀπομύττω τὸν λύχνον=Γλ.* moucher, *συνήθ. ξεφτιλίζω, καὶ κωμικῶς, ξεμυξιάζω· ὡς ἐκ τȣ̃* Щúку), *ψίχω, ψέχω* (*ψ = σκ, κσ, ὡς, ψάω, ξάω, σκάω*), *καὶ ψήχω* (*κόπτω, τρίβω, ὡς καὶ Σ. κόψε τὸ φιτίλι*).

Щиплю́ [*κολάπτω, ἐπὶ πτηνῶν· 2, τίλλω, ἐκλέπω, δρυμάσσω, Σρβ.* Шпинáти (*βλ.* Щавéль) *ὡς ἐκ τȣ̃* Щипý] *τσύπω, πῶ, συνήθ. τσυμπῶ=στύπω, τύπω, τύμπω* (*ὅθεν τύπανον, καὶ τύμπανον μετὰ τȣ̃ ϛομφάζοντος μ*), *τύπτω· ὡς καὶ ϛυπάζω* (*ϛυπίζω*) *συνήθ. ϛȣμπίζω, κτλ. ἔϛι δὲ τὸ τ καὶ στ = σ = τζ* (*στζ!*), *ὅθεν καὶ ἄλλα τῆς Σ. πολλά, καὶ τῶν Βυζαντίων τὸ τσυμπλίδα* (*σπινθὴρ*)*=ϛυμφαλὶς, -λίδα ἀντὶ ϛυφλὴ* (*ἐκ τȣ̃ ϛύφω = θλίβω· ὡς καὶ ϛράγγω, ϛράγξ*), *ϛυφλὸς = ϛυφελὸς* (*ϛυφὸς, πεπυκασμένος, σκληρὸς*), *βλ.* Кро́пля· [*τὸ δὲ τύ-*

πω = δύπω, δάπω, Дýпу (βλ. Дупло̀), δέπω, δάπτω (δαρδάπτω)· καὶ ὁ τύπος = κτύπος = δόπος, τόπος, δέπος, κτλ. βλ. ʽΡεὶμ. λ. ϛυπάζω καὶ δάπτω]. Щипéчъ (ῥύγχος), καὶ πληθ. Щипцы́, τὸ συνήθ. (τσυμπὶ) τσυμπίδιον [= λαβὶς, οἷον πυράγρα, ὀδοντάγρα, ἡλάγρα, κτλ. Γλ. pincettes, ἐκ τȣ̃ pincer (τσυμπω̃), συγγεν. pingo, pango (πήγγω, πάγγω), πήγω, πάγω, πήγνυμι]. Щипцѝ καὶ αἱ χηλαὶ τȣ̃ καρκίνȣ, μεταφορ. διὰ τὴν ὁμοιότητα (ὅθεν καὶ „πυραγρέτης καρκῖνος = πυράγρα·ʼΕπίγρ.). τὸ δὲ Κρτ. Щепцѝ = δάκτυλα, ἄρθρα. [ὅτι καὶ τὸ λτ. forceps, forcipes (χηλὴ, καὶ ψαλὶς, καὶ ἡ λαβὶς, κυρίως ἡ πυράγρα), ἐκ τȣ̃ ἀρχ. formucapes (formus, capio), οἷον, φερμο-κάπτης (φέρμὸς = θερμὸς, θερμὸν, ἀντὶ πῦρ. οὕτω καὶ νῦν τὸ πῦρ ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας καλεῖται ἔϛιν ἧ τῆς ʽΕλλάδος, λαμπρὸν, καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς, ἄψιμον, συνηθέϛερον δὲ, φωτία. βλ. Ýгль]. βλ. καὶ Щепóть.

Щи́рый (γνήσιος) κύριος? (genuinus, proprius) Πολ. czzéry, szczyrny (ἀντὶ Чи́рый? ὡς, Щýдо = Чýдо).

Щи́тъ (ἀσπὶς, θυρεὸς), σκῦτος, λτ. scutum, καὶ scutarium, συνήθ. σκȣτάρι (ἐκ τȣ̃ σκύτος, καὶ τὸ συνήθ. σκουτίον)· τὸ δὲ σκύτος (= δέρμα), ὡς τὸ βῶς, βοῦς, ῥινὸς = ἐκ βοείȣ δέρματος ἀσπὶς (ʽΟμ.)· ὅθεν Защищáю (щищáю) = ὑπερασπίζομαι (ζα-σκυτόω=

σκύτει, δορᾷ καλύπτω). βλ. Тáрчъ, καὶ Джйдъ.

Щóлокъ, Щéлокъ (κονία, ςακτὴ κονία, ῥύμμα)=σδόλος, ζόλος, ψόλος (ο = ε), σβόλος, ἄσβολος. συγγεν Золà (ὡς, σδόλος = σβόλος, ἄσβολος, ἀσβόλη). βλ. καὶ Спýдъ.

Щỳ = Счỳ (βλ. Сéчъ, ὃ συγκέκοπται ἐκ τῦ Сечỳ, καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἄῤῥητον Сею, с=χ, χέω (χύω. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Сырь, Сыростъ (ὑγρασία, νοτίς), ὡς ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ Сыру, Сыю = χύω, χύσω, σ = ρ, χύσις (ὡς καὶ τὸ νοτίς ἐκ τῦ νέω, νείζω, νίζω, νίγω, νίφω, ningo)· ὅτως ἐκ τῦ ἀῤῥήτυ сею, -рỳ καὶ τὸ κακέμφατον Срỳ (χέσ. σ = ρ)· πρβλ. τὸ Τυρκ. schitzmek.

Щýдо (τέρας) = Чýдо· ὅτω καὶ Щýю (ὅθεν Щýдь (αἴσθησις καὶ ἦθος, τρόπος, φύσις) = Чýю, Чýвствую.

Щýпаю (ἐφάπτομαι, ψαθάλλω, βλιμάζω ὄρνιν· καὶ Щýпъ = καθετὴρ πρὸς τὸ ἐσμάσσεσθαι καὶ ἐσαφᾶσθαι ἐπιτήδειος. ὡς ἐκ τῦ Щýпу) ἴσως, ψύφω=ψέφω, ψάφω, ψαύω, καὶ (φ = χ), συνήθ. ψάχω, ψάχνω (ὡς καὶ ψήχω). τὸ Γρμ. schuppen (τρίβειν)= ψέφειν = ψώχειν (ψ = σκ. βλ. Щикаю). ἢ γῦν πιθανώτερ. καὶ Щýпаю, συγγεν. Щиплю.

Щýрю (καμμύω). Щýрюся (ἰλλώπτω)=σκύρω (ὅθεν σκυρθάνιος) = σκάρω, ὅθεν σκάρδω, ὅθεν (σκαρδαμὺς), σκαρδαμύσσω = καμμύω.

* *

Ъ, Ы, Ь.

Περὶ τῶν τριῶν τετωνὶ γραμμάτων εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ. καὶ περὶ 'Ονόματ. σελ. 114), λέγομεν δὲ καὶ ἤδη ἐκτενέστερον. 'Αμφότερα τοίνυν τὰ τελικὰ ἡμίφωνα τό, τε Ъ (ερъ, Jerr, *γιέῤῥ*), *καὶ τὸ* Ь (ерь, Jer', *γιέρ'*), *οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ ἢ αὐτὸ τὸ φωνῆεν Ε, συνημμένας ἔχον τὰς πλαγίας (τήν τε μέσην καὶ τὴν κάτω), καὶ ἀπεστραμμένην μὲν τὴν ἄνω ἐν τῷ* Ъ, *ἀποτετμημένην δὲ παντάπασιν ἐν τῷ* Ь. *Εὑρίσκεται δὲ δήπου καὶ ἐν 'Ελληνικοῖς χειρογράφοις (τοῖς ἀπὸ τῦ* Ε *αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς) ϐ = ε (ὅθεν καὶ τὴν ευ δίφθογγον γράφομεν καὶ ἤδη ϐ), καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λτ.* є *πέπλασται ὡσαύτως ἐκ τῆς ἄνω πρὸς τὴν μέσην πλαγίαν συγκεκλασμένης· μαρτυρεῖ δὲ τύτοις καὶ τὸ* Ѣ, *ὅ, γε καὶ αὐτὸ μεμόρφωται ἐκ τῦ* Ε (*βλ.* Ѣ). *Πάντων δὲ μέγιστον τεκμήριον τόδε ἐστί· τὰ γὰρ* Ъ, *καὶ* Ь *ἐν τέλει λέξεων ἀναπληρῦσι τὸν τόπον τῦ Γαλλικῦ ἡμιφώνυ* e· *οἷον τὰ Γαλλιστὶ γραφόμενα* trône, trope, polype, dôme, *κτλ. οὐκ ἄλλως, ἢ* Тронъ, Тропъ, Полипъ, Домъ, *καὶ προφέρυσι καὶ γράφυσιν οἵτε 'Ρῶσσοι καὶ οἱ ἄλλοι Σλάβονες (οἱ χρώμενοι γράμμασι Σλαβονικοῖς), ἀντὶ τῶν, δόμος, θρόνος, τρόπος, πο-*

λῦπος (πολύπες), ὡς καὶ λτ. thronus, domus, tropus, κτλ. Ἰταλιςὶ δὲ trono, tropo(u=o). τὸ δὲ Γαλλικὸν e αὐτό πε ἐςι τὸ τῆς Ἑλληνικῆς κλητικῆς ε (θρόνε, τρόπε), ἐκ τε̃ ο τῆς ὀνομαςικῆς μεταπλασθὲν (τρόπο-ς, κτλ.)· καὶ τὸ e δὲ, τὸ τῶν Λατινικῶν καὶ Σλαβονικῶν ἐδετέρων ληκτικὸν, ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ τῶν ἑλληνικῶν ο (βλ. Тόй). Καὶ μὴν καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν λέξεων τῆς ἀρχαίας Σλαβονικῆς εὕρηται προφανῶς τὸ μὲν Ђ ἀντὶ τε̃ e, οἷον, Оцьпть, ἀντὶ Оцепъ, Дьнь=Дéнь, κτλ. καὶ ἐν ἀρχαίοις κώδηξιν ь=ѣ (=e), οἷον Свьшіпь-ся ἀντὶ Свѣпшшься (βλ. Δοβρόβ. σελ. 72). τὸ δὲ Ђ ἀντὶ ο, οἷον, плъпь = плошь, пъщъ = пощъ, пълнъ = полнъ (ὡς καὶ съ, въ = со, во), κτλ. ἔςι δὲ δῆπε συνηθεςάτη ἡ τε̃ ε εἰς ο μεταβολὴ, καθὰ δὴ καὶ εἰς ι (εἴ γε τὸ ε ἀρχαίως ἐξεφωνεῖτο καὶ ει, ἡ δὲ ει=ι μακρῷ)· ὅθεν καὶ τὸ ἀρχαῖον есми, καὶ есмы, есме, есмо, (πληθυντικὸν τε̃ α προσώπε)=есмъ= ἐσμεί(ν), ἐσμέ(ν). καὶ πάντα δὲ τὰ πρῶτα πληθυντικὰ [πρόσωπα λήγεσιν εἰς мъ = με(ν). τὰ δὲ τρίτα εἰς пъ = τι (τὸ δὲ πάλαι εἰς шь. βλ. Δοβρόβ. σελ. 19)· ὥςε τὸ Ђ ἐκφράζει τό, τε ι, καὶ τὸ ε, καὶ ο· ἀλλὰ καὶ τὸ Ь=ι, οἷον, есмь=ἐσμὶ, καὶ τὰ εἰς ши Σλαβονιςὶ δευτεροπρόσωπα ῥωσσικῶς λήγεσιν εἰς шь, καὶ τὰ ἀπαρέμφατα εἰς шь ἀντὶ ши· καὶ ἐν μέσῳ δὲ τῶν λέξεων ἀντικαθι-

ςάσιν οἱ Ῥῶσσοι τὸ ь, ἀντὶ i, οἷον, бью = бію, пью = пію, κτλ. Τούτων ὅτως ἐχόντων, πρόδηλον ἄρα ὅτι καὶ τὸ φωνῆεν Ы (τὸ δ' ἀρχαῖον ἐγράφετο ЪI), σύνθετόν ἐςιν ἔκ τε τῦ Ъ, ἢ Ь = ε, καὶ τῦ I = ι, ἤτοι αὐτή ἐςιν ἡ Ἑλληνικὴ δίφθογγος ΕΙ, καὶ ταύτην ἔχει κυρίως δίφθογγον ἡ Σλαβονικὴ μετὰ τῶν Ἑλληνικῶν ου (оу), καὶ αυ, καὶ ευ ὡς προείπομεν (βλ. Ἀλφάβητ. βλ. καὶ ἐφεξῆς τὸ τοιχεῖον Ѣ). Προφέρεται δὲ τὸ ςοιχεῖον Ы παρὰ τοῖς Σλάβοσι παχυςομώτερον, κάτω πρὸς τὴν βάσιν τῆς γλώσσης ἐρεῖδον τὸν ἦχον, ὡς ἔγγιςα τῦ ἑλληνικῦ η (βλ. τὸ ἡμέτερ. σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλλην. γραμμ. προφορᾶς), ᾧ καὶ πολλάκις ἀντιςοιχεῖ (ὡς Монастырь = μοναςήριον· кыла, καὶ Ῥωσσ. кила = κήλη, κτλ.)· ἔςι γὰρ καὶ τὸ η = ει (ὡς ἠμὶ = εἰμὶ = ἐμὶ, ἐμμὶ, ἐσμὶ, κτλ.)· ἀντιςοιχεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν οι (ὡς καὶ ει= οι, ἐν τοῖς, οἴω = εἴω = ἔω, ἴω, εἶμι κτλ.), καὶ πρὸς τὸ υ (κατὰ διαλέκτες ὡς ἔγγιςα ὁμόφωνον τῇ οι· καὶ Πολωνοὶ δὲ τῷ y χρῶνται ἀντὶ ы)· καὶ πρὸς αὐτό, τέλος, τὸ ἁπλῦν ι (βλ. Δοβρόβ. σελ. 23)· πολλαὶ γάρ εἰσι τροπαὶ τῦ ι περὶ τὴν προφορὰν, κατὰ τὴν τῦ ςόματος ἀμέλει τοι διάπλασιν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς φωνῆς ἑτεροιυμένυ, καὶ ἁδρότερον ἢ λεπτότερον ἢ μέσως πως ἀπηχῦντος τῦ φθόγγυ, ὡς δέδεικται διὰ μακρῶν ἐν τῷ περὶ

προφορᾶς. Ἐπεὶ τοίνυν τὸ Ѣ = ο, ἐντεῦθεν καὶ ἡ τῦτυ παχυτέρα προφορὰ, ὡς ἡμίσεια δηλονότι τῆς τῦ διογκῦντος τὸ ςόμα ο, λεπτοτέρα δὲ ἡ τῦ Ь, καὶ ὡς ἔγγιςα τῆς τῦ ι συγγενῦς τῦ ει = ε. Καὶ ἔςιν ἄρα τὸ Ѣ ἐν ταῖς ληγέσαις τῶν ὀνομάτων ἀντίςοιχον πολλάκις πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ο· οἷον, объ = ἀπὸ (ὀπὸ), азъ = ἀζὸ (ἀντὶ ἀγὸ, ἀγῶ = ἐγώ), бéзъ = Ϝέξω, дóмъ, δόμο-ς, пóтъ = πότο-ς· прóстъ, πρόσθο-ς, сы́нъ, σ-ῖνο-ς, прáвъ, πρᾶϜο-ς, пря́мъ, πράμο-ς (πρόμος), κτλ. Ἴσως δὲ τὸ πάλαι καὶ τορώτερον ἐξεφωνεῖτο τὸ νῦν ἡμιφωνέμενόν πως τῦτο ъ = ο, ὅθεν ἔμεινεν ἐν τοῖς Σλαβονικοῖς ὑδετέροις τέλειον τὸ ο (просто, прямо, κτλ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐδὲν ἀλλ' ἢ τὰ ἑλληνικὰ ὄντα ὑδέτερα εἰς ο, οἷον πρόμον, πρόσθον, χωρὶς τῦ ληκτικῦ συμφώνυ)· τὸ δὲ ь = ι, ὡς, éсмь, ἐσμὶ, éсть, ἐςὶ, Гóсть = λτ. hosti-s (βλ. Странà), óгнь = igni-s, Смéрть = morti-s, mors (μόρος), Дáждь = Дáди = δάθι, δόθι (οὕτω καὶ τὰ βαρύτονα καὶ πάντα τὰ δευτεροπρόσωπα τῆς Ῥωσσικῆς προςακτικὰ προηγυμένυ συμφώνυ λήγυσιν εἰς ь, ἀντὶ τῶν εἰς и Σλαβονικῶν· βλ. καὶ ἀνωτέρω)· καὶ πρὸς τὸ ε δὲ ἀντιςοιχεῖ τὸ Ь (ὡς καὶ τὸ Ѣ), οἷον Пя́ть = πάτε (πάντε, ἀντὶ πέντε)· Сéдмь = σ-έ(β)δεμ, λτ. septem, κτλ. ἀλλὰ καὶ η = ь, ἐν τοῖς, Пя́дь, πάδη (παδή,

σπαδή, σπιδή), Во́пль (Во́пь) Ϝοπὴ (ὀμφή)· κτλ. διὸ καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ λήγουσιν εἰς Ь, ἡμὲν τοι χρῆσις τῆς γλώσσης διέκρινε καὶ τὴν θέσιν τουτωνὶ τῶν στοιχείων, καὶ τὴν εἰς ἄλληλα κατὰ διαλέκτους μεταβολὴν, ὡς ἀπαιτεῖ ὁ τῶν λέξεων κατὰ Σλάβονας σχηματισμὸς, περὶ οὗ διαλαμβάνουσιν οἱ γραμματικοί· ἡμῖν δὲ περί τε γενέσεως καὶ δυνάμεως τῶν στοιχείων καὶ, πρὸς τίνα δὴ τῶν Ἑλληνικῶν ἀναλογοῦσι, προὔκειτο λέγειν· καὶ εἴρηται τὰ δοκοῦντα. Τί δὲ καὶ βουλόμενος ὁ τοῦ Σλαβονικοῦ Ἀλφαβήτου πατὴρ ерь, καὶ ерь, ὠνόμασε τὰ γράμματα; ἁπλοῦς ὁ λόγος, καὶ δῆλος τῷ ἐπιστήσαντι. τὸ γὰρ Ε μεταπλασθὲν εἰς τὰ Ъ καὶ Ь ἀντίστροφον ἀποβέβηκε Ρ (ῥῶ), ὅ περ οἱ Λατῖνοι λέγουσιν ere, ἢ er, err' (ἔρε, ἔρ) = ерь, ерь· καὶ ἔστιν ἄρα τοὔνομα τοῖς στοιχείοις δήλωσις οὐ τοῦ φθόγγου ἀλλὰ τῆς μορφῆς (ᾗ δὴ καὶ τὸ ἀρχαῖον Κόππα, q, ἀντιῤῥῶ ὡς ἐκ τοῦ σχήματος ὠνόμασται (βλ. Μοντεφαυκῶνο [Montfaucon] παλαιογραφ. σελ. 132)· ὅθεν οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε τὰ στοιχεῖα οὔτε τῶν Ἀρμενίων οὔτ' ἄλλου τινὸς ἔθνους ἀναδιφῶντας τοὺς ἀλφαβήτους ἐπιζητεῖν (βλ. εἰσαγωγ. § α, καὶ σελ. 114, Μέρ. Α). οὐδέ μην τὴν τούτων δύναμιν πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν cheva ἀπεικάζειν· ἅλις γὰρ, οἶμαι, σαφῶς καὶ ἀναμφηρίστως ἥ τε φύσις αὐτῶν καὶ ἡ μορφὴ ἐκ τῶν Ἑλλη-

νικῶν γραμμάτων ἀποδείκνυται. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποκοριςικῶς λεγόμενον ἐῤῥίκιον (ерикъ, Jerrik), ὃ γράφεται παρά τισιν ἀντὶ τȣ̃ Ъ, ἐξ αὐτȣ̃ δὴ τȣ́τȣ καὶ συνετμήθη, προσγραφόμενον μὲν ἐκ, ἐπιγραφόμενον δὲ τοῖς συμφώνοις ἐπιτομῆς καὶ ςενογραφίας χάριν, οἷον к^{s}, в^{s}, с^{s} = къ, въ, съ = во, ко, со, κτλ. καὶ τὸ ἀπηρχαιωμένον δὲ ἤδη ἐπιέῤῥικον (pajerk) ˆ ἐπετίθετο ἐν εἴδει προσῳδίας ἀντὶ τȣ̃ ь, οἷον персm̃ = перстъ, κτλ. (βλ. Δοβρόβ. σελ. 21). βλ. καὶ Ѣ, Ю, Я.

Ѣ, Ѥ.

Ѣ, Ѣ, ѣ (Ять = Jat', ἰάτ', ἢ γιάτ') = αι, ε, καὶ = я = α· τὸ δὲ Ѥ (Je, ἰέ) = ε. Καὶ τὸ Ѣ τοίνυν ȣ̓ τὸ Ἀρμενικὸν ietch, ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ φωνῆεν Ε μεταπλασθὲν μὲν πρῶτον ὡς τὸ Ь (βλ. ἀνωτέρω Ъ, Ь), εἶτα δὲ διαπερονηθὲν τὴν κάθετον διὰ τῆς κεραίας, ἢ τις ȣ̓δὲν ἀλλ' ἢ τὸ Ι (ἰῶτα) ἐγκάρσιόν ἐςιν, ὡς ὁρᾶται σαφῶς παριςάμενον ὄρθιον ἐκ πλαγίων ἐν τῷ τȣ̃ Ѣ ἰσοδυνάμῳ Ѥ (μηδὲν ἐκείνȣ διαφέροντι, ἢ ὅτι τὸ μὲν Ѣ τὸ πάλαι μόνον ἐγράφετο μετὰ σύμφωνον, τὸ δὲ Ѥ ἐν ἀρχῇ λέξεων καὶ συλλαβῶν;

ἀνθ' ȣ̓ καὶ Ѥ *μόνον ἔγραψαν ἐπιτομώτερον οἱ νεώτεροι)· ἐκ δὲ τȣ̃* Ѥ *πέπλαςαι καὶ τὸ κατὰ τὴν κοινὴν τῶν 'Ρώσσων γραφὴν εἰθισμένον* ІѢ *ἀντὶ* Ѣ. *Ὄνομα μὲν τοίνυν τῷ ςοιχείῳ* Ятъ, *ἀντὶ* Ѥтъ (*μεταβάλλονται γὰρ εἰς ἄλληλα τὰ* Я, *καὶ* Ѣ, *ὥςτὸ α καὶ ε. βλ.* Ѣчáн), *ὁ δὲ φθόγγος, ε συναλειφόμενον μετὰ τȣ̃ προηγȣμένȣ ἰῶτα, ὅπερ ἐν ἀρχῇ λέξεως ἢ καὶ φωνήεντος ἡγȣμένȣ φύσιν συμφώνȣ μεταλαμβάνει, ὡς τὸ λατινικὸν* J *πρὸ τῶν φωνηέντων* a, e, o, u, *οἷον* Janus, Jovis (*βλ. λ.* Дéнь *καὶ Μέρ. Α. 'Αλφαβητ. γράμ.* щ), Julius, Jecur (*ἰ-ῆκορ, ἰ-ῆκαρ, κ=π, = ἧπαρ*), *ὡσαύτως προφέρονται καὶ τὰ Σλαβονικὰ* Я, Ю (= *ια, ιȣ, καὶ για, γιȣ,* Ja, Ju. *βλ. ἐφεξῆς τὰ ςοιχεῖα*). *Φαίνεται δὲ τὸ τοιȣ̃τον ι πνευματισμȣ̃ τι εἶδος εὐφωνικȣ̃, ἧπερ ἔξεςι συμβαλεῖν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, ἰάω (ἐκ τȣ̃ ἄω), ἰαύω (αὔω), ἰῶλκα (ὦλκα), κτλ. (καὶ Ἄραβες δὲ καὶ Τȣ̃ρκοι προςιθέασι τοιȣ̃τό τι ἰῶτα καὶ μάλιςα πρὸ τȣ̃ σ, ὅθεν εἶπον καὶ τὴν καλλίςην Σμύρνην,* Ismir, *καθὰ καὶ τὸν Σπεῖρον,* Ispir, *κτλ. τὴν δὲ Κῶν, ἀκȣ́οντες παρὰ τῶν 'Ελλήνων μετὰ τῆς προθέσεως συνημμένην εἰς τὴν Κῶ ἐκάλεσαν* Istankioi, *καὶ ἐκ τȣ̃ εἰς τὴν Πόλιν ἔπλασαν οἱ βάρβαροι τὸ ὄνομα,* Istampol, *καὶ* Stampoul, *ἐκ δὲ τȣ̃, εἰς τὴν Λῆμνον, παρετραύλισαν τὸ* Staliman, *κτλ. Κἀνταῦθα*

θαυμάζειν ἔπεισί μοι τῶν Εὐρωπαίων Γεωγράφων, οἵ γε καὶ αὐτοὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ καὶ παραπλησίως παρακεχαραγμένοις ὀνόμασι, πάμπαν ἀξυνέτοις καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν Ἕλλησιν, Ἑλληνικὰς χώρας ἀποκαλῶσι, Stalimene, γράφοντες, καὶ τ' ἄλλα, καὶ Scio τὴν Χίον, καὶ Malvasia, τὴν Μονεμβασίαν, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἐκτραγῳδῶντες· καὶ ταῦτά γε τῶν τινες ἑλληνίζοντες, καὶ τὴν προφορὰν τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης ἐπανορθώμενοι κατὰ τὰς φιλολογικὰς ἄξονας τῶ Ἐράσμȣ! καὶ τάδε μὲν λόγȣ πάρεργον εἰρήσθω)· τὸ δ' οὖν προτιθέμενον ἰῶτα ἐν μὲν τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι προφέρεται καθαρὸν καὶ διῃρημένον καὶ ἀσυναίρετον πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς ІЕ καὶ Я, καὶ Ю, ἤτοι συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν, ἢ καὶ συναλείφεται ὑγρότερον μετὰ τῶ ἐφεξῆς φωνήεντος, καὶ ἀπηχεῖ συμφωνικώτερον ὡς γ (ὅπερ ἔφθημεν εἰπόντες), κατὰ τὸ λατινικὸν J. λεπτὸς γὰρ ὢν ὁ φθόγγος ὁ τῶ ι συντήκεται ῥᾷςα καὶ συμφθείρεται εἰς μίαν συλλαβὴν πρὸς τὸ ἑπόμενον φωνῆεν α, ε, ο, ω, ȣ (ἃ δὴ πάντα, τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ καὶ ἧττον, μεγαλοφωνότερα τῶ ἰῶτά ἐςι), καὶ μάλιςα ὅταν ἐπιτροχάδην ἐκφωνῆται. Διὰ ταῦτα καὶ τῆς Ἑλλάδος πολλαχȣ̃ οἱ χυδαιότατοι προφέρȣσιν ἐνίοτε τό, τε ε καὶ τὸ ιε, ὡς Je, γιε (ІЕ, Ѣ), οἷον, γυιὲ = υἱέ,

καὶ ἐκ τῦ Ὄλυμπος, καὶ Ἔλυμπος (ο = ι) προσθέμενοι τὸ πνευματιςικὸν ἰῶτα ἔπλασαν τὸ Ἰέλυμπος ἢ Γιέλυμπος· καὶ τὸ γεράνεος εἶπον, γιερανιὸς· καὶ τὸ ιον, ειον δὲ προφέρεσιν ὡς γιὸν (χωριὸν, πλυςαρειὸν), καὶ τὸ ε ὡς τὸ Ῥωσ. ё, οἷον, γιόμα (ἐκ τῦ γόμα ἀντὶ γέμα, τὸ γεῦμα), καὶ γιομόζω (γομόζω, ἀντὶ γεμόζω = γεμίζω), καὶ νιόμα ἐκ τῦ νέμα (νεῦμα), κτλ. καὶ, τὸ ια δὲ συγκιρνῶσι κατὰ συνίζησιν εἰς ιὰ, Fιὰ (Я), οἷον παιδγιὰ, χωργιὰ· οἱ δ' Ἠπειρῶται λέγεσι καὶ ια ἀντὶ α, οἷον θιάμα, θιαμάζω, ἀντὶ θάμα = θαῦμα, θαυμάζω, ὃ παρὰ τὸ θέαμα [καί τοι γε καὶ τὸ εα συναλοίφεται εἰς εα, ια, για, ὡς, ἀπαριάζω, ἀπαργιάζω = ἀ-παρεάζω (μετὰ τῦ εὐφωνικῦ α) = παρεάω (ἰάω καὶ ἰάζω, ὡς, πιάω καὶ πιάζω)· ἀπαγκιάζομαι = ἀπαντιάζομαι (κ = τ) = ἀπαντίον ἵςαμαι, φυλάττομαι, κτλ.]. καὶ τὸ ιυ δὲ ἐκφέρεσιν γιῦ, ἢ Ju (ю), παιδγιῦ, χωργιῦ· τὸ δὲ υ, ιυ, Γιύρα λέγοντες τὰ Γύαρα (συγκοπ. Γύρα, καὶ υ = υ, Γύρα), καὶ κιυρὸν οἱ Χῖοι τὴν κυρὰν (υ = υ, κυρὰν, συγκοπῆ ἐκ τῦ κυρία = κυρία. βλ. καὶ Ю). Καὶ τὰς ιυ, δὲ καὶ ιο, καὶ ια, συλλαβὰς συναιρῦσιν ὑγρότερον εἰς μίαν, ὡς, Γιύδας (Judas = Ἰύδας), Γιορδάνης (Ἰορδάνης), Γεώργης, Γεώργος (Γεώργιος), Γιάννης, Γιαννάκης, Γιάγκος (Ἰάννης, ἀντὶ Ἰωάννης, Ἰωαννά-

κης, κος), γιατρὸς (Ἰατρὸς), κτλ. Πρόσθες τούτοις καὶ τὰ Ἰταλικὰ ia, ie, io, iu, κατὰ συνίζησιν συνεκφωνόμενα, ὡς, piu, giu, piede =λτ. (pes, pedis), diede (dedi), pietra (petra), fiele (felis), orecchio, gioia, gioiello, ciglia, κτλ. καὶ τῶν Γαλλικῶν τὰ ἀντίςοιχα, καὶ ὅσα τέτοις ὅμοια· ταῦτα καθόλε περὶ τῦ φθόγγου τῶν Σλαβονικῶν γραμμάτων Ѣ, Ю, Я, καὶ τῦ Ῥωσσικῦ ё (= jo)· τό γε μὴν Ѣ προφέρεται πολλάκις καὶ διαλελυμένον, ὡς ïè, παρὰ τοῖς νοτειοτέροις τῶν Σλαβονικῶν ἐθνῶν (οἷον біелъ, лiепъ, ἀντὶ бѣлъ, лѣпъ), πολλάκις δὲ καὶ συγχέεται μετὰ τῦ ἁπλῦ ε (βλ. Δοβρόβ. σελ. 23—28). Τὰ τοίνυν, Ѣ, καὶ Ю, καὶ Я (καὶ τὸ Ῥωσ. ё), κρυπτὰς διφθόγγες καλῦσι καταχρηςικώτερον οἱ Σλαβονικοὶ γραμματικοί, καθὰ καὶ τὰς ы, καὶ оy (у), ἀλλὰ ταύτας μὲν εἶναι κυρίας διφθόγγες καὶ τὰς αὐτὰς ταῖς Ἑλληνικαῖς ει καὶ ου εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (βλ. Ъ, Ы, Ь)· τὰ δὲ Ѣ, καὶ Ю, καὶ Я (=ie, io, ia), καί τοιγ' ἐκ δυοῖν φωνηέντοιν συνεςηκότα, οὐκ ἂν ἔμπης καλοῖντο δίφθογγοι ὀρθῶς· τὸ γὰρ ι ἀείποτε πέφυκεν ὑποτάσσεσθαι συναπτόμενον τοῖς μεγαλοφωνοτέροις φωνήεσιν α, ε, ο, ἵνα δίφθογγος ᾖ, κατὰ τὰς ἑλληνικὰς αι, ει, οι, ἐν δὲ τοῖς Σλαβονικοῖς ςοιχείοις προτάσσεται, τῦ μεγαλειοτέρε φωνήεντος ἑπομένε, καὶ

ǐ συναλειφόμενον μεταλαμβάνει φύσιν συμφώνε (ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες), ἢ γοῦν συνεκφωνεῖται κατὰ συνίζησιν· ὅθεν ταῦτα δὴ τὰ γράμματα (Я, Ю, Ѣ) καλῶς ὠνόμασεν ὁ Δοβρόβισκος φωνήεντα ὑγρὰ (εἰ δὲ βόλει, σύνθετα, ἢ καὶ κατὰ σύλληψιν). Συλλαβὰς δὲ κατὰ συνίζησιν εἴποι ἂν Ἕλλην ἀνὴρ καὶ τὰς ἄλλας, ἃς, πρὸς τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν τὸ παράδειγμα, φανερὰς διφθόγγους ἐκάλεσαν οἱ Σλάβονες, τὰς, ай, ей, ой, ій, уй, καὶ ый, Кй, юй· κἂν ταύταις γὰρ τὸ τελικὸν й (Слиτная, τουτέστι συναλοιφῆς σημεῖον, καλοῦσι τὴν ἐπιτιθεμένην προσῳδίαν, οἱ δὲ Ῥῶσσοι λέγουσι ταύτην Кра́ткое, τουτέστι βραχεῖαν, ὡς συστέλλουσαν εἰς ἡμιφώνου φθόγγον τὸ й), οὔτε συναιρεῖται οὔτε μὴν κιρνᾶται, συνεκφωνεῖται δὲ ὑφ' ἓν μετὰ τοῦ ἡγουμένου φωνήεντος, ἀμφοτέρων τῶν φθόγγων συνεπηχέντων, τοῦ μὲν προτέρου τορώτερον, τοῦ δὲ й ἀμαυρότερον. ᾗ δὴ συνεκφέρονται κατὰ συνεκφώνησιν καὶ αἱ εω, εοι, υοι, καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ συνίζησιν λεγόμεναι ἑλληνικαὶ συλλαβαὶ (θεοὶ, πηληϊάδεω, κτλ. καὶ τὰ τῆς Συνηθείας, οὐ μόνον θεὸς, θειὸς, ποιὸς, πλειὰ, κτλ. ἀλλὰ καὶ, τρώϊ, λέϊ, κρόϊ, φάϊ, κλαῖϊ, ἀντὶ κλαίει, τρώει, τρώγει, λέγει, φάγῃ, κρούει ($\iota = \epsilon\iota = \eta$), ὅθεν τὰ τῶν Χίων κατ' ἀποκοπὴν καὶ συναίρεσιν, τρῶ, κροῦ, φᾷ, λὲ, κλαῖ, κτλ. βλ. καὶ Μέρ. Α, Ἀλφάβητ)·

τὰς δὲ διφθόγγυς ὥρισαν οἱ πάλαι πατέρες ἡμῶν " ςοιχεῖα ἀδιαίρετα, τυτέςι „ δύω φθόγγων (ἤτοι φωνηέντων γραμμάτων) ἕνωσιν ἢ σύλληψιν, εἰς μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτυ φωνῆς ἀπήχησιν· εἴρηται δ' ἡμῖν καὶ περὶ τύτων ἅλις ἐν τῷ περὶ προφορᾶς.

Ѣ́ду, Ѣхать, καὶ Ѣзжу, 'Ρωσ. καὶ Σλαβ. Я́зду, Я́зжу (ὀχῦμαι, ἐλαύνω ἔποχος, ἄπειμι), τὸ θέμα яз, ѣз = ἐχ (χ = з = ζ = δ = σδ = зд = зж), ἔχω, Fέχω, = λτ. veho (ε=ο), ὄχω (ο=α=я Яжу), ὄχος, ὀχέω, ὀχέομαι. [ἕτερον δὲ τὸ ἴτω (ὅθεν ἰτάω, ἴταλος, ἰτητέον = ἰτέον) = иду̀ (ἴτω, ἴθω), παρὰ τὸ ἴω = εἴω, ἕω, λτ. eo, εἶμι· καὶ Γοτθ. iddia (= λτ. ivit), Σνσκρ. Jati, κτλ.]. συγγεν. Везу̀.

Ѣ́мь, 'Ρωσ. καὶ Я́мь, Σλαβον. ἀντὶ Я́дмь, Ѣдмь (ἐκθλίψει τῦ д, ὡς καὶ, Вѣ́мь=Вѣ́дмь, καὶ 'Ρωσ. Се́мь = Се́дмь, Вѣлъ, ἀντὶ Вѣ́длъ, ἐκ τῦ Вѣду̀, κτλ.), ἔδημι=ἔδω, edo (com-edo) = ἄδω (ἄδημι), ἄζω (ἄσδω, ἔσδω) ἔσθω, Γρμ. atzen, ätzen, etten, essen = ἐσθίειν, ἔσθειν=Ѣсть=Я́сти (ἀπαρέμφατα τῦ Я́мь, Ѣмь), Σβ. ätan· καὶ Λιθ. edmi = ἔδημι. καὶ edu, ἔδω, Λετ. Jesm, Σκρτ. ada, atti, Περσ. asch (καὶ Τυρκικ. asch = ἔδεσμα, ὅθεν aschtzi, ὁ ἐδεσματοποιός., μάγειρος). Ѣда̀, Ѣжа̀, Ѣства̀, Ѣде́ніе, Σλαβ. Яде́ніе (ἐδανία), ἐδωδή, ἐδητύς, ἔσις. Я́дный (Я́денъ), ἐδανός, λτ. edulis, ἐδώδιμος. Ѣду̀нъ, ἔδων,

ἐδωδὸς, edax (φάγος). Ядь (ἄδος) ἔδος, ἔδαρ, εἶδαρ, ἔδεσμα, κτλ. βλ. καὶ Ядъ. [Τὸ ἔδω, μέλ. ἔσω, ἔδοξέ τισι συγγενὲς τῶ ἔω (εἰμὶ), μέλ. ἔσομαι, καθὰ δὴ καὶ ἐν ἄλλαις γλώσσαις πολλαῖς ὁμοφωνεῖ τὰ δύω ταῦτα ῥήματα, οἷον λτ. est, esse, καὶ esse (com-esse), καὶ est (edit, edo), Γρμ. ist, καὶ isst, Σλαβον. есть, καὶ ясть, 'Ρωσ. Ѣсть, Σανσκρ. asti, καὶ atti, κτλ. καί φασι τὸ θέμα τῶν ῥημάτων κεῖσθαι ἐν τῷ ἑβραϊκῷ hesch=πῦρ (πρβλ. καὶ Γρμ. Esse, κάμινος, καὶ essen, ἐσθίειν). τὸ δὲ πῦρ ἅπτειν καὶ ἕψειν καὶ ἔδειν παραίτια εἶναι τῶ εἶναι (εἴγε καὶ ὅλως ἕψειν ἢ ὀπτᾷν ᾔδεσαν οἱ ἀρχαῖοι τὰς ἐδωδὰς, βαλανηφάγοι τινες, ὥ φασὶ, καὶ ὄντες καὶ ζῶντες). ἔμοι γέ τοι μᾶλλον δοκεῖ τὸ μὲν ἔω (εἰμὶ) συγγενὲς τῶ ἔω, εὔω (πνέω, ὅθεν εὖρος)=ἄω, αἴω, Ϝαίω, Вѣю, Γρμ. wehen (πρβλ. Wesen=esse, ἔσεσθαι). τὸ δὲ ἄω καὶ=αὔω, [ὅθεν ἅφω, ἅπτω, καὶ ἄθω αἴθω, καὶ εὔω (ἕφω), ἕψω. τὸ γὰρ πνεῖν (ψυχρὸν, ἢ θερμὸν) συνεισάγει καὶ τὴν ἰδέαν τῶ πυρὸς, ὡς καὶ τὸ πῦρ αὐτὸ παρὰ τὸ πύω, φύω, φύσω, φυσῶ· τὸ δὲ πνέειν καὶ εἶναι ἐπὶ ζώντων συσχετίζονται, καθὰ καὶ τὸ ζάω παρὰ τὸ ἄω=πνέω]. τὸ δ' αὖθις ἔδω συγγενὲς τῶ ἄδω, Γρμ. atzen, ätzen, Ядмь, Ямь· καὶ τῶτό γε παρὰ τὸ ἄω, ἄζω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς σημασίας τῶ μετὰ τῶ πνεύματος, Ϝάω, θάω, θάζω, σάζω,

σάττω = λτ. satio, Γρμ. satt, sättigen, καὶ μετ' ἄλλȣ πνευματισμȣ̃, βάω, πάω, πάσσω, λτ. pasco = βόω, βόσκω (vesco), vescor, καὶ πάλιν πάω, φάω, φάγω. βλ. 'Ρείμ. λ. ἄω].

Ѣчáю, Ѣчáти; Σλαβ. (ἠχῶ). τὸ θέμα Ѣк (ἰέκ, ἰάκ, ἰάχ) ἰακέω, ἰαχέω, ἰάχω, ἰάζω, ἴακα (ἰακὴ, ἰαχὴ, ἐκ τȣ̃ ἄω, ὅθεν καὶ ἄχω, ἦχος). Γρμ. Jauchzen. [ὡς Ямь = Ѣмь, Язжу = Ѣзжу, οὕτω καὶ τὸ Языкъ, Σερβ. Ѣзык, συγγεν. Ѣчáю, з = χ, κ, ч. βλ. Языкъ].

Ѣтеръ, ἢ Ѥтеръ, Σλαβ. (τὶς) = ἕτερος.

Ѥгѡ̀, Σλαβ. = 'Ρωσ. его (ἐκ τȣ̃ онъ, и), ἕϜο, κτλ. ὅθεν καὶ τὸ κτητικὸν Ѥгѡвъ (сей нѣсть Ѥгѡвъ, ὅτος ȣ̓κ ἔςιν αὐτȣ̃ πρὸς 'Ρωμ. 8, 9) = ἑϜοῦ (υ=в, κατὰ τὰ εἰς ов καὶ ев κτητικὰ, ὡς, Николаевъ = Νικολάευ' ἢ καὶ ἑϜόϜο = ἑόο, ὅθεν ἑοῖο = ἑοῦ, αὐτȣ̃ καὶ ἑαυτȣ̃). ἐκ τȣ́τȣ καὶ τὸ 'Ιλλυρικ. ἀρνητικὸν Нѣгòвъ (βλ. Δοβρόβ. σελ. 322), κτλ. Ѥ = ιε = ε.

Ѥтрва, Σερβ. βλ. Ятрь.

Э.

Э, 'Ρωσσικ. = Ε, ε (καθαρὸν), ἐν ἀρχῇ λέξεων μάλιςα ξενικῶν. βλ. Μέρ. Α. 'Αλφάβητ. Э = ἒ, ὅθεν, Экій, ἔκοῖος (ὢ ποῖος)! καὶ Эmакóй = ὃ τοϜίος, тaкóй (ὅς τοῖος), καὶ = ἰδοὺ

τοιῦτος, Σ. τέτοιος, ἀντὶ τοτοῖος, κατ' ἀναδιπλασιασμὸν, ἐκ τοῦ τοῖος = τόος, τὸς, ὡς καὶ τὸ ἐκ τούτου, τότος, ὅθεν τὸ Σ. τοῦτος (οὗτος), ἄῤῥητον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰ μὴ ἐν ταῖς πλαγίαις, τούτου, τούτῳ, κτλ. καθὰ καὶ τὸ σωζόμενον πάλιν ἐν τῇ συνηθ. τὸς (= ὅς), ὅθεν ἡ γενικ. καὶ δοτ. τοῦ, τῷ.

Этотъ, éта, éто (е-móтъ, ε = ο) ὅ, τὸς, ὅθεν, οὗτος (Σνσκρ. etat, ὡς καὶ τὸ λτ. iste = ἴς = ὅς (ὅ) τὸς), ὁ, τη, ὅ, το = ὅ, τὴ, ὅF, τὴ (αὕτη), τὸ τὸ. (τοῦτο). τὸ δὲ αὐτὴ, αὐτὸς ἐκ τοῦ αὖ, τὸς.

Ю.

Ю, ю (ju, γιοῦ) = ου, οι, ο, ω. Πέπλασται ἐκ τοῦ ο, ἀρχαίως προφερομένου ου (βλ. Μέρ Α. κεφ.), μετὰ τῆς προσθέσεως φανερῶς παρεστηκότος I = ἰῶτα, ὅ γε καὶ συναλοίφεται ὑγρότερον μετὰ τοῦ ο = ου (κατὰ τὸ λτ. J), διὸ καὶ προφέρεται τὸ στοιχεῖον Ju (γιοῦ) ἐν ἀρχῇ λέξεως καὶ φωνηέντων μεταξύ. ἡγουμένου δὲ συμφώνου ἠχεῖ ὡς ιου, οἷον ἐν ἄλλοις τε, καὶ ἐν ταῖς εἰς ю μὴ καθαρὸν ληγούσαις τῶν πρωτοπροσώπων ῥημάτων, ἔνθα καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν (ἀρχ. = ο = ου). Ἀνταλλάσσεται δὲ κατὰ δι-

λέκτους καὶ πρὸς τὸ оу = у· ὡς, юпро, Σερβ. = оу́про, у́про, καὶ юхà = ухà, юза = у́за. ὡς ιυ ἠχεῖ καὶ τὸ Γαλλ. u Γερμ. ü = υ, ἀρχαίως καὶ τῦτο = ου, καὶ κατὰ διαλέκτυς, ιυ (βλ. у). οὕτω δέ πως προφέρεται καὶ τὸ Σ. κιυρὰ = κυρὰ (κῦρα), καὶ τσιῦφα = σκύφα, καὶ παρὰ Πελοποννησ. τσιυτίνα = σκυθίνη, καὶ τζιυλόνω = ψυλόνω, μεταθέσει ἀντὶ ὑψηλόω, λόνω (βλ. Чупру́нъ Чу́чела). κτλ. τοιαύτην δέ τινα καὶ Κυντιλιανὸς ἔοικε διαγράφειν τὴν τῦ ἑλληνικῦ υ προφορὰν, ἐν οἷς φησιν, ἡδύτερον τῦτυ τὸν φθόγγον ἠχεῖν παρ' Ἕλλησιν, ἢ τὸν τῦ λατινικῦ u (= ου). οὐδὲν γὰρ εἶχον γράμμα Ῥωμαῖοι ὁμόφωνον τῷ Γαλλικῷ u (βλ. Quintil, 11, 15). Τὸ δὲ ю καὶ τοῖς Γότθοις ἦν γνωςὸν (βλ. Μέρ. Α. Ἀλφάβ.). τό γέ μην Ῥωσσικ. ё = Jo (γιὸ). βλέπε τὰ πλεῖω ἐν τοῖς ςοιχείοις Ѣ καὶ Я.

Ю (αὐτὴν) οἱ, ἕ, ἐκ τῆς ἀντωνυμ. и.

Югъ (νότος) οὔγ-δς, ὔγ-δς (ὑγὸς, ὅθεν ὑγερὸς, ὑγρὸς, ἐκ τῦ ὕγω, ὕω, ὕω· ὡς ἐκ τῦ νάω, νέω, νότος). βλ. Сѣверъ, καὶ У́гра.

Юдо́ліе, Юдо́ль, Σλαβ. = У, до́ль (κοιλὰς). βλ. До́ль, Доли́на.

Юду, οὗ, δή· ἢ ὅθι (ὅπου), ὅθι (οὗθι) οὗθοι, (ὡς ἐνταυθοῖ, ϑ=δ· καὶ οὗφι)=ubi (ϑ=φ=b, ὡς, οὖθαρ, uber· ἐκ δὲ τῦ ὅθι, ὅφι, τὸ ὅφι, ῥὰ, ὅφρα), Γλ. ou = οὗ, Γρμ. wo = Ϝο

(ῷ) = Ϝοῖ, ποῖ, (ἐκ τῦ ὃς, πὸς, πῦ, ποῖ, πῷ). οὕτω καὶ Γρμ. wie = φῆ, ἦ φῇ (Καλλίμχ.) = Ϝῇ (ῇ), πῇ, πῶς (βλ. Ῥείμ. τὸς)· καὶ Юдуже, οὖθίγε = ἐνθάδε (же = δὲ).

Юза (δεσμὸς) = Уза, οὖσσα, ἀντὶ οὖσσον (θηλυκὸν ἀντ' ὀδετέρυ, κατὰ Σλαβον. σχηματισμὸν, ὡς καὶ Горà = ὄρῦς, κτλ.). Южикъ = ужик [συγγενὴς· ὡς συνεσφιγμένος, συνημμένος, καθὰ καὶ (ἄγχιςα), ἀγχιςεὺς, καὶ, οἱ ἐγγύτατα, καὶ ὁ ἐγγυτάτω γένει, Σ. σιματινὸς, κοντινὸς, πλησίον συγγενὴς, Γρμ. Nächste, κτλ. Κοντινὴν, ἔςιν ἣ τῆς Ἑλλάδος, ὀνομάζει καὶ τὴν προτέραν τῦ ἀνδρὸς γαμετὴν ἢ κατὰ δεύτερον ἢ τρίτον γάμον ἐπιγαμηθεῖσα, ἣν ποτε τυχὸν ἐκείνης ἐπιμνησθῇ, ἐν δὲ τῇ Θεσσαλίᾳ (κυριώτερον), συγκόρμισσαν (σύσσωμον. κορμίον = σῶμα, σάρξ, κατὰ τὸ „ ἔσονται οἱ δύω εἰς σάρκα μίαν). Τούτοις λόγυ πάρεργον πρόσθες καὶ τὴν συντομωτάτην ἅμα καὶ ἀγχινυςάτην μεταφορὰν (ἐπὶ τῆς ἐγγυτάτω φιλίας καὶ οἰκειότητος) „ ὄνυχι καὶ κρέας]. βλ. Уза.

Юный, Юнъ (νέος), λτ. Junis (ὅθεν Junior) = Juvenis [ἆρα συγγεν. ζάω, ζέω, ζὴν, ζηνὸς (ζέενος, ὡς, ζέελος, ζῆλος), ζέϜενος, καὶ ζύω, ζύϜενος, Juvenis (συγκοπ. Junis)? ἔςι δὲ ζ = J, ὡς, ζόρκος = ἴορκος, καὶ Jugum = ζυγὸν, καὶ Juno = Ζανὼ, Ζηνὼ, ἡ Ἥρα, ἐκ τῦ Ζὴν, Ζανὸς = Janus· καὶ Ζεὺς, Ζεὺς

πατὴρ, Ζεῦ πάτερ = Ju-piter (*ἀρχ.* Juppiter) Jupiter], *'Ιτ.* giovine, *Γλ.* Jeune, *Γερμ.* Jung, *'Αγσξ.* geong, *'Αγγ.* young, *Σβ. καὶ 'Ισλ.* ung, ungre, *Σκρ.* Juva, *καὶ Περ.* gevan; *ὅθεν Τυρκ.* giovan.

Юрь (*ἄκρις, ἄκρα, τόπος ὕπαιθρος, ὑψηλὸς καὶ ἀνεμόεις*) *ἴσως, οὖρος, ὄρος·* Юрю (*σπεύδω*) *οὔρω, ὄρω* (=*ρούω, ῥύω, λτ* ruo). *πρβλ. καὶ Τυρκ.* Jouraus (*ὁρμή*).

Юха, *Σλαβ. τὸ 'Ρωα.* Уха (*ζωμός*).

Ѫ, Ѭ.

Ѫ, Ѭ (Юсъ, Jous, *γιοὺς*) = *ιυ* = ю, *ἤτοι τοῦτ' αὐτὸ τὸ γράμμα* Ю (*ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς κώδηξι*). *Πέπλασαι ἐκ τοῦ ε, καὶ τοῦ* Ѵ *συγκεκλεισμένου μὲν ἄνω, διεσχισμένου δὲ τὴν βάσιν, καὶ ἀνεστραμμένου ἁπλῶς.*

Ѡ, Ѽ.

Ѡ, Ѽ, ω = Ω, *ω καὶ ο* (*ἐν τοῖς ἀρχαίοις Σλαβονικοῖς γράμμασι*).

Ꙗ, Ѧ.

Ꙗ, Ѧ, καὶ Ῥωσσ. Я, я (Ja, γιὰ) = Α, ε. κατὰ διαλέκτ. καὶ Σερβ. = Ѣ, e (βλ. Пѣшь, καὶ Δοβρόβ. σελ. 25). Πέπλαςαι ἐκ τῦ Я, μετὰ τῦ ι, ἤτοι προκειμένυ (ὡς ἐν τῷ Ꙗ), ἢ ὑπογραφομένυ ὡς ἐν τῷ Ѧ. καὶ τὸ Ῥωσσ. δὲ Я αὐτό ἐςι τὸ Ꙗ, συγκολληθέντος τῦ ι πρὸς τὴν τῦ Α κεφαλήν.

Я́, Ῥωσσ. καὶ ἀρχαιότ. Я́зъ = А́зъ = ἀγὼ (γ = ζ. ω = ο = ъ, βλ. τὸ ςοιχεῖον Ъ), οἷον ἀζὼ (α = ε)= ἐγώ. εἶπον δὲ τὸ πάλαι καὶ, ἰγὼ (παρ' ὅ τὸ Γρμ. jch, ἀρχ. ik, λέγυσι δὲ καὶ καθ' ἡμᾶς πολλάκις οἱ χυδαῖοι, εἰγὼ τὸ ἐγὼ, τὸ γὰρ ε = ει = ι). ἐκ τῦ ἰγὼ καὶ τὸ Βοιωτικὸν ἰὼ (καὶ ἰὼν, ἐκ τῦ ἰώνη, ὡς ἐγώνη), κατ' ἔκπτωσιν τῦ γ (ὡς, ὀλίγον, ὀλίον). οὕτω καὶ ἐκ τῦ А́зъ, Я́зъ, κατ' ἔκπτωσιν τῦ з προῆλθε τὸ Ῥωσ. Я=ἰὼ (ἰὸ, ο =α, ἰὰ. βλ. А́зъ). Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ῥώσσων διαλέκτῳ διαλεγόμενοι πρὸς τὺς κρείττονας οἱ ἥττυς, καὶ μάλιςα δῦλοι πρὸς κυρίυς, προφέρυσι τὸ Я, Я́сь, τῦτο δὲ τὸ Я́сь, ὃ παρὰ τὸ Я́зъ, ἀλλ' αὐτό ἐςι τὸ Я μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας Сь, Сій= Я, Сій (ἰὼ σίος)= ἐγὼ αὐτὸς, ἢ ἐκ τῦ ὑδέτερ. ce = ἰδὺ· καὶ ἔςι τὸ Я́сь = ἐγὼ,

ἰδὲ,=" ἰδὲ ἐγὼ (Γρφκ.), καὶ Σ." νά με (ἠνί με =ἠνὶ ἐγὼ)· καὶ " ἐδῶμαι (ἐδῶ εἶμαι. χρώμεθα δὲ τέτοις καὶ ἀντὶ τῦ συνηθεςέρε, ὁρίσατε, ὅρισε, προςάξατε, ὡς καὶ οἱ 'Ρῶσσοι, извóлите, чего извóлите = τέFω βόλετε, καὶ Здѣсь, ἀποκρινόμενοι καὶ ἀντιφωνῦντες πρὸς τὲς καλῦντας). πρὸς δὲ τὸ Ясь, ἰδὲ ἐγὼ, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ 'Ομηρικὸν " δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, = ἕτοιμός εἰμι = Γρ. hier bin ich ('Ιλ. Τ, 140)· οὕτω λέγεσι καὶ τὸ Да; даcь = да се, (ναὶ ἰδὲ), κτλ. καταχρῶνται δὲ τῷ ἰδιώματι κατὰ κόρον οἱ χυδαῖοι, ὥςε λέγειν καὶ Нѣтъсь, ἀντὶ Нѣтъ, καὶ πρὸς πᾶσαν ἁπλῶς λέξιν, ἥτις ἂν τύχῃ ἐν τῷ τέλει τῆς ἀποκρίσεως, φιλοτιμῦνται προσάπτειν τὸ с. Διακριτέον δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρθῶς νενομισμένων, οἷς ἅπαντες χρῶνται καὶ γράφοντες καὶ διαλεγόμενοι, οἷον Здѣсь = Здѣ, сè, τῇ δε, τῷδε (ταὶ δε καὶ τ = δ = σδ = ζδ· σδαὶ, здѣ), κτλ. οὕτω καὶ τὸ Ась (τί; πῶς; ἐπὶ ἐρωτήσ.)=А, сè = ἆ, ἦ, ἰδὲ (τί λέγεις; ἰδὲ ἐγὼ ἀκέω)· οὐ γὰρ δεῖ παραβιάζοντας τὸ сь, τῦ Ясь παραβάλλειν πρὸς τὸ ἐρωτηματικόν τι, οἷον ἆ σί, ἆ τί; (βλ. Сiи)· οὐ δ' ἁπλῦν ἐκληπτέον τὸ Ась = ἆς, ὡς τὸ Γρμ. was = Fᾶς (λτ. as = εἷς, ἕς, ἕρ, Fέρ, wer=ἵς, ἴος, Fίς, Fίος, τίς, τίς, τίος=(ȷFίς, κFίς), λτ. quis, quid=ὅς, ȷὸς, τὸς, Fὸς, πὸς, πῶς, βλ. Юду)· ἕτερον

δὲ τὸ ῆ ἐπὶ βεβαιώσεως καὶ ἐρωτήσεως ἐκ τȣ͂ ἔω (ῆν, ῆς, ῆ), ῆ γάρ; λέγεται δὲ τὸ ῆ καὶ ἐπὶ κλήσεως „ ῆ ξανθίας; ἀλλὰ τȣ͂το μᾶλλον ἐπιφώνημα, ὡς τὸ Σ. ἆ; ἓ; he? Οἱ δέ τινες τὸ κατὰ τὰς ἀποκρίσεις προςιθέμενον ταῖς Ῥωσσικαῖς λέξεσι τελικὸν сь ἐξεδέξαντο πάμπαν ὀπιθάνως ὡς ἀποκοπὴν τȣ͂ Сýдарь = Государь = Господáрь (δεσπόταρε), δεσποτὰρ=δεσπόταρ, τας, δωρικ. (ὡχ' ὡς τὰ εἰς ρος μεγεθυντικὰ τῆς Σ. πάτταρος, πόδαρος, κατὰ τὰ ἀρχαῖα, κύλλαρος, τύλλαρος κτλ.) = δέσποτα, κύριε=mein Herr, monsieur, κτλ.

Я, Σλαβ. (αὐτὸς, αὐτὰς, αὐτὰ) = ὦ, ὤ (ἐκ τῆς ἀντων. и, βλ. μέρ. Α. ἀντωνυμ.). Я́же = ἅδε, ἥδε, ἥγε, θηλυκ. ἀντων. ἀναφορ. ἐκ τȣ͂ и́же, ὅδε, ὅςγε, καὶ е́же, ὅγε, ἀρχ. Ῥωσσικ. óже.

Я́блонь (μηλέα). Я́блоко (μῆλον. τὸ θέμα Я́бло, καὶ ко κατάληξ, καὶ τὸ л μετὰ τὸ б, ἐπενθετικ. ὅθεν Ябо)=ὀπὸς, овóщъ(о=α=я, ἀπὸς) ὄψ, ops, opis, Οὖπις, ὀφὴ, ὅθεν ὀπώρα. [καὶ τὸ μῆλον λέξις γενικὴ σημαίνȣσα πᾶσαν ὀπώραν, πυρῆνα ἢ κόκκȣς ἔχουσαν, ὡς τὸ λτ. malum (μᾶλον), καὶ τὸ pomum]. ἀλλὰ μᾶλλον τὸ Я́блоко, Я́блонь = Я́бонь (τὸ λ. ἐπενθετ.)=ἄπιον=Γρμ. Apfel(μῆλον), Ἀγγ. apple, Ἀγσξ. æpple, Ὁλλ. appel, Ἰρλ. aval, παρὰ τοῖς Breton. aval, afal, καὶ Βαλ. afal, κτλ. καὶ Βενδ. Jablo, Λιθ. obolys· καὶ τὸ Κρτ.

Яблань, καὶ Κρν. Яблина = μηλέα· τὸ δὲ Σερβ. καὶ Ἰλλυρ. Яблань = populus (λεύκη), παρὰ δὲ Κρτ. καὶ = πλάτανος, ὡς τὸ Ῥωσ. Яворъ.

Явный, Явенъ (δῆλος, φανερὸς). Явлаю (δηλόω, φανερόω. τὸ λ. ἐπενθετ. ὡς ἐκ τοῦ Явѣю, Яву), Явѣ (φανερῶς, παῤῥησίᾳ) ἀβοῖ, αβῷος, [ἄβω, ἀβὼς, ἄβως, λάκων=αὐὼς, ἀϝὼς, ἀὼς, ἠὼς, αὐγή· ἐκ τοῦ ἄω, αὔω (υ = β, ἄβω, ἀβέω) = ϝάω, φάω, φαύω, φαίνω (φανὸς), ὡς καὶ ἄβλαξ = λαμπρὸς, Κύπριοι (Ἡσύχ. = ἄϝλαξ, αὔω, ὅθεν καὶ καὶ αὐλὴ). ἐκ τοῦ αὔω, ϝαύω, βαύω, καὶ τὸ βαῦνος, ὁ φοῦρνος = ϝαῦνος, αὖνος, Γοτθ. auhn, Γρμ. Ofen, Κτσξ. aven, Ἀγγ. oven, κτλ. καὶ τὸ δῆλος δὲ, ἐκ τοῦ δάω, δαίω = καίω]. Τὸ δὲ Γρμ. offen, Ἀγγ. open (ἀνοικτὸς, ὅθεν offenbar = φανερὸς), οἱ μὲν παράγουσιν ἐκ τῆς auf, προθ. (Adelung.), οἱ δὲ παραβάλλουσι πρὸς τὸ ὀπὴ = Oeffnung (Kann). Ἀλλὰ καὶ τὸ Явенъ, Явлаю, πιθανώτερον δοκεῖ μοι συγγεν. ὀπὸς, ὄψ, ὀπέω (ο = α = я, καὶ π = β, Явѣю, τὸ λ. ἐπενθετικ.), ὀπεύω, ὄπω, ὄπτω, ὀπτὸς, ὄπτομαι, ὀπὴ, ὠπὴ, ὀπῇ, ὀπᾷ, ὠπᾷ, ὀπαὶ, Явѣ, ὡς τὸ, ἐνοπῇ, ἐνώπιον. βλ. καὶ Ясный, καὶ Яма.

Ягня Σλαβ. (ἀγνὰς, ἀγνὸς) = ἀμνὸς, λτ. agnus, βλ. Агнецъ.

Ягода (ὀπώρα, κόκκος, Γρμ. Beere. = ἄκκουδα,

ὄκκυδα) ἀντὶ κόκκυδα, Σ. κύκκυδα (=κοκκύδια) κοκκύδια, κοκκύτζια, κύκκυτζα, ὅθεν καὶ, τζίκκυδα (κίκκυδα), ἐκ τοῦ κόκκυς, κόκκος=κόγχος=ὄγκος, ὀγκὺς, ὀγκύλος (ςρογγύλος) παρὰ τὸ ἄγω, ὄγω. βλ. Кóгошь καὶ 'Ρεὶμ. λ. κογχύλη.

Ядрéный, Ядрéнъ, ἁδρὸς (ἐπὶ φυτῶν, κτλ.). Ядрѣ́ю ἁδρύνομαι, ἁδρύνω (ἁδρὺς=ἁδρὸς, ἁδρόω, Я́дрѣшь. ἁδρότης, ἁδροσύνη, Ядрéность). βλ. Ядрò.

Ядрò (πυρὴν, καὶ κυρίως, ὁ ἔσω τοῦ φλοιοῦ ἐδώδιμος καρπὸς, οἷον ἀμυγδάλου, κτλ. 2, βολὶς, πάλλα, balle). Ядрà (πληθ.=ὄρχεις, μεταφορικ. ὡς τὸ κόκκοι, κοκκωτὴ· καὶ πυρῆνες), ἐκ τοῦ ἔδω, ἄδω, Я́дь, Я́дмь (βλ. Ѣмь), ἐδαρὸν, συγκοπ. ἐδρὸν, ὡς ἁδρὸν (καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ἄδω, ἀδέω, ἀδερὸς). 3, Ядро, Я́дрило (ἱςὸς), Σλαβ. ἀδρόν? (βλ. Ядрéный). ἢ ἄδρυον (=μονόξυλον. Κύπριοι)? τὸ Κρν. Jadro=ἱςίον, Σλ. Нѣ́дро, προσθέσ. н. Ѣ=Я.

Я́дъ (δηλητήριον φάρμακον, ἐκ τοῦ Я́дмь, βλ. Ѣмь)=Я́дь, ἔδας (ἄδας) ἔδαρ, ἔδω=ἄδω (ὅθεν καὶ ἀθρηδὼν, ἀνθρηδὼν=(τένθω) τενθρηδών). [ὡς βρωτικὸν, ἢ πρὸς βρῶσιν διδόμενον. καὶ τὸ Γερμ. Gift ἐκ τοῦ geben (διδόναι).=δοτὸν· ὅθεν τὸ ἀντίδοτον]. Я́дь, βλ. Ѣмь.

Я́жду, Я́зжу, βλ. Ѣду.

Я́зя, καὶ 'Ρωσσ. Я́зва (Я́зϜа, τραῦμα, τρύπα, ὠτειλὴ). Язвлю̀ (τιτρώσκω, τρυπῶ, ὀτάζω) ἄζω, ἄζϜω, ἄδω, ἔδω, Ѣмь, Σλαβ. ямь,

ястии, καὶ яд· д=з, яза, я́зя=(ἄδα) ἐδωδὴ, ἐδηδωμένον, ὡς ἐκ τῦ τρώγω, τρώγλη = τρύπα.

Язъ, βλ. Я.

Языкъ (γλῶσσα, καθ' ὅλας τὰς σημασίας) συγγεν. ἰάζω, Ѣча́ю, ἰάχω, ἰαχὴ (φωνὴ), ἴαχος (καὶ ο = υ, αἰολ. ὡς, ταχὸς, ταχὺς), ἰαχὺς (χ = ζ, ὡς, ἀχερὸς, Озеро) = Языкъ, οἷον ἰαζὺξ (σ = ξ, ὡς τῆλις, τῆλιξ, λίκος), ἰάζυξ, [ὅθεν 'Ιάζυγες, ἔθνος, ὡς φήθησαν, Σαυροματικὸν· ἔςι δ' ὖν μᾶλλον Σλαβονικόν. οὕτω καὶ τὸ γλῶσσαι = λαοὶ, φυλαὶ, ἔθνη. βλ. προλεγ. τῦ Α. τόμυ). πρβλ. τὸ Γρ. Stimme (φωνὴ)= ςόμα (Adelung), καὶ αἰολ. ςύμα, ὡς τ' ἀνάπαλιν τὸ Mund (ςόμα)=μύνδος, μῦδος, μῦθος, καὶ μύθα (φωνὴ. βλ. 'Ρείμερ.), Γλ. mot. τὸ δὲ γλῶσσα δοκεῖ μὲν ἐκ τῦ γλάζω, γλώζω = κλώζω, κλάζω, συγγεν. Гла́съ, Го́лосъ (φωνὴ), ἔςι γέ μην πιθανώτερον παρὰ τὸ γλώσσω (γλω̉ξ), γλόσσω, ἀντὶ γλύσσω, γλύττω, λτ. glutto, συγγεν. γλίσσω (λίσσω) γλίχω, λείχω, λίγγω, λτ. lingo, ὅθεν καὶ ἡ lingua = λίγγϜα = λίχα, ἤτοι λιχάς τις ὖσα, ὡς λείχυσα (βλ. καὶ Lennep.) τὸ δὲ γλῶσσα, ἐκ τῦ τύπυ γλὼξ, ἔχει συγγενὲς καὶ τὸ γλωχῖν ('Ρείμ.).

Яйцо̀, Σλ. Яйце (ὠὸν, ἐκ τῦ ЯѤ, Яи, καὶ τῆς цо καταλήξ.) ἄε-ον, ἄϊ-ον, ἀὸν (αϜὸν, αὐὸν, ὅθεν τὸ σύνηθ. αὐϜὸν, αὐγὸν· παρὰ

δὲ τοῖς Ποντικοῖς κατὰ Σινώπην καὶ Χαλδίαν, ὠβὸν· καὶ ὠβάζειν = ὠοτοκεῖν, ὠάζειν) = ὠὸν, ὠϝὸν, λτ. ovum, καὶ αἰολ. ὤεον, ὤϊον, ὤβεον, (ὤϊϝον, καὶ οἷον ὤϊγον, γ=ϝ, ὡς ἐν τῷ, αὐγὸν· καὶ γ = ζ, ὤϊζον, ἄϊζον). οὕτω καὶ Σβ. 'Ισλ. 'Αγλ. ogge, egg, Δα. oog, äg, 'Αγσξ. aeg, Γρμ. Ey (κατὰ γλώσσας eig, aig, aiy, ay, oey), ὡς ἐκ τοῦ ovum, 'Ιτλ. ovo, Γλ. oef, 'Ισπ. heueue, καὶ Βαλ. wy, vy, 'Αλβν. ve, ϝωὸν· οὕτω καὶ Βμ. weitz = Яицо, Πολ. jaico. [τὸ ὠὸν ἐτυμολογοῦσί τινες παρὰ τὸ ὄω (ὄον) = οἴω (φέρω). Σημείωσαι δὲ τὸ τῆς Σ. αὐγὸν μετὰ διπλοῦ διγάμματος· ἔχει γὰρ τὸ ϝ = υ, β, καὶ γ. ὅθεν καὶ τὸ ὠβὴ = ὠγὴ ('Ησύχ.) ἐκ τοῦ ὠή, οὔα, καὶ ϝόα, βοῦα].

Яко (ὡς, ὅτι) ὄκως (ο = α, ἄκως) = ὅπως. Яковый, Яковъ, Якій, кая, кое = (ἀκόϝιος) ὀκόϊος, ὀκοῖος, ὀκοία, ὀκοῖον. τὸ Σνσκρ. Jachta = ὅτι (βλ. τὸ ἀνταποδοτικὸν Такій). συγγ. Аки, Акы.

Якорь, ἄγκυρα, ἄγκορα, (ἄκορα, ἐκ τοῦ ἄγω, ἄγκος), λτ. anchora, ancora, Γρμ. Anker, κτλ. (τὸ Κρτ. Sidro, Δαλμ. szidro = σίδηρον· ὡς ὀνομάζουσιν οἱ ναῦται πολλάκις τὴν ἄγκυραν).

Ямо = Амо=а, мо = ᾧ (μω) = πω, πον, (ἄπου ἦπου = ἔπου) = ᾧχι, ὄφι (ὡς τόφι, τόθι. βλ. Тамо).

Яма, (*βόθρος*) ἐκ τȣ̃ Ѧпи, Ѧль (*βλ.* Е́млю =ἅω, αὔω, χαύω) οἷον, χάμα (παρὰ τὸ χάω, χαυὸς, χαβὸς, β=μ, χαμὸς, -μή), ὡς τὸ χάος καὶ (χάζω) χάσμα, καὶ Σ. χαμὸς, χάνω (χαόω), χώνω· ὁ Ησύχ. ἔχει καὶ " ὕαμα, βόθρος, ἴσως ἐκ τȣ̃ ἄω, χάω, χαύω, hαύω, αὔω, hάμα, τὸ δὲ υ=v=ϝ, h, (εἰ ὀρθὴ ἡ γραφή). ἀποτυχεῖν δὲ τȣ̃ παντὸς ἂν μοι δοκεῖ, εἴτις τὸ Яма ὡς ἐκ τȣ̃ (Яву̀) Явлѣю παράγων, ἐθελήσει παραβαλεῖν πρὸς τὸ ὀπὴ, ὀπὰ (π = μ· καὶ ο = α = я, Я́ма). *βλ.* **Я́вный.**

Я́мъ, *βλ.* **Ѣмь.**

Янта́рь, *Λιθυαν.* gintaras (*ἤλεκτρον*), ἄνταρος, ἀντὶ ἄνθαρος, ὅθεν (συγκοπῇ, ἄνθρας), ἄνθραξ. [Τὸ θέμα ἄω, (ὅθεν κάω), ἄθω, αἴθω, ἄνθω (ὡς ἐκ τȣ̃ αὐτȣ̃ ἄω, τὸ ἄνω, ἀνέθω, ἄνθω, ἄνθος, ἀνθηρὸν, ἄνδηρον, ἄνδαρον, κτλ.). ἐκ τȣ̃ ἄθω, ἄνθω, ἄνδω τὸ ϝάνδω, γάνδω = λάμπω (Ἡσύχ.). ἢ καὶ ἄω, ϝάω, κάω, καίω, κάνω, cano, κάνδω, cando, γάνδω (*βλ.* Ка́жду̀), ὅθεν καὶ κάνδαρος=ἄνθραξ, καὶ ἡ κανδήλα, candela, κτλ.]. οὕτω καὶ τὸ ἤλεκτρον ἐκ τȣ̃ ἕλη, Γρμ. Helle, εἵλη, ἧλος, (ἔυηλος), ὅθεν ἥλιος. Οἱ δὲ ἀρχαῖοι Γερμανοὶ glesum, καὶ glesium ἔλεγον τὸ ἤλεκτρον (Πλίν; 42, καὶ Τάκιτ. Γερμ.)=Glas (ὕελος), λτ. glacies (κρύσταλλος), καὶ ταῦτα παρὰ τὸ γλαύσσω (λαύσσω, λέω, λεύω, λάω, λαύω,

λάβω, ὅθεν καὶ τὸ λάμπω), γλαυσσὸς (λαμπρὸς), κτλ. βλ. Глáзъ, Глязỳ.

Ярѐмъ, ʽΡωσσ. Ярмò (ζυγὸς) ἁρμὸς (ἄρω, ἅρμα). τὸ θέμα, ἄω (ὅθεν ἄρω)=Яю. βλ. Яши.

Яре́цъ (κάςωρ ἐνιαύσιος) ἐάρειος, βλ. τὰ συγγεν Ярица, Ярый, Ярка.

Яри́на (ἔριον λευκὸν) συγγεν. Яркый, Яровъ. ὃ γὰρ οἶμαι = (ἐρινὴ) ἀντὶ ἔριον, εἴριον, εἶρος, Γρμ. Haar.

Ярица (βρίζα ἐαρινή· καὶ Яровый хлѣбъ, καὶ Яровóе, οἱ κατὰ τὸ ἔαρ σπειρόμενοι δημητριακοὶ καρποὶ, ὡς τὸ Γαλ. les mars, ἐκ τȣ̃ Μάρτιος, ὁ μὴν, καὶ τὰ συνήθ. ἀνοιξιάτικα, καὶ Μαρτιάτικα, καὶ πρώϊμα σπαρτὰ). τὸ θέμα Яръ (ὅθεν Ярецъ, -рица, Яровъ, Ярый вóскъ) ἄρος=ἶρος, εἶαρ, ἴαρ=Γρμ. Jahr (ἔτος, ὡς τὸ θέρος, ποίη, κτλ.)=ἔαρ, ἦρ, λτ. ver, ἦρος, κτλ. ὅθεν ἠρινὸς, ἐάρειϜος = Яровъ = ἐαρινὸς, καὶ ἤριμος = ὀρθρινὸς καὶ νέος, πρώϊμος (ἀντιδιεςαλμένως πρὸς τὸ ὄψιμος).

Ярка (ἀμνὰς μήπω τετοκυῖα), καὶ τοῦτο φαίνεται συγγεν. ἔαρ, ὡς τὸ ἠρινὸς, ἐρινὸς, οἷον ἐαρικὸς, ἐαρική. βλ. Ярица. [τὸ δὲ „ἐρινὰς, νέας βοῦς, καί, ἰάρειον, πρόβατον. ʽΗσύχ. ἴσ. μᾶλλον=ἔρην, ἔῤῥην, ἄῤῥην, ἀῤῥὴν, Бара́нъ, ἀρνὸς, ἄῤῥιχος, ἃ σημαίνει κυρίως τὸ ἄῤῥεν, ἄρσεν πρόβατον].

Яркій,Ярокъ (λαμπρὸς, ἐπὶ φωνῆς, χρώματος, πυρὸς), τὸ θέμα Яркъ = ἀργὸς (ὁ λευκὸς

κ = γ), *ἀργὴς*, *ἀργήεις* (*πῤβλ. τὸ Βασκικ.* arguia = *φῶς*).

Яровый, - во́й, *βλ.* Ярица.

Ярусъ (*ςέγη οἴκου*, *τὸ συνήθ. πάτωμα*, *Γλ.* étage· *2*, *ςοιβασία*, *ςοιβὴ*, *Σ. ςοίβα ἢ ὄχθος*) *ξενικόν. συμφωνεῖ δὲ καὶ τῷ*, *ἄρος*, *ὄρος* (*ἐκ τῦ ἄρω*, *ὄρω*, *ἔρω· ὅθεν ηρης*, *ηρες*, *κατάληξ. ἐν τοῖς*, *διῆρες*, *τριῆρες δῶμα = δίςεγον*, *τρίςεγον*).

Ярый, Яръ (*αὐςηρὸς*, *θυμώδης*). Ярость (*θυμὸς*). Ярюся (*θυμοῦμαι*) *ἔρω*, *ἄρω* (*ὄρω*), *ἐρέω*, *ἐρέθω*, *ἔρις* (*λτ.* ira, irascor)?-*ἢ Ἄρης*, *ἀρήϊος*, *ἄρην*, *ὅθεν ἀρηνὴς*, *ἀρηνέω=ἀγριεύομαι*. [*τὸ Σνσκρ.* ari = *ἐχθρὸς· παραβάλλεται δὲ πρὸς τὸν περσικὸν θεὸν Ἀρι-μάνιον*, *ἀρχὴν κακοῦ. βλ.* Mithrid. Adelung].

Ярый воскъ (*κηρὸς ὁ τῶν νέων μελισσῶν*). Ярыя пчелы (*νεογναὶ μέλισσαι*), *ἐάρειος ἐαρινὸς. βλ.* Ярица.

Ясень (*εἶδος μελίας*, *τῆς Σ. μέλιος*, *καὶ μέλεος*, *ὁ Σ. θράψος*, *ἐκ τῦ λτ.* fraxinus excelsior)=*Γρμ.* Äsche, Esche, *Ἀγγσξ.* æse, *κτλ. ἐκ τῦ* Ямь, (Ясть) = (*ἄσις*) *ἔσις* (*ἔδω*, *ἔσω*, *Γρμ.* essen). *κτλ. ὡς καὶ τὸ λτ.* aesculus, esculus (*ἐδώδιμος*), quercus esculus, *ἐκ τῦ* esca = *ἔσις* (*ἐδωδή*)· *ἔτρωγον γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τῦτου τῦ δένδρου τὸν καρπὸν*, *ὡς καὶ τὸν τῆς φηγοῦ*, *λτ.* fagus, *ὅθεν καὶ αὕτη παρὰ τὸ φάγω* (*βλ. καὶ ἄλλας ἐτυμολ.* Adelung. *λ.* Äsche). Ясенка = *μελία*.

Ясли (φάτνη· ἐκ τῦ Ясти, Ямь) ἐσμὴ, ἔσμα (παρὰ τὸ ἔδω, ἄδω, ἥδω, ὅθεν, ἔσις, ἔσιμος, ἔσμιος, καὶ ἥσμιος). οὕτω καὶ ἐκ τῦ πάω (πάσκω), πάτνη, φάτνη.

Ясный, Ясенъ (φωτεινὸς, αἴθριος, λαμπρὸς, σαφής). Яснѣю (λάμπω, φέγγω, αἰθριοῦμαι) αἴσων, αἰσύνω, λακων. (θ = σ) = αἴθω (ἀιθύνω), αἰθύσσω, αἴθω (αἰθὴρ, αἴθρος αἰθρία - θριόω). τὸ θέμα, ἄω, αὔω, αἴω. βλ. καὶ Явный.

Ястребъ (ἀςερίας, εἶδος ἱέρακος), ἴσ. αὐτὸ τὸ ἀςερίας, ἀςερίϝας, (ἀςρέϝας). βλ. Ящерица.

Ящерица (σαῦρα. ἐκ τῦ Ящера), ὅθεν καὶ Σ. γκουςέρα, γουςέρα, γουςερίτσα. [οὐκ = ἀςερίας, ἀςραῖος, ἀςραία, διὰ τὸ ποικίλον τῦ δέρματος, ὡς καὶ ἄλλον ὄφιν λέγομεν Σ. ἀςρίτην (ἀςερίτην, ἀντὶ ἀςερίαν), διὰ τὰ ἀςεροειδῆ ποικίλματα]. ἀλλὰ τὸ Ящера ἐκ τῦ Ясти, Ямь = ἐσθερὰ (γεσθερὰ), παρὰ τὸ ἔσθω (ὅθεν καὶ ἐσθελὸς, ἐσθλὸς, κυρίως = Ædulis) = ἐδηδὼν, φάγος, φαγεδὼν (διὰ τὸ δηκτικὸν τῶν ἑρπετῶν. Ἕτερον δὲ τῦ Ящера παντάπασι τὸ Τυρκ. azder = θηρίον).

Яти, ὑπαρμφ, καὶ Яль, ἀόρις. τῦ Емлю, ἀπὸ θέματος ἀχρήςου Я, οἷον, Яю = ἄω, ὅθεν ἄϝω, ἄπω, ἅπτω, συγγ. (ἔω) ἔϝω, ἔπω, ἔκω, ἔχω, χέω, χάω, χάϝω, χαύω, habeo, κτλ. βλ. Емлю, καὶ Имáю.

Ятрь, καὶ Ятровь, Σλαβον. καὶ Σερβ. Ѥтрва (ἀντὶ Янтрь, Ѥнтрва) = ἐνάτερϜα [συγκοπ. ἐνάτρα, ἐνάτρϜα (χωρὶς τȣ̃ ν, ἐάτρϜα, -τρεϜα, ἐάτρα· ὡς ἐν τῷ пя́ть πέντε, καὶ мя́тва = μένθα κτλ.). ἢ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τῆς ἐν συλλαβῆς (ὡς имя, ὄν-υμα)=(ἐν)άτρα]=εἰνάτειρα, εἰνάτηρ (=σύννυμφος. Σ. συννυφάδα, ὡς ἐκ τȣ̃ συννυμφάς).

Ятро, Ятра (νεφρός), Κρν. Ѣтра, ἄτρον, ἦτρον. [συγγεν. ἦτορ. ἀμφότερα δὲ παρὰ τὸ ἄω, ἀήτης, ἀήτωρ, κυρίως = πνοὴ, ἀναπνοὴ (ὡς τὸ πνεύμων), καὶ ἔπειτα = καρδία, νοῦς, ψυχή. οὕτω καὶ τὸ, νεφροὶ, παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ = κρυπταὶ ἔννοιαι, λογισμοὶ, ὀρέξεις (Ψαλμ. Ζ. 10, κτλ. Θεοδώρητ.). τοῦ δὲ ἦτορ, ἦτρον συγγενὲς καὶ τὸ ἧπαρ (ἄπω, αὔω, ἄω), λτ. Jecur (π = κ, οἷον ἧκορ· ὡς, ἵππος, equus). οὕτω καὶ τὸ ἦτρον (= ὑπογάστριον, καὶ μεταφ. = ἐντεριώνη) παρὰ τοῖς Σλάβοσιν ἐξελήφθη = νεφρός].

Ячей (μικρὰ ὀπὴ, σχαδὼν, ὡς ἐπὶ κηρίου μελισσῶν) ἄγκεα (προφερόμενον ancea, acea), ἄγκος, ἄγγος (ἄγω, ἀγκὴ, ὄγκη). ἢ (я = α = ο) ὄκκος, ὄκος (ὄκα) = ὄπος (ὄψ), ὀπή. βλ. óко, окнò (τὸ θέμα Япи, ἄω, ὅθεν καὶ τὸ ἄγω, καὶ, τὸ γάω, χάω. βλ. Ящикъ).

Ячмéнь (κριθή) ἄσμενον = ἔσμιον, ἔσμα (ἐκ τȣ̃ Ясти = ἔσθειν, ἔδειν. ὡς τὸ γράστις, συνήθ. γραςίδι, γρασίδι, ἐκ τȣ̃ γράω). Καὶ

τὸ ἄσμενος ἐκ τοῦ ἥσμαι, ἥδω, συγγεν. ἅδω, ἔδω, ὡς καὶ τὸ τέρπω συγγεν. τρέφω.

Яшма, *Σλαβον.* Іасписъ, *ἴασπις, Ἑβρ.* Jaschpeh, *Ἀραβικ.* yashme (*ὅθεν τὸ Ῥωσσικ.* Яшма)· *καὶ ἄλλα δὲ λίθων ὀνόματα παρὰ τῶν Ἀσιανῶν παρειλήφασιν οἱ Ῥῶσσοι γλωσσῶν καὶ μάλιςα τῆς Ταταρικῆς καὶ Ἀραβικῆς, οἷον,* Алъмáзъ, (*ἀδάμας*), *τὸ Τουρκ. καὶ Ταταρ. καὶ Ἀραβ.* almaz, elmaz. Яхонтъ *τὸ Ἀραβ. καὶ Τουρκ.* yakout, *ἀντὶ τοῦ ἑλλην. ὑάκινθος·* Изумрýдъ, *τὸ Ἀραβ. καὶ Τουρ.* zoumroud, zoumourroud, *Περσ.* zemeroud *ἐκ τοῦ ἑλλην. σμάραγδος* (*σμαράσσω, παρὰ τὸ μάρω, μαρμαίρω*), *παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις καὶ σμάραλδος, ὅθεν τὸ Ἰτ.* smeraldo, *Γλ.* émeraude (*βλ. Ῥείμ.*). Бирюзà, *τὸ Τουρκ.* pirouzè, *ὅθεν καὶ Σ. περουζές* (*ἢ παρά τισιν ἑλληνικώτερον, γαλαζόπετρα, ἢ καὶ ἄλλως, ζωόλιθος, λτ.* zoolithus turcosa, *ὅθεν Γλ.* turquoise). Лáлъ (*ἄνθραξ, καὶ Σ. καρβοῦνι, ἐκ τοῦ λτ.* carbunculus, carbo, *Ἰτ.* carbone, *καὶ ῥουμπίνι, Γλ.* rubis, *Τουρκ.* rubin, *ἴσως ἐκ τοῦ λτ.* rubeus, rubrus, *ἐ-ρυθρός*), *τὸ Ἀραβ.* laal. *τὸ δὲ* Топáзъ *καὶ* Сапфúръ *μετεφράσθησαν ἀμέσως ἐκ τῶν ἑλληνικῶν, τοπάζιον, τόπαζος* (*ὅθεν καὶ τὸ Ἀραβ.* Thoubaze. *τὸ γὰρ τοπάζιον συντέθειται μετὰ τοῦ ἄρθρου, καὶ ἐςιν = τὸ πάζιον· πάζιον δὲ γράφει τὴν λίθον καὶ ὁ Ἡσύχ. ἴσως ἐκ τοῦ Ἑβραϊκ.*

paz, upaz, *οἱ δέ τινες παρὰ τὸ* Topazo, *νῆσον τῦ 'Αραβικῦ κόλπυ, παντάπασιν ἀκύρως ἠτυμολόγησαν*), *καὶ σάπφειρος* (*Σ. ζαφείριον*), *καὶ 'Εβραις.* saphir. *Εὑρίσκεται δὲ καὶ σάμφειρος· τῦτο δὲ δοκῦσιν οἱ πάλαι καλεῖν καὶ τὸν παρὰ τοῖς νεωτέροις λαζύριον λίθον* (lapis lazulis), *περσικώτερον ὠνομασμένον* (*καὶ Σ. λαζῦρι*), *ὡς πάρεςι ξυμβαλεῖν ἐκ τῶν ἐπιθέτων " χρυσῆ, καὶ κυανέη σάπφειρος* (*βλ. Διον. Περιηγ. καὶ Διοσκορίδ. — καὶ 'Αποκαλύψ. κεφ. κα*)· *ταύτης δὲ πάντη διάφορος ἡ νῦν χρυσόλιθος* (*τυρκικ.* gialdiz tasch), *ὡς χρυσόπαςος· παρὰ δὲ τοῖς πάλαι χρυσόλιθος κυρίως τὸ τοπάζιον* (*'Αῤῥιαν. π. 'Ερυθ. σελ.* 28), *διὰ τὸ χρυσοειδὲς τῦ χρώματος.*

Ящикъ (*κιβώτιον*) *ὡς ἐκ τῦ* Ящъ = *ἀσκὸς ἐκ τῦ σκέω, σκεύω, σκεῦος = σκύτος, κτλ.* (*βλ. 'Ρείμ. λ. ἀσκός*)· *τὸ δὲ σκέω, σκύω=σκάω, σχάω* (*ὅθεν σχαδὼν βλ.* Ячей) = *κάω, χάω, χαύω,* habeo=*ἄϜω, ἄπω, ἕπω, ἔχω· καὶ ἔςιν ἄρα τὸ* Ящикъ *παρὰ τὸ* Ящи.

Ѯ. Ѱ. Ѳ. Ѵ.

Ѯ, ѯ (Кси, *ξῖ*), = *Ξ, ξ· καὶ,* ѯ҃ = *ξ'* (60).

Ѱ, ѱ (Пси, *ψῖ*)· = *Ψ, ψ· καὶ* ѱ҃ = *ψ'*

(700)· Ѳ, ѳ (Ѳита̀, ϑῆτα) = Θ, ϑ· καὶ ҃ѳ = ϑ' (9)· Ѵ, ѵ (Ижица, ἴζιτσα, ὔψιλον. τὸ δὲ ύ = 400, γράφεται ҃ѵ) = Υ, υ. Εὔχρηϛα ἐν μόνοις τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασιν, ἅπερ, ὡς γνωϛὰ, παραλείπομεν.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

καὶ δεύτεραι φροντίδες, καὶ ἐπιδιορθώσεις.

Бáгръ (*πορφυρὸν χρῶμα*). Багрянúца (*πορφύρα, τὸ ἱμάτιον*· Багрянка *δὲ ἡ πορφύρα, τὸ ὄςρεον*). Багряный (*πορφυρὸς*), *ἴσ· συγγεν. Γρμ.* Farbe (*χρῶμα*), f=6, b=г, *μεταθ.* Бáгръ, *συγγεν. φάρω, φάρμα* [*μ* = *β*, *οἷον, φάρβα, καὶ φάρϜω*, farbe = *φύρω· ὅθεν παράγεσι καὶ τὸ πορφύρω* (*ὡς μύρω, μορμύρω*), *πορφύρα. Εἴη δ' ἂν τὸ πορφύρα καὶ ἐκ τὸ ὄρφὸς* (*πορφὸς, ὡς, ὄχλος, πόλχος*), *ὀρφὺς, ὀρφὺρ, πορφὺρ, -φύρω, -φύρα* (*κατὰ τὸ ὄρφνινον χρῶμα*), *ὅθεν καὶ μορφνὸς, καὶ φ = χ, μοριχνὸς*· (*ὅτω καὶ πορφὸς, πόρχος, μεταθ.* Бáгръ? г = *χ* = *φ*). *Ἕτερον δὲ τὸ* Бáгръ *τὸ πέρκανον* (*Ἡσύχ. ὅθεν τὸ Σ. περκάλιον = ὕφασμα, πηνίον ἐκ πάμβακος λεπτὸν*), *πρὸς δ' παραβάλλεσί τινες τὸ Γρμ.* Berkan, *κοινῶς* Perkan, *μσ. λτ.* barracanus, *Γλ.* bouracan, *'Ιτ.* barracano, *βλ. 'Ρείμ. λ. Περκανὸς*]· *οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρώματος δηλωτικὸν* Бáгръ *συγγεν. τὸ* Багòръ, *Ϝάγορ, ἄγκος* (*ἀγκιςρον*), *ὡς τὸ, κάλχη, κόχλος, κογχύλη, ἐκ τὸ κόγχη, κόγχος=ȷὄγγος, ὄγκος, ἄγκος* (*ἀγκύλος, γογγύλος, ὅθεν καὶ τὸ γόγγρος*), *ὡς*

ἐκ τῦ ςρογγύλυ σχήματος τῦ ὀςρέυ. ἀλλ' ὐδὲ τὸ ὦχρα, ὦχρος, Fῶχρος (ἐκ τῦ ἄχυρον?), παραβάλοι τις ἂν εἰκότως πρὸς τὸ Багръ.

*Базáльтъ (ὁ λίθος Basalt, Basaltes), ἐκ τῦ βασανίτης (ὡς ὅμοιος τῦ Λυδίυ λίθυ), συγκοπ. basantes, basaltes, n = l.

Бáйка (бай), πρβλ. τὸ Γρμ. Boy.

Бáлій, Σλαβ. (ἐπαοιδὸς. 2, ἰατρὸς. 3, Ῥαβδοθαυματοποιὸς). Бáлованіе (ἰατρικὴ), ἐκ τῦ Бáю = βάω, φάω (φάσκω, ὡς τὸ ἠπιάω = λόγοις ἰῶμαι, καὶ Врáчь Σερβ. = μάντις, βλ. Колдýнъ), παρῳχήμεν. бáл (Бáлю, ὡς, βάω, βάλω, ὅθεν βαλάω, λτ. balare, balo, Блеѝ, βληχῶμαι, ἐπὶ φωνῆς)· βλ. Собран. Словенск. Памятниковъ κτλ. (Петромъ Кеппеномъ), Книг. I. стр. 47. (1827. С. Петербургъ).

Балýю, 2 = θρύπτω (Γλ. gâter), καὶ τῦτο = Fαλάω (ἄλη, ἀλεὸς, ἠλεὸς). τὸ θέμ. ἄλω, Fάλω (Балю), ἀλέω (ἀλήθω = τρίβω = θρύπτω), ἢ ὡς τὸ Σ. παλαβόνω, παλαβὸς, Бáловень.

Бандýра, πανδῦρα, ἐκ τῦ λτ. pando,-deo (πάνδω. βλ. фýнтъ) = κρεμάω, -μαμαι (διὰ τὸ κρέμασθαι ἀπὸ τῶν ὤμων).

Бáнкъ, bancus, ὅθεν καὶ τὸ Σ. παγκάριον (πάγκος, βάγκος, ἄβακος, ἀβακάριον). ἐκ τῦ α ςερητικῦ καὶ βάσις (ἄβαξ), οἷα μάλιςα τὰ πρὸς τοῖς τοίχοις κρεμάμενα παρὰ τοῖς ἐμπόροις

καὶ τραπεζίταις ἀβάκια πρὸς τὸ ἀριθμεῖν νομίσματα, Σ. ἀσπροσάνιδα.

Барабáнъ, *συγγεν.* Барабóшу.

Барáнъ, *συγγεν.* Бóровъ, *Σλαβ.* Брáвъ.

Бíричъ, Бирю́чъ, *καὶ* Бíрчій (*τὰ πάντα παρὰ τὸ* Берỳ = *φέρω*), *φορὸς, φορεὺς, φέρτης* (*ὡς, ἀγγελιαφόρος· καὶ τὸ ἄγγελος, ἐκ τοῦ ἄγω, ἀγελὸς· τὸ δὲ φέρω = πέρω, πεῖρα, πειράω, πειραςής*). *τὸ Βμ.* biric, *καὶ Καρν.* berizh = *ὑπουργὸς ἀςυνομίας* (*ὡς τὸ λτ.* lictor, *ῥαβδοῦχος*), *ἢ περ ἀγωγὸς, εἰσαγωγός.*

Бíсеръ, *Σλαβ.* (*μαργαρίτης*), *μῶν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὸ λτ.* viscus = *Ϝισκὸς* (*Ϝισκὸρ, βίσκορ*) = *ἰξὸς* [*ὅθεν καὶ ἴσκα, ὕσκα* (*ἡ καὶ Σ. ἴσκα δένδρου*), *καὶ ὕσγα = κόκκος, ὅθεν ὕσγινον = κόκκινον? ἐκ τοῦ ἰξὸς, ἰξὺς, καὶ τὸ ἰχθὺς λτ.* piscis. *βλ.* Вóскъ, *καὶ* Pы́ба]· *ἀλλὰ μᾶλλον ἡ λέξις φαίνεται ξενικὴ, ὡς καὶ τὸ, βέρβερι* (*κόγχη*).

Бію̀, *παίω,* Убію̀, *ἀποκτείνω, -κτενῶ, ὡς καὶ τὸ πάω = φάω, φάζω, φέω, φένω, φόνος. καὶ τὸ λτ.* cado = *πάδω, πάδω* (*πάω. βλ.* Падỳ), *ὅθεν* occido, *ἐκπαίω* (*φονεύω, ἤτοι πίπτειν ποιῶ*). *Ἐκ τοῦ* Бію, Бúчъ (*μάςιξ, ὅθεν ἡ Σ. βίτζα*), *λτ.* flagellum, *ὅθεν πάλιν τὸ φραγγέλλιον* (*οἷον ἐκ τοῦ* flagum, *πλάγος = πλαγὴ, πλάγω, πλήγω, πλῆκτρον*), *πλήγανον· ἢ συγγεν.* (flago) flagito, flagro, *ἐκ τοῦ* (*φλάγω*), *φλέ-*

γω (καὶ fragro, φλ = φρ. ὅθεν καὶ τὸ φραγγέλ. flagell.).

Благій. τὸ Πολ. blogi (ἀγαθὸς), καὶ blahy (φαῦλος). ἀμφότερα = βλὰξ, βλακὸς = μαλακὸς· καὶ τὸ Благій, συγγεν. Блажу̀, βλάζω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρότητα, καὶ ἑπομένως τό, τε μαλακὸν καὶ ἱλαρὸν, καὶ τὸ πλαδαρὸν, ὅθεν βλακείαν, μωρίαν. ἔςι δὲ τὸ βλάζω = πλάζω, Блазю̀, ὅθεν Блазню̀, (οἷον πλάζνω μετὰ τῦ ν, ὡς ἐκ τῦ πλάγω, πλάνγω, τὸ πλάγχω), ζ=γ, πλάγω, ὅθεν καὶ πλακία, ἀμπλακία, κτλ. (βλ. Ῥείμ. λ. βλάζω)· ἐκ τῦ Бла́гъ, τὸ ὐδέτερον Бла́го, Σλαβ. = εὖ (καλῶς), ἐν συνθέσει, ὡς ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῦ εὐ συνθέτοις ἑλληνικοῖς, οἷον Благоволеніе (= εὐ-δοκία, ἀγαθοθέλεια, κτλ.), καὶ Бла́го = εὖγε.

Бла́то, πρβλ. καὶ ἄλτις = ἄλσος, ὅθεν, λτ. saltus (lucus), καὶ τὸ Γρμ. Wald, ἴσως καὶ τὸ λτ. palus (paludis) = Ϝάλος (ἀντὶ ἕλος), βάλος, βάλτος. Ἐκ τῦ Бла́то (б = м), τὸ Ἰλλυρικὸν Млато, ὅθεν παρ' αὐτοῖς καὶ ἡ Βενετία λέγεται Млетка = βαλτικὴ (βαλτώδης, ὡς περίῤῥυτος)· ἡ δὲ Βαλτικὴ λεγομένη θάλασσα οἷς μὲν δοκεῖ παρὰ τὸ Τευτ. belt (πλημμύρα), οἷς δὲ παρὰ τὸ fallen, φάλλειν βάλλειν (βαλτὴ). τοῖς δὲ καὶ = balteus (ζώνη), ἢ = λευκὴ (ὡς καὶ ἡ λευκὴ θάλασσα), ἐκ τῦ Бѣлить, Бѣлю̀. βλ. Бѣлій (ὡς φαληρὰ, ἐν ᾗ κύματα φαληριόωντα).

Блонà, *βλ.* Болóнъ.

Блохà = *πύλακα* (*πύλοκα*, *-κα*, *συγκπ.* Блохà) *ἀντὶ ψύλακα*, *ψύλαξ* (*πύλαξ*, *λτ.* pulex), *Βμ.* blecha, blcha, *Πολ.* pchła, *'Ιλλυρ.* buha (*χωρὶς λ*), *καὶ Σερβ.* Буа (*χωρὶς καὶ τȣ̃ χ*).

Блющъ, *ἐκ τȣ̃* Блюю, *φλύω*, *ὡς καὶ τὸ φλεῶς* (*φλȣ̃ς*)· *ἡ ἰδέα ἐμφαίνει ὑγρασίαν*, *διὰ τὸ φίλυδρον τȣ̃ κισσȣ̃.*

Блюдо, *βλ.* Плющỳ.

Блядя, *καὶ* Бляди, Блéди (*λῆρος*, *Σλαβον. βλ. Δοβρόβ.* 114) = *βλάδα*, *βλάδη*, *πλάδη* (*βλάζω*, Блажỳ, *οἷον* Блаждỳ, Бладỳ), *βλάζω*, *πλάζω*, *βλύζω*, *φλύζω*, *φλέδω*, *φλεδῶν* (*φλύαρος*), *φλύω* (*φλυάω*, *φλύαρος*). *βλύω*, Блюю, Плюю, Блажỳ, Блуждỳ, жỳ, Плутáю, Болтáю, *κτλ. συγγενῆ. βλ.* Плывỳ.

Бляха, *πλάκα*, *ἀνάφερ. εἰς τὸ* Плáщъ (*πλάζω*, *-ττω*).

Бóгъ, Богáтый, *ἀναμφηρρίςως ἐκ τȣ̃* Могỳ, *ὅθεν καὶ τὸ* Богатырь (*ἰσχυρὸς*) = Могýчъ.

Бóдръ, *ἐκ τȣ̃* Бдю = *φάδω* (*φαίδω*), *φαδρὸς* (*φαιδρός*).

Ботáю, *συγγεν.* Бóтаю *ὅθεν οἶμαι* (бóта) Забóта (*μέριμνα*) = *πάθα* (*πόθα*, *ζα=διὰ*, *πόθα*), *πάθη*, *καὶ πάθος* (*ὡς καὶ ποθὴ*, *πόθος*, *ἐκ τȣ̃ πέθω*, *πάθω* = *βάθω*, *βαθύω* = *βάδω*, *πάτω*, Падỳ, *πάζω*, *πάσχω· ἐπὶ τῆς σημασίας τȣ̃ παίειν*, *νύσσειν*, *ὡς καὶ τὸ*" *ἐν-*

δοθι θυμὸν ἀμύξαι, καὶ τὸ μεριμνῶ = μέρω, μερίζω, κτλ.).

Болóнь, δοκεῖ συγγεν. τῷ Блонà, τοῦτο δ' ἂν εἴη = τῷ παρ' ἄλλαις Σλαβονικαῖς διαλέκτοις Бláна=Пленà, pellis, pellicula = πέλλα (μετὰ τῦ ν, οἷον πέλνα, μεταθ. Пленà, ὡς καὶ τὸ πέλμα ἐκ τῦ πέλλα), πελλὸς, φελλὸς. ἔςι γὰρ καὶ ἡ Блонà δέρμα καὶ ὑμὴν [ὅθεν καὶ ἄμνιον, ἀντὶ ὑμένιον (βλ. 'Ρεῖμ.), ὡς καὶ χόριον λέγεται τὸ Σ. καὶ παρ' Ἱπποκρ. ὕςερον, καὶ τὰ ὕςερα, λτ. secundinæ τῆς λεχῦς, καὶ Σ. ἔτι, ἄκλυθον = ἀκόλυθον (παρὰ Θετταλοῖς), καὶ, κατάποδον (παρὰ Πελοποννησ.), ὡς κατὰ πόδα (Σ. καταπόδι, καταποδῦ), ἀκολυθῦν τῷ κυήματι]. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῦ Блонà· καὶ τὸ Болóнь δὲ = πέλλα (πελλανὸν), εἰ μή γ' ἱκανῶς ἔχοι, παραβαλλόμενον πρὸς τὸ φλόος· ἐκ τῦ φλέω, φλύω, Плюю, Блюю. [Πρὸς τὸ Бláна οὐ χρὴ συγχέειν τὸ Σ. μπλάνα (εἶδος ξυήλης, ἢ λίςρυ παραλληλογράμμυ λεπτυργικόν· ὅθεν ὡς ἐκ τῦ σχήματος λέγυσιν οἱ χωρικοὶ καὶ, μπλάναν τυρὶυ, ξύλυ, κτλ. πᾶν τεμμάχιον ἐπίπεδον καὶ ὁμαλὸν) = πλάνα, πλανὸς, πλανὺς, πλανίσσω, planus, plano (complano) = πλατὺς· πελάω, πλάζω, σσω, ττω. 'Ρεῖμ.].

Ботвю, συγγν. Питáю. Ботвà (φύλλον δαύκυ), βοτϜὰ, βοτὰ (бóтъ), βοτή. βοτάνη, Ботвúнье (εἶδος ζωμῦ). βλ. Буракú.

Боя́ринъ, τέτε ἀρχαιότερον τὸ Боля́ринъ δοκεῖ πιθανῶς τῷ σοφῷ Βοςοκόφῳ (Восто́ковъ), καὶ εἴη ἂν ἡ λέξις παρὰ τὸ Бо́лій (Боля́р), οἷον πολήρης (πολάρης, Боля́ринъ), ἀντὶ πλήρης (ἐκ τῦ πλέος), πληρός, plerus = πολὺς = μέγας, μεγιςὰν, κατὰ τὸ " μέγας καὶ πολύς. βλ. Большо́й.

Брадà, ἅλις μοι δοκεῖ συμφέρεσθαι πρὸς τὸ barba. Ἔςι γέ μην οἷς ἀρέσκει μᾶλλον ἐτυμολογεῖν τὴν λέξιν παρὰ τὸ Бреду̀ (περάθω, ὡς, ἐργάω, ἐργάθω, φλεγέω, -γέθω, πλέω, πλήθω)=περάσω, πρήσσω, περάω (ὡς δῆθεν εἰς-τὸ πρόσθεν διαπερώσας καὶ αὐξομένας τῦ γενείυ τὰς τρίχας), οἷον περατὰ, ἢ γοῦν φορητὰ, φερτὰ (ἔςι γὰρ καὶ τὸ Бреду̀, πράθω, περάθω, περάω, πέρω = φέρω, Беру̀· ἐκ δὲ τῦ φέρω, καὶ τὸ φέρϜω, φέρβω, φορβὰ, barba, καὶ τὸ φορὰ, φόρτος, ὅθεν καὶ ἑλληνιςὶ λέγομεν " φέρβειν, καὶ φέρειν γένειον)· τό γέ μην Γρμ. Borst (ὅθεν ἡ Σ. βέρτζα = σάρωθρον ἱματίων), διάφορον τῦ Bart, καὶ Брадà, barba.

Бра́къ, καὶ Бра́кы (ὡς, γάμος, γάμοι, λτ. nuptiæ), πιθανώτατα συγγενὲς τῦ Пра́гъ (φραγὴ, βλ. Поро́гъ), ἐκ τῦ Прягу̀ (φράγω), ὅθεν καὶ Супру́гъ (βλ. Прягу̀). μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ Ἀγγλικ. to brace (δεσμεύειν), brace (ζεῦγος). μεταμέλει γάρ μοι τὸ Бра́къ παρὰ τὸ Беру̀, Бра́ти, παραγαγόντι, κατὰ τὸ, ἄγεσθαι

(= *φέρειν*), *καὶ Σ. ἐπαίρειν* (*ἐπαίρω, αἴρω, ἐπὶ τῆς σημασ. τᾶ φέρω*), *καὶ λαμβάνειν γυναῖκα· καὶ μέσως δὲ λέγομεν Σ. ἐπάρθησαν* (= *ἐπῆραν ἀλλήλας* = *συνῆλθον εἰς γάμον*), *ὅθεν καὶ ἐν τῇ μικρᾷ 'Ρωσσίᾳ*, Побрáлися, *ἐκ τᾶ* Берỳ, *ὡς τὸ ἐπάρθησαν. Τὸ δ' αὖ Γερμ.* Braut, *βεβιασμένον καὶ ἀσύμφυλον δοκεῖ πρὸς τὸ προίτη, κρίνει δὲ μᾶλλον ὀρθότερον καὶ περὶ τέτε ὁ σοφὸς 'Ρείμ. λ. νύμφη.*

Бра́къ (*ἔκριμμα*), *συγγεν.* Бро́шу, Бросáю.

Бра́нь, Бранѝ, *συγγ.* Бренчỳ (*ὡς βοὴ, κτλ.*) *βλ.* Войнà.

Бревнò = *πρέμνον, ἐκ τᾶ πρεμνὸς, πραμνὸς, πράμος*, Пря́мый, Пря́мный, Пря́мо (Прямно)· *οὐ γάρ μοι δοκεῖ ἔτε παρὰ τὸ* Боръ, *ἔτε παρὰ τὸ* Бре́мя, *ὥς τισιν ἤρεσεν. τὸ δὲ Καρν.* brun, brune, *συγκοπὴ τᾶ* Бревнò, *Βμ.* brzewno.

Бре́жу, *συγγ.* Ржỳ, *κτλ. ἐκ τᾶ ῥύω, Ϝρύω, ῥύζω, βρύω*, Брю̀, *κτλ. βλ. 'Ρείμ. λ. ῥάζω.*

Бро́вь (*ὀφρὺς.*) = *τῷ Μακεδον.* (*φ*=*β καὶ α*=*ο*, *υ*=*ου*), *ἀβρὺς, ἀ-βροὺς, υ = β*, Бро́въ. [*τὸ ὀφρὺς ἔμοι γε δοκεῖ παρὰ τὸ ἔχω, ὄχος* (*ἔξ-οχος, μετὰ τᾶ θ, ὄχθος*), *ὀχερὸς, χ*=*φ* (*ὡς, 'Εφύρη = ὀχυρὰ, ὄφις = ἔχις*), *ὀφερὸς, ρὺς, συγκοπ. ὀφρὺς* (*κατὰ τὰ ἴσχω, ἰσχὸς ἰξὸς, ἰξὺς = ἰσχὺς = ὀσφὺς, βλ. 'Ρείμ. καὶ οἷον ἴξα, ὄξα, ὅθεν τὸ λτ.* coxa)· *ἔοικε*

γὰρ σημαίνειν ἀπολύτως ἡ λέξις ἐξοχὴν, ἔπαρμα, ὄκρὸν, ἢ ἀψῖδα, ἄψω, ἄπω=ἔπω=ἔχω].

Брóщъ, ἴσως καὶ = βρίζα, Ϝρίζα, ῥίζα (ῥόζα, ὡς, ἰσχὺς, ὀσχὺς, ὀσφὺς, ἰξὺς, соха), βλ. Рóжь. εἰ δὲ μή γε, συγγεν. Ржà, βλ. τὴν λέξιν.

Брыжѝ, ἐκ τȣ̃ Брю́згну (ю = ы = υ).

Бýбенъ, βȣ̃μβον = βομβὸν, βομβαῖνον, βομβαίνω, -βέω, Καρν. Бóбнимъ, βομβαίνημι [ὀνοματοπ. βὺ, βὺμ, βύω, βύβω, βομβύω, βόμβος, ὅθεν τὸ Σ. βȣβὸς (βυβὸς)=μογγὸς, (μυδὸς, mutus), διὰ τὸν ἀδιάρθρωτον βόμβον].

Бýде=εἰ· Бýдшо (Буд-шò), ὅτι, δῆθεν. ἐκ τȣ̃ Бýду, ὡς τὸ бы, ἐκ τȣ̃ бы́ши (бы́ю), φύω (ἀντὶ τȣ̃, εἰ ἔςαι τὸ, ἐσόμενον, τυχὸν, εἶεν)· βλ. Бы.

Буждý, Бужý, Будúшь (ἀγρυπνίζω, ἐξυπνίζω), παρὰ τὸ Бдю̀.

Бýйволъ, βȣ́βαλος, ἐκ τȣ̃ Бýй, βȣ̃ς, καὶ Вóлъ, βαλὸς, βηλὸς, βαλάω, Блею̀ (βαλάχω, βλήχω) = βȣ̃ς βαλάων (βλ. Кра́ва). τὸ θέμα βάω, βόω, βȣ̃ς, βοάω (τὸ Ιλ. fou = fol = τλ. follis, φόλλιξ=θύλαξ. ὡς κενὸς).

Бýкъ, Γρμ. Buche, λτ. fagus = φαγὸς (α = υ)· εἴη δ' ἂν καὶ=(πύκος, πυκνὸς), πύξος, Γρμ. Buchsbaum· ὅθεν καὶ Бýква (πύκϜα), πυξὶς, Γρμ. Büchse = πυξίον. [τὰ ὀνόματα τῶν φυτῶν καὶ ζώων κατὰ γλώσσας καὶ τόπȣς

πολλάκις μεταβάλλονται ἀπό τινος εἰς ἕτερον εἶδος, φυλάττουσι δ' ὧν ἀείποτε τὴν πρώτην τῆς λέξεως σημασίαν, ἣν ἡ πρωτόγονος γλῶσσα διωρίσατο ἐξ ἀρχῆς. βλ. '*Ρεῖμ. λ. βρίζα*]. *'Ἐκ τοῦ* Бýква *τὸ* Бýквица (*πυξίτα*), *τὸ φυτὸν, λτ.* betonica.

Булавà (*ῥόπαλον*). Булáвка (*βελόνη*) = Бурáю (*λ* = *ρ*)· *συγγεν.* Борю̀, Браздà. *βλ. μετὰ τὴν λ.* Бывáю.

Буракѝ, *πληθ.* (*ὡς ἐκ τοῦ* Бурáкъ) *δαυκία* [*δαῦκος. Σ. δαυκὶ, καὶ ἄλλως, κοκκινογούλιον* (*τὸ Τουρκ. παντζάρι*), *διὰ τὸ κόκκινον χρῶμα. ὡς καὶ ἀσπρογούλι, ἡ βουνιὰς, τὸ Τουρκ. σαλγκάμ, κωνοειδής τις γογγυλὶς, γογγύλη, τὸ Σ. γογγύλιον, κτλ. τὸ δὲ γούλιον, ἐκ τοῦ γουλίον* = (*αυ*=*ου*, *γ*=*κ*), *καυλίον, καυλὸς, ὅθεν καὶ τὸ Γρμ.* Kohl· *οἷον κοκκινόκαυλον, ἀσπρόκαυλον, ὡς, μακρόκαυλος, κτλ.*]. *Οὕτως ἴσως καὶ τὸ* Буракѝ *ἐκ τοῦ* Бýрый (*πυῤῥὸς*), *πυῤῥάκια* (*διὰ τὸ χρῶμα*)· *τὸ δὲ* Буракѝ = Свéкла = *σεῦκλα* (*σέβκλα, σβέκλα*), *σεῦτλον,-κλον, ὅθεν πάλιν* (*παρὰ Πελοποννησ.*), *σεῦκλον* (*κ* = *τ*), *καὶ σέσκλον* = *δαυκίον* (*ἐκ τοῦ αὐτοῦ σέσκλου καλεῖται καὶ Σέσκλος, καὶ Σέσκουλον, σευτλοφόρον χωρίον Θετταλίας κατὰ τὴν Μαγνησίαν*). *ἔστι δὲ σεῦτλον, καὶ τεῦτλον κυρίως τὸ λτ.* beta, *Γρμ.* Beete, Mangold.

Бурлю̀, *καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ* Бýря, *βοῤῥᾶς. τὸ δὲ Σ. βοῦρλος, βουρλίζω* (*ἐν Θετταλίᾳ*), *εἴη μὲν*

ἂν καὶ = βρυλὸς, μᾶλλον δέ μοι δοκεῖ = φῦρος, αἰολ. (= θῦρος), παρενθ. λ (ὡς λέγομεν καὶ ὠρλυάζει, ὠρλυέται = ὠρύεται), τὸ δὲ θῦρος = θυρὸς καὶ θορὸς (ὡς καὶ θυρὰς, ο=ου, κατὰ τὸ, νόσος, νῦσος, ἐκ τῦ θόρω), ὅθεν πάλιν (θ = τ = δ = ζ), τὰ Σ. τυρλὸς (ἐν Θετταλίᾳ) = τερλὸς (ὅθεν τρελὸς) = ζυρλὸς· ἢ καὶ ὡς ἐκ τῦ θόρω, θόρνω, -νυμι, εἴη ἂν θυρνὸς, ν = λ [ὡς, σαχνὸς, σαχλὸς, καὶ (παρ' Ἠπειρώτ.), ἀνάντελλα = ἀλλάνταλλα, ἀντὶ, ἄλλ' ἀντ' ἄλλα (ἀντ' ἄλλων) = ἔναλλα], θυρλὸς, τυρλὸς (δυρλὸς), ζυρλὸς· καθὰ καὶ Дýрный, Дýрнъ (αἰσχρὸς, ἀηδὴς), ἐκ τῦ Дурю̀ (βλ. τὴν λέξιν). τὸ δὲ Σ. λωλὸς = ὀλωλὼς = ὀλόαενος „ ὡς τὸ ὀλόμενυ (Ὀδυσ. P. 483), τοιῦτο πάλιν καὶ τὸ Σ. χαμένος, λτ. perditus. βλ. καὶ Ῥείμ. λ. ὀλολὸς.

Бы = φῦ, φύοι, Fείη· ὁ δὲ εἰ σύνδεσμ. ἐκ τῦ εἴω, ἔω, εἰμι.

Бывáю, φυFέω. τὸ Περσικ. bŭdem, bŭdi, bŭd = ἤμην, ἦς, ἦν, καὶ büwem, büwi, büwed = ἔσομαι, ἔσῃ, ἔςαι· τὸ δ' αὐτὸ καὶ bāsem, bāsi, bāsed, φύσομαι, φύσῃ, φύσεται· τὸ δ' ἀπαρέμφ. buden, καὶ besten = (εἶσθαι) εἶναι. βλ. Éсмь. — Забывáю, βλ. Линяю.

Быліе, ἐκ τῦ Былъ, Быши (Быю), ὡς φύλον, λλον, ἐκ τῦ φύω.

Быстрый, ὅθεν ἡ Σ. Βίςριτζα, ὁ ἑλληνιςὶ Ἁλιάκμων (Μακεδονίας ποταμὸς)· καὶ Βι-

ϛϱιτζ (Τρανσυλβανίας)· Πίϛϱιτζα (ὁ Δώδων τῆς ᾽Ηπείρȣ), κτλ.

Бѣгу̀, *φέγω*, *φύγω*, *λτ.* fugo.

В.

Ведрò, *βέδρον*, *ἀντὶ μέδρον* = *μέτρον* (*β*=*μ*. *βλ.* Бóгъ), *συγγεν.* Между̀, Мéжъ (Мед). *βλ.* Между̀, *καὶ* Спýдъ.

Велúкій, Велúкъ = *Ϝηλίκος*, *ἧλις*, *τὸ δὲ βαλιός* (*ὅθεν λτ.* varius), *περιττεύει.*

Вéрба, Вéрвь, Верúга, *τὰ πάντα ἐκ τȣ̃* (Вру̀, Вер̀у) Верши = *Ϝέρω*, *εἴρω*, (*ἔρω*, *λτ.* sero), *ἔρμα* (*μ*=*β*), Вéрба, Вéрвь (*Ϝέρβα*), *εἴργω*, *ἄρκω*, *ἀρκέω*, arceo, co-ercеo, *ἄρκυς*, *ἕρκος*, *ὄρκος* (*Ϝερίγα*=*ἐρίκα*, *ἀντὶ ὄρκα*), *ὡς ὀρκάνη*, *ὀρικάνη* (῾*Ησύχ.*) *κτλ.* [*ἡ ἰδέα σημαίνει ὄργανον δι᾽ ȣ̃ φράσσομεν*, *εἴργομεν*, *δεσμεύομεν*].

Вéредъ (Врéдъ), *ἐκ τȣ̃* Вреду̀ (*βλ.* Врежду̀), *πρηδὼν*, *πρήζω*, *πρέθω*, *πέρθω*· *ἕτερα δὲ τὸ* Schwär, *καὶ* virus.

Вертѝ, Вру̀ (Веру̀) *Σλαβ.* (*κλείω*), *Ϝέρω*, *ἔρϜω* (*ἔργω*, *εἴργω*. *βλ. ἀνωτ.* Верúга)· *ὅθεν* Верзу̀ (Вергу̀), *Ϝέργω*, *Ϝέρξω*, *ἔργω*, *παρ᾽ ȣ̃*, Оп-вéрзу, Отверстѝ (*ἀνοίγω*) = *ἀποέργω* (*διΐϛω*, *ὅθεν ἀνοίγω*). *τὸ λτ.* vergo=*ῥέπω*, *βῶ* (*ῥέϜω*, *Ϝ*=*β*, *γ*) *μεταϛ. ϜέρϜω*, vergo. *βλ.* Вéржу.

Вертéпъ, *ἐν Σερβικ. Βιβλ.* Вьртопъ, *ἢ*=*ἐρειπτὸν*, *ἐρείπιον*, *ἢ συγγ. τȣ̃* Вéртъ, *τȣ̃το δὲ ἐκ τȣ̃*

Верши (βλ. ἀνωτέρω Вéрба). Fεερτὸς, ἑρτὸς, ἑρκτὸς, ἕρκος, ὄρχος, ὄρχατος, ἔρχατος (=φραγμὸς), ὡς καὶ τὸ Забóръ. ἕτερον δὲ τῦ Вéршъ τὸ, hortus=(Грáдъ), Вертогрáдъ.

Веслò (κώπη) ἐκ τῦ Везỳ, veho, Fέχω, (ἔχω, ὀχέω), ὡς τὸ ὀχλὸς (Fεχλὸς, χ=c, Веслò), ὅθεν μοχλὸς, ὄχησις, ὄχος (δι' ὗ κινεῖται τὸ "νάϊον ὄχημα).

Верчỳ, Вертѣ́ть (ἐκ τῦ Вертỳ)=λτ. verto=πέρτω (ἐκ μεταθέσεως)=τρέπω=στρέπω, στρέφω.

Вéщь, πρόσθες καὶ, ὄνομα = πρᾶγμα (ποιητικῶς)· ὡς "τὄνομα τῆς σωτηρίας, τῆς εὐγενείας (Εὐρπ. 'Εκ., καὶ 'Ιφ. Τ.).

Ви́лы, Виля́ю = Валя́ю, ἀλέω, εἰλέω.

Ви́тязь, ἴσ. ἐκ τῦ Би́ти, Бію, παίω (πάτης, φάτης, φῆτας, Ви́тязь), παίςης, πατάσσων.

Ви́шня, Σλαβονικὸν εἶναι τὄνομα βέλονταί τινες ἐκ ἀπιθάνως ἐκ τῦ Ви́шу (κρέμαμαι) = Вѣ́шу, Fαΐσσω, ἀΐσσω (βλ. Вѣ́шаю), ὡς κρεμάμενα δηλονότι. ἀλλά γε καὶ τὸ βύσσινον (ἐκ τῦ βύσσος· λῖνον λεπτὸν, λευκὸν) παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐξελήφθη καὶ ἀντὶ τῦ κόκκινον, ἢ πορφυρῦν· ὅθεν συνηθέςερον νομίζεται παρωνομάσθαι ὡς ἐκ τῦ χρώματος καὶ ὁ καρπός.

Влáсть, ἐκ τῦ Владáю (d=δ=ζ=σδ=жд), οἷον Влаждáю (Влáсть). τὸ θέμα Влáду, Fάλδω (μεταθέσ. βλάδω, ὡς, Влекỳ = Λιθ. welky=Fέλκω), καὶ, ἄλθω. (ἡ ἰδέα ἐμφαίνει θερμότητα, αὔξην, τροφὴν, ἀκμὴν, ὅθεν

ἰσχὺν καὶ κράτος, καθὰ καὶ τὸ valeo = *ἀλέω (ἀλέδω, ἄλδω)=θαλέω, θαλέθω, θάλλω, μετὰ τῦ θ, ἐκ τῦ ἄλω (λτ.* alo, olo, halo)= *ἕλω, ὅθεν καὶ τὸ ὅλος, (ὁλομελής, ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῆς τῦ ὅλυ ἀκεραιότητος καὶ συςροφῆς).*

Влáю, *τὸ θέμα* Вал, Вол, [*ὅθεν τὸ*, Волнà, *συγκοπ.* Внà, *καὶ* Валю̀, Валáю (*ὅθεν* Валя́ю), *συγκοπ.* Влáю]=*Fάλω, Fέλω, Fόλω, σάλω, σέλω, σάλος, σάλα=ἅλος, ἅλα (καὶ, Fάλα*, Вол(н)á, *'Ρωσσ.* Ва́лъ, *Γρμ.* Welle), *ὅθεν συγκοπ. ἅλς, ἀλὸς, ἅλαξ (σάλαξ), ἅλασσα, ὅθεν σάλασσα, θάλασσα, δάλασσα (μετὰ τῶν πνευμάτ. σ, θ, δ). 'Η ἰδέα ἐμφαίνει κίνησιν καὶ τὴν τῶν κυρτῶν κυμάτων συςροφὴν. βλ. καὶ* Бóлга.

Внýкъ, *ἢ ἐκ τῦ Fέγγονος,(ἔνγονος, μεταθ.Fένογος, Fένοκος). ἢ γοῦν ἐκ τῦ Γερμ.* Enkel, *ὅπερ ἂν εἴη καὶ παρὰ τὸ* enke, enge = *ἐγγὺς (ἔγγι, ἄγχι), ὡς γένυς ἐγγύς.*

Во, Въ=*Γρ.* by, bey, *συνθ.* be=*ἐπὶ. βλ. καὶ* Вы.

Водà, *ὅθεν Βοδενὰ (ὡς μετωνόμαςαι παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβόνων), ἡ Μακεδονικὴ πόλις "Εδεσσα (= Fυδανὰ, ὑδατώδη μέρη)· οὕτω καὶ ἡ Βιδήνη, ἢ μᾶλλον, Βυδήνη =* Fυ-*δανὴ (ὡς ἐκ τῦ βύδας, βίδη), ἡ καὶ ἀρχαιότερ. Οὐϊμινάκιον· ὡς καὶ τὸ Σ. Νῆσι, ἀρχαιότ. Νίσος, καὶ Νησὶς (ὅθεν γράφετ. καὶ, Νῆσα, καὶ, διὰ κακὴν γραφὴν, Νύσσα· ἑτέρα γὰρ αὕτη ἡ διὰ τῦ υ, πόλις 'Ασιανὴ), ἐκ τῦ παραῤῥέοντος Νίσυ, ἢ*

Νέστε (*παρὰ τὸ νέω, νάω*), *κτλ.* *Ἔςι δὲ καὶ παρὰ τὴν Ἐλασσῶνα καλλίκρενος πηγὴ, Δωδιανὰ, ἃ βελοίμην μὲν ἂν εἶναι = Δωτιανὰ, ὑποπτεύω δὲ μὴ καὶ ταῦτα = βοδιανὰ* (*β=δ, δοδιανὰ*)=Бóдяна (*ὑδαρὰ*).

Вóлга, *ἐκ τῦ* (Вóлгу) Вóлгну, *Ῥωσσ.* (*διαίνω, ὑγραίνω*). *τὸ θέμα* Влаг, Влáжу (*βλ.* Влáга), *βλάζω = πλάζω* (*ἐκ τῦ πλάω, ἀντὶ πελάω, πλάζω, ὅθεν*) *πέλαγος, πελάγη* (*βέλαγος, βελάγη,-λάγα*=Вóлга). *Ἡ πρώτη ῥίζα, ἄλω, ὅθεν βάλω, βάλλω, πάλω, πέλω, πλέω, φλέω, πελάω, πλάω, βλύω, φλύω,* fluo, *βλάω,* Влáю, *κτλ.* *Ἡ ἰδέα ἐν τοῖς τοιέτοις ἐμφαίνει κυμαινομένην κίνησιν, οἷα θαλάσσης, κτλ. ὅθεν ὑγρασίαν, κτλ. βλ. λ.* Плывý.

Волдырь, *συγγ.* Блюю, Плюю.

Волнà, Влнà (*ἔριον*), *φαίνεται συγγεν. τῦ* Волнà, Влнà (*κῦμα*), *ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τῦ ςρεπτῦ· ἐκ τῦ ἕλλω* (*ςρέφω, συςρέφω, τίλλω*)=*λτ.* vello, vellico, vellus, *καὶ* villus, *ὡς, εἴλη, ἕλιξ* (*κυρίως σῶμα συνεςραμμένον*), *καθὰ καὶ τὸ ἴελος ἐκ τῦ* (*ἕλω, ὅλω, ὅλος*), *ὅλος* (*βλ.* Влáю). *Τοιῦτο δ' ἂν εἴη καὶ τὸ* Влáсъ, Вóлосъ, *ἢ καὶ=πῖλος* (*ἴσως δὲ καὶ τῦτο παρὰ τὸ ἴλω, εἴλω, ἕλλω, ἕλλη, ὅθεν ἂν εἴη καὶ ἡ πέλλα,* pellis = vellus).

Волчéкъ, *ἐκ τῦ* Вóлокъ=(*ὅλοξ*), *ἕλιξ, παρὰ τὸ* Валяю, *Λιθ.* wóloju, volvo.

* *

Вóлъ, *βȣ̃ς* (*βλ. ἄνω*, Бýйволъ). Волýій, *βόειος* (*Σλαβ.*), *ὅθεν τὸ* '*Ρωσ.* Волýй, *καὶ* Валýй (*εἶδος ἀμανίτȣ*, *τὸ λτ.* agaricus integer)=Вóловъ, ва, во (у = в), *βόειον. τὸ δὲ βολβὸς*, *βολβὰ*, vulva, *ἐκ τοῦ ὅλω*, volvo, *ὅλος*, *βόλος*, *Ἰων. βῶλος*, *Σ. σβόλος*, *Γρμ.* Bolle, *ὅθεν καὶ βόλιτον* (*διὰ τὸ ςρογγύλον*), *καὶ βολβὶς*, *βολβίδιον*· '*Αλλὰ καὶ Σ.* (*παρὰ Χίοις*), *βερβίλιον*, (=*σπύραθος*), *καὶ βερβελία* (*δ=λ· καὶ ρ=λ· ὡς*, *ἀλφὸς*, *ἀρφὸς*)=*βόλβιτος* (*βέλβιτος*, *δος*). *ἡ δὲ Σ. πορλύδα*, *καὶ ἄλλως*, *ἀχηβάδα* (*β=μ· ἀ-χημὰς*, -*μάδα=χήμη*, *ἡ κόγχη*, *τὸ ὄςρεον*), *ἐκ=βολβὶς*, *ἀλλ' ἴσως=σπονδύλη* (*πονδύλα*, *ν=ρ*, *πορδύλα*), *διὰ τὸ ςρογγύλον*.

Волы́нка (Волы́на), *ἴσως ἐκ τȣ̃ς* Вóлъ (*ἐκ βοείȣ δέρματος ἀσκὸς*).

Воплю́, Вóпль (Воп = *ὀπὴ*, *ὄψ*, vox), *ὀμπὴ*= *ὀμφὴ* (*ἄπω*, *ἔπω*).

Воркýю (*γογγύζω*, *ἐπὶ περιςερῶν*), *Σ. γȣργȣρίζω* = *κορκορύζω* = *βορβορύζω*. *Λέγομεν δὲ καὶ*, *βερβερίζω* (*ἐπὶ κραυγῆς ὀδυνωμένων*). *τὰ πάντα ὀνοματοποιΐαι. Οὕτω καὶ τὸ βάρβαρος*, *βαρβαρίζω* = *κάρβαρος*, *νος* (*ἀπὸ τῆς δυσήχȣ λαλιᾶς. βλ.* '*Ρείμ. πρβλ. καὶ λ.* Слóво). *συγγ.* Ворчý.

Воробéй, *Σλ.* Врáбій (*ςρȣθὸς*, *Σ. σπȣργίτης*= *πυργίτης ςρȣθὸς*), *ἴσ.* = Ря́бый, Ря́бъ (*Ϝ*рáбъ· *ὡς*, Вóсемь = óсемь), *διὰ τὸ κατάςικτον τȣ̃ ςρȣθȣ̃.* *"Αλλοι παρέβαλον τὸ Γρμ.* Sperling,

Spatz, *καὶ κατὰ διαλέκτ.* sparwa, sparf, spaur, *'Αγγλ.* sparrow.

Вторóй, *ἀντὶ* Двторóй (Двтор-, *δεύτερ-ος*, *δέβτερ-*, *συγκοπῇ*, *δβτερ-. ἢ καὶ* Два-тор, *δυώ-τερος, ὡς τὸ διττός· ἀλλὰ μᾶλλόν ἐςιν αὐτὸ τὸ δεύτερος. βλ. λ.* Дéвять). *ὅθεν τὰ 'Ρωσσ.* Полтарà (*ἓν ἥμισυ*). *συγκοπ. ἐκ τῦ* Поль- Вторáго (*γενικ. τῦ* Вторóй. *βλ. καὶ* Пóль = *ἡμίσυς*)= *ἥμισυ τῶν δύω* (*ἀποδέον*), *δύω ἡμέσυς δέοντα, ἢ ἡμίσυς* (*δέοντος*) *δύω. οὕτω καὶ* Полтретья̀, *τρία δέοντος ἡμίσυς, κτλ. καὶ Σ. παρὰ ἥμισυ τρία,* (*ἡμίτριτον*)= *δύω ἥμισυ* (*καὶ συνθέτ. δυώμισυ, τριάμισυ, ἑξήμισυ*). *Τοιαῦτα καὶ τ' ἄλλα τὰ ἑλληνικά, ἡμισύτριτον τάλαντον* ($2\frac{1}{2}$), *καὶ ἕβδομον ἡμιτάλαντον* = *ἑπτὰ τάλαντα ἡμίσυς ἀποδέοντος, καὶ Γρμ.* siebentehalb Talent, *τυτέςι* das siebente Talent halb (zur Hälfte), *κτλ. ἀρχαιότατος τρόπος τῦ ἀριθμεῖν.*

Вы = *Fὶ ἶ*, и, *ἴς, ἴν, ὅθεν ἵνα* (*ἐκεῖ*), *συγγεν. τοῦ εἷς* (*ὅς, ἵς, τίς*), *ὅθεν καὶ ἡ ἐς, εἰς, καὶ ἐν πρόθεσ.* [*ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τὴν τινος κίνησιν ἢ μονὴν καὶ ἡσυχίαν. οὕτω καὶ τὸ πός, πῇ* = *Fὅς, ὅς, ὡς, ἧ*, wo, wie· *ὡσαύτως καὶ* Во Въ = *Fώς, ἐς. βλ. 'Ρείμ. λ. εἷς, ἵνα*]. *ἡ δὲ ἐκ πρόθ.* (*ὅθεν ἐκάς*), *φαίνεται παρὰ τὸ ἔκω, εἴκω, ἐκ τῦ ἕω, ἴω, ἵημι* (*πρκμν. ἧκα*). *ἧ, ἕω, εἶμι, ἵκω.*

Въз, Вос, Воз, Вз=Выс—(Выз, Воз, Вос, о = ы)

= Ϝύψ-ι (Ϝῦς, sus), βλ. Высота̀. (ἡ πρόθεσις κυρίως ἐμφαίνει τὸ ἄνω,· ὡς ἡ ἀνὰ καὶ ὑπὲρ, καὶ αὕτη ἐκ τȣ̃ ὑπὸς, ὑβὸς, ὑββὸς, ὅθεν ὕποσος, ὕψος, ὕπς, ὗς, Ϝus, Ϝыс). βλ. καὶ Δοβρόβ. 413.

Вы́ну, εἴη ἂν καὶ ἐκ τȣ̃ Вію (ы = ι), ὡς ἐκ τῆς ἰδέας τȣ̃ ἀεὶ ϛρεφομένȣ χρόνȣ.

Вы́спрь (ὑψιπόρως, ὑψȣ̃, ἄνω), καὶ Пре-вы́спренній (ὑπέρτατος, ὑπερῷος), ἐκ τῆς Вы́с, καὶ Парю̀ (ἵπταμαι = πόρω, πορέω) = ὑψιπόρος, Ϝυψιπόρος, συγκοπ. Вы́спрь, καὶ Выспрен-ній = Ϝυψιπερνῶν, Ϝυψιπερῶν. Οὕτω καὶ Йскрь, ἐκ τȣ̃ и́з, кра́я; κτλ.

Вы́ти, ἀπαρέμφ. τȣ̃ Во́ю, ὡς ἐκ τȣ̃ Вы́ю, βύω, βύζω, ὅθεν βύας, βύϜος, βύβος, βύφος, ὁ Σ. βȣ̃φος = Вы́пь (εἶδος νυκτικόρακος).

Бы́ть, εἴη ἂν μᾶλλον ἐκ τȣ̃ Бы́ти (ὡς τὸ Бы́тіе, καὶ Бы́ть = τὸ εἶναι, περιȣσία), καὶ Вы́ть, τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ȣ̓σίας, ὅθεν ἁπλῶς, μοῖρα, μερίς.

Вѣ́жа, εἴπερ = βήσσα, εἴη ἂν ἐκ τȣ̃ Веду̀, βέδω, βάδω, βάζω, βάσσων (βαθὺς), Ἰων. βήσσων, βῆσσα.

Вѣне́цъ, ἐκ τȣ̃ Вѣня̀, Вѣно́къ, καὶ ἀμφότερα παρὰ τὸ Вію (ві = вѣ, ὡς καὶ Вѣ́швь ἐκ τȣ̃ Ви́ши, Вію) = βίω, ᾧ συμπίπτει καὶ τὸ φίω, σφίγω, σφίγγω = φάω, φάζω = Вяжу̀, Свяжу̀, σφάζω (σφίγγω), σφάγω, σφήκω, σπάω, ζω (ἐκ τȣ̃ πάω), ὅθεν καὶ σπάδιξ, (πάδιξ) = δωρικ. βαΐξ,

βαΐς, βαΐον (*κλάδος*), *ὡς καὶ ἐκ τοῦ σφάω τὸ, σφὴν-νὸς* = Звенò (=Венѧ, нóкъ). [*ὅςε τὸ* Вѣнèцъ *ἐμφαίνει κυρίως, σφίγμα ἐκ κλάδων, καὶ ἁπλῶς σφήκωμα, καθὰ καὶ αὐτὸ τὸ σφήκωμα* = *σπαρτίον, καὶ "πλοχμοὶ δὲ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ σφηκοῦνται* (*Ἰλ. ρ*). *Οὕτω καὶ τὸ ςέφανος* = *πύκασμα ςειπτόν· καὶ τὸ* sertum = *ἑρτὸν, ἑερτὸν, ἕρμα* (*δεσμός*)· *ἐκ τοῦ ἕρω* = sero].

Вѣно, *ἀντὶ* Вѣдно (*ἐκπτώσει τοῦ* д, *ὡς ἐν τῷ* Вѣмь, *κτλ.*)=*Ϝέδνον, ἕδνον* (*οὐ παρὰ τὸ ἑδανὸν, ἀλλὰ παρὰ τὸ δάνος, δάω, δόω, δῶς, λτ.* dos, dotis, *'Ιτ.* dote, *Γλ.* dot, *δῶτις, κτλ.* Вѣню (Вѣдню)=*Ϝεδνῶ.*

Вядáю, *ἐκ τοῦ* Вя́ду, *εἴη ἂν καὶ* = *φθέω* (*θ* = *δ, φδέω, μεταθ.* Вя́ду, в = *φ*), *φθίω. 'Εκ δὲ τοῦ* Вя́ду, Вя́дну, *ἐκπτώσ. τοῦ* д *τὸ* Вя́ну, (ѣ = я, *καὶ* ε = *α*), *ὡς καὶ ἐκ τοῦ* Кидáю, *τὸ* Ки́ну (Ки́ду, Ки́дну, *κτλ.*) = *φθίνω* [*ἐκ τοῦ φάω, φέω, παρενθέσ. θ, φθέω, φθένω, καὶ φθέρω, φθείρω, καὶ φθάρω, ἐκ τοῦ φθάω* (*ἕτερον τοῦ φθάω, φθάνω* = *πτάω*), *φθάνω* (*ἀντὶ φθένω, φθίνω*), *ὅθεν, οἶμαι, καὶ τὸ λτ.* (vano, *φάνω*), vaneo, vanus (*φθινός*), *κτλ.*].

Вѣхà, Вя́ха, *συγγενῆ· ἐκ τοῦ πάζω, πάγω, πήγω, ὅθεν καὶ πάχος,* Пáхъ *κτλ.*

Г.

Гаждáю (Гáжду, Гáду) = Гáжу (*τὸ θέμα* Гад-) = *Ϝάδω, ἄδω, ἄζω = ὄδω, ὄζω, λτ.* (odio) odi, *Γρμ.* hassen (*βλ.* Пáхну), *ὅθεν*, Гáдъ, -ды (*ἑρπετὰ*) *οἷον ἄδα, ἄζα, ἄζαλος* (*ὅθεν Σ. ἄτζαλος = αἰσχρὸς, ἀηδής*) = *ὄζα, ὀζαλέος* = odiosus (*ὡς μυσαρὰ τὰ ἑρπετά*). *Ἄλλο τὸ, γάδος* (*ὄνος θαλάσσιος, ὀνίσκος, λτ.* gadus, *Σ. γαδαρόψαρον*) = *κάθος* (*κ = γ, θ = δ*), *ὅθεν κάνθος, τὸ μεγεθυντικ. κάνθων* (*παρενθέσει ν, ὡς, πάθω, πέθω, πένθος· βάθος, βένθος, κτλ.*), *καὶ κανθήλιος* (*ὄνος*), *λτ.* cantherius, *καὶ* (*ἐκ τῦ γάδος*), *Σ. γάδαρος* (*ὡς ἐκ τῦ κάνθος, κάνθαρος*), *καὶ* (*ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ Θετταλίᾳ, καὶ Μακεδονίᾳ, καὶ Θρᾴκῃ*), *γάϋδαρος* (*ὀρθότερον ἴσως, ἢ γάϊδαρος, γαΐδαρος, ὅθεν τινὲς τῶν ἡμετέρων γραμματικῶν ἀπατηθέντες ἠτυμολόγησαν τὔνομα παρὰ τὸ ἀεὶ δέρεσθαι, οἷον, ἀείδαρος*), *ὡς ἐκ τῦ γαύδαρος* (*διαλύσει τῆς αυ, καθὰ λέγομεν καὶ, καϋμὸς = καυμὸς, χαϋμὸς = χαμὸς, ἐκ τῦ χάω, καὶ χαύω. οὕτω καὶ γάω, γαύω, γαύδω = χαύδω, ὅθεν Σ. χαυδὸς, χαυδόνω*)· *τοῦτο γοῦν τὸ γάδος* (*γάδαρος*), *οἶμαι, παρὰ τὸ γάω* (*γάδω, γέδος*) = *κάω* (*κάθος, ὡς, κάδος*) = *χάω, χάδω, χωρῶ. ἔοικε γὰρ ἡ τῦ ὀνόματος ἰδέα*

σημαίνειν καθόλε χωρητικόν τι [ὡς καὶ τὸ κάδος, καὶ (γάω, γαύω), γαῦλος, καὶ (κάω, κάνθος), κάνθαρος (εἶδος πλοίε καὶ ποτηρίε, διὰ τὸ χωρητικὸν καὶ κοῖλον, ἀρχ. Γρμ. Kant, Kantel, Kandel), καὶ κανθὸς, ἡ γωνία τῦ ὀφθαλμῦ, κτλ.]. ἐκ τῦ αὐτῦ χάω, χαύω, καὶ τὸ λτ. habeo, καὶ χέω, μεταθέσ. ἔχω, ὅθεν καὶ τὸ Μακεδονικὸν, ἀγχάω=ἀνέχω. Ἔςι τοίνυν ὁ γάδαρος = ζῶον βάρη χωρῦν, ἔχον, ἀνέχον [καθὰ καὶ ὄνος ἐκ τῦ ὄνω, ἄνω = ἀνέχω, καὶ τὸ (παρὰ Θετταλοῖς καὶ Ἠπειρώταις), γόμαρος, -μάρα, γομάριον, συνώνυμον τῦ γάδαρος, ἐκ τῦ γόμος, γέμω = γέω, γάω· παρ' ἄλλοις δὲ γομάριον κυριολεκτικώτερον, τὸ φορτίον]. Ἔςι δὲ τὸ γάω, κάω, χάω, καὶ=(χάνω), χαίνω, Γρμ. gähnen, χάσκω· ἀλλ' ἔμπης ἐκ ἂν εἴποιμι τὸ γάδος = (χάδος), χανδὸς (χαίνων ἐν τῷ ὀγκᾶσθαι). Ταυτίζεται δὲ τῷ γάδαρος καὶ τὸ κάνθαρος (καὶ τῦτο παρὰ τὸ κάθος, κάθαρος, ὅθεν Σ. καὶ σκάθαρος, καὶ ἀσκάθαρος, προσλήψει α), ᾤοντο γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὸν κάνθαρον ἐκ τῆς κόπρε τῦ κάνθωνος γεννᾶσθαι (βλ. Σεΐδ. καὶ Σχ. Ἀριςφ. Εἰρήν. 31). ὅθεν καὶ κάνθωνα ἔλεγον πάλιν καὶ τὸν κάνθαρον, ὡς καὶ τὸν ὄνον. Μήποτε δὲ τῦτο τὸ κάνθαρος, κάθαρος = κάφαρος (θ = φ = β), Γρμ. Käfer = κάβαρος = κάραβος (βλ. Ῥείμ. λ. κάραβος καὶ κάμμα-

ρος) = σκάραβος, λτ. sarabaeus? (ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνδοιάζω, καί τοι καὶ ἀλλαχȣ͂ τȣ͂ βιβλίȣ τὴν λέξιν σημειωσάμενος). Τȣ͂ δ' ἐν γάδαρος, τὸ θηλυκὸν Σ. γαδάρα, γαϊδάρα, καὶ γαδȣ́ρα, γαϊδȣ́ρα, καὶ τὸ ȣ̓δέτερον, γαδȣ́ριον, οἷον ὡς ἐξ ἀρσενικȣ͂ γάδȣρος, τȣ͂το δ' ȣ̓κ, οἶμαι, σύνθετον ἐκ τȣ͂ γάδος καὶ ȣ̓ρος (ἀντὶ οὐρεὺς, καί τοι γε καὶ τὸ ȣ̓ρος, καὶ, βȣ͂ς ȣ̓ρος, ἕτερον τȣ͂ ȣ̓ρεὺς, βλ. 'Ρείμ.), ἀλλ' ἤτοι ὡς ἐκ τȣ͂ γάδυρος (ὡς, λόφος, λόφυρος, λόφȣρος), ἢ (α=υ, αἰολικ. ὡς, σάρξ, σύρξ, καὶ υ=ȣ), γαδύρα, γαδȣ́ρα, [πρβ. καὶ (ςενὸς, ςενυρὸς, ρὰ, καὶ ἰων. ςενυγρὸς, ςενυγρὴ), Σ. ςενȣ́ρα, καὶ (χαμὸς) χαμȣ́ρα, (κομμὸς), κομμȣ́ρα, κτλ.], ἢ α=ο= ου, οἷον γάδαρος, γάδορος (ὡς, καθαρὸς, δωρικ. κοθαρὸς, κοθαρίζω), γάδȣρος, δȣ́ρα· οὕτω καὶ ἐκ τȣ͂ κόθορνος, λτ. cothurnus, εἴπομεν τὸ κοντȣ́ρα (οἷον κονθȣ́ρα, μεταθέσ. ἀντὶ κοθȣ́ρνα), κοντȣ́ριον, κτλ. Ἔςι δ' οἷς πάνυ ἀτόπως ἔδοξε τὸ γάδαρος = τῷ Τȣρκ. katir (ἡμίονος).

Гáлія, 'Ιτ. galione, ὅθεν Σ. γαλιόνιον (γαυλώνιον, γαῦλος), παρ' ȣ͂ τὸ Τȣρ. galiontzi, kaliontzi (ναύτης γαύλȣ).

Гвóздь, ὅθεν Гвоздúка (καρυόφυλλον, λτ. caryophyllum aromaticum), καθὰ τȣ͂το καὶ Σ. μοσχοκάρφιον (ὡς ἐκ τȣ͂ σχήματος), τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἄλλως, πατερίτζα (βακτηρία· ἡ δὲ πατερίτζα =βατηρίσκα, σκη, ἀντὶ βατηρὶς, βατὴρ, ἐκ τȣ͂

βατὸς, βάω, καὶ βάζω, ὅθεν βακτὴρ, βακτηρία, βάκτρον, λτ. bacus, baculus· τὸ δὲ βάδω, βατέω=πατέω, κτλ.). παρ' ἄλλοις δὲ καὶ, καραφύλλιον (καρυοφύλλιον), καὶ, γαρέφαλλον.

Гвѣздà, σημείωσ. г=з (Звѣздà). βλ. καὶ Зéлва.

Гíзъ = Ϝизъ = изъ = ἐξ, ἔξω (τῆς ὁδȣ̃, ὡς "ἐξίςασθαι τινὶ τῆς ὁδȣ̃).

Главнѧ̀, Головнѧ̀ = Главà [διὰ τὸ κεφαλοειδὲς τῶν ἀπὸ γερανδρύων καιομένων δαλῶν, ὡς καὶ τὸ Σ. κȣ́τζȣρον (ςύπποс, γρυνὸς), ἐκ τȣ̃ κύτταρον (κύτος), διὰ τὸ κυρτὸν καὶ ςρεβλὸν, ἢ ἐκ τȣ̃ γαμψὸς (κάμπτω, κάβω, κύβω), καμψὸς (κομψὸς), καψὸς (κυφὸς), Σ. κȣτσὸς (κυλλὸς), καὶ, κȣ́τζȣρον=καμψυρὸν, καμπυρὸν (ὡς λέγομεν καὶ, κατζȣριάζειν=καμψυριάζειν)· καὶ τὸ, κατζαρὸς, δὲ (ȣ̓̃λος ἐπὶ τριχῶν) = καμψηρὸς. βλ. Кýдерь. ὅτι δὲ καὶ ψ = τσ, ἢ τζ. βλ. Чупрýнъ]. ἢ Главнѧ̀, Головнѧ̀, μεταφ. = δαβελὸς (γαβελὸς, λὰ, γ=δ, ὡς, δεσπότης, Госпóдь). 2, Головнѧ̀, 'Ρωσσ. = τῷ Σ. δαυλίτης (ἔλλειπ. σῖτος, καὶ, δαυλίον, σῖτος σεσηπὼς, μέλας, φυόμενος μεταξὺ τȣ̃ ἀγαθȣ̃).

Глáдъ, συγγεν. τȣ̃ Гложỳ, Глошáю, ὡς καὶ τὸ λίω, λίπω, λιμὸς, συγγεν. τȣ̃ λάω, λάβω, λάπτω, καὶ, φάω (φάγω), λτ. fames, κτλ. κατὰ τὸ γλίω, γλόω, γλȣτὸς (βλ. 'Ρείμ. λ. λάω).

Гнешỳ = κνάπτω, ὡς Плешỳ = plecto. ἔςι δὲ κυρίως ἐκ τȣ̃ Гнỳ, βλ. καὶ Ногá.

Гнію̀, συγγεν. Гнỳсъ, Нюхаю.

Гнѣтў (ἅπτω), ἴσ. ἐκ τȣ̃ όгнь (о-гнѣтў).
Гнѣздò (зд = σδ = δ, д) = Ϝnidus = νοττιά.
Говя́до, κατὰ Δοβρόβ. ἐκ τȣ̃ Говѣ́ю (ἐπὶ τȣ̃ θεραπεύω, κήδομαι)· εἴη δ' ἂν καὶ κατὰ σύμπτωσιν τȣ̃ ἀγαύω, ἀγάω (γάω, γαύω, Говѣ́ю), μετὰ τȣ̃ ἄγω, ἀγέω, ὅθεν καὶ (ἀγελὸς), ἀγέλη, ἀγητὸς, μεταθ. γαϜητὸς, Говя́до.
Го́ворю̀ = γαϜρύω. Говóръ (Гóвръ) = γᾶϜρυς, γῆρυς.
Гóдъ, συγγεν. идў=ἴτω (ἴω, εἴω, ἔω), ἔτος, γέτος.
Гóлень, συγγεν. τȣ̃ Колѣ́но. τὸ Σ. γολλερίδαι (σκέλη γυμνὰ), ἐκ τȣ̃ Σ. γόλλιαβος, γόλλαβος (βλ. Гóлый), καὶ οἷον, γολλαρός.
Горà, ἡ, παρβλ. καὶ Ιȣ̃ρα=Ϝȣ̃ρα (ὄρεα), πολίχνην Θετταλικὴν, ἐξ ἧς καὶ, τῆς Γȣ́ρας τὰ Βȣνά, ἀρχ. ὁ, καὶ ἡ ̓́Οθρυς. ἤ, Γȣ́ρα = γύρα (γυρὸς); ̓́Εςι δὲ καὶ ἡ (ἐν Κάρνοις) Γορίτζια = Гóрская = ὀρεική, Ϝορεῖτια, κτλ.
Гóрбъ, ἀνάφερε εἰς τὸ Корю̀.
Гóрдый, Гóрдъ, ἐνταῦθα ἴσως ἀνήκει καὶ τὸ Φρυγικὸν ὄνομα, Γορδίας (Ἡρόδ. Α, 14), Γόρδιος, Γόρδος· (καὶ οἱ Γορδιαῖοι, ἔθνος Ἀρμενίας?). Τȣ̃το δὲ τὸ, Γόρδος, Гóрдъ, ἴσως μὲν=Ϝορθὸς, ἴσως δὲ καὶ=χόρδος, χορδὸς, ἀντὶ χοδρὸς (ὅθεν χονδρὸς)· καὶ Ἰσπ. gordo (παχὺς), μσ. λτ. gurdus. (τὸ χονδρὸς ἐκ τȣ̃ κέζω, κόδος, ὅθεν καὶ τὸ, Κόδρος, καὶ ὁ Σ. κόθρος).
Гóрькій, ἴσως καὶ ἐκ τȣ̃ Горю̀· τὸ λτ. acerbus = ἀκέρϜος, ἀκερὸς (ὅθεν ἄκρος, ἄκρις,

ὄκρις), ὡς ἐκ τῦ ὄκρις, τὸ, ἀκριβὴς. Καὶ τὸ Горе δέ φασι συγγεν. τῦ Горкій (τὸ ἄῤῥητον θέμα Горь) = πικρία.

Горо́хъ, βλ. Орѣхъ.

Госпо́дь, ἡ κλητικὴ, Го́споди = δέσποτα (Σ. δεσπότη). Σημείωσαι καὶ τὸν αὐτὸν τόνον τῆς ὀνομαςικῆς, κατὰ δὲ τὴν κλητικὴν ἀναβιβαζόμενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑλληνικῷ δεσπότης, δέσποτα. τὸ Господа́рь (ὅθεν, Госуда́рь) = δεσποτὰρ, ἀντὶ δεσποτὴρ, δεσπότηρ (ὡς ῥέκτης, καὶ ῥεκτὴρ), ὅθεν τὸ δεσπότειρα.

Гра́дъ. — τὸ Βελιγράδιον (λευκόπολις) = λτ. Ἄλβα Ἰελία (Alba Julia). Ἐκ τῦ Гра́дъ, Го́родъ, τὰ ὑποκορις. Городо́къ, Городи́ще = Гра́дище, Гра́докъ (πολίχνη, -νιον), ὅθεν τὸ Θεσσαλικὸν πολίχνιον καὶ Λαρίσσης ἐπισκοπὴ, Γαρδίκιον, Γαρδικίȣ. Ἔςι δὲ καὶ ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρȣ Γαρδίκιον (ὡς ἂν εἴποις, χορτίκιον, ἀντὶ χορτίδιον, ἐκ τῦ χόρτος).

Гра́нь = Кра́я, Кра́й, βλ. Кроѭ.

Гри́бъ = Го́рбъ.

Грома́да = χερμάδα, χερμὰς, κρώμαξ = Кре́менъ. οἱ δέ φασι τὸ Грома́да ἐκ τῦ Гребу̀.

Грстъ, Го́рстъ, γρόσθος, ἀντὶ γρόθος, ὅθεν γρόνθος, ἴσ. = γρόφος, ἐκ τῦ Ϝράπω (ἅρπω), Гребу̀, Грести́ (= Гра́блю)· ἐκ τῦ Гребу̀ ἂν εἴη καὶ τὸ Гру́бъ, Γρμ. grob, ἢ τῦτο = κραμβὸς (βλ. Кру́тый), ἢ συγγ. curvus, κυρϜὸς (κυρβὸς), Го́рбъ, γρυπός. πῤβ. Ἰτ. groppo, Γλ. groupe, κτλ. μσ.

λτ. cruppa, κτλ. Ἐκ τȣ̃ groppo, καὶ ὁ Σ. γρόπος (κομπόδεμα, ἐπικόμβιον), οἷον, Fρα-πὸς (κρωπὸς), ῥαπτὸς (συγκεκαμμένος).

Грýзъ, τὸ λτ. gravis, φαίνεται = (Fρεπὸς), ῥέ-πων. ἢ μεταθέσ. ἐκ τȣ̃ βαρὺς (ραβὺς, Fra-vis· ὡς καὶ = ῥοφῶ, ροβῶ = s-orbo, -beo·ῥέ-πω, verto, κτλ.)· ἐκ. τȣ̃ βαρῶ, βαρύθω, τὸ βρίθω, καὶ βρίζω (βρύθω), βρύζω, ὅθεν (β= γ) = Грyжý?

Грýна. βλ. Рунò, Рýну, - нутся.

Грýша, βλ. Крýшка, γ=κ. ὡς, Σ. (ἐν Κεφαλλη-νίᾳ, κτλ.), γιαμμὰ = κιαμμὰ (κιαμμὴ) = καὶ ἀμμὴ (ἂν μὴ).

Грѣ́хъ=χρέγος (χρέFος), χρέζω (χρέσσω, Грѣ-шý) = χρήζω.

Грядà, ἐκ τȣ̃ Грядý, ὡς, κίω, κίων (ἴω).

Гублю̀, βλ. Сугýблю, καὶ Трегýбый.

Гýня (ῥάκη). Σ. γȣ̃να, μσ. λτ. guna, βλ. Шýба.

Гýсли, ἐκ τȣ̃ Гужý, Гудóкъ.

Густы́й (δασὺς, πυκνὸς). βλ. Чáстый.

Д.

Двéрь· ὡς τὸ, θύρα ἐκ τȣ̃ τύρω, τέρω (τρίω, τρυπῶ), συγγενὲς τȣ̃ τρέω, δρέω, δράω. οὕτω καὶ τὸ Двéрь συγγενὲς Творю̀ (δράω). βλ. τὴν λέξιν.

Дéвять, ὅθεν (Дéвять, нá, сто), Девянóсто

(90) Ῥωσ. = ἐννέα (τυτέςι, δεκάδες) ἀνὰ τὰ 100 (ἴϛσι), Σλαβ. Дéвять дéсять, (ἐννεάκις δέκα).

Дéбрь, δέϜρα, δειρὸς, δέρω, Дерỳ.

Дéготь, τάγος, ςάγω, Текý.

Дéнь, παραβάλοι τις ἂν καὶ τὸ, τῆνος, τηνίκα (ἐπὶ χρόνϛ· ἐκ τϛ̃ ἦνις, ἦνος, ἔννος, δωρικῶς, ἄννος, annus, ὅθεν καὶ τὸ ἦμος, καὶ τὸ ἦμαρ, ἡμέρα. βλ. Ῥεἰμ. λ. τῆνος). ἤ, δὴν, δηνὸς, λτ. diu, δαϜνὸς, νὸν, Давнò (ἐκ τϛ̃ τάω, τάνω, ταναὸς· ἐπὶ χρόνϛ τάσεως);

Дерéвня, ἐκ τϛ̃ Дéрево (Дрéво) = δρυΐϜνη, δρυΐνον = ξύλινον οἴκημα.

Джи́дъ, σκύθος (д = θ), βλ. Щи́тъ.

Ди́вій = Ди́кій (κ = γ = β, ἢ π = κ, θηβὸς, θῆβος, θῆπος (θῆκος). θάπω, θάβω, θαύω (Μακεδον. θ = δ, δῆβος, δῆκος· ὡς, θάλασσα, δάλασσα), ὅθεν ἂν εἴη καὶ τὸ ἐθνικὸν, Δαῦοι = Δάκοι, Δάκες (= θαῦοι, θαβοὶ, θαυμαςοὶ), βλ. Προλεγ. σελ. LXIV.

Дитà, Дѣти, ἐκ τϛ̃ Дѣю = θέω, τέω, τέκω· τίω, τύω, τύκω, τίκω, τιτὸς, τιθὸς, ὅθεν τυθὸς, τυτθὸς, συγγεν. τάω, θάω, θηλὴ, τήθη, Τηθὺς, τίτθη, τιθήνη (καὶ τηθὸν, ὡς, τῆθος=τάθος=Чáдо)· καὶ θάω, θαίω, θαίβω, τιθαίβω, Дѣва (θαίβα). Ἡ ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (παραγωγὴν), καὶ αὔξησιν (βλ. Чиню). ἐκ τϛ̃ θέω, τέω (δέω), φαίνεται καὶ

ἡ τῶν πατρωνυμικῶν κατάληξις δης, δόος, δȣ̃ς, δεὺς (ιδης, ιδς, Fιτς, вичъ, βλ. Μέρ. Α. ὄνομα 'Ρωσσ. ἐν τῷ τέλει), ῶς, Πειλείδης, ἀδελφιδȣ̃ς, καὶ (ἐπὶ ζώων), λυκιδεὺς, ἀετιδεὺς, κτλ. (= δὲFς, δὲς, δης), ἤτοι, τέκνον Πηλέως, ἀδελφȣ̃, ἀετȣ̃· οὕτω καὶ τὸ τῆς Σ. πῶλος, πȣλος, Νικολαόπȣλος, κτλ. (βλ. Пулярка). Παράβαλε καὶ τὸ Sohn=Сынъ (ὑιὸς), ἐν τοῖς 'Αγγλικ. Michel-son, κτλ. καὶ τὸ Περσικὸν zhadè (ζαδὲ = υἱὸς), ἐν τοῖς beg-zhadè (ἡγεμονί-δης), κτλ.

Для̀, ἀρχαίως, Дѣлѝ, ἐκ τȣ̃ Дѣло (βλ. Дѣю), τέλος, τέλει, ἐπὶ τέλει (σκοπῷ, ἔργῳ). ὅθεν καὶ τὰ σύνθετα Вóзлѣ (Вóздлѣ) = Пó-длѣ (πλησίον) = ποτ' τέλει (πρὸς τῷ ἔργῳ), Πολ. według, podług. Βμ. wedlé, podlé.

Днѣпръ, καὶ Днѣстръ, τὸ θέμα Дóнъ (Дънъ, Днъ. βλ. Дóнъ, καὶ Днò), λέξις ἀρχαία, σημαίνȣσα ὕδωρ, ὕδωρ βαθὺ, βυσσὸν, ἄβυσσον, βάθος (δύνην, βύνην, δύνω, Тонỳ), καὶ τὸ Κελτο-βρετανικὸν (Celto-breton) don = βαθὺς. ἐνταῦθ' ἂν εἶεν ἀνακτέοι καὶ Δανȣ́βιος, 'Ρωσ. Дунáй, καὶ ὁ Двина, καὶ ὁ Don (Σκωτίας ποταμὸς), κτλ. ὥςε τὸ μὲν Днѣстръ = Днѣ-стръ (стръ κατάληξις. ἢ = Τύρας καὶ Днѣстръ=Δύνος Τύρας?), τὸ δὲ Днѣпръ = Днѣ-пръ (пръ, κατάληξις. ἢ ἐκ τȣ̃ перỳ, πέρω, φέρω, φορὸς· καὶ Днѣпръ = Δύνος, βόρυς, μεταθέσ. Βορυσ-δένος, Βορυσθένης.

'Αλλὰ ταῦτά γε δόξειεν ἂν πως καὶ φορτικά· τολμηρὸν δὲ καὶ τὸ Τάναϊς, καὶ Τάνος λέγειν = Дóнъ).

Дóба, Подóбіе. *οὕτω καὶ (πρέπω) "πρέπον* = *ὅμοιον· πρεπτὰ*=*φαντάσματα, εἰκόνες*(*'Ησύχ.*) *'Εκ τῦ* Дóба *καὶ τὸ* Дóбръ (*δευερὸς, δευρὸς*), *ἀντὶ δεύων, δέων* (*δεῖ*)· *καί*, Дóблъ (*ἰσχυρὸς*· л = р) = Дóбръ (*ὡς καὶ τὸ ὀγαθὸς* = *ἰσχυρός*).

Дóлгъ, *συγγεν. τῦ* Дóлогъ, Дóлгій (*δολιχὸς*), *ἐκ τῦ τάλω* (*τάω*), *τηλὸς, καὶ* (*τέω*), *τέλω, τέλος, τέλεθος, χος* [*ὡς καὶ ἐκ τῦ τέω, τίω, τὸ τίνω, τιννύω· ἢ καί, ἐπὶ τῆς σημασίας τῦ* Тягло́, = *τάλω* (*τάω*), *τόλλω*, tollo = *ἕλκω, καὶ φέρω, ἀνέχω, ἀναδέχομαι, ὅθεν ὀφείλω, βλ.* Тягнꙋ̀, *καὶ* Тянꙋ́].

Дóлъ, Thal (*δάλω*). *τὸ δὲ δελφὺς, αἰολ. δόλφος, φαίνεται* = (*ἕλω, Fέλω, βέλω, βέλFω*), *βολβὸς* (volvo), vulva, volva, *κτλ. ὡς ἐκ τῦ εἰλητῦ καὶ κοίλυ, καθὰ καὶ* (*ἕλω, ὅλος*), *θόλος· συγγενῆ τοῦ* Дéлва, dolium.

Дрáга, *ὅθεν ἴσ. καὶ τὸ Δραγομέςι* = Дрáги мѣсто [*βλ.* Мѣсто] = *ὁδῦ* (*ὁδεύσιμον*) *χωρίον. ἔςι δὲ τὸ Δραγομέςι, χωρίον 'Ακαρνανίας, τὸ καὶ Δραγαμέςη, ἤ,* (*Σχ. Θυκυδ.*)=*ἴσ. ἢ ἑλληνιςὶ, Τράγασα, Τραγάση, καὶ,-σαὶ* (*ὅθεν καί, Τραγασαῖοι ἅλες*).

Дрáчіе, *καὶ τὸ Σ. δράτσινον* (*κόκκος τις δριμὺς*), *οἷον δράκινον, δεράχινον, κατὰ τὸ*

ἀδράχνη, Σ. ἀνδράκλα = δράχνη (δραχίνη, δεραχίνη, δεράχινος, ἐκ τῦ δέρω).

Дре́во, ἐκ τῦ Деру̀, δέρω, δρέω, δρύω (δρύπω), δρῦς, δρίον (δέδερον), δένδρον (ὡς, δέω, δένω, δένδω, δενδίλλω), καὶ θρίον, θρύον = δρίον, δρύον· καὶ δραύη δὲ, Λτ. dram, ἐκ τῦ δραύω, δράω, δάρω, δέρω· καὶ δόρυ, δόρατος, Дро́тъ.

Дремлю̀, ὅθεν О-дръ (κλίνη· ἐφ' ἧς δέρμομεν).

Дру́гъ, καὶ Дру́гій=ἕτερος καὶ ἑταῖρος· [ἐκ τῦ ἑταῖρος, ἑταιρειάζω, εἶπεν ἡ Σ. ἑταίριον, καὶ συγκοπ. ταῖρι, καὶ τεργειάζω (ἑ-ταιρϝειάζω). ἔςιν ὖν ἄρα καὶ τὸ Дру́гъ=ταῖρϝι (ταῖργι μεταθ. Дру́гъ)?

Дскà (δίσκος). τὸ Σ. δόγα (=δοχὴ), καὶ δῦγα= Ἰτ. doga, Γλ. douve, Γρμ. Daube, πρβλ. καὶ Дѣжа.

Дугà, τύκος (τύκα)=τόξον, τέκω, τεύχω, Ткj.

Дупло̀, βλ. Щиплю̀.

Дурю̀, Ду́ренъ (αἰσχρὸς, ἀηδὴς). βλ. ἀνωτέρ. Бурлю̀.

Дще́рь, συγκοπ. τῦ До́щерь, ὡς καὶ τὸ Дόчь ἀποκοπ. τῦ До́черь, καὶ τὸ θύγος ἐκ τῦ θυγάτηρ (τύγω), τύκω (τέκω, τέκος), - γάω, τετύγαται, τεθύγαται, θυγάτηρ (ὡς ἐκ τῦ, πάω, πέπαται, πατὴρ· μάω, μέμαται, μάτηρ). βλ. ἀνωτέρ. Дитя̀.

Дыня, συγγ. Тыю (διὰ τὸν ὄγκον). ὡς καὶ Ду́ля (ἄπιον). βλ. Шишъ.

Дья́къ. *Καὶ παρ' Ἰταλοῖς δὲ* cherci (= clerici, *κληρικοὶ*) = *πεπαιδευμένοι, σπουδαῖοι·* „cherci e literati (Dante Parad. IV, 101)· *κατὰ γὰρ τοὺς βαρβάρους τῆς Δύσεως χρόνους κλῆρος καὶ παιδεία ἐταυτίζοντο· ὡς τῶν ἐκκλησιαστικῶν μόνων ἐκεῖ γράμματα εἰδότων* (*καὶ τούτων μέν τοι, τῶν γε πλείστων, κακῶν κακῶς*)! *βλ.* Murator. Antiqu· *τόμ.* 11.

Дѣю, Дѣваю, Дѣва, *βλ.* Дитя́.

До̀, *τὼς, τέως* (*ἕως, ὡς, λτ.* us-que), *ἢ = δὲ* (*εἰς*)" *δόμον δε.*

Е.

Еди́ный, *ὀδεῖν. βλ.* Оди́нъ, *καὶ* О́нъ.

Е́же, *καὶ* (*ἀρχ.* *Ῥωσσ.*) О́же, (*ὅσδε, ὅδε*).

Е́зеро, *ἀχερὸς, καὶ ἀχελὸς* (*ὡς, πνιγηρὸς, καὶ -λὸς*), *ὅθεν, ἀχελῷος* (*κτητικὸν*), = *ὕδωρ· καὶ, Ἀχελῷος* (*Θεσσαλ. ποταμ.*), *Σ. Ἀσπροπόταμον· ὁ δ' Ἀχέρων, Σ. Καλαμᾶς. Νεωτερὶς δὲ, ἡ βαρβαρο-Τουρκ. Καράσουϊ̆ου* (*μελάνυδρος*), *λίμνη παρὰ τὴν Λάρισσαν* (*ὡς καὶ Βοιβηΐς, ἡ Σ. Κάρλα, παρὰ τὰς Φερὰς, Σ. Βελεστῖνον*), *ὁ δὲ Σ. Ἐζερὸς ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου.*

Е́й, *ἦ, καὶ ἐῦ, ἀμφότερα παρὰ τὸ ἔω, ἦν, ἧς, ἦ, καὶ εἷς,* (*εὖσα, ἐοῦσα*) = *ὢν, ἐὼν, ἐὸς, ἐῦς. βλ.* Ни́.

Е́сень, *αἴσων, βλ.* О́сень.

Е́смь, *πρβλ. καὶ τὸ ἕτερον Περσικ.* em, i, est, *πληθ.* im, id, end, *καὶ ἄλλως,* hestem,

hesti, hest, πληθ. hestim, hestĭd, hestend· καὶ τὸ Τȣρκ. im, sin, dir, ἢ dur, καὶ der, πληθ. is, siz, καὶ sinis, durler· παρῳχ. idim, καὶ imischim (imisch-im), idin, καὶ imischidin, idi, καὶ imisch, imichidi, κτλ. Τὸ ὑπαρκτικὸν συνάπτοντες πρὸς τῷ θέματι (τῷ γ προσώπῳ τȣ͂ ἐνεϛῶτος, ὅ γε καὶ ἀπόλυτός ἐϛι μετοχὴ) ἑκάϛȣ ῥήματος, σχηματίζȣσι πάντας σχεδὸν τȣ̀ς χρόνȣς τῶν ῥημάτων ὅ, τε Τȣ͂ρκος καὶ ὁ Πέρσης· οἷον, Τȣρκ. sever-im, sever-sin, sever, πληθ. sever-is, sever-sinis, sever-ler· παρῳχ. sever-idim, καὶ sever-imischim, sever-idin, κτλ. ἴσως δὲ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ ῥήματα κατὰ τὸν αὐτὸν ἐσχημάτιϛαι τρόπον· καὶ τὸ μὲν ὑπαρκτικὸν [ἔω, εἰμὶ,-ἐσσὶ (ἐ͂ς) εἰς, εἶ,—ἔσετι, ἐϛὶ] διεκρίθη πρῶτον τὰς προσωπικὰς καταλήξεις διὰ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, ὡς προείπομεν (Μέρ. Α. σελ. 246, § ιζ.)· τȣ́τȣ δὲ διαφόρως τὸ ἀρκτικὸν φωνῆεν κατὰ διαλέκτȣς τρεπομένȣ [ἔω, ἐμὶ, εἰμὶ, ἡμὶ, καὶ Σ. εἶμαι, εἶσθαι (ἄχρηϛον παρὰ τοῖς ἀρχ. ἀλλ' ἐντεῦθεν τὸ, ἤμην, καὶ ὁ μέλ. ἔσομαι), ἐμμὶ, ἔσεμι (ὅθεν ἐσμὶ), καὶ ἔσυμι (ὑμὶ), ὅθεν. λτ. esum, sum, καὶ ἰμὶ (ει = ι), ἐν τῷ Γρμ. bim, bin· ἐκ δὲ τοῦ ἔω, καὶ ὅω, ἄχρης. ὅθεν ἡ μετοχὴ, ὢν=ἔω, ἐὼν, καὶ εἱς, ἓνς, λτ. ens, καὶ ὕω (ὅθεν φύω), καὶ foo, fao (ἄω, ὅω, Σσκρ. asmi), ὅθεν facio, καὶ forem, κτλ.], ἐσχηματίσθησαν αἱ

καταλήξεις τῶν ἄλλων ἁπάντων ῥημάτων, συναπτομένε πρὸς τὸ τέτων ἑκάςε θέμα αὐτὲ τε ὑπαρκτικε, κατά τε πρόσωπα καὶ χρόνες καὶ συζυγίας· οἷον ἐνες. ὁρις. καὶ ὑποτακτ.· γράφ-ω = γράφ- ἔω (συναιρ. ῶ), γράφ-εις (εἷς), γράφ-ει (εἶ)· ποι-έω(ἔω), χρυσ-όω (ὄω), βο-άω (ἄω), καὶ τὰ εἰς μι, ἵς-ημὶ, τίθ-εμὶ, τίθ-ημι (ὅθεν τίθεμαι, ὡς, ἵεμαι, ἵεμι = ἵημι), ζεύγν-υμὶ, κτλ. Καὶ τῶν παθητικῶν δὲ ἡ εἰς μαι κατάληξις αὐτὸ ἂν εἴη τὸ μέσον ὑπαρκτ. εἶμαι, ἔομαι (ὄμαι, ὦμαι), γράφ-ομαι. Καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν λοιπῶν σχηματισμῶν ἐπ πάσαις ταῖς συζυγίαις ὡσαύτως φαίνονται ἀριδήλως αἱ καταλήξεις τοῦ, ἔω, καὶ εἰμί. Ὥςε τὸ ὑπαρκτικὸν ἂν εἴη μόνον καὶ κυρίως ῥῆμα (κατὰ τὴν γραμματικὴν ἐκδοχὴν), τὰ δὲ λοιπὰ, προτάσεις· οἷον τὸ γράφ-ω= γράφων, ὦ, εἰμὶ (ῥῆμα δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο καὶ τὸ κατηγορέμενον, ὄνομα δὲ τὸ ὑποκείμενον). Τὰ δ' αὐτὰ κρατεῖ καὶ ἐπὶ τῆς Λατινικῆς καὶ τῆς Σλαβονικῆς γλώσσης εἰς τὸν τε ῥήματος σχηματισμόν.

Ж.

Жáло, ἴσ. καὶ ἐκ τε Жгу = δαλὸς, λὸν (ὡς κάω, κῆλον), κᾶλον ἢ, κ = γ = ζ, γᾶλον, Жáло· καὶ, κάγω (κάω, καίω, Σ. καίγω), Жгу κάω = δάω·(ἄω, κ, δ, πνεύματ.).

Жéзлъ, πρβλ. καὶ τὸ Σ. ζόζυλον (σκολιὸν, ὅθεν σκώληξ, καὶ πᾶν μικρὸν ἑρπετὸν)· τὸ δὲ Σ. ζυρειὸν (τῦ μύλυ· ἔνθα γυρίζει ἡ πτερωτὴ) = γυρεῖον (γυρεία)· καὶ ζύρα, ζυριάζω (συγκάμπτομαι) = γύρα, γυριάζω (ὡς γυρίζω, γυρεύω, γυρὸς, καὶ Σ. σγυρὸς, σγυρόνω = κυρὸς, curvus, κύρω, κάρω, σκάρω), ὅθεν καὶ τὸ, ζαρόνω, συγγεν. σγυρόνω, καὶ, ζυριάζω· ἀλλὰ τὸ ζαρόνω μᾶλλον ἄλλοις ἔδοξε παρὰ τὸ σαρόω, σάρω, σαίρω (σύρω).

Жéлобъ, εἰσὶν οἵ φασιν = Глубóкъ.

Жéлтый = Жéлчь (Жéлть).

Женỳ (Гоню) = κένω, κεντῶ (κ=γ), Σ. κυντῶ.

Жéстокъ, ἄλλοις ἔδοξεν = Гýстъ, Густый.

Жúла = Сúла = ἶνα (ν = λ), ἶς, ἰνὸς (ἡ ἶνα), Жúлка, καὶ, ἡ φλέψ, καὶ ἡ δύναμις.

Жúто (σῖτος)· Жúшный, -шной, ὅθεν τὸ Σ. Ζιτένιον (ἀρχ. Θῆβαι Θεσσαλικαὶ, καὶ, Φθιωτικαὶ) = (σιτόνιον), σιτάνιον (ὡς σιτοβόλιον. ἢ σιτοφόρος χώρα). διὰ δὲ τὴν παρήχησιν τῆς λέξεως πρὸς τὸ, ζητῶ, ἔπλασεν ἡ Σ. τὸ ἀςεῖον " αὐτὸς εἶν' ἀπὸ τὸ Ζητῦνι (ζητῶ), δὲν εἶν' ἀπὸ τὰ Φέρσαλα (φέρω). ὡς καὶ " ἀπὸ τὴν Πάρον (πάρω, παίρω, ἔπαίρω), ὄχι ἀπὸ τὴν Δῆνον (δίκω), ἀντὶ Τῆνον (τὴν νῆσον), ἐπὶ τῶν ἀείποτε ζητεῖν καὶ λαμβάνειν, μηδέ ποτε δὲ φέρειν καὶ διδόναι βυλομένων, κατὰ τὸ τῦ Κωμικῦ „ τῷ μὲν

χεῖρ ἐν Αἰτωλοῖς (αἰτέω), ὁ δὲ νȣ̃ς ἐν Κλοπιδῶν (κλέπτω).

Жре́бій, καὶ Жребе́цъ ἄμφω ἐκ τȣ̃ Жру̀, δρέω, ὅθεν καὶ τὸ δρέμω, καὶ δράμω, δράπω, δραπέτης· βλ. Тру̀. τὸ Γλ. hâter (haster) = Γρμ. hasten (ἅσπειν), ἕσπειν (ἕπω), ὅθεν, σπέω, σπεύδω.

З.

За́дъ (Задѣ), Fάθι (σάθι)=αὖθι, αὖτȣ (д=θ=τ).

Здра́віе, Здра́влю = Съ-пра́влю (пра́ву, βλ. Трава̀) = σὺν, τράφω, τρέφω (ὡς τὸ ἄλω, ἄλδω, συγγεν. ἕλω (ὅλος), ὖλος, ὕλω)· Здра́въ, τράφος, ἀντὶ τρόφος, τρόφις (θρεπτὸς). ἐκ τȣ̃ τρέφω, καὶ τὸ τρέπω, στρέφω, στράφω, У-страбля́ю (βλ. τὴν λέξ). Ἀλλὰ καὶ τȣ̃ ςάω, ςέω, ςέρω (ςερὸς), καὶ τȣ̃ τράφω, ςράφω, τρέπω, κτλ., τὸ πρώτιςον θέμα τάω, τέω (τείνω), ὅθεν, στάω, ςέρω, ςερόω, ςρόω· καὶ τέρω, τέρFω, τέρφω, τάρφω, τέρπω, τρέπω, τρέφω, στρέφω, κτλ. [ἡ καθόλȣ ἰδέα ἐμφαίνει τάσιν (ἔντασιν, ἔκτασιν, ἐπίτασιν, ἀνάτασιν, περίτασιν, κτλ. καὶ κίνησιν. ὅθεν καὶ τὸ τέρω = δέρω = δρέω, τρέω, δράω, δράμω, τρέχω. κτλ. βλ. Тру̀].

Здѣ=Съ(сій)Дѣ(τῇδε)· ἤ, δὲ, дѣ (δ=ζ=σδ=σδὲ, προφέρ. ζδὲ, здѣ). ἀντὶ, θε, θεν, θι (ἐπὶ τόπȣ, ὅ-θι, ὅθεν)=φι, Fί, ῆ, τῇ (τῇδε). ἐκ τȣ̃ дѣ τȣ́τȣ καὶ τὸ гдѣ, кдѣ, κȣ̃θε, θι, ндѣ, ῆθι, ὅθι, κτλ.

Зе́лва, *γάλως* (*ἐκ τῦ γάω=γύω*)=*γάνα*, *γυνή*. [*μήποτε δὲ καὶ τὸ γαλέη*, *γαλῆ* (*ὅθεν τὸ λτ.* felis? f=*χ*=*γ*· *ὡς*, fel=bilis=*χολή*), *ἐκ τῦ γάλεος*, *γάλος*, *παρὰ τὸ γάω* (*ὅθεν καὶ γαύω*, *γαῦλος*, *γωλεός*, *αυ* = *ω* = *ου*, *ὡς καὶ ευ*= *ου*, *ὅθεν τὸ Βυζαντιν*. *καὶ Σ. κατένιον* (*ςρῶμα*), *κατένα*, *κατανιάζω* [*ςρατοπεδεύω*]= *κατευνάζω*, *κατεύνιον*, *εὔνιον*, *εὐνή*, *κτλ.*)= *γύω*, *κύω* (*ὅθεν καὶ*, *κύων*), *διὰ τὸ καὶ τέτε τῦ ζώε τὸ πολύτοκον*· *ἢ γάλος*=*Fάλος*, *αἰλὸς* (*ἄλω*, *ἕλω*), *ὅθεν*, *αἴλερος* (*ὡς*, *λόφος λόφερος*), *καὶ Fαιλὸς*, *λτ.* felis;].

Земля́, *χαμηλή*, *χαμηλὸς*, *λτ.* humilis. (*τὸ Θρακικὸν ζαλμὸς φαίνεται*=*δαλμὸς*, *ἀντὶ δαρμὸς*, *δάρμος*, *δέρμος*=*δέρμα*, *δορά*, *δέρω*).

Зе́ленъ, Зе́ліе, *εἴη ἂν καὶ*=*χλόη* (*χελόη*, *χ*=*ζ*).

Здꙋ̀, з=съ, *σὺν*, *καὶ* Дꙋ̀. *ἢ* Дꙋ̀ (*δῶ*, *δέω*), *σδῶ* (д=*δ*=*σδ*=жд. *βλ.* Здѣ)=здꙋ̀· *ὅθεν καὶ* зждꙋ *ἀντὶ* зждꙋ (с-дꙋ), *παρενθέσ.* и (*ὡς καὶ* жмꙋ̀, жима́ю, пожима́ю, *κτλ.* *βλ.* Песо́къ).

Зима̀, *συγγ.* Зія́ю, *ὡς χεῖμα*, *χέω*=*χαίνω*.

Змі́й, *φαίνεται μᾶλλον ἐκ τῦ* Земя̀ (Земля̀), *οἷον*, Земі́й =*χαμίτης* (*χαμίας*, *χαμαῖος*), *χαμερπὴς* (*χαμαὶ ἕρπων*, *λτ.* serpens).

Зꙋ́бъ, *ἄλλοις δοκεῖ παρὰ τὸ* Зобꙋ̀=Жвꙋ́ (*δάψ*, *ζάψ*, *δάπτων*).

Зѣ́ница, *ἐκ τῦ Πολ.* zrzenica, *φαίνεται ἀντὶ* Зрѣ́ница, *παρὰ τὸ* Зрю̀, *ὅθεν καὶ* Зѣ́нки= Зрѣ́нки, *δράκη* (*ὀφθαλμοί*).

Зя́бну (Зя́бу), ἴσ. συγγεν. Зима̀, Зія́ю (χαύω, χέω, χεῖμα)· ἢ μᾶλλον = αὔω (ζαύω), ἄω, ἀάζω (πνέω), ὅθεν καὶ τὸ, βαύω, βαμβαίνω.
Зя́ть (γαμβρὸς πενθερῦ), ἴσ. ἐκ τῦ ять, з = съ (сять) = συναπτός. βλ. Сестра̀.

И.

И = ἵ, ἵς = ὅς, is (βλ. μέρ. Α. ᾿Αντων. σελ. 187), ὅθεν и́же, я́же, е́же (βλ. τὴν λέξ.), καὶ иде = ἴθε, ἀντὶ, ὅθε, ὅθι (ὅπυ), и́деже, ὅθιδε (ἐνθάδε). κτλ. τὸ δὲ и καὶ = ἴ, ἤ, ἢ-μὲν (βλ. А), καὶ μετὰ τῦ бо, и́бо.
Игра́ю, ἴσ. (κύρω, κίρω), κιράω (ἰκράω), ὅθεν, σκιρτάω. Взыгра́шася = ἐσκίρτησαν (ψαλμ. ριγ)· ἐκ = γιγγράω, -γράζω, -γραίνω (ἀποβολῇ τῦ γ, ὡς καὶ Инби́рь = ζιγγίβερι, Σ. κρυοβότανον)· ἕτερον δὲ καὶ τὸ λτ. Jocor, Jocus.
Изба̀, ἴσ. συγγ. Я́зва (τρύπα. βλ. τὴν λέξ.). ἢ ἐκ τῦ Избы́ти?.
И́льменъ, πρβλ. καὶ ilmen, ποταμ. Σαξονίας (ὅθεν Jlmen-Stadt), κτλ. ῾Η λέξις φαίνεται παρὰ τὸ И́лемъ, И́льма = ulmus (πτελέα), διὰ τὰς παραφυομένας πτελέας· οἷον Πτέλας, Πτελεώδης ῎Εςι καὶ πόλις Γερμανικὴ παρὰ τὸν Δανέβιον, Οὔλμα, Ulm = Πτελέα, Πτελεός, Σ. Φτελιὸν (Θεσσαλίας πόλισμα).

К.

Калóша, *τὸ Γαλλ.* galoche = Gallica (*Γαλλικῆς κρηπῖδος ξυλίνης εἶδος, κρέπεζα, ὅθεν Σλοβακ.* krpc), *οἱ δέ φασιν = καλόπες, καλοπόδιον, κᾶλον, κτλ. Ἐκ τῆ* galoche *ἡ Σ. γαλέντζα, καὶ ἐν Θεσσαλ. πατήκιον, ἐν δὲ Σμύρνῃ, τζόκαρον* = soccus, *σύκχος; ἢ ὀνοματοπ.*

Кáля, *σχάλη, ἐκ τῆ* Скáлю (Кáлю, *βλ.* Колѣвáю).

Камóра, (*ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσ. = σιτοβόλιον, τὸ Τερκ. καὶ Ταταρ. παρὰ Ῥώσ.* Амбáръ) = *καμάρα (ἀποθήκη).*

Кáмень (*βλ. καὶ τὸ συγγ.* Кóмъ). *Ἐκ τέτε ἡ Καμενίτσα (= πετρώδης, ὡς τὸ Πέτρα), πόλις Ποδολίας· καὶ ἄλλη τῆς Πελοποννήσε ἐν Ἀχαΐᾳ, ἡ Ἑλληνιςὶ, Ὤλενος (ὅθεν καὶ Ὠλενία Πέτρα). πάλιν οὖν ταύτην Ὤλενον κλητέον, ὡς καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ὠλένης καλεῖται.*

Кáмо = къ, амо, *ὡς* Тамо = тъ, амо.

Кáну (*ἀντὶ* Кáпну), *καὶ* Кáплю (Кáпу) = *κάπω, κάβω, κίμβω, ὅθεν κόμβος, καὶ Σ. κόμπος* = Кáпля (*κάμβη, ἀντὶ κόβος*) = *ῥανὶς* (л, *καὶ* н, *παρένθετα, ὡς καὶ,* Кидáю, Кúну *ἐκ τῆ* Кúдну, *κίδω, κιδνῶ, παρὰ τὸ κιδάνω. βλ.* Тягнỳ). *τὸ λτ.* gutta = *χυτή.*

Капýста *Ῥωσ. (κράμβη), συγγ.* caput, capitulum = *κεφάλιον, κεφαλὶς (Σ. κεφάλιον λαχάνε, κραμβολαχάνε, ὡς καὶ „ κεφαλὶς σκορόδε, κτλ. καὶ τὸ σκόροδον = κόρος, κόρυς, κό-*

ρυθος, μετὰ τȣ σ, ȣ παρὰ τὸ, σκῶρ ὄζειν, βλ. καὶ Ῥειμ. λ. κεφαλὶς), βλ. καὶ Ка́пище.

Ка́рла (*βλ.* Корна́ю, *ἐκ τȣ̃* Кро́ю), *ὅθεν ἴσ. καὶ ἡ λίμνη Κάρλα, καὶ Κάρλας (βλ. ἀνωτέρ.* Е́зеро), *οἷον, καρτὴ (μικρὰ)? τὸ Γερμαν. κύριον* Karl, *Κάρολος* = Kerl *(πάλληξ, ἰσχυρὸς), κόρος?*

Ка́ю = *κάω (κόπτω), χάω, χάδω, χάζω (ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ῥωσσικ. ποιήματι,* о полку Игоревѣ, *ἡ λέξις σημαίνει, κακίζω, κακηγορῶ, ψέγω). ἐκ τȣ̃ κάω, καὶ τὸ κακὸς [τȣ́τȣ πρώτη σημασία μᾶλλον τὸ, κενὸς (κέω=κάω), ἐνδεὴς, χρήζων καὶ χαῦνος, ἢ τὸ δειλὸς, παρὰ τὸ χάζεσθαι, φεύγειν ἐκ τȣ̃ πολεμȣ. βλ. Ῥειμ.].*

Квасъ, *ἴσ. συγγ.* Кислый (кис, кϝис, кϝасъ)· *ἢ* Каса́ю = *ξάω (ψαύω, ἅπτομαι. ὡς, δριμὺ ἐκ τȣ̃ δρίπω, δρύπτω). ἔςι δ' οἷς ἔδοξε καὶ παρὰ τὸ* Ку́саю.

Кло́пъ *(κόρις), ἐκ τȣ̃* (Клепу̀), Клеплю̀, Клюю̀ *κολάπτω. (ἢ ἐκ τȣ̃* Клеплю̀, *κλέπτω), κλώψ (= κρύπτω, κρυπτὸς).*

Клеку̀, Клекпу̀, *Σλβ. ἀπαρέμφ.* Клещѝ. *βλ.* Клю́чъ.

Клю́чъ, *συγγεν.* Клюка̀· *πρόσθες καὶ,* Клещѝ, Клеща̀ *(πυράγρα), ὡς λοξὴ, λυγιςὴ· καὶ* Клешня̀ *(χηλὴ)· καὶ* Кле́стъ (loxia curvirostra, *ὡς τὸ Σ. κλοξάριον), λοξία, λοξὴ* (ст = *ξ), κατὰ τὸ, κορώνη (κυρὸς, γυρὸς). καὶ* Клу́ша (cornix)· *καὶ τὸ* Кле́щъ *(κρότων, Σ. τσυ-*

μέριον, τσυμπέριον, ἐκ τε τσυμπῶ = τύμπω, τύπω), ἀρχ. Κλάсть, συγγ. τε λύγω, (λέγω) λοξὸς, ἐκ τε λέω, λύω, συγγεν. γλύω = Клюю (κοιλαίνω, ὅθεν, κυρτόω, καμπύλω). Ἴσως δὲ καὶ τὸ Κλéчу, Клещи = (Ϝλέγω, Ϝλέξω), λύγω (λυγίζω), ὅθεν κυρίως τὰ Клещи, щѣ, κτλ.

Кнуть, ἐκ τε Гну, γνύω (κάμπτω, Γλ. nocer, βλ. καὶ нью, нóю), ὅθεν καὶ, кнóпъ (ἐλλύχνιον)? ἢ τῦτο = нúшъ, νητὸν (νῆμα)?

Ковчéгъ· καὶ τὸ, κιβωτὸς, ἐκ τε κίβα = κύβα, κόβα.

Кóжа. τὸ ἐθνικὸν Козáкъ, Козáкы, μᾶλλον παρὰ τὸ коза̀ (αἴξ), Козáкъ, 'Ρωσ. = Σλαβ. козáрь (ὡς Рыбáкъ = Рыбáрь, κτλ.) = αἰγονόμος, caprarius (ταῦτα δὲ τὰ Σλαβ. εἰς apb, Πολ. εἰς arz, οἷον, kpawarz· ὡς τὰ εἰς arius, άριος, Σ. καὶ άρις, άρς, τραπεζάρις, — ζάρις, αρς, συγκοπ. = arz), καὶ εἶεν ἂν οἱ Козáкы (Козáры, ὅθεν φαίνεται καὶ τὸ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, Χαζάροι, Козáры, χ = κ, α = α καὶ τοι γε τε τῶν Χαζάρων ἔθνες μὴ δοκῦντος εἶναι Σλαβονικε) = Αἰγεᾶται, Αἰγινῆται (καὶ Αἰγαία ἀρχαίως, ἡ Ἔδεσσα, βλ. ἀνωτέρ. Вода̀, καὶ ἡ Σ. Αἴγανη, ἀντὶ, Αἰγινη, χωρίον 'Ολύμπε, κτλ.)· ἔτω καὶ Ὑανῖς, Ὑᾶται, 'Ονεᾶται, Χοιρεᾶται ('Ηρόδ. Ε. 68). καὶ οἱ Γερμανοὶ δὲ Baiern, οἷον ἐκ τε Baer, Beyer = Eber, λτ. aper (= κάπρος) = Καπρεᾶται (βλ. 'Ρείμ. λ. αἰολίζω). Ἐκ τε Кpáвapь (=

βύτης, *βλ. λ.* Кра́ва, Коро́ва, *βῦς*), *δοκεῖ καὶ τὸ Σ. Κράβαρι*, *ἡ ἀρχαία Δωρὶς* (*ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Λοιδωρίκιον*, *οἷον* '*Ολοδωρικὸν ἢ Λι*(*λαιο*)*δωρίκιον*, *ἐκ τῦ Λίλαια*, *Δωρικὴ πόλις*),*καὶ Κραβαρῖται*,*-ριῶται*,*Καραβαριῶται*, *οἱ κάτοικοι*,= *βῦται*, *βῶται*, *βοῶται* (*ὡς καὶ τὸ*, *Βοιωτοὶ*), *τῦτο κληθέντες παρὰ τῶν εἰσβαλόντων Σλαβονικῶν ἐθνῶν*, *οἱ πάλαι* (*καὶ πάλιν ὅσον ὕπω!*) *κλεινοὶ Δωριεῖς*, *ὡς βυνόμοι. Εἰ μή τις βύλοιτο πάντως τὸ*, *Κράβαρι παρεφθάρθαι παρὰ τὸ*, *Κάρφαια* (*οἷον Κάρφαρα*), *ἀρχαίαν πόλιν Δωρίδος. ἦν δὲ καὶ ἄλλη*, *Βοιὼ* (*ὡς ἐκ τῦ βῦς*, *βοῶν*).

Ко́нъ, *ἔςιν οἷς δοκεῖ* = Чи́нъ, *βλ.* Чиню̀ (чя). *ἀλλὰ τῦτο μὲν*, *οἶμαι*, *μᾶλλον* = *τείνω*. *Ἔςιν ὖν καὶ ἐν τῷ* Ко́нъ, к = ч = т (*ὡς*, *τόργος*, corvus)? *πρὸς δὲ τὸ* чію, (кію, *κείω*, кой, по-ко́й), *τὸ* ко́нъ *ὃ συμφέρεται* (*οἷον κείμενον*, lex, *κείμενος νόμος*), *τάσιν γὰρ ἀπολύτως ἡ λέξις ἐμφαίνει*, *ὅθεν καὶ ἄκρον*, *τέλος*, *ἀρχήν· ἐκ τῦ* Ко́нъ, *τὸ* Кня́зь, *ὡς τὰ*, *ἄρχων*, *καί*, *ἀρχή*.

Ко́нь· *καὶ τὸ Σαρματικὸν* chuni (*φασὶν*)=*ἵππος*.

Кана́тъ (*σχοινίον*, *κάμιλος*), *ξενικὸν· ἢ* = *κάννητος*, *κάννης*, *καννωτὸν*, *κάννα* (*κάνναβις*, Конопе́ль)· *κάω*, *ὅθεν*, *κάλως*, *καὶ σχάω*, *σχένω*, *σχοῖνος*. (*τὸ Τυρκ.* kanat = *πτερόν*).

Коры́то, *Σ. κυρύτα· ὅθεν καί*, *καρύτα*, *καρύτιον* (*ληνὸς· παρ' ὃ καί*, *καρυτοςάσιον*,

καὶ, ὀπισωκαρέτης, κωμικ. = ἀπαῤῥησίαςος, Θετταλοί), συγγ. καὶ τὸ γρύτα, scruta (γορύτα), γορὸς, γωρὸς, γυρὸς, κορὸς, κόρυς, (κορίβω) κρύβω, πτω, κρύπτα (ἰτ. grotta, Γλ. grotte), ὅθεν γωρυτὸς, καὶ, κώρυκος,-ρύκιον (γάω, κάω, γύω). τὸ δὲ καῤῥὲχα, κάῤῥον, λ. carruca, ἕτερον (ἴσ. ἐκ τῦ, curro, ἢ κύρω, χύρω, χάω, γάω).

Ко́тъ, κάτος, catus, ἴσ. συγγ. κτὶς (κοτὶς), ὅθεν, ἰκτίς, (κάω, κτάω, κτῆνος, Ско́тъ?).

Коча́нъ, κοττάνιον, ὡς "κεφάλαιον (καὶ Σ. κεφάλι), τὸ πρὸς τοῖς φύλλοις καυλῶδες (Ἀθήν.). κατ' ἄλλες, συγγ. Ко́стъ, ἢ Ку́ча.

Кра́й, ὅθεν ἡ (ἐν Ἀλβανίᾳ τῆς Ἠπείρου) Κρόϊα (παρὰ Χαλκοκονδ. Κρέα), πατρὶς τοῦ ἀειμνήςε καὶ ἀοιδίμου Γεωργίε τῦ Καςριώτε (τῦ καὶ Τερκιςὶ, Σκενδέρ-πεγι), ἑλληνιςὶ Ἐρίβοια (βλ. τὸ θέμα Кро́ю, παρ' ὃ καὶ Κρόϊα, διὰ τὸ ἀπόκρημνον, καὶ ὁ κρημνὸς, κρέμω, ἐκ τῦ κρέω, κέρω, κατὰ τὸ, τρέω, τρέμω).

Кра́нъ, Ῥωσ. (σωλὴν), μᾶλλον = Γρμ. Gran, Kran = γέρανος, Σ. γερανὸς, — νιὸς, μηχανὴ πρὸς τὸ ἀνιμᾶσθαι ὕδωρ, κτλ. ὡς καὶ τὸ Γλ. grue.

Кра́пля = Кро́пля (Кра́пя, κραύα, κραῦος, ὅθεν κράμβος, = κρύω, κρυμὸς, grumus.

Краса̀, βλ. Хоро́шъ.—Кра́стель, βλ. Хра́стель.

Кре́стъ. *καὶ* Кри́жъ, " Латинской Крыжъ (crux) = Кре́стъ (*Νέςωρ χρονοχράφ. Ρωσσ. Ε,* 121 — 157), *ἐκ τῦ* Кри́жу, Скри́жу (*χρίζω, ἀντὶ χράζω, χαράζω, χράω,* Крою́, Кре́шу, *βλ.* Скрижа́ль). *ὥςε* Кре́стъ *συγγ.* Крещу̀, *ὡς τὸ, χάραξ* (*χαράζω, χράζω*), *συγγ. χρίζω.* (*τὸ ςαυρόνω Σ. καὶ = ἀπαντῶ, ἀπὸ τῶν διατεμνομένων ὁδῶν, ὅθεν καὶ, ςαυροδρόμιον*).

Крестья́нинъ, *ὁ παρὰ τὸ* Кре́стъ, *ἀλλ' ἐκ τῦ* Крещу̀ = *χριςιανὸς* (*βεβαπτισμένος*) = Христіанинъ. (*οὕτως ἐκάλεσαν τὸ πρῶτον οἱ Ῥῶσσοι τὸς σφῶν περιοίκυς τε καὶ ἐποίκυς, ὅσοι ἦσαν χριστιανοὶ, πρὸς διαστολὴν τῶν Ταταρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀβαπτίςων.*)

Кро́тъ, *ἐκ τῦ* Кро́ю, .ры́ю, *ὅθεν καὶ* Кры́са, *ὡς καὶ ἐκ τῦ μύω, μῦς.*

Крупы́й, *πρὸς τῷ Σ. σκρῦμβος, πρόσθ. καὶ, σκρυβάλιον* (*βῶλος*) = *κραμβαλέον* (*κρομβάλιον*), *κραμβός.*

Ку́дерь = Куде́ль, *ὡς, κόνδυλος, κονδύλη = κοτύλη* (*κόττα, κόδδος*), *κοτταρὸς· τὸ δὲ Σ. κατσαρὸς, μᾶλλον = καμψαρὸς* (*καμπυρὸς· βλ. ἀνωτ.* Главня́).

Ку́коль (*εἶδος ζιζανίυ*) = *Σ. γόγγολη, καὶ* (*β = γ*), *βόγκολη* (= *ὀγκύλη, ὄγκος, γόγγος, γόγγρος. βλ.* Ко́готь, Я́года).

Кумі́ръ (*εἴδωλον*), *κύμειρος, κόμειρος = Κάμειρος = Κάβειρος.* [*Κάβειροι, παῖδες Ἡφαίςυ, ὧν τὰ ὄργια Σαμοθρᾷκες ἐτέλυν παρὰ*

Πελασγῶν τὸ πρῶτον παραλαβόντες, παρ' ὧν καὶ Ἀθηναῖοι (Ἡρόδ. Β, 51, γ, 57). Κάβειροι δὲ καὶ Κάμειροι, οἱ αὐτοί· ὧν καὶ Κάμειρος ἵδρυμα, πόλις ἐν Ῥόδῳ· οἱ δ' αὐτοὶ δοκῦσι καὶ Τελχῖνες, ἀφ' ὧν καὶ ἡ Ῥόδος, Τελχινία. τὸ δὲ Κάβειρος = κόβειρος = κόβαλος, καὶ κύβαλος (Ἡσύχ.). δαίμων τις (οἷον σάτυρος, ἢ ἄλλος τελχῖν) = Γρμ. Kobold, Γλ. Gobelin (βλ. Ῥείμ. λ. Κόβαλος), ὅθεν κόβαλος, κύβαλος, καὶ ὁ γελωτοποιὸς καὶ πανῦργος, καὶ ὁ διάκονος, ὡς καὶ κοβαλεύω (Κυρίλλ. λεξ.), Σ. κυβαλῶ (= διακομίζω, μεταφέρω· κυρίως = κύπτω, κυπτάζω = ὑποδύομαι τὸ φορτίον)· τὸ θέμα κύβω (κύω, κύθω, κεύθω), κυβὴ (καὶ κοβὴ, κωβὴ), παρ' ὃ καὶ ἡ Κυβέλη, θεὰ Φρυγῶν, διὰ τὸ κυβέλοις (ἤτοι θαλάμοις καὶ σπηλαίοις), τό, τε ταύτης εἴδωλον, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἐγκαθιδρύσθαι· ἢ διὰ τὸ τὺτυς ἐνθουσιῶντας κυβιςᾷν, καὶ σείειν τὴν κυβὴν, οἱ δὴ καὶ οἱ Κορύβαντες μὲν ἐν Φρυγίᾳ (Ῥ[illegible]ας, ἤτοι Κυβέλης καὶ αὐτοὶ ἱερεῖς), Κο[illegible]ρητες δὲ ἐν Κρήτῃ καλὑμενοι, σείοντες ὑμνῦ[illegible]ται "λυσσομανεῖς πλοκάμυς, κ' εὐςρόφ[illegible]λιγγα κόμην (Ἐπίγρ.), καὶ "terrificas ca[illegible]tum quatientes numine cristas (Lucr. 2, 633). Οὕτω φασὶ κορυβαντιᾷν καὶ Ἰνδῶν τὺς Σα[illegible]μαναίυς οἱ τὰ Κυβέλης ὄργια κατάγοντ[illegible] ἐξ Ἰνδῶν (βλ. Προλεγόμ.), ὡς δῆθεν [illegible]

ἐξὸν τὰς τε Φρύγας καὶ Πελασγὰς καὶ τὰς ἄλλας παλαιὰς τῶν Ἰνδῶν ἀδελφὰς, ἐπειδὴ ποτε τέτων χωρισθέντες ἀπῴκησαν, τά τε ὄργια καὶ τὰ ἔθιμα, οἷς ἐν Ἀσίᾳ κοινῶς ἐκεῖνοις ἐνόμιζον, μεθ' ἑαυτῶν ἀποκομίσασθαι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην αὐταῖς αὐτῶν σισύραις, καὶ αὐταῖς πήραις καὶ ἀσκέραις! Τὸ δ' ὂν Κάβειρος [ἐκ τε̃ καύω, κάω=κύω, κόω, Кую, (ὅθεν ковъ, оковъ), κύβω (κυβὴ), κοβὴ] = κόβειρος = Κάμειρος, Κόμειρος (μ=β. Οὕτω καὶ κόμμαρος καὶ κάμμαρος = κάμβαρος, κάβαρος = κάραβος, κάραμβος. βλ. Ῥεέμ. λ. κάμμαρος) = κέμειρος (ε=ο, ὡς καὶ κέβαλος = κόβαλος) = Кумиръ = Κομείρων ἄγαλμα (ὅθεν καθόλε = εἴδωλον) τὰ δὲ Καμείρων ἢ Καβείρων ἀγάλματα, Πριαποειδῆ (Ἡρόδ. Β, 51).

Куропашь, - пашка (πέρδιξ) ἐκ τε̃ Куръ, καὶ (пшь), пашка = пши-ца = κίῤῥος πτητὸς, πτητικὸς (πτηνὸς), ὡς, λτ. coturnix (ὄρτυξ) = κόττα ὄρνιξ.

Кукишъ, ἴσ. = (κε̃κυς), κόκκος (ὄγκος, ὡς καὶ τὸ Дуля), βλ. Шишъ. καὶ τὸ Σλοβακ. kokot (πέος) κόκκος, κοκκωτή.

Куча, Σ. κε̃κκος = κόκκος, κόγχος (κόγκος), ὄγκος (κέκκα, ὡς, κόγχα = κόγχος, ὅθεν καὶ, κόχη, Σ. = γωνία, καὶ, κόκα = ἐντομὴ μικρά· τὸ κοῖλον ἀχώριςον τε̃ κυρτε̃)· κε̃κκον δὲ λέγομεν Σ. καὶ τὸν κόκκον, τὸ κοκ-

κίον, τὸ καὶ κυκκίον (=κύαμος), ὅθεν ἐν τῷ μετὰ κόκκων παιγνίῳ λέγουσι" πῦ κῦκκος, πῦ ἄνεμος;

Кыка, ἢ Кика, *ἴσ. ὡς τὸ* Кyча, *συγγ. ὄγκος, ὄγκη (κόγκη, κόγχη).*

Л.

Ладія, *ἴσ. συγγεν.* Лошóкъ, Лóпъ (*σχεδία, ἡ γαῦλος) = πλωτὸν, πλωτὴ, πλωτικὴ* (*ἀποβολ. τῦ π ὡς,* latus = *πλατὺς)?*

Лáлъ, *βλ. λ.* Яшма.

Лáпа, *βλ.* Слáбый, *καὶ* Хóлопъ· *τὸ δὲ Πολων.* Шлàпь = *κάλπη, βλ.* Шáгъ.

Лáсица (mustela nivalis· *ἐν Λευϊτ. ια,* 29, = *γαλῆ), ἐκ τῦ* Лáю; *καὶ συγκοπ. 'Ρωσ.* Лáска, *παρ' ὃ καὶ ἡ Σ. λάσκα, Τυρκικ. δὲ,* gialantsi kakim, *τὸ δυσγενέςερον εἶδος τῦ Σ. κακυμία, τῦτο δὲ 'Ρωσ.* Горностáй (= *ὀρεσίςατος, ἢ ὀρεσκῷος), λτ.* mustela erminea, *Γλ.* hermine, *ὅπερ ἀνάγεται εἰς τὸ γένος τῶν ἰκτίδων, καὶ εἴη ἂν τὸ Τυρκ. καὶ Σ. κακύμιον = λευκὴ ἰκτὶς (λευκοϊκτίς)· ἡ δὲ* Лáска *λέγεται ἀρχ. 'Ρωσ. καὶ,* Béверица, *ὅθεν ἡ Σ. βερβερίτζα, παρ' οἷς μὲν = ἰκτὶς (καὶ Σ. ἀτσίδα = ἰκτίδα), ἰκτίδος μικρᾶς εἶδος, ἐκ τῦ λτ.* viverra = *Ϝ*ivera, *Ϝ'Ιβέρα, 'Ιβηρίς? (ἐκ τῆς 'Ιβηρίας, ὡς καὶ, Ταρτησία γαλῆ, ἡ Σ. κ-*

φίτζα), παρ' ἄλλοις δὲ πάλιν, τὸ δυσγενέςερον τῦ Τυρκ. ζιντζαπὶυ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ζιντζάπιον, 'Ρωσσ. Бѣлка (= λευκὶς), Σλαβ. λέγεται Вѣверица (λτ. sciurus vulgaris, Γλ. écureuil vulgaire) = σκίυρος λευκός. βλ. καὶ κατωτέρω λ. Хоре́къ.

Ли́къ, ἴσ. συγγεν. Лукà, λυγὸς = (κυρτὸς), κυρὸς, κορὸς, χορός· (ἐκ δὲ τῦ χορῦ καὶ ἡ ᾠδή).

Ли́па (φιλύρα, Σ. φιλυριά), ὅθεν, Ли́пецъ (μέλι τῶν ἐν φιλύραις ἀπανθιζομένων μελισσῶν), παρ' ὃ καὶ ἡ Γερμαν. πόλις Leipzig, ἡ Λειψία. οἷον Φιλυρῆϊς τις ὖσα (ὡς καὶ τὰ κύρια, Φιλύρα, καὶ Φιλυρίδης Χείρων, καὶ Φίληρες, ἔθνος Πόντυ, καὶ Φιλυρὶς, νῆσος, κτλ.). Ли́пецъ ἀρχ. καὶ ὁ Ἰέλιος μὴν, ὡς φιλύριος (διὰ τὰς ἀνθέσας φιλύρας)· τὸ δὲ Ли́па, λέπας, λἶπος, ἐκ τῦ λέπω, συγγ. λίπω, λίπος, Лѝпокъ, κτλ.

Лобза́ю, Лобзу̀=Люблю̀, ἆς, λάπτω, λάψω=λίπτω, λίβω (λιμβεύομαι)=λείχω, γλίχω,-χομαι.

Льзя̀ μᾶλλον ἐκ τῦ (Ле́гкій), Льго́та, ἐλαχύτης, ἐλαχὸν (ἐλαφρὸν), χ = γ = ζ. (ἐ)λαχὰ, Льгà, ὅθεν Льзя̀ (ь = e, α).

Лѣ́то = ἔτος, ὡς Πολ. Ло́ни, Σλβ. Ла́ни (πέρυσι)=anni, anno, annus (ἄννος), ἔννος, μετὰ τῦ λ.

Ля́ща (φακῆ) = λτ. lens, lentis, Γρμ. Linse, συγγεν. λάθυρος (ἐκ τῦ λάθυρ, λάθυς, λάθ-

λάτ-ля́щ-), *λέθυς, καὶ μετὰ τῦ ν* lents, lens, *ἴσ. παρὰ τὸ λάζω, λὰξ, λακέω*, Лягаю (*ὡς φακῆ, φακὸς, παρὰ τὸ φάω, φάζω, σπάω, σφάζω. βλ.* '*Ρείμ. λ. φακός*)· '*Αςειοτάτη δὲ μάλιςα ἡ παρὰ Πλυτάρχῳ κατὰ Πυθαγόραν ἐτυμολογία τῦ λάθυρος, παρὰ τὸ λήθη, ὡς καὶ ἡ τῦ ἐρέβινθος παρὰ τὸ ἔρεβος. βλ.* Орѣхъ.

M.

Мелю́, *ὅθεν ἀρχ.* '*Ρωσ.* Млинъ=*μύλων, μύλος* (*μυλόλιθος, ὄνος*)· *παρ' ὃ ἴσως καὶ Μλῆνα, λιμὴν τῆς ἐν Θετταλ. Μαγνησίας* (*διὰ τὰς παρακειμένας ποτὲ μύλας, οἷον μυλίνα, ἢ συγγεν.* Мелина̀, *ἤ, μελίνα, μεταθ.*= *λιμένα*), *ὁ ἑλληνικώτερον*, '*Ισσαί.* '*Ο δ' αὖ Μελένικος, πόλις ἑλληνὶς* (*ἔςι δὲ καὶ* '*Ρωσσίας πόλισμα* Меле́нки), *εἴη ἂν καὶ ἐκ τῦ* Мале́некъ, Мале́нько, *ὑποκορ. τῦ* Ма́лый (*μαλὸς*,=*μικρὸς*), *ὡς καὶ*, '*Ολιζὼν* (*ὀλίγος*), *πόλις Θεσσαλικὴ. εἰ μή τις ἐξελληνίζων τὔνομα, Μελλένικον, ἀςυκώτερον λέγοι* (*παρὰ τὸ, νίκη μέλλω, κατὰ τὸ, μελλονικιάω, καὶ μελλέποσις*). *Μελένικος δ' ὖν γράφεται καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, φρέριον ὀχυρώτατον ὢν, καὶ ἰδίως ὑπὸ δρ-κὸς ἢ ἡγεμόνος τὸ τότε διοικύμενον τὰ πολιτικὰ* (*Κεδρην.*). *Ἔςι δὲ καὶ νῦν ἡ πόλις*

ἐπίσημος καὶ φιλόμεσος, καλὸς καὶ ἀγαθὸς ἐκτρέφεσα πολίτας.

Ми́ръ = *ἥμερος, (ἡ)μερία· καὶ* Міръ = *ἦμαρ, ἡμέρα (αὕτη δὲ καὶ = βίος), ἡ καὶ Σ. (παρὰ τοῖς χυδαίοις), μέρα· [ὡς τὸ ἥμερος (ἐκ τῦ ἕω, ἧμαι, καθίζω, εὐνάζω) πρὸς τὸ ἦμαρ, ἡμέρα (ἐκ τῦ ἕω, ἕως, ἠώς). οὕτω καὶ τὸ* Ми́ръ *πρὸς τὸ* Міръ]. *τὸ Φοινικικὸν* mira *ἑρμηνεύεται, φωτὸς ἑςία.*

Мглà, *ὅθεν τὰ Μογλενὰ (πολίχνη Μακεδονίας)* = Мглянъ, *(ὁ)μιχλινὰ, νὸς = ὁμιχλώδης, δη.*

Москвà, *ἔτω καὶ, Μόσχιος (ποταμὸς Μοισίας).*

Мщу̀ *(ὅθεν καὶ* Мéсть*), συγγεν. τῦ* Мздà, *μισθὸς (βλ.* Мечу̀*), λτ.* mereo, *καὶ* merces, mercedis, *κτλ. τὸ γὰρ* Мсти́ть, Мщу̀ *(μισθῶ) ἀρχαίως = ἀνταποδίδωμι, ἀνταμείβω (ὅθεν τίννυμι, ἐκδικῦμαι).*

Н.

Не. 2) = *ἂν, ἢν (ἀοριςολογ.), βλ.* По, *καὶ* Ни.

Невѣ́ста = *νυφευτὴ, νύμφη, καὶ αὕτη = καλυπτὴ ἐκ τῦ νύω, νύβω (καλύπτω), δι᾽ ἣν φέρει καλύπτραν.*

Ни, 2, = *ἂν (ἀοριςολογικὸν)* = *ἢν (μεταθ.* Ни), какъ ни будь, *ὅκως ἂν ᾖ (ὅπως τύχῃ), κτλ.*

Нóрка, *ἡ Σ. νόρκα* (mustela lutreola = *ἰκτὶς ἔνυδρος), ἐκ τῦ* Норà *(νόρκα, ὰς, νάρκη). βλ.* Норà.

Ны́ю, У-ны́ніе *(τὸ* Унóжіе *τύπυ σφάλμα) ἀθυμία.*

Нѣмый, *εἰσὶν οἵ φασιν ἐκ τῦ* Не молвный (*οἷον* Немвлый, Немлый, *ὡς Σλβ.* Млва = Молва̀). *βλ.* Мо́лвлю, Молю̀.

О.

О̀бъ, *καὶ* = *ἀμφὶ*, *ἀμπὶ* (*ἀπὶ*).

Обава́ю = О, Бава́ю, Ба́ю. О-ба́йтель (*ἐπαοιδὸς*).

Обезья́на, *ἴσως μᾶλλον συγγεν. τῦ Γρμ.* Affe, Ape, (*πίθηκος*), äffisch (*πιθήκειος*), *ὅθεν φασὶ παρωνομάσθαι καὶ τὴν πιθηκῦσσαν Ἀφρικήν.*

О̀сѐлъ. *τὸ λτ.* asinus, *εἶπόν τινες καὶ* = *ὄνος* (*μετὰ προσθέσ. τῦ ς*, osnus, asnus, *ὡς*, pœsna, *ἀντὶ* pœna, *κτλ.* Voss. Et. L. L. *ἀλλὰ τὸ ι ἐν τῷ* asinus *φαίνεται γράμμα ῥιζικόν*).

О̀сень, *τὸ λτ.* autumnus = *αὔτμένος*, *αὐτμὴν*, *αὐτέμενος. βλ, ἀνωτ.* Е́сень.

П.

Паду̀, За́падъ (*δύσις*), *καὶ* За́падный (*δυτικός*), *ὅθεν ἴσως καὶ τὸ Ζαπάντι* (*κωμόπολις Αἰτωλίας*), *ὡς δυτικωτέρα ἑτέρας τῆς λεγομένης Ἀνατολικὸν* (*ἀλλὰ τῦτό γ' ἔοικε παρεφθάρθαι ἐκ τῦ Αἰτωλικὸν, πόλισμα δηλονότι*)· *ἢ καὶ ἐκ τῦ* Западный (*κρυπτός, ἀφα-*

νῆς) = διαπεπτωκώς, πεπτηώς. Τέτων δ' ἐγγὺς τὸ ἀοίδιμον Μεσολόγγιον, οἷον Μεσολάγιον, (μέσον, λάκος, λτ. lacus, λίμνη, τυτέςι μεσολίμνιον, ὡς περιλιμναζόμενον), κατὰ τὸν ἡμέτερ. Μελέτιον.

Пáздеръ, ἴσ. па (по), καὶ здирáть, дерý, δέρω = ἀπόδαρμα.

Палáчъ, τὸ pallasch, Палáшъ = λτ. falx = πέλεξ?

Пáнъ· τὸ Жупáнъ ἄλλοις ἔδοξεν ἁπλῦν, παρὰ τὸ Γλ. jupe, ὅθεν 'Ρωσ. (Юбъ) Юбка, Jupon, Γρμ. giupp, 'Ιτ. giubbo, giubbone, Σ. ζέπα, ζυπῦνι (βλ. Шýба), 'Ισπ. aljuba, ὃ παρὰ τὸ 'Αραβικὸν (φασι) giubbah (= ἐπωμὶς)· καὶ Жупàнъ = Vestiarius (vesta, = ϝέσθης), ὁ Σ. βεςιάριος, praefectus vestiarij principis.

Пéмза· τὸ 'Ρωσ. Пóмочь (τὸ Пóмча ἁμάρτημα τύπυ), ἐκ τῦ Помагáть, (могý).

Пéпелъ, πεπάλη· ὅθεν καὶ τὸ Σ. πάπαλον (πάμπαλον = κόνιον. Θετταλοί), ὡς καὶ ἡ, παπῆλα (λεύκασμα πρὸς τὰς γωνίας τῶν χειλέων, νόσημα ποιμένων) = παπάλη (διὰ τὴν ὁμοιότητα), ὅτω καὶ τὸ, πασπαλιάζει " ἐπασπαλίασεν ἡ γλῶσσά με (= ἐλευκάνθη κράζοντος, παρὰ Πελοποννησ.), κατὰ τὸ Θετταλ. ἐγάνωσεν, ἐγάνιασε (γανόνω, νόω). ὅθεν καί, γανοχειλιάζω. ἡ δὲ τῶν 'Ηπειρωτῶν, γάνα (" τῆς πομπῆς καὶ τῆς γάνας ἄνθρωπος) = γάνειον,

λτ. ganeum (ἀσωτεῖον), ὡς καὶ γανῖται = ganeones (Ἡσύχ.).

Пéрвый, πρῶτος, καὶ τῦτο τῷ = Σνσκρ. prathama, ὡς τὸ Γοτθ. frumists = primus (primatus).

Перỳ (πλύνω) = Прỳ, ἀπαῤῥμφ. Прáть (ὡς ἐκ τῦ Прáю = Перỳ), πρέω, premo = θλίβω, πατῶ), καθὰ καὶ Спирáю (πλύνω) = съ, Трáю, σὺν, τρίβω· (ὕτω καὶ σμήχω = σμύχω· καὶ δεύω, δέφω = δάπτω· καὶ κναφεὺς, κνάπτω = γνάπτω = κάμπτω· ὡς ἐκ τῆς τῶν πλυνομένων κάμψεως, θλίψεως, τριβῆς).

По, καὶ = ἐπὶ, ὅθεν Понéже (ἐπειδὴ) = По, не, же, ἢ По, нéже, ἀντὶ éже (παρενθέσ. н) = ἐπεὶ, ἤ, δὲ (же), ἐπεὶ, ἤ, δὴ (ἐπειηδὴ), ἐπειδὴ (ὡς καὶ, ἐπειὴ, ἐπειδὰν· καὶ ὁ ἐπὶ σύνδεσμ. ἐκ τῆς ἐπὶ). τὸ δὲ нéже = ἤγε (ἤδε) ἤπερ (ἐπὶ συγκρίσ.)· καὶ не = ἦν (ἄν), ὅθεν по-нè (γῦν, γε, ὖν) = ἐπεὶ, ἂν (ἐπάν), βλ. Понè· καὶ Нѣкій = ἦν κις = τὶς ἂν (τὶς, ἀόρις.).

Пóлозъ (χαμαλκῦ κύτος), ἐκ τῦ Пóлзу (βλ. Ползнỳ).

Пóльза, ἐκ τῦ По καὶ льзà (Лéгкій, Льготà· ὡς ἐκ τῦ льгà, пó-льга), ἀρχαίως = ἀνάῤῥωσις, ἀνακέφισις, ἐλάφρωσις (облегченіе въ болѣзни), ὅθεν = ὄφελος.

Полярка, ἡμάρτηται· γράφε μόνον, Пулярка, Γλ. poularde, poule.

Пóля, ὅθεν καὶ ἡ Σ. Πολιάνα (χωρίον 'Ολύμπε) = Полянa (πεδίον μικρὸν, νάπη), καὶ ἡ Πο-

λυανὴ δὲ Ἰσ. (ἐπαρχία Θεσσαλονίκης ἐν Μακεδονίᾳ) = πολιανὴ, ἢ ἐκ τῦ πολύαινος? ἑτέρα δὲ ἡ Ἕλλην. Παλλήνη (καὶ αὕτη ἐκ τῦ πάλλω, πέλω, πόλος, πολὴ).

Птица, ἐκ τῦ ἀρχ. Σλαβ. пта, πτάξ, ὅθεν τὰ, Птаха, Пошка, Птенецъ, καὶ Πολ. ptak (πτάω, πετάω, κτλ.). ἐντεῦθεν ἂν εἴη καὶ Пчела̀ (Птела̀?)=πτιλὰ, πτίλη, πτίλον (πτερὸν) =πέτηλον, πτητὸν, ἐκ τῦ πετάω, [ἢ δὴ καὶ τὸ λτ. apis (μέλισσα), φαίνεται ὁ παρὰ τὸ ἄπυς, ἢ (apto, ἅπτω), ἁπτὴ (apta), ἀλλὰ μᾶλλον συγγεν. avis (πτηνὸν)· μῶν ἐκ τῦ ἄω, ἀέω, (ὅθεν ἀετὸς, ὡς " ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο πετόμενος). οἷον ἀεὶς, ἄϊς, ἄϝις, avis?]. Εἰσὶ δ' οἷς ἀρέσκει τὸ πτίλον, πτίλλω, ἐκ τῦ τίλλω, βλ. Пчела̀.

Пушка, ἐκ τῦ Γρμ. Büchse (ἐν ταῖς ἄλλαις Σλαβ. διαλέκτοις = τῷ Ῥωσ. Ружье. βλ. τὴν λέξιν).

Пчела̀, βλ. ἀνωτέρ. Птица.

Р.

Рабъ, ἐν τῇ μικρᾷ Ῥωσσ. Робу (ποιῶ)=ῥέϝω (ἔρω, ἔρϝω, ἔργω, ϝ=γ καὶ υ, οἷον, ῥεύω, ῥέβω) = ῥέδω, ἔρδω· ὅθεν Робя̀ (παῖς), ὡς Дѣю, Дѣти, κτλ. βλ. Рождаю.

Радъ, χάριτος, χάρις, χαρά. ,, χαρᾶς γὰρ ὐδὲν γόνιμόν ἐςιν, ὡς χάρις (Αἰσχλ. Ἀγαμ.).

Рогозъ· ἡ 'Ραγέζα, ἡ καὶ 'Ραγέζιον,-γέσιον, καὶ ἀρχαιότ. Λαύσιον (ἴσ. λαῦς, λάας, ἐκ τῆς Λαῦ, πέτρας, ἐφ' ἧς ᾠκοδόμηται. Κωνσταντ. Πορφυρογ.), ἵδρυται πλησίον τῆς παλαιᾶς 'Επιδαύρε (Ἰτ. 'Ραγέζα βέκια)· καλεῖται δὲ Σλαβοῦ. Доброве́никъ (ὅθεν παρὰ τοῖς Τέρκ. Dobro-venetik). ἴσ. ἐκ τε̃ Добро Вѣникъ, (βλ. τὴν λέξ.).

Ро́къ (μοῖρα) ἐκ τε̃ Рекý, ὡς τὸ Уро́къ. (οἷον ῥώξ, ἀντὶ ῥῆξις, συγγεν. ῥῆσις). βλ. Рещи.

Рукà, εἴποι τις ἂν καὶ ἐκ μεταθέσ.=χέρα, χείρ (λτ. hir=vola· ἐκ τε̃ χέω, χάω=χύω, οἷον χὺρ, χύρα, ῥύχα, Рукà)· εὑρίσκεται καὶ χῆρα, ἰων. ἀντὶ τε̃ αἰολ. χέῤῥα, χέρα· [ὡς πάλιν καί, χεὶρ, ἀντὶ χὴρ (χάρω, horreo), χῦρος (σχῦρος=χοῖρος)=her, heres, herinaceus]· ἀλλ' ἔμπης Рукà=ῥάχη, χις, βράχιον.

Рю́ень, ἀρχ. ὁ Σεπτέμβριος=ῥυενὸς (ῥύω, ῥέω, βρέχω). βλ. Рю́мка. οὕτω καὶ Тра́вень ἀρχ. ὁ Μάϊος, ἐκ τε̃ Травà (χόρτος=τάρφος, τροφή)=τράφων (τρέφων, χορτώδης)

Ря́бка συγγ. Ря́бъ, ὡς, πέρδιξ, παρδαλός. βλ. Хра́стель,

С.

Са́жа, ἐκ τε̃ Саждý, Сади́ть (ὡς, ἵξημα, sedimentum), ἵζω· ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς Ποντικοῖς (ἐν Χαλδίᾳ), κατενίζω=(κατὰ, ἐν, ἵζω), κατά—ἵζω

(*κατίζω, καθίζω, καθιζάνω*), *Σ. κατακάθημαι* (*καταςαλάζω*), *καταςάζω, ὅθεν καὶ καταςατὸν, τὸ ἄμυλον = καταςακτὸν, ἢ ςάω, ςατόν.*

Сбо́ръ (*συνάθροισις· ἐκ τῦ* съ берꙋ̀ = *συμφέρω, συμφόρησις*), *οἷον, σύν-φόρος, ὅθεν τὰ πάνυ χυδαῖα, καὶ ἐξοριςέα τῆς Σ. ζπόρος, ζμπόρος, ζποrίζω, ὡς καὶ τὸ* (*ἐκ τῦ ἰταλ.* convento), *κοβέντα, κοβεντιάζω.* = *ὁμιλῶ, ὁμιλία.*

Свя́тъ, *βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ.* Я.

Се́дмь. *καὶ τὸ Τȣρκ.* heftà, haftà (*ἑβδομὰς*) = *ἑπτά.*

Серебро̀, *Σλ.* Сребро̀, (*σ*)*ἐρυφρὸς*, (*σ*)*ἐρφυρὸς* = *Ϝάρφυρὸς, ἀλφυρὸς*, Silber = *ἄργυρὸς* (*ἀργὸς* = *ἀρφὸς, ἀλφὸς, Σ. ἄσπρος. βλ.* Пѣ́на).

Си́ла = Сило̀ (*ἴλω, ἴω, Ϝίω, βίω,* Вїю̀) = *ἴς, ἶνα, ἰλλάς. βλ. καὶ ἀνωτ.* Жи́ла.

Скопа̀, *σκῶπα, σκώψ,* (*ἴσ. κωβὴ,* Kopf) = *κεφαλάς.*

Скрипл ю̀, Скрипу̀нъ, *κάνθαρος, βλ. ἄνω* Га́дъ.

Сла́дкій, *ἐν ἀρχ. Σλαβ. κώδηξι,* Сла́щъ (*ἡδύς· καὶ* Сла́достенъ), *γλάξ* (*γλάκσ, κσ* = щ, *γλάγς. ἐκ τῦ γλάω, παρενθ. α, γάλας, γάλαξ, γάλαγος, συγκοπ. γλάξ, -γὸς, γλάγος, καὶ ὡς ἐκ τῦ γλάγοξ, γ = δ, τὸ* Сла́докъ (*γλάδοκ-ς*). Сладꙋ̀ (*γλάδω, γλάζω*), *γλύζω, γλύσσω, γλυκὸς, γλυκάζω.* [*τὸ θέμα λάω, λύω, Ϝλάω, Ϝλύω, κτλ. ἡ δὲ καθόλȣ ἰδέα ἐμφαίνει τὸ λευκὸν, ὡς ἐν τῷ γάλακτι* (*ὅθεν καὶ τὸ ἡδὺ*), *καὶ γλίσχρον, κτλ.*], Сладчи̏ца *Σερβ.* (*σίνηπι*) *τὸ 'Ρωσσ.* Горци́ца (Го́ркій), *ὡς τὸ Σ. γλυκάδιον, γλυκὺ* (*ὄξος*) = *ἀρχ. ἄδος* (*ἡδὺ, ἡδύνον*).

Слѣмя, *βλ.* Шеломъ.

Слонъ (*ἐλέφας*), *συμφωνεῖ πρὸς τὸ Λάнь*, Лонь, Еленъ, *ἐλλὸς* (*ἔλαφος*), *ὡς τὸ ἔλαφος πρὸς τὸ ἐλέφας.*

Слѣпый, Слѣпъ, *ἴσ. καὶ συγγ.* Глипаю, *γλέπω*, (=*Fλέπω, λεύω, λεύσω*, лепу, *ὅθεν* липу,-паю, *F*липаю), *οἷον* съ = *ἐξ*, *καὶ* лѣпъ (глѣпъ, ѣ = е = и) = *ἔξω* (*ἄνευ*) *Fλέπες*, *βλέπες* = *ἀβλεπὴς* (*ἀγλεπὴς* (*ἐ*)*ξ*(*γ*)*λεπὴς*), *ὡς* (*λάω*), *ἀλαὸς.*

Срамъ, Срамлю (Сраму) *ἀντὶ* Спраму (*ὡς*, Сѣнь = Стѣнь), (*σ*)*τράμω*, *τρέμω* = *τρέπω*, *κτλ.*

Строгій, *ἄλλοι ἐκ τοῦ* стрекать, *βλ.* Спречу.

Стрѣха, *ἢ ἐκ τοῦ* Строю, Стру (простираю)?

Стягъ, *ἴσ. συγγ. Γρμ.* Stange (*ςάω*, *στόχος*), *ἀποβολ. τοῦ ν. ἐςι γὰρ πολλάκις* яг = янг, ang, *αγ*, *αγγ*, *ὡς*, Фрягъ = *Φράγγος*, Варягъ = *Βάραγγος* (*καὶ* я=an, *βλ. ἐφεξῆς τὸ ςοιχ.* Я.)

Стучу, *σ-τύζω*, *τύζω*, *τύδω* (*ὅθεν Τύνδαρος*) = *λτ.* tundo, *ἐκ τοῦ τύω* (*τύπω*, *τύπτω*), *ὅθεν καὶ τὸ Γλ.* tuer.

Судъ, Судить, Сужду = Сужу, *ἴζω*, *ἢ θύζω* = *θάζω* = *θύω* (*θέω*, *θέμις*), *θύνω*, *ὅθεν εὐθύνω*=*ἰθύνω*, *εὐ-θὺς*, *ἰ-θὺς· ἴσως δὲ καὶ τὸ λτ.* Jus, *ὃ παρὰ τὸ* Juveo, *ἀλλ'* = *ἰ-θὺς* (*ἰ-δὺς*, *θ* = *δ* = *ζ* = j), *καὶ* judico (jus, dico), judex (= jus dicens). *ἢ μᾶλλον*, jus = *δίος* (*δίω*), *ὅθεν δίκω* (*διώκω*), *ὅθεν δίκη* (=*ὄπις*, *ἕπω*,-*πομαι· κατ' Ἀριςοτέλ. δὲ τὸ*, *δίκαιος*, *ἐκ τοῦ*

δίχα). ἐκ τῦ δίω, καὶ τὸ λτ. Jacio (*ῥίπτω*) *δίκω*, = *ἴκω, ἰώκω* (*ω* = *α, ἰακέω*), *ὅτω καὶ δίος* (*ἴος*, jus);

Суквὸ, *ἐκ τῦ* Скὺ, *βλ.* Сучу́.

Счу̀, Щу, *'Ρωσσ.* Сцу, *καὶ* Се́цъ, *βλ.* Се́цъ.

Сырый, *σ-υρὸς, ὑ(γ)ρὸς, ὑγρὸς* (*ὕω, ὅθεν ὕγω, ὑγερὸς*)? *βλ.* щу̀.

Сѣно, *ἢ τὸ λτ.* foenum, *καὶ ὀρθότ.* fenum, *ἐκ τῦ* feo (fetus), *φέω, φύω, φίω* (fio, fuo) = *φυτόν.*

Ся, *'Ρωσ.* Сь = se (*ἕ*), *καὶ ἐν τοῖς παθητ. 'Ρὴμ.* = *μαι* = *λτ.* r, *καὶ τῦτο* = s = se?

Т.

Тапта̀, *κυρίως, ὁ καθ' ἑσπέραν τυμπανισμὸς, ὅτε σημαίνυσιν ἐν τοῖς ςρατοπέδοις τὸ ἀνακλητικὸν* (la retraite). *καὶ ἔςιν ἡ λέξ. συγγεν. τῦ 'Ολλανδ.* tap = *Γρμ.* Zapfen, *ὡς ἔκρινεν ὁ καλὸς κἀγαθὸς 'Ανατόλιος* (Востоковъ).

Тепе́рь, *ἐκ τῦ* то, пе́рво (*ἐν ἄλλ. Σλαβ. διαλέκ.* Топрьво, *Βμ.* teprw, teprwa) = *τὸ, πέρϜον* = *τὸ πρῶτον* (*βλ.* Пе́рвый), *Σ. μὲ πρῶτον* (*ἐλλειπ. μέσον*) = *τάχιςα, Γρμ.* erst, eben erst.

Топлю̀, То́пъ = *τῖφος* (*ἕλος*), *ἀντὶ τύφος* (*δύπος δύπτω*), *υ* = *ι.*

Те́рнъ, Терно́вый (*ἀκανθώδης*), *ὅθεν ὁ τῆς κάτω Μοισίας* (*Βυλγαρίας*), *Τέρνοβος* (*Χωνιάτ.*), *ὁ καὶ Τρίνοβος* (*Χαλκοκονδύλ.*), *καὶ Σ. Τέρνοβος· 'Αλλὰ καὶ ἡ Θεσσαλικὴ, πόλις*

Ἑλληνὶς καὶ μεσοτρόφος, Τύρναβος, καὶ Τύρναβος, ὁ = Τέρνοβος, Τέρνοβος, οἷον ἀκανθὼν (Тéрновище), *ὡς Ἄκανθος (πόλις Μακεδονικὴ, ὅθεν καὶ Ἀκάνθειος ἰσθμὸς ὁ τοῦ Ἄθωνος, Σ. Πρόβλακας = προαύλαξ, διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἔτι φαινομένην ὀρυχὴν), καὶ Ἀκάνθιον (ὄρος Βοιωτίας), κτλ. διὰ τὰς περιφυομένας ἴσως ἀκάνθας· τὴν γῆν ἀκανθώδη μὲν οὐκ, εὐάνθεμον δὲ μᾶλλον καὶ χαριεστάτην τῆς Θεσσαλίας Τύρναβον πρῶτον οἰκίσαι λέγεται Τουρχάμπεϊς, βαρβάρου καὶ ὠμοτάτου δεσπότου (τοῦ β Μωάμεθ), βάρβαρος στρατηγὸς, ὁ πρῶτος τὴν Θετταλίαν πορθήσας καὶ παραστησάμενος.*

Тóргъ, *πάντως συγγενὲς* Торгáю [*τρέπω, τράπω, ὅθεν στρέφω, στρεύγω, καὶ στράγω, στράζω (στράγγω), στράω, στράϜω, Ϝ = γ, καὶ υ, β, π, φ*]· *ὅθεν* Тóргъ (*τόργος*), *ἀντὶ τρόπος, τροπή.* Торгýю (*τόργω*, torco), torcuo, torqueo [q = *κ* = *γ* = *Ϝ*.*ὅθεν καὶ Σ. ἀγρικῶ, ἢ ἀγροικῶ = ἀκρογῶ, ἀκροϜῶ, ἀκροῶμαι, καὶ (ἐπακροῶμαι), Σ. ἀφικρῶμαι, καὶ ἀφικράζομαι = ἐπακροάζομαι*], *ἀντὶ τρωπῶ, τρέπω = μεταβάλλω, μετάβολος, -λία (ἐμπορία).*

Торжествò (*τοργητϜὸν, ἀντὶ τροπητὸν, τραπητὸν*) = *τροπὴ, στροφὴ, ἀναστροφὴ, ἀναστρέφομαι (ἐπὶ πανηγύρεως· οὕτω καὶ πωλέω = πολέω = στρέφομαι), καὶ = στροφὴ, ἐπιστροφὴ (ἐπὶ θριάμβου), τῶν στρεφομένων νικητῶν. (οὕτω καὶ τρό-*

παιον, ἀπὸ τῆς τροπῆς τῶν πολεμίων).

Тўне· ὁδ᾽ ἐκ τοῦ Γαλ. ainsi τὸ Σ. ἔτσι (ἔστι)· τὸ δὲ ainsi = λτ. insic (in-sic), καὶ Βλαχικ. ашѝ (aschia).

Тыю, τύω, ὅθεν τύμος (τύβος, τύμβος), τύμορ, λτ. tumor, tumus, tumidus (τυμωτὸς τυμβωτὸς), κτλ. ἐκ δὲ τούτου τοῦ τύω (= τίω, τέω), τὸ τύλω, tollo, κτλ. καὶ ὡς ἐκ τοῦ θύω, τύω (δ = θ· οἷον Дыю), τὸ Дыня.

Тыква, ὅθεν, Τίκβις, ὁ ἀρχαιότερ. Τίμακος, Μυσίας ποταμὸς (ὡς τὰ κύρια, Σίκυς, Σίκυνθος, Σικυὼν). Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ Тепивà τὸ, Τέτοβον (οἷον χορδεῖον), πόλισμα τῆς ἄνω Μοισίας (Σερβίας), κτλ.

Тысяща· τὸ ἀρχ. thun, tyn, tain = tehn, λτ. denus (denarius).

У.

Уповáю, μᾶλλον σύνθετον, ἐκ τῆς У, по, вáю = βάω (βάδω, βατῶ =) ἐπιβάω (ἐπιβέβηκα = ἐπιστηρίζομαι, ὡς, Надѣю, -дѣюсь, ἀναθέω, ἀνατίθεμαι)· εὑρίσκεται δὲ τὸ Уповáю καὶ ἀντὶ τοῦ Вѣрую (πιστεύω), ἐν ἀρχαίοις χειρογράφοις· ὅθεν καὶ τὸ Πολ. καὶ Βμ. powny (ἐπιβαίνων, βάσιμος, βεβηκὼς) = στεῤῥὸς, πιστὸς, Твéрдый, Надéжный, κτλ. Ἐκ τοῦ βάδω, βατῶ, πάτω, πέτω, θω, καὶ τὸ πείθω, πίθω, fido, πίστις, fides, πέποιθα, κτλ.

Утрόба. ἐκ τȣ̃ ȣ̃θαρ, ἡ Σ. ἐν Θετταλ. ȣ̃ρθα (ȣ̃ρθα, μεταθ.), ἡ καὶ ἄλλως (ἐν Πελοπονν. καὶ Σμύρνῃ, κτλ.), μιζήθρα, καὶ μȣζήθρα· τȣ̃το δ' ἴσως οἷον μιξήθρα, μιγήθρα (ὡς, ἀλινδήθρα, κτλ. καὶ τὰ Σ. καυκαλήθρα, δακτυλήθρα), ἐκ τȣ̃ μίγω, μίξω (διὰ τὸ ἐπιμισγόμενον γάλα πρὸς τὸν ὀῤῥὸν τȣ̃ τυρȣ̃· οὕτω γὰρ τυρεύȣσι τὴν μιζήθραν)· ἢ μύζω (μύω, ὡς τὸ ἐκ τȣ́τȣ μυελὸς), Σ. (βύζω), βυζάνω, βυζήθρα, καὶ (β=μ), μυζήθρα. Ἐκ τȣ̃ μιζήθρα φαίνεται καὶ ὁ Μιζηθρᾶς (χωρίον τῆς ἐν Πελοπον. Ἀρκαδίας), ἴσως δὲ ἐκ συγκοπῆς, καὶ ὁ Μιςρᾶς (ἡ πάλαι καὶ νῦν περικλεὴς Σπάρτη).

Учу̀, τὸ ἄῤῥητον θέμα у̀къ, καὶ τȣ̃το συγγεν. вык (Fык, ы = у), ὅθεν Выкну (Выку), συγγεν. Учу̀ (ὡς Мя́кну [ἐκ τȣ̃ Мя́ку, Мя́гу] καὶ Мягчу̀ κτλ.)· ὥσπερ ȣ̃ν τὸ Выкну = Fείκω (ἴκω, ἴσχω, ἔχω. βλ. τὴν λέξ.), ȣ̃τω καὶ τὸ Учу̀ = ыку (Fыку, выку) = εἴκω (ἔκω, ἔχω = χέω, χάω, κάω, κόω, κȣ́ω, Чу́ю), καὶ οἷον ὄκω, οἴκω (ει = οι = ου = υ, у) Учу̀ (ὡς, ἔκω, ἔχω, οἶκος, βλ. Выкну).

Ф.

Фа́ля, φαλὸς· τὸ Γλ. fol = λτ. follis, βλ. ἄνω Бу̀йволъ, σελ. 381.

Х.

Хайлò, *πρβλ. τὸ Γρμ.* Kehle (*λάρυγξ*), *συγγ. λτ.* gula (*γύλα*) *γυλὸς, ὅθεν γυλιὸς* (*γύω, γάω, γαύω*), *γαῦλος, καὶ* (*χάω, χάνω*) *χάνη=γαργαρεὼν* (*'Ησύχ.*).

Хмéль = *βρύον* (lupulus). *βρυωνία δὲ, ἡ Σ. βρυνιὰ, ἁ-βρυνιὰ, καὶ ὁ-βρυὰ.*

Хорéкъ, *καὶ Σ. γκετζένι, εἶδος ἰκτῖδος ποικίλης, Γλ.* putois tigrè· *διαφέρει δὲ ταύτης ἡ ἐξαιρέτως, δυσώδης ἰκτὶς* (putois), *λεγομένη διὰ τὸ κάκοσμον.*

Ц.

Цáрь, *ἀλλὰ καὶ τῷ φίλῳ μυ Ανατολίῳ* (Востóковъ), *καὶ ἄλλοις φιλολόγοις 'Ρώσσοις δοκεῖ τὸ* Цáрь *ἐκ τῦ* cæsar, *καῖσαρ, Γρμ.* Kaiser, *συγκεκομμένον* (=Цéсарь, Цьсарь)· *εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐν ἀρχαίοις τῦ ια αἰῶνος χειρογράφοις* (*τοῖς ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Πετρυπόλεως*), цесарство, цесарьство, цѣсарьство, цьсарьство, *ἀντὶ* царство· *ἀντὶ δὲ τῦ* Цáрь, *ἀείποτε τὸ ςενόγραφέμενον* Црь (*ὀχὶ* Цсрь). *βλ. καὶ Πέτρυ Κεππένυ*, Собраніе Словенскихъ памятниковъ (*σελ.* 84). *Οὐκ ἂν δυναίμην ἀντειπεῖν πρὸς ἄνδρας κλεινὺς καὶ οἵυς τε τῆς σφῶν αὐτῶν*

γλώσσης τὰ ἔτυμα ἐξευρίσκειν· ὑποπτεύω δ᾽ ὤν τὰς γραφεῖς συγκεχυκότας ἔν γε ταῖς τοιαύταις γραφαῖς τὸ ἐκ τῆς Λατινικῆς καὶ εἰς τὴν Σλαβονικὴν μετενεχθὲν цѣсарь, цесарь, цьсарь (*ὅθεν καὶ τὰ* цесарство, *κτλ.*), *τῷ ὁμοφώνῳ Σλαβονικῷ* Ца́рь (*ὅθεν* ца́рьствіе, ца́рство, *κτλ.*), *καθὰ καὶ ἐν τοῖς Γλαγολικοῖς βιβλίοις μετέστραπται τὸ* ца́рство *εἰς τὸ* цеса́рство, *καὶ τὸ* Црь (Ца̀рь) *εἰς τὸ* Цср (цесарь), *ἢ περ ἔδοξε τῷ σοφῷ Δοβροβίσκῳ* (*βλ. σελ.* 177, 178)· *τὸ δὲ* Ца́рь *ἔτος· παρέβαλε πρὸς τὸ Ἀρμενικὸν* ter, *ξενικὴν εἶναι καὶ αὐτὸς τὴν λέξιν ἡγησάμενος* (*βλ. σελ.* 99).

Цѣлу́ю. *καὶ προσευχόμενοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι κατεφίλουν τὴν χεῖρα τῷ στόματι " ὥσπερ ἡμεῖς (προσευχόμενοι) τὴν χεῖρα κύσαντες, ἡγούμεθα ἐντελῆ ἡμῖν εἶναι τὴν εὐχὴν* (*Λουκιαν. περὶ Ὀρχήσ.*)

Ч.

Че́люсть (*χέλυξ*), *χέλυς* = (*χάω*) *χηλὴ* (*σιαγὼν. Ἡσύχ.*)

Че́лядь, *τέλαθος, τέλεθος,* (*τελέθω*), *τελέω· ὡς φύω, φῦλον, φυλή· γεννῶ, γένος λτ.* genus, *γενεά, κτλ.*

Черпа́ло. " *ἄρπαινα* = *ἀρύταινα* (*Ἡσύχ.*).

Чту̀ (Чету̀, *τετῶ, τιτῶ*) = *τέω, τίω* (*τιμῶ*) 2), *τέω* = *θέω* = *θῆμι* (*τίθημι* = *λογαριάζω*·

„ τίθει δραχμὰς πέντε. Λουκιαν. ὡς καὶ Σ. „βάλε τόσα=θὲς, πρόσθες), καὶ τιτάω, τιταίνω τάλαντα (ἕλκω, ζυγίζω). 3); =τέω, ὅθεν τέλλω, τέλλομαι (ἐντέλλομαι) = λέγω, λτ. lego (ἀναγινώσκω), Читáю.

Ш.

Шáшъ, πρόσθες καὶ τὸ τῶν Βυζαντινῶν, σάβας! (ὡς ἔλεγον σχηματίζοντες ἅμα καὶ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον [βλ. Σιλβέςρ. Συρoπέλ. ἱςορ. τῆς ἐν Φλωρεντ. Συνόδου. τμήμ. η, κεφ. ς.], καθὰ καὶ ἤδη σχηματίζοντες ἐπιλέγομεν τὸ, εὖγε, καὶ, ὑγεια, σου, καὶ τὸ Ἰτ. bravo, καὶ τὸ Τουρκ. aferim!). τὸ δὲ σάβας ἴσως τὸ Τουρκ. tzába σου, ἤ τι ἄλλο ξενικόν· οὐ γὰρ ἂν εἴη=σαβοῖ (=εὐοῖ, αἰβοῖ, εὖα, εἶα, κτλ. βλ. Ῥειμ. λ. εὐοῖ καὶ σαβὸς).

Штóпаю. τὸ Ствопà = δέπας (δέπω, δύπω, τύπω, ςύπω).

Ю.

Юный, τὸ λτ. Juvenis (Juvnis, Junis), παράγουσι παρὰ τὸ Juveo (ὠφελῶ, τοῦτο δ᾽ αὖ παρὰ τὸ Jovis, Jupiter, βλ. Дéнь). ἀμφίβολά μοι ταῦτα δοκεῖ, ὡς καὶ τὸ ἐμὸν Юнъ = ζῆν (Jun). τολμηρὸν δ᾽ ἂν εἴη λέγειν καὶ τὸ Juveo = ὀφέω, ὀφέλλω (ὄψ, ὄπις, οὖπις,

ops, opes, opem fero, ὄφελος, ὀφέλω, ἀφελῶ, κτλ. βλ. облій), ὄμπνιος, ὄπνιος (ὀπένιος)= Juvenis (εὐτραφής, ὡς, ἄλω, alo, olesco, ad-olescens)· οἷον ἰοφέω, ἰόπνιος (ὡς ὅλος, ὗλος, ἴυλος, κτλ.), Juvenis. ἄλλος ὖν εἰπάτω τὸ καίριον.

Я.

Я ἀντιςοιχεῖ καὶ πρὸς τὸ Πολωνικὸν ę (egn, e ῥινικὸν, nasal), ὡς, имя (γεν. имени), Πολ. imię; κτλ. (βλ. Μέρ. Α. σελ. 176, θ). Ὅτω καὶ ἐν μέσῳ τῶν λέξεων εὑρίσκεται Я, ἀντὶ ян, ὡς, пять, мята, ляща, ятрь, βλ. τὰς λέξεις· ὅθεν καὶ Фрягъ, Варягъ = Φράγγος, Βάραγγος, κτλ. καί τοι γε καὶ τὸ пять, мята, κτλ. αὐτά πε ἐςὶ τὰ ἀρχαῖα (πάτε) πέτε, μέθα, κτλ. τῦ ν τύτοις (πέντε, μένθα) παρεντεθέντος (βλ. τὸ ἡμέτερον σύνταγμ. περὶ τῆς τῶν ἑλληνικ. γραμμάτ. προφορᾶς). ἀλλὰ καὶ τὸ Святъ εἴη ἂν = Ἰτ. santo (sϜanto, свянтъ Πολ. swięty), ἐκ τῦ λτ. sanctus = ϝαγκτὸς, ἀκτὸς (παρὰ τὸ ἄγω, ὅθεν ἄγος, ἅγος, ἅγιος, καὶ sacer, c = γ, = ἀγερὸς)· ἢ καὶ, ἀγκτὸς (ἐκ τῦ ἐνέγκω = ἐ(ν)έγκω, ἐέγκω, ἔγκω, ἔκω, ἔχω = ἐνεκτὸς, ὡς καὶ ἐκ τῦ ἴω, ἵημι, ἱερὸς). Οὕτω καὶ τὸ Ѫ ἐν ἄλλαις Σλαβονικ. διαλέκτοις προφέρεται ὡς u, o, καὶ un, on.

πρόσθες καὶ τὰ Πολωνικὰ, ą ę (=on, om, καὶ en, em)· ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἐκφωνοῦνται ἐνίοτε ὡς ἁπλᾶ, o, e (βλ. Собраніе Словенскихъ памятниковъ, Петромъ Кеппеномъ, σελ. 44), καὶ τὸ Я πολλάκις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ α, καὶ ia, καθὰ δὴ καὶ προφέρεται ἀείποτε χωρὶς ῥιναυλισμοῦ. βλ. τὸ στοιχεῖον Я.

„Ὅταν συντελέσῃ ἄνθρωπος, τότε ἄρχεται·
Καὶ ὅταν παύσηται, τότε ἀπορηθήσεται!

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἐν ᾧ παραβάλλονται φράσεις καὶ λόγων ὅλων περίοδοι Σλαβονικαὶ καὶ Ρωσσικαὶ πρὸς ταυτοφώνες Ἑλληνικὰς ἐξ ἀρχαίων Αἰολικῶν τὸ πλεῖϛον λέξεων συγκειμένας(α).

Σλαβονιϛί.	*Ἑλληνιϛί (αἰολικῶς)*
О́тче на́шъ, и́же	Ӑттас нѡ̀с, ї̏з(д)е
еси̏ на небесѣ́хъ, да̀	ѐссі̀ ˚на̀ небо̄їсі, да̀
свѧти́тсѧ и́мѧ твоѐ:	сефѳи́тѡ (о̏н)ѵма
да̀ прїи́детъ ца́рствїе	твеѐн: да̀ проїтѡ

(α) *Γράφομεν δὲ τὰς Ἑλληνικὰς λέξεις καὶ γράμμασι Σλαβονικοῖς καὶ Ρωσσικοῖς πρὸς ἐναργεϛέραν δεῖξιν τῆς συμφωνίας τῶν γλωσσῶν. Πρὸς δὲ ταῖς Αἰολικαῖς φράσεσι παρατιθέμεθα καὶ τὰς ἀντιϛοίχες ἐκ τῆς Ἀττικῆς καὶ Κοινῆς διαλέκτου. " Ἔϛι γὰρ ταῖς πόλεσιν ἰδίᾳ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς κείμενα ὀνόματα, καὶ Ἕλλησι παρὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, καὶ Ἕλλησι*

твоѐ: да̀ бѹ́детъ во́ля твоя̀, ꙗ́кѡ на̀ небесѝ и на̀ землѝ: хлѣ́бъ на́шъ насꙋ́щный да́ждь на́мъ дне́сь: и ѡ҆ста́ви на́мъ до́лги на́шѧ, ꙗ́кѡ и мы̀ ѡ҆ставлѧ́емъ должнико́мъ на́шымъ: и не введѝ на́съ въ напа́сть, но изба́ви на́съ ѿ лꙋка́вагѡ. Ꙗ́кѡ твоѐ е́сть ца́рствїе

ка́ртвое твео́и: да̀ фꙋ́тѡ во́ла твеа̀, о́кѡе ҆на невоїсі ѝ на̀ хамили. хле́в(н) нѡ̄н ҆на-ꙋ́сіон до́ѡн нѡ̄н ді́ӊ-сі́ӊ: ѝ а̀(по)ста́ве нѡ̄н те́лхи нѡ́їа, ѡ̆кѡе ѝ (ѝ)мы̄іе а̀(по)ста́вомеи телестікѡ̄н нѡ̄н: ѝ нѝ віва́дне нѡ̄ї вѐн п(е)тѡ́сы, ѡ̑н ѐ̓ѯване нѡ̄ї а̀п' лꙋга́вого. о́кѡе тве-

παρ᾽ ἀλλογλώσσους " (Πλάτ. Κρατύλ.)· ἄλλοις δ᾽ ἄλλων Ἑλληνικῶν διαλέκτων ὀνόμασι κεχρημένων, τὰ Αἰολικὰ μάλιςα ταυτίζεται τοῖς Σλαβονικοῖς. Περὶ δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν λέξεων προϋπομνηςέον ἂν εἴη τὸν ἀναγνώςην, ὅτι " πᾶσα γλῶσσα ἴδιον ἔχει χαρακτῆρα τύπου ". ἴδια δὲ τῶν Σλαβόνων καὶ τὰ τραχύφωνα τῶν γραμμάτων, οἷς περ οὐδένες τῶν Ἑλλήνων νενομίκασιν.

И СИ́ЛА И СЛА́ВА ВО ВѢ́КИ. АМИ́НЬ.	О́Н ЕСТИ КА́РТВОС И (С)І́НА И КЛЕ́ВА ВЩ́(С) ВАІГЬІ. АМИ́Н.

Αἰολικῶς.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον).*

Ἄττας νῷς (1) *ἴς δε* (2) *ἐσσὶ 'νὰ* (3) *νευοῖσι* (4), *δὰ σεφθήτω (ὄν)υματϝεόν: δὰ προῖτω κάρτϝος τϝεόν: δὰ φέτω* (5) *βόλλα τϝεὰ, ὄκως νὰ νευοῖσιν ἡ* (6) *'νὰ χαμηλῇ: ἡλεῦν* (7) *νῷν ἐνέσιον* (8) *δό(σ)θι* (9) *νῷν δίη-σίῃ* (10): *ἡ ἀ(πο)σαῦε νῷν τέλχη* (11) *νώϊα* (12), *ὄκως ἡ (ἡ)μεῖς ἀ(πο)σαύομεν τελεσικῶν* (13) *νῷν: ἡ νὴ* (14) *βιβάδῃς νῶϊ Fὲν π(ε)τώσει* (15), *ὢν* (16) *ἔξ βαυε* (17) *νῶϊ ἀπ'* (18) *λυγάFοιγο. Ὄκως τϝεόν ἐσι κάρτϝος, ἡ (σ)ῖνα,* (19) *ἡ κλεῦα Fῶς Fαίγεὶ* (20) *ἀμήν.*

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου: ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου: γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν ὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς: τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον: καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν: καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. (*Ματθ.* 6, 9).

(1) *Νῷς τὸ ἄῤῥητον θέμα τοῦ κτητικοῦ νωΐτερος, ἐκ τοῦ, νὸς, νόϊος (νῶϊς — νῶϊ), ὡς ἐκ τοῦ σφὸς,*

σφέτερος, ἡμὸς, ἡμέτερος, καὶ λτ. nos-ter. нашъ = νῶς, ο καὶ ω = α (δωρικῶς, καὶ Σλαβον. βλ. ἀλφάβητ.)· τὸ δὲ отчe = отече, ἐκ τῦ отецъ = ἄττας (α = ο), οἷον, ἄττασι, κλητική. βλ. λ. отецъ (2) ἵς δε, ἵ,δε, и,же (= ὅς γε; ὅς δε), σδ = ζ = ж, иже (ἵζε). (3) ʼνὰ = ἀνὰ, καὶ ἀν, μεταθ. На. (4) νευοῖσι, νευὸς, νεϝὼς, ναὸς· βλ. небо. (5). φύτω = φύτω (αἰολ·)· ἐν τῷ Σλαβον. κειμένῳ γράφεται φύτετι (будешъ), ὡς καὶ, προΐτετι, прійдешъ (прі, иду), κτλ. ἐκ τῦ τρίτυ προσώπυ τῦ ἐνεςῶτος τῆς ὁριςικῆς, ἐξ ὗ σχηματίζονται τὰ προςακτικὰ μετὰ τῦ Да = δὰ, δὴ (βλ. τόμ. α. σελ. 208)· (6) ἠ (ὅδν ἠμὲν, ἠδὲ) = καὶ· (7) hλεῦν, λεῦς = λᾶς, λάας, καὶ λαῖϝα, gleba. ἡ λέξις ἐκφράζει κυρίως τὴν μορφὴν, ὃ τὴν ὀσίαν τῦ ἄρτυ. βλ. λ. хлѣбъ. (8) ἐπιόσιον = ἐπιόσιον (ἐν = ἀνὰ = ἐπὶ), ἐκ τῦ ὀσία, ἐκ (ὄς) ὄσα, сущъ, βλ. есмь. (9) δό(σ)θι, ἀντὶ δόθι (δάθι), ДАДИ (даду, διδῶ), θ = δ = σδ (προφέρεται ὡς ζδ καὶ ἑλληνιςὶ) = ζ. (10) δίη, σίη = дѣнь-сь ὡς καὶ, σήμερον = τῇ (ταύτῃ) ἡμέρᾳ. καὶ, τῇ = σῇ (σίῃ), σήμερον. βλ. дѣнь. (11) τέλχη = τέλθη = τέλη, τέλεα. βλ. долгъ. (12) νῶϊα = (νῶϊ), νωΐτερα, nostra· (13) τελεςικῶν· τελεςικὸς = οἷός τε ὢν τελεῖν (τιννύειν), ὀφείλων τελεῖν· (ἡ χρῆσις Σλαβονική). (14) νὴ, νὲ (ςερητικὰ ἐν συνθέσει παρ' Ἕλλησιν) = μὴ, ὀ. βλ. ни. τὸ δὲ βιβάδω = βιβάζω (βω, веду), ἐμβιβάδω (βάδω, vado). (15) πετώσει ἀντὶ πτώσει (πέτω, πάτω, паду) = περιπτώσει, περιπτείᾳ· ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσι γράφεται искушеніе,

οἷον, ἐξ-γεῦσιν (ἐκ τῦ кꙋшаю, кꙋшу *= γύσσω, ἀντὶ γεύσσω,* gusto, *γεύω. μεταφορικῶς = δοκιμάζω = πειρῶμαι· ὅθεν καὶ πειρασμός).* (16) *ὧν, δωρικ· = ὂν (μεταθέσ. νὸ,* но)*· ἐν τῇ Πολων. καὶ Βοεμικῇ μεταφράσει ἀντὶ* но *γράφεται* ale *= ἀλλά.* (17) *ἐξ* = изъ, *(ξ = ζ). βαϑε = βάλε (βάλλω, αἰολικ. βλ.* бавлю) *= ἔκβαλε.* (18) ѿ = опъ *= ἀπὸ (π = τ), λεγάβοιγο, καὶ υ = ε, λυγάβοιγο = λυγαϝοϝο (λυγάϝοο), λυγαίοιο, λυγαίε (λύγος) = ςρεβλοῦ (βλ.* лука́вый, *καὶ τόμ. α σελ.* 166.) (19) *(σ)ἶνα, ἶνα, ν = λ (βλ.* сила*), καὶ κλεῦα = κλέα, κλέη, κλέος (βλ.* слава*).* (20) *ϝαίγεὶ = ϝαιϝεὶ, αἰεὶ, αἰὲς = αἰὼν (βλ.* вѣкъ, *αἰτ. πληϑ.* вѣки, *ἀρχαιότ.* вѣкы),

---

Σλαβον.	*Κοινῶς (τὸ Κείμενον)*
„ Не скрыва́йте	„ Не сѵ(г)крѵ́ве-
себѣ̀ сокро́вищъ на	те с(е)фі̀ сѵ(г)-
земли̇̀, идѣ́же че́рвь	крѵва̀с, на̀ хамила̑,
и тла̀ тли́тъ, и и-	ѝѳіз(д)е (с)е́рпис
дѣ́же та́тїе подко́-	ѝ да́ла да́лнті, ѝ
пываютъ и кра́дѹтъ:	ѝѳіз(д)е та́тіес
Скрыва́йте же себѣ̀	(ѵ̆)поѳ(і) - копе́-
сокро́вище на небеси̇̀,	вѹнті ѝ хра́дѹн-

идѣ́же ни че́рвь ни тлѧ̀ тли́тъ, и идѣ́же та́тїе не подко́пываютъ ни кра́дꙋтъ. Идѣ́же бо есть сокро́вище ва́ше, тꙋ̀ бꙋ́детъ и се́рдце ва́ше.

тї: Сѵ(т)кру́вете з(д)ѐ с(е)фі̀ сѵ(г)крувас 'на̀ небоїсі, ни̑ѳізде ни̑ (с)е́рпие ни̑ да́ла да́литі, и̑ ни̑ѳіз(д)е та́тїес не̑ 'поѳ(і) – копе́вꙋнті ни̑ хра́дꙋнті. Ни̑ѳізд(д)е́ пꙋ̀ е̑стѝ сѵ(г)круви́(тза) сфеа̀, тꙋ̀ фꙋ́тетї и̑ кар ді́(тз)а сфеа̀.

Αἰολικῶς.

„Νὲ συγκρύβετε σφὶ (1) συγκρυβὰς 'νὰ χαμηλῇ, ἤθιζ(δ)ε (2) (σ)έρπης (3) ἢ δάλα δάλητι, ἢ ἤθιζ(δ)ε τάτιες (4) (ὕ)ποθι-κοπέϜεντι, ἢ χράδεντι· Συ(γ)κρύβετε ζ(δ)ὲ σφὶ συ(γ)κρυβὰς 'νὰ νευοῖσί, ἤθιζ(δ)ε νὴ (σ)έρπης νὴ δάλα δάλητι, ἢ

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου

ἤθιζ(δ)ε τάτιες νὲ ᾿ποθι-κοπέϜεντι νὴ χράδεντι. ἤθι(ζ)δέ πε ἐςὶ συ(γ)κρυβή(τζα) (5) σφεὰ, τὲ (6) φέτετι ἡ καρδί(τζ)α σφεά.	γάρ ἐςιν ὁ θησαυρὸς ἡμῶν, ἐκεῖ ἔςαι καὶ ἡ καρδία ὑμῶν (Ματθ. 6, 19).

(1) Σφὶ = σεφὶ (σεφὲ, ceбѣ). ἐκ τῆς, ὅς, ἑὸς, σεϜὸς (σεφὸς), σφὸς, καὶ ἵς, ἴν, φὶν, σφὶν, κτλ. τὸ δὲ συγκρύβειν = κατὰ γῆς κρύπτειν (θησαυρίζειν), ἐκ τὲ συγκρύπτω, συγκρυβὴ = σύγκρυψις. βλ. крóю. (2) ἤθιζε, ἤ, θί, δε = οἶ, ὅ, θι, δε (δ=ζ), ἀντὶ οὖθί γε, ἔνθα γε, ἦχι· (3) (σ) ἕρπης, ἕρπω, λτ. serpo. βλ. червь. (4) τάτιες, τῆτις, ὡς τήτη, βλ. тáть. καὶ τὸ ὕποθι, κοπέϜεντι = ὑποκοπέεσιν, ὑποκόπτεσι (κόπω, κάπω) = ὑποσκάπτεσι· βλ. λ. копáю, подъ, καὶ крадý = χράδω· (5) συγκρυβή(τζα), οἷον, συγκρυβίσκη, сокрóви(ще). ἡ εἰς ще κατάληξις = σκος, σκη = Σ. τζη, τζιον (εἶδος ὑποκοριςικὲ), ὡς καὶ Σ. καρδίτζα = καρδίσκη, ἀντὶ καρδία. βλ. λ. сéрдце. (6) вáше = φεὸν, σφεὸν, σφεὰ, σφὸς, φὸς, ο = α, вáшъ, (ὡς νὸς, нáшъ). τὸ δὲ, τὲ = (τῆδε, τῇ), αὐτὲ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς).
„ Всѧ́къ у́бо, и́же слы́шитъ словеса̀ моѧ̑ сїѧ̑, и твори́тъ ѧ, уподо́блю его́ (мꙋ́жꙋ) мꙋ́дрꙋ, и́же созда̀ хра́минꙋ свою̀ на̀ ка́мени: и сни́де до́ждь, и прїидо́ша рѣ́ки, и возвѣ́ѧша вѣ́три, и нападо́ша на̀ хра́минꙋ тꙋ̀, и не паде́сѧ: ѡсно-вана́ бо бѣ̀ на̀ ка́мени. И всѧ́къ слы́шай словеса̀ моѧ̑ сїѧ̑, и не творѧ̀ ихъ, уподо́битсѧ (мꙋ́жꙋ) уро́дивꙋ, и́же созда̀ хра́минꙋ свою̀ на̀	„ Па̑ск(ιс) ꙋ̑ипꙋ ї́зе клꙋ́ссити кле́ве(с)а ема̀ сі́а, ѝ двѡ́рити а̂, епіде́вѡ ѐгѐ (мꙋ́жꙋ) мидерѡ̄ ї́зе сѵ(н)сде́(ме) харамо̀н сфео̀н на̀ коммо́н: ѝ сѵні́те де́ѵз(с)ιс, ѝ проїто-са́н ῥѵ́авес, и вѵ́ψ(ι) - баїа́сан ваїθрої, ѝ напа́тосан на̀ харамо̀н то̀н, ѝ нѐ па́тесе ѐсна́вѡн пꙋ̀ ве́а на̀ коммо́н. И па̑ск(ιс) клꙋ́ссас кле́ве(с)а ѐма̀ сі́а, н не двѡрѡ̄н а́, ѐпіде вне́сетаі (мꙋ́жꙋ) аг-

песцѣ: и сниде дождь, и прiидоша рѣки, и возвѣяша вѣтри, и опрошася храминѣ той, и падеся: и бѣ разрушенiе ея велiе.	ρέ(κ)τωвı, ύзе сν(н)едé(ме) χαρα-мòн сфеòн нà пιω-кω̃· ἠ сνнíте деν-з(с)ιс, ἠ прοϊтосан ῤύакес, ἠ вν́ψ(ι)-ваïасан ваïоροι, ἠ ἐпрήсасан χαραμω̃ тω̃ı, ἠ пáтосе· ἠ вέ(а) (ράζ)-ῤнζιс ἐó полéа.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
„ Πᾶςκι(ς) (1) ὂν πυ, ὃ ζε κλύσσητι κλεύε(σ)α (2) ἐμὰ σία, ὃ δϜώρητι (3) ἄ, ἐπιδεύω (4) ἐϜὲ (μάρει) (5) μηδερῷ (6), ὃ ζε σύ(ν)-σδέ(με) (7) χαραμὸν (8) σφεδὸν 'νὰ κομμὸν (9)· ἤ σύνιτε (10) δεῦσ(δ)ις (11), ἤ προΐτοσαν ῥύακες, ἤ	„ Πᾶς ὂν ὅςις ἀκύει με τὰς λόγες τύτες, καὶ ποιεῖ αὐτὰς, ὁμοιάσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῦ ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ

Fὖψι-Fαΐασαν Fαῖθροι(12), ἢ ’ναπάτοσαν (13) ’νὰ χαραμὸν τὸν, ἢ νὲ πάτεσε· ἐσναύων (14) πε Fἔα ’νὰ κομμὸν (15). Ἡ πᾶςκι(ς) κλύσσας κλεύε(σ)α ἐμὰ σία, ἢ νὲ δFωρῶν ἆ, ἐπιδευήσεται (μάρει) ἀῤῥέ(κ)τωFι(16), ἴζε συ(ν)σδέ(με) χαραμὸν σφεδὸν’νὰ ψώκῳ (17)· ἢ συνίτε δεῦσ(δ)ις, ἢ προΐτοσαν ῥύακες, ἢ Fὖψι-Fαΐασαν Fαῖθροι, ἢ ἐπρήσασαν (18) χαραμῷ τῶϊ, ἢ πάτοσε· ἢ Fἔα (19) (ῥὰξ) (20) ῥῆξις ἔο (21) πολέα.

προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-νῃ, καὶ ἐκ ἔπεσε· τεθε-μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέ-τραν. Καὶ πᾶς ὁ ἀκέ[...] με τὲς λόγες τούτες, [...] μὴ ποιῶν αὐτὲς, ὁμοι[...] θήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅ[...] ςις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκί[...] αν αὐτῦ ἐπὶ τὴν ἄμμο[...] καὶ κατέβη ἡ βροχ[...] καὶ ἦλθον οἱ ποταμ[...] καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμ[...] καὶ προσέκοψαν τῇ οἰ-κίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· κ[...] ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλ[...] (Ματθ. 7, 24).

(1) Πᾶςκις=вса́къ, ἐκ τῦ ве́сь (πὲς), πᾶς, [...] кiй, κὶς, (quis) = τὶς, (πᾶς τις). (2) κλεύε(σ) μετὰ τῦ σ, τῆς ὀνομαςικ· (κλεῦος), ὡς κλίνε[...] οἱ Σλάβονες τὰ τοιαῦτα (βλ. λ. оте́цъ)=κλεῦ[...] κλεῦος, κλέος, βλ. слово. καὶ, σία=τία. βλ съ.[...] δFώρητι, δFώρημι, μεταθ.=δρῶμι, δρώω, δρ[...] δFώρω, твορю̀, = δράω. (4) ἐπιδεύω = подоб[...] (доба, добаю = δεύω, δέω, δεῖ = πρέπει, ἔοι[...] καὶ τῦτο = ὁμοιάζει. βλ. λ. до́ба). (5) мѫжь[...] мѫжъ, = mas, mars, μάρης, ἄῤῥην. βλ. мү[...]

(6) μηδερῷ (μῆδος, μῆτις), ἀντὶ μητιόεντι· (7) σύ(ν)σδέμε· σδέω, ἀντὶ δέω, ὅθεν δέμω, δόμος, δομέω, βλ. здѹ̀. (8) χαραμὸς καὶ χαραμίς, χαράμη, Σλαβον. храмина, οἷον χαραμινὴ, συγκοπ. χραμίνα, βλ. храмъ. (9) βλ. 15. (10) σύν-ἴτε, τὸ Σλβ. с-н-идє = съ (ἐξ, κατὰ), καὶ идє (идѹ̀, ἴτω) μετὰ τῦ ἐπενθέτε н. (11) δεῦσις (σ = ζ = σδ), δεῦσδις, βλ. Дождь. (12) Ϝαῖθροι, αἶθρος, вѣтръ, ἐκ τοῦ вѣю = Ϝαΐω, ἄω, ἀέω, ἄεσαν (αἴεσαν), Ϝαίασαν. καὶ Ϝῦψι = воз-, βλ. вѣю, возъ. (13) 'ναπάτοσαν, ἀνὰ, πάτοσαν (πάτω, βλ. падѹ̀), ἀντὶ πάτον (πέτον, πέσον), ὡς, εἴδοσαν, ἤλθοσαν (ἀντὶ ἦλθον, κτλ.), ὕτω καὶ, προΐτοσαν = προΐτον, ἀντὶ προΐον, ἴον, ἤϊον, ἤεσαν· (14) ἐς, ναύων, ναύω = νάω, νάσσω, νάζω (ἀμεταβάτως, ὡς καὶ ναιετάω), βλ. спую. (15) κομμὸν, βλ. λ. кáмень. (16) ἀῤῥέκτωϊ = урóдови, ἐκ τῦ уродъ, - родивъ (κυρίως = τέρας, monstrum, ἔκφυλον καὶ ἀποφώλιον κύημα), ὅθεν καὶ ὁ μωρὸς, юрóдивъ, ὡς ἀλλόκοτος καὶ κακοφυὴς· τὸ γῦν у-родъ (ἐκ τῦ рождѹ̀, ῥέσδω, ῥέζω) εἴη ἂν = ἄῤῥεκτος (κακόπλαςος), καὶ ἀντιςοιχεῖ πρὸς τὸ λτ. de-gener, degenero, у-рóдую (βλ. τὸ ςοιχ. у). (17) ψώκω = ψώκῳ, ἀντὶ ψώχω, ψῶχος. βλ. λ. песòкъ. (18) ἐπρήσασαν = ω-прóшаса (ω, πρόθ. βλ. о· τὸ θέμα прѹ, πρέω, premo, πρήθω. βλ. прю· (19) Ϝέα = ἔα, ἦν, καὶ αἰολ. ἔβα (ἔϜα). (20) ῥὰξ = διὰ (βλ. ráз). (21) велìе, πολέα, πλέα = πολλὴ (μεγάλη), ἢ (Ϝάλία), ἀλίκη.

Σλαβον.

,,Іисꙋсъ же-видѣвъ
ю, рече: дерзай дщи
(дщерь), вѣра твоѧ
спасе тѧ. — И пре-
ходѧщꙋ ѿ тꙋдꙋ
Іисꙋсови, по немъ
идоста два слѣпца,
зовꙋща и глаголю-
ща: помилꙋй ны
(Іисꙋсе) сыне Даві-
довъ. Пришедшꙋ
же емꙋ въ домъ,
пристꙋписта къ не-
мꙋ слѣпца, и глаго-
ла има Іисꙋсъ: вѣ-
рꙋета ли ꙗкѡ могꙋ
сїе сотворити; гла-
голаста емꙋ: ей Гос-
поди: тогда прико-

Ἑλλην. (αἰολικῶς

,, Іисꙋс зе -
деів(с) ін, рис
ѳерсае дщ(а)т
ферра твеа спасе т
— И п(а)раіхо
зо(нті) ап' тꙋ
Іисꙋсωві, по(т)
ітости(н) два(
сіфла(ω), з-аво
та(е) и глагано
та(е): пімілее
(Іисꙋсе) с-іне Д
відωве. Про
ѳе(н)ті зе еω ве
домо(н), простн
ста(н) ко(т)
сіфла(ω), и гла
не оін Іисꙋс: ферр
то(н) нν окωс

сни́уса о́чію и́хъ глаго́ла: по вѣ́рѣ ва́ю бу́ди ва́ма· и҆ ѿверзо́стаса о́чи и́ма.

гѡ҃ сі́о(н) су(н)двореі́н; глага́не(с)то(н) е҆ої: и҆ и҆, до́спота· то́гга прокса́ннисе о҆́коін оі҆с глага́на(с): по(т)фе́ῤῥаι фаі҃ фу́тω вы́мми· и҆ а҆п(о)верге́сѳисан о҆́кої оі҆н.

Αἰολικῶς.

„Ἰησῦς ζε-βίδειϝς (1) ἧν ῥῆσκε: θάρσεε δύγατερ (2)· φέῤῥα (3) τϝεὰ σπάσε τέ (4).—Ἡ παραιhοδάζοντι (5) ἀπ' τῦδε Ἰησύσωϝϊ (6), (ὄ)πι(θεν) ἔο ἰτόστην (7) δυὰ(ὼ) σιφλὰ(ὼ) ζ-αῦοντα (8) ἡ γλαγάνοντα(ε)· 'πιμείλεε (9) νοῖ(νῶϊ) (Ἰησῦσε) σῖννε ΔαβιδῷϜε. Προσυθέντι ζε ἐῷ(ῷ) ϝὲς δόμον, προςειβήσταν (10)

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„Ὁ δὲ Ἰησῦς-ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε: θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε—. Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ Ἰησῦ, ἠκολῦθησαν αὐτῷ δύω τυφλοὶ, κράζοντες καὶ λέγοντες: ἐλέησον ἡμᾶς (Ἰησῦ) υἱὲ Δαβίδ. Ἐλθόντι δὲ (αὐτῷ) εἰς τὴν οἰκίαν προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰησῦς: πιςεύετε, ὅτι δύναμαι τῦτο

* *

κο(τ) ἑδν (δν) σιφλῶ, ἢ γλάγανε οἶν Ἰησῦς: φεῤῥέετόν νυ, ὅκως μογῶ (11) σίο(ν) συ(ν)-δϜορεῖν (12); γλαγάνεσθον(τον) ἑοῖ: ἢ ῑ, Δόσποτα (13). ΤόϜτα προσκ-σάνησε (14) ὅκοιν οἷς γλαγάνων: πο(τ) φέῤῥαι φαῖ (15) φέτω Ϝῦμμι (16)· ἢ ἀπ(ο)Ϝεργά(σ)-θησαν (17) ὅκοι οἶν.

ποιῆσαι; λέγεσιν αὐτῷ: ναὶ Κύριε· Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων: κατὰ τὴν πίςιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. (Ματθ. Θ, 22, 27-30).

---

(1) ΒίδειϜς = (Κρητικῶς) βίδενς, videns (ὅθεν βιδιαῖοι, Λακωνικῶς)=ἰδών· (2) δύγατερ (δ=θ. ἀντὶ θύγατερ. ὕτω καὶ θερσέω, дерзáю. βλ. дóчь). (3) φέῤῥα=θέῤῥα, θάῤῥη, ῥόος (βλ. вѣра) (4). σπᾶσε σπάω = ῥύω, ῥύομαι (σῴζω). (5) παραιhοδάζοντι = παροδεύοντι (ὁδάζω = ὁδεύω). (6) ἸησέσωϜι, ἰ... τῦ, κατὰ κλῆσιν Ἑλληνικὴν, Ἰησῦσος (ὡς, Δαβίδος, Ἄδαμος), ἀντὶ Ἰησῦς. βλ. Οшéцъ. (7) ἰτό-στην, ὡς, ἥςην, ἦ, διδόσθην (δυϊκῦ ἀριθμῦ ἐν τῷ Σλαβονικῷ κειμένῳ), οἷον ἐκ τῦ ἴτω (ἴω) ἴτην, ἰέτην, ἰέσθην). (8) ζ-αὔοντα = ϳαὔοντα (τὸ ζ πνεῦμα. βλ. зовý), ἀντὶ αὔοντε. ὕτω καὶ γλαγάνοντα (γλαγγάνω, κλαγγάζω), ἀντὶ -ντε (τὰ δυϊκὰ εἰς α=ε. ὕτω καὶ, δυὰ σιφλὰ, ἀντὶ δυὼ σιφλὼ, βλ. слѣпъ, ω=ο=α, ὡς, τὰ πολίτα, κτλ.

(9) ᾽πιμείλες, ἐπιμείλεε (μείλω, μειλίσσω, μειλίσσω βλ. мѝлую). (10) προςειβήςαν, ἀντὶ προςειβήτην (πρὸ, ςείβω). (11) μογῶ. βλ. λ. могꙋ. (12) σίον= σίον, τὸ. καὶ συ(ν)δϜορεῖν = συνδορεῖν ἀντὶ συνδρώειν, συνδρᾷν (со, творю̀). (13) δόσποτα = δέσποτα (δ=γ, Гóсподи, и=α). (14) προσξάνησε, πρὸς, ξάνω, ξάω = ψάω, ψαύω (ψάνω. βλ. касáю = κ(α)σάω, κσάω)· (15) φαΐ = φηΐ, φῆ, σφῆ (σφὸς)· καὶ, φέῤῥαι, δοτικ. (ὡς, χαμαὶ) = φέῤῥᾳ (θέῤῥᾳ). (16) ὔμμι· τὸ вами κυρίως = (φάϊν) φῶϊν, σφῶϊν = σφὶν (ὔμμιν, ὑμῖν). (17) ἀποεργά(σ)θησαν, ἀπὸ, ἔργω, ὁ τὸ ἀποκλείω, ἀλλὰ = ἀφαιρῶ τὸ ἕρκος = ἀνοίγω, (τὸ ἐναντίον τῦ καθείργω), ὡς καὶ ἐξομματόω· ἔργω, ἐργάθω· τὸ Σλαβον. Ѿверзоша-ся, δυϊκὸν = ἀπεργά(σ)θην σφε = ся, се = se, δι᾽ ὃ σχηματίζεται τὸ παθητικὸν καὶ μέσον. βλ. верши, σελ. 384.

Σλαβον.	Ἑλλιν. (αἰολικῶς).
„ Рече́ же нѣ́кїй мꙋ: — ма́ти твоѧ̀, и бра́тїѧ твоѧ̀ внѣ̀ стоѧ́тъ, хотѧ́ще глаго́лати тебѣ̀.	„ ρ҃ике́ зе (йн)кіс еоі: - ма́ти(ρ) твеа̀, и̂ фратíѧ твеа̀ в(а҃)-не стоа҃нті, хатꙋ҃нтее глага́неін тебі̀. ὅс зе

Онъ же ѿвѣща́въ речѐ: кто̀ е́сть ма́ти моя̀; и кто̀ сꙋ́ть бра́тїя моя̀; и просте́ръ рꙋ́кꙋ свою̀ на ученикѝ своя̀, речѐ: се ма́ти моя̀ и бра́тїя моя̀. и҆́же бо а́ще сотвори́тъ во́лю отца̀ моегѡ̀, и҆́же е́сть на̀ небесѣ́хъ, то́й бра́тъ мо́й, и сестра̀ и ма́ти (ми) е́сть.

ἀπ(ο)φήσαβε ρῆκε: κ(ίε) τόε ἐστι μάτη(ρ) ἐμὰ; ἠ κ(ίε)-τόε (ἐ)σꙋ̄ντι φρατ ἐμὰ; ̓η προστορῶ ρεῖχα σφεὴ(η) ̓ ἀκꙋστικꙋ́ε ἐφεꙋ́ε ρ κε: σίοι μάτη(ρ) ἐ ̓η φρατία ἐμὰ. ζε πꙋ ἄσκε σν(η)δ βόριτι βόλαη ἀττ ἐμοῖγο, ἲ ζε ἐστ ̓να νεβοῖσι, τὸ φράτω(ρ) μέο, (σεστρὰ), ἠ μάτη(ρ) μοι ἐστί.

Αἰολικῶς.

„ Ῥῆκέ ζε (1) ἤν κις (2) ἐοῖ-Μάτη(ρ) τϝεὰ, ἠ φρατία τϝεὰ ϝᾶνε(υ) σοᾶντι (3), κατἕντες γλαγά-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Εἶπε δέ τις αὐτῷ· μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφ σου ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦν σοι λαλῆσαι. Ὁ δὲ ἀπ

νειν τεFί. Ὅς ζε ἀπ(ο)φήσαFς ῥῆκε: κ(ίς) τός (4) ἐςι μάτη(ρ) ἐμά, ἤ κ(ίς)τός (ἐ)σῦντι φρατία ἐμά; Ἡ προςορῶν (5) ῥεῖχα (6) σφεὴν 'νὰ ἀκυςικὺς (7) σφεὺς, ῥῆκε: Σίοι μάτη(ρ) ἐμά, ἤ φρατία ἐμά. Ἴ ζε πυ ἄσκε συ(ν)δFόρητι βόλλαν ἄττα ἐμαῖFο, Ἴ ζε ἐςι 'νὰ νευοῖσι, τὸς φράτωρ ἐμὸς ἤ (сеспрà) (8), ἤ μάτη(ρ) μοι ἐςί.	κριθεὶς εἶπε -: τίς ἐςὶν ἡ μήτηρ μυ; καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μυ; καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπὶ τὺς μαθητὰς αὐτῦ εἶπεν: Ἰδὺ ἡ μήτηρ μυ καὶ οἱ ἀδελφοί μυ. Ὅςις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τῦ πατρός μυ, τῦ ἐν ὑρανοῖς, αὐτός μυ ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστί. (Ματθ. ιβ, 47—50).

(1) Ῥῆκε = εἴρηκε, καὶ ῥῆσκε. βλ. рещӯ. (β) ἦν κις = ἂν κις (τις ἄν, ἀοριςολογικῶς, ἀντὶ, τίς· καὶ ἦν μεταθέσ. νὴ, нѢ, Σλαβονιςὶ, нѣ кiй). (β) φρατία = бра́шiя (ἀθροιςικῶς = ἀδελφότης, ἀντὶ ἀδελφοί) μεταθ. φατρία. (3) ςοῦντι, ἐκ τῦ ςόω (ςοῦ), ςῶμι, ὡς (ςῦμι) ἵςαμι, ἱςᾶντι· (4) κίς τός, кiй шо, συγκοπ. кшо, ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς, ἀντὶ, κίοι τίνες· τὸ ἐσῦντι = λτ. esunt, sunt, ἀντὶ, ἐντὶ, εἰσί, βλ. éсмь. (5) προςόρων (ςόρω, ςορέω, ςρόω, ἐκτείνω. βλ. сiiрóю). (6) ῥεῖχα = χεῖρα, βλ. καὶ руκá. (7) ἀκυςικὺς, βλ. учӯ. (8) сесmpà, βλ. τὴν λέξιν ἐν τῷ λεκτικῷ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολ.).
„Тебѣ́ же творя́щу ми́лостыню, да̀ нѐ увѣ́сть шу́йца твоя̀, что твори́тъ десни́ца твоя̀· ꙗ҆́кѡ да бу́детъ ми́лостыня твоя̀ въ та́йнѣ: и оте́цъ твой, ви́дяй въ та́йнѣ, то́й возда́стъ тебѣ̀ ꙗ҆вѣ̀.	„Те́в зе двора̃н тос мылисту́н(ин) да̀ нѐ ἐпі́стω скаі ви́(тса) твеа̀ т(і) то̀ дво́рити дексин (тса) твеа̀· ὅкωс фу̃тети мылисту́(н твеа̀ ве̃(н) те(г) нῷ: и ἄттас тве віде́ω(н) ве̃(н) т (г)анῷ, то̀с п дώсеті тебі̀ ὄв(д)

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενο
Τεῦ ζε δϜοράντος (1) μειλιςύν(ην) (2), δὰ νὲ ἐπίςω σκαιϜή(τσα) τϜεά, τί τὸ δϜόρητι δεξι(ν)ή-(τσα) τϜεά· ὄκως δὰ φύτετι μειλιςύς(νη) τϜεὰ Ϝὲν	„Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλ μοσύνην, μὴ γνώτω ἡ σερά σου, τί ποιεῖ ἡ ξιά σου· ὅπως ᾖ ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κ πτῷ: καὶ ὁ πατήρ σο

τε(γ)ανῷ (3)· ἡ ἄττας τFε-ὀς, βιδέων Fὲν τε(γ)ανῷ, τὸς 'ποδώσετι τεFϊ ὄβ-(δ)αι. (4).

βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ (Ματθ. 6, 3—5).

---

(1) ΔFορᾶντος = δρόωντος, δρῶντος, αἰολ. δρᾶντος. (2) μειλιςύνην, μειλιςὺν, (ὡς, ἐλεητὺν) ἀντὶ μειλιχίην, μείλιξιν· βλ. милую, (3) τεγανῷ = ςεγανῷ, βλ. тайи. (4) ὄβ(δ)η = ὄψις, ὀπὴ, ὦψ, ὅθεν ἐνοπῇ, ἐνώπιον (φανερῶς), ὄβδαι = ὄβδα, δῃ, ἀρχαία δοτική. βλ. явный.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικῶς)
„Прїидите ко мнѣ вси тр8ждающїися и wбремененнїи, и азъ упокою вы. - возмите иго мое на себе. — иго бо мое благо, и бремя мое легко есть.	„Проі(те)те ко-(т) мени п(ā)соі тр8седеонтес - сфе и варименоі, и 'аз-(ег)ѵ епікеіω феі-(с) •- вѵψ(і) аметe (з)ѵго(н) мео 'на сфе. (з)ѵго(с) п8 мео влакос, и варима мео 'лахікон есті.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον)
„Προΐ(τε)τε κο(τι) μενὴ π(ᾶ)σοι (1) τρυσδέοντες σφὶ (2) ἢ βαρημένοι, ἡ ἀζ(ἐγ)ω ἐπικείω φεῖ(ς). Ϝΰψ(ι)ἄμετε (4) (ζ)υγὸν μέο 'νὰ σφὶ.–' (ζ)υγός πυ μέο βλακὸς (5), ἡ βάρημα μέο 'λαχικὸν (6) ἐςι.	„Δεῦτε πρός με πάντε[ς] οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορ[τ]τισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσ[ω] ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγ[όν] μου ἐφ' ὑμᾶς. — Ὁ γ[ὰρ] ζυγός μου χρηςὸς, καὶ [τὸ] φορτίον μυ ἐλαφρὸν ἐ[στι]. (Ματθ. ια, 28, 30).

(1) Πᾶσοι = вси (весъ, πὲς = πᾶς), ἀντὶ π[άν]τες. (2) τρυσδέοντες σφὶ (τρύσδω, τρύζω, τρύσ[σω]) = τρύσσοντες σφᾶς = τρυσσόμενοι, τρυχόμενοι, β[λ.] пруждаю. (3) φεῖς = σφεῖς = σφᾶς. ἐπι-κείω β[λ.] покой. (4) ἄμετε, βλ. емлю. (5) βλακὸς = μλακ[ὸς] μαλακός. (6) λαχικὸν = ἐλαχὸν, = (ἐλαφὸν, ἐλ[α]φερὸν), ἐλαφρόν. βλ. лёгкій, καὶ Благій.

Σλαβον.	Ἑλλην.
„Абіе же рече имъ Іисусъ глаголя: дерзайте· азъ есмь, не бойтеся. Отвѣ-	„Απα(ρ) зе ри[...] еке оін Іисус глаг[...] на(с): ѳерееете· а[з] (ег)ѡ есмі, не ф[...]

щáвъ же Пéтръ, речѐ:	(в)ис(θ)е. ἂп(о)фи-
Гóсподи, áще ты еси̂,	сав(с) зе Пéтрос,
повели́ ми прїити̂	ρ̆ике: дóспота, ἆске
къ тебѣ̂ по водáмъ.	тѷ ἒссі, ᾽пі-вóле моѓ
Онъ же речѐ: прїиди̂.	проїтéін ко(т) тевì
И из-лѣ́зъ изъ ко-	᾽пì вѵдáн. ῞Ос зе
раблѧ̀ Пéтръ, хо-	ρ̆ике: прóї(θ)і. ᾽И ἒξ-
ждáше по водáмъ,	лáξас ἒξ карáва Пé-
прїити̂ ко Інсѹ́сови.	трос хóдасе ᾽пì вѵ-
Ви́дѧ же вѣ́тръ крѣ́-	дáн, проїтéін ко(т)
покъ, убоѧ́сѧ, и на-	Інсѹсон. Ві́дас зе
чéнъ утопáти, во-	ваі(θ)рон крепòн, ἒфо-
зопи̂ глагóлѧ: Гó-	ѓáса(то)· ἢ ἢатéнωн
споди спаси́ мѧ.	ἒ(н)дѵ́пе(с)(θ)аі, вεξá-
	пѵ(е) глагáнас: дó-
	спота спáсе ме.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
„ Ἄπα(ρ) (1) ζε ῥῆ-	„ Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
κεν οἶν Ἰησοῦς, γλαγά-	αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων:
ας: θερσέετε, ἀζ(ἐγ)ὼ ἐ-	θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή

σμί, νὲ φό(β)ησθε. Ἀπ(ο)φήσαϜς ζε Πέτρος ῥῆκε: Δόσποτα, ἄσκε τὺ ἐσσί, ᾽πί-βολέ (2) μοι προϊτεῖν κο(τ) τεϜὶ ᾽πὶ βυδᾶν (γ). Ὅς δὲ ῥῆκε: πρόϊθι. Ἡ ἐξ-λάξας (3) ἐξ καράβα Πέτρος hὄδασε ᾽πὶ βυδᾶν προϊτεῖν κο(τ) Ἰησοῦσον. Βίδας δὲ Ϝαῖθρον κρεπὸν (4), ἐφο(β)άθη· ἡ ᾽νατένων (5) ἐ(ν)δύπεσθαι, Ϝἐξάπυ(ε) γλαγάνας: Δόσποτα σπάσε με.	φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπε: Κύριε, σὺ εἶ, κέλευσόν με πρ… σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδα… Ὁ δὲ εἶπεν· ἐλθέ. … καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλο… ὁ Πέτρος, περιεπάτη… ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν π… τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ … ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβ… καὶ ἀρξάμενος κατα… τίζεσθαι, ἔκραξε λέ… Κύριε σῶσόν με (Ma… ιδ, 27—31).

(1) Ἄπαρ = ἄφαρ = αἶψα. (2) ἐπί-βόλε, ἐπ… βόλω, βόλω, -λομαι = βόλομαί τι παρά τινος = κελεύω (καὶ βόλομαί τι τινὶ = ἐπιθυμῶ). (3) βυδ… = βυδῶν, βύδων, ἐκ τοῦ ὕδος (ὅθεν ὕδορ, ὕδα… καὶ ὕδας, βύδας, βέδυ), ἀντὶ, ὑδάτων· βλ. во… (4) ἐξ, λάξας, λάζω, λάκω. βλ. лѣзу, лечу. (5… κρεπὸν = κρετὸν, κρατὺν, βλ. крѣпкій. (6) ᾽να… τένων, ἀνατένω, τείνω. βλ. чиню.

Σλαβον.

„ Нижѐ вливáютъ
нá нóва въ мѣ́хи
тхи: áще ли же ни,
просадáтсѧ мѣ́си,
віно̀ пролі́етсѧ, и
хи поги́бнꙋтъ: но̀
вáютъ віно̀ нóво
мѣ́хи нóвы, и
оѐ соблюдéтсѧ.

Ἑλλην. (αἰολικ.).

„ Ни зѐ влеівéоун-
ті воі̑нон нéвон ве(с)
мé(с)ки вéтеі(а):
а̑ске нѵ́ зе ни̇, тó-
(те) просаѳи́сонтаі
мé(с)ки, и̑ воі̑нос
пролеі(в)и́сетаі, и̑
мé(с)ки ʼпогѵвꙋн-
таі· о̑н влеівéонті
воі̑нон нéвон ве(с)
мé(с)ки нéва, и̑ а̑(м)-
фω, сѵ(м)вле(п)-
тéесѳон.

Αἰολικῶς.

Νὴ ζὲ Fλειβέοντι (1)
ινον νέFον Fὲς μέ(σ)κη
-Fέτει(α)· ἄσκέ νυ δὲ
(3), τό(τε) προσαθή-
νται (4) μέ(σ)κη, ἠ Fοῖ-
ς προλει(β)ήσεται, ἠ μέ-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„ Οὐ δὲ βάλλουσιν οἶ-
νον νέον εἰς ἀσκὺς πα-
λαιύς· εἰ δέ μή γε, ῥή-
γνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολῦνται· ἀλλὰ

σ(κ)η ᾽πογυβοῦντι(δ). Ὀν (5) Ϝλειβέοντι Ϝοῖνον νέ-Ϝον Ϝέ(ς) μέ(σ)κη νέϜα, ἤ ἄ(μ)φω συμβλε(π)τέεσθον (6).	βάλλουσιν οἶνον νέον ἀσκοὺς καινοὺς, καὶ ἀμφ-τερα συντηροῦνται. (Ματ. θ, 17.)

(1) Ϝλειβέοντι, βλ. λ. ливáю. (2) μέσκη, μѣхъ. (3) νὴ, νὴ ζὲ = μὴ, μηδὲ, βλ. ни. (4) σαθεῦνται, πρὸ, σάθω, σαθρὸς, βλ. сáдню. (5) ᾽πογυβοῦνται, βλ. гублю̀. (6) ὂν = οὖν, ὦν (но). συμ-βλεπτέεσθον, βλεπτῶ, βλέπω, (= τηρῶ, τηρῶ) = Ϝλύσσω, λεύσω. βλ. блюдꙋ̀.

Σλαβον.	Ἕλλην. (αἰολικῶς).
„И просвѣтисѧ лицѐ егѡ̀ ꙗкѡ сóл(н)це, рѝзы же егѡ̀ бы́ша бѣлы̑, ꙗкѡ свѣтъ: и ꙗвистасѧ имъ Мѡѷсе́й и Иліа̀ съ нимъ глаго́люща. Ѿвѣща́въ же	„И просфωт... сѳи лу́ки е̑го о̑ко... си́лиос, ри́ги зе... фу̑сан фела̀, о̑ко... фа̑стос· и ѡ̑ф(ѳ)... (с)тан ои̑н Мѡ... се́ис и Илі́ас, сѵн... глага́нонте. А̑п(о...

Пе́тръ речѐ (ко) Іи- сȣсови: Го́споди, добро̀ е́сть на́мъ здѣ̀ бы́ти: а́ще хо́щеши, сотвори́мъ здѣ̀ три сѣ́ни, тебѣ̀ еди́нȣ, и Мωѵсе́ови еди́нȣ, и еди́нȣ Илі́и.

Фи́саве зе Пе́трос ри́ке Иисȣ́сωви: До́спода, деврόн е́стин а́ми тиеде фу́теин: а́ске ха́теси, сѵ(н)д- во́рωмен тиеде трейс скенас, теви одеинан, и Мωѵсе́нви одеинан, и одеинан Илі́и.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσφωτίσθη λύκη (1) ἔγο, ὅκως (σ)ἥλιος, ῥήγη ζὲ ἔγο φῦσαν φελὰ (2), ὅκως φαῖζος (3). Ἠ- ὠφθή(σ)ταν (4) οἶν Μω- ϋσέης ἡ Ἠλίας σὺν ἴν γλαγάνοντε. Ἀπ(ο)φήσαϝς ζὲ Πέτρος ῥῆσκε Ἰησύ- σωϝι: Δόσποτα, δευρόν (5) ἐςιν ἄμμι (6) τῆ(σ)δε φύτειν (7)· ἄσκε χάτεσι, συνδϝόρωμεν τῆσδε τρεῖς σκένας (8), τεϝὶ ὀδεῖναν

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἔλαμψε τὸ πρό- σωπον αὐτȣ̃ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέ- νοντο λευκὰ, ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς Μω- σῆς καὶ Ἠλίας μετ' αὐτȣ̃ συλλαλȣ̃ντες. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπε τῷ Ἰησȣ̃: Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιή- σωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ. (Ματθ.

(9), ἡ ΜωϋσέηϜϊ (10) ὀ-δεῖναν, ἡ ὀδεῖναν Ἠλίῃ.	IZ, 2—6).

---

(1) Λύκη, βλ. лицѐ, ликъ. (2) φελὰ, ε= 'φαλὰ, φαλὸς, βλ. бѣлый. (3) φαῖςος = φῶς, φωτ ἡ, (σ)φῶτος, βλ. свѣтъ. (4) ὠφθή(σ)ταν = ὠφθ την, δυϊκὸν, Σλ. явиста-ся. βλ, явный. (5) δευρ (ἐκ τῶ δεύει, δεῖ) = δέον, βλ. доба. (6) ἄμμι, Σλαβ. намъ = νῷν (δυϊκ. ἀντὶ πληθυντ.), βλ. (7) φύτειν, φύτῳ, ἀντὶ φύω, φύναι = εἶναι, бывáю· καὶ τῇσδε (τῇδε) = здѣ (σδὲ) = δὲ, θὲ, θὶ, (= τῇ, τῇδε. βλ. здѣ). (8) σκένας, ἐκ τῶ σκέ σκένος, ἰων· σκῆνος, καὶ σκηνὴ, βλ. сѣнь. (1 ὀδεῖναν, βλ. одйнъ. (11) ΜωϋσέηϜι, Ἰησῶσω μετὰ τῶ προσγεγραμμένω ι τῆς δοτικῆς, Μωϋσέη κτλ. (ὡς, αὐτόφι = αὐτόϜι, αὐτοῖ, αὐτῷ, αὐτ

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
„ (Воз)любиши Гóспода Бóга твоегò в(е)сѣмъ сéрдцемъ твоймъ, и в(е)сéю душéю твоéю, и в(е)сéю мыслію тво-	„ Лі(мі)вíсыс Деспóтан Вагòн твеі пáси(мі = фі) карда(мі = фі) твеі(= фі), и пасéи сеі твеíі, и пас

ѥю. - (Воз)любиши ближнаго (искреннаго) твоего ꙗкѡ самъ себѣ. Нѐ убїеши. Нѐ прелюбы сотвориши. Нѐ украдеши. Чти отца и матерь.	мисеї твеӣї. - Лі(м)висис плисігон твегон ὅкѡс ἀмон с(е)фе. Нѐ ἐ(к)пайсис Нѐ параілівин сн(и)дворисис. Нѐ ἐ(к)храдисис. Ті аттан и матера.

Αἰολικῶς.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον).
„Λιμβήσεις (1) Δοσπόταν Βαγὸν (2) τFεFὸν πάσῃ (μι = φι) (3) καρδί(τζ)ᾳ (μι=φι) τFεῇ(μι—φι), ἡ ἐασέῃ θύσσεϊ (4) τFεῇΐ, ἡ ἐασέῃ μήσεϊ (5) τFεῇι. Λιμβήσεις πλησίFον τFεFὸν, ἴκως ἀμὸν σφέ. Νὲ ἐ(κ)-παίσῃς. Νὲ παραι-λιβὴν (6) ν(ν)δFορήσῃς (7). Νὲ ἐ(κ)-ραδήσῃς (8). Τῖ ἄτταν ἡ ματέρα.	„Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, ὡς ἑαυτόν. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα (Ματθ. ιθ. 18. κβ, 37, Μάρκ. ιβ, 30—31).

(1) Λιμβήσεις. βλ. люблю. (2) Βαγὸν, βλ. богъ. (3) всѣмъ, ἐκ τοῦ весь, весьмъ, σύγκριν.

вс'ѣмъ, (βλ. вѐсь), τὸ, μι = φι. βλ. τόμ. α.
158. (4) θύσεϊ, βλ. дꙋхъ, (5) μήσεϊ, μήσε
μήτει, βλ. мышлю. (6) παραί-λιβήν (λίβα, λ
βλ. люблю) = παρὰ νόμον ἀγάπην, οἷον, παρα
λίαν, ὡς, παρανομίαν. (8) χράδω = χραύω.
крадꙋ.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.)
,, Ами́нь глаго́лю ва́мъ: ели́ка а́ще свѧ́-жете на земли̂ бꙋ́-дꙋтъ свѧ̂жана на не-беси̂: и ели̂ка а́ще (раз)рѣшитѐ на зе-млѝ, бꙋ́дꙋтъ (раз)-рѣше́на на небесѣ́хъ. Па́ки, ами́нь глаго́-лю ва́мъ: ꙗ́кѡ, а́ще двà ѿ ва́съ совѣ-ща́ета на̀ землѝ ѡ всѧ́кой ве́щи, еѧ́же	,, Ами̂н глагá вύμμι, ἡλίκα ἀ σφίζετε ἐνὰ χαμι φὕτὕντι σφιζανὰ νεβόισι· ἡ ἡλίκα ἀ (ῥάζ) ῥίσσιτε ἐνὰ μιλή, φὕτὕντι ῥ ριζανὰ ἐνὰ νεβό Πάλι, ἀμὴν γλαγά βύμμι: ὅκως, ἀ δυὰ(ὼ) ἀπ(ὸ) συ(μ)φασκ(έ)ετα ἐνὰ χαμιλή, ἀ(μ

а́ще про́сита, бу́детъ и́ма ѿ отца̀ моего̀, и́же на̀ небесе́хъ. И-дѣ́же бо еста̀ два̀ илѝ трїѐ со́брани во и́мѧ моѐ, ту̀ есмь по-средѣ̀ и́хъ.

па́са-коі́и ва́кеі, оі́а зе а́ске прωсесе́та(н), фу́тети оі̑н ап а́тта моїго, ї зе на̀ не-воі̑сін. Иωі зе́ пу̀ есто́ (и) два́(ὼ) и́ нν треі̑е сν́(м)фратоі ве(с) (о́н)νмаемо̀н, ту̀ есмі̀ по(т) ке́(н)-трω оі̑н.

Αἰολικῶς.

„Ἀμὴν γλαγάνω Fὔμμι (1): ἡλίκα ἄσκε σφίξετε (2) 'νὰ χαμηλῆ, φύτυντι σφιξανὰ (3) 'νὰ νευοῖσι. ἢ ἡλίκα ἄσκε (ῥὰξ) ῥήξητε 'νὰ χαμηλῆ, φύτυντι (ῥὰξ) ῥηξανὰ 'νὰ νευοῖσι. Πάλι, ἀμὴν γλαγάνω Fὔμμι: ὄκως (4) ἄσκε δυὼ ἀπ(ὸ) φᾶς (5) συμφασκε(έ)τα(ν) (6) 'νὰ χαμηλῆ, ἀ(μφὶ) πάσα-κοίη βάξι (7), οἷα ζε ἄσκε πρωσ-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν: ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔςαι λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι, ἐὰν δύω ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, περὶ παντὸς πράγματος, ὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου,

σέτα(ν), (8) φύτετι οἶν ἀπ' ἄττα μοῖFο, ἴ' ζε 'νὰ νευσῖσιν. Ἡθί ζέ πυ ἐςὸν δυά(ω) ἤ νυ τρεῖς σύ(μ)-φρατοι (9) Fέ(ς) (ὄν)υμα ἐμὸν, τῶ ἐσμὶ πο(τ) κέ(ν)-τρῳ οἶν.	τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὗ γάρ εἰσι δύω ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν (Ματθ. ιή, 18—20.)

(1) Fῦμμι, τὸ Σλαβ. вамъ = φὶν, σφὶν. (2) σφίξετε, σφίγγω = σφάζω, свяжу, βλ. вяжу. (3) σφιξανὰ, ἀντὶ, (ἐ)σφιγμένα, οὕτω καὶ ῥηξανὰ, ἀντὶ (ἐ)ῤῥηγμένα (τὸ δὲ ῥάξ = διά. βλ. ра́з-), κατὰ τὰ εἰς НА Σλαβονικὰ παθητικὰ (ὡς καὶ, ςυγνὰ, κοθεινά). (4) ὄκως = ὅτι. (5) φᾶς, σφᾶς αἰτιατικ. ἀντὶ γενικῆς, σφῶν = ὑμῶν. (6) συμφασκέταν, ἀντὶ συμφασκέτην, συμφησέτην. βλ. вѣщаю. (7) βάξι, ξει, βλ. вéщь. καὶ, πάσα κοίη = вся, кая (вéсь кій, πᾶς κις, πᾶς κοῖος = πᾶς τις). τὸ δὲ, οἴα ζε = οἴα δε, οἴα γε, ἤ γε, ἤν γε. (8) πρωσσέταν = προΐσσέτην, προΐσσω. (πρώσσω), βλ. прошу. (9) σύ(μ)φρατοι, συμφρητοὶ = συμφορητοὶ, συμ-φέρω = со-беру.

Σλαβον.	Ἑλλην. (αἰολικ.).
„ Тогда̀ присту-пи кь нему (ему)	„ То́гта проссту-бе ко(т) ѐѐ мáти(...)

ма́ти сы́нꙋ Зеведе́-	с-їнοι(н) Зеβедεώ-
ωвꙋ съ сыно́ма сво-	воι(н) сѵ(н) с-їноιн
и́ма, кла́нѧющисѧ и	сфεοїїн, кланέꙋса
прося́щи нѣ́что ѿ	(се) и προσεсꙋса ни
негѡ̀ (егѡ̀). Онъ	(ин) то̀ ап єго.
же речѐ е́й: чесѡ̀ (че-	Ος зε рике ей: τέ-
гѡ̀) хо́щеши; гла-	гω χάτεсι; гла́ганε
го́ла емꙋ̀: рцы̀, да̀	єоι: рискε, да̀ с-єдέ-
ся́дета сі̑а̀ о́ба сы́на	тан сі́а(ω) ά(м)φω
моѧ̑, еди́нъ ѡдеснꙋ́ю	с-їна ємѡ̀, όдын
тебѐ, и еди́нъ ѡ-	є(н)дεξι(н)иї тεвꙋ,
шꙋ́юю тебѐ во ца́р-	и одєин є(н) скаιиї
ствїи твое́мъ. Ѿвѣ-	тεвꙋ вє(н) ка́ртвεї
ща́въ же Іисꙋ́съ речѐ:	твεѡ. ап(о)φи́сав-
нѐ вѣ́ста, чесѡ̀ (че-	(с) зε Іисꙋс рикε: нε
гѡ̀) про́сита. мо́же-	ві́стон τέгω προσεсε-
та ли пи́ти ча́шꙋ,	то(н). мо́зεтон нѵ
ю́же азъ и́мамъ пи́-	пі́ын к(ѵ)асон, ин зε
ти, илѝ креще́нїемъ,	єз(єг)ѡ̀ а́мими пі́ын,
и́мже азъ креща́юсѧ,	и нѵ хрі́сιн(іин),

крєстйтисѧ; глагóласта ємȣ̀: мóжєба. И҆ глагóла и҆́ма: ча́шȣ ѹ҆бѡ мою̀ испїє́та, и крєщє́нїємъ, и҆́мжє азъ крєща́юсѧ, и҆́матє крєстйтисѧ· а є҆́жє сѣ́сти ѡдєснȣ́ю мєнѐ и ѡшȣ́юю мєнѐ, нѣ́сть моѐ да́ти, но и҆́мжє ѹготóвасѧ ѿ ѻтца моєгѡ̀. И҆ слы́шавшє дє́сѧть нєгодова́ша ѡ ѻбою̀ бра́тȣ.

ѝн зє ѐз(ѐг)ѡ̀ хрıсдє́омаı, хрıсѳи́сєсѳаı; глага́нє(с)тон є҆ѻ̄ı: мóзомєн. И҆ гла́ганєн ѻ҆ı҃н: к(ѷ)аѻн ѕ҃н пȣ мє́о є҆ѯпı́єтон, и҆ хрı́сıн(ı́ин), ѝн зє ѐз(ѐг)ѡ̀ хрıсдє́омаı, а҆́мєтє хрıсѳи́сєсѳаı а҆(лл҆) ѻ҆ зє с-ѝсѳаı є҆(н) дєѯı(н)ӣї мєнѝ и҆ є҆(н) скаӣї мєнѝ, нѐ єстѝ ҆мѡи досѳаı, ѻ҆н ѻ҆ı҃н зє готóвастаı ап а҆́тта є҆моӣго. И҆ клѵ́сантє(с) дє́катоı нѐ-гадє́васан є҆(п҆) а҆(м)фоӣн фра́тоıн.

Αἰολικῶς.

" ΤόϜτα πρὸς ςεῖβε (1) κὸ(τ) ἐὲ μάτη(ρ) σ-ἴνοιν ΖεβεδαιώϜοιν, σὺ(ν) σ-ἴ-νοιἲν σφεοῖϊν, κλανέυσα-(se) (2), ἡ πρώσσευσα ἤν το (3) ἀπ' ἔγο. Ὃς ζε ῥῆκεν ἐῇ (οἶ). τέϜω χάτεσι; γλάγα-νεν ἑοῖ: ῥῆκε (4), δὰ (σ)έ-δέταν σία (5) ἄμφω (σ)ἴννα ἐμὼ, ὀδεῖν ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ τεϜῦ(τεῦ), ἡ ὀδεῖν ἐ(ν) σκαι-ῆϊ τεϜῦ(τεῦ) Ϝέ(ν) κάρ-τϜεϊ τϜεῷ. ἈποφήσαυϜς ζε Ἰησῦς ῥῆκε: νὲ Ϝῖςον τέ-Ϝω πρώσσετον. Μόζετόν.νυ (6) πίειν κ(ύ)ασον (7), ἤν ζε ἐζ(έγ)ὼ ἄμημι (8) πίειν, ἤ νυ χρίσιν (9), ἤν ζε ἐζ-(έγ)ὼ χρισδέομαι χρισθή-σεσθαι; Γλαγάνετον ἑοῖ: μόζομεν (10). Ἠ γλάγανεν οἶν: κύασον ὖν πυ μέο ἐξ πίετον. ἡ χρίσιν, ἤν ζε ἐζ(γ)ὼ χρισδέομαι, ἄμε-τε χρισθήσεσθαι· ἀ(λλ') ὃ ζε (11) (σ)ῆσθαι (12) ἐ(ν) δεξι(ν)ῆϊ μενὴ ἡ ἐ(ν) σκαι-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

" Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβε-δαίυ, μετὰ τῶν υἱῶν αὐ-τῆς, προσκυνοῦσα, καὶ αἰ-τοῦσά τι παρ' αὐτῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ: τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ: εἰπὲ, ἵνα καθί-σωσιν ὖτοι οἱ δύω υἱοὶ μυ, εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων συ, ἐν τῇ βασιλείᾳ συ. Ἀπο-κριθεὶς δὲ ὁ Ἰησῦς εἶπεν: Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτή-ριον, ὃ ἐγὼ μέλλω πί-νειν, ἢ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-σθῆναι; Λέγυσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐ-τοῖς: τὸ μὲν ποτήριόν μυ πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτι-σθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μυ καὶ ἐξ εὐ-ωνύμων μου, ὐκ ἔστιν ἐμὸν δῦναι, ἀλλ' οἷς ἡ-τοίμασται ὑπὸ τοῦ πα-

ῆϊ μενὴ, νέ ἐςι (13) ʼμὸν ʼδόσθαι, ὂν (14) οἶν ζε ϝότόβαςαι (15) ἀπʼ ἄττα ἐμοῖϝο. Ἡ κλύσαντες δέκατοι νὲ-γαδέϝασαν ἐπʼ (16) ἀμφοῖν φράτοιν (17).

τρὸς μϐ. Καὶ ἀκόσαντ οἱ δέκα ἠγανάκτησαν πε τῶν δύω ἀδελφῶν (Ματ Κ, 20—24).

---

(1) Πρὸς, στεῖβε. βλ. споnà, τὸ δὲ Ζεβεδεϊ ϝοιν, Ζεβεδαιῷος, Ζεβεδαίειος, κτητικ. (2) κλο νέσσα, se = κλινομένη· βλ. клонѭ. (3) ῆν το, ἰ το = τὶ ἄν (ἀριςολογικῶς)· (4) ῥῆκε, προςακτ. ῥήκω, (ὡς, ςῆκε], ςήκω)· ῆ, ῥῆσκε, ῥέσκε, συγκ ρцы, βλ. peцу̀. (5) σία, τία = τίω, τῶ (τίος, τὸς) δυϊκ. ὡς καὶ (σ)εδέταν = ἑζέτην. (6) μόζετο μόζω, βλ. могу̀. (7) κύασον, σ = θ, κύαθον, κ κῶθον (κῶσον), βλ. чáшa. (8) ἄμημι, емлю = ἔχ πίνειν = μέλλω πίνειν. βλ. τόμ. α. σελ. 200· (χρίσιν, Σλαβ. σχηματισμ. крещенie, οἷον, χρισάνιο (10) μόζομεν. τὸ Σλαβ. можевa δυϊκ. α, προσέπ βλ. τόμ. α, σελ. 231. (11) ἕ ζε, ἀντὶ, τὸ δ еже сѣсmu = τὸ δὲ καθ—ῆσθαι. (12) νὲ ἐστι = ε еспь, συγκοπ. нѣсть. (13) ὂν = οὖν = ἀλλὰ· β но. (14) ϝότόβαςαι (β = μ) = ϝετόμαςαι· β гошóвъ. (15) δέκατοι, ἀντὶ δέκα. βλ. дéсят (16) γαδέϝασαν, γαϝδέω, gaudeo = γαθέω, κ οἷον, γαθεύω, νὲ γαθεύασαν = ὀ γήθησαν = ἠγαν κτησαν (ὡς, ὀ δὲ γήθησεν = ἐλυπήθη, ʼΙλ. α), β

γόдѣ. (17) φράτοιν, ὡς ἐκ τῦ φράτος, ὅθεν δωριμ. (φράτορ), φράτωρ (ὡς, ὕδος, ὕδορ, ὕδωρ).

Σλαβον.	Κοινῶς (τὸ Κείμενον)
,, Го́споди, когда̀ та ви́дѣхомъ а́лчꙋща, и (на)пита́хомъ; илѝ жа́ждꙋща, и (на)пои́хомъ; когда́ же та ви́дѣхомъ стра́нна, и введо́хомъ; илѝ на́га, и ѡдѣ́ахомъ; когда́ же та ви́дѣхомъ бола́ща, и прїидо́хомъ къ тебѣ̀; И ѿвѣща́въ Ца́рь рече́тъ и́мъ· ами́нь глаго́лю ва́мъ, поне́же сотвори́сте единомꙋ сихъ бра́тїй	,, До́спота, ко́гта те віди́камен а̓лгꙋ(н)та, и̓ (на)пита́камен; и̓ ни са́сдꙋ(н)та, и (на)пώкмен; ко́гта зе́ те віди́камен стереано̀н, и̓ вівади́камен, и̓ ни на́кон, и̓ а̓(мфі)ѡа́камен; ко́гта зе́ те віди́камен пона̄(н)та, и проїти́камен кот-теві̀; И а̓п(о)фи́сав(е) ка̀р ри́сеті оі̄н· а̓ми̂н глага́нѡ ву́ммі, (е)-

моиꙗхъ меньшихъ, мнѣ сотвористе. Тогда речетъ и сꙋщымъ ѡшꙋюю егѡ: идите ѿ мене проклѧтіи во огнь вѣчный. — (Вз)алкахсѧ бо, и не дасте ми ꙗсти: (воз)жадахсѧ, и не напоисте мене: и прч.

пыиꙋзе су(н)двориꙗсате ѡдвіні сіѡн фратѡн ѐмѡн мініствн, мені су(н)двориꙗсате. Тогта ріссеті ѝ (с)ꙋсіи ѐ(н)скаиі его· ітете ап мені проклатоі вѡ(с) (л)игніваіг(ѡ)нінн. (Вез)алгаса пꙋ, ѝ не дѡсате моі асѡыні (вез)садиса, ѝ не (на)пісате мені: κ. τ. λ.

Αἰολικῶς.

"Δέσποτα, κόϜτα (1) τε βιδήκαμεν (2) ἀλγῦντα (3), ἢ (να)πητάκαμεν (4); ἢ νυ(σ)ἀσδῦντα, ἢ ('να)πώκαμεν; κόϜτα ζέ τε βιδή-

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

"Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συ

καμεν ςερεανδν, (5) ἢ βιβαδήκαμεν (6); ἢ νυ νάκον (7), ἢ ἀμφιθάκαμεν (8); κόϜτα ζέ τε βιδήκαμεν πονᾶντα (9), ἢ προϊτήκαμεν κοτ' τεϜί; Ἡ ἀπ(ό)φήσαϜς κὰρ (10) ῥήσετι οἶν: Ἀμὴν γλαγάνω Ϝῦμμι, (ἐ)πεὶ νύ ζε (11) συ(ν)δϜορήσατε ὀδεῖνι σίων φράτων ἐμῶν μινίςων (12), μενὴ συ(ν)δϜορίσατε. ΤόϜτα ῥήσετι ἡ (σ)ὖσιν ἐ(ν) σκαιῆϊ ἔϜο. ἴτετε ἀπ' μενὴ πρόκλατοι (13) Ϝῶς (λ)ιγνῦν (14) Ϝαιγῶνίην. (Ϝἐξ) ἄλγασά πε (15), ἢ νὲ δώσατέ μοι ἄσθειν (ἔσθειν)· (Ϝἐξ) ἄσδησα, ἢ νὲ ('να)πίσατε μενὴ, κτλ.

γάγομεν; ἢ γυμνὸν, καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, — καὶ ἤλθομεν πρός σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων: Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον —. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. κτλ. (Ματθ. κε, 37 — 42.

---

(1) ΚόϜτα, κότα=κότε, πότε. βλ. когда́, погда́. (2) βιδήκαμεν, ὡς ἐκ τοῦ ἰδέω, ἴδηκα. (3) ἀλγοῦντα, βλ. алчу́. (4) 'να-πητάκαμεν, πατέω, βλ. питаю (πητέω, ἀνὰ, ἢ, ἐν). καὶ (σ)ασδοῦντα, σασδέω, ἄσδω=ἄζω, βλ. жажда. τὸ δὲ, ('να)πώκαμεν, ἢ, πίκαμεν, ἐκ τοῦ πίω, πόω,=πίζω, πίσκω (πιπίσκω), καὶ οἷον, ποέω (ποήκαμεν) поихомъ, βλ. пою. (5) ςερεανδν.

βλ. страна́. (6) βιβαδήκαμεν, ἐκ τῦ βιβάδω (въведу̀), οἷον βιβαδέω. (7) νάκος. βλ. нагій. (8) ἀμφιθάκἀμεν, ἀμφὶ, θέω (τίθημι) = ω (о, обѣ), дѣю (= περιτίθημι, περιβάλλω). (9) πονᾶντα (πονεῦντα, πονᾶντα), βλ. бо́ль. (10) κάρ. βλ. Ца́рь. (11) (ἐ)πεὶ, νύ, ζε (δε, δη) = поне, же· ἤ ἐπεὶ ἤν (νὴ) δὲ = ἐπειὴ δή: ἐπ', ἄν, δὴ, ἐπειδὴ (ἀπὶ τῦ, ἐφ' ὅσον, οἷον, ἐπὶ ὃ δὴ), οὕτω καὶ, поне́же убо = ἐπειδή περ (Λεκ. α, i). (12) μενίςων, ἐκ τῦ μίνυς ὑπερθετικὸν ἂν εἴη μίνιςος· ὡς, ἐλαχὺς, ἐλάχιςος. βλ. ме́ншій. (13) πρόκλατος· βλ. кля́тъ. (14) (λ)ιγνύν Ϝαίγωνίην. βλ. о́гнь καὶ вѣкъ. (15) (Ϝἐξ)ἄλγασα· τὸ Σλαβ. (вз)алка́хъ-ся = ἄλγακα-σε (σφὲ, ἐμαυτὸν) = ἠλγύνθην (μέσον), ἔτω καὶ (воз)-жада́хъ-ся = σ-ἄδακα-se. κτλ.

Помяни́ мя Го́споди, егда̀ прїи́деши во ца́рствїи си.	ʼΠίмнае ме До́спота, ἔгта прої́тн сі вен ка́ртвеї сѡ.
Ἑλλην.	Τὸ Κείμεν.
„Πίμναί μεν Δόσποτα, εὖτα προΐτησι Ϝἐ(ν) κάρτϜεῖ σῷ (Λεκ. 23, 42).	„ Μνήσθητί με Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε (Λεκ. κγ. 42).

„ Прїи́де жена̀ ѿ Ѳамарі́и почерпа́ти во́дꙋ. Глаго́ла ей Іисꙋ́съ: да́ждь ми пи́ти. - глаго́ла емꙋ̀ жена̀ Ѳамарѧны́нѧ: ка́кѡ ты̀, Жидови́нъ сы́й, ѿ менѐ пи́ти про́сиши, жены̀ Ѳамарѧны́ни сꙋ́щей; - ѿвѣща̀ Іисꙋ́съ, и речѐ ей: аще бы вѣ́дала есѝ да́ръ Бо́жій, и кто̀ есть глаго́лѧй ти, да́ждь ми пи́ти, ты бы проси́ла у негѡ̀, и да́лъ бы ти во́дꙋ живꙋ. Глаго́ла емꙋ̀ жена̀: Го́споди, ни

„ Проі́теі гена̀ ап' Ѳамарєіис ʼпокарпа́саі ве́дѵ. Гла́гане ѐи Іисꙋ̑с· до́ѳі мої пі(т)еін - гла́гане ѐоі гена̀ Ѳамарєіні́на: кѡ̑с тѵ̀ Жꙋдавіно̀с (с)ы́іс ап' мені̀ пі(т)еін прѡ́ссисі, гени́с Ѳамареіні́ниис (с)ꙋ́снс; - апфи́сє Іисꙋ̑с, и ри́ке еоі: а́ске пи веідѵіа и̑с дѡ̑ро(н) ва́гіо(н), и к(іс)то́с ѐсті гла́ганѡн тоі, до́(с)ѳі мої пі(т)еін, тѵ́ пꙋ прѡ́ссисас (ап) е́го, и ді́дꙋ пꙋ тоі ве́дѵ зѡвѡ̀(н). Гла-

почерпала имаши, и
студенецъ єсть глу-
бокъ. ѿ - куду убо
имаши воду живу;
Єда ты болій єси
отца нашегѡ Іакѡ-
ва, иже даде намъ
студенецъ сей, и той
изъ негѡ питъ, и
сынѡве єгѡ, и ско-
ти єгѡ; ѿвѣща
Іисъ, и рече ей:
всякъ піяй ѿ воды
сея, вжаждеся паки:
а иже піетъ ѿ воды
юже азъ дамъ єму,
не вжаждется во вѣ-
ки. — Глагола къ
нему жена: Господи,
даждь ми сію воду,

гане еѡ̄ гена: Доспо
та, не (по)карпа
ла(н) имеси, и (сту
данон) ести глуфон
ап куди ѻнпу имес
ведv зѡвон; Єі
тv полеѡн еси а
нѡіго Іакѡва, і
діден имми (сту
нон) еіои, и тоі
его піе, и (с)іни
его, и (с)ктата его
апфисе Іс, и ри
ен: паск(іе) піеѡ
ап ведv(ос) сіу
везасдисеі палі а(лл)
і зе піеті ап вед
(ос) узе аз(ег)ѡ
дѡми еѡ, не везасди
сеі вѡ(с) баігеі. —

а̀ нѝ жа́жду, нѝ при-	Гла́гане ко(т) е́он
хожду́ сѣ́мо почер-	гена̀: До́спота, до́-
па́ти. — Го́споди,	(с)ѳι мои сіо(н)
ви́жу, ꙗ́ко проро́къ	ве́дν, да̀ нѝ са́сдω,
есѝ ты́. Отцы̀ на́ши	нѝ проходω̑ си̑де по-
въ горѣ̀ се́й покло-	карпа̑сѳαι.- До́спо-
ни́шасѧ. и вы̀ гла-	та, ві́(с)дω, о́-
го́лете, ꙗ́ко во Іе-	кωс пророкωн есѝ
русали́мѣхъ кла́нѧ-	тν́. А҆ттαι нω̑їоι
тисѧ подоба́етъ.	ве(н) го́ры сі́ω пі-
Глаго́ла е́й Іи҃съ: же-	клі́носан с(ф)е́· и
но,- вы̀ кла́нѧетесѧ,	фы̑(с) глага́нете,
его́же не вѣ́сте· мы̀	о́кωс ке(н) Іеруса-
кла́нѧемсѧ, его́же	лимоιс - клинéесѳαι
вѣ́мы (вѣ́дмы). —	піде́вeтι. Гла́гане
Глаго́ла ему̀ жена̀:	ей Іс҃: гéнω,- фы̑(с)
вѣ́мь, ꙗ́ко Мессі́а	клинéесѳе, о́гω зе
пріи́детъ, глаго́ле-	не ві́сте· (и)мы̑(с)
мый Хрісто́съ. —	клинео́месѳα, о́гω
Глаго́ла ей Іи҃съ:	зе веі́дмен. Гла́гане

аЗъ есмь, глаго́лай съ тобо́ю.	ἐοῖ гена̀: веі́(дн)мі, ὅкωс Меccia проі́тетı, глаганóменос Хрістóс. - Гла́гане ѐн Іс: аз(ег)ὼ ἐсмі̀, глага́нωн сѵ(н) тебі.

„ Προΐτει γενὰ ἀπ' Σαμαρίης 'ποκαρπᾶσαι (1) βέδυ. Γλάγανε ἐοῖ 'Ιησῦς: Δός μοι πί(τ)ειν (2). Γλάγανε ἐοῖ γενὰ Σαμαρεινίνα (3): κῶς τὺ, ΖυδαϜινὸς (4) (σ)εῖς, (5) ἀπ' μενὴ πί(τ)ειν πρώσσησι, γενῆς Σαμαρεινίνης (σ)ὖσης; - ἀπ' φῆσε 'Ιησῦς, ἡ ῥῆκε ἐῆ: Ἄσκε πη βειδεῖα ἧς δῶρον βάγιον (6), ἡ κ(ίς) τός ἐςι γλαγάνων τοι, δός μοι πί(τ)ειν, τύ πυ πρώσσησας ἀπ' ἔϜο, ἡ δίδυ πύ τοι βέδυ ζωϜόν. Γλάγανε ἐοῖ γενὰ: Δέσποτα, νὲ 'ποκαρπάλαν (7) ἄμεσι, ἡ ςυδανὸν (8) ἐςι γλυφὸν, (9) ἀπ' κῦθοι ὖν	„ Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ 'Ιησοῦς: δός μοι πιεῖν.-Λέγει(οὖν) αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις: πῶς σὺ, 'Ιυδαῖος ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔσης γυναικὸς Σαμαρείτιδος;-Ἀπεκρίθη 'Ιησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῇ: Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ

τυ ἄμεσι βέδυ ζωϜόν; Εἰδά τυ πολέων (10) ἐσσὶ ἄττα νώοιϜο Ἰακώβα, ἴ ζε δίδεν ἄμμι ςυδανὸν σίον· ἢ τὸς ἐξ ἔϜο πίε, ἢ (σ)ἴννιϜες ἔϜο, ἢ κτατὰ ἔϜο; Ἀπ' φήσε Ἰησῦς ἠ ῥῆκε ἐῇ: Πᾶς κις πιέων ἀπ' βέδυ(ος) σίε Ϝέξ-ἀσδήσει πάλι, ἀ(λλ') ἴ ζε πίετι ἀπ' βέδυ(ος), ἔ ζε ἀζ(έγ)ὼ δῶμι ἑοῖ, νὲ Ϝεξασδήσει Ϝώ(ς) ϜαἰϜεἰ.—Γλάγανε κο(ʼτ) ἐϜὲ γενά: Δόσποτα, δό(σ)θι (11) μοι σίον βέδυ, δὰ νὴ (σ)άσδω, νὴ προhοδῶ σῆδε (τῆδε) ʼποκαρπᾶσθαι·-Δόσποτα, βί(σ)δω, ὅκως προῤῥήκων ἐσσί. Ἄτται νώϊοι Ϝὲν γόρει σίῳ ʼπικλίνοσαν σφὲ· ἡ (σ)φεῖ(ς) γλαγάνετε, ὅκως Ϝὲν Ἱεροσολύμοις κλινέεσθαι ʼπιδεύετι. (12) Γλάγανε ἐῇ Ἰς: Γένω (13) φεῖ(ς) κλινέεσθε, (14) ὅϜῳ ρε νὲ Ϝῖςε, (ἡ)μεῖ(ς) κλινεόμεσθα, ὅϜον ζε Ϝῖδμεν-. Γλάγανε ἑοῖ γένα· Ϝεῖ(δη)μι ὅκως Μεσσία(ς)

ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτῦ; Ἀπεκρίθη Ἰησῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ. Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος, οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα—. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν-. Κύριε, θεωρῶ, ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Γύναι — ὑμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνῦμεν ὃ οἴδαμεν —. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή: Οἶδα, ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγό-

προῖτετι, γλαγανόμενος Χριςός.-Γλάγανε ἐῆ Ἰς': ἀζ (ἐγ)ὼ ἐσμὶ γλαγάνων σὺν τεϝί.	*μενος Χριςὸς—.Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησᾶς: Ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. Ἰωάν. Δ, 7, 27.*

(1) *Ἀποκαρπᾶσθαι, ὀποκάρπτω, κάρπω* чѐрпа́ю. (2) *πί(τ)ειν· ἀπαρέμφ. εἰς* пи. *βλ. τόμ. α. σελ.* 264, *α* (3) *Σαμαρεινίνα, ἀντὶ Σαμαρειανή.* (4) *ΖεδαϜινὸς = Ἰεδαϊνὸς, ι = ζ, ὡς, ἴορκος, ζόρκος. βλ. λ. δέει.* (5) *σ-εἴς, βλ.* сый. (6) *βάγιον, ἐκ τᾶ βάγος, βλ.* бо́гъ. (7) *'ποκαρπάλαν, ἀπὸ, καρπάλη = ἁρπάλη, ἅρπαινα (= ἀρύταινα). καὶ, ἄμω = ἅπω, ἔχω.* (8) *ςυγανὸς, ςυδανὸς, βλ.* студь. (9) *γλυφὸς, βλ.* глубокій. (10) *πολέων = πλέων, μείζων· τὸ δὲ κτατὰ, βλ.* ско́тъ. (11) *δόσθι, (δάσδι,* даждь, *σδ=δ=θ), δάθι, ἀντὶ δόθι, δίδε, δίδε.* (12) *'πιδεύετι, ἐπὶ δεύει, δεῖ.* (13) *γένω, ὡς ἐκ τᾶ γένως, ὡς, γάλως, Ἰὼ· ἀντὶ γύναι.* (14) *κλίνεσθε (τέτῳ, πρὸς) ᾧ ἐκ οἴδατε, ὅϝω, ὕῳ (ἅς, ὅε, ὅον), ὅ.*

Σλαβον.	*Ἑλλην. (αἰολικ.)*
„И҆ призва̀ Го- спо́дь - А҆да́ма, и҆ ре- чѐ ему̀: А҆да́ме, гдѣ̀	„И҆ проса́ве Дο- спо́тас - А҆да́ман, рике̑ еоі: А҆да́ме,

єсѝ; и҆ речѐ емꙋ̀: гла́съ слы́шахъ тебѐ ходѧ́ща, — и҆ ꙋбо- ѧ́хсѧ, ꙗ҆́кѡ на́гъ є҆́смь, и скры́хсѧ. — Жена̀, ю҆́же да́лъ єсѝ со мно́ю, та́ ми дадѐ ѿ дре́ва, и҆ ꙗ҆до́хъ.

к(δ)дѝ ѐссі́; и҆ ри҃ке еоі҃: гла́(к)сі(н) клѵ́ссаска(он) тѐв хода҃(н)тос, — и҆ ѐфо (в)а́ка(сфѐ), ѽкѡс на́- кос ѐсмі́, и҆ сѵ(г) крѵ́- вика (сфѐ). — Гена̀, ѽн зе дѽн ессѝ сѵ҃(н) мени҃ї, та́ мої ді́де ѐп᾽ дрі́ва, и҆ ѽдѡка.

Αἰολικῶς.

„Ἡ προσαῦε Δοσπό-ταϛ -Ἀδάμαν, ἡ ῥῆκε ἑοῖ: Ἄδαμε κ(ȣ̃)δῆ ἐσσί; ἡ ῥῆ-κε ἑοῖ: Γλάξιν (κλάγξιν) κλύσσασκον τεῦ hοδᾶντος (ὀδȣ̃ντος), ἡ ἐφό(β) ἀκα σφὲ, ὅκως (ὅτι) νάκος ἐμὶ, ἡ συγκρύβηκα σφέ. Γενὰ, ἂν ζε(γε)δῶν (δȣ́ς) ἐσσι σὺν μενῆϊ, τά μοι δίδε ἀπ᾽ δρίϝα (δρίȣ), ἡ ἄδωκα (ἐδή̔δοκα).

Κοινῶς (τὸ Κείμενον).

„Καὶ ἐκάλεσε Κύριος- τὸν Ἀδὰμ, καὶ εἶπεν αὐ-τῷ: Ἀδὰμ ποῦ εἶ; καὶ εἶπεν αὐτῷ: τῆς φωνῆς σου ἤκουσα περιπατοῦν-τος-, καὶ ἐφοβήθην, ὅτι γυμνός εἰμι, καὶ ἐκρύ-βην. — Ἡ γυνὴ, ἣν ἔδω-κας μετ᾽ ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπὸ τοῦ ξύλου, καὶ ἔφαγον (Γενέσ. γ, 10).

* *

„ Изы́ди изъ ковчега ты́, и̂ жена̀ твоа̀, и̂ сы́нове твои̂, и̂ жены̀ сынѡ́въ твоихъ съ тобо́ю. — И̂ изы́де Нѡ́е, — и̂ всѝ ѕвѣ́рiе, и всѝ ско́ти, и̂ вса̂ пти̂цы, и̂ вса̂ га́ды движ8щыѧсѧ — на землѝ, изыдо́ша изъ ковчега.

„ Ѥксиѳи і̂кс капса́ка ты̀, и̂ гена̀ твеа̀, и̂ сі́нивес твеоі̂, и ге-наі̂ сі́нѡв(и) твеѡ̄н сѵ̄(н) тевѡ̄ї. — И̂ ексі́те Нѡ̄е, — и̂ па̄сои сфӣрес, и̂ па̄са ктата̀, и̂ па̄са пти́ти, и̂ па̄са га́ди двѵзеонта — сфѐ 'на̀ χамилӣ і̂ксі́тосан і̂кс капса́ка.

„ Ἔξιϑι ἰξ(ἐξ) καψάκα (1) τὺ, ἡ γενὰ τϝεὰ, ἡ σ-ἶνιϝες τϝεοὶ, ἡ γεναὶ σ-ἶνωϝν τϝεῶν σὺν τεϝῶϊ (τεῷ = τεΐ)-.᾿Η ἐξίτει Νῶε-ἡ πᾶσοι (πάντες) (σ)φῆρες, ἡ πᾶσα (πάντα) κτητὰ (κτήνη), ἡ πᾶσα πτήτη (πτητὰ), ἡ πᾶσα ϝᾶδη (2) δϝυζέοντά σφε 'νὰ χαμηλῇ, ἐξίτοσαν ἐξ καψάκα.

„ Ἔξιϑι ἐκ τῆς Κιβωτοῦ σὺ, καὶ ἡ γυνή σου, καὶ οἱ υἱοί σου, καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σοῦ—. Καὶ ἐξῆλϑε Νῶε-καὶ πάντα τὰ ϑηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ, καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς, ἐξήλϑοσαν ἐκ τῆς κιβωτοῦ (Γενέσ. Η, 16 18).

(1) Καψάκης, κάψα, καύω, κύβω, κύβα, κίβα, κιβωτὸς, βλ. ковчéгъ. καὶ ἰξ = ἐξ, ὡς, ἐν, εἰν, ἰν, in. (2) Fάδη, βλ. гаждаю, σελ. 392. καὶ, δFυζέοντα, δFύζω, βλ. двúжу.

„ Уклонúтеся въ дóмъ, – и почíйте, – и ѡбꙋ́треневаше ѿидете въ пꙋ́ть свóй. Рѣ́ша же: ни, но на стóгнѣ почïемъ. — Женà Лѡ́та бысть стóлпъ слáнъ.

„ Ἐκκλινεῖτε σφά(ς) βὲ(ς) δόμον, – ἠ ᾽πικείετε – ἠ ἀ(μ)πο(ρ)θρύναβ(ν)τες ἀπίτετε βὲ(ς) πὰτον σφεόν. Ῥῆσάν ζε: νὴ, ὢν ᾽νὰ στοίχῳ ᾽πικείωμεν. — Γενὰ Λώτα φῦστο στάλβα ς-ἁλίνα.

Αἰολικῶς.

„ Ἐκκλινεῖτε σφά(ς) Fέ(ς) δόμον, – ἠ ᾽πικείετε, – ἠ ἀμφο(ρ)θρύναFντες (ὀρθρίσαντες) ἀπ-ἴτετε Fέ(ς) πάτον σφεόν. Ῥῆσάν ζε (δὲ)· νὴ (non), ὢν (ἂν) ᾽νὰ

Κοινῶς (τὸ Κείμενον)

„ Ἐκκλίνατε εἰς τὸν οἶκον, — καὶ καταλύσατε, — καὶ ὀρθρίσαντες ἀπελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Καὶ εἶπαν: Οὐχὶ, ἀλλ᾽ ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν.–

ςοίχῳ 'πικείομεν—. Γενὰ Λῶτα φῦςο ςάλϜα (σ)ό-λίνα. | Γυνὴ Λὼτ ἐγένετο ςήλη ἁλὸς (Γεν. ιθ, 2, 27).

„И ста́ша во́ды Іорда́на теку́щыѧ свы́ше. — И всѝ сыновѐ Ісра́илевы прехожда́ху по су́ху.

„И ста̑сан вýди Іорда́на таке́онта (е̑кс)выпсу. — и̑ п(а̑)сοι с-ї́инівес Ісраиле́вοι п(а)рехо́дакан ᾿по̀ сі́ку.

„'Η ςᾶσαν Ϝῦδη 'Ιορδάνα τακέοντα (ςάγοντα) ἐξ Ϝύψε-. ἰ, πᾶσοι (πάντες) σ-ἶνιϜες 'ΙσραηλαῖϜοι παραι-hῶδακαν 'πὸ σίκχε.

„Καὶ ἔςησαν τὰ ὕδατα τε̃ 'Ιορδάνε τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν,-καὶ οἱ υἱοὶ 'Ισραὴλ διέβαινον διὰ ξηρᾶς ('Ιησ. Ναυῆ, γ, 16, 17.)

„Ѿ-ку́ду е̑стѐ; и̑ ѿ-ку́ду прі́идо́сте; и реко́ша: ѿ да́лніѧ землѝ прі́идо́хомъ въ по́лкъ Ісра́илевъ.

„Ап᾿ ко̑ѳу е̑сте; и̑ ап᾿ коѳу проїте(с)те; и̑ ри́кесан: ᾿ап᾿ таліни̑с хамили̑с проїти́камен ве̑(с) по́лхон Ісраи́лев.

„'Απ κε̃θε (-θοι, θεν) ἐςὲ; ἢ ἀπ' κε̃θε προῖτε-

„Πόθεν ἐςὲ; καὶ πόθεν παραγεγόνατε; καὶ εἶπαν·

(σ)τε; ἡ ῥήκεσαν (εἰρήκεσαν): ἀπ' ταλινῆς χαμηλῆς προϊτήκαμεν Fὲς πόλχον 'Ισραήλευ.

„ Принеси́те го́сподеви, сы́нове Бо́жiи, принеси́те го́сподеви сы́ны о́вни: принеси́те го́сподеви сла́вȣ и че́сть: принеси́те го́сподеви сла́вȣ и́мени его̑: поклони́теся го́сподеви во дворѣ̑ свя́тѣмъ его̑. Гла́съ госпо́день на вода́хъ: Бо́гъ сла́вы возгремѣ̑. - гла́съ госпо́день въ крѣ́пости - гла́съ го́спода сокрȣша́юща го кѐдры, и̑ стрiетъ

ἐκ γῆς μακρόθεν ἥκομεν εἰς τὴν παρεμβολὴν 'Ισραήλ. ('Ιησ. ϑ, 6, 9.)

„ Про(н)исы̄те доспо́теві, сї́ніве(с) ва́гіоі, про(н)исы̄те доспо́теві сї́ны(с) о̑віѡн: про(н)исы̄те доспо́деві клѐвос ѝ ті̄сін: про(н)исы̄те доспо́теві клѐвос (о̑н)у́маті є̆го: прокліны̄те сфа̄с доспо́теві ве̑(н) ѳву́раі септа̄ї є̆го. Гла́(к)сіс доспо́тνнос ве̑(н) ву́дасі: ва́гос клѐвȣс ву́ѱ(і)хре́ме. - гла́(к)сіс доспо́тνнос ве̑(н) крепνстν́ї. -

Госпо́дь ке́дры Лі-ва́нскія. - Гла́съ Го́-спода пресѣца́ющагѡ пла́мень огня̀. Гла́съ Го́спода стрясáюща-гѡ пꙋсты́ню: и̓ стря-се́тъ Госпо́дь пꙋсты́-ню Каддíйскꙋю, - и въ хра́мѣ егѡ̀ вся́-кій глаго́летъ сла́вꙋ. (Ѱало́мъ, кн). Да (у)бойтся Го́спо-да вся земля̀. - ꙗ̓-ко то́й речѐ, и̓ бы-ша: то́й повелѣ̀, и̓ созда́шася (лв). Видѣ́ша тя во́ды, Бо́же, ви́деша тя во́ды, и убоя́шася. (оѕ). Приклони̇̀ Го́-

гла́(к)сис Доспо́та св(г)крꙋссе́онтос ке́-дрꙋс, и̓ с(вн)трі-(в)ети Доспо́тас ке́-дрꙋс Ліваникꙋс.-Гла́-(к)сис Доспо́та па-рес҃хізе́онтос фле́ма (л)игнѵ́ос· гла́(к)сис Десспо́та с(вн)ѳрас-се́онтос фѵстіних' и̓ с(вн)ѳра́(к)сети Доспо́тас фѵстíних Каддіаки́н, - и̓ ве̓(н) харамѡ̑ е̓го па́скис глага́нети кле́вос. (Ѱалм. кн). Да̀ фо(в)и́сѳѡ Доспо́-тан па̑са хамнла̀.-о̓́кѡс то̀с ри̑ке и̓ фѵ̑сан: то̀с (е̓)пі-

сподѝ у́хо твоѐ, и услы́ши мѧ. - Помѧнѝ кі́й мо́й соста́въ (пе-и). Ты же то́йжде есѝ, и лѣ́та твоѧ̂ не ѡскꙋ-дѣ́ютъ (ра). Хвали́те Го́спода съ небе́съ, хвали́те его̀ на вы́шнихъ (рмн).

во́ле, и су(н)ди́сасан (лв). Вы́досан те ву́ди, Ва́ге, вы-доса́н те ву́ди, и е-фо(в)а́сасан (оѕ). Про́клине До́спота ꙋ̂ха(с) твеѐн, и клу́ссе ме. - Пі́мнае кої́н ме́о су́став(сис), (пе-и). Ту́ зе то́еде ессі, и (л)е́теа твеа̀ нѐ екс-хите́оити (ра). Квалы́те Доспо́тан (ек)с небѡ́н, квалы́те егѐ на вупсінойс.

„Προ(σ)οισεῖτε (βλ. неѵ̈) Δοσπότεϝι, (σ)ἶνιϝες θέγιοι, προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι (σ)ἴννεις ὀϝΐων: προ(σ)οισεῖτε Δοσπότεϝι

„Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν: ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν; ἐνέγκατε τῷ

κλεῦος ἢ τῖσιν: προ(σ)-οισεῖτε ΔοσπότεFι κλεῦος (ὀν)ύματι ἕFο. Προκλι-νεῖτε σφᾶς ΔοσπότεFι Fὲν ϑFύραι(ᾳ) σεπταῖ(ῇ) ἕFο. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Fὲν Fῦδασι. Βάγος κλεύους Fῦψ(ι) χρέμε (βρέμε)-. Γλά(κ)σις δοσπότυνος Fὲν κρεπυςύϊ (κρέτος, βλ. крѣпокъ)-. Γλά(κ)σις Δοσπότα συ(γ)κρέσσοντος (βλ. крушу) κέδρυς, ἢ σ(υν)τρίFετι Δοσπότας κέδρυς Λιβανι-κύς-. Γλά(κ)σις Δοσπότα παραισχιζέοντος φλέμα (λ)ιγνύος· Γλά(κ)σις Δοσ-πότα συνϑράσσοντος φυ-ςίνην· ἢ σ(υν)ϑράξετι Δο-σπότας φυςίνην Καδδια-κὴν (βλ. пустъ). ἢ Fὲν χαραμῷ ἕFο πᾶςκις γλα-γάνετι κλεῦος, -. Δὰ φο-(β)ήσϑω Δοσπόταν πᾶσα χαμηλά-. Ὅκως τὸς ῥῆκε, ἢ φῦσαν· τὸς ἐπὶ-βόλε, ἢ συ(ν)σδήσασαν (συνδήϑη-σαν, δέμω, δέω, здѹ)-. Βεί-δοσάν σε Fύδη, Βάγε, βεί-

Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ: προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε.- Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ-. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους· καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.- Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός· Φωνὴ Κυρίε συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν (ψαλμ. κή).- Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ.—Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήϑησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν (ψαλ. λβ). Εἴδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα, καὶ ἐφοβήϑησαν (ος) —. Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου—. Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστα-

δοσάν σε Fύδη, ἢ ἐφο(β)άσασαν-(θησαν). Πρόκλινε, Δόσποτα, ἔhας τFεδν, ἢ κλῦσσε μεF.-Πίμναε κοίη μέο σύςαF(σις).-Τύζε τός δε ἐσσί, ἢ (λ)ἔτεα τFεὰ νὲ ἐξ-χητέοντι (βλ. скýдный). ΚFαλεῖτε (καλέετε, κλείετε) Δοσπόταν Fὶκ(ς) νευῶν, κFαλεῖτε ἐFὲ 'νὰ Fύψινοῖς (βλ. высошà)· σις (πε, πή).-Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σε οὐκ ἐκλείψουσι (ρα). Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις (ρμη).

Ἐκκλησιαςικά τινα ὀλίγα ἐκ πολλῶν.

„ Прїидѝте поклонѝмсѧ ѝ припадéмъ ко Хрїстꙋ́.- Главы̀ вáша гóсподеви приклонѝте. - Тебѣ̀ Гóсподи.-Гóсподи помѝлꙋй. - подáй Гóсподи! - Ꙗкѡ тѧ̀ хвáлѧтъ всѧ̀ сѝлы небéснїѧ, „ Проїтете пиклнώмесюа, и пропатώмен ко(т) Хрїстóн. - Главàс сфàс Доспóтеви проклинѣ́іте. - Тебѝ Дóспота: - Дóспота 'пимѣ́лее! - 'подáе Дóспода! - Окωс тѐ квáлꙋнті пáсаі (с)ї́ныс неваі-

и тебѣ слáвꙋ возсылá-
ютъ, нꙑнѣ, и҆ прѝснѡ,
и҆ во вѣ́ки вѣкѡ́въ. -
Всѧ̑ землѧ̀ да покло́-
нитсѧ тебѣ̀, и҆ пое́тъ
тебѣ́. - Хрїсто́съ вос-
кре́се изъ ме́ртвыхъ,
сме́ртїю сме́ртъ по-
пра́въ, и҆ сꙋ̑щымъ во
гробѣ́хъ живо́тъ да-
ровáвъ.

αι, и҆ теві̀ клевоαι
вꙋ́пс-е҆лáꙋнити, нѵнѝ,
и҆ прѵ́сі(н)он, и҆ вѡ̑-
(с) ваігы̀ ваігѡ́-
н(ѡн) - Пα̑са χамн-
лѝ дà ᾿пікλінéсθω
тевì, и҆ ᾿пνéтω тевí. -
Χрістòс вез҆-крéсе и҆з
мортвѡ̑н, (с)мóр-
тωї (с)мóртон ᾿по-
прíвас, и҆(с)ꙋ̑сін ве҆(н)
гравαі̑с зωвωтѝн
дωрꙋ̑вавс.

Προΐτετε (ἴτετε) ᾿πικλι-νώμεσθα ἢ προ(σ)πάτω-μεν (βλ. паду̀) *κο(τ) Χρι-ςόν.— Γλαβὰς (γαβαλὰς) σφὰς Δοσπότεϝι προ-(σ) κλινεῖτε· - ΤεϜΐ Δόσποτα· Δόσποτα᾿πιμεΐλεε: (ἀ)-πο-δόε Δόσποτα! -"Οκως(ὅτι) τὲ κϜάλευτι πᾶσαι (σ)ΐνεις*

,, Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριςῷ.- Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε-. Σοὶ Κύριε! Κύριε ἐλέησον! Παράσχου Κύριε!-"Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι νῦν,

ἶνες) νευαῖαι, ἡ τεFἴκλεῦος Fῦψ(ι) ἐλάεντι (βλ. сылáю) νυνὶ, ἡ πρύσι(ν)ον, ἡ Fῶς FaἰFεὶ FaἰFών(ων).–Πᾶσα χαμηλὴ δα 'πικλινέσθωτε-Fἴ, ἡ (ἀ)πυέτω τεFἴ.–Χρι-ςὸς Fἐξ–κρέσε (βλ. кресну̀) ἰξ μορτFῶν, (σ)μόρ(τ)ωὶ (σ)μόρ(τ)ον 'ποπρὶFας (βλ. прю). ἡ (σ)ἔσιν Fἐ(ν) γραβαῖς ζωFωτὴν δωρύFaFς.

καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.–Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι (τὸ Κεί-μεν.–σάτωσαν,–λάτωσαν).–Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νε-κρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισά-μενος.

~~~~~~~~
~~~~~~~~

Σύγκρισις λόγων Ῥωσσικῶν πρὸς Ἑλληνικούς.

Разговоръ между А. В. Г. М. Д. Е.	*Διάλογος μεταξὺ Α. Β. Γ. Μ. Δ. Ε.*
А. Откуда вы?	А. Ап-куда фы(с)?
В. Изъ Греціи.	Б. Ез Грекіис.
А. Гдѣ вы живете?	А. Кудѣ фы(с) зивете?
В. Тутъ близко; вотъ мой домъ; а вашъ?	В. Тути плисі(а)кон; Вото(с) мео домо(с). а сфос?
А. Также не далеко; я домой иду: не угодно ли и вамъ со мною итти?	А. Тосде не долихон: ю домоі іто: не агатон ні и вими су(н) мені ітын,
В. Извольте, пойдемъ.	В. ы волите поітомен.
А. Вотъ мой сынъ; — куда ты идешь?	А. Вото(с) мео сыно(с) — куда ты ітес?
Г. Я иду гулять по лугу.	Г. Іо іто гиласте по(ш) лонгон
А. Ты любишь долго гулять; но берегись (брегись), чтобъ не замараться грязью. Тутъ илъ и дорога слизкая (скользкая); берегись!	А. Ты лімбыс доліхон гиластѣ; он фрегесо, што пи не заморусестѣ грасcю. Тути иліс и штроха глисѳики (голісѳіки); фрегесо!
Г. Ахъ! я бы упалъ, ежели бы вы не поддержали меня.	Г. А! іо пи ефалин, есте ни фы(с) не підразесѣ мени.

B. Чей этотъ высокой домъ?

A. Мой. Вотъ и мои дѣти стоятъ съ нянею ихъ въ дверяхъ дома.

B. Та няня, я думаю, хороша: но иныя балуютъ маленькихъ; да и матери также портятъ своихъ дѣтей, которыя не знаютъ, куда и дѣвать ихъ. Вашъ домъ очень большой!

A. Да и фамилія у меня большая. Вотъ моя жена; вотъ четверо сыновей; вотъ три дочери! Это дѣверь жены моей, то есть мой братъ; а это ея золовка! Сія есть сноха моя, или невѣстка, — и она уже беременна; а это ея ятровка. Но золовка и ятровка съ невѣсткою и даже съ свекровью, иногда дерутся между собою.

B. Правда, сіе иногда случается; но, я думаю, не у васъ.

A. Слава Господу! Но сколько есть фамилій, которыя ведутъ (вле-

B. Тео о-тотос выпсікос домос?

A. Мео. Воте и ма теки стоанті су(н) нанниі ын вес двирас дому.

B. Та нанна, іо думеô, харіесса: он эніаі волуонті мала (текна); да и матерес тозде пертунті сфеа текеа, котераі не гнаонті, куда и өевонтаі а. (С)фос домос аган поллос

A. Да и фамиліа ен мени поллости. Вота ма гена; вотъ тетварес сынівес; и трис ди(га)черес; отос давиръ генис мео, то есті, мос фрàторъ; а авти еа галова! Сіа есті снухосъ мео, ині нувести, — и она изи варемена; а эвти еа е(н)атерва. Он галова и е(н)атерва су(н) нувестіи, и даге су(н) (св)екирвіи энігота деронтаі мездоі сефіи.

B. Прапта, сіон энігота сулласкетѣ; он іо думео не ес фас.

A. Клева Доспота. Он килікон есті фамиліон, котераі велкунті тогіон

купъ) шакую жизнь, и живушъ между собою, какъ звѣри.	жин, и живунші мездон сефін окос сфирес.
В. То жизнь не жизнь, но каторга и адъ.	В. То жин не жин, он катергон и адас.
А. Ну уже пора обѣдашь. Кшо здѣсь? Максимъ! кушанье (брашно) готово ли?	А. Ун изи пора епедын. (к)шос шизде? Максиме! вросимон. гошовон ні?
М. Уже давно на сшолѣ (на шрапезѣ).	М. Изи давнон на шрапези.
А. Принеси лохань и мыло мышься; налей воду, и дай плашенцо (по Гречески)-. Что жъ шы сшоишь? сшупай скорѣе; чего дожидаешься и медлишь?	А. Про(с)ысе локании и смылон смысшѣ; налыве веду, и дое шашіон (Грѣкикос).-То зе шы сшоис? сшывае скѣрон! шего шос-зишеыс и меллыс?
М. Я слышу, сшучашъ въ дверь; это вашъ брашецъ, я думаю.	М. Іо клышо, сшузанші ве(с) двиран, ошос фое фрашис, іо думео.
А. Ты думаешь? ахъ какой шы дуракъ—М. Я...	А. Ты думеесѣ? А! окыос шы дурак(с). — М. Іо...
А. Молчи; долго вякаешь; сшупай! А шы малой куда спѣшишь? поди, постой шамъ. Изволыше государь мой сѣсть шушъ! Нашъ супъ, Рускія щи и Руское ботвинье. Любише ли вы зелень?	А. Мулізе, долихопъ вакеысъ; сшывае! — А шы малон куда спѣ(в)шыс? пашы, пісшае шадс! Ы волише доспошар мео (с)ысшѣ шуши! Ной супа, Россікон (о)кси, и Россіки воппвани. Ливыше ні фы(с) зелкія?
В. Очень!	В. Аган!

А. Вотъ шпинатъ, щавель, свекла, парей; рѣпа, огурцы, тыквы, горохъ, бобы и прочее. Вотъ и баранья лопатка; раки, плотицы, угри. — Крѣпокъ ли уксусъ?

А. Воте спанаки, (о)ксаваліс, севкла, парра, рапис, агуріа, тікува, ґарахы, пувы и просѳіа. Вотъ и варныа лопада, (к)аркы, плашицѣ, огры. — Крепон ні оксос?

В. Деретъ ротъ, какъ перецъ. Смѣю ли васъ спросить: кто это изъ раздѣляющихъ трапезу съ нами?

В. Дериті реѳос (о)кос пеперіс. (С)мѣо ні фас прошын: кіс-тос отос екс ракс-діелусін трапезан су(н) аммі?

А. Докторъ. Господь далъ ему даръ исцѣлять болящихъ, и сіе дѣлаетъ онъ безъ мзды.

А. Доктор. Доспотис докʼ еы дорои ексулеестѣ понантас, и сіон телеетi ос вексо місду.

В. Великое диво! вы меня удивляете. А это кто съ русыми волосами и черными бровями, который громко говоритъ?

В. Валікон дивос! фы(с) мени екдавеете. А отос кистос су(н) руссіын пілысін и керѣнын (о)врувіи, котерос громадо гавріеті?

А. Онъ и говоритъ, и ѣстъ, и пьетъ хорошо. — Что вы смѣятеся?

А. Ос и гавріеті, и естеті, и пієті харісіон. — То фыс мы(д)іасате?

Д. Я мню, что не тотъ великій витія, который высоко объ себѣ думаетъ, и иногда даже бубенитъ: „я истинный риторъ и поэтъ; я умѣю

Д. Ю мноо, то не тотос валікос фитіис, котерос выпсікон а(пі) сфе думеетѣ, и енітоте дазе вомвѣниті: "іо е(с)танос и ритор и

риѳмы плесть; но тотъ, кто сердца слушателей влечетъ къ себѣ своими рѣчами, льющимся, какъ ручей. Сей-то есть великій волхвъ, и колдунъ, и что хочете.

А мы господа, когда поѣдемъ въ деревню? тутъ лѣсъ, — гдѣ не львы зіяютъ, не волки и рыси рыщутъ; но поютъ птицы, гнѣздящіяся на кедрахъ; и клегчутъ орлы, высоко парящіе; и олени быстро бѣгаютъ отъ ловцовъ; роса влажитъ поля. — Индѣ рожь, или пшеницу жнутъ: тамъ ленъ и конопли собираютъ; а тутъ докашиваютъ траву. Одни на гумнахъ молотятъ, а другіе копани выкапываютъ. Тотъ тащитъ бремя дровъ, дабы печь истопить и калачѣй испечь; а сей масло пахтаетъ; иной же колеса мажетъ дёгтемъ изъ лагуна. Оратай приготовляетъ (о)рало свое, дабы орать землю. Между тѣмъ ов-

поитис. іо ымѣ риѳмус плекын». он тотос ос керді(ч)ас клушантон велкеті ко(т) сефе сфеин рисесі лі(в)онисі (о)кос руакс. Сіос тос есті валікос волгвос, и килидон, и то хатете.

А мыс доспотѣ когта поітомен ве(с) дривинан? тути лѣсос, — куди не лівес хіаюнти, не волки и рыся ризунти; он пуонти питита, гнѣотевсанта на кедрусъ; и клаксунті орлы(с), выпсіконъ пероюсѣ; и елине(с) выстро бегеюнті ап лавитовн; (д)росос влазиті полин. Эндѣ (в)рікаи ні пшенон занунті; тамос лінон и канавон су(м)фореунті; а тути діакоссевунті тарфи. Одынес на гунох малатунті, а (э)терти капанасъ веккапевонті. Тотос тазиті варика дрівон, то-пы пешос екс-тетисѣ и коллікія ыспепсѣ; а сіос магма пактоеті; еніос де кикла мазиті (с)тагги екс лагунас. Аротие

цы и бараны блеютъ, быки мычатъ, курицы кудахтаютъ, пчелы въ ульяхъ жужжатъ.

прогетоваеті арот(р)он свеон, то пы аротты(н) хамилин. Мездо тон овіес и варнес влихонтѣ, вокес мыкантѣ, кірры кудазунті; псіла ве(н) ылеыс зізунті.

А. И мухи прожужжатъ уши.

А. И мухѣ просзізунті у(а)ши.

В. И кобель (собака) лаетъ, и хватаетъ вора; и мышь грызетъ, а котъ ее ловитъ.

В. И кувелос (спакс) лаеті, и кваптиті фора; и мыш гризиті, а катос ее лавиті

Д. Помилуйте, вы мучите меня! Я и безъ того кожа да кости! – Тутъ скитаемся по полямъ, по горамъ, куда очи глядятъ; или въ садахъ гуляемъ, — гдѣ орѣхи вишня, груши, яблоки, смокви (фиги); – гдѣ розы, лиліи, мята, рута, чебёръ; — и ели также, ивы, буки и проч. близко же рѣки рѣютъ, вытекающія изъ озеръ, изъ болотъ, изъ горъ! тамъ и паромъ. — А по ту (лѣвую) сторону берегъ, гдѣ корабли на якорѣ стоятъ...

Д. Пімылеете, фыс(а) смухете мени. іо и ексо тогу, кода(с) те коста! — Тути скидоместа пі полан, пі горан, куда окы главдуніті, и ні вес сата гилаомем, — куде ерехи, выссіна, (а)храс, апіа, с(м)ука; куде рода, лыріа, мента, рута, θувра; — и елатѣ іпосгѣ, ивѣ, пуксос, и просθіа. плис(іа)кон зе руакес реунті, векстакеонтес икс ахерок, икс валтон, икс горон! тапу и перама. — А по ту (лѣвоіо) стеріану вригіа, куди каравіа на анкурѣ стоанті...

А. А когда зима наступитъ?

Д. Тогда вѣтры воютъ; трава блекнетъ (вянетъ); отъ ударовъ бури деревья валятся; туманы (мгла) низпускаются (спадаютъ) дожьди ливьма льютъ; молніи блещутъ; громы гремятъ; лѣса стонутъ; земля трепещетъ, страха полна. Тогда лучше жить въ городѣ. — Но ужъ у меня голова заболѣла (болитъ); дайте стаканъ (стопу) воды, или рюмку (чашу) вина; пить очень хочу.

В. Но уже поздо; мнѣ пора итти; уже сумерки, и настоящая ночь.

Д. Да и звѣзды блещутъ, тѣ не дремлющіе очи ночи.

А. Емельянъ! гдѣ ты? я кричу, а ты не слышитъ. Карету запрегайте!

Е. Уже готова. — А. Проводи господъ.

Д. Я пойду домой пѣшкомъ, и лягу въ постель (кровать); я

А. А когта хыма насту-пети?

Д. Тогта вѣтирес воюнті, трафа вле(в)кѣнетѣ; апо дарсевон ворра; дедрева валонтѣ; (туміа) (о)міхлѣ екс-патеонті; девсдыс лывомене лы(в)онтѣ; (в)молідес флескунті; г(в)ромы г(в)ремонті; лѣся стенунті; хамила тарвишеті стархас плеа. Тогта лоспон зитті ве(н) хортоі. — Он изи мени гавала понитті; доете стаганон (с-депас) веду, и ни рюмин (рюсин) (куашон) вину; піын аган хапіо.

В. Ун изи опосде; мени пора итын; изи сумухра, и настоасбуса нукс.

Д. Да и (с)фѣсты флексунті), ты не дремеонтес окы нуктос.

А. Ѣмиліане! кудѣ ты? ю кризо, а ты не клушыс. Каррон запрагете.

Е. Изи готови. — А. Проводы доспотас.

Д. Іо вадо домоі пезікос, и лего(мѣ) ве(н) кровато; іо лімво до-

люблю долго почивать и валяться.

А. Кланяйтесь отъ меня вашему брату. Надѣюсь что онъ меня помнитъ.

Д. Буду кланяться. — На ближнихъ уповай а самъ ты не плошай!

А. Будьте здоровы!

лихон покывестѢ и валіестѢ.

А. Клинеесте ек мени сфео фратто. — Наѳео то ос мени пімнатѢ.

Д. Футо клинестѢ. — На плисіыс опопае, а самос ты не влошае!

А. Футиҭе сиҭеревы.

'Ελληνιςὶ, αἰολικῶς.

α. 'Απ(ο) κῦδὰ φεῖς [σφεῖς. Σ. ἀπὸ πῦ δα, ἢ (δ=θ, θε) σεῖς];

β. 'Εζ Γραικίης (ἐζ = ἐξ. ὡς, κοραζοὶ, κοραξοὶ. βλ. изъ).

α. Κῦ δὲ φεῖς ζώϜετε;

β. Τῦθι πλησιακόν. Ϝὕτος (ὖτος) μέο δόμος. ἀ(τὰρ) σφός;

α. Τός δε, νὲ (ὐ) δολιχόν. 'Ιὼ δόμοι ἴτω· νὲ ἀγατόν νυ (1) ἡ Ϝῦμμι σὺν μενῇ ἰτεῦν;

β. Εἰ βόλητε, 'ποΐτωμεν (ἀπίωμεν).

α. Ϝὗτος μέο (σ)ἴννις. Κῦ δὰ τὺ ἴτεις;

---

(1) 'Αγατὸν, -γητὸν (ἀγάω, γάθω, γήθω, βλ, годѢ).

γ. Ἰὼ ἴτω Fήλᾶσθαι πο(τ) λόγγον.

α. Τὺ λίμβεις δολιχὸν Fήλᾶσθαι! ȣ̓̃ν φράγεσο (φύλαξαι), τῷ πη νὲ (μὴ) ζα-(δια)μορύσσεσθαι γράσσῳ· τȣ̃θι ἰλὺς, ἡ τρόχα γὸλισθική. φράγεσο!

γ. Ἆ! ἰὼ πȣ ἐ(σ)φάλην, αἴς γε νυ φεῖς νὴ (μὴ) 'πιδράσσεσθε μενή.

β. Τέω ὃ τόνος (τȣ̃τος) Fύψικὸς δόμος;

α. Μέο· Fῶδε ἡ 'μὰ τέκη ςοᾶντι σὺν νάννηϊ οἶν Fὲς θFύρας δόμȣ.

β. Τὰ νάννα, ἰὼ (ἐν)θυμέο(μαι), χαρίεσσα. ὦν ἔνιαι Fὸλλύοντι μαλὰ (τέκνα)· δὰ ἡ ματέρες τώς γε πέρθȣντι σφεὰ τέκεα, κότεραι (αἳ, Σ. αἱ ὁποῖαι) νὲ γνώȣντι, κȣ̃ δὰ θεύωνται ȣ̃. (βλ. дѣвáю). Σφὸς δόμος ἄγαν πολλὸς (μέγας).

β. Δὰ ἡ φαμιλία ἐν μενῆ πολλοςή. Fα̈(υ)τη μέο γενὰ (γυνὰ). Fȣ̃τοι τέτ-τFαρες (σ)ἴννιFες ἡ τρεῖς θυγατέρες (δυχτέρες. βλ. дщерь)· Fȣ̃τος δαβὴρ (δαυὴρ, δαὴρ, β=F) γενῆς μέο, τό ἐςι, μέο φράτωρ. ἀ ἅFτη ἐὰ γαλόFα (γαλόως). Σία ἐςὶ (σ)νυhὸς μέο, ἥ νυ νυβευτὴ (νυμφευτὴ), – ἡ ὀνὰ ἤζη (ἤδη) βαρεμένα. ἀ ἄFτη ἐὰ ἐνάτερFα. Ὦν γαλόFι ἡ ἐνάτερFα σὺν νυβευτῆϊ, ἡ δέ γε σὺν (σβ)-έκυρFῆϊ ἐνίFοτα δέρονται μέσδον (μέσσον) σεφὶν (σφὶν).

β. Πραπτὸν· τὸ ἐνίFοτε συλλάξετι (συν-λάχω), ὦν, ἰὼ θυμέο(μαι), νὲ ἐς σφᾶς.

α. ΚλεῦFος δοσπότα. ὦν κηλίκον ἐςὶ φαμιλιῶν, κότεραι Fέλκȣντι τοῖον ζῆν, ἡ ζήFȣσι μέσσον σφιν, ὅκως (σ)φῆρες!

β. Τὸ ζῆν νὲ (ȣ̓) ζῆν, ὦν κάτεργον, ἡ ᾄδης.

α. Οὖν ἤδη (π)ῶρα (βλ. пора) ἐπέδειν–. Κίς τὸς

τῆδε; Μάξιμε, βρώσιμον Fέτοβον; (βλ. гошовъ).
μ. Ἦζη (ἤδη) δαFνὸν 'νὰ τραπέζῃ.
α. Προσοῖσε λεκάνην ἢ σμῆλον σμῆσθαι (σμήξασθαι), 'νὰ-λεῖβε βέδυ, ἢ δόε πλατίον (γραικινῶς, =ἑλληνικῷ ἔθει).-τό-(τί) ζε(δε) τὺ ςόεις; ςεἰβεε σκαίρων (ταχὺ). τέω τὼς ζητέεις, ἢ μέλλεις;
Μ. Ἰὼ κλύσσω, ςύζοντι βὲς δ(ϑ=δ)Fύραν· ὅτος σφὸς φράτης, ἰὼ δ(ϑ)υμέω.
α. Τὺ δ(ϑ)υμέεσαι; ἆ! κοῖος τις δέραξ (ϑῦρος=Σ. ζῦρ(λ)δς)!-μ. ἰὼ...
α. Μύλιζε (Σ. μέλοξε)! δολιχὸν τὺ βακέεις (βάζεις), ςεἰβεε!—ἀ τὺ μαλὸν! κῦ δὰ σπεύσσεις; πάτει (βᾶϑι), 'πίςαε τυτᾶ. — Εἰ βόλετε, δεσπόταρ, (σ)ἦσθαι τῦϑι; Νῶϊ (σῦπα) Ῥωσσικὸν (ὀ)ξὺ (βλ. щи), ἢ Ῥωσσικὴ βοτFάνη. Λίμβετέ νυ ζέλκια;
β. Ἄγαν!
α. Fῶδὶ ἢ (σπανάκια), ὀξαFλὶς, σεῦκλα, πάῤῥα, (βλ. пореи), ῥάπυς, ἀγγύρια, τικύFα (σικύα), Fῦρακοι, πῦFοι, ἢ πρόσϑια (πρόσω=κτλ.)·Fῶδὶ ἢ Fύρνεια λοπάδα (πλάτης), καρκῖ(νοι), πλατίτσαι, ὄγγροι (γόγγροι).-Κρεπόν νυ ὄξος;
β. Δέρητι ῥέϑος, ὅκως πέπερις-. (σ)μαίω νυ (σ)φᾶς πρόσσειν, κὶς τὸς ἐξ ῥὰξ διελῦσι (διελόντων = διαμοιραζομένων), τράπεζαν σὺν ἄμμι;
α. Δόκτωρ. —. Δεσπότης δᾶχ' ἐοῖ δῶρον ἐξυλέεσϑαι πονῦντας. ἢ τὸ τελέετι ὃς Fέξω (χωρὶς) μισϑῦ.
(β). Fάλικον ϑῆβος! σφεῖς μενὴ ἐκϑηβέετε.- ἀ(τάρ) ὅτος, κὶς τος, σὺν ῥυσσίοιν πίλοισι ἢ κερ(λ)αινοῖν ὀβρῦFοιν (ὀφρύοιν, σιν), κότερος χρομάδῳ γαFρύετι;

α. "Ος ἡ γαϝρύετι, ἡ ἔσθετι, ἡ πίετι χαρίσιον (βλ. хорошый). τὸ σφεῖς μειδιάσατε;

δ. 'Ιὼ μνώω, τὸ, νὲ τότος ϝάλικος φήτας, κότερος ϝύψικὸν (ὑψηλὰ) ἀμφὶ σφὲ (ἐν)θυμέεται, ἡ ἐνίϝοτε βομβαίνητι." ἰὼ ἔτανὸς ἡ ῥήτωρ ἡ ποητὴς, ἰὼ οἶμαι (οἶδα) ῥυθμὸς πλέκειν· ὦν (ἀλλ' ὂν) τότος, ὅς καρδί(τζ)ας κλυσσάντων ἔλκετί κοτὶ σφὲ, σφεῆν(ῆς) ῥήσεσι λειβομένησιν, ὅκως ῥύαξ· σίος τός ἐςι ϝάλικος βολγὸς, ἡ κηλήδων, ἡ τὸ (ὅ,τι) χατέετε.-

-'Α(τὰρ ἡ) μεῖς, δοσπόται, κόϝτε νυ 'ποΐτομεν ϝὲς δρυϊϝνην; (βλ. τόμ. γ. σελ. 399)· τὄθι λαῖσος (λάσος=δάσος), κὄθι νὲ λῖϝες χειάοντι (χαίνσσι), νὲ ϝὄλκοι ἡ ῥύσσοι ῥύζοντι· ὦν (ἀ)πύοντι πτητὰ, ϝνεοττεύσαντα 'νὰ κέδρυς· ἡ κλάγξοντι ὄρνεις ϝύψικὸν περόσσαι· ἡ ἑλλῆνες ϝοῖςρῳ φεϝγίοντι ἀπ' λαβητῶϝν (λάβης = λήπτης)· δρόσος βλάζητι πολὰν (βλ. поле)· ἔνθε(θα) βρίζαν ἡ ψαινὸν (βλ. псено) δάνοντι (δ=ζ)· τόφι, λίνον ἡ κάνναβιν συμφορέοντι· ἀ(τὰρ) τὄθι διακοσσέϝοντι (βλ. коса) τάρφη. 'Οδεῖνες 'νὰ γωὸν μαλάττοντι (ἀλοῶντι), ἀ(δ') (ἕ)τερϝοι καπάνας κοπέϝοντι (σκάπτσσι). Τότος τάζετι βάρημα δρίϝων, τῷ πη πέσσος (βλ. пекў) ἐξ — θέψαι (θέπω, τέφω, τύφω), ἡ κολλύκια εἰς- πέψαι· ὁ σίος μάγμα (βύτυρον) πακτόετι· ἔνιος δὲ κύκλα (βλ. коло) μάζετι ςακτῆϊ ἐκ λαγύνας (λαγύνσ). 'Αρότης προϝετομάετι ἄροτ(ρ)ον σφεὸν, τῷ πη ἀρόττειν χαμηλὴν. Μέσδῳ τῶν ὄϝιες ἡ βάρνες βλη(χ)ῶνται, βῶκες

(βῶξ, box, βῶς) μυκᾶνται, κίῤῥοι κυδάζϑντι, ψίλα (μέλισσαι) ἐν εἰλεοῖς σίζϑντι...

α. Ἡ μϑhαι προσσίζϑντὶ ϑασσι.

β. Ἡ κύϝελος (κύλος, σκύλος = σπάξ) λάετι, ἡ κϝάπτει φῶρα. ἡ μῦς γρίζητι, ἀ(τὰρ) κάτος (γαλῆ) ἐὲ (ἒ) λάβητι.

δ. Πιμείλετε. σφεῖς σμύχετε μενή. ἰὼ ἡ Ϝἕξω (χωρὶς) τόϜϑ (τούτου), κῶδάς τε κ' ὀςᾶ (Σ.πετζὶ καὶ κόκκαλα. παροιμ.) Τϑϑι σκιδαώμεσθα 'πὶ πολᾶν (πολὴ), ἐπὶ Ϝὀρᾶν (ὀρῶν), κϑ δὴ (ὅπϑ) ὄκοι γλαύσσϑντι. ἤ νυ Ϝὲς σατὰ (σάττω, βλ. садъ) Ϝἡλάωμεν·-κϑδὴ ἐρείκη (βλ. орѣхъ), βύσσινα, ἄπια (βλ. яблокъ), ἀχρὰς, σ(μ)ῦκϜα (σῦκα. βλ. смоквь)-.κϑ δὴ (ὕκϑ, ὕπϑ) ῥόδα, λείρια, μένθα, ρϑτα, θύμβρα—. ἡ ἐλάται τῶς δϑ, ἶβαι (βλ. ива), πύξος, ἡ πρόσθια (= κτλ.). Πλησιακὸν δὲ ῥύακες ῥέϑντι, Ϝὲ(ξ)τακέοντες ἐξ ἀχερῶν, ἐξ βάλτων, ἐξ Ϝὀρῶν.-τϑτᾷ ἡ πέραμα (σχεδία). Ἀπὸ δὲ τϑ (λαιϜοῖο) ςερεανϑ (ςεῤῥᾶς. βλ. спорона), βρηχία, κϑ δὴ καράβια 'νὰ ἀγκύρᾳ ςοᾶντι....

α. Ἀ(λλ' ὁ)κόϜτϑ χεῖμα 'να - ςύπετι;

δ. ΤόϜτϑ Ϝαιατῆρες (αἰήτηρ, της) βοῶντι, τροφὰ Ϝλευκαίνεται, ἀπὸ δάρσεων βοῤῥᾶ δένδρεϜα βάλλονται, ὀμίχλαι (θυμίαι) ἐκπάτϑντι (βλ. паду), δεύσεις λειβόμεναι λείβονται, βολίδες (βλ. молнія) φλέσκϑντι (φλέγω, ξω), χ(β)ρόμοι χρέμοντι (χρέμω = βρέμω), λάση ςένϑντι, χαμηλὰ ταρβήσσετι (ταρβέω = τρέω, τρέμω), (σ)τάρχας πλέα (βλ. страхъ). ΤόϜτα λῷςον ζῆθι Ϝὲν χόρ-

τῳ (βλ. градъ). Ὤν ἤδη μοι γαβαλὰ πόνητι! δόετε ςάγανον, ἤ (σ)δέπας, βέδυ, ἤ νυ ῥύσιν (κύασον,-θον, θ=σ) οἴνε. πιεῖν ἄγαν χατέω.

β. Ουν ἤδη ὄπισθε (ὀψὲ), μενὴ (π)ῶρα ἰτεῖν. ἤδη σύμμεχρα (βλ. паппà), ἡ 'ναςοάσκεσα (ἐνεςῶσα) νύξ.

δ. Δὰ ἡ (σ)φαῖσδοι (φαίζω =φάζω, φώζω, φωςὴρ) φλέξεντι· τοὶ νὴ δορμέοντες (δέρθω, δέδορμαι) ὄκκοι νυκτός.

α. Αἰμύλιε! κεδά τὺ; ἰὼ κρίζω (κράζω), ἀ(λλὰ) τὺ νὲ κλύσσεις. κάῤῥον ζαφραγέετε (διαφράσσετε =ζεύγνυτε).

ε. Ἤδη Ϝέτοβον. Α. προβόδει (Σ. προβοδῶ, προβάδω, ведỳ) δεσπότας.

δ. Ἰὼ βάδω δόμοι πεζικῶς, ἡ λέγομαι Ϝὶν κραβάτῳ· ἰὼ λίμβω δολιχὸν ἐπικεὶϜεσθαι, ἡ Ϝάλίεσθαι.

α. Κλινέεσθε (προσκυνεῖτε) ἐκ μενὴ σφεῷ φράτῳ·- 'ναθέω (βλ. дѣю) τὸ (ὅτι), μενὴ 'πίμναται.

δ. Φέτω (μέλλω) κλίνεθαι.—'νὰ πλησίες ὀπέπαε, ἀ(λλὰ) (σ)ἀμὸς τὺ νὲ βλώσσαε (βλάκει, -ευε. βλ. плохій καὶ уповáю).

α. Φέτοιτε ςερεϜοὶ (ὑγιεῖς). (βλ. здорóвъ, καὶ σελ. 407. τόμ. γ.)

Ταῦτ' ὀλίγα ἐκ μυρίων δείγματα καὶ τῆς ἐν λόγοις συμφωνίας τῆς Σλαβονικῆς καὶ Ῥωσσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν, εἴτ' αἰολικὴν, καὶ ταύτην ἀρχαίαν καὶ μήπω τέλεον ἀπηκριβωμένην, εἴθ', ὅπως ἄν τις ἄλλως καλοίη, διάλεκτον τῶν Ἑλλήνων. Τὰς δὲ περὶ τὺς σχηματισμὺς ἀνωμαλίας, καὶ τὸ συνεχὲς τῶν πνευματισμῶν, καὶ τὰς τῶν γραμμάτων πρὸς τὸν τραχύτερον φθόγγον μεταποιήσεις οὐ χρὴ νομίζειν, ᾗ περ ἔφθημεν εἰπόντες, ὑσιώδεις διαφοράς· ὅπυ γε καὶ τῶν Σλαβονικῶν αὐτῶν διαλέκτων αἱ μὲν μᾶλλον ἀρτιςομῦσι καὶ πλατειάζυσιν, αἱ δὲ τὔμπαλιν συγκόπτυσι τὰς λέξεις ἀνωμαλώτερον· καὶ αἱ μὲν ἑνί τινι χρῶνται συμφώνῳ, αἱ δὲ δυσὶ καὶ τρισὶν ἀνθ' ἑνὸς, καὶ τύτοις μᾶλλον σίζυσι καὶ τετριγόσιν· οἷον οἱ μὲν λέγυσι день, стрѣла, οἱ δὲ, dźeń, strzela, sztrela· καὶ οἱ μὲν, дождь, дьждь, οἱ δὲ deszcz, deźdź, καὶ dessť, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως. Ἀλλὰ γὰρ ὥρα ἡμῖν ἤδη καὶ τὴν πᾶσαν πραγματείαν διαπεραίνειν, εὐγνωμόνων ἐπευξαμένυς δικαςῶν πειραθῆναι, τῶν γῦν ἀρίςων καὶ φιλανθρώπων· „χαλεπὸν μὲν γὰρ (ᾗ Σωκράτης φησὶν), ὕτω τι ποιῆσαι, ὥςε μηδὲν ἁμαρτεῖν· χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντα μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν.“ Ἔῤῥωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες!

Τέλος.

ΠΙΝΑΞ

λέξεων τῆς κοινῶς λαλεμένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καί τινων γεωγραφικῶν ὀνομάτων, ἐν τῷ βιβλίῳ τέτῳ περιεχομένων. Ὁ Ἑλληνικὸς ἀριθμὸς σημαίνει τὸν τόμον, ὁ δὲ Ἀραβικὸς τὴν σελίδα.

Α.

Α.

Β.

Β.

Β.

Γ.

Γ.

Δ.

Κ.

Κ.

Λ.

Λ.

Μ.

M.

N.

Ξ.

Ξ.

Ο.

Π.

Π.

Π.

Ρ.

Ρ.

Σ.

Σ.

Σ.

Τ.

Υ.

Φ.

Φ.

Χ.

Ψ.

Παροράματα τυπογραφικά

ἐν τῷ Β τόμῳ.

Σελ. ςίχ.

9, 29. birzic, γράφε, biric

13, 15. πϜὲα, γρφ. πὲϜα

15, 1. богтырь, γρφ. богатырь.

24, 17. Броня. (πρόσθες), беру, φέρω, φορῶ, φορίνη.

26, 1. Брюхо. (πρόσθες), ἴσως ἐκ τῦ рыю (ῥύω, ὀρύω), рою, Ϝρύχος (βρύχος), ῥυχὴ, ὀρυχὴ (ὡς καὶ требуха, ἐκ τῦ требу· καὶ чрево. βλ. τὰς λέξεις). τὸ δὲ ῥύω, ὀρύττω =βρύττω, καὶ=ρύω, ῥάζω, βράζω, βρύκω, ὅθεν καὶ βράγχος, βρόγχος, βρόχος βρόχθος (λαιμὸς)· βλ. требуха.

26, 16. Бугъ, (πρόσθες), ἢ ἴσως συγγεν. Бýхну, πύγος, (πύω, πάω, πάγω ὅθεν καὶ πηγὴ). ἢ ὡς τὸ, Бык, βὺξ, βῶκος, βόω= βόας (βοῶν).

29, 22. εἶνας, γρφ. εἶναι, (πρόσθες), βλ. линяю.

30, 21. περιπέτεια, (πρόσθες). ὅθεν Бѣдакъ, Ῥωσ. (πτωχὸς, ἀρχ. χωλὸς) οἷον, πιτνάκης (ὡς Σ. πτωχάκης), πιτνὰς. ἐκ τῦ Бѣдный, Бѣденъ, (πτωχὸς, καὶ Σλαβ.

Σελ. ςίχ.

κυλλός. ὡς καὶ Вѣднѣ ἐπίῤῥημ. = ἀργαλέως, δυσκόλως, δυς-" Вѣднѣ носимa = δυσ-βάςακτα), = πετῶν (πεσῶν), κέτης κτλ.

30, 27. πάθος, πρόσθ. (πέθω), πέθος, πένθος.

33, 13. ἄζω, ἄδω, γρφ: ἅζω, ἅδω.

34, 8. Валю́, βλ. Ва́блю.

— 12. vualden, vuelzan. γρφ. wualden, wuelzen.

— 16. vanne, γρφ. Wanne.

35, 10. Варя́ю, συγγεν. бреду̀.

— 15. Ва́снь, (πρόσθ.) ἐκ τῦ - Ба́ю.

— 23. τλ. γρφ. .λτ.

39, 2. ἔςι, δὲ γρ. ἔςι δὲ

— 3. ρΐζης γρ. ῥίζης.

— 25. ρεύω, ῥεύω.

— 28. = ἐκκλίνω, γρφ. = ῥέπω, κλίνω.

44, 6. Ви́лы, καὶ Виля́ю, πρόσθ. συγγ. Валя́ю (ἅλω, ἕλω).

45, 9. Ви́хръ, συγγεν. Вѣ́ю, αἴω, ἄω, ἦχος.

— 13. βυσσσινία, γρφ. βυσσινέα.

— 21. Wiede, πρόσθ. καὶ Wiete (ἰτέα, οἶσος, λύγος).

48, ii. vato, γρφ. wato.

49, 3. Войнà, παράβαλ. καὶ Бра́нъ.

52, 2. Ϝάπω, πρόσθ. ἄπω, ἕπω, ὀπὴ (ὄψ, vox) Ϝοπὴ, Вопь, ὀμφή.

— 24. Бра́нъ =, γρφ. Бра́нъ, εἴη ἂν καὶ =

57, 22. Вы́я· [πάντως ἐκ τῦ Вью. καὶ τὸ αὐχὴν

Σελ. ςίχ.

(οἶμαι), ἐκ τοῦ ἄγω (ἀγνύω) ἐάγην, ἀϜγὴν (αὐγὴν), αὐχὴν· ὡς, ἔςην, ἀςὴν, κτλ. τὸ δὲ αὐχέω = αὔω, ἄω, ὅθεν καὶ τὸ καυχέω].

60, 16. ﬁndo, *γρφ.* findo.

62, 12. *φέρω* (*πρόσθες*), *φάρω*, Варю (*ὅθεν* Врѣю = Варѣю, *βλ.* Ва́ръ). *φάρος*, - *ῥος*. *φέῤῥα*, Вѣра, *καὶ*

64, 20. Вяну̀, *γρφ.* Вя́ну.

66, 24. гада́ніе *γρφ.* гана́ніе.

72, 27. Лузга̀ *γρ.* лу́згъ.

73, 1. *ὔμοιος*, *γρ.* *ὕμοιος*. *ςχ.* 3. лу́зъ, *γρφ.* лу́згъ.

74, 4. *γλῆνος γρφ. γλάνις, καὶ, γλάνιος* (*ἴσ. ὁ αὐτὸς καὶ σίλερος*).

75, 24. гнѣвъ, *πρόσθ. συγγεν.* гнѣшишь, гнѣшу̀.

— 24. гнѣшу̀, *γρφ.* гнѣчу̀.

80, 9. herbe, *γρφ.* herb

81, 14. *εὖρος*, *πρόσθ. ὖρος*.

82, 10. спрана́. *γρφ.* спрана́.

— 29. *ἀγκύρας*, *γρφ. ἁρπάγης*.

88, 7. гру́ша, гру́шска, = *ἀχρὰς, ἀχράδς* (*ἀχράδος*), *ἀποκοπῇ τοῦ α* (*ὡς, ἄρουρα, λτ.* rura), *ἄχερδος, τοιοῦτο καὶ τὸ Σ.* (*ἀ*)-*γόρτσον, καὶ* (*ἀ*)*γορτσιὰ* (*τὸ δένδρον*) = гру́шка, *βλ.* кру́шка.

89, 16. гу́ба, *πρόσθ. συγγεν.* ку́па. [*καὶ ὁ κόλπος, ἐκ τοῦ κολὸς, κοῖλος, κύω, γύω*].

Σελ. ςίχ.

91, 16. дѣтя гулюшъ, *γρφ.* дѣти гулятъ, *τιτθὰ* (*ἢ τέκη*) *γυλλᾶντι* (*γυλλῶντι*).

92, 14. *ἐκ γρ. ἐν. εὕρηκάν τινές, γρφ. εὕρηκάν τινες.*

97, 98. *οἴμηματα γρφ. οἰκήματα.*

— 29. *δέρω*, *πρόσθ.* дерý.

100, 18. Джитъ, *γρφ.* джидъ, *σκύτος*, *σκύθος* (d = *ϑ*).

113, 10. (*καπνὸς* = *γρφ. καπνὸς*) =

114, 8. Дщи, *πρόσθες*, *ἀντὶ* Дщир (*ὡς*, мати= матир) = *ϑ*(*υγά*)*τηρ* (*ϑ* = д, *τ* =т= щ)—*Κρν.* hzi, hzer, *γρφ.* hzhi, hzher, *Κρτ.* kchi, kcher = (*ϑύ*)*γτὴρ*

117, 9. *ὅϑεν· γρφ. ὅϑεν* Дѣло *κτλ.*

120, 19. oui. *Γρ. γρφ.* oui. *τὸ δὲ Γρμ.* Ja, Jo = *γα*, *γε*, (*βλ.* ни)

141, 19. lectum, *γρφ.* lectus.

145, 8. *ἁγιοβασιλιάτικα γρ. ἁγιοβασιλειάτικα.*

156, 19. иг-гла, *γρφ.* иг-ла.

157, 22. иши *γρφ.* ищи, *'Ρωσσ.* ищи́.

159, 28. иль, *γρφ.* илъ.

166, 27. kaldauen, *γρφ.* Caldaunen (*χολάδες*)

168, 21. *κολακόδα γρφ. κολοιακούδα.*

178, 8. *βλ.* скитáю, *πρόσθ. καὶ* скидáю.

180, 22. кишỳ, *πρόσθες*, *καὶ τὸ Σερβ.* киша (*ὑετὸς*) = *χύσις* (*χύσα*),

184, 12. *κληδὼν*, *γρφ. κλεηδὼν*(

188, 16. квѣтка, *γρφ.* клѣтка· клѣшъ, *γρφ.* клѣть.

Σελ. ςἰχ.

— 20. ключи́тися [ключу̀ = Ϝлючу̀ (Ϝ = γ = κ βλ. клюка̀) = лучу̀ = λήξω, λάχω, λαγχάνω. α, ἢ π = υ (= у = ю). ὡς Σ. σȣπία = σηπία, πȣλια = πληϊάς. τὸ δὲ κλύζω, κλάζω, ȣδὲν πρὸς τὸ ключу̀].

191, 26. кни́га, *καὶ*, 192, 23. кну́тъ, *βλ.* нью.

200, 16. *σελεύω*, *γρφ.* *σαλεύω.* (*καλίϜω*) [*τὸ κελεύω*, *περιττόν*].

207, 24. Гомо́нъ, *γρφ.* комо́нъ.

213, 4. *χ' ὡμόσχος γρφ. χ' ὁ μόσχος.*

222, 22. *τά γετοιαῦτα*, *γρφ.* *τά γε τοιαῦτα.*

237, 8. *ςυςροφῆς· γρφ. συςροφῆς.*

240, 24. *κροσσὸς γρφ. κρωσσός.*

— 26. *Γρμ.* Krug. (*πρόσθες*), *κατὰ διάλεκτ.* Kroos = *κρωσσὸς* [*καὶ τὸ κρωσσὸς*, *καὶ τὸ κροσσὸς*, *κρόσσα* = *κόρση*, *κόῤῥη*, *κορὸς* = *γυρὸς*].

246, 11. ку́делъ, *γρφ.* ку́дель.

255, 16. *παδȣργία γρφ. πανȣργία*

256, 22. кыну̀, *γρφ.* кы́ну, *βλ·* ски́ну.

259, 18. лазу, *γρφ.* лажу.

260, 28. ло́гъ, *γρφ.* ло́хъ.

268, 3. *τὸ νὺ*, *πρόσθ.* (*ὡς παῤ ἄλλοις τὸ, νε*)

272, 27. лишь [*ἐκ τȣ̃* лижу̀, *λίζω*, *λίσσω*, *λίω*, *ὅθεν καὶ τὸ λίον*, *παῤ ὅ*, *ὀλίον*, *ὀλίϜον*, *ὀλίγον*, *καὶ ὀλίζον*, ζ = σ = σσ = ш, *ὀ — λίσσον*, лишь· *ἕτερον δὲ τὸ μόλις*, *μόγις* = (*μόγς*) *λτ.* mox].

Σελ.	ςίχ.
276,	13. ϑ = μ. γρφ. β = μ.
281,	24. лучу̀ = λήξω (λήσκω), λάχω (βλ. ἀνωτέρ. ключитися). получа́ю = ἐπιλαχέω, ἐπιλαγχάνω.
294,	13. можжу̀, γρφ. мозжу̀.
298,	26. τσυμετιὰ γρφ. τσυμμετιὰ
305,	6. Вхру γρ. Врху. ςχ. 15. Λιβ. γρ. Λιϑ.
310,	27. 28, ἀνήλιος, ὕδυ, γρφ. ἀνήλιος, ᾄδυ.
312,	8. молвлю̀, γρφ. мо́лвлю. ςχ. 27 κεραυνος,-νὸς
345,	21. καχεἰνως γρφ. κᾀκεἰνως
356,	24. унóжie γρφ. уны́нie
365,	2. φλόξ, (πρόσϑ.), φλόγα.
368,	4. окуныва́ю, γρφ. окуныва́ю(
—	10. ἐλαιον, γρφ. ἔλαιον,
369,	12. ἀκμα ζοντι γρφ. ἀκμάζοντι.
—	22. ἀνιαχὸς, γρφ. ἀνίαχος
371,	2. сὸ περισσὸς γρφ. τὸ, περισσὸς
373,	11. τὸ γρφ. τὸ. ра́ло, πρόσϑ. ὡς λτ. rura = ἄρυρα.
374,	17. осѐль, γρφ. осѐлъ,
375,	2. φιόπωρον γρ. φϑινόπωρον
381,	1. αὐτῶ γρφ. αὐτῷ. ςχ. 21, τρυπᾶςγρ.-πᾷς
394,	23. помча, γρφ. помочь (могу).
408,	27. пле́щъ, γρφ. плещѐ
414,	29. ню, γρφ. ню = плѣну̀.
420,	9. φολίτσα γρφ. φωλίτσα.
425,	14. ἐπ γρφ. ἐκ

Σελ.	ςίχ.
424,	7. полярка, γρφ. пулярка (μόνον).
432,	20. ἐτὺς γρφ. ἐτύς. 433. ςχ. 7. есть-есмь
435,	10. праща (ἐκ τοῦ прати, пру, πρίω)=πρίζυσα
434,	28. ῥάζειν ῥήσσειν = γρφ. ῥάζειν = ῥήσσειν
444,	20. пиица, γρφ. птица
452,	3. βυβέλας, γρφ. βάβυρας

ἐν τῷ Γ τόμῳ.

Σελ. ςίχ.		Σελ. ςίχ.	
31,	20. рошъ γράφε, ротъ.	95,	1. срю, γρφ. серу.
37,	2. ἀναφανέσες γρφ.-νέντες.	95,	2. χαρω, γρφ. χέρω.
		—	24. τὰ γρφ. τά,
40,	22. ἄλθω γρφ. ἄλδω.	99,	17. степъ γρφ. степь
51,	3. ἄπω, πρόσθ. ἕπω (ἑπτὰ) = ἕκω, ἔχω (ἐπέχω).	187,	10. ἑκάςην-ἑκάςην.
		109,	29. пруъ, γρφ. прудъ
		113,	8. σημεῖα, γρφ. σημεῖα),
55,	18. сечъ, πρόσθες Ῥωσ. сецъ.	—	27. σκάλλα, γρφ. σκάλα
57,	7. τινάς γρφ. τινὰς		
—	25. λάμφις γρ. λάμψις	116,	24. Σβ. γρφ. Σβ.
58,	12. σημίδας-σημύδας	124,	12. шаль, γρφ. шыль
60,	14. кину, πρόσθες, ἐκ τῦ кидну, кидаю	—	27. φυμίας, γρφ. φυμέας.
74,	14. слизокъ, πρόσθ. =Σρβ. Клизамъ, βλ. βλ. Клзакъ	128,	8, 16. сыпъ, γρφ. сыпь.
		129,	26. εχεται, γρ. ἔχεται
86,	16. ἐκ γράφ. ἐκ τῦ	138,	22. τισις· γρ. τίσις).
90,	14. ικανθα-ἄκανθα	142,	13. τῆτις. (πρόσθ.),

Σελ.	ςίχ.	
		βλ. холопъ καὶ пяю.
167,	7.	Äspern (πρόσθ.) καὶ Espe, Zitter-Espe = κερκίς.
—	22.	τράπω, γρφ. τράπω]
176,	12.	σβάραγνα, γρφ.-χνα
187,	29.	Βέλγικ.-Βελγικ.
189,	26.	ὅτωσι, γρφ.-σί
190,	5.	τὸ γρ. τό,
194,	28.	stechen, γρ.-cken
195,	13.	b = u, γρ. b = и
199,	15.	спроно γρ.-ню
209,	6.	bou - γρ. bour-
217,	10.	ο γρ. ὁ
223,	21.	Εὐρωπαῖοι, γρ. Εὐρωπ.
225,	9.	fascinc γρ.-ine
237,	15.	μεν γρ. μὲν
240,	23.	κλεπτης γρ. κλέπ-
241,	18.	sclavus (πρόσθ.), Σ. σκλάβος
244,	25.	πολίτιμον, γρ. πολύτ.
259,	14.	800 γρφ. 80
261,	21.	κῦρις, γρ. κύρις
266,	3.	часъ), πρόσθες· τὴν δ' αὖ ἐκκλησίαν ecclesiam εἶπε καὶ ἡ Ῥώμη, παραλαβοῦσα καὶ ταύτην, καὶ ἄλλας πολλὰς ἐκκλησιαςικὰς λέξεις παρὰ τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν.
285,	15.	ὀρφνὸς, (πρόσθ.), ὃ γὰρ (ὡς ἄν τις εἴποι), =
303,	18.	ως γρφ. ὡς
307,	15.	Чуть, πρόσθ. ἢ = τυτὸν (τετὸν) · τυθὸν (ὅθεν τυτθὸν) · τυτθὰ παρὰ μικρὸν (Ἡσύχ.)
311,	9.	ἑβραϊ-γρ. ἀραβι-
322,	21.	bocal, γρ. bocal].
327,	14.	-νωδης, γρ. νώδης),
330,	20.	οἶμαι γρφ. οἴμαι
344,	3.	χρῆσις γρ.-σις
351,	17.	вѣл, вѣдлъ, вѣду γρφ. вел, веду.
354,	8.	Это (πρόσθες), καὶ Σ. ἀπ' εὐτό

Σελ. ςίχ.

(τὸ ἀπευτὸ Χῖοι) ἀντὶ, ἀπ' αὐτὸ (αυ = ευ), συνθέτ. ἀπαυτὸ, ὡς καὶ ἐκ τȣ̃ ἀτὸς, = αὐτὸς = (αὐ τὸς, ἀϜ τὸς) τὸ ἀπατός (μȣ, σȣ, τȣ)· ἐκ τῆς γενικῆς ἀπ' αὐτȣ̃, ἀφ' ἑαυτȣ̃, μετακυλισθείσης τῆς ἀπὸ προθέσεως ὑπὸ τȣ̃ χυδαίȣ ὄχλȣ καὶ εἰς τὴν ὀνομαςικήν· καὶ этотъ = ὅ τότος (τȣ̃τος), βλ. мой.

373, 4. Бáгръ, (πρόσθ.)· ἢ μήποτε = ῥῆγος (βάμμα), ῥέγος (Ϝρέγος, βρέγος, βρῆγος, μεταθ. багръ), ἐκ τȣ̃ ῥέγω (ὅθεν καὶ τὸ βρέχω), ῥέζω (ὅθεν καὶ ῥογεὺς, ὁ βαφεὺς, ὡς λτ. facio, inficere, infector) = ἔρδω, ἄρδω;

376, 8. μωρίαν· γρ. -ρίαν).

382, 7. Булавà, γρ. -лáва

383, 15. ἐλόανος, γρφ. ἐλόμενος

384, 6. μετασ., γρ. μεταθ.

369, 17. ἡ γρ. ἥ

399, 27. πρόσθ. καὶ, πάω (τρέφω) = πόω, ποιῶ.

417, 2. ἄλλȣς γρ. ἄλλȣς

424, 3. τȣ̃το τῷ = γρφ. τȣ̃το = τῷ

— 28. полн γρ. поле

429, 20. ebeu γρ. eben

Τὰ δὲ λοιπὰ τῶν, εἴτε περὶ τόνȣς, εἴτε καὶ ἐν γράμμασιν ἡμαρτημένων, ἃ διέφυγε τὴν ἡμετέραν ὅρασιν, εὐμενῶς διορθώσεται αὐτός τις ἕκαστος τῶν εὐγνωμόνων ἀναγνωςῶν.

